4.

(೮ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರರ

ಕರಣಹಸುಗೆ

[illegible]

ಪ ೨೦

ಹ್ನ ಗುರುಬಸವೇಶಂ ನಾಂ ನಾನ ವಃ ಸ್ವರೂಪಂ ನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಷಡಕ್ಷರಂ ನಾಮೂಸಿಗೆ ||೧|| ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಪ್ರಣವದಕ್ಷಿ | ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರ | ಬಿಂದು ನಾದ ಕಳೆ
ಜಾಕ್ಷರ | ಅಕಾರವೆ ನಾದ | ಉಕಾರವೆ ಬಿಂದು | ಮಕಾರವೆ ಕಳೆ | ಮತಂ | ಅಕಾರವೆ ರುದ್ರ | ಉಕಾರವೆ ಈಶ್ವರ | ಮಕಾರವೆ ಸದಾಶಿವ | ಯಿಂತೀ ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರಕ್ಕೆ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಯೆ ಆಧಾರ | ಆ ನಾ
ದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಆಧಾರ | ಆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಾಣವೆ ಆಧಾರ | ಆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆ ಆಧಾರ | ಆ ಯಿಂದತೆ ಅನಾಹತ | ಯೀ ಯಿಂದತೆ ನಾದವಿಲಿಯುತ್ತ | ಯೀಯಿಂಬತ್ತು ಬಿಂದು ಬಿಂದು ಕಳಾ ...
ಯಾಗುತ್ತಂ ಯಿಪ್ಪಂತ | ಓಂಕಾರವಾಯಿತ್ತು || ಅಕಾರವೆಂಬ ಪ್ರಣವದಕ್ಷಿ | ಅನ್ನಿಕ್ಷ ರುದ್ರ ದೇವತೆ | ಓಂ ರುದ್ರ ದೇವತೆಃ | ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಜಲಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ | ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಪ್ರಣವ ಮೂಂಕಿಕ್ಷೆ | ಉಕಾರವೆಂಬ ಪ್ರಣವದ
ಅಂತರಿಕ್ಷಯೆ ಜ್ಯೋತಿ ಧಾವತೆ | ಓಂ ಯಿ ... ದೇವತೆ | ಉಕಾರಕ್ಕೆ ಜಲಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ | ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಪ್ರಣವ ಮೂಂಕಿಕ್ಷೆ | ಮಕಾರವೆಂಬ ಪ್ರಣವ ದಕ್ಷಿ ಬಿಂದು ಸಾಮವೇದಾನ್ವ ದೇವತೆ | ಓಂ ಸದಾಶಿವ
ದೇವತೆಃ | ಮಕಾರಕ್ಕೆ ಜಲಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ | ತ್ರಿಪುಟಿಯೆ ... ನಾಮೂಂಕಿಕ್ಷೆ | ಶ್ಲೋಕ || ಅಕಾರ ಶಿವ ಉಕಾರ ಶಿವ | ಮಕಾರ ಶಿವ ತ್ರಿತಯ ರೂಪ | ಯಿದಂ ಮಕಾರ ಮೂರ್ತಿಂ ನಂ | ಓಂ ಮಿತಿ ಜ್ಯೋತಿ ರೂಪ ಕಂ || ಓಂಕಾರಂ ತ್ರಿ
ಪುಟಾತ್ಮಕಂ | ಓಂಕಾರಂ ಪ್ರಣವಾತ್ಮಕಂ ... ಕಾರಂ ಪ್ರಣವಾತ್ಮಲಿಂಗಂ | ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಂ ಸಚರಾಚರಂ | ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಲಿಂಗ ಮೂಲಂ ಕಾರಂ | ಮೂರ್ತಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಣವ ಮೂಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮಂ ಸ್ವರೂಪಂ | ಪ್ರಣ
ಮಂ ಪರಮಂ ಪದಂ | ಓಂಕಾರಂ ನಾದರೂಪ ಪ್ರಣವ | ಓಂಕಾರಂ ಮಂತ್ರ ರೂಪ ಪರ | ಓಂಕಾರಂ ವ್ಯಾಪಿ ಸರ್ವ ... ತ್ರಂ | ಓಂಕಾರಂ ಗೋಪ್ಯ ಮಾನಸ ... ಯಿಂದು ಪಂಚ ಭೂತ ಮತ್ತು ಧಾತು ... ಪ್ರಣವ ...
ಮುದೇಹೋದ್ಭವ ಜಲಂ | ಅಘೋರ ದಂಷ್ಟ್ರ ರುದ್ರತ್ವಂ | ತತ್ಪುರುಷಂ ದ್ರಾವ್ಯ ಮುರುಚತೆ | ಯಾಜ್ಞಾನ್ವಿತ ನಾಕಾರಂ | ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಯಂ ಜಗತ್ | ಯಿಂದು ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು | ವಾಮದೇವ ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಉದಕ ಉಕ್ತು | ಅಘೋರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು | ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು | ಯೀಶಾನ್ಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು | ಯಿಂತೀ ಪಂಚ ಬ್ರಹ್ಮ ... ಪುಟ್ಟಿದವು | ಯಿಂ
ಪಂಚ ಮುಖಂಗಳು ... ಲಿಂಗದ ... ಪಂಚ ವಿಧವು ... ಗುರು ... ತಿಳಿದು ...

ಮ್ಮಾರೆ॥ಲಂಯುತ್ತ ಭಿ ಗುಣಾಂ ಯುಕ್ತಂ॥ಅರ್ಕಾಂಶಂ ಬಿಕ್ತ ಮ ಬಕ್ಷ॥ಯಂದಿ ಮ ಗುಣಾಂಗಳು॥ಯಮತ್ತ ಕೈಲಾಸ ಕ್ಷಾಳಿತ್ತು॥ಯು ದ್ರವಂ ಜಲ ಮುತ್ತೈತಿ॥ಯು ದೂಪ್ಯಂ ಚಸ್ತ ಧಾತೆ ಜಂ॥ಬಾಯು ಸಂಚರಿತೆತ್ತ ಹಾ॥ಅಕಾಶಂ ಭೂಮಾದಾ

ಸೂತ್ತ ದಮ್ಮ ಮಿತಿ ಸ್ತು ತಃ॥ಯೆಂದಿ ಮ ಧರ್ಮಂಗಳು॥ದಾರಣಾಂ ಖಂಡಿಕರಣಾಂ॥ಬಚನಂತೆ ಹನಾದಿಚ॥ಸಲ್ಪಾಕಿತ್ತ ಯ ನಪಕೆಂತಾ॥ಭೂತ ಕಮ್ಮ ಮಿತಿಸ್ಮೃತತ್ತಿ॥ಯೆಂದಿ ಮಕ ಮ್ಮಂಗಳು॥ಖಿ॥ತಂಸ್ಥ ತ್ತ್ವ ಚರ ತ್ತಂಚ॥ಪೂ

ಬಿ॥ತಂ ಪ್ರಪ್ತ ಮಿಬಚಕ್ರ ಪ್ರ ಜ್ಞಾಬಿಲಂಚ ಭೋಗತಾನಿ॥ಬನಸ್ಸಿದೆ ಪ್ರಕೀ॥ತ್ರಿನತಃ॥ಯೆಂದಿ ಮಬನ್ನಂಗಳು॥ಪ್ರಿಥಿವ್ಯಂ ಬ್ಜ ಜಲವಿಷ್ಣು॥ಸ್ಥರಾದ್ರುದ್ರ ಬಾತಾಸನಂ॥ಯಾತ್ತ ರಾಬನಾದೆ ಮ॥ಅಕಾಶೆ ಸ್ಯ ಸದಾಶಿವಃ॥ಭ್ರುಂ ಹ್ಮ ಷ್ಣು ರುದ್ರ॥

ಯಾತ್ತ ರತ್ನ ದಾಶಿವಃ॥ಸೂ ಬ್ಯಾದಿ ಪ್ಲವ ಮಿತ್ಯುಕ್ತಂ॥ಖಿ॥ತಾದಿ ಬನ್ನಣಾಂ ಗ್ರಹಂ॥ಯೆಂದು॥ಪ್ರಥಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ॥ಸ್ಥ ರುದ್ರ॥ಹೂ ಮಾರ ಸೆ॥ಗಂಧ್ರ॥ಯಾ ಅಯು ದುಗುಣಾ॥ಕ ಭಿಣ ತ್ತ ಬಿಧ ಮ್ಮ॥ದಾರಣಾದಿ ಕ ಮ್ಮ॥ತಿದಂಗಖಿ॥ತಬನ್ನ॥ಅದಿದೆವ

ತೆ ಪ್ರಂ ಹ್ಮ ಸು॥ಅಪ್ಪು ಬಿಂಗೆ ಶ ಬ್ಬ॥ಸ್ಥ ರುಷ॥ರೂಪ॥ರೆ ಸ್ವ॥ಯಾನಾಲ್ಕು ಗುಣಾ॥ದ್ರ ಬಿಸು ಬ ದೆ ದ ಮ್ಮ॥ಖಂಡಿಕರಣಾಕ ಮ್ಮ॥ತದಂಗ ಶ್ವೇತ ಬನ್ನ॥ಅಧಿದೆವತೆ ಬಿಷ್ಣು॥ಅಗ್ನಿಗೆ ಶಬ್ದ॥ಸ್ಥರುಷ॥ರೂಪ॥ಯಾ ಮೂರು ಗುಣಾ॥ಯಾ ಷ್ಣ ಮಾದಿ

ದ ಮ್ಮ॥ಪಚನಾದಿ ಕ ಮ್ಮ॥ತದಂಗ ರಕ್ತ ಬನ್ನ॥ಅದಿ ದೆವತೆ ರುದ್ರನು॥ಬಾಯು ಬಿಂಗೆ ಶಬ್ದ॥ಸ್ಥ ರ್ಶ॥ಯಾ ಯರಡು ಗುಣ॥ಚಲಿಸೂದೆ ಧ ಮ್ಮ॥ಯು ಹಾನಾ ಬಿಕೆ ಮ್ಮ॥ತದಂಗ ಹಾ ಬಿ॥ತಬನ್ನ॥ಅದಿದೆವತೆ ಯಾತ್ತ ಕ್ರಮ॥ಅಕಾ

ಶಕ್ತಿಕ್ಷ॥ಬಂದು ಗುಣ॥ಬಯಲಾಗಿ ಹುದೆ ಧ ಮ್ಮ॥ಸು ಲಿಯದಕೆ ತೆರಹು ಗೊಡು ಯುದೆ ಕ ಮ್ಮ॥ತದಂಗ ಕೃಷ್ಣ ಬನ್ನ॥ಅದಿದೆವತೆ ಸದಾಶಿವನು॥ಯೆಂದಿ ಮ ಪಂಚ ಭೂತದ ಉತ್ಪತ್ತಿ॥ಖ॥ಯಂ ಮ ಜಗದು ತ್ಪತ್ತಿ ದಾದಿ॥

॥ಶ್ಲೋಕ॥ಯೂಜಲಾಗ್ನಿ ಮರುದ್ವ್ಯೋಮಂ॥ಬಾಸ್ವರೋಶ್ಚ ಶಿ ಚೆತನಃ॥ದಿ ಪಃ ಪ್ರಕಾಶ ತೆಸೂರ್ಯ್ಯಂ॥ರಾತ್ರೌ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶ ತೆ॥ಸ ಭ್ಯಚೆತನ ಮಾತ್ಮಾನಾಂ॥ಶೆ ಬಾಂಕೊ ಮೆ ಪ್ಯ ಪ್ಯ ಭಾ ತಿನ॥ಯೆ॥ಯೆಂದು॥ಪ್ರಿಥ್ವಿ॥ಅಪ್ಪು॥ತೆ

ಜ॥ಬಾಯು॥ಆಕಾಶ॥ಸೂರ್ಯ್ಯ॥ಚಂದ್ರ॥ಅತ್ಮ॥ಯಿ ಮ॥ಶಿವನ ಅಷ್ಟ ತನು ಬೆಜ ಗತ್ತಾಗಿ ಬಾ ಮ॥ಅಷ್ಟಾ ಬಂ ದಾ ಡ॥ಚತುರ್ದ ಶ ಭುವನಂಗಳು॥ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಂಗಳು॥ಸಪ್ತ ದ್ವಿಪಂಗಳು॥ಸಪ್ತ ಕುಲ ಪ ರ್ವತಂಗಳು॥ಸಮಸ್ತ

ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ ತಂಗಳಂಗ ಳಿ ನಕ ರಸ ಕೊಂಡು॥ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪಿಂಡ ನಿಕ್ಷಿಪ್ತ॥ಯೆಂದಿದು ಜಗದು ತ್ಪತ್ತ್ಯ॥ಇ॥ಯಿಂ ಮ ಪಿಂಡ ಸಂಗ್ರಹ॥ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಯೊರೈಕ್ಯಂ॥ಯೆಂದುದಾಗಿ॥ಸ್ಥೂಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದೊಳಗುಳ್ಳ ಗುಣ

ಗಳಾತ್ತ॥ಯೆಲು॥ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ॥ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂ ಪಿಂಡ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಗಿ ತೊಪ್ಪುದ ದೆಂ ತೆಂದಡೆ॥ಪಂಚ ತತ್ವ ಪಂಚಕ ದಿ ಹಾನಾಂ॥ಯೆಂದುದಾಗಿ॥ಪಂಚ ಮಹಾಭೂತಂಗಳು ಪಂಚಾಂಶಿಕ ಮಂ॥ಪಂಚಿಕೃತಿ ಯುಕ್ತ ದು

ದೇಹ ಪ್ರಾಯುತ್ತು । ಆ ಭೂತಂಗಳಾವಾವೆಂದಡೆ । ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು । ತೇಜ । ವಾಯು । ಆಕಾಶ । [illegible]
ರೊಂ ಶ್ರೋತ್ರ । ನಾ ಪಂಚ ಸಃ । ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ತತ್ವ ಎಂದು । ಅಸ್ಥಿ । ಮಾಂಸ । ಚರ್ಮ । ನಾಡಿ । ರೋ [illegible]
ಟ್ಟ । ಮೂತ್ರ । ಪಿತ್ತ । ಶುಕ್ಲ । ರಕ್ತ । ಯಿಂತಿ ಅಪ್ಪುವಿನಿಂದ ಆದ ಐದು । ಕ್ಷುಧಾ ತೃಷ್ಣೆ [illegible]
ದಾವ ನಂಬಲ ನಕ್ಷತ್ರ । ಪಂಚ । ನಂಚ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ । ಬಿಂಬೊಳಗೆ ಸ್ಥಿತಿ ಪಟ್ಟಿಯ । ಪಾ [illegible]
೨ ಘ್ರಾಣ ಸಃ ಪಂಚ ಗುಣಂ ಶ್ರೋತ್ರ । ನಾ ಪಂಚ ಸಃ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ತತ್ವ । ಎಂದು [illegible]
[illegible]

ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾನವಾಯುವುದಾನವಾಯು। ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿಯ ಆಕಾಶವು ಸಮಾನವಾಯು। ಇಂತು ವಾಯುವಿನ ಪಂಚೀಕೃತಿ। ಪ್ರಾಣ ಅಪಾನ ಸಮಾನವಾಯು ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ ... ಇಂತಿವು ... ಪಂಚಕ। ಇಂ
ತು। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ಪೃಥ್ವಿ ವಾಗಿಂದ್ರಿಯ। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ಅಪ್ಪು ಪಾಣಿ। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ಅಗ್ನಿ ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ವಾಯು ಸಮಾನವಾಯು। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ಆಕಾಶ ಜ್ಞಾನ ... ಆಕಾಶದ ಪಂಚೀಕೃತಿ ಇಂತು ಪಂಚ
ಪಂಚಕ ಸತ್ತ ತತ್ವಂಗಳು ೨೫। ಇಂತು ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಿಷಯಗಳು ತದ್ವಾರಾ ಆದಿದೇವತೆಗಳು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ತೆಂದೊಡೆ। ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ ನೇತ್ರ ಜಿಹ್ವೆ ಘ್ರಾಣ ... ಇಂದ್ರಿಯ ... ಆಕಾಶ ... ವಾಯು ...
ವಾಚ। ಮನೋಬುದ್ಧಿ ... ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ ನೇತ್ರ ಜಿಹ್ವೆ ಘ್ರಾಣ। ಇಂತು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು। ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೆಂಬ ಮಹಾಭೂತ। ದಿಕ್ಕು ಅದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ವಿಷಯ। ... ತ್ವಕ್ಕಿಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ
ವಾಯುವೆಂಬ ಮಹಾಭೂತ। ಚಂದ್ರನದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪರುಶನ ವಿಷಯ। ನೇತ್ರ ... ಅಲ್ಲಿ ... ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯೆಂಬ ಮಹಾಭೂತ। ಸೂರ್ಯನದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ರೂಪು ವಿಷಯ। ಜಿಹ್ವೆ ...
ಪೃಥ್ವಿ। ... ಮಹಾಭೂತ। ... ಮಹಾಭೂತ। ವರುಣನದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ರಸ ವಿಷಯ। ಮಧುರ। ಆಮ್ಲ। ತಿಕ್ತ ... ಸಾಯು। ... ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ
ಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬ ಮಹಾಭೂತ। ಅಶ್ವಿನಿ ಅದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಗಂಧ ವಿಷಯ। ಸುಗಂಧ। ದುರ್ಗಂಧ। ಇಂತು ಗಂಧ ... ಇಂತು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ೫। ಇಂತು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು। ವಾಕು। ಪಾಣಿ। ಪಾದ। ಪಾಯು। ಗುಹ್ಯ। ಇಂತು
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು। ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ವಾಗಿಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ನಾಗವಾಯು ... ಅದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಸುಲಾಪ್ಯ ... ವಿಷಯ। ಪಾಣೀಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಕೂರ್ಮವಾಯು। ಇಂದ್ರನದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಆದಾನ ವಿಧಾನ ವಿಷಯ।
ಪಾದೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಕೃಕರ ವಾಯು। ವಿಷ್ಣು ಅದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಗಮನಾಗಮನ ವಿಷಯ। ಪಾಯುವೆಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ದೇವದತ್ತ ವಾಯು। ಮೃತ್ಯು ಅದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಜನ ವಿಸರ್ಜನ ವಿಷಯ। ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಧನಂಜಯ ವಾಯು।
ಬ್ರಹ್ಮನದಿದೇವತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಅನಾನಂದ ವಿಷಯ। ಇಂತು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ೫। ಇಂತು ದಶವಾಯುಗಳ ಸ್ಥಾನ। ಧರ್ಮ। ಕರ್ಮ। ವರ್ಣಂಗಳೆಂತೆಂದೊಡೆ। ಪ್ರಾಣ। ಅಪಾನ। ವ್ಯಾನ। ಉದಾನ। ಸಮಾನ। ನಾಗ।
ಕೂರ್ಮ। ಕೃಕರ। ದೇವದತ್ತ। ಧನಂಜಯ। ಇಂತು ದಶವಾಯುಗಳು। ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಪ್ರಾಣವಾಯು। ಇಂದ್ರನೀಲ ವರ್ಣ। ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರ್ದು ... ಅಂಗುಷ್ಠ ... ನಾಸಾಗ್ರ ಪರಿಯಂತರ ... ಸ್ಥಾನ
ಸ್ಥಾನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ। ಅನ್ನ ಜೀರ್ಣ ಕರಣವಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಅಪಾನವಾಯು ಹರಿತ ವರ್ಣ। ಗುದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದು ಮಲ ಮೂತ್ರಂಗಳಂ ವಿಸರ್ಜನಂ ಮಾಡಿಸಿ। ಅಧೋದ್ವಾರವಂ ಬಲಿದು। ಅನ್ನರಸ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ವ್ಯಾನ
ವಾಯು। ಗೋಕ್ಷೀರ ವರ್ಣ। ಸರ್ವಸಂಧಿಯಲ್ಲಿರ್ದು ನಿಡಿಕೊಂಡಿಹುದನು। ಮುದುಡಿಕೊಂಡಿಹುದನು। ಸಾಗದಿಸಿ। ಅನ್ನಪಾನವಂ ... ಸುತ್ತಿಹುದು॥ ಉದಾನವಾಯು ಮತಿ ... ವರ್ಣ। ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದು

ಜಃ ನಮಃ ಹೃತ್ಕಮಲಮಧ್ಯೇ ಶಿವಸ್ಥಾನಾಯ ಹಾಂ ಯಸ್ಯ ಶಿವ ಮೂರ್ತ್ಯಾದಿಸ್ಥಾನಂ ಗತಂ ಮಾತೃಕಾ ಅಂತರಸ ಅಕ್ಷರನ್ಯಾಸಂ ಸ್ಪೃಶತಿ ಹೃದಯ ಮಸ್ತಕ ಪಾಯು ನೀಲವರ್ಣಾಂ ಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟಿ ದುರ್ಗಾಂ ಆ ಪಾದ ಮಸ್ತಕ ಪರ್ಯಂತಂ ತತ್ಸರ್ವಶಿವಂ
ಡಂ ಢಂ ಣಂ ನ್ಯಸೇತ್ ಸಪ್ತಮಂ ಶಿರ ಲಿಂಗಾದಿ ಮನಾಖ್ಯಂ ಗಳಿ ಗೆ ಪಂಚ ಕುಕ್ಷಿ ಹೃದಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಂ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಾಣ ಪಂಚಕ ೫೦ ಯಂ ನಮೋ ನಗ ಪಾಂ ಯ ಪೀತ ವರ್ಣಾ ಮಲಂ ಬಲ ನಾಭ್ಯಂ ಗಲ ಶಿರ್ಗಾ ಫಲ ನೇ ಮುಲದ ಪಾದ ಸ್ಪೃಶತಿ ಹೃದಯ ಮನೋಹರ
ಟಾಂ ಮಸ್ತಿತ ವರ್ಣಾ ಲಾ ಧರ ಲತಾ ಟದ ಕ್ಷಿ ದುರ್ಗಾ ಶಕ್ತಿರ ವಂತಾ ಲ್ಪ ದೇ ಪಾ ಮಂ ಟ ಕ್ಷ್ಮಂ ಮೂಲ ಕೋ ಡಿ ಪಾ ಂ ಮ ಮುಖ್ಯ ತ ತೇರ ಮ ತ್ವೇ ನ ಯ ನ ದಕ್ಷಿಣ ವಿ ಲ ನಂ ಪೋಷಿಸು ತಿ ಹೃದಯ ೫ ತಚ್ಚರ ಭಾಯು ಅ ಜನ ವನ
ನಾ ಶಿಕಾಗ್ರದ ಶಿ ದುರ್ಗಾ ಶಕ್ತಿರ ವಂತಾ ಲ್ಪ ಶ್ವ ದಾ ಬಿಧ ಮಗಂ ಗತಂ ನೆ ಗತಿ ಶಿ ಗಮ ನಾಗ ಮ ನಂ ಗತಂ ಮಾ ಡಿಸು ತ್ತಿ ಹೃದಯ ದೇವತೆ ಪಾಯು ಸ್ಪೃಶ ವರ್ಣಾ ಗುಂ ಪ್ರಕಟ ಸ್ಥಾನ ದಕ್ಷಿ ದುರ್ಗಾ ಕುಕ್ಷಿ ದುರ್ಗಾ ಕ್ಷಿ ಮಲ ಕ್ಷಿ
೩ ದುರ್ಗಾ ಕ್ಷಿಂ ಪಿ ಶಿ ಶ ನಂ ಬಿ ರ ಶಿ ಜೆ ತ ಕ್ರಿ ಶಿ ಹೊರ ಶ ಪಾ ತ ನಾ ಡಿಸು ತ್ತಿ ಹೃದಯ ದಂಷ್ಟ್ರಾ ಪಾಯು ನೀಲ ವರ್ಣಾ ಭ್ರೂಂ ಹರಂ ಪ್ರ ಸ್ಥಾನ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ಣ ದಕ್ಷಿಣ ಮುದ್ರ ಪೋ ಲ ಮಂ ಟಿ ಶಿ ಮಕರ ನಾಗಾಲ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಾಲ ಮ
ಪ್ಪು ಮ ಯಂ ತಿ ಮ ದ ಶ ಪಾ ಯು ಗಳ ಹಯಂ ಸು ಕರಣಾ ಚತುರ್ಥ ಯಂ ಗತ ಪ್ರತ್ಯ ತತ್ವ ಪ್ರಭಾ ಬಿ ದೇವತಾ ಸುಕ ಪ್ರಯೋಗ ವೇರ ತ್ರಿಂ ದೇವ ಡೆ ಲಿ ತ್ವ ನು ಅ ಮ ಪೇ ಬ ಮು ಪ್ರ ಯಾ ತ ಮ ಅ ಕಾ ಪ್ಪ ಂ ಮ ಪಾ
ಭೂಗತ ಪ್ರಂ ಬಿರ ಶಿ ದಾ ಡೆ ಗ್ರಾನ ಮು ಕ್ಷಿ ತ್ವ ಲಿ ತ್ತ ನು ಪಾ ಯು ವೆಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ಮ ರ ಬಿ ರ ಶಿ ದ ಡೆ ಮ ನ ಪ್ಪು ಪ್ರಾ ಮ ಕ್ಷಿ ತ್ವ ಆ ತ್ಮ ನು ಲಿ ಶ್ರಿಯಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ಮಂ ಬಿ ರ ಶಿ ದಾ ಡೆ ಅ ಪ್ರ ಕಾ ರ
ಮ ಕ್ಷಿ ತ್ವ ಆ ತ್ಮ ನು ಶ್ರಿ ಪ್ಲು ಪ್ರೊಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂ ತ್ರಿ ಯಂ ಬಿ ರ ಶಿ ದಾ ಡೆ ಮು ಬಿ ಮ ಕ್ಷಿ ತ್ವ ಆ ತ್ಮ ನು ಪ್ಪು ಕ್ಷಿ ಯಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ಮಂ ಬಿ ರ ಶಿ ಡಾ ಡೆ ಬಿ ತ ಮ ಕ್ಷಿ ತ್ವ ಯಂ ತಿ ಮ ಮ ನ ಬು ದ್ಧಿ ಟ ತ ಅ ಮ
ಕಾರಂ ಗತಂ ಬ ಅಂ ತಃ ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯ ಗತ ಯಂ ಯ ಪಕ್ಷ ಬಿ ಪ ರ ಮ ನ ಸಂ ಗಿ ಪಾ ಯು ವೆಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ಚಂದ್ರ ನ ಬಿ ದೇವ ತೆ ಅ ಶ್ವಿ ಸಂ ಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ಪ್ರ ಮಂ ಮಾ ಡಿಸು ತ್ತಿ ಹೃದಯ ಅ ಹಂ ಕಾರ ಅ ತ್ರಿ
ಯಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ರುದ್ರ ನ ಬಿ ದೇವ ತೆ ಅ ಕ್ಷಿ ಅ ಹಂ ಕಾರ ವ ದಿಂ ದ ಅ ಹಂ ಕರಿ ಸು ತ್ತಿ ಹೃದಯ ಬು ದ್ಧಿ ಗೆ ಅ ಪ್ಪು ವೆಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ವಿ ಪ್ಣು ವ ಬಿ ದೇವ ತೆ ಅ ಕ್ಷಿ ಬು ದ್ಧಿ ಯ ಮ ನಿ ಶ್ಚ ಯ ಸು ತ್ತಿ ಹೃದಯ ಚಿ ತ್ತ
ಕ್ಕೆ ಬ ಕ್ಷಿ ಯಂ ಬ ಮ ಪಾ ಭೂಗ ತ ಬ್ರಹ್ಮ ನ ಬಿ ದೇವ ತೆ ಅ ಕ್ಷಿ ಚಿ ತ್ತ ದಿಂ ದ ಅ ವ ಧರಿ ಶಿ ಅ ನಂ ಬಿ ಸು ತ್ತಿ ಹೃದಯ ಯಂ ತಿ ಮ ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯಂ ಗತ ೫೦ ಯಂ ನ ಮಃ ದೇ ಪಾ ದೇ ಪರಂ ಗತ ಭೂ ತ ಮಂ ಬ ಶಿ ಪಾ ಯು ಮಂ ಚ ಶ ಯಂ ತ್ರ
ಯ ದೇ ಶ ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯ ದೇ ನಿ ಪ್ಪು ಚ ತು ಪ್ಪಿಂ ಶತಿ ತತ್ವ ಪ ಹಂ ಧ್ ದೇ ಗ ದೇ ಹಾ ಪಂ ಚೆ ಬಿಂ ಶತಿ ತತ್ವ ಬಾ ಹಂ ತಾ ಆ ತ್ಮ ನು ದೆ ಪ ಆ ಯ ಮಾ ತ್ಮಂ ಗೆ ಸ್ಥಾ ನೆ ದಿ ಯ ಲೆ ಚಿ ಪ್ಪ ರ ಮ ಶಿ ವ ನ ದಿ ದೇ ವ ತೆ ನ ಪಾ

ಶ್ವರನಿಯುಕ್ತವಾದಂಥ ಸ್ವರೂಪವನಾಗಿ ತೋರುತಿರ್ಪಗುತಿರ್ಪ ನಾ॥೧೧॥ಯಿಂತೆ ಸುಮನಸಾದಿ ಕರಣಾಂಗವೈದು। ಪರಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪ॥ ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯುಗಳೈದು। ಆದಿಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ॥ ಘ್ರಾಣಾದಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದುಯ
ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ॥ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ॥ ವಾಗಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ॥ ಯಿಂತೀ ಪಂಚಶಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪ॥ ಯಿಂತೀ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂ
ಗಳು॥೧೨॥ಯಿಂತು ದಶನಾಡಿಗಳ ಭೇದವು ಂ ಇಡೆ ಪಿಂಗಳೆ ಸುಷುಮ್ನೆ ಯೆಂಬ ದಶನಾಡಿಗಳು। ಇಡೆ ಪಿಂಗಳೆ ಸುಷುಮ್ನೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಹಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆ ಪೂಷೆ ಯಶಸ್ವಿನಿ। ಅಲಂಬುಸೆ ಕುಹು
ಶಂಖಿನಿ ದಶನಾಡಿಗಳು॥ ಅವರೊಳು ಯಿಡೆ ಚಂದ್ರನಾಡಿ। ಪಿಂಗಳೆ ಸೂರ್ಯನಾಡಿ। ಸುಷುಮ್ನೆ ಮಧ್ಯನಾಡಿ। ಗಾಂಧಾರಿ ಬಲದ ನೇತ್ರ। ಹಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆ ಯಡನೇತ್ರ। ಪೂಷೆ ಬಲದ ಕಿವಿ
ಯಶಸ್ವಿನಿ ಯಡದ ಕಿವಿ। ಅಲಂಬುಸೆ ಮುಖ। ಕುಹು ಗುಹ್ಯ। ಶಂಖಿನಿ ನಾಭಿ ಸ್ಥಾನ। ಯಿಂತಿ ಮದಶನಾಡಿ ಗಳು। ಯಿಡೆ ಚಕ್ರ ಅಧಿದೇವತೆ ಗಳಾವಾವೆಂದಡೆ। ಯಿಡೆಗೆ
ಚಂದ್ರನಧಿದೇವತೆ। ಪಿಂಗಳೆಗೆ ಸೂರ್ಯನಧಿದೇವತೆ। ಸುಷುಮ್ನೆಗೆ ರುದ್ರನಧಿದೇವತೆ। ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ಯಿಂದ್ರನಧಿದೇವತೆ। ಹಸ್ತಿಜಿಹ್ವೆಗೆ ವರುಣನ ಧಿದೇವತೆ। ಪೂಷೆಗೆ ಗಾಳಿಯಧಿದೇವತೆ। ಯಶಸ್ವಿನಿಗೆ ಅಗ್ನಿ
ಯಧಿದೇವತೆ। ಅಲಂಬುಸೆಗೆ ಸೂರ್ಯನಧಿದೇವತೆ। ಕುಹುವಿಗೆ ಚಂದ್ರನಧಿದೇವತೆ। ಶಂಖಿನಿಗೆ ಚಂದ್ರನಧಿದೇವತೆ। ಯಿಂತಿ ದಶನಾಡಿಗಳ ಅಧಿದೇವತೆಗಳು॥೧೩॥ಯಿಂತು ಅಷ್ಟತನುಗಳು ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು
ತೇಜ ವಾಯು ಆಕಾಶ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಆತ್ಮ। ಪೃಥ್ವಿಮಾತ್ರ। ವಿಷ್ಣುಮಾತ್ರ। ರುದ್ರಮಾತ್ರ। ಗಾನಾತ್ರ। ಯಿಂತಿವು ಅಷ್ಟತನುಗಳು॥೧೪॥ಯಿಂತು ಅಪ್ಪತನುಗಳು ಸ್ಥೂಲತನು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು ಕಾರಣತನು ನಿರ್ಮಲತನು ಆನಂದತನು ಚಿನ್ಮಯತನು ಚಿ
ದ್ರೂಪತನು ಶುದ್ಧತನು। ಯಿಂತೀ ಅಷ್ಟತನುಗಳು॥೧೫॥ಯಿಂತು ಅಂತರಂಗದ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳು। ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತ್ವ ಪ್ರವರ್ತಿನಿ। ಕ್ರೋಧಿನಿ ಮೋಹಿನಿ। ಅತಿಚಾರಿಣಿ ಗಂಧಚಾರಿಣಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಣಿ ಯೆಂಬ ಅಂತರಂಗದ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳು ಯಿಂ
ತು ಬಹಿರಂಗದ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳು। ಕುಲಂ ಛಲಂ ಧನಂ ರೂಪ ಯೌವನ ವಿದ್ಯಾ ರಾಜ್ಯ ತಪಃ ಶ್ರೀ ಯುತಿ ಬಾಹ್ಯ ಮದಾಷ್ಟಕ॥ ಯೆಂದು ಕುಲ ಛಲ ಧನ ರೂಪ ಯೌವನ ವಿದ್ಯಾ ರಾಜ್ಯ ತಪ। ಯಿಂತು ಬಹಿರಂಗದ ಅಷ್ಟಮದ
ಂಗಳು॥೧೬॥ಯಿಂತು ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಮದಂಗಳು। ಭೂಮಿ ಜಲ ಪಾವಕ ಪವನ ಅಂಬರ ರವಿ ಶಶಿ ಆತ್ಮ ರೆಂಬ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಮದಂಗಳು। ಪಕ್ಷಿ ವಿವರ। ಪೃಥ್ವಿ ಯ ಮದ ಕ್ಷಿತಿ ದಷ್ಟ ನೆನುಸು ನಾನಾ ತನಾಗಿ ಅಪ್ಪು ಅಪು ರಸನಾ
ಸೆವನಾದಿ ತಾಂಬೂಲ ಮಂಜ ಯುಸ ತ್ರಿ ಹಾಸು। ಕಲಿ ಮದ ಪತ್ರಿ ವಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ವರ್ತನಾಗಿ। ಮನಗೆ ಬೆಸು। ಮನಿಗೆ ಬೆಸು। ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೆಸು ಯಿಮೆ ಮತ್ತಿ ಹಾಸು। ಪಾವಕ ಮದ ಬೆತ್ತಿ ದಕ್ಷಿಣ ಮೃ ರಸ ವರ ತತ ವಗೆ ಕರಸು

ಸುಡಿಸುಚಿಕೆಸು। ನೋಡಬೇಕು। ಆಕಾಂಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿಹನು। ಬಟನ ಮಧ್ಯ ವೆತ್ತಿದಡೆ। ಭ್ರಮೆ ಕಾಟವಾಗಿ ತನಾಗಿ। ಜಾಡೆ ಹೊ। ಕೊಂಡೆ ಹೊ। ಬಂದೆ ಹೋಕೆ ಪ್ರೇಮೆನೆ ಸುತ್ತಿಹನು। ಅಂಬರ ಮಧ್ಯ ವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಬಾಹನ ... ತನಾಗಿ। ಆನೆ ಬೇಕು ... ಬೇಕು। ...
ಶಬಿಕು। ಸಿನೆ। ತಳ। ತಂತ್ರ। ಖತ್ರ। ಚಾಮರಗಳೆಂಬಯ ಸುತ್ತಿಹನು। ಶಕ್ತಿಬಟವದ ವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಕೊಡಾಗ್ನಿ ಬರತನಾಗಿ। ಸಾಧಿಸಿ। ಶ್ರಿಧಿಸಿ। ಕೊಂಡೆಹೊ। ಕ್ರಿಯೆ ಬೇನೆ ಸುತ್ತಿಹನು। ಶಕ್ತಿಮಧ್ಯ ವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಚಿಂತಾಬರತನಾಗಿ। ಆದಿ ... । ... ಗದಾ। ಯುದ್ಧ ... ।
ಬಾ। ಯಮ ನೋ। ಯಂತಾ। ಯುಯುದ್ಧ। ಬೀಂತಿ ಸುತ್ತಿಹನು। ಆತ್ಮಮಧ್ಯ ವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಆಹಂಕಾರ ಬರತನಾಗಿ। ಯಂಬಂದ ಬಲ್ಲಿದರಲ್ಲಿ। ಯಸನಿಂಸಾರು। ಯಿರಿಲ್ಲ ವೆಂದು। ಅಹಂಭಾವದಿಂದ। ಅಹಂಕರಿಸುತ್ತಿಹನು। ಇಂತಿ ಮಳೆ ... ।
ಗಂಬಗಂ। ಯಂ। ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಧಾತುಗಳು ಶ್ರುತ್ಯ। ವನಸ್ಸಿನ ಶಿಕರ ಬಿರದವೆಂತೆಂದಡೆ॥ ... ರಮ ... ಶ್ರ। ಬೆದಮ ಜ್ಞಾನ ಶಿತಸಃ। ಸಪ್ತಧಾತು ಬುದ್ಧಿ ... ಸಪ್ತದ ... ಯಂ ... ಮಾಂಸ। ಬೆದಸ್ಸು। ಅಸ್ಥಿ। ಮಜ್ಜೆ। ಶುಕ್ಲ।
ಯಂತಿಯ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳು। ಯುವತ್ತೆ ಬಿವರ। ಯಂ। ಡಾ ತ್ವ ಅಂಸ। ಯದು ... ಸಬಹುದು। ಆರಸ ಬೆಳು ದಿನಕ್ಕೆ ರುಧಿರವಹುದು। ಆರುಧಿರ ಯೆಳು ದಿನಕ್ಕೆ। ಮಾಂಸವಹುದು। ಆ ಮಾಂಸ ಯೆಳು ದಿನಕ್ಕೆ। ಮೆದಸ್ಸುವಹುದು। ಆ ಮೆ
೮ ದಸ್ಸು ಯೆಳು ದಿನಕ್ಕೆ। ಅಸ್ಥಿಯಹುದು। ಆ ಅಸ್ಥಿ ಯೆಳು ದಿ ನಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜೆಯಹುದು। ಆ ಮಜ್ಜೆ ಯೆಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಶುಕ್ಲವಹುದು। ಯಿಂತಿವರ ತನು ಚೆಷ್ಟೆಗಳೆಂತೆಂದಡೆ। ರಸಕ್ಕೆ ಕಟುವರ್ಣದಧಾತು। ಪ್ರಥ್ವಿಯಂಶಿಕ। ದೆಹವನೆ
ಕಿಸುತ್ತಿಹುದು। ರುಧಿರಕ್ಕೆ ನೀಲವರ್ಣದಧಾತು। ಅಪ್ಪು ಬಿಸಂಶಿಕ। ಶರೀರವನದಿಗಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ರಕ್ತವರ್ಣದಧಾತು। ಅಗ್ನಿಯಂಶಿಕ। ಶರೀರ ಮಂಳಕಳವಳಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಮೆದಸ್ಸು ಬಿಗೆ। ಮಾಂಜಷ್ಟ ವರ್ಣ
ಧಾತು। ಮಾರುತನಂಶಿಕ। ಶರೀರ। ಯಮಂ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿ ಹುದು। ಅಸ್ಥಿಗೆ ಶ್ವೇತವರ್ಣದಧಾತು। ಆಕಾಶದಂಶಿಕ। ಶರೀರಮಂ ಯುತ್ತರ ತ್ತರ ಮಂ ಮಾಡಿ। ಮುರುಗಾಗಿ ನಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಮಜ್ಜೆಗೆ ತಾಂಬ್ರವರ್ಣದಧಾತು। ಮಿಶ್ರ
ಸಂಶಿಕ। ಶರೀರಮಂ। ಬಾತರಂಬ ತರಿಸಿ। ಕವಳಿಸಿ ನುಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಶುಕ್ಲಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತವರ್ಣದಧಾತು। ಚಂದ್ರನಂಶಿಕ। ಶರೀರಮಂ ಸುಖಿಸಿ ಕವಳಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಯಿಂತಿ ಯ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳು। ಗಂಬಗಂ। ಯಂ। ಮನ ಸಪ್ತ ವ್ಯಸನಂ
ಗಳು। ತನುವ್ಯಸನ। ಮನವ್ಯಸನ। ಧನವ್ಯಸನ। ರಾಜ್ಯವ್ಯಸನ। ವಿದ್ಯಾವ್ಯಸನ। ಯುತ್ಸಾಹವ್ಯಸನ। ಸಿವಕವ್ಯಸನ। ಯಿಂತಿಯ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳು। ಯುವತ್ತೆ ಬಿವರ। ತನುವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಬಡವಾಯಿತ್ತೆನುತ್ತಿಹನು। ಮನವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಪುತ್ರ
ಕಳ। ಪೌತ್ರದಾರ ಮಂಬಯ ಸುತ್ತಿಹನು। ಧನವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಅರ್ಥಮಂ ಬಯಸುತ್ತಿಹನು। ರಾಜ್ಯವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಬಾಹನ। ಛತ್ರ। ಆಭರಣ। ಆನುಲೇಪನಾದಿ। ತಾಂಬೂಲ ಮಂಬಯಸುತ್ತಿಹನು। ವಿದ್ಯಾವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಗ್ರಂಥ
ತ್ರ। ಸಂ। ಮಿಶ್ರ। ನಾಸಂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿಹನು। ಉತ್ಸಾಹವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಛತ್ರ। ಚಿತ್ರ। ಕಲತ್ರ ಯೊದಿಗಳೆಂಬಯ ಸುತ್ತಿಹನು। ಸಿವಕವ್ಯಸನವೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ। ಬಾದೆ ಹೊ। ಕೊಂಡೆಹೊ। ಬಂದೆ ಹೊ। ಕೊಟ್ಟೆ ಹೊ ಯೆನೆ ಸುತ್ತಿಹನು। ಯಿಂತಿಯ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳು

[illegible] ಬ್ರಹ್ಮ [illegible] ಪ್ರಾಣ [illegible]

[illegible]

[illegible] ಜಾತಿ [illegible] ಗೋತ್ರ [illegible] ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ [illegible]

[illegible] ಶ್ರೀಮದ್ರುದ್ರ [illegible]

[illegible] ಇಂತೀ ಷಡ್ವರ್ಮೆಗಳು [illegible] ಷಡ್ಭಾವವಿಕಾರಂಗಳು ಅಸ್ತಿ ಜಾಯತೇ ವಿಪರಿಣಮತೇ ವಿವರ್ಧತೇ ಅಪಕ್ಷೀಯತೇ ವಿನಶ್ಯತಿ ಇಂತೀ ಷಡ್ಭಾವವಿಕಾರಂಗಳು ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ ಅಸ್ತಿ [illegible]

[illegible] ಜಾಯತೇ ಜನನಿ ಜಠರದಿಂ [illegible] ವಿಪರಿಣಮತೆಯಕ್ಕು [illegible] ವಿವರ್ಧತೆಯಕ್ಕು [illegible] ಅಪಕ್ಷೀಯತೆಯ [illegible] ವಿನಶ್ಯತೆಯ [illegible]

[illegible] ಇಂತು ಪಂಚಕೋಶಂಗಳು ಅನ್ನಮಯ ಪ್ರಾಣಮಯ ಮನೋಮಯ ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಆನಂದಮಯ ಇಂತೀ ಪಂಚಕೋಶಂಗಳು ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ [illegible]

[illegible] ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶ ಅದರ [illegible] ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶ ಅದರ [illegible] ಅಂತಃಕರಣ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮನೋಮಯ ಕೋಶ ಅದರ [illegible] ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಕೋಶ [illegible]

[illegible] ಆನಂದಮಯ ಕೋಶ ಇಂತೀ ಪಂಚಕೋಶಂಗಳು [illegible] ಇಂತು ಪಂಚಕ್ಲೇಶಂಗಳು ಅನಾದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಮೂಲ [illegible]

[illegible] ರಾಗ ದ್ವೇಷ ಅಭಿನಿವೇಶ ಇಂತೀ ಪಂಚಕ್ಲೇಶಂಗಳು ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ [illegible] ಅವಿದ್ಯೆ [illegible]

[illegible] ನಾನೆಂಬುದಂ [illegible] ನಾನು ಜೀವನು ನಾನು ಸಂಸಾರಿ ನಾನು ಪಾಪಿ ಬದ್ಧನು [illegible] ಅಜ್ಞಾನ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ಯಂತಿಪ್ಪ ಪಂಚಶಕ್ತಿ ... ಸತ್ಯಾದಿ ಪಂಚಗವು ॥ ಯಂತಿಪ ಪಂಚ ... ಅಂಗ | ಪ್ರತ್ಯಂಗ | ಸಾಂಗಾಂಗ | ಪರಾಂಗ | ಯಂತಿಪ ಅಂಗ [illegible]

ಅಲ್ಲಿ ಖರ ಸ್ಥಲ ... ಯಂತಿಪ | ಅಂಗ | ವದನ | ನಾಶಿಕ | ಕನ್ನಿಗೆ | ಅಧರ | ಕಂಗಳು | ಅಂಗುಲಿಗಳು ॥ ಇಂತಿ ಪ್ರತ್ಯಂಗ | ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬತುಷ್ಟಯ ಅಂಗವು ಸಾಂಗಾಂಗ | ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ | ಅನುಲೇಪನಾದಿ ಭಾವಯ | ಪರಾಂಗ | ಯಂತಿಪ ಅಂಗ [illegible]

... ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಯಂಗವು | ಸತ್ವ | ರಜ | ತಮ ॥ ಇಂತಿ ಯುಗುಣತ್ರಂಗವು ॥ ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ | ಸತ್ವಕ್ಕೆ ಸಿತವರ್ನ | ರಜಕ್ಕೆ ರಕ್ತವರ್ನ | ತಮಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪುವರ್ನ ॥ ಇಂತು | ಜ್ಞಾನ | ಸುಜ್ಞಾನ ... ಮೌನ | ಶ್ರುತಿ ... [illegible]

ಗುಣಲಕ್ಷಣ ॥ ಯಿಂತು | ಸುಜ್ಞಾನ | ತಪ | ಮೌನ | ಹರುಷ | ಉತ್ಸಾಹ | ನಿಶ್ಚಯ | ಧೈರ್ಯ | ವಿವೇಕ ॥ ಇಂತು ಸಾತ್ವಿಕಗುಣಂಗಳು ॥ ಕ್ರೋಧ | ಗರ್ವ | ಶೌರ್ಯ | ಅಹಂಕಾರ | ಸಂಗ | ... ಮತ್ಸರ ... ರಾಜಸಗುಣಲಕ್ಷಣ ॥ [illegible]

ದ | ಅಹಂಕಾರ | ವಿಷಯ ವಾದ | ... | ಮತ್ಸರ | ... ರಾಜಸಗುಣಂಗಳು ॥ ಅಜ್ಞಾನ | ಮೋಹ | ನಿದ್ರೆ | ... ಬುದ್ಧಿ ... ತಾಮಸಗುಣಲಕ್ಷಣ ॥ ಯಿಂತು | ಅಜ್ಞಾನ | ಮೋಹ | ನಿದ್ರೆ | [illegible]

ನಪ್ರವೃತ್ತಿ | ಮರವೆ | ಹೊಂಸ | ... ಯುಗ ತಾಮಸ ... ಗುಣಲಕ್ಷಣಂಗಳು ॥ ಯಿಂತು ಗುಣತ್ರಯಂಗಳಿವೆ ॥ ... ಸು ಅಹಂಕಾರತ್ರಯಂಗಳು | ರಾಜಸ ಅಹಂಕಾರ | ತಾಮಸ ಅಹಂಕಾರ | ಸಾತ್ವಿಕ ಅಹಂಕಾರ ॥ ಇಂತು ಅಹಂಕಾರತ್ರಯಂಗಳು

ಯವಕ್ಕೆ ವಿವರ | ರಾಜಸ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ... ಬುದ್ಧಿ ... ತಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು | ಸಾತ್ವಿಕ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪೂರ್ವ ದಿವ ದೇವತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು | ತಾಮಸ ಅಹಂಕಾ ... ರದಿಂದ ... ಭೂತಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ॥ ಇಂತು [illegible]

ಕಾರತ್ರಯಂಗಳು ॥ ... ಸುಖ ಲೋಕದ ತಾಪ ... ತ್ರಯಂಗಳು | ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ | ಆಧಿಭೌತಿಕ | ಆಧಿದೈವಿಕ ॥ ಇಂತಿ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು ॥ ಯವಕ್ಕೆ ವಿವರ | ... ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ... | ಶರೀರ ... ಮಾನಸ ... [illegible]

ಜನ್ಮ | ಗುಣ ... | ತ್ರಿದೋಷ | ಸವಗ್ರಹ ... ಬಕ್ತಿ | ರಾಜಸ ... ದಿಂದಾದ ದುಃಖ ... | ... ಯಂಬುದು | ಸು ... ನು ... ದ ಮತ್ರ ... ದಿಂದಾದ ... [illegible]

ಯುರವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೆಂಬುದು | ... ಬಾ ಯು | ... ಮ | ... ದಿಂದಾದ ದುಃಖ ಮಂ | ಆಧಿಭೌತಿಕವೆಂಬುದು | ಜನನ | ಮರಣ | ... ಮಾನಸ ... ವೆಂಬುದು [illegible]

ಮಂ | ಆಧಿದೈವಿಕವೆಂಬುದು | ಯಂತಿಪ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳಿವೆ ॥ ... ಯಂಸು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು | ... | ಅತಿಶಯ ... ತ್ರೈ ... ಅಜ್ಞಾನ ॥ ಯಂತಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು ॥ ... [illegible]

ಯವೆಂದಾಡೆ ಸುಕೃತ ... ವುದು | ಅತಿಶಯವೆಂದಡೆ ತಂನಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರುಂ ... ಯೆಂಬುದು | ಸಾಂ ... ಯವೆಂದಾಡೆ | ... ॥ ಇಂತಿವು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು ... [illegible]

ಯೆಂಬ ತನುತ್ರಯಂಗಳು। ಸ್ಥೂಲತನು। ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು। ಕಾರಣತನು। ಯೆಂತೆಂಬ ತನುತ್ರಯಂಗಳು। ಯಿವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚೀಕೃತ ತತ್ವಂಗಳಿಂದಾದುದೆ ಸ್ಥೂಲತನು। ಪ್ರಾಣಪಂಚಕ। ಯೆಂದ್ರಿಯದಶಕ। ಮನಬುದ್ಧಿಗಳೆ
ರಡು। ಯೆಂತೀ ಹದಿನೇಳು ತತ್ವಂಗಳ ಕೂಡಿದ ಲಿಂಗಶರೀರವೆನಿಸುವುದು। ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು। ಅಹಂಕಾರಜನಿತ ಆತ್ಮನ ಸಂಗದಿಂದಾದುದೆ ಕಾರಣತನು। ಯೆಂತೆಂಬ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪೇಳ್ವುದುಗು। ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪುಗಳೆರಡು ಸ್ಥೂಲತನು। ತೇ
ಜೋವಾಯುಗಳೆರಡು। ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು। ಆಕಾಶ ಹಂಬುಗಳೆರಡು। ಕಾರಣತನು। ಯೆಂತೆಂಬ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ಷಿತಿ ಪೇಳ್ವುದುಗು। ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪುಗಳೆರಡು ಸ್ಥೂಲದೇಹ। ಅಗ್ನಿ ವಾಯು ಆಕಾಶ। ಯೀ ಮೂರು ಜೀವನು। ಯೆಂತೆಂಬ ತನುತ್ರಯ
ಂಗಳಾಹವೆಂಬ ಜ್ಞಾನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಜೀವತ್ರಯಂಗಳು। ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ। ಪ್ರಾಜ್ಞ। ಯೆಂಬ ಜೀವತ್ರಯಂಗಳು। ಇವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯನೈದಲು ವಿಶ್ವನು। ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನು। ತೈಜಸ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ
ಜಸನು। ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನು। ತೆಸಾಗಿ ಕರ್ತವೆಂಬ ನಿರ್ದ ನಾಗಿ। ಪ್ರಾಜ್ಞನು। ಇಂತೆಂಬ ಜೀವತ್ರಯಂಗಳಿಂದೆ ಮೂರಂತು ಆತ್ಮತ್ರಯಂಗಳು। ಜೀವಾತ್ಮ। ಅಂತರಾತ್ಮ। ಪರಮಾತ್ಮ। ಇಂತೆಂಬ ಆತ್ಮತ್ರಯಂಗಳು।
ಯಿವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು। ಸಂಸಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಹೊಂದಿ ಜೀವಿಸಿ ಬರಲಾಗಿ। ಜೀವಾತ್ಮನು। ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು। ಸಂಸಾರವ ಹಾದ್ಧಿಯು ಹಾದ್ದನಾಗಿ। ಅಂತರಾತ್ಮನು। ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಸಂಸಾರವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಃಖಾನಾ
ಗಿರಲು। ಪರಮಾತ್ಮನು। ಇಂತೆಂಬ ಆತ್ಮತ್ರಯಂಗ ಳಿಂದೆ ಮೂರಂತು ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳು। ಜಾಗ್ರ। ಸ್ವಪ್ನ। ಸುಷುಪ್ತಿ। ಇಂತೆಂಬ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳು। ಯಿವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅಲ್ಲಿ ಯಚ್ಚತಿ ಹುದೆ।
ಜಾಗ್ರ। ಅಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಾಬುದೆ ಸ್ವಪ್ನ। ಅಲ್ಲಿ ಮೈಮ ರದಿಹುದೆ ಸುಷುಪ್ತಿ। ಇಂತೆಂಬ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳಿಂದೆ ಮೂರಂತು ಯಿಂಥ ತ್ರಿದೋಷಂಗಳು। ವಾತ। ಪಿತ್ತ। ಶ್ಲೇಷ್ಮ। ಇಂತೆಂಬ ತ್ರಿದೋಷಂಗಳಿಂದೆ ಮೂರಂತು
ಯೆಂಬ ಮನಸ್ಥಾವತ್ರಯಂಗಳು। ಪ್ರಕಾಶನ್ಯ ಪ್ರವರ್ತನ। ಮೋಹನ। ಇಂತೆಂಬ ಸದ್ಭಾವತ್ರಯಂಗಳು। ಯೆಂತೆಂಬ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪೇಳ್ವುದುಗು। ಜ್ಞಾನ ವಿಕೃತಿ ಭಾವ। ವರ್ತನ ವಿಕೃತಿ ಭಾವ। ಮೋಹನ
ವಿಕೃತಿ ಭಾವ। ಯೆಂತೆಂಬ ಜ್ಞಾನತ್ರಯಂಗಳು। ಯಿವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅಲ್ಲಿ ಅರುವಿಂದ। ಅಹಂ ಮೊಂಬ ಜಡ ಭಾವದಿಂದ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾದ್ಯನೇಕ ಅಹಂಕಾರವ ನೈದಿಹನಾಗಿ। ಜ್ಞಾನ ವಿಕೃತಿ ಭಾವ। ಜಡಾಜಡ
ಮಿಶ್ರದಿಂ ದೇಹಾದಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ। ಅಂಡದೇಹ। ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿಹನಾಗಿ। ವರ್ತನ ವಿಕೃತಿ ಭಾವ। ನಿಜ ಪಂಮರದು। ಜಡಭಾವದಿಂದ। ಅಹಂಭಾವವನೈದಿ ಮೋಹಿಸಿ ಬಿದಿ ಇಪ್ಪುದೆ ಮೋಹ
ದಿಂ। ಮೋಹನ ವಿಕೃತಿ ಭಾವ। ಯೆಂತೆಂಬ ಭಾವತ್ರಯಂಗಳಿಂದೆ ಮೂರಂತು ಮನತ್ರಯಂಗಳು। ಮನ। ಮನನ। ಮನನೀಯ। ಇಂತೆಂಬ ಮನತ್ರಯಂಗಳು। ಇವಕ್ಕೆ

ತಿವರ|ಪ್ರಸನ್ನವೆಂಬ ಲಿಂಗತನ್ನ ಮಹಾ ಘನವದು|ಘನವನವೆಂಬ ಲಿಂಗತನಿಂದ ಲಿಂಗಾನವ ಹೇಳುವ ದು|ಘನ ನಿಯ್ಯವೆಂಬ ಲಿಂಗ್ಗಾನವೆಂದಳಿ ಅರಿಸಿಕೊಂಬು|ವಸ್ತುವ ಹೇಳುವ ದು|೧೦ ಇಂತಿ ಮಮನತ್ರಂಗವ ಚೇದ ೫೩ ೫೧೦ ಮತ್ರಿಕರಣಗ
ಪು|ಮಾನಸ|ವಾಚಕ|ಕಾಯಕ|ಯಿಂತೀ ತ್ರಿಕರಣಂಗಳು|ನ್ನಿವಕೆ ವಿವರ|ಮಾನಸವೆಂದೆ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆವುದು|ವಾಚಕವೆಂದೆ ನುಡಿವುದು|ಕಾಯಕವೆಂದಡೆ ತನುಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು|ಯಿಂತೀ ತ್ರಿಕರಣಂಗಳು||೩೮|| ೧೦
ಸ್ವಾನುಭಾವಂಗಳು|ಬುದ್ಧಿಯಾಂಗ|ವಿಂದಾಂಗ|ಕಾಂಪಾಂಗ|ಆಂಗಾಂಗ|ಪದಾಂಗ||೧೦ ಇಂತೀ ಮುಖಂಗಳಿಂಗಳು ವಿದ್ಯಾ||೩೯||ಚೆಂನ್ನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಶರಣಾರ್ಪಿಸಿಗೆ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ||
ಮುಚ್ಚಸವ ಲಿಂಗಾಯ್ಯನ ಮಃ||ಚೆಂನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ||ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರೂಪಣ ದಿನಕರ ಹೇಳುವಸ್ತು|ಆದಾರಿಗೆ ನಿಲುಕುವ ಪ್ರಸಾದ|ಅರ್ಪಿತ ಅನರ್ಪಿತವೆಂದು|ಬಾಹ್ಯಕ್ಕೆ ನುಡಿಯಬಾರದಲ್ಲದೆ|ಆರ್ಪಿತ ಕ್ರಮವಾಗಿ
ಅರ್ಪಿತಾದಿ ಭಾವದ ವಿವರ|ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತ್ರಿವಿಧ ಜಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದರ್ಶ ಸ್ಪರ್ಶ ಅವಧಾನ|ಕಾಯ ದಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣಾದ ಮೂರು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ|ಚಾಕ್ಷು|ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಘ್ರಾಣ ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಜಿಹ್ವೆ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|
೭ ಚೆಂನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಶ್ರೋತ್ರ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಯಿಂತೆಲ್ಲರೊಳು ಅಲುವ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಯಿಂತೀ ಷಡ್ವಿಧ ಕಾರ್ಯಾರ್ಪಣ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ|ಮುಂದೆ ಶರಣಾರ್ಪಿತದ ಸಾದ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆ ತೆರದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ|ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯಲಿಂಗ
ಗ|ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ|ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ|ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ|ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗ|ಯಿಂತೀ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ ವಿವರ ವಿವರ ವೆಂತೆಂದಡೆ|ಆಚಾರಲಿಂಗದ ಮುಖ ಗಂಧ|ಗುರುಲಿಂಗದ ಮುಖ
ರಸ|ಶಿವಲಿಂಗದ ಮುಖ ರೂಪು|ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಮುಖ ಸ್ಪರುಶನ|ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ ಮುಖ ಶಬ್ದ|ಮಹಾಲಿಂಗದ ಮುಖ ಪರಿಣಾಮ|ಯಿಂತೀ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖ ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಮುಖಂಗಳ ಹೀನ ವಿವರ ವಿವರಂಗಳು
ಆಚಾರಲಿಂಗ ಮುಖ ಶುದ್ಧಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಣಾದ ವಿವರ ವೆಂತೆಂದಡೆ|ಆ ಸುಗಂಧ ಅರ್ಪಣಕ್ಕೆ ಬಾಹುದು|ಬೆರುಗೆ ನಾಸು ಮೊದಲಾದ ಗಂಧವನರಿಯದು|ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಮೊದಲಾದ ಗಂಧವನರಿಯದು ಗುರು
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಬೆಗುರು ಮೊದಲಾದ ಪತ್ರೆಯ ಗಂಧವನರಿಯದು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಹೊಗೆ ಮೊದಲಾದ ಮುಟ್ಟದ ಗಂಧವನರಿಯದು ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಕಾಯಿ ಹಣ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಫಲದ ಗಂಧವನರಿಯದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಯೆಲ್ಲ
ರಲ್ಲಿಯ ಗಂಧವನರಿಯದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಯಿಂತೀ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಮುಖ ಶುದ್ಧಾರ್ಪಣ||೪೦||ಯಿಂತೀ ಗುರುಲಿಂಗ ಮುಖ ಶುದ್ಧಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಣಾದ ವಿವರ ವೆಂತೆಂದಡೆ|ಮಧುರ ಪಾದರುಚಿಯನರಿಯದು ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಪಗರಾದರುಚಿಯನರಿ
ಯದು ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಖಾರ ಪಾದರುಚಿಯನರಿಯದು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಆಂಬ್ಲ ಪಾದರುಚಿಯನರಿಯದು ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಕಹಿ ಮೊದಲಾದ ರುಚಿಯನರಿಯದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಯೆಲ್ಲರೊಳಿಯ ರುಚಿಯನರಿಯದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ|ಯಿಂತೀ ಪಂಚ
ರಸಂಗಳು|ಲವಣ ಕೂಡಿದಲ್ಲದೆ|ರುಚಿಯಾಗದಾಗಿ|ಅಲವಣವ ಪಂಚರಸಂಗಳ ಕೂಡಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ|ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗದು|ಯಿಂತು ಗುರುಲಿಂಗ ಮುಖ ಶುದ್ಧಾರ್ಪಣ||೪೧||ಯಿಂತು ಸು ಶಿವಲಿಂಗ ಮುಖ ಶುದ್ಧ

ಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ ವಿವರವೆಂತೆಂದಡೆ। ಪೀತವರ್ಣದ ರೂಪನರಿವುದು ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ರೂಪನರಿವುದು ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಹರಿತವರ್ಣದ ರೂಪನರಿವುದು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಮಾಂಜಿಷ್ಠವರ್ಣದ ರೂಪನರಿವುದು ಜಂಗಮಲಿಂಗ
ದಲ್ಲಿ। ಕಪೋತವರ್ಣದ ರೂಪನರಿವುದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಬೆಳ್ಳರಲ್ಲಿಯ ರೂಪವನರಿವುದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಇಂತು ಶಿವಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ॥ ೪ ॥ ಇಂತು ಜಂಗಮಲಿಂಗಮಿಶ್ರ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ ವಿವರವೆಂತೆಂದಡೆ। ಕಠಿಣವಾದ ಸ್ಪರುಷ
ನವನರಿವುದು ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಮೃದುವಾದ ಸ್ಪರುಷನವನರಿವುದು ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಉಷ್ಣವಾದ ಸ್ಪರುಷನವನರಿವುದು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಶೈತ್ಯವಾದ ಸ್ಪರುಷನವನರಿವುದು ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಮಿಶ್ರವಾದ ಸ್ಪರುಷನವನರಿವುದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಬೆ
ಳ್ಳರಲ್ಲಿಯ ಸ್ಪರುಷನವನರಿವುದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಇಂತು ಜಂಗಮಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ॥ ೫ ॥ ಇಂತು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಮಿಶ್ರ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ ವಿವರವೆಂತೆಂದಡೆ। ತಾಳಕ್ಕೆ ಸಾಳಬಿಡಿದು ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನರಿವುದು ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ತಂತ್ರಿಬಿಡಿದು ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದ
ವನರಿವುದು ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಮದು ಮುಖವಿಡಿದು ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನರಿವುದು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಕೊಳಲು ಬಾಸುರಿ। ನಾಗಸರ ಶಂಖ ದಾಳಗಾಳಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನರಿವುದು ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ವಚನಗೀತ ದಾಳಗಾಳಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನರಿವುದು ಪ್ರಸಾ
ದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಬೆಳ್ಳರಲ್ಲಿಯ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವನರಿವುದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಇಂತು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ॥ ೬ ॥ ಇಂತು ಮಹಾಲಿಂಗಮಿಶ್ರ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ ವಿವರವೆಂತೆಂದಡೆ। ಗಂಧದ ತೃಪ್ತಿಯನರಿವುದು ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ರಸದ ತೃ
ಪ್ತಿಯನರಿವುದು ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ರೂಪ ನೇತ್ರ ತೃಪ್ತಿಯನರಿವುದು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಸ್ಪರುಶನದ ತೃಪ್ತಿಯನರಿವುದು ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಶಬ್ದದ ತೃಪ್ತಿಯನರಿವುದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಬೆಳ್ಳರಲ್ಲಿಯ ತೃಪ್ತಿಯನರಿವುದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ।
ಇಂತು ಮಹಾಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ॥ ೬ ॥ ಇಂತೀ ಶಿವಶರಣರ ಅರ್ಪಣವಾದಲ್ಲಿ। ಅದರೊಳಗೆ ನಾನಾ ಅರ್ಪಣಮುಂಟು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ। ಮಿಶ್ರದೊಳಗಣ ಮಿಶ್ರಮಂಬೆಳ್ಳ। ಆಮದಾನೊಂದು ಉಂಡಿ ಉಂಗಳ ಸೋಂಕುವ ಕಾ
ಲಬೆಳೆ ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಸೋಂಕಿತ್ತನರಿವ ಕಾಲಬೆಳೆ ಗುರುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಅಣುದು ನಿಶ್ವಸುವ ಕಾಲಬೆಳೆ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ನಿಶ್ವಸುಬುಸುವ ಕಾಲಬೆಳೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಸುಖಿಸುವರಿನಾ ಮುಸುವ ಕಾಲಬೆಳೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಮರಿನಾಮಿಶ್ರ
ಬೆಯನ್ನೈದುವ ಕಾಲಬೆಳೆ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಇಂತು ಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣಾಂಗ ಅರ್ಪಣ। ಶರಣಾರ್ಪಣ। ಸಾವಾರ್ಪಣದೊಳಗೆ ನಾ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ಪಸರಿಸಿ। ಆ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣದೊಳಗೆ। ಛತ್ತೀಶಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ಪಸರಿಸಿ। ಆ ಛ
ತ್ತೀಶಲಿಂಗಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣದೊಳಗೆ। ಷೋಡಶೋತ್ತರ ದ್ವಿಶತಲಿಂಗ ಪಸರಿಸಿ। ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ। ಪಿಂಡಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರ್ಪುದು। ಅದು ಸರ್ವರಿಗೆಯು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದೆ। ಅದು ಸರ್ವರಿಗೆಯು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ। ಅದೆಮ ಕಾರಣವೆಂದಡೆ। ಸುಚಿತ್ತವ
ದು। ಸುಚಿತ್ತನನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ಸುಬುದ್ಧಿಯನರಿದು ಸುಬುದ್ಧಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ। ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ಅಹಂಕಾರವಳಿದು ನಿರಹಂಕಾರ ನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ। ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ಸುಮನವಳಿದು ಸುಮ
ನ ನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ। ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ಅಜ್ಞಾನವಳಿದು ಸುಜ್ಞಾನ ನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ। ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ದುರ್ಭಾವವಳಿದು ಸದ್ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ। ಆ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ॥ ೧೦ ॥ ಇಂತಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹ

ತ್ರಿಸ್ಥಲವಾಗಲೆಗೊಂಡಲ್ಲದೆ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲದೆ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಯೋಗವಾಗದು। ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಯೋಗವಾದಲ್ಲದೆ। ಇಷ್ಟದ ಪೂರ್ಣನಾದ ಮುಕ್ತಿದ್ವಾರಗಳು ಮುಕ್ತಿಪೂರ್ಣನಾದ ಅವಾಯ ವ್ಯಾಪಿಸದು। ಅದುಕಾರಣವಾಗಿ॥
ಂತಿ ಇಷ್ಟದ ಪಂಚಸ್ಥಲವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಬುದೆಂತೆಂದಡೆ। ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯ ಮಥನದಿಂದ। ಪ್ರಾಣವಾಯುವನಿಲಿಸಿ। ಆಧಾರಚಕ್ರದ ಕೆಂಪುವರ್ಣದ ನಾಲ್ಕುದಳದ ವಶಷಸ ಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರದ। ಅಧಿದೈವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯ ಸುನಕಾರ
ವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಇಂತೀ ಇಷ್ಟದ ವಿಚಾರ ಲಿಂಗದ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ। ಪೂರ್ವದ ನಯ ತತ್ತ್ವ ದಾದಿಯು। ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖವನರಿವುದು। ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗಳೆನಿಸಿ ಕಿಂಚು ಬ್ರಹ್ಮನ ಜಾಗ್ರಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿವುದು। ತನುಗುಣನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವ
ಂಗಂಗೊಂಡುದೀಗ। ಸುಚಿತ್ತದನೆಲೆ॥ ಃ॥ ಇಷ್ಟಾನ ಶಕ್ತಿಯ ಮಥನದಿಂದ। ಅಪಾನವಾಯುವನಿಲಿಸಿ। ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದ ನೀಲವರ್ಣದ ಆರುದಳದ ಬಭಮಯರಲ ಯೆಂಬ ಆರಕ್ಷರದ। ಅಧಿದೈವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯ ಮ
ಕಾರವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಇಂತೀ ಇಷ್ಟದ ವಿಚಾ ರಲಿಂಗದ ನೈಷ್ಠಿಕಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ। ದಕ್ಷಿಣದ ನಯ ತತ್ತ್ವ ದಾದಿಯು। ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ। ವಾಮದೇವ ಮುಖವನರಿವುದು। ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯು ದೃಢವ್ರತದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಸಂಸಾರನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ।
೭ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವ ಸಂಗಂಗೊಂಡುದೀಗ। ಸುಬುದ್ಧಿಯ ನೆಲೆ॥ ಃ॥ ಃ-॥ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಮಥನದಿಂದ। ವ್ಯಾನವಾಯುವನಿಲಿಸಿ। ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರದ ಕುಂಕುಮವರ್ಣದ। ದಶದಳದ। ಡಢಣತಥದಧನಪಫ ಯೆಂಬ ದಶಾಕ್ಷರದ। ಅಧಿದೈವ
ರುದ್ರನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಅವಸ್ಥೆಯ ಶಿಕಾರವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷ ರದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಇಂತೀ ಇಷ್ಟದ ವಿಚಾರ ಲಿಂಗದ ಅವಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ। ಪೂರ್ವದ ನಯ ತತ್ತ್ವ ದಾದಿಯು। ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ। ಅಘೋರ ಮುಖವನರಿವುದು। ಅಷ್ಟಿಯ ಮಹತ್ವವನು। ಶಿವಯೋಗ
ದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಕಾಮನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ। ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲವ ಸಂಗಂಗೊಂ ಡುದೀಗ। ನಿರಹಂಕಾರದ ನೆಲೆ॥ ಃ॥ ಃ-॥ ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಮಥನದಿಂದ। ಉದಾನವಾಯುವನಿಲಿಸಿ। ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ। ಪೀತವರ್ಣದ ದ್ವಾದಶದಳದ। ಕಖಗಘಙಚ
ಛಜಝಞಟಠ ಯೆಂಬ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರದ। ಅಧಿ ದೈವಈಶ್ವರನ। ತುರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ। ವಕಾರವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಇಂತೀ ಇಷ್ಟದ ವಿಚಾರ ಲಿಂಗದ ಅನುಭಾವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ। ನಾಲ್ಕನೆಯ ತ
ತ್ತ್ವದಾದಿಯು। ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ। ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖವನರಿವುದು। ವಾಯುಲಿಂಗ ಫಲನೆಯನು। ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವದಿಂ ಕಡಿಸಿ। ಗಮನನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಥಲವ ಸಂಗಂಗೊಂಡುದೀಗ। ಸುಮನದ ನೆಲೆ॥ ಃ॥ ಃ-॥ ಪರಾಶಕ್ತಿ
ಸಮಾನಯ ಮಥನದಿಂದ। ಉದ್ಧ್ಯಾನವಾಯುವನಿಲಿಸಿ। ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರದ। ಶ್ವೇತವರ್ಣದ। ಷೋಡಶದಳದ। ಅ ಆ ಇ ಈ ಉ ಊ ಋ ೠ ಌ ೡ ಏ ಐ ಓ ಔ ಅಂ ಅಃ ಯೆಂಬ। ಷೋಡಶಾಕ್ಷರದ। ಅಧಿದೈವ ಸದಾಶಿವನ। ಅತೀತಾವಸ್ಥೆಯನು। ಯ
ಕಾರವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂ ತಿಳಿವುದು। ಇಂತೀ ಇಷ್ಟದ ವಿಚಾರ ಲಿಂಗದ। ಆನಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ। ಐದನೆಯ ತತ್ತ್ವದಾದಿಯು। ಊರ್ಧ್ವದಿಕ್ಕಿನ। ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖವನರಿವುದು। ಆಕಾಶದ ಭಾವಯನು। ಪರಿಣಾಮದಿಂ ತಿಳಿವು।

ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ। ಶರಣಸ್ಥಲದ ಸಂಗಂಗಳು ದಿಟವು। ಗುಣಗ್ರಾಹಕನೆನಿಸಿ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಅಚಿತ್ತ ಕ್ರಿಯೆಯು ಧನಂಜಯ ದಾನಂಗ ಕೂರ್ಮ ಕ್ರಕರ ದೇವದತ್ತ ಧನಂಜಯವೆಂಬ ಪಂಚವಾಯುವ ನಿಲಿಸಿ। ಅಗ್ನಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ। ವಾಹನ ...
ಕ್ಷೇಮದ। ವಿದ್ಯೆಯ। ಹೊಂದ್ರಿಯ। ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತ್ರದ। ಅವಿದ್ಯೆಯ ಮಹೋಗುರು ವಿನ। ನಿರಾವಸ್ಥೆಯಮನು। ಜೀವಾತ್ಮವೆಂಬ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂ ತಿಳಿದು। ಯಿಂತಿ ಷಡ್ವಿಧ ವಿಚಾರವ ವಿಡಿದು। ಸಮರಸವಕ್ಕಿಯಿಂದು। ಆರನೆಯ ತತ್ವವಾದಿಯ। ಪ್ರಾಣ
ಶರಣಕ್ಕೆ ಸಮ ಶ್ರೋತ್ರದ ಮುಖವನರಿದು। ಆತ್ಮನ ಅಹಂ ಮಮತೆಯನು। ಘನಪ್ರಕಾಶದಿಂ ತಿಳಿದು। ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ। ಅವಿಕೃತ ಲಿಂಗ ಸಂಗಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ। ಗಸಣಿ ವದನಿ ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಯಿಂತಿ ಷಡ್ವಿಧ ಶಕ್ತಿಯು ಮರನದಿಂದ।
ದಶವಾಯುವ ನಿಲಿಸಿ। ಷಡ್ವಿಧ ಚಕ್ರದ। ಷಡ್ವಿಧ ವರ್ಣದ। ಷಡ್ವಿಧ ದೇವರ। ಷಡ್ವಿಧ ಅಕ್ಷರದ। ಷಡ್ವಿಧ ಅಧಿದೈವದ। ಷಡ್ವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಯನು। ಷಡ್ವಿಧ ಬೀಜಾಕ್ಷರದಿಂ ತಿಳಿದು। ಯಿಂತಿ ಅಂತರ್ಮುಖವೃತ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರವ ಪಿಡಿದು। ಶರಣ ಸ್ಥಲ

ಷಡ್ವಿಧ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ। ಷಡ್ವಿಧ ತತ್ತ್ವದಾದಿಯ। ಷಡ್ವಿಧ
ನಲೆಗೊಂಡು। ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಸಾಧ್ಯವಾಗಿ। ಯಿಂತಿ ಕ್ರ
ಷಡ್ವಿಧವಾಗಿ। ಮೋದೆನೋತ್ತರ ದಿಕ್ಕು ಲಿಂಗಾರ್ಪಣದ
ಶಿರೋವೃತ್ತಿ। ಷಡ್ವಿಧ ಸ್ಥಲದ ಬೆಳಗ ಬೀಯು ಶ್ರೋತ್ರ
ತತ್ತ್ವಮಯ ದಶಿ। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಭಾವಲಿಂಗದ

ದಿಕ್ಕಿನ। ಷಡ್ವಿಧ ಮುಖವ ನರಿದು। ಷಡ್ವಿಧ ಮಾತೃಗುಣಾವನು। ಷಡ್ವಿಧ ಕಾಲತ್ರಯದಿಂ ತಿಳಿದು। ಷಡ್ವಿಧ ಭುವನಾಧಿಪ್ರಿಯನಾಗಿ। ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಅನುಭಾವಿ। ಷಡ್ವಿಧ ಮಾನ್ಯಸ್ಥಲವಾಗಿ
ಮೋಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥ। ಕರಣಾರ್ಪಣ ಭಾವಾರ್ಪಣ ದಾಕ್ಷಿಗೆ। ಷಡ್ವಿಧ ಕಾಯಾರ್ಪಣ ಮಿಶ್ರ ಯಿಂದ್ರಿಯಾರ್ಪಣ ... ಯತಿ ಶತ ತತ್ತ್ವದೇವದ ಮೆಂಕುರು ವಿನಲಿ ಪೆಸ್ಸ। ಅರಿವಿನಯಿತ್ತ
ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಸಾದ ದ್ರೋಹಗಳ ಲಾಡುತ್ತ। ಪರಿಣಾಮವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿ। ಪರಿಣಾಮವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿ। ಪರಿಣಾಮ ಮಹಾಸಂಗವಾಗಿ। ಪರಿಣಾಮವೆ ಸಮರಸವಾಗಿ। ಲಾವಣ್ಯ ರಾಗ
ಬಿಗುತ। ಯಿಂತಿ ಷಡ್ವಿಧ ಸ್ಥಲದ ನಿರ್ದೇಶವನು। ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂಬ ಮೂರು ಸ್ಥಲದ ಲಿಕ್ಷಾನಿಷ್ಠಾನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಯನರಿತು। ಜೀವಾತ್ಮ। ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ
೦ ಬತ್ತಿಗತ್ರಯವ ಸಂಬಂಧಿ। ಸ್ಥೂಲತನು। ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು। ಕಾರಣತನುವೆಂಬ ತನುತ್ರಯದ ಶಿ। ತ್ಯಾಗಾಂಗ। ಭೋಗಾಂಗ। ಯೋಗಾಂಗವೆಂಬ। ತ್ರಿಯಾಂಗಸ್ಥಲವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ। ನಿಂ
ದನಿರ್ದೇಶದ ವಿವರವೆಂತೆಂದಡೆ। ಯಿದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸಂಬಂಧಿ ಯುಕ್ತ ಸ್ಥಲದ ಬಿತ್ತಿಸುವ ನದಲಿ ಪಂಚನೆಯು ಪ್ರಿದೆ। ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿಹುದಾಗಿ। ತ್ಯಾಗಾಂಗಸ್ಥಲದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಡಗಿತ್ತು। ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂಬುಭಯ ಸ್ಥಲವು। ಲಿಂಗಾಂಗವಾಗಿ। ಸಕಲದಲ್ಲಿ
ಯೊಳಗೆ ಲಿಂಗವಿದಿಷ್ಟಿಹೊಂದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿಹುದಾಗಿ। ಭೋಗಾಂಗಸ್ಥಲದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಡಗಿತ್ತು। ಶರಣೈಕ್ಯನೆಂಬುಭಯ ಸ್ಥಲವು। ಲಿಂಗರುಚಿಯನರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿಹುದಾಗಿ। ಯೋಗಾಂಗಸ್ಥಲದ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಡಗಿತ್ತು। ಯಿಂತೀ ತ್ರಯಾಂಗಸ್ಥಲ
ದ ವಿವರ। ಯಿಂತು ತ್ರಿಲಿಂಗಸ್ಥಲದ ಸಾಧಿಸಿದವೆಂತೆಂದಡೆ। ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗವೆಂಬುಭಯ ಸ್ಥಲವು। ಸಾಕಾರವಾಗಿ। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಡು। ಅನಿಷ್ಟವ ಪರಿಹರಿಸಿ। ಅರಿತು। ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬುಭಯ
ಸ್ಥಲವು ಸ್ಥಲನಿಷ್ಕಲವಾಗಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಿಲಿಸಿಕೊಂಡು। ಭಾವಹಾರಗೆ ಬೆಳಗಿತೋರಿತ್ತು। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂಬುಭಯ ಸ್ಥಲವು। ನಿರವಯವಾಗಿ। ಭಾವಲಿಂಗವನಿಲಿಸಿಕೊಂಡು।

ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಹೊಂದು ಮಾಡಿ ತಾನಿತ್ತು ||೦|| ಅಂತಿ ಮೂರು ಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗಾಂಗದ ನಿರ್ಣಯವ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತ ||೦|| ಇನ್ನು ಮೂರು ಸ್ಥಲದ ಬೆಳಗನು | ಶಿವ ಜಂಗಮವೆಂಬುವ ಯನು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ಮಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು | ಆ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ | ಪ್ರಸಾದವ ಹಿಡಿದು
ಪ್ರಸಾದಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗ ಸ್ಥಲದೊಳು | ಪಾಕ ನಿತ್ಯ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಡು | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣೈಕ್ಯ ನೆಂಬುವ ಸ್ಥಲದೊಳು | ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಯನು ನಿಲಿಸಿದು | ಸಾಕಾರ ಮೂರು ಸ್ಥಲ ಕ್ರಿಯಾ ಚರಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಸವಿದು | ನಿರಾಕಾರ ಮೂರು ಸ್ಥಲದು | ಜ್ಞಾನಾಚರಣೆಯ ನಿಲಿಸಿ ಬಿಡು | ಪೂರ
ಗ ಕ್ರಿಯಾ ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಿನ್ನಸು ರುಚಿ ನ ಸ್ಥಲದ ರೂಪು ಮಾಡಿ | ಅರುವಿನ ಸ್ಥಲದ ನಿರೂಪ ಮಾಡಿ | ರೂಪು ಮರುವಿಯಂತೆ | ಭಾವ ಯನು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದು | ಯನು ಯನು ಸ್ಥಲದ ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿ | ತಾನಿತ್ತು | ಪೆರ್ವ ಯನು ಸ್ಥಲದ ನಿಲಿಸಿದು | ಮಹೇಶ ಯೆಂಬ
ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಚಂಬಲ್ಲಿ | ತಂನ ಮಹಿಮೆ ಮತ ಪದ | ನಿಜ ದೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿನ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ | ಬಾಂದೆ ರಾವಾ ಮಾದುದ ಕಂಡು | ಮರಳು ಮೂರಾ ಮಾದುದ ಕಂಡು | ಆ ಮೂರರ ಆ ಮಾದು ದಂ ಕಂಡು | ಆ ಆ ಮಾಮು ಪ್ರತ್ಯಾರಾ ಮಾದು ದಂ ಕಂಡು | ಆ ಪ್ರಮು ಪ್ರತ್ಯಾರು |
ಯಂನ್ನು ಶರೀರ ದಿನಾರಾದು ದಂ ಕಂಡು | ಆ ಯಂನ್ನು ಶರೀರ ಹಾದಿನಾರರ ~~ಪ್ರಭೆಯನು~~ | ಬಿತ್ತ | ಪಿಂಡಾಂಡದಲ್ಲಿ | ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಬಾಗಿ | ಚಿತ್ತಗ | ತಾನಿತ್ತೆಂಬು ದಂ ಕಂಡು | ಕರ್ತೆನೂಳಿ | ಅರಿವರಳ್ದು | ಚಿಶಗುನಿ ಪ್ರೇರಗಾಗಿ | ಪಿಂಡಾಂಡದಲ್ಲಿ ತಾಮು ಬ |
ಬೂ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಭೆಯನು | ಯಂನೂರ ಹಾದಿನಾರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿ | ಆ ಯಂನೂರ ಹಾದಿನಾರರ ಪ್ರಭೆಯನು | ಮಹತ್ಯಾರರಲ್ಲಿ ಅರಿದು | ಆ ಮಹತ್ಯಾರರ ಬೆಳಗನು | ಆರು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅರಿದು | ಆ ಆರು ಸ್ಥಲದ ಅಸ್ಥಯ ಬಸನು | ಮೂರು
ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅರಿದು | ಆ ಮೂರು ಸ್ಥಲದ ಮೂಲವನು | ಭಾವ ಯನು ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅರಿದು | ಆ ಭಾವ ಯನು ಸ್ಥಲದ ಉಪಮೆಯನು | ಉಪಮಾತೀತದಲ್ಲಿ ಅರಿದು | ಉಪಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸು ಯೆಂಬ | ಶಿವ ಶರಣು | ಮರಳು ಸ
ಬಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪೂಚಾಕಾತೀತ ಮೇನಾತೀತಂ ||ಬಾ|| ತೀತ ಮಕ್ಕಳ ಚರಂ | ಸರ್ವ ಶೂನ್ಯ ನಿರಾಕಾರಂ | ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತಂ ಪರಂ ಪದಂ ||೦|| ಯೆಂದುದಾಗಿ | ಆದಿ ಶೂನ್ಯ ಮಧ್ಯ ಶೂನ್ಯಂ | ಅಂತ್ಯ ಶೂನ್ಯ ನಿರಾಮಯಂ | ನಷ್ಟ
ಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬಂ | ನಿಃಶಬ್ದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಚ್ಯತೇ | ಯೆಂಬ ನುಡಿಗೆಡೆಗೊಡದೆ | ನಿರವಯ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಜವಸ್ತು ದಿವ್ಯಾಂತನೀಗ | ಅಸಿದ್ಧ ಸಿದ್ಧರ | ಅಸಾಧ್ಯ ಸಾಧಕರ | ಚಿನ್ಮಯ | ಚಿದ್ರೂಪ | ಚಿದಾನಂದ | ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಶಿವ ಯೋಗಿ | ಮಹಾಶರಣ | ಪ್ರಭುದೇವರ | ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕರುಣದಿಂದ | ಆನು ಬದುಕಿದೆ ನೈಯ್ಯ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನ ಸಂಗಮದೇವ ||೦|| ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಿಶ್ರಾರ್ಪಣ ನಾಸ್ತಿ ಪ್ರಸಂಗ ಶಿವ ಬಾಲ ಶರಣರ ಗು
ರು ಬಸವ ಲಿಂಗ ಯನ ಮಹಿತ ಶರಣ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಷಟ್ ಚಕ್ರ ನಾದ ಶಿವ || ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮನಿ || ಶ್ರೀ ಗುರು ಸಿದ್ಧ ಮಹಾಸೂತ್ರ ಮಹಲಿಂಗ | ಹೊಡಿ ವಿಶ್ರಾಮ ತಂನ ಬಸವಣ್ಣ | ಗುರು ಬಸವ ಶರಣು ಪ್ರತ್ತಿ
ಯ ಮಾರ್ಗ ಬಸವ ಬಂದ ಶರಣ ಬಸವ ಅಶರೀರ ಶಿವ ತತ್ವ ನಿರಂಜನ ಪರಶಿವ | ನುಡಿ ಕಲ್ಪನು ಬಟ್ಟೆ ತತ್ತ್ವಂ ತಂನಿಂ | ಮಹಾನಿಧಿ ತಿಳಿಯೆಂಗ ಮದಾಯತ್ತದಲಿಂದ ಸದಾಶಿವ ನಾಮ ಯಸಿಯ ಪ್ರಭು ಗ ಲಾ

ಪ್ರಸಾದದಿಂದಾ| ಗಸವನಿತಂ ತಿಳಿದಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿಗ| ಳಿಸಿದ ಲಿಂಗಮಂ ತಂಗದ್ಗುಣನಿವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಪದಾರ್ಥಂಗಳತ್ತಂ ... ಸಲಂ ತಃಕರಣಾತ್ಮ ತತ್ವಂ| ಮರುತನಂ ... ಚಾ ನಿಲವಸಲ
ನಿಂದ ಮುದ್ರೆಯ ಮಾರ್ಗ ಪಾಣಿಯಿಂದ ವಿಷಯಂಗಳ ಮತ್ತಾ| ಧಾರಣೆಯಿಂ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ದಿಸೆ| ... ಶ್ರದಾಯು ... ತಾಂ ಗ್ನಾನಾ ಪ್ರದನಂ| ... ಯಸಗಾ
... ಬುದ್ಧಿಂ ಸದಾಯತ್ತಂ ಬುದ್ಧಿನೊಂದು ... ಶ್ರುತಿಯಾಯಿತು| ತಿಮತಾಂ ಗ್ನಾನಾದ್ಯಂತಃಕರಣಂ| ... ಮರುತಾಂ ... ಸನ ಮಾನಂ| ಮರುತಂ ತಾಂ
... ಮರುತಾಂ ಶಂ| ... ಧಾನಂ ಜಲದಾ ... ಪಾನ ... ಧರೆಯೊಳ ... ತಂ| ಮರುತಾಂ ಶದ ... ಚಕ್ರ ... ವೃತ್ತಿ ...
ಸಂನಖ ಕೃತಲ್ ಶ್ರೋತ್ರಂ| ... ಶಶಿ ತಾಂ ನೇತ್ರಂ| ಶಿಖಿಯಾಂ ಶಂ ಜಲ ಕೃದಲ್ ಜಂಘಿ ... ಧರೆ ಗೃದಲ್ ... ದ್ರಿಯ| ... ತತ್ವ ...
... ಶಬ್ದಂ| ... ಗೃದಲ್ ... ತಾಸಂ ... ಶಶಿಲಾಂ ಶಂ ಧರೆಗೃದಲ್ ಗಂಧಂ| ...
... ಯುಗಳ ... ನಿರ್ಮಲ ... ಕೃದಲ್ ... ಜಯ| ... ಗೃದ ... ಕೃದಲ್ ...
... ಮನ ... ತನು ತಳೆದಿ ... ತತ್ವ ... ಪ್ರವೃತ್ತಿ ... ಗ್ನಾನ ಸಮಾನಂ| ... ಶ್ರೋತ್ರಂ ...
ಮರುತ ನರ ... ಮನ ... ಗಮಂ ... ಮುದ್ದ ... ಪಾದಂ ... ಮಾಡಿ ...
... ಮನ ... ತಾನಾದ ... ಶಿವನ ... ಮೂರ್ತ ...
ತಳೆ ಮತ| ... ಲಿಂಗಮದೆಂದಿತ್ತಾ ಮುಂ ತಾ ಲಿಂಗದ ಸತ್ವ ... ಮೂರ್ತ ... ಮಂತ್ರ ...
ಎದು ಮುಖ ... ಅಂತಃ ಕರಣಾಕರಂ| ಅಯ್ದುಂ ದ್ರಿಯ ... ವಿಷಯ ... ಮರುತ ನವಗುಣ ... ಮಂತ್ರ ... ಪ್ರನಾ| ... ಲಿಂಗ ...

ಲಿಂಗದೊಳು ಬೆರೆದ ಸ್ವಾನುಭಾವಲಿಂಗದಾಪ ಬಿರಳ ಸಂಬಂಧದಿ। ನಾನೆಂಬ ಜಸ ಪುರುಷನ ದ್ವಾದಶದಿ। ನಾನಾ ಲಿಂಗಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ಶಿವತಾ ನೃತ್ಯ ನೆರೆದರು ... ದೃಷ್ಟಿ ದೇವದ ಪಸ ... ಲಮವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರ ... ಲಿಂಗ ... ದ ...
ಸುಖಮಿರು ನೀನೆಂದು ಬಾಗ್ಯ। ಯುಕ್ತ ನೃತ್ಯದ ಗುರುಲಿಂಗ ಲಿಗಾ ತ್ರಯಮು। ಮುಕ್ತ ಮಂಚಾಕ್ಷರ ಶಂಗಳಿನು ರೆ। ತತ್ವಪ್ರಸಿ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿ ರಿಂಯ ನಿಖಿಲಾಂಗಾಂಗ ಸುಪೂರ್ಣದಾಖ್ಯ। ತತ್ವದಿ ನಸು ತತ್ವ ಯಲತೆಯುಂಕ ತಪ್ಪು ಸದುರಿಯಂ ಬಾಗಿ ದೇಹ ಗುರು ತತ್ವಂ ತೆನಂತಾ ನಿ ಬದ ವರೆಗು
ರುಸಿ ಯಶಕ ಸ್ವಾನುಭಾವ ಪ ತಿ ಸ್ವ ತ್ರಯಮು ಗಳು ನಿರು ಬಿಜದ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ನಾದ ಪದಂಗಳು ಪ ರೂಪು ಮಾನಸ ಪ ಮಂ ... ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮ। ಅಕ್ಷರ ಗಳು ನಿರೂಪಿಸ್ಪದ ತ್ರಿ ಕ್ಷಿಯ ಪಜನಾ। ಆದಿ ಅನಾದಿ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ಪತಿ ಲಿಯ ಅತ್ರಿಯ ಪ ದೇವಾ ಯತೆ
ರತ್ರಂ ಪ್ರಾಂಕ ನುಡಿ ಪವಾಯು ಪ್ರಾಣಿ ಗಿರಿ ಪರಿ ತ್ರಿ ಬಲ್ಲರಾ। ಆಪರ ಪಂಚ್ಛಾದನಿಜದ ನಿಲವದೆಂತೆಂದಡೆ। ಆದಿಯೆದೆ ಪೂ। ಅನಾದಿಯೆ ನಿರ್ದೇಹಾ। ಆದಿಯೆ ಸಕಲ। ಅನಾದಿಯೆ ನಿಃಕಲ। ಆದಿಯೆ ಜಡ। ಅನಾದಿಯೆ ಅಜಡ। ಆದಿಯೆ ಕಾಯ। ಅನಾದಿಯೆ ಪ್ರಾಣ। ಯಿಂತೀ ಯರಡರ ಯೋಗ ವ
ಜಡಿಸಿ ತಂನಿಂದ ತಾನೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಲು। ಆದಿ ಪಿಂಬಂದ ವ ... ಪ್ರಸೂತಂಗಳು ನಾನಲ್ಲ। ದೇಹ ವಿ ದೆಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಾನಲ್ಲ। ದೇಹ ವಾಯುಗಳು ನಾನಲ್ಲ। ಅಷ್ಟ ಮದಂಗಳು। ಅತ್ರಿಪು ಪ್ರತ್ಯಂಗಳು। ಷಡೂರ್ಮಿಗಳು। ಷಡ್ಭಾವ ವಿಕಾರಂಗಳು
೯ ಗಳು ಷಡ್ವರ್ಗ ಗಳು ಸಪ್ತ ವ್ಯಸನಂಗಳು। ತನು ತ್ರಯಂಗಳು ... ಜೀವ ತ್ರಯಂಗಳು। ಆತ್ಮ ತ್ರಯಂಗಳು ಮನ ತ್ರಯಂಗಳು ಮಲ ತ್ರಯಂಗಳು ಗುಣ ತ್ರಯಂಗಳು ಭಾವ ತ್ರಯಂಗಳು। ಅವಸ್ಥಾ ತ್ರಯಂಗಳು। ತಾಪ ತ್ರಯಂಗಳು। ಅಂತಃಕರಣಂಗಳು ಮೊದಲಾ
ಗಿ ಬಾಹ್ಯಂಗಳಾಗಿ ತೋರುವ ತೋರಿಕೆಯೆನು ನಾನಲ್ಲ। ನಲ್ಲ। ಯಿಂತಿ ಎಲ್ಲವು ನಂ ನಾಧೀನವಾಗಿಪ್ಪವು। ನಾನಿವರಾಧೀನದವನಲ್ಲ। ನಾನು ತುರ್ಯಾತುರ್ಯಾತೀತ ... ಪಪ್ಪ ಸತ್ಯ ಚಿತ್ತಾನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವೆ ತಾನಾಗಿಪ್ಪುದು
ಶಿವಯೆ ಆ ತಿಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಅನಿತ್ಯದ ಬೆಸುಗೆ ... ಯಂಬಿಟ್ಟು ನಿರಾವರಣ ನಿಜ ಪನ್ನೆದಲು ಲಿಂಗದೆ। ಮತ್ತೆಯು ಪ್ರಾಕೃತ ತತ್ವ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರುತ್ತಿರಲು। ಯಿಂತಿ ಶತ್ರು ಪಾದಿ ತಾನೆಂತೆನಲು। ಆ ಪರಬ್ರಂಹ್ಮದಲ್ಲಿಪ್ಪ ಶಿವನಾ
ಶಿನಿಃಕಳಾನಪ್ಯ ಲಿಂಗದ ತನ ಲೀಲಾವಿಲಾಸ ದಿಂದ ತೋರ್‍ಪ ... ಸುನಾ ... ದಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿನಿಂದು। ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು। ಆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಪಂಚ ಸಾದಾಖ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಯೆಂದೆನಿಸಿತು। ಆ ಪ್ರಣವ ಸನಾ
ದಾಖ್ಯವೆ ಪಂಚಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಕೋಪವೆನಿಸಿತ್ತು। ಆ ಪಂ ... ಚ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ಪಂಚ ಮುಖವೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು। ಆ ಪಂಚ ಮುಖದಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂಗಳು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿಂದವೆ ಪಂಚ ಕಲೆಗಳು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಕಲೆಗಳೆ ಸನ
ಲಿಂದವೆ ಪಂಚ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಪಂಚ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರಂಗಳ ಜನನ। ಆ ಜ್ಞಾನ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರಂಗಳಿಂದವೆ। ಪಂಚ ತಂನ್ಮಾತ್ರೆಯಂಗಳು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಪಂಚ ತಂನ್ಮಾತ್ರೆಯಂಗಳಿಂದವೆ।
ಪಂಚ ಮೂತಂಗಳು ಪುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಪಂಚ ಮೂತಂಗಳಿಂದವೆ। ಲೆ ಪಂಚೀಕರಣದ ಸೃಷ್ಟಿ ಅತ್ತಂಗೆ ಅಂಗ ಬಾಯಿತ್ತು। ಆ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಪ್ರತ್ಯಂಗವೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು। ಯಿಂತಿದೆ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಮಂಟಪ ತಂನ

ಚಿದಾಂಶಿಕನಪ್ಪ ಆತ್ಮಂಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾಗಿ। ಆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಯದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯ ತು। ಮತ್ತಿಯಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿಂಪೆ ಅಡಗಿಸಿ। ಆ ಕಾಯದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನಳಿದು ಮಹಾಲಿಂಗವ ಬೆಧಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುಲು ಆ ಶಿವತಾನೆ ಗುರು ಬಾ
ಗಿ ಬಂದು ಮಹಾಘನಲಿಂಗವ ವೇದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಂತೆಂದಡೆ। ಆತ್ಮಗೂಡಿ ಪಂಚಭೂತಂಗಳನೆ ಷಡಾಂಗವೆಂದೆನಿಸಿ। ಆ ಅಂಗಕೆ ನಿಜವಿಗಳ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಷಡ್ವಿಧಶಕ್ತಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿ। ಆ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಷಡ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ನಳವಡಿಸಿ।
ಆ ಭಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಘ್ರಾಣ ಜಿಹ್ವಾ ನಯನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರಂಗಳನಿತ್ತು ಷಡ್ವಿಧ ಹಸ್ತಂಗಳೆಂದೆನಿಸಿ। ಆ ಹಸ್ತಂಗಳಿಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದ ಪಂಚಲಿಂಗಂಗಳನೆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗಂಗಳೆಂದೆನಿಸಿ। ಆ ಲಿಂಗಂಗಳಿಗೆ ಷಡಾಕ್ಷರಿಯನೆಂಬ ಮಂತ್ರಂಗಳ
ಂದೆನಿಸಿ। ಆ ಮಂತ್ರಲಿಂಗಂಗಳಿಗೆ ಹೂವೆಂಬ ಸಗೂಡಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆ ಷಡ್ವಿಧ ಮುಖಂಗಳೆಂದೆನಿಸಿ। ಆ ಮುಖಂಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಗಳನಿತ್ತು ಷಡ್ವಿಧ ಪದಾರ್ಥಂಗಳೆಂದೆನಿಸಿ। ಆ ದ್ರವ್ಯ ಪದಾರ್ಥಂಗಳು ಆ ಯಾಯ ಮುಖದ ಲಿಂಗಂಗಳಿಗೆ
ನಿರಂತರ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿ ಬೀಗಲೊ ದ್ದನೇ। ಅಂಗಸ್ಥಲಂಗಳ ಡಗಾ। ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಾಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು ಲಿಯುಕಾಯ ಗುರು ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗ ನಿಜ ಂಗಮ ಗುರು ಪೀನ [illegible] ಪ್ರಸಾದ। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾ
ದ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ। ಯಿಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದದಲು ಪಿಶಾಚರ್ವಾಗಿ ಮಹಾಘನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಾರಣ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಾ ನಿ ಪೂರ್ಣವೆ ಅಲ್ಲ। ಶೂನ್ಯನಲ್ಲ ನಿಃಶೂನ್ಯ ಪೂರ್ಣನಾದವೆ ಅಲ್ಲ
ತೃತಿಯಲ್ಲ ಅದ್ವೈತಿಯು ನವೆ ಅಲ್ಲ। ಯಿಂತೆಯೆ ಯಾತ್ಮಕತಾನೆಯಾಗಿ। ಯಿ ಮಕಾರ್ಥದ ಯಿವರಾಗು ಪೌಗುಸಖಿಲ ಸಂಬಂಧ ಪಚಂಡ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ನಯ್ಯ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಬಲ್ಲರು॥ ಶ್ರೀ ॥ ಅರ್ಥ ವಿವರಿಸಿದ
ಲ್ಲಿಯ ವಚನದ ಮೂರ್ತಂಗಳ ಮಹಾ [illegible] ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ। ಪ್ರಭುದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಯ ವಚನ। ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೆನುಯೆನುಯಿಲ್ಲವೆಂದು। ಮಹಾಘನ ಶೂನ್ಯಬ್ರಹ್ಮ ಬಾಗಿದ್ದ
ಯ್ಯಾ। ಅಂತಿರ್ದ ಪರಬ್ರಸ್ತು ತಾನೆ ತಂನ್ನ ವಿಪ್ತಾನಂದ ಪ್ರೀಲಿಸಲು ಭಾವದಿಂದಾದುದು ಆತ್ಮನೆಂಬ ಅಂಗಸ್ಥಲ। ಅಂತಪ್ಪ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಅಂಗಸ್ಥಲಕೆ ನಿರಿಸಿದ ತತ್ವಂಗಳಿಪ್ಪತ್ತೈದು। ಅದಾವಾವೆಂದಡೆ। ಶ್ರೋತಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ವಾಗಾದಿ ಕ
ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಂಗಳೈದು। ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯುಗಳೈದು। ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಹಂಕಾರ ಜೀವಂಗಳೈದು। ಅಂತು ಅಂಗತತ್ವಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು। ಅಂನೊಳಗೆ ಸಮರಸ್ಯಪ್ಪವನೆ ಯಿಂತಪ್ಪಂರ ತಾತ್ಪರ್ಯ ತ್ವಬಾ
ಗಿ ಮಹಾಘನ ಪರಾತ್ಪರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಲಿಂಗಲು ತಾನೆ ಹಂನೊಂದು ತತ್ವ ಬಾಯಿತ್ತು। ಆ ಹಂನೊಂದು ತತ್ವಾವಾದ ಪರಿ ತ್ರ ಮವದೆಂತೆಂದಡೆ। ಶಾಂತ್ಯಾದಿ ಶಕ್ತಿಗಳೈದು। ಕ್ರಿಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳೈದು। ಪರಶಿವತತ್ವ ಬಾ

ದು।ಯಿಂತು ಅಂಗತತ್ತ್ವಯುತ್ಪತ್ತಿಯದು। ಲಿಂಗತತ್ತ್ವಕ್ಕೊಂದು ನೊಂದು।ಅಂಗತತ್ತ್ವಲಿಂಗತತ್ತ್ವವೆಂಬ ಉಭಯತತ್ತ್ವಮುತ್ಪತ್ತಿಯು।ಯಿಂತೀ ಎರಸಮರಸ್ಸಿ ಶ್ಯಲಿಂತು ಪ್ರಿಯಾಯ್ಯಯಂದೊಡೆ। ನಿಜತ್ರಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು।ಬಾಗಾದಿ ಪಮೆನ್ ಬ್ರಿಯಂಗಳ

ದುಕಮ್ಮಸಾದಾಖ್ಯವ ನೋಡಗೂಡಿದಲ್ಲಿ।ಪೃಥ್ವಿತತ್ತ್ವಬಯಲಾಯಿತ್ತು।ಪ್ರತಿಷ್ಠಶಕ್ತಿಯನ್ನುಧಿಶಬ್ದಾದಿ ಏಳುಂಗಳಲ್ಲಿದು ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯವ ನೋಡಗೂಡಿದಲ್ಲಿ।ಅಪ್ಪುತತ್ತ್ವಬಯಲಾಯಿತ್ತು।ವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನುಧಿ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಾನೆಂಬಿಯಂಗಳಲ್ಲಿದು।ಮೂರ್ತಿ

ಸಾದಾಖ್ಯವ ನೋಡಗೂಡಿದಲ್ಲಿ।ಅಗ್ನಿತತ್ತ್ವಬಯಲಾಯಿತ್ತು।ಶಾಂತಿಶಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಘ್ರಾಣಾದಿ ಪಂಚಗಳಲ್ಲಿದು।ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯವ ನೋಡಗೂಡಿದಲ್ಲಿ ವಾಯುತತ್ತ್ವಬಯಲಾಯಿತ್ತು।ಶಾಂತ್ಯತೀತಶಕ್ತಿಯನ್ನುಧಿ ಮನಬುದ್ಧಿಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಪಂಗಳಲ್ಲಿದು।

ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯವ ನೋಡಗೂಡಿದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶತತ್ತ್ವಬಯಲಾಯಿತ್ತು।ಯಿಂತೀ ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ತ್ವಂಗಳು ಲಿಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬಾಗರೊಡನೆ।ಆ ಲಿಂಗತತ್ತ್ವಕ್ಕೊಂದು ನೊಂದು ತಾಲಯಿಂದದು ನೋಡಗೂಡಿಯೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಬಾದಲ್ಲಿ।ಕುತ್ತಿಸ್ಥಲವಡಗಿತ್ತು।ಯಿಂತೀ ಮಹಾಸ್ಥಲವಡಗಿರೊಡನೆ।ಮಹಾ

ಘನತರಾತ್ಮನುವಪ್ಪುವಿಷ್ಣುಲಿಂಗವು।ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಲ್ಲು ಕರಗಿ ರಾದಂತೆ।ತಂನ್ನ ಬರವೂನೆಂಡದಿಂದ ಪೆಸಪ್ರವಾಹಂನ್ನಟಾಯಿತ್ತು।ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ॥ ಶ್ರುತಿ॥ ಅನಾದಿ ಸಿದ್ಧಪಂಸ್ಸಾತ್ರ್ಯ ಶಲ್ಯಕ್ಕ ಲೆಕವರ್ಜನಾಪೆತೆ।ಸ್ವಯಮೆವ ಪ್ರವೆದೆ ಹಿ ಸ್ವಯಮಾ

೧೦ [illegible] ಂನ್ನದಶಾದಿಕಂ।ಸಪ್ರಪಂಚಂನ್ನ ನಿರಾಲಂಬಂ। ನಿರ್ದ್ವಂದಂತುರಮಂಬದಂ। ಯೆಂದುದಾಗಿ।ಯಿಂತೀ ಲಿಂಗತತ್ತ್ವ ಬಿಪ್ಪತ್ತಿಯದು।ಲಿಂಗತತ್ತ್ವಕ್ಕೊಂದು ನೊಂದು।ಯಿಂತೀ ಉಭಯತತ್ತ್ವ

[illegible] ವಿಶ್ರಮದ ನಿನ್ನನಯ ದೆಬೆಡಗು ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿವಾಕ್ಯಾರ್ಥಂಗಳು ಕಾಣಲಾಯಿತ್ತು।ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಲಿಂಗ।ತ್ವಂಪದೆ ನಂಗ ಮಿರಿತಂ।ಅಸಪದಂ

[illegible] ತತ್ತ್ವದಬೆ ಲಿಂಗ।ತ್ರಿಂಶದಭೇದ ಅಂಗಯುಯರದಕ್ಕಿಸ್ಥಲವೆ ಅಳಿಯೆಂದುದಾಗಿ।ಯಿಂತು ಸಕಲನಾಗಬಲ್ಲ ನಿಃಕಲನಾಗಬಲ್ಲ।ಸಕಲ ನಿಃಕಲಾತೀತನಾಗಿಯೆ ನುಡಿಯೆನು ಯಿಂತಂದುದು

ಖಂಡ ಸ್ಥಲ [illegible] ಸ್ತನಯ್ಯನಂಮಗುರು ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪ್ರಭುವ ಜನಸಮೂಹಮಂಗಳ ಮಹಾ [illegible] ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥ ಜಂಗಮಾಚಾರ್ಯರ ನಿಜವಂತು

ಹೊತ್ತರಕತ್ತಸಲ।ಪ್ರತಿಮುದಡಿಯ ಕಸ್ಥಲ।ರಾಗಮುದುಮಗಬಳಿ। ಕುಲ್ಲಿಗ ಬಿಂದು ಬಿನ್ನಾಣದಾಳ ಗಂಧ ಬಿಟ್ಟಿಯ ಕಳಾ।ನಂದಕಿಂಡೊದಯದ ಗ್ನಾನಿರುತ್ತಾ॥ ಉದ್ಯಾನ ಮೆಟುದೊಳು ಮಿಂಚಿದಗಿ ತಾರದ ತೆರದಿ।ನಿರಾಳದ ಸಂಗ್ರದಕೃತಾಂತ॥ ಬಾರು

ತೀರಾಲಕರಸದಾಳುವರು ಚಿಯಂತೆ।ಪ್ರಾರ್ಣಾದಮಸ್ತಕದ ಮುತ್ತಿನಂತೆ॥ ಗನ್ನಸೀಕಾಂತದೊಳಗು ದುಕ।ಪ್ರಸರ ಡಗಿನಿಂತಂತೆ।ಹೂಸುವಿಯೊಳಗೊಸಪ್ಪು ದಾರದಂತೆ॥ ನಸುನನೆಯೊಳಡಗಿರ್ದ ನವಸುಗಂಧದ ತೆರದಿ।ಪಸು ರೊಳಡಗಿದ ಬಣ್ಣದಂತೆ

ದಂತೆ॥ ಕ್ಷೀರದಾಘೃತ ಅಡಗಿ।ನೀರು ಮುತ್ತಿನೊಳಡಗಿ।ಆಕ್ರಿದು ನೋಡ ಬೀಜದಾಳು ವೃಕ್ಷ॥ ಸಾರಿರ್ದು ನಮೊಳಗೆ ದೊರದಂತಿಪ್ಪ ಮಹಾಘನವ।ನಾರು ಬೆದಿಸ ಕಾಣಲರಿಯರು ನೋಡಾ॥ ೩॥ ಪಾಪಕಾದ ಕನ್ನ।ನೂಪವಚೆ ಡಂಗು ಪ್ರತಿ।ಬಾರಿ

ದಂತದ ಜಲದ ನಿರಿ ಬಿನಂತೆ॥ ನೆಸರೊಳಡಂಗಿದ ಸಮರಿಚಿನಂದದಾಖುಬ್ಬಿತಾಬಸು ವಪಿಂಡ ಪ್ರಾದಿ ಪುದದಾ॥ ಶ್ರಘುಂಘುರುಬಸೊರ್ವ್ವತ್ರಗಿ(ಹೊಬಸದ ನಿಂದ ನಿಜ(ಹೊಬುನಿಶ್ಚಲಲಾಗಿ ಸಂಚರಿಸದೆ॥ ತೌಖಾತ್ಮರವಾಗಿ। ನಿಂದ ನಿಜಪದದ

ಬ್ರಹ್ಮಗ್ರಾ ಸ್ಥಳ ಚಿದ್ಘಾಬಕಾಶಳಬಂಧ ಸಂಗ್ರೆಯ್ಯಸ್ವಾ॥ ಸೂತ್ರೆಯುಂ ತಪ್ಪುವ ಪಾತ್ರಿಂದಸ್ಥಲಮ। ತಂನರಿ೯ಯಿಂತಂನೊಳಡಗಿದ ಸಕಲ ನಿಃಕಲಾತ್ಮಕ ತತ್ವಂಗಳನುಂಟುಮಾಡಿ ತೋರಬೆಕೆಂದು ಯಿಚ್ಛೈಸ ಯಿ(ಅರಿಗ್ರಾನೊದಯ ವಾಯು ತ್ರಾಗಿ। ಮುಂದೆ ಪಿಂಡಗ್ರಾ

ನಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಆಗದಿಸಾಕ್ಷಿ॥ ಬಲ್ಲ॥ ಜ್ಞಾನುಬಾವದುದಯದಿಂದಜ್ಞಾನನೆತ್ರಮುಮುಕತೆರದು ತಾನು ತಂನನಿಜವನರಿತು ಅರಿದ ಮಹಿಮ ಸ್ವಾ॥ ಖದ॥ ಚಿತ್ತಬಿಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ತಂನಿನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವಿವೆಕದಿಂದ ಅತನಿಶಿಕನೊಡಕಂಡ ಸಕಲದಘಟ ನೆ॥

ತತ್ವದಾವಿವೆಕಿಯಾಗಿ। ವಿಶ್ವದ ನಿಜಾಂತರಂಗ। ನಿಶ್ಚಯವನ್ರಯ್ಯುಸುಖದ ಮುಖವನರಿದಾ ಸ್ವಾ॥ ಗ॥ ಜ್ಞಾನಮುಖರದಾಳಗೆ ನೋಡಿ। ತಾನುತಂನ್ನ ಕರುಪು ವಿಡದು। ತಾನು ತನಗೆ ಅಂನ್ಯಬಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಿದವಾ॥ ತಾನೆಯಿರದು ಮಾಯ ಬಿಡ್ಡಲಂನ್ನು ನಿಪ್ರ

ತಿಮಾಡಿ ಅಶಿವ। ದ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಮನವನಿತ ಸತ್ವಶರಣ

ಮಿಮೆರವಸ್ವಾ॥ ಶರಣಸ್ವಾ॥ ಶಿ॥ ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ವೆಶಿವಾ

ವನುಂಗಿ ಪಗ್ಗೆವದು ಸ್ವಾ॥ ಶ॥ ಆದಿ ಮಧ್ಯ ಅಂತ್ಯವೆಂ

ಸಂಸಾರ ತು ಉಂಕಗಾನ ವಡೆಯಿ ಬಾದ ಮಹಾಂತನು। ನಿತ್ಯಾ

ಸ್ವಾ॥ ಹೊಂದ ಹುರಿದು ಹುರಿದ ಹೊಂದ। ನೊಂದು ಮಾಡಿ ಬೆರಸದಾನಂದದಿಂದ ಲೆಂಬ ಮನೊ ಬಾ ಬಿಯಾಗಿ॥ ಬಿಂದುನಾದ ಕ್ಷತ್ರಯದ ನಂದನರಿದ ಚಿತ್ತಯಾ। ಬಿಂದು ಪೆಸೊಬ ನಿಂ

ತ್ರವಡಗಿ। ಶಕ್ತಿರಹಿತನೆಂಬ ಬೆಡಗ। ಶಕ್ತಿ ಮುಖದಾಳ ಬಿದುವ ಶಕ್ತಿಸಂಗವಂಗಿವಾ॥ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಗೆ ರಿದುವರ ಮಹಿಕ್ಕಿ ಸುಖವೆಕಂದಸ್ವಾ॥ ಬಿಯ। ಚಿತ್ತದರಿಯ ಜಗ

ಖಳೆದವಾಖ್ಯದಾಳಗೆ ಪಾಗದ। ನಾದಿ ನಿಧಿವಾಗಿ ತಂನ ತಾನೆಕಂಡ ಸ್ವಾ॥ ಅಖಿದ್ಯ ವಿದವನೆಯಿಕೂಡಲಚಂ ನ್ನಸಂಗನಲ್ಲಿ ಬೆದ ಬಿಲ್ಲದಿ ಪೃಥಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನಿ ನೋಡಾ॥ ಸ್ವಾ॥ ಸೂತ್ರಯಿಂ

ನಿತ್ಯವಸ್ತುವಿವೆಕವನರಿದು। ಅನಿತ್ಯವಾದ ಸಂಸಾರ ಹೇಯೋಪಾಯಮಂ ಕಂಡು। ತಾನು ವಿರಸನ ಮಂ ಮಾಡುತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಸಂಸಾರ ಹೇ ಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಗ್ರಹ ಸ್ಥಲ

ಪ್ರೆಹಸ್ಥ॥ ಬಲ್ಲ॥ ಯಿ ತ್ರೈಸಂಸಾರ ಮಾಯಾ ಮಯದ ಖಯತನುವ। ನಾವರಿಸಿ ನುಂಗುತಿದೆ ನಾನಾ ಭವದದುಃಖ। ದಾವತಿಗೆ ಹೆವರಿಬಮರಿ ಚಕ್ರಮದ ನಾತ್ರಿ ಕಾಯು ಕಾರುಂಣ್ಯನಿಧಿಯೆ॥ ಪದ॥ ಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಿ ತಬದ್ದವುಲದಿಂದ ಲಾದಂಗ। ತ್ರೆ

ತ್ರಿ ತಿ ಕಾಯಕೆಪೃಥ್ವಿ ಮಾಯಾಮುಲ ತ್ರಯದ। ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚು ಮೊಹಾನುಬಂಧದ ಬಂಧನವೆಷ್ಟಾಯೊಗಿನಿಂ ಮಾ॥ ಸಕಲ ತುಚಿಂತನೆ ಮಾಡರಿಯ್ಯದದನೆ ತೋರಿ। ಬಿಕಳನೆನಿಸದೆಕರು ಣಾದಿಂ ಬಂದು ಶಿಕ್ಷದೆ। ಮಿಕ್ಕ ದೇವನೆಂಬು

ದುಂಟದನೊಡಿಪರಿಹರಿಸು ಮಾಯಾ ವಿಡಂಬನವ ಸ್ವಾ॥ ಗ॥ ಆಸಿಯಾ ಬಿಟ್ಟದ ಸಂಸಾರ ತಾವೆಸದೆವಾ। ರಾಶಿಯೊಳಗಾಬು ತೆಬುತಲದಕೆ ಕಡೆಗಾಣಾ। ದಾಸತ್ವಲು ತೊಡಲ ಪಾರವಮುಯಾ ಶ್ರುಬೆಯ ಕ್ಲೆಶದಂಡವೆತೆನು

ವಸ್ವಾ॥ ಘೂಸಿ ಮಾಡಿ ಪಾತಿಬಣಾ ತ್ರಯದ ವೊಡಿನಿಯ। ಪಾಶ ಪಾಶಿಯೊಳು ಸಿಲುಕಿದ ಖಳುವಿಗವಯಕರ। ದಾಸಿದಾರಿಲದು ಹೊನಿಂಮತ್ತ ಘುರಿ ತೋರಿ ಪಾಶ ನಿಬ್ಬುಕ್ಕಿ ಶಿವನೆ॥ ೨॥ ಆಬಾಲ ಮುಖ ಮು ಬಾ ದಾ

ಳಡಿಗಳಿಗೆ ತಾನೆ। ಶಾಂಭವಿ ತಾನಾಗಿ ಪದಾಶ್ರುನಿಂ ದುದ್ಭವ ಮೊಂದು ಬೀರು। ತಾವಳಾಂತಿ ಸುತ್ತ ತತ್ರ ತಾ ಇಪ್ಪ ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿ ತಾ ಮುಖ ಬೆಂಬನನಾ॥ ಅ ಪಕ ದೆಗಡಿಯದಲು ತೋರುಹು ಗುಪ್ತನ್ಯೆಮ ಹಾ। ದೇವನಿಂ ಮವ ನೆನೆಯು ಲಿಂಯು ದಿಂಸೆಪನಿ। ಧವ
ಯ್ಯ ಪರಿಹಾರಿ ಹು ವೆನು ಮದನಾರಿ ಧರಾಧರಾರಿ ದುರಿತಾರಿ ಗುರು ಬ॥ ೩೪॥ ಹು ಬ್ಬ ಚೊಂದು ವ ಹೊಂದಿ ಹು ಟ್ಟುತಿ ಹುಸವ ಬಗಳೆ। ಯು ಟ್ಟುವಿಂಯ ಕಿಶನಾ ನಾಕ ಥ್ಯುರ ರಾಗ ೧ ರ ಯು। ಕಟ್ಟುವೆ ಸಂಗ ಲಿಂಚಿ ವ ದುಃ ತ್ರೈ ತದ ತಾಮ ನೈತ ಪಕ ಬಗಯ್ಯುಮ
ನಬಾ॥ ಮೊಜ್ಞ ಹಾರಿಕೆ ಕೆಗಳು ತರಿ ಬೆಂಬಿದರದೆ ನಿಯುಂದು। ಕಿಪ್ಪ ಶಿವ ಧಾಶಿವ ನೆದಂ ದುಗದ ದಾಳಿಯ ಕೆ। ಯ ಟ್ಟುತಿ ದೆ ಸಿಲ ತಾ ಕನಿಂ ಮ ಡಿಯ ಮ ಬೆಂಹಾ ಲಿಂ ಬಿ ಟ್ಟುರ ಕ್ಷಾಮ ರಾಶಿ ಯೊಕ್ಕ ಸು ಪ ದೂ॥ ಶೆ। ರ ಫ ಪಾ ಶ್ರ ಬಂ ಧ ಬಂ ಬಗಿ ದು ನ ವಿ ಶೆಯ ಹು ರಿಯು। ಗ ವಿ
ಹಾ ಶ್ರಗೆಕ ಜ್ಞದಂ ತಾ ದೆ ಸಂಸಾರ ವೆಂಬ ಲಿ ಚಾರ ಸಪ್ಪು ನೆ ಭ್ರಗ್ರಾಸ ಗಾಂ ದುದಿ ಧ್ವನೊಂ ಮೆಸ್ತೊ ಡಿ ಪರಿ ಹಾರಿ ಬ ನಿಂ ಮಾ॥ ಅ ಲಿರ ಶ್ರ ತ್ರಿ ಪಾದ ದಾ ಭುಮ ನಮ್ಮ ನಾಗಿ ಹು। ತ ಬಿಕಲ್ಪ ಸಮ ಸುಖಾ ನಂದ ದಾ ಶ್ರ ಗೆಂಬಿ ಹೊನೆಗ। ರ ವರ ಬಿ ತಪರ ಮಿಶ ಪಾ ತಿ ಸ್ವಿ
೧೧ ಸದ್ಗುರುವೆ ಪಿತ್ತು ಮ್ಯಕ್ಷರ ಲಿಂಗ ಭೇ॥ ೫೫॥ ಸೂತ್ರಯುಂ ತುಸಂಸಾರ ಹೊ ಹಾ ಮಂನೆನ ಮುಂಮಾ ಡಿ ತಂನ್ನನಿಜವ ತಾ ನೋಡಿ ಕಂ ಡಿ ಪನೆಂದಾ ಡ್ಡೆ। ಯ ದಿರಿ ತ್ರೈಲ್ಯದೆ ತಂ ನ ಕಾನಾ ಬಾರಮ್ಮು। ಅದ್ರಂತೆಂ ದಾಡೆ। ತ್ತಂ ನ ಮು ಖ ವ ತಾ ನೋಡಿಪ್ಪ ನೆಂ
ಗುರುಕ ಬಪನು। ಯ ದಿರೆ ಕಂನ್ನ ಡಿಯ ಬಿಡಿ ವಲ್ಲದೆ। ತಂನ ಕಾಣನೆಂ ದು। ಕಂನ ಡಿ ಯ ನುಂ ಟು ಮಾಡಿ ಕೊಂ ಡು ನೋಡು ವನಂ ತೆ। ತಂನ್ನಿರಿಗೆ ಗುರುವನುಂ ಟು ಮಾ ಡಿ ಕೊಂ ಡು ಪ್ರಬಾ ವ ಸ್ವಿಯಂ ಮಾಡು ತ್ತಿರಲು। ಮುಃ ದಿ ಸು ರು ಕರು ನಾ ಸ್ಥಲ ವಾ ದುದಾ॥ ತಾ
ಪುನಾಸ್ಥ ಮುಳ ಹರಿ। ಬಿಲ್ಲು॥ ನಾ ನಾ ಭವ ಯ ಸಂಸಾರ ಧಗ್ನೋ ನ ದಿಜ ಡ ವ ಪರಿ ಹಾರಿ ಜಿ। ಗ್ರಾ ನಾ ಸ್ತ್ಯ ಗ್ರ ಜ ನ್ನಾ ಜ ನಿ ತ ನ ನು ಮಾ ಡಿ ದು ದೆಂ ನ ಯು ಗುರು ಕರು ಣಾ॥ ಭ ದ॥ ಕಮ್ಮ ಜಾತ ಜ ನಿ ತೆಂ ಬ್ರಿ ಯ ದ ದು ಃ ಕ ಭು ರಂ ಗ ವ ಬ ಗಾ ಪ್ಪಾ ಶ್ರ ಯ ಬ। ನಿ ಪ್ಯು ರ ಲ ನಂ
ಲ ಸ್ಕೃದು ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ದ ವ ಯು ರ ಲ ತಾ ರಿ ದ ಗುರು ಕರ ಣಾ॥ ೧೧॥ ಕ ತ್ತ ಮು ಲ ವ ಶಿ ರ ದಾ ಡೊ ತ್ತ ರು ಕಾ ದಾ ಳಿ ಟ್ಟು। ಧು ರಿ ತ ದು ಕ್ಷಿ ತ ದು ಲ್ಲಿ ಕ್ಕ ಯು ನು ತಾ ಡ ದು। ನ ರ ಜ ನ್ನ ದ ಹು ಜ್ಞಾ ನ ಶ್ರ ಯ ದಾ ಟ್ಟ ವ ಪು ರಿ ಹಾ ರಿ ಜಿ ದು ದೆಂ ನ್ನಂ ಯು ಗುರು ಕರು ಣಾ॥ ೧೨॥ ಲಿಂ ಗ
ದಾ ತ್ರ ಗೆ ಲಿಂ ಗ ವ ನಿ ಜಿ ಸ್ಥಾ ನಾ ರಂ ಗ ದಾ ತ ಗೆ ಭ ಲಿಂ ಗ ಸ್ಥ ಲ ದ ನಿ ಸಿ। ಮಂ ಗ ವ ಮ ಯು ಪ ರ ಮ ಜ್ಞಾ ನ ದ ನಿ ಜ। ದಂ ಗ ವ ತ್ತಾ ರಿ ದ ಗುರು ಕರ ಣಾ॥ ೫೩॥ ವ ಕ ಹಾ ರ ಗೆಂ ನ್ನ ದಿ ಯುಂ ನೊ ಖ ತಂ ನ್ನ ಯು। ಹಿ ಕ ಬಾ ಜ್ಞಾ ನ ದ ಜಾ ತ್ರಿ ಯ ಬೆ ಕ। ಗ। ತಿ ರಿ ವ
ಂ ತಂ ನ ಯು ಕ್ತ ನೆ ರ ಬಿ ಯು ಮು ಕ್ಷು ಕ ಸ್ಥ ಲ ಪಾ ದ ಶ್ರ ಗುರು ಬಿ ಕ ರ ಣಾ॥ ೫೪॥ ಲು ರಿ ಕ ಟ್ಟು ರ ವ ಸಿ ಂ ಕಿ ದ ಂ ತೆ ಂ ನೊ ಶು। ಬೆ ರ ಸಿ ಪ್ಪ ಮ ಲ ಹ ನ ವ ನು ತಾ ರಿ ಪ್ಪ। ಪ ರ ಮ ಸು ಖ ದಾ ಯಿ ಸ ದ ಸ ದ್ಭ ಸೊ ಮ ಶ್ರ ರ ಕ ರು ಣಾ ಮ ತ ಗು ರು ವೆ ಕ ರ ಣಾ॥ ೫೫॥ ಸೂ ತ್ರ ಯುಂ ತು ಸು ದ ಕ ರು
ಲಿಂಗಧಾರ ನಾ ಮುಂ ಬಿಡ ದು। ಮ ಹಾ ಮ ಹಿ ಮ ನ ಸ್ಥ ಲ ತ ನು ಬಿ ನ ವ್ಯೆ ವ ಹಾ ರ ಮಂ ಕಿ ಡಿ ಜಿ ಸ ದಾ ಚಾ ರ ಸ ತ್ತಿ ಯಾ ವ ತ್ತ ನ ನಿ ಗೆ ಸಾ ಧ ನ ವಾ ಗಿ। ಅ ಂ ಗ ದ ಮೇ ಲೆ ಯು ಪ್ಪ ಲಿಂ ಗ ಸ್ಥ ಯು ತ ಲಾ ಂ ಕ ದ ಖ ದ ವೆಂ ತಿ ದಿ ನ ತ್ತೆಂ ದಾ ಡೆ। ಮುಂ ದೆ ಲಿಂ ಗ ಧಾ ರ ಣಾ ಸ್ಥ ಲ ವಾ ದು ದಾ॥ ತಾ ಗ ದೆ ಶಿ॥ ಪ ಲ್ಲ॥ ಗು ರು
ಸ್ಥಲ ಪ ರ ಮಾ ತ್ಮ ನ ವ ರೂ ಪಿ ಸಿ ಪಾ ಸ ನ। ಕ್ರ ರ ಧಾ ಮು ಕ ರು ಣಾ ಸ ನಾ ತ ನು ಲಿಂ ಗ ದ। ಶಿ ರಿ ರ ವೆ ಮು ದೆ ನೆ ಲ ನ ಲ ರ ತಂ ಶಿ ವ ಲಿಂ ಗ ವ ಧ ರಿ ಸು ಹು ದ ಗ॥ ಪ ದ॥ ಲಿಂ ಗ ಸ ಹಿ ತ ನ ದೆ ಲಿಂ ಗ ಸ ಹಿ ತ ನು ದಿ ಲಿಂ ಗ ಸ ಹಿ ತ ನ ಶ ರೆಂ ದ್ರಿ ಯ ಮ ಖ ಲು। ಲಿಂ ಗಾ ಲಿಂ ಗಿ ತ ವಾ ಗಿ ರ ಯುಂ
ತಾ ಲಿಂ ಗಾಂ ಗ ಯ ಸ ಹ ಜೆ। ಅಂ ಗ ದಿ ಸ ತಿ ಸು ತ ಮಿ ತ್ರ ರು ಗ ಳು ಶಿ ವ ಲಿಂ ಗ ವ ಧ ರಿ ಸಿ ದ ದು ಶಾ ಶು ನಾ ದಿಂ। ಅಂ ಗ ಸು ಸಂ ಗ ತ ದಂ ತ ಗ್ರ ಹಾ ನಾ ವೆಂ ಬ ತ್ರು ತಿ ಯ ಮ ಧ ರು॥ ೧೧॥ ತ್ರಿ ಕ ರ ನಾ ಶು ದ್ಧ ತೆ ಯಂ ದ ವ ಧಾ ನ ದಿ। ಪ್ರ ಕ್ರ ತಿ ಯ ಪ ಲ್ಲ ಟ ನೆ ದೆ ಯು। ಪೆ ಕ್ಷೆ ಯ। ಬಿ ಕ

ವಿಶವತೆಯುಂ ಕಾಂಚಾನ ಕೆಕ್ಕೈಯ್ಯನದೆ ನಿತ್ಯಪ್ರದ ಢದಿಂದಾ॥ ಅಶಲಂಕ ಚರಿತ್ರದ್ರಾವಣು ಮಾತ್ರದಾವಗೆ ವಿರಕತಿಗೆ ಡದೆ ನಿಜನಿಷ್ಠೆಯಾಗಿ ಸಕೆ ತಿಯ್ಯನ್ನ ಡೆ ಶಿವಲಿಂಗವೆ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೆ ಧರಿಸೂದು ಮಾಣ್ಬಾಂತಿನೆ ಸಲಿಂ ಪಂದ ಬಿಳ್ವ ಮುಖಂಗಳ। ನಾನಾ ಮುಖ ಬಾ ಗಾ ಗಂ
ಗಳ। ತಾಂ ನೆಕಾ ಬಿಪಿತ ನಗದು ಬಿಕೆಂ ಬ್ರತಿತ್ರಾಂಕ್ರೆಯ ಲಸದಾ॥ ಸ್ವಾನೆಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮುಖ ಪೊಗಲಿಯ್ಯದೆ। ಸ್ವಾಂಸಾನಾವ ನಿಜ ಪುಣ್ಯದೆ ಕಕ್ರ। ಸ್ಥಾನದಾಕ ಬದ್ಧರಿಸು ಧರು ನಿರಂತರ ಶಿವಲಿಂಗಕೆ ಸೂರಿ ದೂ॥ ಇ॥ ಪರಸಿಜ್ಜೆ ಬಿನ್ವಗಿ ಲಿಂಗ ಪಧರಿಸು ಪ। ಬಲಿಯಿಂ ತಿಂದೆನೆ ಲಿಂಗ ವಿಕಾರ
ದ। ವಿಶಟೂ ದಾವಂಗ ನೆಯ ರಸಂಗ ವ ಮಾಡದೆ ನಿಷ್ಟೆ ನ್ವನಾಗಿ॥ ಶರೀರ ಬಿಡಿದು ಸಿಂಕುಬ ಸಾಮ್ಯಂಗಳ। ನೆರಿದಾ ಲಿಂಗದಾವಗೆ ಸೆವು ಬಿಡಿವಿ। ಪರ ಮಸು ಖದ ಸುಗಿ ಯೊವಿರ ಬಲ್ಲಡೆ ತಾನದು ಸತ್ಯ ಭೂಮಿ॥ ಅಸ್ರುತ ಬನಲ ಶಬ್ದ ಬನು ಕುತರ್ಕವೀ। ಯನಸೂ ಹರನಿಂದ ದೆ
ಯನಿಷ್ಠೂರ ಬಸನ ಮಿತ್ರಾದಿ ವಿಕಾರದ ಭ್ರಾಂತನು। ಮದಮ ಪುರಗಳನೂ॥ ಅನು ಕರಿಸ ದೆಜಿಂ ಪ್ರಾಲಂಪಟತ ನುಬನು। ತಳೆದೂರಿಕೆಯ್ಯದೆ। ಲಿಂಗದನನು ದಿನಮು ಬನಿಜ್ಜೆ ಯೊಳಗೆ ಧರಿಸಿದ ಡದು ಸದ್ಗುರು ಮಾರ್ಗಾಚಾರ ಕರ್ಣದಿಗು ನಾಂಗಳ ನಿಂಚ ಲಸಂ
ಹೊರಿ ಪಿಶಾ ವಸ್ತ್ರಾನ ದಾವಂತ ಮುರ್ಖ ವೆರ। ಡರಿಯದೆ ನಲನಾ ವದಾವಗೆ ಬೀಸು ವ ಪ್ರಾಣನಗುನಾ ಬಾ॥ ಬರಿ ಹಾರಿಸಿ ಮಪಾಸು ಬಿಚಾರದಾವಗೆ। ಭರಿ ಬಸ್ವ ಸದಾಸಂನ ಪಿ ತೆಸು ಖದಾ। ಳರದಮ ಲೋಕ್ಯದಾವಗೆ ಲಿಂಗ ಬಧರಿಸದ ಡದು ಸತ್ಯಧರ್ಮ॥ ಅಲಿಜಾ

ವಿಭೂತಿ ಸ್ಥಲ

ರತೆಯುಂ ಲಾಕಿದ ಜಡಮಾನವರಿಗೆರಗದಿ ಹೂದು ಮತ್ಪಡೆ। ಶಿವಲಿಂಗ ಬಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯೆ ಧರಿಸೂದ ಬಿತ್ರಮು ಪರಿದಾ॥ ಧರಿಸಿದ ವರು ಶಿವತತ್ತ್ವ — ದ ಮೂಲಜ್ಞಾನದ ಸಂಭವ ಸಂ ಮುಂದೆ ಗಳಿನಿಸು ವರಾನಿ ಜಮಬಿಮರ ಚರನಾಕ್ಕೆ
ಶರಣೆಂಬ ನಸು ಮಾರದಮ ಶ್ರೈವಣೂ॥ ಜಾಸೂತ್ರಯುಂ ತುಲಿಂಗ ದ್ವಾರಕಾ ಬಾಗಿ। ಸದಾಚಾರ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಮ ಪಾಮಿ ಲಿಂಗ। ಶಿವನ ಮಟಾ — ದೃಶ್ಯಸರೂಪ ಮಪ್ಪ ಬಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಬಿಕಾದ ಕಾರಣಾ। ಮುಂದೆ ಬಿಭೂತಿಯ ಸ್ಥಲ
ಬಾದುದೂ॥ ಶಾಗನಾವಂಗಳ್ಯರ ಬಿಗ ಬಲ್ಲ॥ ಶ್ರೀ ವಿ॥ ಭೂತಿಯ ಸೊರಿದು ದರಿಖದ। ಡಾವಕ್ಷ್ಮೆ ನು ಪೊದರಿಂಬ ಮಲು। ಪಾವನವ ಮಾಡುವದು ಪರಮ ಪದವಿಯನೆತಾರುವ ದೂ॥ ಲವ॥ ಶಿವನ ಪರ ವಸ್ತಾನದ ಮೂಲದಾಧಾರ ಶಕ್ತಿಯ ಸರ್ವ
ಂಗ ಮುಂಗಳ ಮಾಷ್ಟ ನಾದ। ಪರಬ್ರಂಹ್ಮದ ಸಾರಾದಾರ ಧ। ಸುಖದ ಮ ಪಾದೈಶ್ವರ್ಯದ। ಅನಾದಿ ಸಿಂಖದ ಬಾದ ಬಿಭೂತಿ॥ ೧॥ ಪಂಚಬ್ರಂಹ್ಮ ತಃ ದಿಂದುದೆಯವಾದ। ಪಂಚ ಗೋವ್ಯ ಗೋಮಯವ ನೆ ಆಗಮ ಮಧ ದಿಂದ ದಹಿಸಿದ
ಸ್ವ ಮಾ ಧಿ ಜನಂಗಳು ಧರಿಸು ವ ಪುಬ ತಾ॥ ೩॥ ಶ್ರೀಗುರು ಬೀಭೂತಿಯ ಶಿಷ್ಯನ ಪಣೆಯೊಳಿಡೆ। ಅಗರಿ ಮಾಂಸ ಬಿಂಡ ಕೆಗುಣಾ ಪಳಿದು। ಮಂತ್ರ ಪಿಂಡವ ಮಾಡಿ। ದುರ್ವಿಖಿತ ವ ತಾಡದು ಬಾಷ್ಪ ಸುತ್ತಿ ಪ್ಪುದೂ॥ ೩॥ ಆಣಾಭ ಮ ೪ ಮೂಯಾಮಲ ಕಾರ್ಮ

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸ್ಥಲ

ಕೆಮ ೪ ದೆಂಬ। ಮತ್ರಯಂಗಳು। ಹುಲಬ ಜಲದಾವಗೆ ಯ ಶಿದಾವ ದಂ ತಿತಾವದು। ಯಂ ನಂ ತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿನಗು ತೊಪ್ಪನಸ್ತಾ॥ ೪॥ ಆಗಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿದು। ತ್ರಿಚಾರದ ಅನುಗತಿಯ ಪುಥ ಪಿದ್ಯ ಕಾಲ ಕಲ್ಪನೆ ಬಿ ಮೂಲನಾಶನ ಬಿದು। ಜನನ ಮರ
ಣದಕ್ಷಯ ಪಿಂಬದು ಕ್ಷಿತ ವದಾರ ಮಾದೂದು ಯ ಬಿಭೂತಿ॥ ಸಪಕಲಕ್ರಿಗಳಿಗಿದು ಕವಚ। ಸಕಲ ಪ್ರಶ್ನ ಕ್ಕಿದು ಕಾರ ಕೆ। ಸಕಲ ಸಂಪದ ಕೆ ತಾನಾಗಿ ದಿದು। ಅಘಟಿತ ಅಘಟಿತ ಪಿ ನಿಸುವ॥ ಅನುವ ಮತ್ರಿ ಪಂದ್ರಾ॥ ೬॥ ಅನುಮಾತ್ರ ಬೀಭೂತಿ
ಯ। ಪನೆಯಂ ಹೊಳೆಡಯು। ಯೆ ನಿಕ್ಕೆಯುಲ್ಲದವ ಪ್ರಪಾಶ ವಬರಿಪ ದುತ್ರಿನಾರಿಯ ಸೊಲಿ ಮ ಧರಿಸಿದ ನೆಂದೆನೆ। ಆ ಸುದರ್ಬ ಖಬಮು ಕಿಬೆನು ಕಾಡಲಸಂ ಗ್ರೈಯ್ಯ॥ ಜಾಸೂತ್ರಯುಂ ತು ಮಹಾ ಜ್ಞಾನ ಭಸ್ಮ ಮಂ। ಸತ್ಯ ಯೂಲು ಖ ಬಿ ಧರಿಸಿ ಲಿಂಗ ಕ್ರಿಯಾ ಸಂಪನ್ನ ಗೆಲಿ
ವ ಸ್ಥಾನ ಚಕ್ಷು ವಿನಿಂದು ದೃಷ್ಟಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಯ ಧರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣಾ। ಮುಂದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ। ಯ ಸ್ಥಲ ಬಾದುದೂ॥ ರಾಗ ಸಾವಂಗಳು। ಉಲ್ಲ ಬಿ॥ ಮಂತ್ರ। ಮೂಲ ಲಿಂಗಾಧಿಪದ। ಒಬ್ಬೆಂ ತಿ ಮೆನಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಗಳನ ಮ। ಲಿ ೦ ತು ಲರಿದು ಧರಿಸ ಬಲ್ಲದೆ ರುದ್ರ

ನಾಗಳೆದು ಮೂರು ಮಾಡ ನತ್ರಿ ಮರಧರ ನ್ಯಾಸಾರದಾದಾಪ್ಪು ನೊಡಿನ ಯನ। ಆರಿಬಿಂದು ಬಿಸೆಸಿಗಿ ಮತ್ತ್ರರಾ॥ ಘೊರ ಪಾತಕ ಗಳೆಂಮದ ಕಾಬರ್ಕ್ಕ ಜನದಾ ಕಾಪ್ಪು। ತಾರು ತಿಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮುಂನ್ಯಾ ಮುಂಜ ಮೂ॥ ॥ ಸ್ತುತಿಸಿದು ಲಿಂಗ ...
ರ್ಗದಳಿಯ ದಾಳಿದು। ಸ್ಪರ್ಶನವ ನು ಮಾಡೆಜ ನ್ನಪಾಪ ಪರಿಯದು॥ ಧರಿಸಿರು ಪ್ರವೃದಬಿ ಯರಾದು। ಧರಿಸಿ ಕ್ಷೆಪಿಸಿದ ದ್ರೊಷ್ಟ ಕ್ಷೆತ್ರ ಮವಿಕ್ಕೆ ವಮದದ ಮೂಲ ವಿವರ ಸ೯॥ ಕಲ್ಪದ ಪಿಬಾ ಹೊ ಕಾಂಡ ಲಿಕನ್ನ ಯಮಗ ಳದಿಪ್ಪಿ ಮೂಂಗದ ಪಿಡಿಯ ಮಾಲ
ದಳಿ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿಮನೊ ಸರಾಗದಿಂದ ತಿಳಿದು ನೊಡ ಯಾಗ। ಮೊಕ್ಷದಿಂದ ದೆರಬದಾತ ಸತ್ಯನಿ ತ್ಯಾನ್ಯ॥ ಯಸವ ಬಾಲಮೂಮು ಮಾದ ವೇದ ವ್ರತಿ ಮುಖರಸ ಬ್ರಂಹ್ಮಾ ಹತ್ಯ। ಸು ಜು ಬಿಘಾತಮು ನಾ ಹ್ರೌತ್ರ ಪಾಪ ನಾಶನಾ॥ ವಸದು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ದಿ ಯೊಂದ। ಜಟಿಸಿ ದಾತ ರುದ್ರನೆಂದು।
ವಸುದೆ ಯೊಳಗೆ ಸಾರುತಿಪ್ಪುದು ವೇದ ಪಾಕ್ಯ ಮೂ॥ ಶಿ॥ ಬರಮ ಶಿವನ ಬರಬ್ರಂಹ್ಮಾದಿ ಪಾದಲ್ಲಿ ತಾ ರಿಗೆಯಾಗಿ। ಬರಮ ಮುಂನ್ಯಾ ಮುಂಜ ಮಾತೆ ಮಿಯೆ ನಿನಿ ಬಾಪ್ಪು ಬಾ॥ ಶರಣಾಜನಮ ನೊನುರ ರ್ದವನಿ ಬಪ್ಪ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನು। ಧರಿಸಿಯನೆ ಸುಖದು ಕದನ ಸಂಗನಿಂ ಮೊಘಾ॥

ಪಂಚಾಕ್ಷ ರಿಸ್ಥಳ

॥ಇ॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಅಂಗದ ಬೆಳಿ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ। ವಿ ... ಭಿಮಾತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಯುಂಧರಿಸಿ। ನಿ ಕ್ಷೆಲಿಂಗಾರ್ಚ್ಚನೆಯುಂ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗ ಕ್ರಿಯಸಂಪನ್ನಂಗೆ। ಪ್ರಣಮ ಮೂಲವಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಯ ಜಪ ಚೆಕಾದ ಕಾರಣ। ಮುಂದೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸ್ಥಲವಾದುದು।

೨೨

ರಾಗಮದು ಮಾದಲಿ॥ ಬ್ರ॥ಲಿ॥ ಸುರಿಮ ಕರು ಣಾಂ ಮ್ಯುತಪ।ಪ ... ಕರುದೈವ ಕ್ಕರನು। ಮರದ ಮಲ್ಲನನಾಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಕಬದ॥ ತಾ ಯುಕ್ತಿ ತಿಗಳು ಮತದಾ ಯುಕ್ತಾಂಗನೆ ಯ ಶ್ರೀ ಯುಖ ಕಮುಬನ ವಬನ ವಸಲ ಹೂ ಬಾ॥ ಯಾ। ಯ್ಯತಿ ಕೆಬೆ ಠಿಮದಕಾಯ ಲಿಕ್ಷೆ ಕಂನು ವಸು।
ತಾ ಯುಂದಕ ಸಾಕಂದಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಗ॥ ಕರಗಿ ಮನ ಕಯಲಾ ... ಬನು ರಿಯಸು ಖವರು ಬಂ। ಕುರಿ ಸಿ ಬುಳ ಕಂಗಳ ಗಿವ ಯುರಂದ ದಿ॥ ಹರಕದಿಂನೆ ನದು ನೆನವರಿಗೆ ಕ್ಕಿರಾಜಾ ವರನ। ಕರದು ತಾರುವಮ ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಬಿ॥ ಬಾದು ಬಾದಿನ ರಿ ಸುರ ರಾಧರಣ ಧರ್ಮ
ದಶಿ। ಸಾಜಸುಖ ತಪ ಖದಿ ಬಿದೈಗಳ ಕಾ॥ ವೆದದ ಶಿಖಿ ರಿದು ಹೊಸ್ಸ ... ರಾದಪಂಚ ಮೃತ್ಯಜವನಾದಿನಾಮ ಮನೊಡುಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಖ॥ ದಕಾ ವರಿಯದುಕಿ ಸಂ। ದಕ ಖಕರ ರಾಂಗಪು ರುಪ ಕಖ ... ನೆನವರಿಗೆ ಸುರ ದೆಸು ವಾ॥ ಮೆಕಾಶಿ ಮಕು ಪರಾಬಗಳ। ಅಕಶಿ ಬಂದಿ ಗುಸಾಗೆ
ಸ್ತುತಿ ಕಾಯನ ಮಕ ಕಿಮಾಬಿ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಕ॥ ಅರಿ ಬಿತ್ತ ... ತಪಸುನಕ್ಷರ ಕಿ ಬಿದ್ದಾಗಿ। ಕರದ ಹಾಂಗೆ ತ ಕವರ ವರೆಂನ್ನದೆ॥ ಸ್ಕಂದ ಕಾಶಿ ಮಾತ್ರದಲಿ ಮುಕ್ತದ ಕಾಮಾತ್ರ ... ದಳಿಕಾಂತ ರನ ತೊರುಯ ದುಶ್ರೀ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಬ॥ ಪ್ರನಾಯು ರಾಜನ ಹಾವ ವ

ಭುಕಿತ್ತ

ಮ ಕಾಮಕು ಬದಲ್ಲಿ ಕೈವರಾದರತು ನದ ತಾಡಗೆಯಾಬರ ನಾದಾ॥ ತ್ರಿ ಕಾಯ ನೊಸ ವಿ ಪ್ರ। ಗುಣ ಮ ಸಾಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ। ಕಣಿಯ ಕ್ಕರಡಿಗೆ ಸಾದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಬಿ॥ ದಮ್ಮ ದಬಿ ಮುಂನ್ಯಾಸಂಜಯದ ಖರಿಕಿ ಯುನಿಕ್ಕ ಮದ ನಿಜ ದರ್ಮ್ಮಂಗ ಕಾಪಿಜನದಾ॥ ಬ್ಬಿ
ನಾಮ ಮರಕ॥ ರಿಚಾರು ನಾಮ ಬಿದುನಿತ್ರಿ। ನ ಯದ ನಾ ಮುಕು ನೊಡು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಬರಕಾರಿ ಪ್ಪಡಿಗಳನು। ಕರಣಾವ ತ್ರುಟವನು। ಕರಣ ರಿ ಮುನಿ ವಕ ದು ಪಾತಕ ರಣ॥ ಕಾರಸು ವಮುಕ ದಿಮು ಕತರಿ ಸಾದುಯು ಕಬ್ಬಿಂದು। ಯುವ ಹ್ಯೂ ಬದು ನೊಡು ತ್ರಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಯ॥ ಯಿ
ಕೊಟಿಯು ಮಹಾಮಂತ್ರ ತಾ ಬಿಗಳ ಪ್ರಕದ ತಾಯಿ ತ್ರೈಲೊಕ್ಯ ಪತಿ ಮಂತ್ರರಾಜ॥ ಕಾಳಿಯುಗದ ಪಾರಕ। ಬಾಳಿಯುರು ತರ ತೆಜ। ಬಾಕಿಂದು ದರನನಿಜ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಗ॥ ಹಾರಿ ಬಾರಿ ದು ಬಿಲ್ಲದಿ ಯು। ಸರನಿಜ ವ ವನಮುದಿಯ ಪರಬಂದ ಕರನಿಯ ಯೂಕಾನಾದಾ॥ ದಾರನ ತಾನಿಪ ರಿಗಿ ಬಳಿಕ ತಾರು
ಬಜಗದ। ಗುರು ಪೆಂನ ಪೌರವ ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಯ॥ ಗುರು ದೈವತರದೆ ತಾಯಿ। ಪೌರ ತ್ರಿಪಬಿ ತೆಜ ಬಲ। ಪ್ರರನ ಖರಿ ಸ್ವಾ ಖ್ಯಾದ್ಯಾನಂದದಾ॥ ಪರಿ ಪರಿ ಹಾಲಾಗಿನೆನವ ವರಸಲ ಹಾ ವ ಮುಗುರು। ಮುರದ ಮಲ್ಲನನಾಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ॥ ಗಿ॥ ಸ್ತ್ರ ತ್ರಯಂತು ಮಿಮಾತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಮುಂಕ್ಕಾಬ। ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯು। ಜಪ ಬಿನಿ ಕ್ಷಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯುಂ ಮಾಡುವ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಸಂಪನ್ನನ। ಸಾಂಗ ಕ್ರಿಯಾವರ್ತನೆಯುಂ ತಿದ್ದುತಿಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಬಕ್ಷಿಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ ... ನಾ ತ ಹಿ ಲ ಲ್ಲ ವ॥

ಮುಂದ ನ್ನೆಗೆ ಸಭಿ ನದಿ ನಕ್ಕೆ ಷರ ಮಾಂಸು ಸತಿ। ಸಂದುದ ನಿ ಪ್ರಾದ ಡತೆ ನೆ ವಿಗೆಂ ಮುಟ್ಟರ ಲಿಂಗ।ಕೆಂ ದಂಬಿಗೆನು ಪಂ ಪಂಚಿ ಸದಿ ಮಾಡು ತಿ ಬಾದಾ ಸಿ ಟ ಸ ದ್ರತ್ಸ ಸ್ತಾಗುದ್ರ ನುಷ ನಕ್ಕೆ ಸಯ ಷ್ಠಾ ಲಿಂ ಕು ಬಾಗ ದ ಬಾಸಿ ಬಾಗಿ ಪ್ರದು ನ ತ್ತು ಟ ಗ ಸ್ತ್ರ ನ ಸತ್ತ

ಸಮ ತೆ ಸಾಧ್ವಿ ನೆಂ ವುಗುಣಾ ನೃತ್ಯ ಸಾ ಬಿತ ಸಜ್ಞ ಪಧಾನ ಕ್ಕೆ ಟು ಷು ಕ್ರ ತಾ ಚಾರ ಮಾಗನಿಯ ತನ ಜೀವನ ನ ತ್ರಿ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪತೆ ನಿರತಿ ಸಯ ಜ್ಞಾತಿ ವಿದ ನಿರ ಹಂಕಾರ ಸಾತ್ವಿಕ ದ ಮವೆಂದು ಕಿನಿಂ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕೆ ಸಯ ದಾಗಿ ಮಾ ಡು ದಾತನೆ ಭಕ್ತ ಸ್ಥಾಗ ಗ ಲ ನ ಬರ ಲದು ಸಿಗ ಟ ದ ತಿ ಪ

ನ ಬೇರ ನ ನಿ ಕೃ। ತನ ಸ ಕರ ಗುರು ಹಾಂ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪಕ್ಕಾ ಕೆ ಬುತಿ। ಪ್ರಿನೆಯ ದಿಂದಾ ಪ್ರಜ್ಞ ಪ್ಪ ಸೊಂದ ದಿಂದ ಪರ ಪದ ಪ್ರಿ ಹಾಂಕಿ ನೆಂ ಸುರಿ ಯ ಮಾಗತ ನು ಮು ವ ಕತಲೆ ತು ತನು ತನ ಗೆ ಹಾರಿ ಹಾ ಬ। ನ ವಿ ದ ನು ಕಳು ಹಾಂ ಮು ಹ ತ ಸ ಮಾ ಬಾ ವ ಸು ದಾಗ ಪ್ಪ। ಸು ಸಾ ಮ ಸಾ ದು ಶಾ ಪ

ಬುಂ ಮಾ ದ ದ ನು ತ್ರಿ ಭ ವಿ ರು ಮು ಪ ಕ್ಕೆ ನಾಗ ಬಂ ನ್ನಾಗ ಗತ ರನ್ನ ಬಾ ಟಕೆ ತಾನೆ ಮಾಯೋನ ದಾ ಸ್ತಿ ಗ ಬಿಸುಂ ನ ಬಿ ತನೆಂ ಬ ಹ ಗ ತೆಯ ಹಾ ರ ಪರ ರ ಬಾ ಲಿ। ಪಂ ನ್ಯಾಯ ಕೆ ನನ್ನ ಹಾಂ ಕಾರ ಬಲಿ ದೇ ನು ಪ ತಾನೆಂ ನ ತನ ಗೆಂ ನ ಸಾ। ಹಾಂ ನು ಹಾಂ ನು ಮು ನ ಸಾ ಮ ಸ ಸೆ ಕ

ದಾ ತ್ರ ಮು ಪ ತಂ ನ ಕಂ ನ ದಿ ಲಿಂಗ ಜ್ಞಗೆ ಮು ನೆ ಸ ಪ್ರ ಸು ತೆ। ತಂ ಸ್ನಾ ಶ ಮಾ ದಿ ನಿ ಭ್ರಾಂತ ನಾಗಿ ರ ಬಲ್ಲ ದಾತ ನೆ ಸ ದ್ಭು ತ್ತ ನಾಗ ಳ ಗ ಮುತೆ ಮು ತ್ತೆ ಯು ಮು ದು ಳೆ ಲಿಂಗ ಕೆ ಜಂಗಮ ಶ್ರೀ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಕೆ ಕಿ ಶರ ನಾಗಿ ವ ಯು ದಿಂದ ಭ್ರ ಪ್ತ ದಾ ಪಾ ಗಿ

ಮಹ ಷ್ಟ ವಿ ಗೆ ಪ ಗ ಷ್ಟ ತಾಂ ಬು ಲ ಕೋ ಕ್ಷ ಮು ಕಾ ಗ ಸ ತ್ತ ಸ್ತ ಸ್ತೆ। ದ ಕ್ಕೊ ಗೃ ತ್ತೆ ಪ ಡ ದೆ ನೆಂ ಬು ಪ್ರಾ। ಬಾ ತ ಮ ತೆ ಯು ದ ಚ ರಿ ಸು ಪ ಭ ಕ್ತ ನೆ ಬ ಕ್ಕೆ। ಗೆ ತ್ತಿ ದ ಶಿವ ನ ಸಂ ದು ಭ ಕ್ತ ಯ ಕು ಬ ಸ್ಥ ಲ ಪ ನಿಂ ಬು ಗಾಂ ಡಾ ಭ್ರಾ ಯ್ಯ ಸಾ ಗ ತಿ। ದೆ ಹಾ ಬ ಮಾ ಸ ಸ್ಥ ಲ ಭ ಲ ಕೆ

ಮುಕ್ತಿದಾ। ಸಿ ಗ ಮಾ ಬ ಕ್ರ ಪ ಷ್ಟ ಜ ಗ ಮು ಲ ಸಾ ದ ಪ್ರ ನಾ ತ್ರ ತ್ರ। ಕ ತಿ ನೆ ಶ ಗೊಂ ಡು ಸ ಬಾ ಗ ದಾ ರ ಗೆ ಸ ಪ್ರಾ ಚಾರ ವಿ ಯು ಪಾ ಗ ಸಾ ಹ ದಾ ಸಾ ಪ ಪೆಂ ಬಿ ರ ದ ರ ತು ಸ ಹಾ ಜ ನಿ। ಶ್ರೀ ಪ ಯಾ ಗಿ ಪ್ರ ಪ್ರ ಸ ಕ್ತ ರ ಪ್ರ ತ್ರ ನಾ ಗಿ ಶ ಪ। ಬಾ ಪ ನ ರಿ ತಾ ನಂ ದ ಸು

ಬ ಟ ನಿ ಯ್ಯ ನ ಗೆ ಕ ರು ಸಾ ಭ್ರ ಸ್ತಾ ತ್ರ ತ ಲಿಂಗ ಬೆ ಗ ಬು ಸಾ ತ್ರ। ಬುಂ ತು ಸ ದ್ಭು ಕ್ತಿ ಸ್ಥ ಲ ದ ತ್ರಿ ನಿಂದ ಭ ಕ್ತ ನ ದ ಪಾ ತ್ರ ಸಾ ಸ್ತ ಮಾ ಮು ಮ ಪ್ಪ। ಕ ತ್ರ ಸ್ತ ತ್ಯಾಂ ತ ರ ಸಂಬಂಧ ವೆಂ ತಿ। ರ ಷ್ಟ ತೆಂ ದಾ ಡೆ। ಮುಂದೆ ಪ ಭ್ರ ಮ ಸ್ಥ ಲ ಲಾ ದು ದು। ಯ ರ ಯ ಪ್ರ ಪ

ರಾ ಗ ಪ ಹ ಕ ಗ ಪ ಪ್ರ ಪ ಗ ಸ್ತ ಪ ರ ಜಂಗಮ ಸಂಬಂಧ ದ ನಾ ಸ್ತ್ರ। ಪ ದು ಮೆ ಯ ದ ಹ ಟ ಪ ನೆ ನೆಂ ಬೆ ಗ ಪ ದ ಗ ಆ ಚಾರ ಬೆ ಜಂಗಮ ವಿ ಚಾರ ದ। ಗಾ ಚ ರ ಪ ಕೆ ಸ್ತಾ ಸ ಬಾಂ ಪ। ಅ ಚಾ ಪ್ರ ಕಾ ರ ಗ ಪೆಂ ಬು ಪ ಪ ದ್ರ ಪಂ ಚ ಕೆ ಬಾಂ ದೆ ಬಾಂ ಬಿ ಸ ಯ ಗ ಗ ಸಾ ಶ

ಕ ಬಿ ರ ಪಾ ತ ಪಂ ಗ ಲಿಂಗ ಮ ನ। ಪಾ ತ ಕ ಬಿ ರ ಪಾ ತ ಜಂಗಮ ಮಾಗ ಸಾ ತ ಕ ಪಾ ತ ಕ ಪೆಂ ಬು ಪ ಯು ಪ ನ ಲಿ। ದಾ ತ ನೆ ಸ ಹಾ ಜ ನು ಸಂಬಂಧಿ ಗಳು ಆಂಗ ದಾ ಪ ನೆ ಪ ಬ ಸ ತ್ಯ ಚಾ ರ ಚಿ। ಅಂಗ ದಾ ಪ ಗೆ ಪರ ಮ ಸ್ತಾ ನೊ ದ ಯು। ಅಂಗ ಪ್ರಾ ಣ ಸ್ಥ ಲ ಪೆಂ ನ ದ ಡ ದು। ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ

ದ ಸಂಬಂಧಾ ಗಳ ನಾ ದ ಪೆ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಪ ಬಿಂದು ಬಿ। ನಾ ದಿ ಯ ಪೆ ಭ ಕ್ತ ಸ್ಥ ಲ ಸ ತ್ರಿಂ ಡ ಮ। ನಾ ದ ಬಿಂ ದು ಗ ಳೆ ರ ಡೊಂ ದೆ ನಿ ಪ ಆ ಬಿ ಹೊ ಬು ಪ ಯು ದ ಸಂಬಂಧಾ ಗಳ। ಅ ನು ಪ ಪ ದಂ ಗ ದಾ ಪ ರಿ ಮಾ। ಅ ರಿ ಬಿ ನೆ ರ ಪ ಸು ಪ ಪ ಪೆಂ ತಾ ಪ ರಿ। ಜಂಗ ಮ ಪ ಕ್ಷ ನ ಸಂಬಂಧ ಬಿ ದ ನು ಕ

ದ ಲ ಬಂ ನ ಸಂ ಗ ನ ಶ ರ ಣ ತಾನೆ ಬ ಲ್ಲ ಗ ಬು। ಸೂ ತ್ರ ಯುಂ ತು ಟ ರ ಯ ಸ್ಥ ಲ ದ ಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ ರ ಡ ರ ಸಂಬಂಧ ಪ ನ ರಿ ದ। ಭ ಕ್ತ ನ ತ ನು ಪಿ ನ ಲ್ಲಿ ಗು ರು ಸಂಬಂಧ। ಮ ನ ದ ಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ಅ ಜ್ಞಾ ಬಿ ನ ಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಸಂಬಂಧ ವಾ ದ ಪಾ ದ ಪೆಂ ತಿ ದ್ರು ತೆಂ ದೊ ಡೆ। ಮುಂದೆ

ತ್ರಿ ಬಿ ಧ ಸಂ ಪ ತ್ತು ಸ್ಥ ಲ ಪಾ ದು ದು ಗ ರಾ ಗ ರಾ ಪ ಶ್ರಿ ಗ ಪ ಲ್ಲ ಪ ಗ ಬಾ ರಿ ಗ ತಿ ಯ ಗ ಚಾ ರ ಸ ಮೆ ಯ। ಹಾ ರಿ ದ ಕ್ರಿ ಯುಂ ದ ಕ ತ್ತ್ರ ರಿ ಮಾ ರಾಂ ದೆ ನಿ ಸ ದೈ ಬಿ ರಿ ತಾ ರ ದ ಲಿಂ ಗಾ ಲಿಂ ಗೈ ಕ್ಯ ಲಾ ದ ಶ ರ ಣ ರಾ ಗ ಟೆ। ಟ ಗ ಸು ಮ ಕ ರು ನಾ ದ ಪು ದ್ಧ ಪ ರಿ। ರ ಯ ಗ ನ। ಶ್ರೀ ಕ ರಿ ಸ ದ ಮು ಪ

ಮುನಯ ಸ್ಥಲ

ತ್ರಿವಿಧಸಂಪತ್ತುಸ್ಥಲ

ಲಿಂಗಾಙ್ಗಸನೆಯುಂ। ಜಾರಗೆ ಮಾಡುವ ಮೂರು ಗತಿಯೂ। ಪರಮ ಸಂಪತ್ತಿನೊಳಾದ ಶರಣರ್ಗೆ ತಸು ಲಿಂಗಾಚಾರ ಮುನ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿ। ತ್ರಿವಿಧಾಚಾರದ ಸಮಾನ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸುಖ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿನೊಳಾದ ಶರಣರ್ಗೆ
ದು ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಿಯೂ ವಾದ ಪ್ರಜನೆಯೂ। ಸ್ಥಲ ಪಂತಂದು ತಂ ನೊಳಗೆ ಬೆದಿಸಿ। ತ್ರಿವಿಧ ಸಂಪತ್ತಿನೊಳಾದ ಶರಣರ್ಗೆ ಲಿಂಗಾಙ್ಗ ಸರದಲ್ಲಿ ತಾಳು ಪ್ಲನಾದಿ ಮು। ತ್ರಾ ಲಿಂಗದಾ ಘ ನಿಜ ಪ್ರಸಾದ। ಆ ಘಾಟ ನಿಷ್ಠ ನ ದಾಶ್ರಯ। ಮಾರದ ಕ್ರಿಯಾ ಲಿಂಗ ಸಂಪತ್ತಿನೊಳಾದ ಶರಣರ್ಗೆ ಸೊಡ ಸಾದ
ಮಾಡಂಗಮು। ಕಾಡ ಕಾಡ ಲಿಚಂ ನ ಸಂಗ್ರಿಯ್ಯ ನಿವಿ ನಾಚ ಬಿದ ಸುಖದ ಸು ವಿವೇಕ ದ। ಅಘಾಟದ ಸಂಪತ್ತಿನೊಳಾದ ಶರಣರ್ಗೆ ಸೂತ್ರಯುಂ ತುತ್ರಿವಿಧ ಪಿಂಡಂ ನಾದ ವಶ್ಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರು ಶಕ್ತಿ ಮನದ ತ್ತ ಲಿಂಗ ಶಕ್ತಿ ಅವಿನಳಿ। ಗಮುಕಶಿ। ಪರಿಣಾಮ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ವಶ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಾದ ಬದಿಲಿಂ

ಚತುರ್ವಿಧ ತಿದ್ದು ತೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಸಾರಾಯ ಸ್ಥಲ ವಾದು ದೂಗರಾಗ ದೆ ಶಿಖ ಪುಲ್ಲ ಮಸಾರಾಯ ಚತುರ್ವಿಧ ಮನಾಶ್ರ್ಯದು ಸೊಡೆ ಗುರು। ಕಾರುಣ್ಯ ದಿಂದ ಮಾಡು ದು ಚಿತ ಪಾದ ದ ಗುರು ಚರ ನಾಶಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾರು ಮಾದ ಮು ಚಿತ್ತ ದಿಂ। ಶರೀರ ಮುತ್ತಿಗಂಚ ಪ್ರಾಣಂ ಗಳ ಶರಣ ಸಂತತಿಗಳ ನು ನ ಪ್ರಸಾದ
ಪ್ರಸಾದ ಲಿಪ್ಯದೆ। ಪುರಿ ಕಾಬಿ ಜಿ ಮಾಡೆ ಗುರು ವಶಿ ನೊಡಾಗ ನೀ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಂ। ನವಯ ಪಂಚರಜ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯ ನಿಯತ ಪ್ರತಿ ನೆಮುಂಗಳ ಸ ಬೆಯ ಲಿಯ್ಯದೆ ಮಾರ ಬಿಜಿ ಮಾಡ ಲಿಕೆ ಸಂ। ಅವಿಸೂದು ಶಿವಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠೆ ನೊಡಾಗ ಗಾರನ ಪೆಶ ವನೊಳಿದು ದಲಿ ಪ್ಪು ಜಂಗಮ ಕ
ಸ್ಥಲ ಧರಿಬಿಂದೆ ಪ್ರಸ್ತ್ರಾಂ ನ ಪಾ ನಂಗಳಾಗ ಕೆ ಸಂತ ತಿಗಳ ಮಾರ ಕರಿಸ ಲಿಪ್ಯದೆ ಪರ ದಿಂದ ಲಿ ತ್ತ ಪರ ಪರತ ಪ ಬ ದಿ ಜಿ ಸಂ ಬ ಲಿ ಸೂದು ಜಂಗಮ ತೃಪ್ತಿ ಮನೊಡಾಗ ಲ ಸ ಮಾನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಶರೀರ ಬೆದಿ ದು ಬಾಳಿ ಸಿ ಬಂದ ಪ ಕಶ ಸು ಪ್ರಸಾದ ರ್ಗಗ
೧೨ ಮರಿ ಯೊಬ ಖ ಯ ಪ್ಪಿ ಸು ತ ಗಾ ಗಿ ಸು ವ ಲ್ಲಿ ಪ ಸಾದನಿಷ್ಠ ನೊಡಾಗ ಗುರು ಸದಾಚಾರ ದ ಲಿ ಗಾರ ವೆ ಸೊ ಚಿ ತ ದ ಲಿ ಪರ ಪ, ಸಾದ ಮು ಹ ದ ದ ಲಿ ಪರ ಸಾ ವ ಜ ಂಗ ಮ ಲಿ ಪ ರ ಹ ಮದ ಲಿ ನೆ ಲ ಬ ಶ ಮು ಜಾ ತು ಪ್ಪ ಮ ದೆ ಪಾ ಪ ಮು ನೆ ದಾ ಗ
ತೆ ಪ ಪ ಕ ವಿ ಮ ಲಿ ಕೆ ಗು ರು ತ್ರಿ ಪ ಯ ಕ ಶ ಯ ಲಿ ಕೆ ಪ ಅ ಮು ಲ ದ ಲ ಮಾ ಲ್ಪ ಪಾ ಸಾದ ಮಾ ನ ಸು ಮ ನ ಸು ಗಾ ನೆ ಮು ಖ ಪ್ರ ಜ ಂಗ ಮ ಕಿಂ ತು। ತ್ರೆ ಮ ಲ ರ ದ ಮಾ ಡೆ ಸ ಪ್ಪ ಕ್ತಿ ನೊ ಡಾ ಗ ಜ ಲ ಬ ರ ಚ ತು ವಿ ಧ ಪ ಪ ಶ ನ
ಮಹಾದಿ ಮೆ ತ್ರಿ ಮ ಕೆ ಲ ಬ ಲ ಕೆ ಪ ರ ಪ್ಪ ಲಿ ಂ ಪ್ಪ ದೆ ಲ ಪ್ರ ಸಾ ದ ದ ಶ ಸು ಕ ದ ಲ ಚ ಂ ನ ಸ ಂ ಗ ನೊ ರ ಂ ತಿ ನೆ ಲ ಪ್ಪ ನ ಲ ರ ಂ ತ ರ ಂ ಗ ದ ಲ್ಲಿ ನೊ ಡಾ ಗ ಸೂ ತ್ರ ಂ ಯು ಂ ತು ಚ ತು ವಿ ದ ಸಾ ಕ ಯ ದ ಲ್ಲಿ ಸ ಂ ಪು ಂ ನ್ನ ನಾ ದ ಮ ಹಾ ಂ ತ ಸ। ಸ್ಥ ಲ ಗ ಕ ಜ ನ ತಿ
ಮಾಪಿಷ್ಟ ತಾಪದ ಶರ ಶರಣ ತತ್ತ್ವ ಪಾ ಗಿ। ಮಾಡ ಮಾಡ ದ ಪ್ರ ಥ ಮ ಪ್ರಾಂ ಪ ಮು ಂ ನಿ ಮು ಖ ಸು ತಿ ರ ಲು ಪ ಮು ಂ ದೆ ಪ ಚಾ ದಿ ಮಾ ಟ ಸ್ಥ ಲ ಪಾ ದು ದು ಗ ರಾ ಗ ಲಿ ಂ ಗ ದ ಶ ರಾ ಶಿ ಪ್ರ ತ ಮ ನ ಂ ಬು ಗೆ ಯ ಂ ದ ಶ ರ ಣ ಂ ನಿ ಶ ರ ಣ ರಿ ಗೆ ನ ಂ ಬು ಗೆ ಯ ಂ ದ ಶ ರ ಣ ರ ನಿ ಗ ಲ ದ ಗ ತ ದ ತಿ
೮ ದಂ ತಿ ಸ ಮ ಸ್ತ ಲ ಕ ಗಾ ದಾ ನ ತ ತ ವಾ ಜ ಅ ಜ ಬಿ ಕ್ಷೊ ಟ ಕಂ ನ್ನಾ ದಾ ನ ದ ಪ ಲ ಗ ಗ ಲ ತಿ ಪಾ ತ ಕ ಂ ಗ ಮು ತೊ ಟ ನ ಕೊ ಬ್ರ ಹ್ಮಾ ಣ ಹ ತ್ಯ ಶ ತ ಲ ಕ ಪಾ ಪ ನಾ ಶ ನ ಶ ರ ಣಾ ರ್ದ ದು ಮ ನಾ ಗ ನ ಪ್ಪ ಸಾ ಗ ರ ಲ ಲಿ ದ ಯ ಂ ತ ರ ತಿ ಪ್ಪ ನ್ನ ನ ದ ಲ ಲ ಸಾ ತ್ರ್ಯ ಮ ಶ ರ ಣಾ ಕ ಪ್ಪ ಕ ಂ ಕ ನಾ ತೆ
ಗೆ ಬಲ್ಲಗ ನಿ ಮು ಷ ಂ ನಿ ಪ ಯ ಪಾ ದ ಕ ರ ಪ್ಪಾ। ಯ ತ್ರ ತಿ ಷ್ಠ ಂ ತಿ ಂ ಹೊ ಗಿ ನಾಂ। ಮ ಮಾ ನಾ ದ ಸ ಕ ಲ ತಿ ತ್ರ್ಯ ಸ ಪ ತ ಪಾ ಗಿ ಪ್ಪ ನ ಲ್ಲಿ ಗ ಗ ಯ ಮ ದು ದ್ರೋ ಲಾ ಕ್ಕಾ ತ್ರ ವ ತ ರ್ಯ ರು ದ್ರ। ಮ ನ ಲಾ ರು ತ್ರ ನು ತಾ ಕ ಲಾ ಪ ನ ಲಾ ಗಿ ಕ ರ ಸು ಪಾ ಗ ಗ ನಿ ತ್ರ ಂ ಲೆ ದ ಶಿ ವಿ ದ ಲಾ ಂ ಮ ಚೊ ಟ ಮು ಂ ದೆ
ಫಲಾನಿ ತ್ರ್ಯಂ ಶಿವ ಯೋಗಿ ಗೆ ಬಿ ಕ್ಷ ಪ ನಿ ಕ್ಕಿ ದ ಲ ಕ್ಕೆ ಗೆ ಮು ತ್ಯ ಗ ಗ ಮ ತ್ರ ಸ ಂ ಜಿ ತೆ ನ ನ ಂ ಗಿ ಯೋ ಪ ನಾ ದಾ ಡೆ ನು। ತ ತ್ರ ಮು ಂ ಜಿ ತೆ ಶಿ ವ ನಾ ಲಾ ಗಿ ಪ್ಪ ನ ಲ್ಲಿ ಗ ಲಿ ಂ ಗಾ ಙ್ಗ ಸ ನೆ ಯ ಮಾ ಡು ವ ಸ್ತು ಚ ಭಿ ತ್ರ ನಿ ಂ ದ ಧಿ ಕ। ಲಿ ಂ ಗಾ ಙ್ಗ ನೆ ಪ ನ ಬಿ ಪ್ರ ಸ್ತು ಪ ಚ ನಿ ಗಿ ಂ ದ ಕ ರ ಕ ತ್ನ ಗ
ಚತುರ್ವಿಧ ಮಯ್ಯದ ವಿಪ್ರ ನು ಶಿವ ಬಿ ಕ್ಷ್ರೆ ಬಿ ಸ ನಾ ಗೆ ನಿ ಚಿ ತ ವ ಗು ನಾ ಲಿ ಕ್ಕಿ ದ ಶ ಕ್ತ ಂ ಗೆ ಯ ಘೋ ರ ನ ರ ಕ ಗ ಗ ಲಿ ಯೂ ತಿ ರು ದ್ರಾ ಕ್ಷೆ, ಲಾ ಂ ಚ ನ ಧಾ ರಿ ಯ ಶಿ ವ ನ ಂ ದಾ ತ ನ ಕಾ ನು ತ್ರಿ ಕ್ಕೆ ಲಾ ಗ ದಿ ಶ್ವ ರ ಮು ಂ ಪಿ ನ ರ ಕಾ ಗ ಗ ಂ ಗ ಕ್ಕೆ, ಯ ಮು ಂ ತಿ ಸ ಪ್ರ ಕ ಪ್ರ ಸ್ತಾ। ತ್ರೆ ಬೆ

[illegible]

[illegible]

ಮು। ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಅಂತರಂಗದ [illegible]

[illegible]

ಅಪ್ರತಿ
ಸಾಧ್ಯ
ಜ್ಞಾನಿರಸ
ನಸ್ಥಲ

ಮೂಲ ಬೋಧಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಧರ ಬಯಲ ಸುಖ ಭರಿತವಾದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಮೋಹಗಳು ಸುಳಿವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ಮುಟ್ಟಿದ ನೋಟದ ವಿಸ್ತಾರ ಸತ್ಯಶಿವಪದನಿರ್ವಾಣ ಅಂಗೋರದ ಹಾಡಿನ ಘಾಸರ್ನ ವೇದಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರಣಯ ಗೋಚರ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆ ನಾಮವಳಿದುದು
ರತಿಯ ಕಾಲ ಮುಳುಗಿ ಬಂದು ಕಿಮುತು ಆಗೆ ಹಿಂಗದೆ ಅದ ನವಿ ಯೆಂಬುವ ನಿಸ್ಸಂಗ ಚರಪೋದ ಅಹಂ ಕ್ಷೇಮ ನಿಜ ಬೆಂಬುವ ನಿಲವಿನ ಸುಖ ಬೆಳಕನರುಹಿ ಅನಿಲ ನಿಂದ ಬಳಿಯ ಹಾರಿಕ ಲ್ಲಿಂದ ನಿಜ ತಾ॥ ನಿಂದ ದಿವ್ಯ ಯಂತ್ರ ಚಾಪ ನಿಃ ಪ್ರಾಣ ಮುಂನಿಸಂತೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
ನೀ ನಿತ್ಯಗಳು ಅದಿಯು ಅದ ನಡುವಿಲ್ಲದ ಮೂಡಿಯು ಅದ ಬಯಲು। ಯದೆಯು ತಾ ದಿಪ್ಪುದು ತಾ ಜಗವ ನೋಡ ಹೂಡಿ ಹೊಡಿ ಯು ಯು ಬಿಡಬಿಲ್ಲದಾ ಬಿಡ ಗುನಿಜ ಗುನಾನಾ ಸ್ವಡಿಯ ನೇಹ ಕೊಂಡು ನಿಂದ ಸಹಜ ನಿಃ ನಿಕಂಡಾ॥ ಸೂತ್ರಯುಂತು ತಂಪ್ಪಾನಿದಿ
ಸರ್ವ ನಡೆಂಬುದಯು ತತ್ವ ಸು ನಿ ಪ್ರತಿ ಯ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ್ವರನು। ಅಪ್ರತಿನಿಂದಾದ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚ ಸು ಮಿಥ್ಯ ಮೆಂದರಿದು। ಅಪ್ರತಿನು ಗರ್ವ ಮೂಲದ ನಿರಸನವಂ ಮಾಡುತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಅಪ್ರತಿನು ಮೂರ್ತಿ ನಿರಸನ ಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಆಗ ಬರುವಂ॥ ಪಿಲ್ಲವ॥
ಯಲಿ ಮಿಸಬಾರದ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವ ಸುಖ ಮಿಗೆ ತಂದು ಸಕಲ ನಿಃಕಲರೂಪವೆಂಬುದು ಘನಸ ನೋಡಾ॥ ಪದ॥ ಘಟಾಘನ ನಿಜದಿಂದುದಯ ನಿದಾದಿಯ ನಾದಿ ತತ್ವದಿಂದಾ। ಮಸ ತ್ರಾವಜ್ಞಾನ ನಿತವಾಗಿ। ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರ ಜನಿತವಾದುದು॥
೧೯ ॥ ಅಪ್ರತಿ ಮೂರ ಕಾರಂಕಾರ ಉದಯವಾಗಿ। ಆಕಾಶ ಮೂ ತನಾ ಮಂತ್ರಂ ಘಿವಿಡಿದು ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಿಯ ವನೆಯು ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾರೂಪವಾದುದು॥ ಆಕಾಶದ ಶಬ್ದವ ಮಥನದ ಮುಖ ಶಿಖಿ ನಿಂದ ಸ್ಪುರಿ ಸುವಾಯು ಉದಯವಾಗಿ ಗಮನಾಗಮನ
ನಾಮರೂಪವಾದುದು॥ ವಾಯುವಿಕಾರದ ಬದ್ಧ ಶ್ರ ತಿಯು। ರೂಪ ಸೌಗೆ ಯಾಗಿ ತೆ ಜೋಮಯವಾಗಿ ಅಗ್ನಿ ಜನಿಸಲು ದೃಷ್ಟ ನಷ್ಟವೆಂಬಿ ವಾದಮೂ॥ ತೇಜ ವಿಕಾರದ ಪ್ರಶ್ರತಿ ಬಿಸ್ತ್ರ ತರುವಿಂದುದಯ ಜಿಹ್ವಾ। ಅಪ್ಪು ತತ್ವ ವಿರಸಮೂ
ತ್ರವಿಯು ಮಹಾ ವಾಗಿ। ಜಲ ಬಿಂದು ಬಿಂದ್ರು ಚಿಯು ಮುವ ದುಮೂ॥ ಜಲದಿಂ ಬಿದ್ದಾತ್ಮ ತಿಯ ಧರಿಜಲು ದೃಪ್ತ ಬುದ್ಧಿ ತತ್ವದಿ। ಅನಂತಸಚರಾಚರ ಮದಯವಾಗಿ। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಕಾರಣವಾದುದು॥ ಮನದಿಂ ನೆನವ ಮನ
ದೊಳಗಿದ್ದುದು। ದೇಹದ ಸಂಕಲ್ಪ ದಾವಿಮುಜನಿಸಿ। ಅಪ್ರತಿ ತಸ್ಸು ಗಳು ಶಿವನೆಂಬುದು ಮಿಥ್ಯ ನಿರಾಕಾರ ನಿರಂಜನ ಕೂಡಲ ಸಂಗಾ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಂತು ಅಪ್ರತಿನು ಮೂರ್ತಿಯಂ ನಿರಸನ ವಂಮಾಡಿದ ಮಹೇಶ್ವರನು। ಶರಣಾಪ್ರತಿ ಶಿವನೆಂ
ದರಿದು ಪ್ರತಿ ಬ್ರಹ್ಮಜಗವ ನಿತ್ಯ ಶಿವನೆಂಬ ಸರ್ವಗತಶಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರಸನವಂ ಮಾಡುತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಸರ್ವಗತನಿರಸನಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಪಿಲ್ಲ॥ ಹೊ ಮಾಡದಿ ಸರ್ವಗತ ಶಿವನಲ್ಲ ನಿಜ। ರೂಪ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗದಾಕಾರವ್ವನಾ॥ ವಚನ॥ ಭೂಮಿ
ಸರ್ವಗ
ತನಿರಸನ
ಸ್ಥಲ
ಜನಯೆಂದೆಡೆ ತಾಮಸಾದಿಗಳಿಗೆ। ತಾಮಸಾದಿ ಮೊಲ್ಲಿಕೆ ನಿರುತಿ ರ್ವನದೆ। ಜೀವ ನಾಮಗಳು ಕೆಲ। ಸೋಹಂ ತ್ರಜಾತಿ ಹಿರಿದಾದ ಮಾಪ್ರತಿಯಂ ಗಳಿಕೆ ಕಾದಮೂ॥ ಸರ್ವಗತ ಶಿವನ ಹಾಡೆ। ಸರ್ವತ್ರ ಜನನ ಮರಣ। ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪ ಪುಂಸ್ತ್ರೀ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ಸರ್ವ ತೆತ್ತಕೆ ಸುಖ
ದು। ಗರ್ವ ಹೇತಕೆ ದುಃಖ। ದುಷ್ಕರ್ಮ ಸನ ದುಃಖಿ ತಂಗಳಿಕೆ ಕಾದಮೂ॥ ಪರ ವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವ। ನಾಗಿಯ ಶಿವನಿಪ್ಪನೆ। ಡಾ ಜೀವ ನೊಂದೊಂದ ಕೋಲ ಕೆತ್ತಕೆ। ಅದ ದೆಂತೆ ನಿಜರು ಮುಖದ ಸಲು ತಾ ಹಗೆಯು। ನಾದ ತೆರ ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳೊಳಿಹ ನೂ॥ ವಚನ ವಿಶೇಷ ಗಳಾಗಿ। ಬೆಳೆ
ಯುಕ್ತಿ ದನಿಜ ಸೇಹಲು ಚಿತ್ರ ವರದನವರಾಳಿಹನೆ। ಅಳವಟ್ಟ ಕೆಲಸಂಗಳಾಗಿ ಹನೆಬಿಂನಾಣ। ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ನಿತ್ಯ ನಿಜದಾಳಿಹನೂ॥

ಶಿವಜ
ಗನ್ಮಯ
ಸ್ಥಲ

ಯಲ್ಲ ಜೀವಂಗಳಾಳಗಿಲ್ಲ ಶಿವಸದ್ಭಕ್ತರ ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯ [illegible] ಸಂಗಯ್ಯ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಇಂತು ಸರ್ವಗತನಾಗಿ [illegible] ಜಗದಲ್ಲಿಯು ಶಿವನಲ್ಲದೆ [illegible]

[illegible]

ಶರಣಸ್ಥಲ

[illegible]

ಪ್ರಾಣಾದ್ವಿ
ಸ್ಥಲ
೪

[illegible] ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ [illegible] ॥ ೫ ॥

ಗುರುಮಹಾ
ತ್ಮ್ಯಸ್ಥಲ

ಸೂತ್ರ॥ ಇಂತು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪ್ರಸನ್ನಪ್ರಸಾದವಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತ ಪ್ರಸಾದಿಯು ಅಂಗವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಗುರುಮಹಾತ್ಮ್ಯವೆಂತಿರ್ದುದೆಂದಡೆ । ಮುಂದೆ ಗುರುಮಹಾತ್ಮ್ಯಸ್ಥಲವಾದುದು॥ [illegible]
ಶಿಷ್ಯನ ಭಕ್ತನ ದೇವನ । ನಗುರಾರಭಿಕಂ ನಗುರಾರಭಿಕಂ ನಗುರಾರಭಿಕಂ ಒಂದೆನುತ್ತಿದಾ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿ ॥ ಜಾತನಲ್ಲ ಅಜಾತನಲ್ಲ ಜನಿತನಲ್ಲ ಅಜನಿತನಲ್ಲ ಗೋಚರನಲ್ಲ ಅಗೋಚರನಲ್ಲ ಆಚರಿಸುವನಲ್ಲ ಅಂತಪ್ಪ ಬಂದವ ಪ್ರಾಂತು ಬಿಲ್ಲದ ನಿರಾಳ ತತ್ವ ಗ್ರಾಹ್ಯ ॥ [illegible]
ತ್ರಿಸಾಧಕನಲ್ಲ ಮನದಿಚ್ಛೆಗೆ ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಸಾಕಾರವನು ಮಥಿಸಿ । ಅಪ್ಪಿತನ ಮೂರುತಿಯಲ್ಲಿ । ಅಪ್ಪದಂಗವ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಬಿಡ ಅಪ್ಪದ ಭಕ್ತಮೆಯ ಪೂಜಿತನೇನೆ ॥ ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಸಾಕಾರ ಸ್ವೀಸು ಮಹಾನುಭಾವ ಸುವನಲ್ಲ ಮನದಿಚ್ಛೆಗೆ ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರ [illegible]
ಮಥದವಕಾಂತದಾತ ನಿತ್ಯನಿಜ ಸ್ವರೂಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಿಂಕರ ಜಗಜ್ಯೋತಿ ನಗ್ಗರೆ ಗಣಾಳಿಯ ಸ್ವಯಂಭು ಭಾವಕನಲ್ಲ ಸಮನಾದ ಸಮನು ಬಯಸಿ ಅನುಭವ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣನು ನಿಜ ॥ ಶ್ರೀ ಅಂಗ ಕುಸುಮ ಪರಿಮಳ ಕೈಯಿಗೆ ಬಂತು ಲಿಂಗಸಂಗಸುಖ ನಿರ್ಲೇಪ । ಅಂಗಲಿಂಗಸಂಗ ಲಾಗಿಪ್ಪ ಶಿವಯೋ
ಗಿಸಂಗನಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಸಂಗನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವ ॥ ಸೂತ್ರ ಇಂತು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರುಮಹಾತ್ಮ್ಯವಡೆಗೊಂಡ ಪ್ರಸಾದಿಯು ಮನದಲಿ ಗಡಿಗೊಂಡ ಲಿಂಗ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವೆಂತಿರ್ದುದೆಂದಡೆ । ಮುಂದೆ ಲಿಂಗ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ರಾಗತಂ ಮಿಶ್ರ ॥ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಾದ [illegible]
ಘನಕೆ ಘನತರ ಮಹಾಘನ ಮಹಾ । ಪರಕೆ ಪರ ನಿಜ ವಾಗ್ ನಾತೀತ ಗತಿಶಯ ಲೇಸ ಲಿಂಗವಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಮೆ ಲಿಂಗದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯ ಒಂದಿಲ್ಲ ಮೇಲಾದ ಘನ ॥ ವೇದಾದಿ ವೇದಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸುವ ಮಾತೀತ । ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳಿಗೆ ತತ್ವಕಾಘನವು [illegible]
೧೬ ಸಾಧಕರ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ತಮದ ದೇವತೆಗಳೆ ಜಗತ್ಕ್ರಿಗೆ ಭಕ್ತರ ತತ್ವಮಾ ॥ ವೇದಾದಿ ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳು ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಗಳು ಸಚರಾಚರ ಸಂಧಿ ಲೋಕಾಲೋಕವೆಲ್ಲವಿ ॥ ಶಿವಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರ ದಾಸಗಿರು ಶಿವನ್ಯಾಯ ನಿಯತ ಶ್ರೋತೃ ಪವಿತ್ರ ದಿ
ರ ಭಕ್ತಿ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಶ್ಚಯ ಪ್ರಸಾದ ವಿಲಾಸ ನಯನ ಮುಖ ದಶಿರದ । ವಿಷ್ಣುರುದ್ರ ತತ್ತ್ವ ಶೋಭಿತ ದೇವತೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂತರದ ನಾಲ್ಕು ಯುಗ ॥ ಸುಪ್ತ ಪದತತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭು ॥ ಶಿವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ನಿಜ । ಸಿನವರು ಯೋಗಿಯು ಜಪ ತಪ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಮಹಾ ಬ್ರಹ್ಮ
ಲಿಂಗಮಹಾ ರುದ್ರ ತತ್ವ ಜಗಜ್ಜನನಿ ಜನಿತ ಶಿವಲಿಂಗಾಂಗಮ ॥ ಓಂ ಮಹೇಯ ಲಿಂಗ ॥ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಗುವ ಮಾನವ ಮನುದೇವತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ । ಜಪತಪ ಮಹಾ ವ್ಯ ಮಂತ್ರಧ್ಯಾನಗಳಿಂದ । ಅಪರಮಿತ ಶೇಷ ನಾರದ ನಾಗಿನಿ ಮುಖ ಪದವನುತಿಯ ಶ್ರೀ ತತ್ತ್ವರಾಗ
ತ್ಮ್ಯಸ್ಥಲ ತ್ರಿಪುರ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮ ಕಲ್ಪಿತ ನಿಶ್ಚಲ ಮದ ಮಹಿಮೆಯ ಪರಾಪರ । ಪರ ಮಗಂ ಪ್ರಣಾಮಾತೀತ । ಲಿಂಗ ಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗ ಬಿಕ್ಕ ತೋಮುಖನ ಮುಖ ಘನಗಂ ಘನವಾದುದು ॥ ಮನ ಮುನಿಶ್ವರ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳೆಲ್ಲಯು ಮತ ಮತಗಳಿಗೆ ಶಿವ ಗಮ ಶಿವ ಶಿವ
ಘನತೆಯ । ಘನತರ ತತ್ತ್ವ ತರಗಣಾದ ತ್ರಿಶಕ್ತಿ ದಶಾಂಗುಲನೆಂದು ಬರಲು ತಿಪ್ಪ ಮಾಯೆಯ ನಲಾ ಘನವದಾದ ದರುಶನ ಗಮ ತತ್ಕರ್ಣದ ಸಮ ತತ್ಕ್ರೋಸಾಧ್ಯ ಲಿಂಗದ ಮಹಾತ್ಮೆಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲವೆನಿಸಲಿತ್ತಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮ ಬಿಚಂಚಾತ್ರ ಯೋಗ ದಶವಾಗಿರುದು ಸತ್ಯ ॥ ತನ್ನ ಸುನಿತ್ಯ ದೇವತೆಗಳು
ಯಲ್ಲ ಭವಿಸಲ ಬಾಸಂದ ಶಿವಜ್ಞಾನಸುಖ ಬಾಹ್ಯ । ಲೋಕ ತತ್ವ ಭರಿತ ಶರನಾದ ಶಬ್ದವಾಸ ಪ್ರಭು ತರ ಶರ ಕಿರಣ ಸಂಪ್ರ ಗೃಹ್ಯ ತಿಯೊ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸಿತಾ ಲತೋತ್ತರ ಗುಪ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ ನಿರವಯದ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿರಂಜನ ನಿರ್ಮಲ ವಾದನಿತ್ಯ ಕೂಡಲಚೆನ್ನಸಂಗನಂಗಲ ಸುಪ್ರಭು ಲಿಂಗದ ಬಳಿಯು ಕಂಡಸೂ
ಜಂಗಮ
ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಇಂತು ತಿಂಬ ಮನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯನರಿದ ಪ್ರಸಾದಿಯು ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಎಡೆಗೊಂಡ ಜಂಗಮ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯೆಂತಿರ್ದುದೆಂದಡೆ । ಮುಂದೆ ಜಂಗಮ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ರಾಗ ಸ ಶ್ರೀ ॥ ತಿಲ್ಲ ಜೀವ ನಿಜ ಜಂಗಮ ಮಹಾಮಹಿಮ ಶರಣರು ತನು ಶರಣಾ [illegible]

[illegible] ಮಹಾತ್ಮೆಯೆಂತೆಂದಡೆ [illegible]

[illegible] ಸ್ಥಲವಾದುದಾಗ [illegible]

[illegible] ಮಹಾತ್ಮೆ [illegible] ಸ್ಥಲವಾದುದಾಗ [illegible]

[illegible] ಮಹಾತ್ಮೆಯೆಂತೆಂದಡೆ [illegible]

ಕೆಲವೊ॥ ಗಣಸಮೂಹ ಮುದ್ರೆ ಪ್ರಾಣ ಹೂತಿಗೆ ಭಂಟ ಮಹಾ ಯುಗಕೆ ಸಲುಮುದ ಸ್ತಾದಸಕೆ ಹಾಲಿಗೆ ಕಿಬನ ಪ್ರಸಾದ ಸಲ್ಲದೆ ವೃದ್ಧಿಕೆಂಗೆಂತ ನುವಾಚಿಸಬ ಹುದೆಂಬಾ। ನಿಂಮೊಳ್ಳಕೆ ಪ್ರಸಾದ ಬಲದ ಸಲ್ಲದೆಂದು ತತ್ವಹೂ ಮಿಹಾಗನ್ರಿ ಚೆದ್ದ ಚೆಂಬಾ ಗುಲಿದ ಹಾಗಿಪ್ಪುದು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಂ

ನ ಸ್ವಾಯತ ಯನಲು ಹಿಡನ ಹೂಂಗಿಂದು ಪೊಳುವರಲ್ಲ ದಳಿವ ಸ್ಮೈತ್ಯಕೆ ಷಟ್ಕ ಮನ ಹೂಂಗಿಂಯೆಂದು ಹೊಳಿತ್ತುಂ ಷಿಕಿಳಿ ಬೂರ್ಗಂತ್ತಾಂ ದಕಾಶೆ ಬಾಳುಮೃತ್ಕೆ ಶಟ ಯುಟಿ ತರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ವರಿಯಂ ತರಿತ್ರ ಬಿಯನಲು ಮರಳಿ ಪಿತರಸ್ತ ಟಿಪೆ ಬರಂಗ ಪ್ರಸೂಟ ಹಾ ಶ್ಯಾಂ ದಿನಿ ಹತ ರಿತ್ತಾಬ

ಪ್ರತ ಸ್ಥಯನ ತೆರದ ವಾ॥ ಗತ್ರ ದತೆ ಖಿರಪ್ರ ಸಂಚ ಮತ್ತೆ ಖಿಮನಲು। ವೆದೆ ಯೊಳ್ತ ತು ಯ್ಯೋಗ್ಯ ಮನು ಜಾಯೋ ಜಾಯತೆಯನಲು। ವೆದಮುದರಾಯ ಪೃಥಮ ಸಂತತ ಹಾಬಿರು ಪ್ರಯನಲು। ವೆದ ಪಿತ್ರಿ ಪ್ರಸಾಯ ತೆಯನಲರಿಸುವ ಸೊಮರು ವಾ॥ ಬಾ॥ ವೆದಾ ತ್ರಕ್ಷಾ ಮಯಂ ತಿಯಾಬ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನವಸು ತ್ರಿಶಿ। ವೆದವೆದಗು ಪ ಮ ವಾತ್ತ ಮಸ್ಸಿ ಯನಲು। ವೆದರು ದ್ರಾಕ್ಷಾಂ ಖುತಂ ಬಖಂ ತಿರುದ್ರಿ ಕಾಪ್ರೂತ್ರಂಜಿ ಪೃನಗಂತ್ತ ಯನೆಲು। ವೆದಕೆವಲಗಾ ಖವತಿ ಕೆವಗಾ ಶ್ರೀ ಖಿಯನಲು॥ ಬ। ವೆದ ವಾಕ್ಯಕೆ ವಲವೆ ನುತಿ ವೆ ಅವರಖಾ ಷೆಯನ ಬಿವಡ ಬಿ ಶ್ರೌತಾ ಸ್ಮಾರ್ತ ಸವನೆಕ್ಷ

ರುವ ಜೈವೆದಾಪ್ಯರ ಸುಕೆಮು। ವೆದಮ ಶಿ ಷರುಪ್ರಸಾದ ಬನೆಹಾಂ ಡಾಡುವರು ಶಿವ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಪುರವಿಲ್ಲವೆಂದು॥ ಖಾಲದಿ ಕ್ರಿತ ಸ್ವಅಸ್ವದೈವನಿವಕ ಸದಾಶಿವಂಗೆ ಅಂತ್ಯದೈವಂಗೆ ಸರಿಯುಂಬವಂಗೆ ಪಿಧಿತ ವೀರಪತ್ರ ಮೊದಲಾದವನ್ರ ಶಾಪದ ಗರಾದಧಮಂಗೆ

೧೭ ನಿಷ್ಮಸಲ ಪ್ರಸಾದ ಮ ಸಲ್ಲದಲವೆ ಗಳ॥ ಶಿವನೆ ಅಧಿಕನು ಶಿವ ಶಕ್ತನೆ ಸಲಜ ನು ಶಿವ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಧಿಕ ಬಾಮ ದಿ ಕೆಂದು ದು ಶ್ರುತಿ। ಯದನರಿದು ಸದುರು ಶಂಮುಸಿಮೆ ಶಿರನಸ್ವಜಿನಿ ಪ್ರಸಾದ ನಿಟವೆಯ ಮಾಡದಿರ್ದಡೆ ಘೋರ ನರಕ ತಪ್ಪದು॥

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಸ್ಥಲ ಂತು ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ ಚಕ್ಷೆ ಸರಿದ ಬಚನ ಕ್ಷಸ್ತ್ರಂ ಯಂಗ ಮಹಾ ಅ ತಲಅಸೂತ್ರ ಯುಂ ತು ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಸಮರಸವಾಗಿ। ಚರಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತ ಸ ಮ॥ಶಿವ ಘ ಮುಂ ತಾಗಿ ಆ ಚರಿಸಿ ಚರಿಸುವ ಶೆದ ಶಿಂತಿ ದ್ದುಸ್ತೆಂದಾದ। ಯುಂಟೆ

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವಾದು ದು॥ ರಗ ಮದು ಮಾಡಲಿ॥ ಬಲ್ಲವ ಮನುವಿ ಯುಗದನಾದ ಬಿಳಗು ಮರುತ ಪರಿ ಮಳ ದಂತೆ। ವಾವ ಬಿಲ್ಲದ ಬಯ ಉಪರಿಯ ತಾನೆ॥ ಅ ಬಿ ಮಕುರು ಚಾನ ಮರಹು ತಲ ಪಾಲ್ಲದಾ ಘನ ಮ। ನಿಂದ ನಿಜ ಪದದಿಂದ ಪ್ರಭುಯೆಯಿ ಯು ಹಾ॥ ಛದ॥

ಯುಳಿಯ ಮುನಿಕರದಂ ತೆ। ಹೊಳವ ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಯೋತಿ ನಪ್ರಾ ಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವರಿತಾ॥ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಮೀರಿ ತೋರುವ ವಚನ ಗಗನದುದಯವನೆ ಮೆರೆಹು ನಕೆಗಮನಾ॥ ಆಕಾಶದಿಂದತ್ತ ವಾರು ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ। ಹೊತಾಳದಪ್ರಮಾ

ಣಾಲಕಾಬಿರಾ ರಾ॥ ತುಮನಲಿ ಡಿ ಡಿ ಪುರ। ಮಾತು ಮನಲು ವಿಭಾವನೊ ಡಸೊಡಾ ಸೊಡುಪು ನಕೆಗಮನಾ॥ ಯುರು ಭುಮನವನೆ ನುಂಗಿ। ಹಾಗಲು ಘನ ಭನೆ ನುಂಗಿ। ಮಾತು ಮತನಟ ನುಂಗಿದಾ ತ್ರಾವರಿತಾ॥ ತಿನಿಜ ನಿಂದಲ್ಲಿ। ನಿಜದನಿಮ್ಮ

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾ ಜ್ಞಸ್ಥಲ ಶಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಘನಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಲಬಾ॥ ಆ ಗುದರುಟನ ದಾಡೆಯ ನಂತರಂಗದಾ ಶಿಪ್ಪನ ಆರಿಗಾ ದಾಡೆ ಗಗನವುವನ ವಾಂದೆ॥ ಹಾದಯುಕಮಲದ ಬೆಳಗು। ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ। ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಮ ಪದಬಿಯ ತೋರಿ ತಾ॥ ಗಗನ ದರಗಿ ನಿಪ್ರ ಯಲ್ಲಿ

ಮದಕತ್ಯೆ ಕನ ಸಿಲ್ವ ಅಗ್ನಿ ಕೆವಳ ಕೆಸ್ವಾಶ ಸಾಗದಿಂ ತೊಳಸು ಶಿವ ಪುವನನು ತಾನು। ತಾ ಮುಸ ಕೆಸ್ವಾಶಾ ಗಾಗ ಬಯಲಿಂಗೆ ಪ್ರಮೆಯ್ಯಂ ಪ್ಪೆ ಗೊಪ್ಪೆ ಶರಾ॥ ಸೂತ್ರ ೧೦೦ ತು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳವಾದ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಿಂ ತೆದ್ದುಸ್ತೆಂ ದಾಡೆ ಮ

ಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾಜ್ಞನ ಸ್ಥಲವಾದು ದು॥ ರಾಗ ಲಲಿತೆ॥ ಬಲ್ಲ॥ ಕಂಗಳ ಸೂಟಮ ಕಾಯದ ಕರದರಿ। ಲಿಂಗದ ಕೂಟಮ ಶಿವಶಿವ ಚೆಮವನು। ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಮಹಾ ಗಳದೆ ಬಂಗಿತ್ತು ಬಿನಾರ ತಿಯಾ॥ ಬದ॥ ಜಗ ವಂದ್ಯಗೆ ಚಿಟ ವ ಮಾಡಿದೆ ನಾ। ಹಾಗೆ ಯಾಠವು

ಶಿವಯೋಗಸಮಾಧಿಸ್ಥಲ

ಸಂಸಾರಕ್ಕೆಳಸದ ಗುತ್ತಿದರೆ ಲಜ್ಜೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ತೋರದ ಶಿವೆಂದೆಂಬ ನಾಮಗಳ ಸವಿಯ ಮೆಲಿದ್ದ ಸ್ವಾನಿಂದಡೆ। ಲಗು ನಿಯೋಗಿ ನಾನಾ ಸಮುತ ಬಂದಿನು। ಅಘಹಾರಕ ಶಿವ ಸುಖ ನಿಮಗಾಗಿ ಸುಮಗೆ ಮಾಡಿದಾರತಿ ಮಾಡುವ ಶರತಿ ರತಿಯ ಸಂಸಾರ ... ಯಿಂದ ಬೇಡ ಮತ್ತೆಯು

ದುರ್ಗದ ಸುಕಾಯದ ಜೀವದ। ಪ್ರಕೃತಿಯ ತೊರೆದೆನು। ಸುಳಿದ ಮಾಯಾಪಾಶದ ಹಾರಿದೆಸಲು ಸುಪ್ರತಿಯಾಯಿತು ನಿಂಮಯ ನೆನಹಿಂದದೆ। ಮುಕುತಿಯ ಫಲಗಳ ದಾಂಟಿಯೆ ಬಂದೆನು। ಸಕಲಯಾದಿನಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕೆ ಮನವಿಡಿದಾರತಿ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ ಮನದಲಿಗ

ಲದ ಬಾಂದವ। ಬಿಚ್ಚದೆ ಬೆರಗಾಂದೆನಿಸದ ಪ್ರಾಣಾಯ। ಬೆಚ್ಚಿಂ ತಿದ್ದುವುದು ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದ ಬುಡ್ಡು ತಾನೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಶೂನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಯಬಲಿ ಬೆಳಗು ಪ್ರಕಾಶಯ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಗೆತ್ತುವೆನಾರತಿಯಾರತಿಯಿಂದ ಬಿಡುವ ಲಿಂಗಾರತಿಯಾ ॥ ಸೂತ್ರ॥

ಂತು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸಕಲಕರಣಂಗಳ ಸು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಲಯ್ಯವ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಲಿಂಗಸಂಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯ ಶಿವ ವೆಂತಿರ್ದುದೆಂದಡೆ। ಮುಂದೆ ಶಿವಯೋಗಸಮಾಧಿಸ್ಥಲ ಬಾಡು ಮಾ॥ ಆಗಮನಗಳು ಪಲ್ಲ ಗೀತಗಳ ಸ್ವ

ಸ್ವತಂತ್ರನು ಶರಣತಮತಾನಾಗಿ ಆವಂಗೆ। ಅರಿಯೆ ತಳೆವ ಯೋಗಿ ಆನಂದಲೀಲೆಯೊಳಾಡಿದ ನೋಟದಲು ಹಿಹಿ ಸ್ವ ತಪೋಗತಿಯು ಮೂರ್ತಿ ಶುದ್ಧ ಶಿವನ ತಸು ವಿಕಾರ ಬನ ತಿಗಳ ದುಃಖಾ ಮತ್ತೊಂದ ತೋರ ಮಾಡ ಮತ ಮತ್ತೊಂದು ವೆಂಬರಿ ಪದಗಳ ಮೆಲ್ಲಯ

ಡಿದ ನೋಟದೊಡನಾಟಗಳ ಸುಷುಮ್ನ ನಾಳದಾಳಗಳ। ಶಿವ ಕಮೂರಕ ಪಂಚಕ ಮುಟ್ಟದೆ। ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ವ್ಯಾನೋದಾನ ಸಮಾನ ನಾಗ ಕೂರ್ಮ ಕೃಕರ ದೇವದತ್ತ ಧನಂಜಯವ ಮುಟ್ಟದೆ ಮಾಡಿದ ನೋಟ ಪಂಚಲಿಂಗತತ್ತ್ವಂಗಳ ಮೀರಿದ ನೆಲ

ತಸ್ವತಂತ್ರನು। ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ ಚಕ್ಷು ಜಿಹ್ವಾ ಘ್ರಾಣವೆಂಬ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮುಟ್ಟದೆ ಪ್ರಾಣಮಂಡಲಿಯ ದಂಡೆನಾಳ ದಾಳಗಳ। ಪ್ರಾಣಯ ಕಮಳದ ಆಚ್ಛಾದ್ಯ ಮುಟ್ಟದೆ ಪ್ರಾಣಮಧ್ಯ ಮಿರು ಮಂದಿರದ ಮೂರದ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಳದ ಮೆಲ್ಲಯ

ಡಿದ ನೋಟ ಬಯಲ ಬೆರಸಿದ ಮಾರುತ ಸಂತೆಯರಿಯ ಂಡ ಕಪ್ಪು ನರದ ತೆರನಂತೆ। ಸುರತುಂಡ ಸಬುದ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ನಿಜಮಾರ್ಗ ಸೂತ್ರ ॥ ಂತು ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯನೆಯ್ದಿದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮನ

ಲಿಂಗನಿಜಸ್ಥಲ

ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮನೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂದ ಲಿಂಗದ ಸಹಜ ನಿಲವೆಂತಿರ್ದುದೆಂದಡೆ। ಮುಂದೆ ಲಿಂಗನಿಜಸ್ಥಲ ಬಾಡು ಮಾ॥ ರಾಗ ನಾಟಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯಗಳಿಗೆ ತ್ರೀತ ಬಾಂದ ಜ್ಯೋತಿ ನಿರವಯ ಮಾಡುವ ಮನ ಸಂಗದ ಹುದು ಮಿಸುಗದೆ। ತಾನೆ ಸಹಜ ಘನ ತರ। ತಾನು ಸಕಲ

ಲಿಂಗಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ

ಬೆಳಗಿ ಬೆಳಗೆಂಬ ಬೆಸನಿಲುಕದ ಸುಖ ಬಾಗಿಲ ಸಕರ ವಚನ ಶೂನ್ಯಾಶೂನ್ಯ ನಿಜಮಯವಿಲ್ಲದಂದಿನ। ಅಚಲವೆಪ್ಪ ಮಹಾಘನ ಬರು ಚರದ ದೃಷ್ಟ ನಿರಾಳ॥ ಅಜಲ ಮಾಡಿದ ಮನೆ ಮುದ್ದ ಮಿಗಿಲಗಿತ್ತೀತ ತನು। ನಿಃಕಲ ತಿ ನಿರಂಜನ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಪರಮತತ್ತ್ವ ನಿರವಿತ್ತು॥ ಅಲ್ಲಿ ಗಲಿಗೆ

ಕಾಯಜೀವರಿಲ್ಲಾರಲ್ಲಿ ನುಡಿ ನಾ। ಸೂಲ್ಲಿ ನೋಡುಗು ಹೋರಗ ಗಳನ್ನು ದಂಗ ಸಂಗವಿರಹಿತನಾಗಳ ಅನಾದಿಗು ನಾದಿರಹಿತ। ಅಸುಬ ಬಿನ ತನ ಗೋಚರ॥ ಘನಕ್ಕೆ ಘನಾನಂದ ಪ್ರಭುವಿಯ ಬಿಸು ಮಯ ವಿನಿರಾಳ॥ ಹಲಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಗಾದದ ಸುಖಾಸನ ದಾಳದ

ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಿಜದ ನಿಲವ ಸ್ಥಲವ ತೋರ ಬಲ್ಲುದೆ॥ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ತೋರಿ ಹೋಳವ ಜ್ಯೋತಿಕಾಂತಿಯ ಮಾ ಬೆಳಗು ಗೋಹೇಶ್ವರ ನಘನದ ತೀವ ಲಿಂಗನಿಜ ಪದ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಂತು ಲಿಂಗನಿಜದ ಮನೋಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಾಣಂಗಳು ಲಿಂಗವಾಗಿ ನಿಂದಡೆ

ಂತಿರ್ದುದೆಂದಡೆ। ಮುಂದೆ ಅಂಗಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಬಾಡು ಮಾ॥ ಅಂಗಲಿಂಗಸ್ಥಲ। ರಾಗ ನಾದರಾ ...

ಧ್ರುವಾಗಿ ದರಲಿಂಗಸಂಗತಿ ತಲಾಗಿ ಹನ್ನಾಸ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಮುಖವೆಲ್ಲ ಚರಲಿಂಗಮಯವಾಗಿ ಹುದಮಯ್ಯ ಸಂಸ್ಥಲ ಸಂಗನಿಂಗಸಂಬಂಧಗಳ್। ಮತ್ತೆ ನವಶಬ್ದಸಂಖ್ಯೆ ಯುಕ್ತ ಗನಾಗ ಅಷ್ಟತನು ಪ್ರವಚಾರದಂಗಲಿಂಗದೊಳ್ ತಿಳಿ ಮೂದಿಗಂ ...

॥೧॥ ಶ್ರೋತ್ರಮುಖ ನೇತ್ರಮುಖ ಘ್ರಾಣಮುಖ ತ್ವಗ್ಮುಖ ಜಿಹ್ವಾಮುಖ ಶ್ರೋತ್ರಮುಖ ಸ್ಪರ್ಶನದ ಮುಖ ಮುಖದಲಿ ॥ ಬಾ ತುಗ್ರ ಹಿಸು ವಬೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಮುಂತಿಲ್ಲದಂ। ನೃತ್ತ್ರವರಿ ಯಮನುಸಲ್ಲಾಸಂಗಲಿಂಗ ॥೧೫॥ ಜಾತಿಸೂತಕ ಪ್ರೇತಸೂತಕಾದಿಗಳೆಂಬ ...

ಶರಣಸ್ಥಲ ಚರಸದಂಗದ ಲಿಂಗದಾ ॥ ಆತನುಬಿ ನಾಶುತನುವ ಸಂಗಿ ಶರ ಜಯತರ್ಕ। ಬಾತ್ರೆಗೆ ಗರ್ವ ಬಾಲಿಸನು ಲಿಂಗದೆ ಹೋ ॥೧॥ ಲಿಂಗಸ ಚಿತ ಬಿಕ್ಕ ಸುಖಲಿಂಗಸ ಚಿತ ಬಿಕ್ಕ ಕ್ರಿ। ಲಿಂಗದರ ಪಿಳೆ ಮಾಡನೆ ನೊಂದು ಬಾ ॥ ಲಿಂಗದಾ ಪದೆಹ ಬಾ। ಲಿಂಗಿಸ ದಬಿ ದಂಗದ। ಅಂಗ ಲಿಂಗಾನುಭವ ಲಿಂಗದೆ ॥ ...

ಸದಾಶಗಂಗಸುಖ ಅಂಗದಾಖ ಲಿಂಗಸುಖ। ಲಿಂಗಾಂಗ ಚರದರಾಖ ತೆರ ಹುಲ್ಲಿತೇ ॥ ಸಂಗವಾಗಿ ಹನಿಜ ಬೆಡಂಗು ಕೂಡಲ ಚಂನಸಂಗನಂಗವ ಚರನಿವೃತ್ತ ಬಲ್ಲಾ ॥೧॥ ೧೦ ತುಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ಒಕ್ಕೆ ನಿತ್ರಿದ ದವಚನ ॥ ಒಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮ ಪಾಠ ... ತಸೂತ್ರ ೧೦ ತು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ...

ಆಚರ ಬನ ಪ್ರಾಣಗಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಪ್ಯವಾಗಿ। ಚರ ಬದ ಪ್ರಾಣ ... ಲಿಂಗಿ ಯಮ್ಯೂಕಿಹಾ ಗ್ರಾನ ಮುಖದಿಂದರದು ಆಚರ ಬಿಚರಸು ವಚೆದಬಂ ತಿದ್ದು ತೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಶರಣಸ್ಥಲ ವಾದು ದೊಡ್ಡ ಶರಣಸ್ಥಲ ॥ ರಾಗದೆ ಸಾಕ್ಷಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವರಮಾನಂದದರ ತೆಯು ಬಿಲೆ ...

೧೪ ಗುರುವದ ವರದಂನು ॥ ವರ ಮುಸುಖದಾಳಗಾಣದುವ ವರಂ ... ಜ್ಯೋತಿ ಪರಾಪರ ಸಾಕ್ಷಿ ಬುದ್ಧ ॥ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ತಾನೆಂದರಿದನು। ಹತ್ತು ಮನು ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನಾ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಘನದಲಿ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ ನಾದಾ ॥ ಸುತಿದಲ ಅಷ್ಟಮದಂಗವ ...

ದರಿದನು ತನು ಗುಣಾಂಗವ ತತ್ತ್ವಸ್ಥಾನದಲಿ ಸ್ವಸ್ಥಿರನಾದನು। ಆ ತುಮು ದ್ಯಾನದಿಂದ ಶರಣ ॥ ಗ ॥ ಹೂಗೆ ಮಾಸೃದ ಮನಿ ಮಂಟಪದ ಮೊದಿ। ಚೆಳಗಿನ ಸದವಿಯ ಬನ ದೊಳಗಾ ಡ್ಯ ವೇದಗಳ ನಿಲ್ಲದ ನಿರ್ವಿನ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರ ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಪಂಚ ಬಿಲಪಿತನಾದಾ ॥ ಮೇ ...

ತಾಮಸ ಬಿಸರಶುಂಸ ಶರಣ ಸುಣಾಂಗವ ಯಮಿ ನಿಕೆಯ ಗುಣ ತತ್ತ್ವಗನಿತನ ದಂನು। ಗುಣಾಕರ ಮಲ ಮನುಮದ ವರಿಯ ವನಿಕೆಯಂನು। ಸುಖ ಹುಸು ಯದಾನಿ ಮಹಿಮ ಶರಣ ॥೧॥ ಬಾ ಪ್ರಪ ಸಿವ ಸ್ವ ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತಂನು। ಅಪ್ರತಿಮ ಮಹಿಮ ಚೆಂನು ಪ್ರಣಮ ನಿರ್ಮಲಂನು। ಪ್ರಾ ...

ನಿರಸನ ಶರಣಸಂಗವ ಬಿಚರ ಬಿಕರವರಂ ನು ॥ ಬಿ ॥ ಜ ದಾ ಕರಗಿ ಬಿರುಕ್ಷ ಶಂ ತೆ ಆ ವರ ವ್ಯಾಳ ವರ ವರಮನಿರಾಕಾರ ಮಹುಮಾ ತ್ಯಂತಂನು। ಬಿಪರೀತಚರಿತಂನು। ಗುಹಿತ ಪ್ರಕಾಶಂನು। ರೂಪಂ ನಿರೂಪಂ ಸುತಾರ ಕಾಕತ್ವನ ಯ್ಯಾ ಶರಣ ॥೧॥ ತನು ಮನ ಗಮನಾಗಲು ಸದಿಂದನು ...

ಸ್ಥಲ ಶರಿತಂನು। ಅನಾದನಾಥಂನು। ಅಕಳಂಕಚರಿತಂನು। ನಿಸ್ಸಾರ ಮನಿ ಸ್ಥಿರ ಜ್ಞಾನ ಸುಜ್ಞಾನ ಸುವನಾದಿ ವಂದಿತನಾ ॥ ಯಂನತ ಪರಶಿವ ಯೋಗ ಭಾಗದಿಂದ ತಂನತಾನೆ ಕೂಡು। ಅನ ಪೂರ್ಣನಾದಂನು। ಅನುಪಮ ಬೆಳಗಿನ। ಆದಿ ಯಾನಂದಂನು। ಬುನಕ್ಷೆ ಮನೆ ಹೂ ...

ನು ಶರಣ ॥೧॥ ॥ ಭ್ರಮತೆ ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಅಮರಸ ಮೂಹ ಹುಮನು ಮನಾಗಮನದ ಸಕಲ ಸಂನಹಿತಂನು। ನೆಂ ಮ್ಯಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಹಿಮಂನು। ಸಮಸ್ತ ಬಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ನಿರುಪಮ ಪ್ರಮಥಗಣಾ ತಿಂಥಿಣಿಯೊಂದು ಬಿಮಲ್ಪೂದಯ ಸಮತ ವಿಲಾಸ ಮೂರ್ತಿ ನಿಳಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಾಪಿ ...

ಯ ಬಿಗಾ ಲಿಂದ ಸುಖಾತಗಾ ಹೊಕ್ಕನಂತೆ ತಾನಾದ ಶರಣ ॥ ಅ ॥ ಸೂತ್ರ ಯಂ ತು ಶರಣಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನ ವಿವೇಕದಿಂದ ತಂನ ತಾನ ಬಿದ ಶರಣನು। ತಾನೆ ತಾನರಿದೆನೆಂಬಲರಿ ಬಿನ ಮುಂದೆ। ಯದಿರ ಪ್ಪು ತಾರು ವ ತಾಮಸ ನಿರಸನ ಮುಂ ಮೂದಿ ನಿರೂಪಿಸು ತಿದು ...

ಮುಂದೆ ತಾಮಸ ನಿರಸನಸ್ಥಲವಾದು ದೂ ॥ ರಾಗ ಮಲಹರಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗುರುವಿನಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಸ ಹುರು ಬಿನ ನಿಜ ಪೊಸರಿಯದ। ನರರಿಗೆ ಶಿವ ಪಥ ತಿಳಿಯದು ॥ ಪ ದಿ ॥ ಶಿವ ಹರಂ ಮುಂದು ಬಂದೆರ ನಿದ್ರೆ ಬ್ಬಿಗೆ ಹರ ಹರಂ ಬೊಂಬನಿ ಜಗ ಶರು ಬಿದ ಗುರು ಸಜ್ಜಾಂ ...

ಸಂಬಂಧವ ಬೂರ್ತು ಬಿಹದ ನಲಿಯದ ಮನ್ತ್ರ ಸ ಲ್ಲಾ ॥ ೧೦ ಗು ಬ ಬಿ ನಾ ಬಿ ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಬಿಯ ನಾ ಗುರು ಶಿಷ್ಯನೆ ಬರು ಶಿಷ್ಯ ಶಿ ಶಿಷ್ಯ ಬೀ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಬಿ ... ದಂ ...

ವಿಖಿಂನ ಲಿಂಗಮು ಶಿವ ಸೊಲ್ಲಾ॥೨॥ ಹೊಂದ ನಲಿದು ಮುಂದ ನಸ್ತು ತೋರದ ಗುರುವಿನಿಂದು ಬಲೆಕ ಪಡೆದರೆ। ಸಂದು ಸಂಶಯವೆಂ ತಳಿಯ ಮ ಮಯಂಥ ಕಂಥಕ ನಶ್ಶೈಲಿದಿದಂತೆ॥೩॥ ಪರು ಪುಣ್ಯ ಲಾಹಾ ಭಿನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಲಿಪ ಸುಗುರು ತನಾಗದಂನಕ್ತೆ।

ನಿರ್ದೇಶ ಸ್ಥಲ

ಪುರುಶರು ನಾಬಪಡದು ಗುರುವಿನಂತಾಗದಗೆ। ಮರಳಿ ಯುಪರಿವ ವತಪ್ಪದು ನೊಡಾ॥೪॥ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಪಕಂಡೆರಡಾಂ ದೆಂದರಿಯದೆ। ಖರು ಮುಖನಾಗಿ ವಿಖಿಂನ ಬಲದ ಡ॥ ಗುರು ತ್ರೈಯ್ಯ ಮುರದ ಮ ಲ್ಲಿಯ ಸೊಲ್ಲಾ॥೫॥ ಸ್ವತ್ರಲ್ಲಿ ಮುಖದ

ಶಿಷ್ಯತಾರು ಪತಾ ಮುಸನಿರಸನವಂ ಮಾಡಿದ ಶರನಾನು। ಸುಗ್ಗಾನ ಬೋಧ ಮುಂನಿರ್ದೇಶಿಶಿ ನಿಶಿ ಗಾಳಿ ಬನಿರೂಪ ಸುತಿರಲು। ಮುಂದೆ ನಿರ್ದೇಶಸ್ಥಲ ವಾದುದಾ ಹಾಗದ ಸ್ಥಾ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಅ ಶಿಯ ಟಮ ಬದುಧ್ಧ ರಾ ಬೋಷ ನಾಕೆ ಶಿವಲಿಶ್ರು ತಾ। ಬಿಜಗವ ನಟಿಬಿಬ ಹೊರಂಗಬ ಫೆ ವಂಬಯಲ।

ಮಾನುಕರ ಸೊಲ್ಲಲಿ ಸ್ಥಾನ ವಕ್ಕಿಯ ಬಾಬ ಬೆಕ್ಕ ದಾ ಬ ಶಿವ ನಿಪ್ರೆಸೊ॥೬॥ ಬದ॥ ಅ ಪಿನ ದಾರ ಕ ದಾ ಡೆ ಬ ಬಾನಿ ತಾನೆಂದೆಂದು। ಬಿಸನ ಗೂಡ ದಾಡೆ ನಿಪ್ಪಂಗಿ ತಾನೆಂದೆಂದು। ಬಸನ ಭುಟಿಸದಾ ಡೆ ಕೆ ಮುಖ ಪ್ಪಿಯಂ ತಾಂದಾಂ ದ ಕೊಂದಾಂದು ಗ ಬಿಬಿ ತನಗೆ॥ ಬಸ ಪಲ್ಲ ಪ್ರಾಪ್ತ ತರ

ಶಬ್ದಗ ಮೈತ್ರಾಂ ವ ತೆ ಮುದಿ ಶ ಯಂದ ತಾ ಚುಬಾ ವಾ ಗಿ ಜ ಡೆಗ ಪ್ಪ। ದೆ ನಿದೆ ನಿ ಗ ಕಂ ತಿ ರುನಿ ಬಿಶ್ತಾಂ ದೆ ಪಾದ ಗ ದಸಂದೆ ಬಾಗ ಳಶಿವ ಸೊಲ್ಲ ಸೊ॥೧॥ ಶ್ರುತಿಗೆಟ್ಟು ಕಂಡ ಕಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಶ ವ ತಾ। ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮೂಲ ಮಂತ್ರ ಬನಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲು ಸುಬಿ। ತತಿಗೆಟ್ಟು ದಾರ

ಕೆದೆ ಲ್ಲುಂ ಡುಂ ಡು ತಾಂ ಧುನಾದಂ ಬರಪ ತಾರ ಪರರಾ॥ ಸ್ತುತಿಗೆ ಯ್ಯುದ್ಧೈ ಸ್ಯ ದಿಂ। ದಾತುಗೆ ಪ್ಲೊದ ನಿ ನಿ ಗ ತಿ ತ್ರು ಪ್ಲಿ ಯುಂದ ಕೆ। ಪ್ರತನಿ ಯಮ ಫಲ ಗ ಲಿಂ। ದಿತರೆ ಜನ ಮೆಚ್ಚಿಸು ಲ ರಾ ಳ ನಿ ರ ನು ಶಿವನು ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಕ್ಕ ದಾ ಬಿಪ್ಪ ಸೊ॥೨॥ ಲ ಜುತ ಬಾ ಬಾ ಕ್ಲಾನಾ

ನು ಬ ಬ ಪರಿ ಸಾ ಮು। ದಿಕ ಯೊಗ ಕ್ಕ ರದ ಮ ಬಿ ಬೆ ನ ಮ ತಾ ಬಾ ಲ ಕರಿ ಗಾಂ ಡು ಆ ಶೆ ಯಂ ಬ ಗ್ಲಾನ ಬ ಳಿ ದು ಮನ ಬಾ ಧಾ ದ ಬಾ ಧು ಳಿ ವ ನಾ॥ ಕುರು ಹಿಂ ತು ಷೆಂದು ತಾರೆ ಯು ತಾ ರ ಯು ಸು ಳಿ ವ ಲಾಂ ಛ ನದ ಮರೆಯ ಲ ರ ತತ್ತ ಬಾ ವ ಲ್ಲ ದೆ ಪ್ರ ಥ ಕೆ। ದಾರ ಬಾ

ಶ ಬಾ ಶ ದಿಂ ಹ ತ್ತು ತಾ ಳ ಲು ಬ ವಿ ಕ ಶ್ವಾ ರ ಬೆ ನ ಬ ವಾ ರ ಮಾ॥೩॥ ಮ ನ ನು ಚಿ ತ್ತಿ ನೊ ಳ ಗ ನಿ ದ ಡೆ ದಿ ಗಂ ಬ ರ ನಾ ಲ। ತ ನು ಶು ಂ ನ್ಯ ಬಾ ಗ ಲ ದು ಬಾ ಳು ಆ ಬಂ ಗ ದಿಂ। ಧ ನ ಬ ರ ಲು ಬಿ ಕ ಹಾ ವೆ ನಿ ರಾ ಸ ತ್ತ ಜಾ ಗ್ರ ಸ್ವ ಪ್ನ ಸು ಷು ಪ್ತಿ ಯೊ ಳ ನು ಳಿ ನಾ॥ ತ ನು ಬಾ ಂ ಹ

ಶೀಲಸಂಪಾದನೆಸ್ಥಲ

ರು ಬಾ ರೂ ಬ ನೆ ರ ತ ಬಿ ಲ್ಲ ದು ದೆ ತಾ। ಘ ನ ಬ್ರ ಂ ಹ್ಮ ಜ ಯ್ಯ ಬಿ ಬ ತು ವಿ ನ ದ ದಾ ಘ ಂ ಲಿಂ ಗ। ದ ನು ಬ ನಂ ಗಿ ಕ ರಿ ಸು ಳಿ ಮ ದೆ ಶಿ ವ ಬ ಪ್ಪ ಬ ಲ್ಲ ದು ದೆ ಮ ದೆ ಶ ಮಾ॥೪॥ ತ ನು ಪ್ರಾ ಣ ದ ವ ಗು ಣಾ ದಿ ಗ ವ ರಿ ಕ ರಿ ಸಿ ತಂ। ನ ನ ಲಿಂ ಗ ತ ಂ ದು ತ್ರ ತ ಬಂ ಧ ನಂ ಗ ತ್ತ ಸ ತ್ತ। ಬ

ನು ತೋ ರ ದ ಖಿ ಕ ವಿ ಬ ಯಂ ಗ ಳ ನು ಹೊ ಹಿ ಸು ವ ನ ಲ್ಲಿ ಗ ಲಿ ಗೆ ಹಾ ರಿ ಬು ದೆ॥ ಅ ನು ಕ ರಿ ಸ ನ ಡೆ ದು ಪ ರ ಬೆಂ ದ್ಧ ಗ ಪಾ ತ್ರ ಹೊ ಳು। ಮ ನ ರಿ ಯ್ಯ ಪಾ ದ ರಿ ವ ರ ತ ಪ ರ ಮ ಜ್ಞಾ ನ ದಿ ನು ರೂ ಪ ನಾ ದ ಮ ಹಿ ಮ ನ ನು ಪು ಲಿ ಗೆ ರೆ ಯ ಪ ರ ದ ಸೊ ಮೆ ಶ ನೆಂ ದೆಂ ಬೆ ನಾ॥ ಸೂ ತ್ರ॥ ಸು ಗ್ಗಾ ನ ವೆ

ದ ಮಂ ನಿ ರ್ದೆ ಶ ಮುಂ ಮಾ ಡಿ ನಿ ಜ ಳ ನ ರಿ ದು। ಸ ತ್ಕಾ ರಂ ಗ ಲು ಜ್ಞಾ ನ ಮೂ ರ್ತಿ ಮಾ ದ ಶ ರ ಣಾಂ ಗಿ ಮ ಹಾ ಜ್ಞಾ ನ ಚ ರಿ ತ್ರ ವ ಲ್ಲ ದೆ ಮ ಳಿ ದ ದು ಸ್ಸಿ ಲ ಚ ರಿ ತ್ರಂ ಗ ಳ ಳ ವೆಂ ದು ಪ್ರ ತಿ ಷ್ಠಿ ಸಿ ತಾ ರು ತ್ತಿ ರ ಲು। ಮುಂ ದೆ ಶೀ ಲ ಸಂ ಪಾ ದ ನೆ ಸ್ಥ ಲ ವಾ ದು ದು॥ ಶೀ ಲ ಸಂ ಪಾ ದ ನೆ ಸ್ಥ ಲ॥ ರಾ ಗ ತೆ ಶೆ॥

ಪಲ್ಲ॥ ಶ್ರಾ ಮ ಶ್ರೋ ಧ ಲಾ ಂ ವ ಬೊ ಹ ತಾ ವ ಸ ಮ ದ ಮ ಬಿ ಬ ತ್ತು ಮ್ಯ ಂ ಗೆ ವಾ॥ ಶಿ॥ ಬಿ ಗೆ ಶಿ ಲು ಕ ದ ಕಾ॥ ದೊ ಳ ಗೆ ಶಿ ವ ತಾ ಮ ನೆ ಗ ಟ್ಟಿ ಹ ನ ನ ವ ರ ತಾ॥ ಪ ದ॥ ಅಂ ಗ ಪ್ರಾ ಣ ಂ ತ ರ್ಬ ಹಿ ರಂ ಗ ವ ನು ಂ ಗಿ ಯು ಗು ಳು ತಿ ಹ ಮಾ ಯೆ। ಸಂ ಗ ವ ಹೊ ಂ ಗ ದೆ ನಾ ನಾ ಶೀ ಲ ವ ಪಾ ಡಿ ದ ಡೆ

ಲ ಟಿ ನ ದ ರಿ ಂ ದಾ॥೧॥ ತ ನು ಗು ಣ ಂ ಗ ಳ ನಂ ಗಿ ಕ ರಿ ಸ ದೆ ಮು। ತ ನು ಕ ರಿ ಸ ದೆ ಕ ರ ಣಾ ದಿ ವಿ ಕಾ ರ ವ। ನೆ ನ ಹು ಸ ಲಿ ಂ ಗ ದಾ ಳ ಗೆ ಮು ಟ್ಟಿ ಸ ಬ ಲ್ಲ ಡೆ ತಾ ನ ದು ಶೀ॥೨॥ ಶೀ॥ ಬೆ ಯ ಸಂ ಕ ಲ್ಪ ದ ಶೀ ಲ ದ ಮ ನ। ತಾ ಮ ಸೆ ದ ರಿ ಮ ತಿ ಗೆ ಟ್ಟ ಪು ದು॥ ತಾ ಮ ಸ ಶೀ ಲೆ ಯ ನ ರಿ ದು

ನೆ ವಿ ಶ। ವಿ ಶಿ। ಪ್ಪ ಲಿ ಯು ಳಿ ರು ತಿ ಪ್ಪು ನ ದು ಶೀ॥೩॥ ಶಿ ವ ಶ ರ ಣಾ ರ ನ ಂ ಬು ಗೆ ಶೀ ಲ ಮು। ಅ ಬ ಗು ಣಾ ಂ ಗ ಳ ಪೊ ದ್ದ ದ ದು ಶೀ ಲ ಮು। ಶಿ ವ ದಾ ಸೊ ಹ ದಾ ಳ ಗ ದ ರಿ ಯ ದಿ ರ ಬ ಲ್ಲ ಡೆ ತಾ ನ ದು ಶೀ ಲ॥೪॥ ಲಿ ಂ ಗ ದಾ ನ ನೆ ಸು ರು ಲಿ ಂ ಗ

ವಿಶ್ವಸ್ಥಲ

೧೯

ಪ್ರಸಾದ ಸಂಪತ್ತು ಸ್ಥಲ

ಭಿಕ್ಷಾ ಸ್ಥಲ

[illegible] ಬಲ್ಲಡೆ ಸಂಗನ ಶರಣರು [illegible] ಅಂತು [illegible] ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible] ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ [illegible] ತೋರುತ್ತಿಂದಾಡೆ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡುವ [illegible] ಇಲ್ಲ [illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible]

ದಯೆಯಿಲ್ಲ [illegible] ಪ್ರಸಾದ [illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible] ಇಲ್ಲ [illegible]

[illegible] ನಲ್ಲ [illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible] ಅಂದಾದಿಯಾಗಿ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible] ತೋರುತ್ತಿಂದಾಡೆ [illegible] ಸರ್ವಾಚಾರ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗ [illegible] ಆಚಾರಲಿಂಗ [illegible] ಲಿಂಗವಾಗಿ [illegible]

[illegible] ಅಂಗ [illegible] ಲಿಂಗ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗ [illegible] ಲಿಂಗವಾಗಿ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗವಾಗಿ [illegible] ಲಿಂಗ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ [illegible] ಲಿಂಗ [illegible]

[illegible] ಲಿಂಗ [illegible] ಲಿಂಗಕ್ಕೆ [illegible] ಅಯ್ಯಾ [illegible]

ಅಂಗದಗುಣಾವಳಿಯ ಬೆಳ್ಗಾನಸಹಜಗುಣ ಲಿಂಗದೆ ಅಂತರಂಗದ ಕರಣಾಗುಣಾ ಕೆಡದಿ ಲಿಂಗದಾಖುತ ಮಗೆಕ ಭಾಜನವೆನುತಿಪ್ಪರು ಗ್ರಾನಭಾವ ಪ್ರಮಿತ ಕರಣೆ ಸೆಂಬೆ ಇಂಗ ಭಾವದೆಂಬ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಸ ಪೊರಾಧ್ರಿಂತಿಹುದು। ನದಗಿ ಭಾಸ ಕರಣಂಗಳ ಸಹಿತ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ

ಕಲು ಶಿವರತಿಯೊಂದಿಸ್ವ ಪ್ರಾಣಂಗಸುಖವೆಂಸು ಸಲಿಸಬ ಶ್ವಾತನೆ ಲಿಂಗವೊ ಬೊಳ೧ಳ ಭುನದಾ ಕಳ ಬಡಿ ಖದ್ದನಾ ನೆನ ಪೆಂಬ ಪ್ರಭೃಬ ನಸಗುರು ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಸಿ ದ್ವಾಬದಾ। ಅರಿಯೊ ನಾ ರಲ್ಲಿಗಡ ನಾಖ ನ ಮಪ್ಪಿನ ಸಬತ್ತಾತನೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ

ಗಿ ಬೊ ಹೊ ಮ ಷ್ಟು ರ ಕೆಷ್ಟು ತಾನೆ ಸದಾ ಸುಖಿ ಹಾದ ಲಿಂಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಸೂ೧ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾದಾ ಸಂನದಾ ಖು ಲಿಂಗಸ ಮ ಸುಖ ವಂ ನು ಭಾಗಿ ಸು। ತಿಪ್ಪ ನೆಡ ದೆರಬಿಲ್ಲ ದೆ೧ಳಗೆ ತೆಜ ನನ ಬಿದರಿ ವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ। ಕುರ ವಾ ನಂದ ಕುದಾನ ವೆ ಸುಸ ಲಿಖ। ಕಾದ ಲ ವೆಂ ನ ಸಂಗ

ಸಹಾಭಾಜನಸ್ಥಲ

ನಲ್ಲಿ ಸ ಹುವೆದಿ ಖ ಯರ ಡರಿ ಯದಿ ಪ್ರಾತ ಲಿಂಗಸಂಗಿ೧೪ ಸೂತ್ರಮೆಂತೆ ಮ. ಪಾ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಲಕಭಾಜನಬಳ ವಟ್ಟ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಮ ಪಾ ಲಿಂಗ ಮನ ಮರಸೆ ಭಾವದಿಂ ದಲರಮಾನಂದಸುಖದಲ್ಲಿ ಸಮ ಭಾವಿ ಮಾಗಿದರ್ಶಿ ದಬೆಂತಿರ್ದು ತೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಸಹಾಭಾಜನಸ್ಥಲ

ಬಾಡುದು೧ ರಾಗಮುದುಮಾ ದವಿಳ ಬಳ್ಳ ಹಾಖ ಯತ್ರ್ಯಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಜಡ್ರ ಲಿಪಿಯದಾಡನುಂಬದು। ಪ್ರಸನಿಗ ಘು ದೆ ಲಿಂಗಸಹಾಭಾಜನಾ೧ಳ ರಗ೧ ಅಂಗದಜ್ಞಾನಗುಣಾ ಸಂಗದಾತ ನಿರ್ಬು ನಶಿವ। ಲಿಂಗದಾ ಖು ಸ ಹಾಭಾ ನೆ ಲ ವಾಡು ವ। ಖಂಗ ತ ಬಿಗ ಮ ವರ

ಮು। ಹೊಂಗಿ ನರಕ ದ ಫಥದ। ಜಂಗುಖಿ ಯಕಾದಿ ಹಾರು ಕಪ್ರೊ ೦ತರಾ೧ಗ೧ಕಾ ಮ ಕಾಡು ತ ತ್ತೊಂದ ಕೂ ಸು ತ ಬೊ ಹೊ। ಮ ದ ಜೆ ದಿ ಸು ತ ತಾ ಖ ಮ ತ್ತೈರ ತ ನು ವ ನ೧ಸಾ ದಿ ಸು ತಿರ ಲು ಶಿ ವ ಖ ಕ್ಕ ನಾ ದ ಕೆ ಪ್ರ ಸಾದ ವಿ ಲ್ಲ ದ ದ ಘು ದೆ ನ ಬು ಪ್ರಾ

ಜನಾ೧ಳ ಜನನ ಮರ ಣಾ ಸ್ಥಿತಿ ಗಳಾ ಖು ಖಿ ಲು ಕೆ ಸಂಸಾರ ಖ ನು ಕಾ ದಿ ಕೊಂದಿ ರ್ದು ತಾ ಮ ಲಿಂಗ। ವೆ ಸ್ಯೆ ತ ಗಾ ನ ದ ಬೂ ತು। ಜಿ ಸು ಗಿ ಲಿಂಗ ದ ಕಾ ಡೆ। ಮ ನಾ ಕ ಲಿ ತ ಪಾ ತ ಕರ ನೊ ಡೆ ಲೊ ಬೊ೧ ಳ ೪ ಅ ಪ್ಪು ನ ತಾ ನ ಪ್ಪು ನ ತೆ ಗ ಳ ಪ್ಪು ವೆ ದ ಕು ದೆ ದ।

ದಲ್ಲು ಗೆ ಬಿ ಡಿ ದು ಪ್ರ ಬಿ ಸು ವೆ೦ಖ೦ದ್ರಿಯ ಮು ಖ। ದಪ್ಪು ನಗಳ ಕೆಡ ಖಿ ಶಿ ವ। ಗ ಪ್ಪು ನ ತ ವ ದಾ ನ ಬಾ ಗಿ ಪ್ಪು ಮು ಖ ಮ ವೃ ದ ದು ಸ ಹಾ ಭಾ ಜ ನಾ ೧೪೧ ಪ್ರ ಮೆ ಯ ಶಿ ದು ಶೌ ಕಿ ಕ ವ ಸ ಮ ವಿ ಸ ದೆ ಲಿಂಗ ದಾ ಖು। ಅ ಮ ಲ ಭಾ ವ್ಯ ಕ್ಕ ದಿಂ ದಾ ದು

ಗೂಡಿ॥ಕ ಮ ವ ನಾ ಶ ದ ಖಿ ದ। ಸ ಮು ಸೂ ತ್ರ ಸಂಗ ನೊ ವು ನೆ ಮು ದಿ ಸ ಲು ಸ ಹಾ ಭಾ ಜ ನ ಮ ದ ಪ್ಪು ದು ೧೪ ೧ ಅಂ ತು ಅ ಯು ಕ ಷ್ಣು ಲ

ದೀಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲ

ಅಲ್ಲಲ್ಲ ತ್ರ ಗುರು ಲೆಗತಿ೧ಸೂ ತ್ರಯ೦ ತು ಅಂಗಸ್ಥಲ ನಾಲ್ಕ ತ ನಾಲ್ಕರ ಖೆದರು ಖ ಕ್ತ ಮ ಪೊ ಶ್ರ ದ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಅ ಖ್ಯರೆಂಬ। ಅ ಷ್ಟಲ ಅ ಕಂ ಸಿ ದ ದ ವ ಚ ನ ೧ ಕಂ ಅಂ ತು ಅಂಗಸ್ಥಲ ಲ ಕ್ಷ ಕ್ಕಂ ನಿ ರ ದ ವ ಚ ನ ೧ ೪ ಕ್ಕಂ ಅಂಗಸ್ಥಲ ನ ಹಾ ಪ್ರ ಸಂ ಗ

ತೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲವಾದುದು। ದೀಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲ೧ರಾಗದ ಬಳಾರ೧ಲ್ಲು॥ಗುರುವೆನ ಮೊನ ಮೊತ್ತ ಮ ಧ್ಗುರು ವೆನ ಮೊನ ಮೊ೧ಳದ ಅಂಗ ಸ್ಥಲ ದಾ ಕತಗಿ ಆ ಷ್ಟ್ಯ ಲ ವೆ ಅಂಗಲಾದಶರಣಾ ನ ಮ ನ ಸ್ಥಲ ದ ಲಿ ಮ ನ ಲಿ ಯ ಸ್ಥ ಲ ಪಾ ದ ಲಿ ಗ ಸ್ಥಲ ದ ಬಿ ವ ರ ಬೆಂ ತಿ ರ್ದು

ಳಿರಿಸದಾ॥೧೪ಬಿ ಬ ಮೆ ಸಂಸಾರದ ಕೊಗ್ಗೆ ಸರಾಖಂಧಕನಂದದಿ। ದೆನಿಗಾನಾದೆ ಬಿದ ನನೆ ಬ್ರಿಸಿಶ್ರೀಶಿವಲಿಂಗದ ನಿತ್ಯ೧೭೧ ಅಗ್ರಾನ ತಿಮಿರಾಂಧಕಂಗೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಾಂಜನವನೆ ಚ್ಚಿ। ಪ್ರಾಗನೆ ನಿಜ ಶಿವಲಿಂಗದ ಸುಜ್ಞಾನ ವ ನೊ ದಿ ತ್ರ ೧೪೧ ತೆ ಟ ಕ ನ ರ ನಾ ನಿ ದೆ ತ್ತ ವು। ನಾ ಕಿ

ಯ ಮ ಪಾ ಖು ವಿ ದೆ ತ್ತ। ಸೂ ತ್ರ ಸು ಧ್ಧ ನ ನೊ ಲಿ ದಾ ಶ್ಲೋ ಕಿ ಸಿ ಪ ರ ಮಾ ತ್ಮ ನ ವಿ ತ್ರಾ೧೪೧ ಯ ದ ಕ ಲಿ ಸಿ ದ ವಿ ಯಾ ತಿ ಯ। ತಾ ದ ಕೆ ಲಿ ಖಿ ದ ರು ಪ್ರಾ ಕ್ತೆ ದ ವು। ಅ ದಿ ಗೆ ದಿ ಗೆ ತ್ರಿ ಪಂ ಚಾ ಕ್ಷ ರಿ ಂ ತ ಹೊ ಡೆ ಯ ನ ನ ಸ್ಕೆ ನ ಸ ಕ ರಿ ಸಿ ದಾ॥ ಖ। ನಾ ದಾ ೦ ಬಿ ಂ ಬ ಗ್ನ

೦ಬ ಮರ ಬಿ ಯ ನಾ। ನಿ ರೊ ದ೦ ಮೆ ರೆ ದಿ ವಿ ಸ ದ ದಾ। ನಿ ರೊ ಹಂ ಮೆ ಂ ದೆ ಂ ನ ಕ ಲಿ ಖಿ ದಾ ೧ಳ। ತ್ರಾ ದ ತ್ರೆ ಖಿ ಯ ಂ ಬ ತ್ರಿ ತಿ ಯ ಸಂ ಜಾ ದಿ ತ ಶಿ ವ ಲಿಂಗ ದ ಲ್ಲಿ। ಪಾ ದಾ ಧ ಕ ಪ್ರ ಸಾ ದ ವ ನಾ ದ ರ ದಿ ಂ ದು ನಾ ಕ ಲಿ ಖಿ ದಾ (೧)। ...

ಪತ್ರನೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ನೀತಿವಿಡಿದು ಲಿಂಗವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನೊಳಿರಿಸಿದಾಗಳಯ್ಯಂ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಗಿರ್ಪ ಶ್ರಿಯಂ ಮಹಾಗುಪ್ತ ತ್ರಿವರ್ಗ। ಅಯ್ಯಂ ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸಾಷ್ಟ ಜನರೆಂಬ ಸ್ವಯಂರೂಪ ಸ್ವರೂಪ ...

ಶಿಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲ ಶ್ರಮಹಾಶ್ರಯತನ್ನಾರುಢ್ರಾರುದ್ರಾಕ್ಷನೆಂಬ ಮಹಾರುದ್ರನ ಮಹಿಮೆಯಿಂ ತೋರಿದಾಗಳಂಗ ರುದ್ರಾಕ್ಷನ ಸುದ್ರವರಮ। ರುದ್ರಾಂಶರುದ್ರಭಾವಿತಾ।ಸದ್ಗುಣ ಪಾರ್ಶ್ವತ್ರಿಪುಂಡ್ರ। ವೀರಶೈವ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಸೂತ್ರಂ ತುಮುಲ ಪ್ರಾಣಕಾರ ಸುಲಲಿತ ಶಿಕ್ಷಾಗುರುಸ್ವರೂಪವ

ನೆಯ್ದಲಿಂಗಮುಖಕ್ಕೆ ನೆಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮುಖದಿಂದ ಬೋಧಾಗುರುಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಂತಿದ್ದುದೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷಾಗುರುಸ್ಥಲದಾದುದಾಗಳಂದ ಮುಂಬಾಲಿಗಲ್ಲಗ ಗುರುಶೇಖರಸ್ವಾಮಿಯೆಂದ ಗುರುಶೇಖರಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ ಪರಿಭವದ ಶರೀರದ ಶಿಕ್ಷಾಗುರುಲಿಂಗವೆ

ಪದಗಳೂರದಾರಿದು ಭಕ್ತಿಯ ಸೀಮೆಗೆ ದಾರಿ ಮರವೆಯ ಸುಹೂರಿದು ಸಂಸಾರವನು ಕೆಲಸೊತ್ತಿಸಿಗಳುರು ಭವಗದೆಂಬದನವರ ತಾಪಾಧಿಸಿಯಂ ನ। ಪರಮಸುಖದಾಯಕಿರಿಸಿದ ರದಗುರು ದೇವಗಳ ಶ್ರೀಗಂಧವನು ಕರೆದು ಹೊರದು ಸಂಶಯ ಸುಪ್ರತಿಕರುಣದಿಂ

ದೆಂಸಾಭೂಲ್ಪಾಸಹರವನಾಗ ಶಿರವಪಡಿದೆ ತಿತ್ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ಸಂಬಧವ। ದಾರಕೊಳಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದಪರಮ ಗುರುದೇವಗಳು ಅಂಗಲಿಂಗದ ಸೊಟವನು ಪ್ರಾಣಾವಾಪದಾಯ। ಹಿಂಗದಿರ್ಪ ಸುವಿಭಾದವನು ತೋರಿಸಿಗಳು ಅಂಗದಾಚಾರ ಸ್ಥಲದಾಯ ನೆಲಸಿರುತಿರ್ಪ।

೧೦ ಸಂಗಿಚಿಸ್ವಾಶ್ರಿತ್ರಿಗುರುಲಿಂಗವೆಗಳಿಗಳಿಶಾಯ ಪ್ರಸಾದವಿದು ಪ್ರಾಣಪ್ರಸಾದವಿದು ಭಾವಪ್ರಸಾದವಿದು ಯಂದುದು ತೋರಿಗಳ ಆಯ ಸದಭಿಧಿಸಿ ನಿರಾಯಸದಾಯಿರಿಸಿದಾ ಮೂಯಕ್ತಿತ ನೆಂನ ಗುರುಲಿಂಗದೇವಗಳು ಭಕ್ತಗಣ ಮಹಿಮೆ ಸಹಿತ ಸುಖ ಭಾರಗಭೋ

ಜ್ಞಾನಗುರುಸ್ಥಲ ದಿವಿನಿವಿನಿ। ಭಾವಗಭಾರಗೆಂದೆಂಬವೆರದ ಕೆಲಸಗಳ ಶಿವಯ ಲಿಂಗದಾಳಾಂತತವ ಸೊಪ್ಪುಗಾಳಿಸಿದ ಕರುಣಿಗುರುಮುರದಮಹಿನಾಥಗುರುದೇವಗಳ ಸೂತ್ರಂ ತು ಶಿಕ್ಷಾಗುರು ಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದಲಿಂಗ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೆಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಸುಜ್ಞಾನ ಕಪಾಸ್ತಂಭದವಿ

ನಿಮಿಷ್ಟಜ್ಞಾನಗುರುಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದಿ ಬೆಳೆದ ಬೆಂತಿದ್ದುದೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನಗುರುಸ್ಥಲವಾದುದಾಗರಾಗಬಲವಿಗಳ ವಲ್ಲಗ ಶೇಖರಸ್ವಾಮಿ ಶೇಖರಸ್ವಾಮಿಯೆಂದ ಗುರುಶೇಖರಸ್ವಾಮಿ। ಶೇಖರಸ್ವಾಮಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲಾತೀತ ಜ್ಞಾನಗುರುವೆ। ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಲಿಖಿತನ ಬಂದು

ಪ್ರಸಾದವೆನ್ನು ಹಿಂಗದಾನಿ ಜಪದ ಪತಾರಿದಾಗುರು ದೇವಗಳ ಸಾಕಾರರೂಪನೆತ್ತಾಲಿಬಿಜ್ಞವಿಗೆ। ಬೆಕಾದದ್ರುಪ್ಪವನು ತೋರಿದಾ ಗುರುದೇವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗಕೆನಿಂನಾಗಿಯುಂ ಸುಪನು। ತಲ್ಲಿಸಿದ ದೇವನ ಪರಮಗುರುದೇವಗಳ ಭಕ್ತ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರಸಾದಿ ಲಿಂಗ

ಲಿಂಗಿಕರಸ್ವೈಕ್ಯಸ್ಥಲದ ಲ್ಲಿನವದಗುರುವೆ। ಸಾಹಿದಾಕಾವನಿ ನಾಗಿಭಕ್ತರಿಗೆಯ ಹಾಪರದ ಸುಖವೆಂನು ತೋರಿದಾ ಗುರುದೇವಗಳ ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾತೀತಮ ಪಾದನದ। ತೋರಿ ಲಿಂಗ ಅನಾದಿ ಶರಣಾಗುರುದೇವ ಮಿಂಚುಮಿಂಚನೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಉದರಸಂಚರ

ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಸುಮನೆಸಂನೆಬಹೂದು ಗುರುದೇವಗಳ ಅರಿವು ಕುರುಹುನೆತ್ತಿ ಕರ್ತಿ ಭರಲು ಆಶರುಹು। ಅರಿವನೊಳ್ಕೊಂಡುದ ಸುಅರಿದಗುರು ಬೀಜ್ಞಾತ್ರುಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯ ವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧದಾ ಮೂರುವನು ಬಿಂನಿದಾ ಜ್ಞಾನಗುರುದೇವಗಳ ಭಾವ ಭಾವವನೆ। ಭಾವಿಸಲು ಅನುಭಾವ। ನಿರ್ಭಾವ ಯಾ

ತ್ತೆಸುವೆಂದೆಂದಗುರು ಭಿಕ್ಷಾದಲಬೆಂನ ಸಂಗ್ರಹಯ್ವಾ ಲಿಂಗ ಮುಖವನು ಬಸವಲಿಂಗಾ ಲಿಂಗಾ ಯೆನು ತಿದ್ದಿನಸೂತ್ರಗಳಸೂತ್ರಾಯಿಂ ತು ದೀಕ್ಷಾಗುರು ಶಿಕ್ಷಾಗುರು ಜ್ಞಾನಗುರು ವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲ ಮಿಂಡ ಕೆ ಪೊಂದ ಲಿಂಗ ಮುಖಕ್ಕನಂಗದಲಿ ಶೇಕರ ತಲ್ಪಾ ಮಕಲಾಗಿಯು ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸ್ವರೂ

ಪವನೆಯ್ದ ಬೆಳೆದ ಬೆಂತಿದ್ದುದೆಂದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾದುದು। ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ ವರಾಳಿಗಳು ಮಪಮಸ ಬಾರದ ಲಿಂಗಮಕರ ಸ್ಥಲದಾಗಗಳು ಪದಯು। ಅತಿಶಯವನು ಬೆರಸವಿಡ್ಡ। ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ಬಳಿಕಾಯ ನಿಜಸುಖ ಬಾಳಿದು॥

ಮಪಾಘನ +

ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗತೀತವಾದಲಿನಾದಲಿಂಗವನುಗುರುಕರಸಲಚೆತಾರಿಖಸೊ [illegible]
ಳ್ಳಿಯೆಕಾಬುದುನಿಜಸುಖಬಾ॥೧೫॥ಅಂಗದೊಳಳವಟ್ಟಶ್ರೀಗಳಿಗೆಮಂಗಳವು [illegible]
ಬಾಗಿಯತಿರೆಚೆರಿ।ಕೈಲಾಸಕೆ ಬಾಗಿಲಿಂಗವಕಂಡೆಹೆನೆಂದೆಂಬಡೆತ್ತಿರಹುಂಟೇ॥ [illegible]
ಭಾವಲಿಂಗಸ್ಥಲ
ಸೂತ್ರಯುಂತುಅಂಗದಲಳವಟ್ಟಸತ್ತ್ರಿಯಾಲಿಂಗಯುಕ್ತನಾದಡೆಲ್ಲಿಬರಿತಲಾ [illegible]

[illegible]

೧೮

ಚರಸ್ಥಲ

ಪರಸ್ಥಲ

ಶ್ರೀ ಯೋಗ ಪಸ್ಥಲ

ಕೆಲವು ಶರಣ ಸಾವಯ ಸುಖ ಸಂಗದ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ನೆರೆದ [illegible] ತಾನೆಂಬ ಭಾವ [illegible] ಹೋಗಿತ್ತು ಕಾಣಾ [illegible]

ಶ್ರೀಗಳೆಂಬ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ಅಲರಿ ಚಿತ್ತೆಗೆಲೆದು ಲಾಳ್ಯೆಯದು ನೋಡಾ ಬಾಳುವುದು ಸಜ್ಜನ ಶರಣರು ಸಾತ್ವಿಕ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಗಳಲ್ಲಿ ||೧|| ಅರಿದ್ರೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಸಮಯಂಗಳ್ಗೆ | ಪರಸ್ತ್ರೀಯರು ಪರದ್ರವ್ಯ ಪರವುಮೆಟ್ಟಿರು | ಯೆರವಿಗೆ ಬಿಡೆಯ ಮಾಡದೆ

ಂ ಇಹಪರಂ ದಾರುಣದ ಶಾಪ || ಶರಣ ಜಗಜೀವನ ತುಪ್ಪದ ನಾಡು ಪೆರವಾದಿ ಉರಂಜ ಲಿಂಗದರೆ ಮುಟ್ಟದು | ಹರಶರಣರ ನಾನಿಯು ಲ ಬಿ ತ ದಿ ಭವಿಕೆ ಅವ ಕರ ಮಂತ್ರ ಕನಸು ||೨|| ಪ್ರಾಂ ವೃತ್ತಿ ಕಾ

ರರಸು ಕಿಲುಬಂಜಕರ ಸು ದುಮ್ಮಾನ ಬಚೋರ ರದು ರುತ ಪ್ಪುಕರನು | ಹಾಂ ಬಂಯು ಬಿರಬಿದ ಪ್ರೈದ ನೆಪಾತ್ರಕಲೆಂದ ದುಗಸಿರು ವಚನಾ || ಬಲುವ ವರೆಮು ಮತ್ತ ವದಿರ ಬಾರಸು ವ | ತಮ್ಮಿ ಗಾಳಿನಿಂ ನಾಮು

ದು ಗತಿ ಯಹೋ | ಜನ್ಮಜನ್ಮದಿ ಹೂಸ್ಸು ಲಿನಕೋ ಂಡಲು ನರಕವೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳು || ೩ || ಭವಿ ಸಂಗದ ದಲಿ ಬಲ್ಮೆಯ ಬಾರದು | ಭವಿಯನುತ್ತಿಗದ ನಾವೆನಿಂತೂ ಕಳನು | ಭವಿಯೂ ಸವದತಿ

ಮುಕ್ತಿ ರಾತನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲು ಂಗ || ಭವಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೆಯನುವ ವಿಹಾಗನ ತೆಂಯ ನು | ಭವಿ ಪಾಕಂಗ ಕವಲಿ ಶರಯ ನಂಗವ | ಭವಿ ನೆರವುನೆ ಯೊಳಿರವಾ ಶರಣ ನು | ಲಿಂಗದ

ಶ್ರೀತಿ ಸಣೀ || ೪ || ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದನ ಡೆ | ಲಿಂಗ ವಿಲ್ಲದನು ಡಿ | ಲಿಂಗ ವಿಲ್ಲದ ಸಂಭ್ರಾಂತ ನೇಸು ಖವನು | ಲಿಂಗವಕನ ಮಾಡ ದಾಗಿ ಮತ ವಿ ಯೆ ಬರು ಲಿಪಸು | ಲಿಂಗಾರ್ಜನೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡ

ಡೆ ಕಿಲ್ಪಿಷ ನಾಯಕನರಕ ಮು | ಲಿಂಗದರ್ಶನಿಯ ಂತೆಂದು ದಾನಿಯು ವಕ್ಕೆದಿರಲು ಪಾಪಾ || ೫ || ಮತ್ತದ ಲಾಕ್ಷಯಿಕೆಸಪ್ಪದ ಗಲುಮನೆಗೆತ್ತಿ ದಗಾವ ಲೆಯು ಬಿಕ್ಕೆದು ವತೆ ಕಧಿಂ ಸತ್ತ ಕರ್ಮಯ ಬ [illegible]

ದಲುಪ ದಿಕ್ಕ ಮುಖರಯ || ಸುತಿ ವಿದ್ರ ಕುಂಭ ಮು ವಕ್ಕಮ್ಮಸಂಗ ಪು | ಬಿಟ್ಟೋ ದೊಲವಾ ಶರಣರಾದ್ಗೆ ಗೆ | ವಕ್ಕೆಯ ಸಂಗವಿಕ್ಕೆ ಹದ ಸಂಗ ಮಯಂದ ನು ಬಸವಂ ನಾ || ೬ || ನಾಪ್ಪಿಯ ಸ್ತ್ರೀ [illegible]

ನಿಂಬುಗೊಂಡ ಮಹಾಂತ ರೆಪಾದವ | ನಂಬಿ ದಡೆ ಕಡಿಲ್ಲದ ವೃದ್ಧಿ ರಿಸು ವ ಲಿಂಗವ ತಾರು ವರೂ || ಯೆಂತೆಂದದು ಕಾ ಡಲ ಸಂಗ್ರಯ್ಯ ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಾ ಂದೆಬ ನಿ ಬಂಕಾಂತಾ ಲಿದ ವ ಕ [illegible]

ಶಿರಿ ಗಹುದಲ್ಲ ದೆ ಅಖ್ಯಾಸಿಕ ವಿಗಳ ವದ ದೂ || ೭ || ಸೂತ್ರ ಯಂ ತು ತ್ರಿಯಾಗ ಮಕ್ಕ ರೂಪ ವನೆ ಯು ದ ಲಿಂಗವು | ವಿರಳು ಪೆ ಪ್ರಿಣರನ ಅಂಗದಾಳ್ಗಗಾತ್ರಿ ಮಾಸ್ತ ರೂಪಲನೆ ಯುದಬಿದ ಮಂಬಿದು [illegible]

ದೆನಾವಾಗ ಮ ಸ್ಥಲವಾಂದ ದು || ಪ್ರಾಹಾಗ ಮ ಸ್ಥಲ || ರಾಗ ವರಾಳಿ || ಪಲ್ಲ || ಲಿಂಗವ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಶಿವಸುಖರತಿ ಲಿಂಕೋಳ್ಗಗಾ ವಾಜಿಯ ದಿ ಷ್ಪಿ ಮರ ಪುತ್ತಲು ಜೇಯ ಮಾಡು ವೆನ ಯ್ಯಾ || ಪದ || ಹಾ ಕ್ರಗೆ ಮ್ಯಾ ಮುತ್ತ [illegible]

ಯಮುಖಸಂಗವ ಮುರು ಮಾನಿಲಾಗೆ ನೆ ತಾರ್ಷ್ರ ದು | ಪರಮಾನಂದದರಸ ದೊಳಗೆ ಲೋಕ ವು ನಿಯ ನಾಡು ಲಿ ಪ್ತಿ ನ ರಿಯ ಸ್ರು || ೧ || ಮನ ತನ ನೆನ ಕನ ಸಾವ ದಾ ಕ್ರಗೆ ಅನುಪಮ ಬಾಳಿ ಕೃ ಪ್ರ ಕಳ ಶ್ರು ಘನ [illegible]

[illegible] ದೆವದ ರಿ ಯದೆನೋ ದು ತಿ ಪ್ರ ನಯ್ಯಾ || ೨ || ನಿಂದು ನೇ ಟ ಚ ನ ಗೆ ಸು ಮನ ಬಾರದ [illegible] ನಿಂ ಮನ ನೋ ವದ ರ ತೆಯೊ ಳಗಾ ನೆ ನೊಂದ ಬಿ [illegible] || ೩ ||

ಜ್ಞಾನಾಮ ಸ್ಥಲ ಗಾಮಾಂ ಚ ನಸಾ ಪಾಗೆ ಟ್ಟಿ ಅ ಮುಕು ವಿಕುಲು ಗೆ ಫಭ್ಯರ ದುಸ್ತೆ। ಮನಾ ಮಾತ್ರ ತರಸ ದಾ ಕಗೆ ಅನಿತರಿ ತರವ ಸರಂಯ ಸುತ್ರದ ನಯ್ಯಾಗಳ ಕಂಗ ಸಾಟ ಜ ಕರು ಖಾನಿ ಮನದ ಕಾಟ ಪ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂಗದೆ ನಿಂದು ಸಂಗನ [illegible]
ಯ್ಯಾ ಲಿಂಗ್ರೆ ಯ್ಯಾಂಪಿ ಸು ತಿದ್ದೆ ನಾ ಉಪ್ಪಾಗಳು ಸೂತ್ರ ಯು। ತು ನಿಟ್ಟಿ ನಿಜ್ಞೆರ ಸದ ಬೀರ ಬಾ ಪೆಶ್ರರನ ಖಾ ಬಸ ದ್ರಾ ಬಸಂನ ಹಿತ ಬಾದ ಲಿಂಗದ ಮೆಟಾ ಜ್ಞಾನ ಚಾರಿತ್ರ ಬಿಂ ತಿದ್ದುನತೆಂ ದಾಡೆ। ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನಾಗಮ ಸ್ಥಲ ಬಾದು ದು। ರಾಕ್ಷ ಕಾನ್ನ ದಗ ಪಥ ಗಪಲ್ಲಿ ಘ್ರಾ ಘನ ತ್ರಿಯು
ಂನಾರಿಗೆ ಪೆದ್ಭಲಾ ಗದು ಪ್ರಶ್ನೋಟ ಪೆಳು ಟಡೆನಿ ಮೂನ್ಲ ಬಾದು ದು॥ ಪದಗ ಚತುಷ್ಟು ನ ಖಿನಾ ಳ್ಳು ಬಿದ ಲಿಂಗ ತಂ ಮ ತ್ತ ತಿಲ್ಲದ ರಿಂ ಯರು॥ ತಂ ಮ ದಾಂ ದು ದ್ರೆಕ ದಿಂದ ತಂ ಮ ತಾ ಮ ಲಂ ಯ ಬಾದ ರೂ। ಅ ಬಿ ದೆ ನೆಂ ಬ ನ ಬಿ ಬೆಂ ಮ ಪಾದ ಸು। ಪುರು ಹಿ ನ ಸಂ ಸಾ ರಿ ಯಾ ನ
ಬಂಚೆ ಪ್ರಿ ಯಂ ಗ ವ ಸಂ ಚೆ ವ ನ ಶ್ರಿ ಯ ದೆ। ಕಾ ಲ ಕರ್ಮ ನ ಪ್ರ ಳಿಂಯ ಕ್ಕೆ ಳ ಗಾ ದ ರೂ। ಅಂ ಡ ಜ ಉ ದ್ಭಿ ಜ ತಾ ಕಾ ಮಂ ಡ ಲ ದಾ ಕ ಗಾಂ ದು ನಾ ದ ಬ ಕಂ ಡ ನಾ। ಅ ಖಂ ಡಿ ತ ನಿ ನ್ನ ನಂ ಯ ವ ನ ರಿಂ ಯ ದ ತಾ ಕ ದ ಮ ರು ಘು ಮಾ ನ ವ ಕಿ ತ್ತ ಬಿ ಲ್ಲ ರೂ। ಕ ಹ ದೆಂ ಯ ಸ್ಥ ಮಾ ನ
ದನದು ಬೆ ಲಾಂ ದು ತ್ರಿ ಜ ಗ ನೆಂ ಬ ಹು ಘು ಹೂ ಟ್ಟ ತೆ ಲಾ। ಅ ದ ಕ ಡಿ ದು ಸು ಡು ಮ ದಾಂ ದು ಕಾ ರ ಣ ಬಾ ಜ ಕ ಜೀ। ವಿ ಗ ಳಿ ತ್ತ ಬ ಲ ರೂ। ಸ ರ್ವ ಜೀ। ವ ದಂ ಮಾ ಟ ರ ನೊ ಬ್ಬ ಗ ಕೆ ಕ ರ ನು। ಸ ರ್ವ ಜ್ಞ ನ ವೆ ಪ್ರ ಳಿಂ ಯ ಕ ನ ಬ ನೊ ಬ್ಬ ನು। ಯ ವ ರಿ ಬ್ಬ ರ ತ ಬ್ಬು ಮು
೨೨ ಜಿ ದೆ ಸ ಬ ಲ್ಲ ರೆ ಬೂ ಜೆ ಯ ಕೈ ಕೊಂ ಬ ಗಾ ಹೆ ಶ್ವ ರಾ ಗ ಳು ಸೂ ತ್ರ ಯು ಂ ತು ಕ್ರಿ ಯಾ ಗ ಮ ಬಾ ಬಾ ಗ ಮ ಜ್ಞಾ ನಾ ಗ ಮ ವೆಂ ಬ ತ್ರಿ ವಿ ಧ ಸ್ಥ ಲ ಮ ಯಿ ಕ ಹಾ ದ ಲಿಂ ಗ ಮ ವಿ ರ ಮಾ ಹೆ ಶ್ವ ರ ನ ಸ ಪ್ರಾ ಂ ಗ ಮ ಥ ನ ದಿಂ ಲಿಂ ಗ ಕಾ ಯ ಸಂ ಮಂ ಧ ಸ್ವ ರೂ ಪ ಬ ನೆಂ ಬ ದ ಶಿ ದ
ಸಕಾಯಸ್ಥ ಪೆಂ ತಿ ದ್ದು ನ ತೆಂ ದ ಡೆ। ಮುಂ ದೆ ಸ ಕಾ ಯ ಸ್ಥ ಲ ಪಾ ದು ದು। ಸ ಕಾ ಯ ಸ್ಥ ಲ॥ ರಾ ಗ ಬ ಲ ಳಿ। ಪ ಲ್ಲ। ಅಂ ಗ ಸಂ ಗಿ ಯಾ ಗಿ ಸಂ ಮಂ ಧಿ ಯ ಲ್ಲಿ ಲಿಂ ಗ ದ ಲಾ ಪ್ಯಾ ನಿ ಯಾ ಗಿ ಯ ತ ರ ಸು ಖಂ ಗ ವ ಬಿ ಟ್ಟು ಕ ಕ ದು ಸು ಮ ನ ಸಾ ಕಾಂ ಯ ಬಾ ದ ಶ ರ ಣ ರಾ ಗ ಳ ದ ಗ ನು ರು ಕ
ಲ ರು ಣಾ ಸಂ ಯೋ ಗ ದಿಂ ದ ಶಿ ಕ್ಷ ನಿಂ ತು ಕ ರ ದೆ ಲಿ ಹು ಟ್ಟಿ ದ ನಾ॥ ಕ ರು ಣಾ ಸಂ ನ ಬಿ ತ ಪ್ರಾ ಸಾ ದಿ ಯಾ ಗಿ ಬೂ ಳಿ ಯ ಸು ಖ ಹಾ ಡ ಗಿ ದ ಶ ರ ಣ ರಾ। ಗ ಳ ಆ ನಿಂ ಯಂ ಬ ಹಾ ದ ನು ವ ಬಾ ಗಿ। ಹೊ ಡಿ ದ ಫ ಲ ಬಿ ಡೆ ನೆಂ ಬ ಬೆ ರ ಗಾ ರಿ। ಸಂ ಕ ಲ್ಪ ವಿ ಕ ಲ್ಪ ವೆಂ ಬೆ
ರ ಡಿ ಲ ದೆ ನಿಃ ಕ ಳ ನಾ ಗಿ ಪ್ಪ ಶ ರ ಣ ನಾ ಗಳಂ ಗ ಮಾ ಡು ವ ರ ಕ ಂ ಡು ಮಾ ಡು ವ ನ ಲ್ಲ। ಮಾ ಡ ದ ವ ರ ಕಂ ಡು ಮಾ ಡ ದ ವ ನ ಲ್ಲ। ತಾ ಮಾ ಡು ವ ವ ಮಾ ಟ ಕ ತ್ತ ವ ಕೆ ಗ ನಾ ಗಿ ಹಿಂ ದು ಮುಂ ದ ಲಿ ಯ ದ ಶ ರ ಣ ನಾ ಗ ಳ ಕ ಳ ಯ ಲ್ಲ ಮ ತಾ ನೆಂ ಬ ಕ ರು ಣಾ
ಅಕಾಯಸ್ಥ ಕ ರ ನ ಲ್ಲ। ನಿಃ ಕ ರು ಣಿ ಯಾ ಗಿ ಜ ಡ ದೆ ಬಾ ಯ ಲ್ಲ। ಖಾ ಗಿ ಪ ಖಾ ಗಂ ಗ ಳ್ ಕೆಂ ಯ ಮಿ ಟ ಕ್ ತಾ ಮ ಸ ವಿ ಟಂ ಯ ವಿ ರ ಹಿ ತ ಶ ರ ಣ ನಾ ಗ ಳ ಘ ನ ವ ನಿಂ ಬು। ಗಾಂ ಡು। ಮ ನ ದ ಬೆಂ ಬ ಳಿ ಬಿ ಡಿ ದು ಳಿ ದ ಳಿ ನಿ ಜ ಬಾ ಗಿ ನಿಂ ದ ನಾ। ತಾ ನೆಂ
ಲ ಬು ದಿ ಲ ದೆ ನಿ ರಂ ತ ರ ಸು ಖಿ ಗ ರು ಬಂ ನ ಮ ಲ್ಲಿ ಕಾ ರ್ಜು ನ ನ್ನೆ ಂ ಯ್ಯ ನಿಂ ಮ ಶ ರ ಣ ನಾ ಗ ಳು ಸೂ ತ್ರ ಯು ಂ ತು ಲಿಂ ಗ ಕಾ ಯ ಮ ಥ ನ ದಿಂ ವಿ ರ ಮಾ ಹೆ ಶ್ವ ರ ನ ದೆ ಹಾ ನಿ ದ್ದು ನ ಹಾ ಲಾ ದ ಖೆ ದ ಪೆಂ ತಿ ದ್ದು ನ ತೆಂ ದಾ ಡೆ। ಮುಂ ದೆ ಅ ಕಾ ಯ ಸ್ಥ ಲ ಪಾ ದು ದು। ರಾ ಗ ಬೆ ಳಿ। ಪ ಲ್ಲ। ಮುಂ
ಗ ಳ ಮೆಂ ಗ ಳ ಗೆ ಮ ಹೆ ಶ್ವ ರ ನ ಶ ರ ಣ ಲಿಂ ಗೈ ಕ್ಯ ಂ ಗೆ ಮಂ ಗ ಳಾ ಗ ಳ ಕ ಗ ಳ ಬ ನೆ ಲ್ಲ ಬ ಹಾ ರ ಮಾ ಡಿ। ಹಾ ರ ನೆ ಲ್ಲ ಬ ಮ ನೆ ಯ ಮಾ ಡಿ। ಬಾ ಗ ದೆ ನಿ ಯ ಲ್ಲ ದ ಸು ಖು ಹು ಸೊ ಡಾ। ಸು ಖ ಹಿ ನ ಖಿ ದ ವ ನ ರಿ ಯ ದ ಕಾ ನ್ ದೆ ಬ ಲಾ ಕ ಮ ತ್ತ ಲಾ ಕ ಪೆ ಲಾ ಪ್ರಿ ಯ ಗಾಂ ಡಿ ತ್ತ ಲ್ಲಾ॥ ೧॥ ಯ ಂ ಬ ತ್ತು ನಾ
ಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋ ನಿ ಮು ಖ ಜೀ ವಿ ಗ ಳಿ ಗೆ। ಯ ಂ ಬ ತ್ತು ನಾ ಲ್ಕು ಲ ಕ್ಷ ಆ ರಾ ಧ ನೆ। ಬಾಂ ದಾಂ ದ ರಾ ರಾ ಧ ನೆ ಯ ನೊಂ ದಾಂ ದ ರಿ ಯ ದೆ ಗೊಂ ದ ರಾ ಗಾಂ ಡು ಲ ಯ ಪಾ ದು ಲ್ಲಾ। ಜ್ಞಾ ಕ ತಿ ಯು ತು ತಿ ಯ ನ ರಿ ಯ ಶಾ ಡ ಶಾ ಬ ಚಾ ರ ವ ನ ರಿ ಯ ಮಾ ಬ ಸಂ ಕ್ಕೆ ಟ ಕ ಳ್ಳ ವ ನ ತ್ರಿ ಯ ನಾ ಮ ಸ್ವ ಯಿ ಗೆ ಪೆ
ಲ ಅಕಾಯಸ್ಥ

ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಲ

ಲ್ಲವಾನಿ। ಯುಯ ಸ್ವರದೊಳಗೆ ಅವತಾರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಾತಂಗೆ ॥೩॥ ಸ್ಥಳ ಭಕ್ತಿ ದು ಉಲವಿದು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದ್ವಿತ ಲಹ [illegible] ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಕ್ತಿಯ ಮುಖ ಬಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ನಿಃ ಸ್ವಲಬಿದ್ದಿಯ ನೆಬಿಟ್ಟು। ಅಸ್ವಾಂಗ ಸಯ ಮ [illegible]

ಮ ಸೋಡಿಗೆ ತನು ರುಚಿಯ ನೆಯ ರಮ್ಯ ಸರು ಬೆಯ ನರಿಚಿಂನ ತಂನಂತೆ ಮಾಡಿದ ಗಣ ಶರ ಲಿಂಗಮಾ॥೨॥ ಸೂತ್ರ [illegible] ತುಲ ಅರಾಂ ಯ ಸ್ವಮಾಪಟ ನೆಯ್ದು ದ ಲಿಂಗ ಮ ಅರಮಾ ಸ್ಥಸನಸಕ್ಕ ನಿಃ [illegible]

ರಾಳಿ ॥ಸ್ಥ॥ ಯುಂ ಸ್ವಬೆ ಕಿಂಚಿತ್ತ ವಡೆದರು ಪ್ರಭು ದರು। ಅನು ಸರ ಗಾಯ ದ ವಿತಂ ನೊಡ ದೆಯ ನರಿ ವರಿಂ ಗದಲ್ಲಿ ॥ಪ॥ ಪ್ರಸರ ಶಿವನಂತೆ ನಿಶ್ಚಿ ಪ್ರಾಣ ನಾದದ್ಯ ಕ್ಷಿಯ ಕ್ಷಸರ ಸಂಬಿನ ದಾತಿ ಟ್ಟ ಬ ಟ್ಟಂತೆ ಅವನ ಸಾಖಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ತರ ಪೂ ಗುಣ ದ ಬಿ [illegible]

ಮನಧನವ ಪಡಿಂದ ಶ್ರೀ॥೧॥ ಗಯ ವಿ ತಾಯ ದಲ್ಲಿ ಕೂ ಜ್ಞಾಶರಿರ ಶ್ರೀ ತ್ರಿಪ ಸೋಂಕಿ ಅರಿಷಡ ವರ್ಗ ವಲ್ಲ ಬಿಡು ನಿಜಪದಾ। ಹಿರಿಯರು ಸಬೊದ್ಧಾ ತಪ ಶ್ರೀಕಂ ಯ ನಿರವಯ ಬರವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದು ಪರಿ ತಪ್ಪ ಪ್ರಕವ ಮತಿ ಧರಿಯ ಸದಂತೆ॥೩॥ಗಿ ಬಿಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೆ ದಾ

ದವರಿಯ ಪರತಿ ವಾದ ಪರಿಯ ಸಾ। ಪರಶಿವ ಬೆಚರಬಿಂದ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಮಣಿಪೂರಕದಿಂದ ಪರವೆಂಗು ನಾ ಪ್ರಾಗ್ನರಾಗಿ ಪ್ರಮದ ಲಿಂಗಾಶ್ರಿತ ಬಸವರಸು ಪುನ ವೆದ್ಧರಾ॥೩॥ನ ಇದಂತೆ ನಡೆಯ ಪೂಶ್ರಿತ ಯ ನಡೆದಂತೆ ನುಡಿಯ ಪೂ [illegible]

ದೆಲವ ವಿಡಿಮಾಗದ ನಾದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮಂ ಪ್ರಾಚಾರಿಗ ಫ ಮಂಡು ಮಹದಾಖಗವು ಯತ್ನಿಕಜ್ಞ ಕದಿಕಂಠ ನಾಯಿ ಸದರು ಪಿತನಾದ್ಯರು॥ ಅಂಗ ಸಂಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ ಕೈಬಂದು ಸಂಗವ ಸೋಲದೆ ಪರಶಿವ ನಡೆದಂದು ಅಂಗದ ಶಂಕೆ ಯ [illegible]

ದ್ವಾರದೆ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರುತ ಸ್ವರ ತರಾದರು॥೨॥ ಮಧ ಲಿಂಗಾಧಿನ ದಿಂದ ಮಧ ಲಿಂಗಾಚರವಾಗಿ ತಾಯ ತ ಲಿಂಗಾಧಿನ ದಿಂದ ಬೆಸನೆನು ತೌರ ತೆಕಾರ ಗಾರ ಹಿತಲ ಹಂಕಾರವ ಮಥನ ಗುಣ ಬಳಿದು ನಿರಾಕಾರ ಗಣಾಗಿ ಕೆ ತಾರ ಮಡದರ ನಂ

ಕಲ್ಲಿ ತೆ ಸುಖ ತಪ ಧವಗೆ ವಿದರು ಘನ ವೆದ್ಯರಾ॥೪॥ ಸ ಕವಿ ಗುಣಾ ನಿಳೆಯಾನಂದದ ಸುಖ ಚರಿತ್ರ ಬೆಡಗಿನಿಂ ದುಲ್ಬಾ ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಯೋತಿ ತಾನು ತಾನಾಗಿ। ಅರಕಂಕರಹಿ ದಲ ಚಂನ ಸಂಗ ಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಮ ಗಾನ ಸಾ ಪರಿ ಕ ಮಹಿ ಸ್ವನರ್ತಂ

ನೆಲೆಯ ಮಂಗ ಲಾರ ವಿಯ ರಾ॥೫॥ ಸಣ ತ್ರಿಣಂ ತುಸ ರಾ ಯ ಅಕಾಯ ಪರಕಾಯ ಲೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಯಂ ಪಿಕಲೊದ ಲಿಂಗ ಲ ವಿಕಮ ಪಿಶ್ರುತ ನ ಸದ್ಧ ರ್ಮ ಚರಿತ್ರ ನಿ ಮಿತ್ರ ದಂಚ ನೆಯ ನ ತ್ರಿಯ ದೆ। ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟ ಯಿ ಸ ವಾ ದ್ಧಾ ದೆ

ದ ಪೂರ್ವ ಬಾ ಸ್ಥಳ ಂತೆ ಮ ರ ತೆಂ ದಾ ಡೆ। ಯಂ ಬಿ ದ ಪೂರ್ವ ಬಾತೆ ಸ್ವತ ವಾದು ದು॥ ರಾ ಗ ಮಾ ಲ ದ ೦॥ ಪಲ್ಲ॥ ಸ ತ್ರ ಸ ದಾ ಚಾರ ದಲ್ಲಿ ನಡೆ ಮ ದು ಮಿಥ್ಯ ಲಾಂಛನೆಯ ನ ತ್ರಿಯ ದೆ। ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟೆ ಮುಕ್ತಿ ಬೆ ರು ಂ ಪೆ ಪೆ ಳ್ಳಾ॥ ಪ ದ॥ ಸ ಪ್ರಜ್ಞ ಬ ಂಗ ಳ ಹಿಂ ಸಿ ಯ ಮಾ ಬು ದು। ಬಾ ಪ್ರ ರ ಸು ಕೆ ದೆ

ಸ ಡಿ ಯ ದಿ ವ್ಯ ತ ಸಂ ಸಾರ ದ ನಿ ತ್ಯ ಲ ನ ರಿ ಬೌ ತ ತ್ರ ವಿ ಧ ಬಿ ನ ಡ ಮ ದ ರಾ॥೨॥ ಅಂ ಸ್ವ ರ ನ ಸು ಕೆ ಡೆ ನು ಡಿ ಯ ದಿ ತಂ ನ್ನ ತಾ ನಿ ಬ್ರ ಗ ದಿ ಸ ದೆ ತ ನು ಮ ನ ಧ ನ ದ ಲ್ಲಿ ಕ ಪ ಟ ವಿ ಲ್ಲ ದೆ ಯ ರ ಬ ಲ್ಲ ದಾ ತ ನೆ ಪಿ ರಿ ಯ ನ ಮಾ॥೨॥ ನಿ ಂ ದಿ ಸ ಬೆ ಡ ಸ್ತು ತಿ ಸ ಬೆ ಡ ಬಂ ಧಿ ಸ ಬೆ ಡ ಮ ನ ದ ಲ್ಲಿ। ಯಾ ಂ ದ ಲ್ಲ

ದೆ ರ ಡ ನ ರಿ ಯ ದಿ ರ್ದ ಡೆ ಮುಂದೆ ಗ ಯ ಕ ತಿ ತ ರ ನ ಲ್ಲಿ॥೩॥ ಸ ಮ ತೆ ಶಾಂ ತಿ ಸ ದು ಗು ಣ ವ ರಾ ಗಿ। ತ್ರ ಮ ಪ ನ ರಿ ದು ತ ನ ಗೆ ತ ಂ ನ ಮ ನ ಕೆ ಮ ನ ಪಿ ಚ ನೆ ದ ದ ಲ್ಲಿ ಶಿ ವ ನು ತಂ ನ ಲ್ಲಿ ನೆ ಲ ಸಿ ಪ್ಪ ನ ಮಾ॥೪॥ ತಾ ನಾ ರಿ ಗು ಮ ನಿ ಯ ದೆ ತಂ ನ ನೆ ಬ್ಬು ರು ನಿ ಂ ದಿ ಸಿ ದ ರೆ ಂ ನ ದೆ।

ತೆ ಮ ಹಾ ದಾ ನ ನ ಯ ಪ್ರ ಸಾ ದ ಸಂ ನ ಗ ಲ ಬಿ ಪ್ರ ನ ಮಾ॥೫॥ ಸೂ ತ್ರ ಂ ಯ ತು ಧ ಮಾ ಚಾ ರ ಸ್ವ ರೂ ಪ ವ ನೆ ಯ್ದ ದ ಲಿ ಂ ಗ ಮ ಲಿ ಕ ಮಾ ಹೆ ಶ್ವ ರ ನ ಮ ನ ಸ್ಥ ಲ ದ ಲ್ಲಿ ಯ ದೆ ಗೊ ಂ ಡ ಲಿ ಂ ಗ ದ ಸ ದ ಕು। ಪ ಚಾ ರಿ ತ್ರ ವೆ ಂ ತಿ ದ ರ ತೆ ಂ ದಾ ಡೆ। ಮ ಯಂ ದೆ

[illegible] ದುಃಖಾ ಲಾಂಛನ ರಸ ಯು ರಾಗ ದ ೦॥ ಪಲ್ಲವ॥

[illegible]

ತವ ಭಾವ ಮುಖದ ಸುಖವನು । ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿದು ನೋಡಾ ॥ ಧರಣಿಯಂಬುದು ಭಕ್ತನ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಚಾರ ಸ್ಥಲವು ಪ್ರೀತಿ ನೋಡಾ । ಆಚಾರಲಿಂಗವು ಯಿಂತಾ ನಾಸಿಕವೆಂಬ ಮುಖ ಗಂಧಾರ್ಪಿತವ ನೋಡಾ ॥ ಗ್ರಂಥ ॥ ಭಕ್ತನು ಮ್ಯಾಂಗ ಹಸ್ತಂ ಚ । ಸುಚಿತ್ತಂ ಚಾರಲಿಂಗ ಯೋ

ತಸ್ತು ಮಂತ್ರೋ ನಾಗಂ ಧಂ ಚ । ಅರ್ಪಿತಂ ತು ತೃಪ್ತಿ ಭಾವ ಕ್ತ ಭಾವಾ ॥ ೧೫ ॥ ಅಪ್ಪುವು ಮಹೇಶ್ವರನ ಅಂಗಕ್ಕೆ । ಬೊಬ್ಬುವ ಸೂಬುದಿ ಹಸ್ತ । ಯಿಪ್ಪುದು ಗುರುಲಿಂಗವು ಮುಖ ಜಿಂಹ್ವೆ । ಅರ್ಪಿತ ರಸವು ನೋಡಾ ॥ ಜಲಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಗಂ ಚ । ಸುಬುದ್ಧಿ ಹಸ್ತ ಸದ್ಗುರು । ಮುಖ ಜಿಂಹ್ವಾ

ಸಂ ವೇದಂ । ಅರ್ಪಿತಂ ತು ತೃಪ್ತಿ ಭಾವ ಕ್ತ ಭಾವಾ ॥ ೧೬ ॥ ನಿಹಿತ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಅಂಗಕ್ಕೆ ತೇಜಕ್ಕೆ ನಿರಹಂಕಾರ ಹಸ್ತ ನೋಡಾ । ಸಿಹಾಜದ ಶಿವಲಿಂಗವು ಮುಖ । ನೇತ್ರ ಬಹುವಿಧ ರೂಪಾರ್ಪಿತವು ನೋಡಾ ॥ ಅಗ್ನಿ ಯಂಗ ಪ್ರಸಾದಿನಾಂ । ನಿರಹಂಕಾರ ಹಸ್ತ ಯೋಃ ಶಿವಲಿಂಗಂ ನೇತ್ರ ರೂಪಂ

ಚ । ಅರ್ಪಿತಂ ತು ತೃಪ್ತಿ ಭಾವ ಕ್ತ ಭಾವಾ ॥ ೧೭ ॥ ಅನಿಲ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಅಂಗಕ್ಕೆ । ಮನವೆ ಸುಹಸ್ತ ನೋಡಾ । ಅನುಪಮದ ಚರಲಿಂಗವು ಮುಖ ತ್ವಕ್ಕು । ತನು ಸುಖಾರ್ಪಿತವು ನೋಡಾ ॥ ಅಂಗಂ ತತ್ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿನಾಂ । ವಾಯು ಸ್ಸುಮನ ಜಂಗಮಂ । ತಸ್ಸು ಮಂ ತ್ವಕ್ಕು ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ । ಅರ್ಪಿತ

೧೪ ಂ ತು ತೃಪ್ತಿ ಭಾವ ಗಬಾನ ॥ ೧೮ ॥ ವ್ಯೋಮ ಶರಣನ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಹಸ್ತವು ಆಯಿತು ಸುಜ್ಞಾನವು । ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಶ್ರೋತ್ರ ವೆಂಬ ಮುಖ । ಶಬ್ದಾರ್ಪಿತ [illegible] ಶರಣ [illegible] ಲಿಂಗ ಚ ಹಸ್ತ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾದ ರ । ತಸ್ಸು ಮಂತ್ರ ಶ್ರೋತ್ರ ಶಬ್ದಂ ಚ । ಅರ್ಪಿತಂ ತು

ತೃಪ್ತಿ ಭಾವ ಕ್ತ ಭಾವಾ ॥ ೧೯ ॥ ಭಾವ ತೃಪ್ತಿ ಶ್ರೋತ್ರಂಗೆ ಹಸ್ತವು ದೇವನೆಂಬ ಹಲಿಂಗವು [illegible] ಬಿಡದೆ ಹೃದಯ ಮುಖ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಪಿತ [illegible] ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ॥ ಅಂಗ ತೃಪ್ತಿ ಭಾವಾಂಗ ಹಸ್ತಂ ಚ । ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಧಾನಿನಾಂ । ನಿರ್ಭಾವಂ ತಂ ಮಂತ್ರ ತೃಪ್ತಿ । ಅರ್ಪಿತಂ ತು

ತೃಪ್ತಿ ಭಾವ ಕ್ತ ಬಾನ ॥ ೨೦ ॥ ಅಂಗ ಹಸ್ತ ಲಿಂಗ ಮುಖದಾ ಅವಿರಳ ಲಿಂಗದೊಳು ಸಮರ್ಪಿತ । ಯಿದರಂದ ವನು ಬಲ್ಲಾತ ನು ಮಹಾದೇವ ಜಂಗಮ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೋಡಾ ॥ ಸೂತ್ರ । ಯಿರೆ ತು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿತ ಮುಖವನ್ನರಿದ ಲಿಂಗ । ಪ್ರಸಾ

ದಿ ಯಂಬ ಭಾವಾಗದ ಬಳ್ಳಿ ಲೋನೆಸ ಪಾರ್ಪಿತವಾದರಿವಿದ ಪ್ರೀತಿ ದರ್ಶಿತಂ ಬಾಡಿ ಮುಂದೆ ಬಾ ಪಾರ್ಪಿತ ಸ್ಥಲವಾದುದು । ಭಾವಾರ್ಪಿತ ಸ್ಥಲ ಲಾಗಾ ಮಂತ್ರ ॥ ಬಲ್ಲ ॥ ಶಾಯ ಭಾವದಕ್ಕೆ ಗತಿಂದವಂ ಶೇಂ ಪ್ರಿಯಂಗ ಲಾಯ ತದ ವೃಗ ಲಿಂ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿತನು ಬೆನಿಂ ।

ಭಾವಾರ್ಪಿತ ಬಾಯು ಕ್ರಿಯು ಬಿತ ವ ತನು ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ತನು ಬಾರದ ಪ್ಪರ್ಪಿತ ವೆಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪುದ ಹರು ಬಿಸಿಲು ದಾಷ್ಟನ ಬಂದುದ ಲಿಂಗ ಕಿತು ತಾ ನಾ ಪ್ರಸಾದವ ನೊಳ್ಳಿ ದಾಲ್ಲೆ ನೆಂ ಬಾ ವಕ್ತ್ರ ಗೆ ಭರಿಯ ನಾ ಪ್ರಿತ ವ ನೆನೆಯ ಬಳು ದೆ ನೊಂ ದು ಸುಖ ದುಃಖಿತನು ಬತಾಗ ॥ ತಾ ಪತಿ ಕರ

ಸ್ಥಲ ಖಕೊಂಬ ವಿಯಂತು ಪೊತ್ತ ದ । ತಾಲು ಬಿ ಹರಿ ಘಸಿ ಕೊಂಬರಿ ಯಾಲು ದೆಂ ಬ ಅ । ಕಾಲ ದೋಣಗ ದೆವ ರ್ಪಲಿಂಗ ಪಾವಾಂಗ ಬಾ ದ ಂಗ ಕಪ್ಪಿತ ವೆಲ್ಲ ಮಾ ॥೧॥ ನೆನೆ ನೆನೆ ದು ಮರ ಮರ ದು ಖಂಡಿತ ಜ್ಞಾನ ಬಿಂ । ದನು ವಾಯಿ ತನು ವಾಗ ದೆಂ ಬ ದು ಭಾರ ವ ದಿಂ । ತನು ಮುಚ್ಚಿ

ಮನ ಮುಟ್ಟದಂ ದಾಂ ದುಸು ಶಿಕ ವಕ ಭ್ರಮಿ ಬಿಕ ಭ್ರಮಿ ತತಿ ॥ ಅಸುವರಿಯದಾಂತವನಾರಿಯದರ್ಪಿತ ಮುಖದ । ಘನವರಿಯರು ಬೆಯರಿಯರು ಹದ ನರ್ಪಿಸಿ ಕಾಯ । ವನು ಪೂರದು ಪ್ರಳಯ ಹೊತ್ತಗ ಹನಿಪ್ರ ನೆಂದಿರು । ಮೂರ್ಸ್ತ ಬಾಂಬಿತನಲ್ಲದೇ ॥ ೨ ॥ ಅಪ್ಪುಗೆಯ ಸಾಂಕ ಸುಸುಖ

ಲಸು ಬ ತಟ್ಟದ ಮುಂನ । ಅಪ್ಪಾಯ ನಾ ದಿಗಳು ಮನವ ಮುಟ್ಟದ ಮುಂನ । ಅರ್ಪಿಸ ಲು ಬೆಕು ಕಾ ಮಿ ತ ಕ ಲ್ಪಿತಾ ದಿಗ ಳು ಭಾವ ಮುಟ್ಟದ ಮುಂನ ಬೇ ॥ ಅರ್ಪಿಸಲು ಬಾರದೆ ನು ವಕಾಂ ಮನಾಂ ಕಲ್ಲು । ದಿಪ್ಪು ದಿ ವಸಿ ನಿತ ತತ್ವ ಸ್ಥಾನ ವ ವ್ಯಸ್ತ ನಿಂ । ನಾರ್ಪಣಾಂ ಗೆಯ್ದ ದಾ ದ ನೊ ಡ ಲಾ ದ ಲ

ಮನಾ ವರಿದು ಲಿಂಗಾಂಗದಾ ದಲು ಗಾಂ ದೊ ॥ ೩ ॥ ಅಂಗವೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ವೆ ಪ್ರಾಣ ಬಾದುವ ಯ್ಯ ಸಂ ಗ ದಿಂ ಪ್ರಾಣ ಮನ ಬಾ ಗಿ ಮನ ಭಾವ ನಿಜ । ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ ಯ ಬಂತಾಗಿ ಮನ ಹಿಂ । ತಾಗಿ ನ ಕ ಲ ಪ್ರ ವ ತ ನ ಗ ಲಿಂ ॥

ಅಂಗೀಕರಿಪ ಮನಕೆ ಶ್ರೋತ್ರಘ್ರಾಣಾದಿ ನೇತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಜಿಹ್ವೆ ಸ್ಪರ್ಶನ ಭಾವ ಭಾವ ಭಾ। ಧಂಗಳ್ಳ ನಾಪ್ರಿತಗಳಿಲ್ಲ ಸಪ್ರಾಂಗ ಪ್ರಸಾದ ತನು ಮನ ಮಯ ಪದಗಳೊಳು ಭಾವರು ಚಿತ್ತ ಬಿಡದಂಗರೂಪಾದಿಗಳ। ಸನಾ ವಿಧಾನದಿ ಪಿಡಿದು ಪ್ರಸಾದಂ ಪಡೆ

ಶಿಷ್ಯಸ್ಥಲ ವಿಷಯ ಸೂತ್ರ। ಬಾ ಪ್ರದೆನಾದದಂ ಕೈವಿಡಿದು ತ್ರಿವಿಧ ದಾಸ ತೆರಹು ಮರಹುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಾವಧಾನದಿಂ ಪ್ರಸನ್ನನೆನಿಸಿ ಯೋಗಿ ಲಿಂಗನು। ಭಾವನೆಗೊಂಡು ರೂಪಾದಿರುಚಿ ತೃಪ್ತಿಗಳ। ನಿಜಭಾವ ಶುಭ ಸಂಪನ್ನನೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಸಕಲ ಭಂಡಸಂಗೈಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರ ಇಂತು ಶಾ

ಯೋಗ್ಯತೆ ಶರಣಾಗ್ನಿ ತಬಾ ಬಾಹ್ಯತ ಪಿಂಚು ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲ ವಲಕ ಪಾದಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಿ ಯಂಗದಲಿ ಪಟ ದೇಶಿಕ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಶಿಷ್ಯ ಭಾವ ನೆಯ್ದುದ ಬೆಂತಿರ್ದ್ದತೆಂದಾತೆ। ಮುಂದೆ ಶಿಷ್ಯಸ್ಥಲ ಬಾದು ದೂ। ಶಿಷ್ಯಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ ಬ ... ಪಲ್ಲ ಜಾತಿ ಸಿಂಪಿಸಿ

ಂದಪಾದ। ಜಾತಿ ಯಂತೆ ಗುರು ಕೃಪೆ ಯೊಳು। ಜಾತನಾದ ಶಿಷ್ಯ ಗುರು ಮಹಾತ್ಮೆ ಬಿಡದು ಗುರು ಭಾವ ಪದಗಳು ರುಚಿ ಸಾಂಕೆ ನಿಂದ ಲೋಹ। ಪುರುಷನಾಂಕಿ ಪರುಷ ಮುದೆ। ಗುರು ಪದ ಭಾಜನ ಕಿರು ಪುರಪದಸ್ಥ ವಹನು ಶಿಷ್ಯನು ತ್ರಾ ಭದ್ರ ...

ಂದ ಪಾದ ಪಲ್ಲವ ಬೆರದು ಮರಳಿ। ತಾ ಬೀಜ ಬಹುಳ್ವ ಶಿಷ್ಯ ಬಿಜಂ ನಾತ್ರಿಯ ಮೂಲ ವಪರಿಯ ದಾವ ಪರಿ ಗುರು ಭಾವದಿಂದಲು ದಿಯ ಬಾದ। ಪಂಚ ನಿಯ್ಯ ಶಿಷ್ಯ ಗುರುವ ...

ಖರ ಪಡೆದು। ಮರಳ ಪನೀ ಯೋಗ್ಯ ಮಾಡಿ ನಡಮ ರಾಗದಿದಿ ರಾ ಯೋಗ ಚರಿಸಲಾಗದ ವರ ಚರಿಯ। ನಿರತ ಗೆಳತಾಗದ ವರ। ಖರಿಯ ಲಾಭ ಶಿಷ್ಯ ಮೂಡಲಾಗ ದೂರು ಬದ್ಧ ದೆಂತೆ ತದಂತ ಪಾಲಿ ಗುರು ಬಿನಿಂದ ಪಾದ ಶಿಷ್ಯ। ಗುರು ಬನಿ ಬೆಸೆ ನಿಂಬ

ಪುಟವತ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠನ ತ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಷ್ಯಪರ ವಸ್ತು ವಿಷಯ। ಶಾಸ್ತ್ರನಾಗಿ ತಂನ ಮನದ ತ್ರಿಲಿಪ್ತ ಲಿಂಗ ಸಾಕಿ ಲಿಂಗ ಬಹಸು ಗುರುವ ಪಾದ ಭಾಗ್ಯ ... ಗುರು ಬಿನಂಪ್ರ ಪಿಡಿದು। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭಾವದ ನಾಚರ ದಾ ಮುಕ್ತಿಂ ಲಭ್ಯ ...

ಶುಶ್ರೂಷಸ್ಥಲ ಖದಾರಿ ಶಾನು ಮಪಾನುಭಾವಿಯಾಗಿ ಗುರು ವಿನಾಶಾತಿ ಯ ಶಿಷ್ಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಸಂಗನಿಂ ಮ ಶರಣಾ ಸಾಯುಜ್ಯ ಸೂತ್ರಯುತ ತುಷಿ ಶಿಷ್ಯ ತಾನೆ ಶಿಷ್ಯ ತಾನೆ ಖ ತಾನೆ ಗುರು ತಾನೆ ಲಿಂಗ। ತಾನೆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ತಾನೆ ಪ್ರಸ್ಥಿಯಾ। ಸ್ವಾನುಭವ

ಂದ ಶಿಷ್ಯ ಸ್ಥಲವಾದುದು। ರಾಗ ರಾಮ ಕ್ರಿಯಾ ಪಲ್ಲವ ಗುರು ಪಾದಸೇವಾ ತರಮ್ಯತ್ವನು। ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ವಿರಹಿತ ನಾಗಿ ಪದ ಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಿ ಯಂಗದ ಶಿಶಿ ಶಿಷ್ಯ ಭಾವ ನೆಯ್ದುದ ಬಿದ ಬೆಂತಿರುತ್ತೆಂದಾದೆ। ಮ

ಸ್ಪರ್ಶ। ಗುರು ಸೇವನ ಹಿತ ಪರಮ ಸುಖ ಮಯ ಅರಸ ತೆಕೆಚ ತು ಬಿಡ ಬದಂಗಳ। ಗುರು ಚರಣ ದಾಕೆಗೆ ಮನ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಸ। ಭಕ್ತಿ ಚರಿಯ ವೆಸಕಲ ಜಂಗಮ ಗುರು ಪರಿಚರ್ಯ ಲೆಸಕಲ ಭಾ। ಗುರು ಪರಿಚರ್ಯ ಲೆಸದಾ

ಸೇವ್ಯಸ್ಥಲ ತ್ರೈ ಶಿವನ ಕ್ರಿಯದೆ। ತನು ಕರಣ ಮನ ಕರಗಿ ತ್ಯಾ। ಭಾರಸ್ಥಲ ಕರಿ ಗೊಂಡು ಗುರು ನಿರೂಪವನು ಮಾಡಿದ ಡಲ್ಲಿ ಯಿವೆ ಮುಕ್ತಿ॥ ಇ ಗುರು ಮೂರು ತಿಂಬಿ ತ ದಾಕೆಗೆ ಗುರು ವಾಕ್ಯ ಯ ನವ ಪಡಿ ಬದ ದಲ್ಲಿ ಯಿವೆ ಮುಕ್ತಿ ನೋಡ॥೧॥ ಗುರು ವಿನೋದಿದರು

ವನು ನೆನೆನಂಬದ ಡಾ ತನೆ ಪರಮ ಸುಖಿ॥ ಲ॥ ಬಾಂದ ದಿನ ಮ ಗುರು ನಿವೆ ದನ ಮಾಡಲು। ಹೊಂದ ನಾಜ ನ್ಮಾಂತರ ಪಾಪ ಗಳು। ಲಾಂದ ದಿನ ಮು ಪರಲು ಲಿಂಗ ತರ। ಗುರು ಪೂಜೆ ಯಿಸ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಸ ಲ। ನಿರು ತಲ್ಲಿಂದು ಗುರು

ಶಿಷ್ಯ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಚರಿತ ಪಾದಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಿ ಯಂಗದಲಿ ಯು ತರೆತರೆ। ಪಿ. ಮೂರ್ತಿ ಶಿಷ್ಯನೆ ಗುರು ಗುರು ಲೆ ಶಿಷ್ಯ ನಾಗಿರ್ದ್ದ ಶಿವ ಬೆಂತಿರ್ದ್ದ ಕಂದದೆ। ಮುಂದೆ ಮುಷ ರಾಗ ಶಿವ ಸಂಗ ಸಂಗ್ರಹ ಪದವ ಶಿವೆ॥ ಸೂತ್ರ ಇಂತು

ಸೇವ್ಯಸ್ಥಲ ಬಾದು ಶಿವ॥ ಸಿಷ್ಯಸ್ಥಲ। ರಾಗ ಬ ... ಪಲ್ಲ

ಗುರು ಮಹಾತ್ಮೆಯನರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯ। ಶರಣ ಬಿರುದಾಂಕದ। ಗುರು ವಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಗುರು ಪಾದನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯನಾ॥ ಗುರು ಶಿವನಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಉದಯ ಪಾದ ಶಿಷ್ಯನಾ। ಗುರು ಶಿವನಂತು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಶಿವನ ಪಾದ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬ ಭಾವ। ತೋರದಿರ್ದ ಶಿಷ್ಯ ಗುರು। ಶಿವಗುರು ವೆಂಬ

ಶಾಪ ತಾರದ ... ಶಿಷ್ಯನಾ॥ ಮೆಯಿ ಗೆನಿಉಸ। ದು ಪ್ರಶಿವಶರು ಹೊ ಸೊಳಗೆ ತಂನಮ ಶರು। ಅರುಹಮಿತದೊಳಿರ್ಪ್ಪ ನಿಲವ। ನುಪ ಮಿಸತೆ ಬಿಟ್ಟು ದೇ॥ ಜಗುರು ವಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರಹೊಣ। ಶಿಷ್ಯನೆಂಬುದಾ ಬಳಿ ಬರೂರಿದು ವು ಸಂಯು ಗೆಟ್ಟನಿಲ ಬ್ಯಕು ಉಹ ಹೊ ಟಿಂ ...

ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ಥಲ ಹೆಳ್ಳುಕೆಂಬು ಗೊಹದ। ಶಿವಗುರು ಮಹಾತ್ಮೆಯೊಳಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ... ಶಿಷ್ಯಗಂಚಂನ ಸಂಗನಿಂ ಮಶರನಾ ನಾ॥ ಅಂತು ಪ್ರಸಾಧಿ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊದಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ಪಚನಳ್ಳನೆಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ... ಸೂತ್ರ ಉಂ ತುಜ್ಝಷ್ಟ ಜಿತ್ರ ಷಿಸಿಟ್ಟವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲವ ಯಶವ

ದಲಿಂಗಯ ಮಹಾನುಭಾ ಶ್ರೀಮುಖಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯೂದಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿತ್ರಪ್ರತ್ತಿಯಂ ಮೂಡಿ। ಲಿಂಗಸಜ್ಜಿಟಸಂ ಪ್ರಕ್ತ ಪಾದ ಭೇದವೆಂ ತಿರ್ದ್ದಂತೆಂದಾಡ್ತಿ ಮುಂದೆ ಜೀವಾತ್ಮಸ್ಥಲ ಪಾದುದಾ। ಜೀವಾತ್ಮಸ್ಥಲ। ರಾಗವರಾಳಿ। ಪಲ್ಲ॥ ಜೀವ ಪರವು ನಾಳೆದ। ಪಾಲಿಯ ಬಲ್ಲ ದೇತ್ರ ನಾಮ। ದೃಷ್ಟ ಸಹ

ಶಿವ ಬಾಳಿತನನಗು ಸಾಂಗತ್ಯಾ। ಸೂಸಲಿಯ್ಯದೆ ಶಿವ। ಜ್ಞಾನಿಯ್ಯ ಹಾದಿಯು ದಾಳು। ತಾನಿಪ್ಪನು ಶಿಲಸುಸಂದಿ ಲ್ಲದೆ॥ ಬದ॥ ಅಷ್ಟದಳ ಶೆಯು ಲ ದಾಳಗಿಪ್ಪನಾ ತು ಮತಾನಾ। ಅಷ್ಟದಳ್ಳ ಮಧ್ಯ ಚತುರ್ಶ್ರಯ ದಾ ಘನ॥ ಯುಪ್ಪುರವ ಹಾತು ಮನ। ಮುಷ್ಟಿ ಹನೆಸು ತಹಂಸ। ಅಷ್ಟದಳ

೧೨ ಶಿವಶಾ ... ಮತಿ ಹೆ ನಾ॥ ಗ॥ ಬಾಂದು ದಳ ದಳ ಮುಂಗ್ಗ। ಬಾಂದು ದಳ ದಳಿಪಾ ಟು। ಬಾಂದು ದಳ ದಳಗ ಮನ ನಿಗ್ರಹ ಮನ ಹೂ॥ ಬಾಂದು ದಳ ದಳ ಅ ಸನ ವೃಸನ ಬಿಷಯಾನಿ ದ್ರಿ॥ ಬಾಂ ... ದಾಂ ದುದಳ ದಳ್ಳಿ ಬಾಂದೊಂದು ಸುಂದಾ॥ ಹುದು ವಗ್ಗಾವೆಂಬ ವನುಸ ಮನಸ ಬಿಡಾನಿಮ।

ಷಡು ದಳಯ ಶಿವ ತಕ್ಷತ ತಶಿ ಯಾಗ॥ ಚ ಮತು ಪ್ರಷುದು ತ್ರ ದಳ ಪತ್ರಧ್ರ್ಯಾದಶಂ। ಷೋಡಶ ಪಂಥಾರ್ಧದಳ ತು ಶ್ರಯ ಕಂಡ॥ ೩॥ ಯು ಪೃತ್ಥ್ವೊಂದು ಸಾವಿರದ। ಅರು ನೂರ ಹಂಸ ಹಂ ಸಾಯುಂ ಬಜಟ ತಾನೆ ಹಂಸಾ॥ ದಿವರಾತ್ರಿಯಂ ನಡನ। ಬರತಡಿಜಪ ನಾಮ ಪ್ರ

ನಾ ಪಾನ ದಿ ತ ಯಶಿ ಮದ ಯ ಶಂಬ್ಟ॥ ದಳ ಪಾ ಯು ಗಳು ತಂ ಬು। ಬಳಕ ಹರಿ ಯದೆ ಹಾದಗ ವಶ ಶೆ ಬಿಟ್ಟ ಪ್ರನಾಮ ವಳನಾಗಿರ॥ ಬಿಟ್ಟು ಮರೆಚನ ಬು ನ। ಗುರು ಪ್ರಿಯ ನಾಮನಾಥ। ಯ ಸಲಿನಾ ದಳ ದಾಳಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿ ಹನೂ॥ ೫॥ ಸೂತ್ರ ೧ ತು ಜೀವ ಾ

ಅಂತರಾತ್ಮಸ್ಥಲ ದ ಮನ ನಿ ... ಮೂ ಡಿ ದ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೊಳಗೆ। ಅಂ ತತ್ವ ವಿ ವಿ ಕಿಂ ಹೂ ಗಿ ದ್ದಂತೆ ಹೊದ ವೆಂತಿ ದ್ದಂತೆಂ ದಾಡೆ। ಮುಂದೆ। ಅಂತರಾತ್ಮಸ್ಥಲ ಪಾದುದಾ॥ ರಾಗ ಮಾಳವಗೌ ಶ॥ ಪಲ್ಲ॥ ದೆ ಹರಿದ ದಾ ಖು ಜರಿಸು ವಂತ। ದೆ ಸೊ ಯಂ ತ ಶಿ ಯಾ ಯಿ

ಸ್ವಷ್ಟದ ಪ್ರಾಣ ಕೈಯಂತಂ ಬುಜ ದ ವು ಶಿ ಮುಕ್ತಿ ಮು ಟ್ಟದ॥ ಪ॥ ಬದ॥ ಹಂಸ ಪವನರು ದಶಾದಲಿಂಗ ಹಾ। ಳಿಂ ಶಿರದಾ ಬಾಡ ಗೂಡಿ ಆತನೊ। ಹಂಸ ಮಹಿತ ಮಾಗಿ ತಾಳಗು ವಜ್ಞಾತಿರೂಪಶ ತು॥ ಸಂಶಯದ ಸಂ ಸಾರ ಕಾಯ ದಾಳ ರಿಟ ಹತ

ಹು ಹಾ ಹೂ ತ ಗೂ ಡಿ। ದೇಶ ಹಜ ಬೆ ರಾ ಗಿ ಸ ಬ ರಾ ಬ ರ ಧ ಚ ರಿ ಸು ತಿ ಹಾ॥ ೧॥ ನೆತ್ರ ಸೂತ್ರ ಗವಂ ತ್ರೈದ ಶ್ವರ। ಬ್ರಾಂತು ತಂ ನೊಳಗ ಡಗಿ ಪ್ರಾತ್ರದ। ಸೂತ್ರದಂತಿರೆ ಶಬ್ದ ಪ್ರಾಹಿ ನಿಷ್ಠಾ ನಾ ಬಾಸನೆ ಯ॥ ಸೂತ್ರದಂತಿರೆ ಜಿಂಪ್ಟು ರುಚಿ ಗ ವ ಸೂತ್ರ ... ವಿ ಡಿ ದಂ ತ್ರಂ ಗ ನಾಂ ಶಿ ನಾ

ತ್ರವೆಂತಂತಂತರಾತ್ಮನು ಬೆರಸ ಬೆರಸ ಲ್ಲಿಪ್ಪಾ॥ ೨॥ ಪುಸು ಬು ವಿಷ್ಣಂ ತಿ ಬುದು ತಾನಾ। ಉಷು ವಿನೊಳಗೆ ನಾ ಅ ಮು ತದಂತಿ ಹಾ। ವಿಷಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ಹಾ ಉ ತಾನಾ। ವಿಷಯದೊಳಗೆಲ್ಲಾ॥ ವ ಶಿಶಿ ಹೊಂ ಡಿ ಹಗ್ಗಾನ ದಂ ತಿ ಹಾ। ವಸು ಧೆ ಜಾತದ ಫಲಾ ಪುಲ ಯಂ ತರ। ದೆನಶ

ರುಚಿಯಂತಂತರಾತ್ಮನು ಬೆರಸ ಬೆರಸಿಹ ನಾ॥ ೩॥ ಪ್ರಷ್ಟ ಸೂತ್ರ ವ ದು ಹಂ ಗೆ ಗ ಮನ ದಾಳಿ ಪ್ಪುರ ವಿ ಶಿ ಶಿ ಕಿ ರ ನಾ ಸೂತ್ರ ಗ ಳ ಪ್ಪು ಗಿ ಗ ವೆಂ ತಂ ತೆ ಬಾ ರು ಭಿ ಜ ಶ ರ ಸು ಹು ರ ದಾ ಘ॥ ಯು ಪ್ಪ ಶಿ ಬಿ ಯಂತಂ ತ ಬ ಳ ವ ನು ಗ್ರ ಹಿ ಸ ಪ್ಪ ಸ ಪ್ಪ ಯ ಸೂತ್ರ ವೆಂ ತ ೦। ತಿ ಷ್ಟ ಜ ಗ ದಂ ತ ರಿಂ ಯಾ ತ್ಮ ಕ ವ ಪ್ಪು ರು ಉ ರಾ ತಾಂ

ಗಿ॥ ೪॥ ತಾನೆ ಜಗತಾನೆ ನೆ ಮ ಹಾ ಗ ಬು ನಾ। ತಾನೆ ಬಿಧಿ ತಾನೆ ಬ ಪಾ ಕ್ರಿ। ತಾನೆ ಯಾಗಿ ಯು ತಾನೆ ಸು ಲ್ಲದೆ ತಾನ ವ ರ ದೆ ಸಿ। ಯಾ॥ ನಾನ ಜ ಶಿ ನ ಜ್ಞ ತಿ ಮ ರ ನಾ ನಿ। ಧ್ಯಾನಗ ಳ ನ ಮ ಶ ರಿ ಸ ಮ ನ್ನ ನಾ। ಜ್ಞಾನದ ಧಂ ತ ಜ್ಞ ತ್ತಿ ಗಾ ಹೆ ಶ ರ ವ ಶ ರ ನಾ॥ ೫॥ ಸೂತ್ರ ಉಂ ತು ಲಿಂ

ಪ್ರಸಾದ ಸ್ಥಲ
ತೆರಾತ್ಮ ವಿವೇಕಸಾಂವಿ ಯಾಗಿರ್ದ ಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದಿ ಬೆಳಪರಮಾತ್ಮನ ಪರಾಮರಿಸಿದವಾದ ಬೆಂತಿದರ್ಕೆ ತೆಂದೊಡೆ ॥ ಮ್ಯ ಲಿದೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲವಾದು ಮಾ॥ ರಾಗಮ ಪಾಳಿ॥ ಯುಲ್ಲ॥ ಪರಮವ ರೂಪಿ ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣನಾಮ
ನಿಷ್ಟೆ ಯಿಂದ ಮಾಡಿ॥ ಪದ॥ ಕಾಯಗುಣಾಗಳ ತಂದು ಜೀವಗುಣದೋಷಗಳಿಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕೆ ಸಮರ್ಪಣ ಮಾಡಿ। ಆಶ್ರಮವಸ್ಥೆ ಶರೀರ ಅನಂತ ಮಹೇಶ್ವರಿ ಸದ್ಭಕ್ತನು ಪರಿ ಲಿಂಗ ಸಂಗಿ॥ ೧॥ ಕಾಯ ಹಾ ಸ್ವಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರ ಶರಣಾಸಂಬಂಧಿ ದಂಗ ಲಿಂಗಲಾಗಿ॥ ಲಾ ಆಕಾರ ಗುಣ ಸಮಸ್ತಲಾಗ
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕೆ ತರಲಿಲ್ಲದಮಲ ಮನ ಸಾ॥ ೧॥ ಕಾರಣ ವ ಕಾರಣ ಬಕಲ್ಪಿತ ಚಕ್ಕ್ರಿತ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ನಲ್ಲಸು ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ॥ ಸಾವಯ ನಿರ್ವಯ ಸಂಗಿ ನಿಸ್ಸಂಗಿ ಪರಮಾತ್ಮತಾ ನಾದ ನಿಜ್ಞಾನ ಬೋಧಿ॥ ೩॥ ನಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯ ಸಮ ನಿರ್ದೇಹ ದೇಹಿ ನಿರ್ಗುಣ ಕಲಯ
ನಿರ್ದೇಹಾಗಮ ಸ್ಥಲ
ಬೋಧಾರೂಪ॥ ಪರತತ್ವವ ನಿಂಬಿಟ್ಟು ನಯವಳಿದು ಳಿದಾ ತತ್ರಿವಿಧ ಸರೂಪಂ ನನ್ನೀತನು ಸಮಯ ಲಿಂಗಸಂಗಿ॥ ೪॥ ಲಿಂಗ ಮುಕ್ತ ಶೇಷ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಾಣನಿಗ್ರಹ ಮನಗಮ ನಿಗಮ ನವಿಲಾಸ॥ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾಲಚಂ ನ ಸಂಗ್ರಯ್ಯನಲಿ ಅಸಾಧ್ಯಸಾದಕನಾದ ಲಿಂಗಸಂಗಿ॥ ೫॥ ಸೂತ್ರ
ಯಂತು ಜೀವಾತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲವು ಕಬಾದ ಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯು ನಿರ್ದೇಹಾದಲ್ಲಿ ಸ್ಸಾವ ಚರಿತ್ರವ ನೊಪ್ಪಿದ ಬೆಂತಿದರ್ಕೆ ತೆಂದೊಡೆ। ಮುಂದೆ ನಿರ್ದೇಹಾಗಮ ಸ್ಥಲ ಪೇಡು ದಮಾ॥ ರಾಗಬಲ ಶೀಪಲ್ಲ॥ ದೇಹ ಗುಣಾಗಳಿವು ಲಿಂಗದೇಹ
ಯಾದ ಶರಣಸಾ॥ ಬಾಹಿರಂಗದ ಬಸ್ತುವನಾಯ ಮಾಡಿ ಬೆಂಸು ಜರದಂ ಸಾ॥ ಪದ॥ ಬ್ರಂ ಹಾ ವಾದಯ ತಿನಿಂ ನಾವ ಬೆಟ್ಟದ ಕೊಡೆ ಪ್ರಾಣ ಗಳ ದಾ ಲಿಂಗಲಾದ ಬಲಿಕೆ ನಾ ಬಪದ ಗೆಲೆ ತಕ್ಕೆ॥ ೧॥ ಮಲ ಬತಾ ಳೆಯ ಲರಿಯದ ಮಲ ಜಲ ದಿ ತಾ ಳಿದಿ
ನಿರ್ಮೋಹಿ ಬಾಹ್ಯರೆ ಪಾರಗೆ ಲಿಂಗವಿರಲು ತೋ ಶಿಬ ಳ ಲವೆತಕ್ಕೆ॥ ೨॥ ಮುಕ್ತರತ್ನ ಸಿತ ಕೆಟ್ಟತ್ತ ಕೇಮತೆ ಪೂರ್ವಕ್ಷೇಗ ಪುಂಚಿ। ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತ ಶರಣಗೊಂಚಿ। ಮತೆ ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರ ಮಾ॥ ೩॥ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರಪದವ ಬಿಟ್ಟಿ ಗಳಿಗೆ ಯಿ ಸದಾ। ನಿಷ್ಟನಾದ
ನಿರ್ವಾಣ ಗಮಸ್ಥಲ
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಯುಂಬ ಖರ ಶರಣಸಾ॥ ೪॥ ಅತ್ರ ತಿಮನ ಘಂ ಮ್ಮದೆ ಲ್ಲಿ॥ ನಿಃಪ್ರತಿಯ ನೆಯ್ದುದೋ॥ ಅಪ್ಪು ಮೊನಾಗ ಹೊತ್ತ ನೊಳಿಪ್ಪ ಗಂಮ್ಯ ಶರಣಸಾ॥ ೫॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ನಿರ್ದೇಹಾ ಚರಿತ್ರವಾದ ಲಿಂಗದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಣವಾದ ಚಾರಿತ್ರ ಪ್ರ
ತಿರ್ದುದರ್ಕೆ ತೆಂದೊಡೆ। ಮುಂದೆ ನಿರ್ವಾಣಗಮಸ್ಥಲವಾದು ದಮಾ॥ ನಿ ಹಾ ಪ ಗಮಸ್ಥಲ॥ ರಾಗನಾಟ॥ ಬಲ್ಲ॥ ಮಾವಿಲ್ಲದ ಕಂಬು ಹಾಂನಿಲ್ಲದ ಬಂಣಾ ಕೆಯಿಲ್ಲದ ಚಂದ್ರನ ಪರಿಯಂತೆ। ಪರಶಿವಯೊ. ಗಸೊಡಾ॥ ಪದ॥ ಕಾಲಿಲ್ಲದ ನಡೆ। ಕಂಠೊಲ್ಲದ ನುಡಿ। ಬಾಲಿಲ್ಲದ ತುಪ್ಪ
ದ ಪರಿಯಂತೆ ಸೊಡಾ॥ ನಾ ಲಗೆಯಿಲ್ಲದ ರುಚಿ ಕಿಳ್ಳಿಯ ಲಿಕೆ ರವಿ ಹಾ ಘುವ ಪರಶಿವಯೊಗ॥ ನೊಡಾ॥ ೧॥ ಬಾರಿಲ್ಲದ ಗೆಜ್ಜೆ। ಪಾವುರುವಿಲ್ಲದ ಹಾಯನು ತಬ್ಬುನಮುಂದ ನಿರಿನ ಪರಿಯಂತೆ ನೊಡಾ॥ ಪಾರಿದು ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜ ದನಾ ಟಿಯ ಪರಿಯಂತೆ ಪರಶಿವಯೊ
ಸೊಡಾ॥ ೨॥ ತನುಗುಣಂಗಳಳಿಯದ ಸಮಾಧಿಯನೆ ಪಾರಿದು ನೆಲಸುಖನಿಂಮನೆರೆ ಯಲರಿದು ನಿಜಗುಣಂಯೊಗಲನುಪಮ ಸುಖಸಿದ್ಧರಾಮೆ ತಂದೆ॥ ೩॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ನಿರ್ವಾಣ ಚರಿತ್ರ ಅವಚರಿತ್ರವಾದ ಲಿಂಗಲು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೊಳಗೆ ಆ ಬಾವಚರಿತ್ರಮನ ದೃಢಾಗಿ
ನಷ್ಟಾಗಮ ಸ್ಥಲ
ಗಮಲಿರತೊತವಾದವೆದ ಬೆಂತಿದರ್ಕೆ ತೆಂದೊಡೆ। ಮುಂದೆ ನಷ್ಟಾಗಮಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ನಷ್ಟಾಗಮಸ್ಥಲ॥ ರಾಗಮಾಪಾಳಿ॥ ಬಲ್ಲ॥ ತ್ರ ತವ ಸಂಪಾದಿಸ ಶರಣನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡಾಡುವ ದಂ ದುಗ ದಮನ ವಿಡಿಯ ಭಾಂ ಡರದ ರಾಸಿಯಿಲ್ಲದ ಶರಣಸಾ॥ ಪದ॥ ಅಚೆ ತನ
ಪ್ರಟೆತಲಿ ಸಿ। ಕುಳ ಛಲ ಬಿ॥ ಜಲ ಬಿಡಿದು। ಆ ಚರಣೆಯನಾಚರಿಸ ಶರಣಸಾ। ಆಯತ್ತಾಗದೆಂಬ ಶಂಕೆ ಬಿರಿತ ನು। ಆಗಮ ಬನಾಗಮಿಸ ಶರಣಸಾ॥ ೧॥ ಅಮೂರ್ತಿಯ ಮೂರ್ತಿಸನವರದೆಸಿನ್ನಲ್ಲ। ಪೂಜಿಸಿ ನಿಯ ಹಿಡಿವನಲ್ಲ ಶರಣಸಾ। ಮಜಿಯ
ಮಾಳಿ ಫಲಗವ। ಹುಜಿದು ಬಾರುವನಲ್ಲ ತರು ನಾಮವಿಡಿದಿಹ ಶರಣಸಾ॥ ೨॥ ಆರಂಬಂದ ದಂ ಪಾರಗೆ। ಬೆರೆತಾರು ವನಲ್ಲ ಬೆರಸಿ ಬಿಟ್ಟು ವನಲ್ಲ ಶರಣಸಾ। ಆರೂಢಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಸಿದಾರುವನಲ್ಲ। ಅಲ್ಲಿಂದ ಲತ್ತತ್ತ ಶರಣಸಾ॥ ೩॥ ಧರ್ಮ ಲಯಾಗಳ ನಿಲೆ

ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ಥಲ

ತರಾತ್ಮವಿವೇಕ [illegible] ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಲ್ಲಿ [illegible] ಪರಮಾತ್ಮನ [illegible] ಎಂತೆಂದೊಡೆ [illegible]

[illegible]

ಘ್ರೂಣಾದು ಮತ್ತ್ರ ವ ನಲ್ಲ। ನರರ ಯಾಕೆ ಚೆ ತುಬದ ಮಿತ್ರೈಸಾಲ್ಲನೆಂ ಟಕೆ ತಂದುಯಿಂ ಟ [illegible] ಸೊನ್ನ ಳಿ॥ ತ್ರಿವಿಧ ದ [illegible] ವ ರಾಳ್ಪಾಂದು ಮ [illegible]। ಯಾವ ವಿದ್ಯಾ ಘ್ರುಣ [illegible]

ರಾಳ್ಪಾಂದು ವ ಮುಲ್ಹ ಕಾದಲಚಾಂನಸಂಗನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ್ಕೆ ನೆಗದೆ॥ಎ॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ನಿದೇಕ ಬಾಗ ಮ [illegible] ಬಾಗ ಮನಸ್ಥಾಗ ಮು ವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಲು [illegible] ದ ಲಿಂಗಲು। ಘ್ರಾಣಾ ಲಿಂಗ ಯು ತಿ ಸುಖ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪ ವ ನೆಯ್ದು ದ ಸಾಬ ವೆಂತಿದ್ದುತೆಂದಾ [illegible]

ಆದಿಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಮುಂದೆ ಆದಿಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲವಾದುದು। ಆದಿಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ॥ ರಾಗಳಲಿತೆ॥ ಲಿಂಗಮುಂಗಳವಪಾದು ವೆ ಲಿಂಗಕೆ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಮುಂಗಳಪ್ರಸಾದಿಗೆ॥ ಬಸವಲಿಂಗದ ಸಂಗದ ಕಾಯ [illegible] ಮು ಸ್ಥಾನ ಹಾಗು ಕಾಸಕ ಫಲ ಲಿಂಗದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ವ ಮಾ ಡು ವ ಸೂ [illegible]

ಪಾಗು ಕಾಲಿಂಗ ವ ತಂದು ಸಂಗದಿ ಸಂತುಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಿ। ಲಿಂಗದಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದದನು ಸವಿಯಮ್ಮಯ್ಯ॥ಎ॥ ಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶನ ಮುಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯಮು। ಲಿಂಗಕೆ ಮುಟ್ಟದಿತು ಪ್ರಸಾದ ಸ್ಪರ್ಶನ। ಮುಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯಮು ಪ್ರಸಾದಿ ಮುಟ್ಟು ವ ನಗ॥ ಲಿಂಗಂ ಮನ ದ ನಿ ನೆ ಯ ಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು। ಲಿಂಗ [illegible]

ನೆಂಪ ತ್ತು ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಮು ನೆನೆನೆಯ ಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು ಪ್ರಸಾದಿ ನೆನೆ ಶಂ ಸೂ॥ ಲಿಂಗಂ ಶ್ರೋತ್ರ ದಿ ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು। ಲಿಂಗಕೆ ನೆಯ್ದಿತು ಪ್ರಸಾದ ಶ್ರೋತ್ರ ದಿ ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು। ಪ್ರಸಾದಿ ಕೇಳ ವಂ ಸೂ॥ ಲಿಂಗಂ ನಯನ ದಿ ನೋಡ ಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೋಡ [illegible]

ನಯನದಿ ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು ಪ್ರಸಾದಿ ನೋಡುವ ಸೂ॥ ಲಿಂಗ ಘ್ರಾಣದಿ ವಾಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಾಸಿಸದಿತು। ಪ್ರಸಾದ ಘ್ರಾಣದಿ ವಾಸಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು ಪ್ರಸಾದಿ ವಾಸಿಸುವ॥ ಲಿಂಗ ಜಿಂಹ್ವೆ ಯಿಂ ರುಚಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರುಚಿಸದಿತು [illegible]

೨೬ ಯಿಂ ರುಚಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ಮು। ಪ್ರಸಾದಿ ರುಚಿಸುವ ಸೂ॥ ಲಿಂಗಸಂಸಾರ ದ ಜ್ಞಾತ್ರ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ವೆಂಬ ಸಕಲ ಭೂತ ಪ್ರಾಣತ್ರಯ ವ ನತಿಗಳದು। ಕೂಡಲಚಂನಸಂಗನಿಂ ಮಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ದ [illegible] ಯಿಕಂ ಮುವತ್ತು ಯಸಂಗ ವಿಶೇಷ ದ ಸಂಗ [illegible]

ಪಾದೆಪಾ॥ಎ॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಸುಖ ಮು ಬದಿಂದ ಆದಿಪ್ರಸಾದ ವ ನೆಯ್ದು ದ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಿಯ ಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಮು ಖ ದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದ ವ ನೆಯ್ದು ದ ಸ್ವರೂಪ ವ ನೆಯ್ದು ದ ಸಾಬ ವೆಂತಿದ್ದು ತೆಂದಾ ಡೆ। ಮುಂದೆ ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ ವಾದು [illegible]

ಅಂತ್ಯಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ವ ರಾಳಿ॥ ಬಲ್ಲ॥ಶಕರ ನಾ ನು ಸಂನ ಹಿತನು ಅಲ್ಲ ವಿ ಗೆನ ದು ಕ ದೆ ಯ ಲ್ಲ ವ ಯ್ಯಾ। ಅಷ್ಟ ಶರಣಾ ನಾ॥ಎ॥ ಪ ದ॥ ತಪ ಬೆ ವಿ ದಿ ದು। ಮ ಪಾದಿ ಕ ನಲ್ಲಾ। ಮ ಪಾಯ ನು ವ ಲ್ಲ ಶರಣಾ ನು ಬೆ ರ ವಿ ತಾ ಶ್ರಿ ಬಿ ಮನ ಪಾ ರು ಪ ದಿಂದ [illegible]

ಯ ಲ್ಲ ತ್ತಾನಿ॥ ಅ॥ ಶರ ಣ ವಿ ಡಿ ದು ರಂಜ ಕ ನೆಲ್ಲಾ ಜಾ ತೆ ವಿ ಡಿ ದು ಬೋ ಧಕ ನಲ್ಲವ ಯ್ಯಾ। ಆದಿ ವಿ ಡಿ ದು ಆಗ ಮಿ ಕ ನಲ್ಲ ಆ ಗೆ ಮು ವಿ ರ ಹಿ ತ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಯ್ಯಾ॥ಎ॥ [illegible] ವಿ ಡಿ ದ ಸ ಹ ವ ವ ನಲ್ಲ। ಸು ದಿ ಯ ರ ದ ರ ಹಂ ಗಿ ಗ ನಲ್ಲ ವೈ ಯ್ಯಾ॥ [illegible]

ವಿ ಡಿ ದು ಬ ರ ದ ಹೂ ನಲ್ಲ। ಯ ರ ತ್ತಾ ಗಿಂ ಪೆ ಸಾ ತ್ತಾ ದ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಯ್ಯಾ॥ ಶಿ॥ ಭ್ರಾಂತೆಂಬು ದ ನಿ ಕ ರಿ ಸಿ। ಸ್ವ ಶರಿ ಸ ನು ಅಂ ತ್ಯ ವಿ ಷಯಂ ಮ ಗಳಾ ಳಿ ಗೆ। ಅಹಂಕ ರಿ ಸ ನು ಬೆ ಬೆ ಮ ದ ವೆಂಬು ದಿ ತ್ತಾ ಗಿ। ನ ಸನಿ ರಾ ಯ ಬಾ ಶ ರ ಣಾ ನ ॥ ನ ದೆ ಯ ಪ್ರಸಾದ ನು ದಿ [illegible]

ಶಿವಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಾದ। ನೊ ಟ ಲು ಪ್ರಸಾದ ವ ಲ್ಲ ದೆ। ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಯ ಪ್ರಸಾದ ದಿಂದ। ಕೂಡಲಚಂನಸಂಗ ನಿಂ ಮ ಲಿಂಗ ಕ ॥ಎ॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂ ತು ಮಾಡಿ ದ ಮುಖ ದಿಂದ ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ವರೂಪ ವ ನೆಯ್ದು ದ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಿ ಯೊ ವ ಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮು ಖ ದಿಂ ದ ತ ಸಿ ಯ [illegible]

ದ ಬಿ ದ ವೆಂ ತಿ ದ್ದು ತೆಂ ದಾ ಡೆ। ಮುಂದೆ ಸೆ ವ್ಯ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ವಾದುದು॥ ಸೆವ್ಯಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ॥ ಗು ರು ವಿ ಕ್ರಿ ಯ ಲ್ಲಿ ಸಂಗ ನಿಂದ ವಿ ತ್ತ ಯ ವಂ ದ ನಾ ನಿ ಸಂಗ ವಾ ಯು ತ್ತು ಸಂಗ ನ ಬ ಸ ವಂ ದ [illegible] ಸಂಗ ವಾ ಯು ಷ ನ ಮ ನ [illegible] ವಿದ್ಯ [illegible]

ತ ನ ತ್ರಾ ತ್ರ ಲೆಂ ನ್ನ ಬ ನಾ ರಿ ಸ ದೆ। ಸಂಗ ಲಾ ಯು ತು ಘ್ರಾ ಣಾ ಲಿ ಬಿ ಮ ಕ ದಾ। ತಿ ಲಿ ತೆಂ ದು ಸಂಗ ಲಾ ಯು [illegible] ಪ್ರಸಾದಿ [illegible]

ದೀಕ್ಷಾಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ ೮

ಗದಪ್ರಸಾದವನರಿದು ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು। ಹಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ತಲ್ಲಿಯ್ಯಲಾಗಿ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು॥ ಜಲ್ಲೆನರಿಯೆ ನೆಂಬ ಸಂದಳಿದು ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು। ಮಹದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ನಾಬಿಯಾದಾ॥೨॥ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶನ ಪ್ರಸಾದವರಿದು। ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶನದಿಂದಲವಮಸು
ಖಿಯ ಹೊಸೆನೂ। ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಭಾವಸ್ಪರ್ಶನ ಸಾಜ್ಞೆ ಪ್ರಸಾದ ... ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಪ್ರಾಣಸ್ಪರ್ಶನದಿಂ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದ॥೩॥ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಲಿಂಗಮನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ। ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಸಂದಳಿದು ನಿಜರೂಪಾಗಿ। ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಸಂಗಸಂಪದ ... ಸಂಗ
ವಾಯಿತ್ತು ಮಹದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಸಂಯುತವಾಗಿ॥೪॥ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವನತಿಗಳದು। ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ನಿಃಪ್ರತಿಪದವಿ ತಾನಾಗಿ॥ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಚಿದ್ಘನ ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶನ ಚೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಸಂಗವಾಯಿತ್ತು ಕೂಡಲಚೆನ್ನಸಂಗನಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನಿಂ ...
ಸೂತ್ರಯಂ ತಲ್ಲೌ ದಿಪ್ರಸಾದಿ ಅಂತ್ಯಪ್ರಸಾದಿ ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲವು। ಯೆಕಪಾದ ಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಲತ್ರಯ ನಿರ್ಮಲಕಾರಕತ್ವವಾಗಿ। ಪಾದೋದಕಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದುವ ಜಡ ಬೆಂತಿಂದು ಶುದ್ಧವಾದುದು। ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷಾಪಾದೋದಕಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಶಿಷ್ಯ
ಮೂದವಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಗುರುಪಾದೋದಕದಿಂದ ಶರೀರವು ಚರಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ನೀರೆ॥ ಪದಗ॥ ಅನಾದಿ ಮಲಮಾಯಾ ಮಲ ಕಾರ್ಮಿಕ ತ್ರಾಣಮಲ ಕೊಲೆಸುತ್ತಾವುದು। ಪ್ರಾಣದ ನಿರ್ಮಲವಾದುದೆಂದಯ। ಪ್ರಾಣನಾಥ ಗುರುಪಾದೋದಕ॥೧॥ ಗುರು ಪದಾಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಅ
ಪ್ಪಿ ಮುಕ್ತಿ ವರತೀರ್ಥ ಸಂಗವಾಗಿರುತ್ತಿಪ್ಪನು। ಅರಿದು ಗುರು ... ಬಿನದ ಯಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ ಪರಮರಸ ಬದ್ಧರಿಸ ಮುಕ್ತಿ॥೨॥ ಪಾದಬಿಗುರುಬಾಹ್ಯನ ಗುರುವಿನೊಳು ಬು। ಮೊದದಾ ಬವಕ ವಾಗಿರೆ ಕಾಡಿ ಬಿದವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಷ್ಯನು ದಯವಿರಿಸು ಪಾದೋದಕರೂ

ಶಿಕ್ಷಾಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ

ಪ ಪಾನಾಗಿ॥೩॥ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರು ಸಮರಸಲಾಗಿ ತಂಬೊಳು ... ॥ಚರ ಸಿಹೊಕ್ಕು ಪರಾತ್ಪರ ವರಾಂಬುದ ಗುರು ಕರುಣಾಮೃತ ಪಾದೋದಕವರಿ ಪರವಶ ಬಾದುದನೆಂಬೆ॥೪॥ ನಿರುನಿ ... ರಾಗಿ ಬರಸಿ ಪಾದೋದಕ ದಾಕ್ಷಿಯ ಕಡಿದಾಕು ಲಿಯ ತಿಳಿ ಮಾಡಾಯ ಸಂತ
ತವಾಗಿ ಮುಳುಗಿ ಕರಗಿ ಕಲಸಂಗನ ಕರ್ತವೆಂದಬದು ಕಿರಿದೆನೂ ... ॥೫॥ ಸೂತ್ರಯಂ ತು ದಿಕ್ಷಾಗುರು ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತ ಪಾದೋದಕ ಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದುದ ಲಿಂಗವು। ಶಿಕ್ಷಾಗುರು ತತ್ವದಲ್ಲಿ ... ಪ್ರ ಪಾದೋದಕ ಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದುದ ಬೆಂತಿದುಂತೆಂದ ... ಮುಂದೆ
ಶಿಕ್ಷಾಪಾದೋದಕ ಸ್ಥಲವಾದುದೆಂತೆನಲಾಗ ಮಧು ಮಾದದಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಲಿಂಗಾದಕ ಪಾದೋದಕ ಪಲ್ಲದೆ। ಅಂಗವಿಸಿದ ದಂನೆನ್ನಿದ್ದ ಪಾತಕ॥ ಪದ॥ ಶರಣರು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ। ಚರಣವ ತೊಳೆದು ಪಾದೋದಕವಾ। ಧರಿಸಿದ ದೇಹ ಪರವಸ್ತು
ತಪ್ಪದೆ ಸ್ಥಿತಿ ರಿಸಿ ಮುಕ್ತ ಶಿಯಜಲ ನೋಡಾ॥೧॥ ಮನಕೆ ... ಶರಣರ ತನು ಕೊರಗಿ। ಪಾದೋದಕವ ಸುದ್ಧರಿಸದಡ ಬಕ್ತರಿಂದಾ॥ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡದಿನ ವಮಲ ಬದ್ಧ ಮಲ ನಿರ್ಮಲ ಬೆಂತೆಪ್ಪುದಾ॥೨॥ ಚಂದ್ರಾದಮದಿ ಲಾಗಲು ಚಂದ್ರಕಾಂತ

ಜ್ಞಾನಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ

ಬಿಂದು ಸಕರಗಿ ಹರಿ ಬಂದದರಿ। ಸಂದಳಿದು ಲಿಂಗದಾ ಪು ತನ ಶರಣರಗಿ। ನಿಂದ್ರ ದಾತನ ಪಾದೋದಕಸಂಬಂಧಿ॥೩॥ ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನಾ ಕಾಶದಿಂದ ಲಿ ಪಕಿ ಸಿಬಿ ಬಿನ್ನೆಂಬ ಬಪ್ಪುದೆ। ಯೆಕಿಕರಿ ಪದ ಪಾದೋದಕ ಬಾದಾಕರ ರೂಪಾಗಿ ಪ್ಪು ದ॥೪॥ ಮಾಯ ಸಂತ್ರ ... ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ... ವು
ಲು ಮಲವಳಾವದು। ನಿರ್ಮಲವಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದು ನಿ। ಕಾಯ್ದು ದು ಹು ಲಿಗೆರೆಂಯ ಪರದಸಿಗೂ ಮ ಶ್ರೀ ರನಲಕ್ಷ್ಯೆಯಾನಂದ ವಾದ ಪಾದೋದಕಾ॥೫॥ ಸೂತ್ರಯಂ ತು ಶಿಕ್ಷಾಗುರು ತತ್ವದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟ ಪಾದೋದಕ ಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದುದ ಲಿಂಗವು ತ್ರಿಪುಟಿ ... ಗ
ತವಾಗಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನಗುರು ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಮಾನಂದವನೆಯ್ದುದ ಬೆಂತಿದುಂತೆಂದಾ ಡೆ। ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನಪಾದೋದಕಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಜ್ಞಾನಪಾದೋದಕಸ್ಥಲ॥ ಶ್ರೀರಾಗ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಜ್ಞಾನಗುರು ಬಿನೋ ಕೃಶ್ಯವಾಗಿ। ಸುಜ್ಞಾನಾಮೃತವನಿಬಿಡಾತನ ... ದುಕ ... ಪ
... ಕೇ। ಕೆವಲಸ ಮರಸನಿಜರೂಪಾಗಿ॥ ಪ ಮಹಾತ್ಮೆ ತೋನ ನಂ ... ನಾದ ... ಮ ... ಗಗನಾ॥೧॥ ಕರಗಿ ತಿಳಿದು ತಂನೊಳು ತಾನೆಪ್ಪು ತನಿರ ಘ ... ನಾಂದು ರೂಪಾದಂತೆ।

ಾವನ ತಠಸುಜ್ಞಾನರಸಟಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಿಹಪರಮಾನಂದಶರಣ ॥ [illegible]
ಜಂಗಮತಾನೆ ಪಾದಕ ತಾನೆ ಪರಮಾನಂದ ಶರಣನು ಸುಖಿ ತಾನೆ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ [illegible]

ಶ್ರೆಯಾನಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಥಲಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಗಳ [illegible]

ಷ್ಟತಿಷ್ಠ ದ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಪತಿಸ್ಥಲ ಪಾದು [illegible] ಕ್ರಿಯಾನಿಃಷ್ಪತಿಸ್ಥಲ [illegible]

[illegible]

ಪಿಂಡಾಕಾಶಸ್ಥಲ ಪಿಂಡದಾಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ। ಪಿಂಡಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದಿದಾ॥ಪದ॥ ಪಿಂಡಾಕಾಶಗತಿ ತಾನಾಗಿ। ಘಟತತ್ಸ್ವರೂಪವನೆಂತೆಂದಡೆ। ಘಟವಾಗಿ ನಡೆನುಡಿಯುಕ್ತ। ಅಘಟಿತ ನಿರ್ವಯಲಾದನೆಂಬೆನಾ॥೧॥ ತಿಳಿವೊಡೆ ಶಿವಗಣಾ ಪುಂಡ್ರಾಂತ್ರಿ ಆಕಾಶ ತೊಡಗಿ ಬಯಲ

ದ್ದದಂತೆಯಂತಿರ್ದನಿಲ ಬಿಸೊ ಕಡಗಿದ ಬಯಲ। ಆ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮನದನೆಂದು ಪೇಳ್ವ ಬೆಸನಾಗಿ ನಡೆಯೊಳಗೆ ನುಡಿಯಾಗಿ ಯಂತ ನಡೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯಾಗಿ। ಅದಗಿದ ಸಾಕಾರ ಬಯಲಾ ಆಸು। ನುಡಿದು ತಾನೇ ಶಿಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲಾ॥೨॥ ಸ್ಥಿತಿ ಕರದ ಬಿಂದು ಬಿನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿ। ಘಟ ಪ್ರತ

ದು ತೋರುವಂತೆ। ದಿ ಪಘಟ ಸಂಶಯರಹಿತ ಸ। ಘಟಿತ ಘನವನಾನೆನೆಂಬೆನಾ॥೩॥ ಮಿಥ್ಯ ಜಡವ ಪರಿಹರಿಸಿ। ತಥ್ಯವಾದ ಪಿಂಡದಾಗೆ। ನಿತ್ಯ ನಿರವಯ ನಿಜರೂಪ ಆಸು। ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಿಂದು ಮಕಂಡೆನು ಪಾಡಲಸಂಗಾ॥೪॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತು ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ನಿರವಯವಾಗಿ ಲಿಂಗ

ಬಿಂದ್ವಾಕಾಶಸ್ಥಲ ಲ ಶರಣನ ಪಿಂಡ ಮಧ್ಯಸ್ಥವಾದ ಚಿತ್ತಿನ ಬಿಂದಾಕಾಶ ಸ್ವರೂಪವನೆಯ್ದಿದ ಚಿರ ಬಿಂದು ನಾಮ ಸನಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂತೆಂದಡೆ। ಮುಂದೆ ಬಿಂದಾಕಾಶಸ್ಥಲವಾದ್ದು ದ್ವಾ॥ ರಾಗ ಬೌಳಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಆದಿ ಬಿಂದು ವಿನೊಳಗೆ ಅಜಾತ್ಮವಾದ ನಿರ್ವಯಲ ನಿರಂಜನ

ನೇ॥ ಪದ॥ ಚಿತ್ತದಾಕಾಶಗೆ ಧಾತು ರೂಪಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿ ನಿಜ ಕೈವಲ್ಯ ವೃಕ್ಷ ಲೋಲ ನಿರ್ವಯಲ ಮೂರು ತಿ ಬಿಪ ಹಾ॥೧॥ ಬಿನ್ನ ನೆನವಿನಲ್ಲಿ ಮನರೂಪ್ಯಾಗಿ। ಬಿನ್ನ ಮಯ ಚಿದ್ರೂಪಾಗಿ ಮಹಾ। ಘನರೂಪನ ಡಗಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲ ನಿರವಯ। ಬೆಸನು ತಾನಿದ ಬಸವಣ್ಣ ತಂದೆ॥೨॥

ಷಡು ಶಕ್ತಿಗಳ ನಾಶ ಕ್ಷೇತ್ರಯಲನು ಮಾಡಿ। ಪಿಡಿದಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯ ಲನೆಕಲ ಮಾಡಿ। ಘಟ ಪರಶಕ್ತಿಯ ಬಿಂದು ವಿನಲ್ಲಿ। ತೆಜಾತ್ಮ ಪ್ರತಿಯಾದ ನಿರ್ವಯಲಗೆ ರು ಬಸವಣ್ಣ॥೩॥ ನಾದ ಬಿಂದು ಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಾದ ಆದಿ ಬಿಂದು ವೆಸು ನಾದ। ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾ

ತೀತ ನಿರ್ವಯಲು ನಿಜವಾದ ನಿರಂಜನ ಗುರುಬಸವಣ್ಣ॥ ಸ್ಥಾನ ॥ ಸಕಳನಿಃಕ್ಷಳತತ್ವದ ಸಂಜೀವ ಧ್ಯೇಯತೀಯ ಮೂಲ ಪ್ರಣಾವದ। ಸಕ ತಿಂಯೊಳಗೆ ನಿರ್ವಯಲು ವಾದ ಕಳಾಡಲ ಜಂ ನ ಸಂಗನಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ॥೪॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತು ಬಿಂದು ನಾಮ ನಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ

ವಯ ಸಂಗ ತಿಳು। ಶರಣನ ಅಖಂಡ ಮಹಾ ಸ ಪಾಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ದ್ದ ಘನ ಪಾಘ ನ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಮಹಾ ನಿರವಯವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂತೆಂದಡೆ। ಮುಂದೆ ಮಹ ದಾಕಾಶಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಮಹದಾಕಾಶಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ ಬೌಳಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಆಕಾಶವೆಂ

ಮಹದಾಕಾಶಸ್ಥಲ ಬ ಅನಾಮಿಕನು। ಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಜಗವನುಂಗಿ ನುಡಿಗಿದ ಘನನು ಸು ಕಮತ್ತೆ ಮರಘುವ ಗಂಡರ ಕಾಣದೆ॥ ಪದ॥ ನಾ ಕಾದ ಆದಿ ಬಿಡಿದು ಬಂದು ಬೆಂದು ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು। ಲೋಕವೆಂಬ ಬೆನಿಯ ಬಿಯದೆ ನಲಿನಂಬಿ। ಯೆಕ್ಕಸವೆಂಬ ತತ್ವ ವನೆಯ ವಿಯದಾಕಂಗೆ ಬೆಸ

ಬೆದೆಂ ನದ ಬಯಲೆಲ್ಲ ಸಂಬಳ॥೧॥ ಯಿಲ್ಲದ ಲಿಪ್ತದ ಗಿತ್ತಾಗಿ। ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೆಳರಿಯಾ ತೆತ್ತಕೆ। ಸಲ್ಲದು ನಿನ್ನ ವಾಟ ಕೋಟದ ಫಲವ ನಳಿದುದು॥ ಅಲ್ಲ ಹು ದೆಂಬಾ ಬೆರ ಡರ ಪಾಲ ಹಾದಸ ಕೆದಿಟ ವನಳಿಯೆ। ಯಲ್ಲವು ಯಲ್ಲದಂತಾಯಿತ್ತು ಅಖಂಡಿತ ಬಯ

ಲು॥೨॥ ಅಖಿದಕೆನು ಮರದಡೆನು। ಅಖಿಯದೆ ನುಂಮನಿರ್ದಡೆನು। ತೋರದಡೆನು ತೋರಿಯದೆ ಸಂಸಾರಿ ಹೊದಕೆನು ಶರಿಯ ಮರಿಯ ಕುರುಹು ಬಿಡಿದು ಬಳಿದೆ ಬಳಿದೆ ಬಂದು ಬಂದು। ಸುರಹಿ ನೆ ಮೂರು ತಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲ ಸಾಧನಾ॥೩॥ ಬಾದಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಯಂತ್ರ ಕರಣಾವೆ

ಂ ಬ ಪಾ। ಬಿದಸ ಮಯದ ರುಷನ ಬಹುಕ ಪೊಕದ ಕಲಪ॥ ಯಿ ಮನೊದಿಯೊದಿತಾ ವೆಘುನ। ಬೆಂದು ಕೆಲರಕಿಳಿದು ಮಾಡಿ। ಪಾದರ ವರು ಮರ ಹಾದಾರಿಯೆ ನಿಲು ಬಟ್ಟೆಗೆ॥೪॥ ಅಜ ಹರಿರುದ್ರರೆಲ್ಲರು ಅಜಸಿ ಅಜಸಿ ಕೆಲ್ಲ ತಿಗೆ ಟ್ಟರು। ತ್ರಿಜಗವನುಂಗಿದ ಪಾಂಟ್ರು ಲು ತಿಂನಾಕ್ಷಿ

ಕ್ರಿಯಾಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ ಗೆ ಪದ ದು॥ ಮಜಡ ಲು ನಾಕೈನೊಬಿಯೊಬಿಸು ಜನರೆಲ್ಲರು ಶಿವತಿಗೆ ಟ್ಟರು ಗಜ ಬಜೆಯಲ್ಲಿಸಿಲು ಕದೆನಿಂದ ನಿಜಗುನಾಯೊಗಿ॥೫॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತು ಪಿಂಡಾಕಾಶ ಬಿಂದಾಕಾಶ ಮಹದಾಕಾಶವೆಂಬತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲವು। ಯೆಕವಾದ ಲಿಂಗ ಮು ಶರಣನ ಸರ್ವ ಕ್ರಿಯೆ

ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ ನಾ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ತಾ ರು ತಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂತೆಂದಡೆ। ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಯಾಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಕ್ರಿಯಾಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಆ ಚಾರದ ಮುಂದು ಬಿಂಯು। ನಾನೆನೆಂದು ಪ ಮಿಸು ವೆ ಬಾಳಗಿ ನೊಳಗೆ ತಾವ ತಾವ ಗು ತಳಿದ್ದುದು ತಾಚಾ

ಪ್ರಕಾಶಿ। ॥ ೫೮॥

ಜ್ಞಾನಪ್ರ
ಕಾಶಸ್ಥಲ

ಅಲುಳಿವಿನಾಚರಣೆಯ।ತಲನತಿಪ ತಿದುರ್ದು ವಿದವಿದದಮ ಪಾಘುನದಾಚಾರಾಗಳಗಳ ಪ್ರತಿಕರಣಿರಿಯ।ತಟದಾಘ ನಿರವಿಧ್ಯರ್ಕ।ಘಟಟಾ ಕ್ಷಮದು ಪಾಕಪಾರಗೆಂಸ್ನದಿಪ್ರೌಗಳಬರು ತುದನಿರಿಯ ತಡಿಯ ಕೆಂದು ಪಾದರೆಗೆ ಪಿಡಿ ಮಳಿ ಹೊಡೆತ್ರಿಪರು ಕ್ಷುಬ್ದಿಖಳಿ ಕ

ಮತ್ತಾಚಾರಾಗಳೆ।ಮಾಣಿಕೆ ತಲುದಿದವನಕ್ಕೆ ನಿಜಪತ್ತ್ರದ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಲೆಂದಲುದಂಗಾಚಾರಾಗಳಗಸ್ಥ ನಿಷ್ಠೆಯ ಘಮ್ಟದಲ್ಲಿ।ಶಂಬುಂತ ಪ್ರಮರನಂತೆ ಮಾಡಲಜಂನ ಸಂಗನ ಲಿಂಗ ಶರಣಾಬಪ ಬಂಣಾಂಗಾಚಾರಾಗಳಗಸಗಾತ್ರೆಯಂ ತುಶ್ರಿಯ ಲ್ಲಿತಾನೆತ್ರಿಯೊಳ

ರೂಪಲಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಲಾದ ಲಿಂಗ ಶರಣನಮ ಪಾನುಭಾವ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಸ್ಥಗಮ ತಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರ್ದಂತಿರ್ದುದ ತೆಂದಾತೆ।ಮುಂದೆ ವಾಲ ಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲವಾದುದಾಗಳಾಗಮಾಪಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಶರಣಾನುನಿಜಲಿಂಗಶರಣಾನಾ।ಅಕ್ರಪಾಸಸ್ಥ

ಲಿಂಗಸ್ಥಲ್ಪೆ ಂವಸ್ತುಗಳದಗಜ್ಞಾನಾಂಶಾಚೆಯ ಸನ್ನಾತ್ರದ ಪರ ಲಿಂಗೆ।ನಾಹಂ ನಾಹಂ ಯೆಂದು ಕೂಗಿದ ವಂಸಾಗತೆಂನ ಸಕ್ಕಂಗನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು ತಾನೆಂತೆಂದದೆಂಯಾಜನಿಸು ಬನತಾಗಗಸಾತಾಕಿಗೆ ಸಿಕೆಯ ನಿಷ್ಟ ಬನಲು।ಮಿತಾಕಿಗೆ ಅಂಗಲಿಪ್ಸು ಬನಲ್ಲಾತೆಂನಸಹಿಂತ್ರಿಯಂಗಳ

ರಣಸ್ಥ ಸೆಕೆನಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಹೊಂದಗಾಣಜ್ಞೆಂಬಲ್ಲದೆ ಪಾಂದೆ ಪ್ರೈಯ್ಯಲಿಪೂಕೆತಾ
೧೮ ಪ್ಪುಲಿಬಿಬುಳಿಮು ಬನಲ್ಲಕುಂಬಿ ದಾಕಗೆಸೂಜಿ ಯಾಘು ಬಂತೆಲಿಂಗದಾ
ತೆಂಮತಂಮಟಗಿಗಳಕಾದ ಬುತಿರ್ದ್ದನಪ್ಪೆಂಪ್ಯಲಿಂಗಾಗಳಸೂತ್ರೆ
ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾ ಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲವಾದುದಾ।ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶಸ್ಥಲ॥ಶಂಗಳಕ್ಷಮಂಜರಿ॥ಟ
ಶಸ್ಥಲ ಪಾಳ್ಪತಸ್ಥಲದ ಲಿಕಂಡೆಹೆ ನೆಂದಾತೆ।ಮೆರಿನಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧರಾ।
ಲ್ಪಾತ್ರಲುಬಿಬಿನಸೂಚಕರದ ತತೆಮನರಿಯತು।ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬಾಂಯೆ

ಸುಖನಮ್ಯಗಳ ಶರಣನ ಶರೀರಲಕು ಮಾನದಾಬಿಯಂದ ವಶರಿರಿ ಯಪ್ಪನಮ್ಯ।ತೆಂನ ಪರಿಗೆ ಬೆದಸಾರುತ್ತಿಧಾಲ್ಪೆಶರಿರ ಕೊಳ್ಸಂಪ್ಯಪ್ಪಾನಪ್ಪುತ್ಸಾಯ ಬಾಂದು ಡಾಗಿ।ಗಳಗಳು ಮೆಂದೆ
ಭಾಘಬನಾ।ಹಲಬನಾರಿಯನಂತು ಬನರಿಯನು।ರೂಪುಗೆಡು ಬನಲ್ಲಪ್ಪಿಯ್ಯಶರಣಾಗಳಗಳ ಕಾತ್ತ ಯುದಂ ಮೆಕಯೆ ಬಿಪ್ರಿತಿರಿ ತ್ಯಾದಿತ್ರತಿನರಿ ದಾಡಿದ ಪ್ರೈಯ್ಯ।ಲಿಂಗೆಸೂ ಡಲಬಂನಸಸ್ಪೈಯ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಯ
ಯುಂತುವಾಬಪ್ರಕಾಶಬಸ್ಸೈಯುದಲಿಂಗಮಶರಣಾನಭಾವಭಾವಿಜ್ಞಾಬಿತಬೆಂಬತ್ರಿಮುಚಿನಪ್ಪ ಬಾಗಿ।ಮಹಾಜ್ಞಾನಲೆತಾ ನಾಗಿತಂನಲ್ಲಿತಾನು ಪ್ರಕಾಶಬಾದಬಿದವೆಂತಿರ್ದುತೆಂದದೆ।ಮುಂದೆಜ್ಞಾನ
ಲ್ಲಗಳವಪ್ಪನಾದಜ್ಞಾಯಂತೆ।ಆಕಾಶವಬುಂಜಾಕಕೊಂಡಂತೆ।ಲಿಂಗದಪೂಯಾಸಂಪ್ರಮಯೆರಿಜಕಾಜಳದಲ್ಲೆತೋಲಾರಿ ಯಥಗಿತ್ತಗಳಪದಗಜಲದಲ್ಲಿ ಅನಿಲಲಿ ಕಾರದಿಂದಿಹ ವಿಶೇಷ ಬಪಿನ ತೆರ
ಗಳರಜ್ಜಸಪ್ಪಸ್ಥಾನು ಚೆರಪ್ರಮಿತೆಜಿಸಬಾರದಲಿವರಣೆ।ಸಜನೆಯುಂದಲಿಕಂಡೆಹೆನೆಂದದೆಅಜಹಾರಿರುದ್ರರಕಾರಿ ತ್ತಾಗಳಲಿಬಿಸುವಲಿಜಿಕೆ ಮತ್ತಂನಕ್ಷತ್ರಮಾಯೆ।ಅಲಿಕೆಸತ್ತರೆ ರೂಯೆ
ಮಾಯೆಬಾಯಿತ್ತಾಗಳಗಳಯಲ್ಲಬನುಕಕೊಂಡಿತ್ತೀಮಾಯೆ।ಬಳಿದರೆಂಬವರಾರೂಯಿಲ್ಲ।ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಟ್ಟುಹದಗಿಲು।ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬಾಂಯೆತಾಪಬಾಯಿತ್ತಾಗಳಗಳ ಅನುತ್ತಂನಕ್ಷತ್ರನಿಸುಂದೆ ತೆರ
ಆನಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆನಿನಾಯಿಲ್ಲ।ಆನಿನೆಂಬುಭಯವನಳಿಯಲು।ಆನಂದನಿಜಗುರುಲಾಯೆನಾಗಳಗಳ ಅಂತುಶರಣಸ್ಥಲಕ್ಕೆಸ್ವಮುದ್ದಭಾವದಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆಂಪದನುಳಿಕ್ಕಂಬುಂಗದಳುಪಾಅಪ್ರಅಪ್ರಸೂತ್ರೆಯಂ ತುಶ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶಸಾಬಪ್ರಕಾಶಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವೆಂಬತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಲವಯೆಕವಾದಲಿಂಗಕು
ಸೊಂತದು ಅಯುಕ್ತನ ಲಿಪ ಶಿಣಾಮುಗ್ರಹಕಲನ್ಸೈಯುಲಿಂಗದಾಕಗೆಭಿಂನಭಾವವಳಿದು ಪರಮಾನಂದಸುಖರಸುಖದಲ್ಲಿಪುರಿನಾಮಲಾಗಿರ್ದದವೆಂತಿರ್ದುತೆಂದದೆ।ಮುಂದೆಕೊಂಡದುಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲವಾದುದಾಗಳಕೊಂಡದುಪ್ರಸಾಧಿಸ್ಥಲಗಳಾಗಮಾಪಾಳಿಗಳಲ್ಲಿಯುತರೆತರಭಾವವನರಿ ನಿರ್ದಾವಮ ಪಾಘುನಸ
ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥ ದಾಳಗೆಮ ಪಾಘುನತಪ್ರಾಪ್ತಿ।ಸಹಿಜಪರಿಣಾಮಪ್ರಸಾದವನಾಗಳಗಳು।ನಿರ್ವಯಶಾದಬಸವಂಣ್ಣಾತಂದಿಹಬಿದಗಯಿತರೆತರಭಾವತನತ್ರಿಯದೆ।ಸತತಲಿಧಾನಲೆಂಬೆರಿಯದೆಪ್ರತನಿಶ್ಚಯಪರಿಣಾಮಪ್ರಸಾದವನಾಗಳಗಳು।ನಿರ್ವಯಶಾದಬಸವಂಣಾತಂದೆಗಳಗಳನೆಂಬರು
ಇಲ್ಲನಿಂದನೆಂಗಂಬಸಂದುಸಂಶಯನಾಲದಮರದು।ನಿಂದನಿಜಗುರುಬೆವಿರಣಾಮಪ್ರಸಾದದಾಖಾರದಿ।ನಿಜಗೈಕೂಕನಾದೆಸುಬಿಯೆ॥೧೨॥

ನಿಂದುದಾ
ಗರಸ್ಥಲ

ಅಪ್ರತಿಮ ತತ್ವದ ಮುಂನವೆ ಅಪ್ರತಿಮ ನಿಜರೂಪಾಗಿ। ಅಪ್ರತಿಮ ತತ್ವಹರಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಸಾದದ ತತ್ವನಿಧಿ ಯಿ॥೫೫॥ ಮುಟ್ಟದ ಮುಂನವೆ ಪ್ರಸಾದ(ಪ್ರಸ)ತ್ತನಾಗಿ। ಮುಟ್ಟಿದೆನೆಂಬುವ ಸರಂಯ ದೆಬ್ಬಟ್ಟಬ ಯು ಲಿಪತ ಪಾನಂದದಿಂದ್ರ ಟ್ಟಮುಟ್ಟದ ನಿಜವೆ॥೫೫॥ ನಿಷ್ಠೆಯ ನಿಷ್ಠೆಯ
ರನಿರಂಜನ ಸಂನಮಿತ ಕಾಣ ಲಂಬ ನಸಂಗನಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಪ್ಪನಾದ ಪರಿಣಾಮಿ ಬಸವಂಣಾ ತಂದೆ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಇಂತು ಪರಶಿವಾಪ್ತಂದ ಪ್ರಸಾದದ ನಿಜಸುಖವನಾರಿಂಗಿಸಿತ್ರಬ್ಬಿ ಯಾದ ಲಿಂಗ ಮು। ಅಂಯಿಕ್ಯನಲ್ಲಿ ತಾನು ತಾನಾದ ಗಾನಿಂದ ನಿಂಲಬೆಂತಿದರ್ ತೆಂದಾದೆ। ಯುಂ
ಕ ನಿಂದು ದಾಗರಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ನಿಂದು ದಾಸ್ಯರಸ್ಥಲ॥ ರಾಗ ಗಾಳಿ ಪಲ್ಲ॥ ಸುಖ ಉಂಹಾದೆನೆಂಬ ಸುಖದ ಸ್ವರತಿಯ ತಗಿಲಿಂದ ಪಿಲ್ಲಿಮು ಸತಿ ಗತಿ ತವಾದುದು॥ ಪದ॥ ಗುರು ಪ್ರಸಾದ ವಕೊಂಡು। ಗುರು ಕೈಪ ಬೆಂದರಿಯದೆ। ಮಿಥ್ಯದ ಕೈ ಪದನಿಲಯ ಪರತತ್ವ ಪದಾರನಿಂದು
॥೧॥ ಶಿಂನಸುಖದಲ್ಲಿ ಮನವು ಸಂಗವನೆಯ್ದಿ ನಿಂದೆದು। ನಿಂದ ನಿಜದನಿಲಯ ತಂನಸದ್ಬಂಧವರಿಯದು॥೨॥ ಅನುಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾವಿಷ್ಯವಾಗಿ ಘನಸುಖವನಾಳ್ಪಿಗಿಸ್ಥನೆನಹಳಿದು ಇದಕೆವದ ಸವನುಬುಮಿಸಿ ಲರಿದು ಕಂಡ್ರೈಯ್ಯ॥೩॥ ಅಬಿಬಿಡಿದ ಅಬಿಪಸುಖ
ದಸುಖಿಯಿಹ ಪೈಮರದು ಪವಿಯಾಗಿ ಇಂದವ ಪರತಿತನಿನ ನೆಂಬೆನು॥೪॥ ಹಳಿವ ಪರದ ತಿಳಿವಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿದು ಕಸ್ತೆರದು ಪಳಿದ ನಿಜದ ಕೆಷ್ಟ ಪಾಕ್ಷರಾನಿಂ ಮುಬಸವಂಣ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಇಂತು ನಿಜದನಿಲಪನಿಂದು ನಿಸಂಗವಾದ ಲಿಂಗವ
ಯಿಕ್ಯನಲ್ಲಿ ಚರಾಚರ ಬೆಂಬ ಪಿಳಯ ನಾದು ಪ್ನನಾಸ್ತಿಯಾದ ದ ಬೆಂತಿದ್ರ ತೆಂದಾಡೆ। ಯುಂದೆ ಚರಾಚರ ನಾಸ್ತಿ ಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ರಾಗ ಪಾಳಿ ಪ ಗೌಳ॥ ಪಲ್ಲ॥ ನಿನಾನೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಮಂ ಜಿ ಬಂಧ ತ್ರತಿಬಂಧದ ಬೆರದ ನಲಾಗ ಪದ॥ ಮಾಡುವನ ದಸು

ಚರಾಚರ
ನಾಸ್ತಿಸ್ಥಲ

ದನು ಡಿಸುವ ಹಂಗನು। ಕೂಡದ ದೆಹಸು ಗಿಕೆನ ಗೂಡದೆ। ಮಾ ಡುವನ ದಸು ಭನು ಡಿಸು ಬಕೆಳು ಪವಾಸನೆಮು ಟ್ಟದ ಡುಂ ಣಾದ ನಿಗ್ರಹ ಮನಿ॥೧॥ ಮುರು ಪನಲ್ಲ ಸತಿಯ ಲ್ಲನ ಬುಂಸಕ ನಲ್ಲ। ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೆರಲ್ಲಿ ತತ್ವನಾನಲ್ಲಾ। ಚರಾಚ
ರ ಬೆಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂಗಯರಡಿಲ್ಲದ ಬಗೆಯಸುಂಗಿದನಿಲಮಾ ॥೨॥ ಆಗಮದ ಬಗೆಯ ತಾಗನಷ್ಟಿಗತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬಂಸು ಭ್ರಮೆಗೆನೆಂಬು ಗೆಯಂನು ನಿಗಳ ವಿಲ್ಲಾ। ತಸು ಪನಲು ಗತಿಳಿಯರಿ ಹರಿಯರಿ ಬಾರದಾರಿಗ ನಾಚರನು ಪಯಪ್ರಭು ॥೩॥
ಅಂಕೆನೆಝುಂಕೆಗೆ ತಾನು ತೆರವಿಲ್ಲದ ಅ। ಹುಂಕಾರಮಮು ಕಾರಕೆ ಡೆಗಾಡದ। ಭಾಂಕನೆಮು ನಕತನ ಲಿರೆ ಬಾರದ ಅ। ಹುಂಕಾರಮಮು ಕಾರ ವಳಿದು। ವಿದಾ॥೪॥ ಆಗದೆ ಹಾಗದೆ ಮಣಿಯದೆ ತಿಳಿಯದೆ। ಜ್ಯೋತಿಸ್ಪಷ್ಟ ಸ। ಹುಳಿ ಯಮಿಳಮ
ಗಡೆ ಹುಗದೆ ತಾನಿಯದೆ ನಿಜಗು ಣಾಚಿ ಪತತ್ರ ಯೆಗಿಸ್ಟ ತಿಸಿ ಕೆನು ನಿಜಪದ ಲಾ॥೫॥ ಸೂತ್ರ॥ ಇಂತು ಕೊಂಡೆದು ಪ್ರಸಾದ ನಿಂದು ದಾಗರ ಚರಾಚರ ನಾಸ್ತಿ ಸ್ಥಲ ಬೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಸ್ಥಲ ಯಿಕ ವಾದ ಲಿಂಗವು। ಅಂಯಿಕ್ಯನೆ ಸದಾ ಗೆಲಂಬ ಭಾಂ

ಭಾಂಡಸ್ಥ
ಲ

ಡದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಪರಿಚಾರ ವೆಂಬ ಸಕಲಕರ ಣಾತ್ರು ಭೃಂಗ ವಿಗಿ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ದರ್ಪ್ಪದ ಬೆಂತಿದ್ರ ತೆಂದಡೆ ಯುಂದೆ ಭಾಂಡಸ್ಥಲವಾದುದು। ಭಾಂಡಸ್ಥಲ। ರಾಗ ವರಾಳಿ॥ ಪಲ್ಲ॥ ನಾನಾ ವಿಧಬ್ರುಂ ಟ್ನಾಂ ಡದಾಲಯ। ಸ್ಥಾನವೆನಿಪ ಮೂತ್ರಾಂಯ
ಮಾ ಪಾ॥ ಪದ॥ ಯಿನಮಂಡಲಕಿರಣಾವಳಿಯ ಹಂ ನೆಯ ಗಿನಗ ರಜಿ ಕಿಬಿ ಕಿಹಡಿ ಪ್ರೂಣ ತನರದ ಜಗಂಗಳನೆಲ್ಲ ವ। ನಿಂಮ ಯ ಮದರದಾಳದಗಿಸಿದ ಗುರು ವೆ॥೧॥ ಅಣು ಮಾತ್ರ ಬೀಜದಾವಗೆ। ಘನಪ್ಸ್ತ್ರದ ಗಿಪ್ಪಂತೆ। ನಿಜಿ ತಸುವಿನೊಳಗೆ ತಾರುಪ
ಲಾರಿಸೆ। ನಿಂ ಮನು ವಿನೊಳದಗಿತ್ತದೆನೆಂಬೆ॥೨॥ ಸಾಂ ಡದಾಳಗೆದ್ರ ಭೃಂಗ ವಿಪ್ಪಂತೆ। ಪಿಂಡದಾಳಗೆ ಜೀವ ತತ್ವದಾ। ಖಂಡಾಖಂಡಿ ತವನಾರಿಂಗಿಸಿ ನಿಂದ ನಿಲ್ಕೆಪ ನಿರಂಜನನೆ॥೩॥ ಸಕಲ ಪ್ರಭುಂ ಚನ ಗಿಣಿಕರಿಸ ಹೊಂ ದಾಸ ಕಲಪ್ರಪಂಚೆಂದ
ರಿ ಯದ। ಪಪಿಮಾ ತೀತಮ ಹಾಂತನಿಂಮ ನಿಜ ಪನಾಮ ಬಲ್ಲರು ಬೆಲಾ॥೪॥

ಭಾಜನ ಸ್ಥಲ

ಸದ್ಭಕ್ತಾಚಾರಸಂಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಾಸು ಭಕ್ತನು ಭಾವಸತ್ತಿಗಳಾಗಿ ಸಕಲಭೋಗಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಶೋಭಿತ ಸಂಗನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿಗೆ ॥ ಸೂತ್ರಂ ಇಂತು ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಕಲಂಗಳಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಭಕ್ತಾಚಾರಸಾಧನಂಗಳಿಗಿಂಬು ಗೊಂಡು ಭಾಜನ ಸ್ಥಲ ವಿವರಿಸುವ ಲಿಂಗ ಮು

ಯ ಶೃಂಗಿ ತಾನೆ ಭಾಜನಭಾವ ಶಿವ ಬಂತಿ ದುರ್ಗತಿಂದ ದೇ। ಮುಂದೆ ಭಾಜನಸ್ಥಲವ ಹಾಡುದು ॥ ಭಾಜನಸ್ಥಲ। ರಾಗ ಶ್ರಾಕವರಾಳಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಲಿಂಗನಿಮಗೆ ಯಂತವ ನವ ಮೊಸಲ ಭಾಜನ ವಮಾಡಿದೆ ನೊ ಅಯ್ಯಾ ॥ ಪದ ॥ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರುಷ ರೂಪು ರಸ ಗಂಧಂಗಳ ಕಿಲಬರಿವಿ ಕ

ಳದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ನಿಮಗೆ ಬರಿಯ ಕಾಲು ಮಾಡಿದೆನೊ ಅಯ್ಯಾ ॥ ಸದ್ಭಾವಂಗಳ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡಿ। ನಿಷ್ಠೆ ಸತ್ಯ ಚಿತ್ತ ಯಾಗಿ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪ್ರವೃತ್ತಂಬ ದ್ರವ್ಯವ ನಿಮಗೆ ವಡಿಸಿದೆನೊ ಅಯ್ಯಾ ॥ ಪರಿ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದಿಂಬಿ ಮಹಾ ಘನ ಭಾಜನದಲ್ಲಿ। ಪರಮಾನಂದದ

ಂಬುಬ ಪದಾರ್ಥ ನಿಮಗೆ ವಡಿಸಿದೆನೊ ಅಯ್ಯಾ ॥ ತಾನೆಂಬ ಅಬುಬಿನ ಮೂರಿ ಸತತಿ ಯೊ ಶಿಗೆ। ನಿನ್ನೆಂಬ ಲಿಖಿತ ವನು ನಿಮಗೆ ವಡಿಸಿದೆನೊ ಅಯ್ಯಾ ॥ ಗುರುನಾಮ ಪ್ರಸಾದದ ಪರಮ ಮಂಗಳ ಲಿಂಗೆ। ಪರಮ ಸಾಧನವೆಂ ನಂಗ ಮಾಕೂಡಲ ಚೆನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯಾ

ಅಂಗಲೇಪನ ಸ್ಥಲ ೨೯

॥ ಸೂತ್ರಂ ಇಂತು ಅರಿ ಶೃಂಗಿ ಲಿಂಗವೆ ಭಾಜನವಾಗಿ। ಅರಿ

ಕೆ ಪಲ್ಲ ॥ ಗಗನ ಗಂಭೀರ ದನಿ ಲವನು। ಬಾಂದ ಮುದ್ರಾ ಭನು

ತಿ। ಚಂದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿತಲ ತಕ್ಕಂತನ ॥ ಹೂವಿನ ಜ್ಞಾನವ ನಾವಿ

ಮುರು ಮುಂದರದ ಅಂಗನೆಯ ಬಸುರ ಜ್ಞಾನವ ಖಂಡಪಿಂಡ

ಬಂದಾಪಕೆ ಲಾಂಛನ ವನವರತು ನೆಲ ಸಂಗಿ ಅಡಗಿತ್ತು

ಶಯ ತನರಿಯದೆ ಸ್ಥಲಮನಿಜ ಲಾಗಿ ದ್ವೈತ ಶಿವ ವಂತಿ ದುರ್ಗತಿ

ಗಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಿ ಭಾಜನ ಬಾಗಿ। ಅರಿ ರಳ ಬಾಗಿ ಲಿಂಗಲು ಅರಿ ಶೃಂಗನ ಸಬಾಗಂಗ ವಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಬಾಗಿ ದ್ವೈತ ಶಿವ ವೆಂತಿ ದುರ್ಗತಿಂದ ಡೆ। ಮುಂದೆ ಅಂಗಲೇಪನ ಸ್ಥಲ ಹಾಡುದು। ಅಂಗಲೇಪನ ಸ್ಥಲ। ರಾಗ ಮಾಳವ

ಂಗ ತಕ್ಕಂತ ನೂ। ಕಾಲ ನೆಂಬ ಜಾಲ ಗಾರನ ಘನ ಸಾಗರ ಸಂಗಿ ತಕ್ಕಂತನೂ ॥ ಪದ ॥ ಜಂಬೂ ದ್ವೀಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಧ್ಯದ ಲಾಂಛ। ಸದಮದ ಗಜ ಪಾಯನಾಯಿ ತ್ತು। ತುಂಬಿ ನಿಯುಧರ ದಕ್ಕಂತನ ನೂ ನ

ಗು ವಶೆಯ ನ। ಬಾಂದು ಮಾರಿ ಕಾಳಿಯ ನಲವಾ ಲಗಡಿ ತ್ತು। ಅರ್ಕನಕ್ಷತ್ರ ತರದ ಬತ್ತಿಯ ಮೆಲಗಾ। ಚಿತ್ತಾರ ವಡಿಗಿತ್ತ ಕ ಂಡೆ ನೂ ॥ ತುಂಬಿ ಯ ಮುಖ ತಲೆಕಡದ ಪಲ್ಲಿ। ಅಂಗಜ ನತ್ತುರ ಕಂಡೆನೂ।

ಪಕಂಡೆನೂ ॥ ಜಲದಾವಗ ನಾಶಿ ಸುಜಾಲ ವಸು ಪ್ಟು ದಕಂಡೆ। ಜಲ ಬಂದು ನೆಲ ನಿಧಿಯ ಸುಳಿಯ ತ್ತು। ಅಜನ ಕಪಾ ಲವ ಹಿಡಿದ ಪರು ದ್ರನ। ಶರಬಂದು ಕಪಾಲ ಲುಳಿಯ ತ್ತು ॥ ಅಲ್ಲಿಯ

ಗೌ ಹಕ ಗೌ ಹೆ ಶರನೆಂಬ ಲಿಂಗಸಂಗ ನಿರೆಸಿ ಬಾಯಿ ತ್ತು ॥ ಸೂತ್ರಂ ಇಂತು ಭಾಂಡ ಭಾಜನ ಅಂಗಲೇಪನವೆಂ ಬುತ್ರಿವಿಧ ಸ್ಥಲ ಮುಯಿಕಾರ್ಥ ವಾದ ಲಿಂಗ ಮುಅರಿ ಶ್ಯನಲ್ಲಿಯದ ಹೊಂದೆಂಬು

ದದೆ। ಮುಂದೆ ಸ್ವಯಪರ ಪತ್ರಿಯದ ಸ್ಥಲ ಪಾಡುದು ॥ ಸ್ವಯಪರ ಪತ್ರಿಯದ ಸ್ಥಲ। ರಾಗ ದೇಶಿ। ಪಲ್ಲ ॥ ಲಿಂಗ ಶೃಂಗಿಗೆ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರಗಳು ಹಿಂಗಿ ಶೃಂಗನು ಮಾಯ ಮೋಹ ದಿಂದ ಹಿಂ

ಸ್ವಯಪರ ಪತ್ರಿಯದಸ್ಥಲ

ಬಂಗಿ ತನೆ ಅತ್ತಾಪದ ॥ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಶವಿಟ್ಟುನ ಮಡಿ ಯನು ಬಿಡ ಗಿನಗಡ ಗಾದ ಮತ್ತವನು ಶಂಡೆಬಿ ಯನು ಮತ್ತೆ। ಹೊಡಿಯ ನ್ಯಾಕತ ತರವ ತಂನನು ವನು ತೊಟ್ಟಿ ಡಂಬ ತ್ತು ವನ ತ್ತ ॥ ತು ದುಗುಣ ತನ ದಿಂದ ಲೋಕದ ಬಳ ಕೆಯ ತು ದುಕು ವನ ತಂನ ತೊರನು ಬಿಡಿ ಶನು ॥ ಜಡನಲ್ಲ

ಜ್ಞಾನಲ್ಲ ತಂನಲ್ಲಿ ತಾನೆ ನಿಂದ್ರಸ ಹಜಂ ನೂ ॥ ನ ಮಾತಿನ ಸೂತಕ ಶುದ್ಧಿ ಯಶಕೆಯ ವನಲ್ಲ। ಜಾತಿಯ ನೀತಿಯ ಭೇದ ಸದ ಸಂಮುಖ। ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾಡನು ತಂನ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ತಂನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟವೆಂದ ನೂ ॥ ಧಾತು ಗೆಟ್ಟು ಹೆರರು ಪಿಂದ ಡಿಕೆಂದು ಬಿತ್ತಿಯ ವೆ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಪಾದಿಸ। ಮಾತೆ ಬ

ತರ ಕೆಂದು ತಂನ ನೆಕ್ಕಿ ಡಿಬಿದ ಮೆಬಿಕೆ ಯಲ್ಲರ ಬಾ ॥ ತಂನಯ ನೆಲ ವಿಗೆ ತಾನೆ ಮೂಗಿ ವನು। ತಂನಯ ಹೆಸರಿಗೆ ತಾನೆ ನಗು ವನು। ತಂನಯ ಹಂಮನು ತಾನೆ ನಿಂದಿಸಿ ತಾನಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಗಳ ॥ ಯಂನ ವರು ತಂನ್ನ ವರಿ ಮಾ ಮನ ದಾಘು। ಮಂನ ಗಳಿಯ ನು ಮಾಡನು ಸಂದ ಳಿದು ಳಿ ದ ನು। ತಂನಲ್ಲಿ

ತಾನಾಗಿಯೆ ನು ಯಿಲ್ಲದ ನಿರ್ವಯ ನಿರುಪಮ ನೂ ॥

[illegible]

ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಲಕ್ಷಣಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ॥ ಅಂತು ಅಂಗಸ್ಥಲ ಲಕ್ಷಣಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಅಂತು ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಲಕ್ಷಣಂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಅಂತು ಷಟ್ಸ್ಥಲಂಗಳ ಲಕ್ಷಣಂ ಪದವನು ...
ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಷಡಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರಗೋಪ್ಯ ॥ ರಾಗ ಬವುಳಿ ॥ ತಾಳ ಝಂಪೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಹೋದಲ್ಲಿ ಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಗಾಢ ಮೋಯಲ್ಲ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಯಾವುದೊಂದು ಪದವನೆಂದು ಸೂತ್ರ ಸೂತ್ರವೆಂಬುದು
ಬಂದಹೆಸರ ಮತ್ತಾವದಂಗತತ್ವವನು । ಸಂಕೋಚಮಾಗಿ ಗತ್ತಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ಬಿನ್ನಹ । ಅದೆಂತೆಂದಡೆ । ಯತ್ನ ಅವದಂಗತತ್ವ ಮಾಯಾಪುಲ್ಲದ ಪದ ಕಣಿನಿಸುವ ಮೂಲ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿಗ ಸೂತ್ರತಮಾಗಿ । ಆ ಬೀಜದಾಕ್ಷರದ ನಿದರ್ಶನಂ ತೆತೆ
ರಿಕೆಯುಳ್ಳದೆ ತಾ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಂದರಿಸುವರ । ಅದೆಂತೆಂದಡೆ । ಶಿವಜೀವರುಗಳಿಗೆ ತತ್ವವೆಂಬುದು । ಉತ್ತರ ಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಬರಿದಿಂದು ಇದು । ತತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯತ್ವಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ । ಆ ಶಬ್ದ ಸುಖದಿಂದ ಪರಿಣಾಮಿಸುವರಲ್ಲದೆ । ಸ
ತ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧ ಪರತತ್ವನೆಯುಳ್ಳ । ಆ ಸತ್ತಿಯಿಂದಲ
ಂಗದು । ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತರ ಬೀಜಂಗೆ ಹೊದಪೆನೆಂದು ನೆ
೩೦ ದು ಕಾರಣ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ ಯೋಗವೆಂಬುದು । ಭಿರವೂಪೆ
ಗ್ಗಂಗಳಿಗೆ ತತ್ವಸಹಿತವಾಗಿ । ಅದು ಅವರುಗಳಿಗೆ
ದವೆ । ಬುದು ಸೂನಿಸ್ವವಾದ । ಶೂನ್ಯವಾದವೆಂಬುದು ಸುಪ್ರ
ಸಾದತ್ವಮು । ಜ್ಯೋತಿಗೆ ದಾರಕೊಂಡ ಪಾವನ । ಉತ್ತರಗೆ
ದಿಹಂ ಪ್ರಕರಣಂಗಳ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನಿಸಿಯಾಗಮ । ಆಕರಣಂಗಳ ಸಮಾಧಾನ । ತ್ರಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮೂಲಸೂತ್ರವಹ ಉಷ್ಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಷ್ಠೆರಗಾದಲ್ಲದೆ । ಜೀವವಾವಹ
ನವಡೆ । ಅದು ಆ ಹಾದಿಗೆ ಹೊಕ್ಕ ವಾಂಗೆಯ ಮಾದು । ಅದು ಹೇಗೆಂದಡೆ । ಅದುಹಿಂದೆ ಆ ಹಾರ ಶುದ್ಧಿಯ ಶೇಷದನಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲದೆ । ಹಾಗಲರಿಯಗತಿಪ್ರಮಾಣವಂದಲ್ಲದೆ । ಅ
ಶ್ವರಚಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಲ್ಲದೆ । ಉತ್ತರಮಾರ್ಗಂಗಳಲ್ಲಿ । ಆ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರಾಚಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂಬುದು ಮಾಯಾತೀತವಾಗಿ । ಮಾಯಾತಂತ್ರವಹ ಉತ್ತರಮಾ
ಆಗದು । ಬರುದ । ಅದು ಕಾರಣ ಶಬ್ದಸೂತ್ರ ತವವಹ । ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಬಾಂಪ್ಯವಹ । ಬಿಮಲ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನವು । ಮಾಯಾವಾದ । ಮಾಯಾವಾ
ತಕ್ಕ ಉಂತಿ ಸೂತ್ರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ವಾಕ್ಯವೆಂತೆಂದಡೆ ವಾಕ್ಯ । ಇಂತಿ ಉತ್ತರಮಾರ್ಗಂಗಳಿಗೆ । ವೀರಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ ಯೋಗದಿಂದ ಪಾಶವತ್ರ
ಸಾಮಾನ್ಯಕಾಣಿಕೆ ಇಂದ ಕಾಣಿಸಬಾರದಾಗಿ । ನೋಡಲಿಲ್ಲ । ಆ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರಾಚಾರನೆ ಯಾತರ ಸಿವಜೀವಂಗೆ । ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದತ್ವಮ । ದಾರಕೊಂಡಪರಮ ಸಾಧ್ಯ
ವನು । ಉತ್ತರಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ । ಹಿಂಗಿದಿತೆಂಬ ವಾಕ್ಯಕೆ ವಾಕ್ಯಾತೀತವಾಗಿ । ಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ । ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದತ್ವಕ್ಕೆ ಮತ್ತಾವವಸ್ತು ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ । ಪ್ರತಿಯುಳ್ಳುದು ದೇವ ಪ್ರತಿಮೆ । ತಾ ಅಪ್ರತಿಮವಹ ಶಿವಪ್ರಸಾ
ದತ್ವನು ಕಾಣುವುದೆ ಸಿದ್ಧವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ತತ್ತ್ವ ಅಬಲೆ । ಜಿವಘು ಹೊರಗೆಯೊನಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣವಲ್ಲದೆ । ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದತ್ವವನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ । ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಮನಃ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳನು ತ್ವರೆ ಮಿಕ ನೆಜೀವನು । ಇಂತಿ ಜೀವಂಗೆ ಗೋಚರವಲ್ಲ
ದಿಹುದರಿ ಶಿವಪ್ರಸಾದತ್ವಮು । ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದತ್ವಕ್ಕೆ । ದೇವಾದಿ ಜಡತ್ವವಿಲ್ಲ । ದೃಶ್ಯ ಜಡತ್ವವಿಲ್ಲವಾದಿಯು । ವಡೆ ತೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ರಾ । ಶರೀರ ವಿದಿ ಪರತಂತ್ರವಹ ಜೀವ ಘಟಾಳಿಗೆ । ಪಂಚಭೂತಿ ಕರ ಹಿತವಹ ಶಿವಪ್ರಸಾದತ್ವಕ್ಕೆ

ಸಮಂಧಸಮನಿಸದಾಗಿ। ಆ ವೀರಶೈವ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ। ತನುತ್ರಯ ಜೀವತ್ರಯ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ ಬಾಲಿಂದ ಮಾ। ಯ ತ್ಯಾ ತ್ರಾರಿಕೆಯ ಸುಷ್ಟು ಮಸ್ಸಯ ಕರಣಾಂಗಳು। ಶಿವಕಲ್ಪನೆ ರೆ ಯೋಗ ಹೋಂಗೆ ಬ್ಯಾಂಗೆ। ಆ ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದ ಮಾಳು ಪಾಘನಲಿಂ
ಗದಲ್ಲಿ। ಯೆಕತ್ರನುಮನಿಸತ್ತಾಗಿ। ವದಲ್ಲಿ। ಯಿಂತೀಪರಿ ಮಹಾಲಿಂಗದ ನಿಂಬು ಗೊಂದ ಕರಣಾಂಗೆ। ತಂನಿಂದಂನ್ಯವಾಗಿ ತಾರು ಬದ್ಧಶ್ಯಕಿಂಬಲ್ಲವಾಗಿ। ನೋಡಲಿಲ್ಲ। ಆ ಕರಣಾಂಗೆ ಅನುಭಾವಕ್ಕೆ ತಿಯಿಲ್ಲದೆ। ಶಬ್ದವಡಗಿದ್ದಾಗಿ ನುಡಿಯಲಿಲ್ಲ। ಆ ಮಹಿಮೆಂಗೆ ಅನಂ
ಧಸಂಬಂಧ ಭಕ್ತನು ಮಹಾಲಿಂಗದ ತಾನೆಯೆಂಬ ನಿಜಭಾವದ। ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವೆಂಬುಭಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೀರಿನಿಂದುದಾಗಿ। ಹಾಡಲಿಲ್ಲ। ಅಪ್ರತಿಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಮಾರದು। ರೂಪಿಲ್ಲದುದಕ್ಕೆ ಬಡಲಿಲ್ಲ। ಬಡಲಿಲ್ಲದ ಮ
ಹಾಘನಲಿಂಗದ ತಾನೆಯಾಗಿ ನಿಂದ ಶರಣಂಗೆ। ಯಿ ದಿಟ್ಟ ತೋರುವ ಅವಿದ್ಯಾಸಂಬಂಧಿಗಳಹ ಅನಂತ ಕಲ್ಪಂಗಳು ಹಾಗೆ ತಂಬರು ತ್ತಂ ಬಿರ್ದವು। ನಿಜಭಾವಕ್ಕೆ ತೋರುವ ಕೆಗೆ ತ್ರಯವಿಲ್ಲಲಾಗಿ ಪಡೆ ಲ್ಲವೆಂದು ಜಂಗಮ ಬಸವೇಶ್ವರ
ದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಬಿದ್ದಾರೂ॥ ವರ॥ ಆಕಾರ ಬಿಡಿದು ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜನೆ ಮಾಡಿ। ಯೆ ಹೊದೆವನರ್ತಿಯ ನೆಂದುದು ಶ್ರುತಿ॥ ಯಂ ಕೆತ್ರು ಥಾ ಬಾಂಮದೆ ಮೂತು ಆತ್ಮನೆದೃಢವೆಂಬ। ಭ್ರಾಂತ ಯೋನಿಕೆ ಪವಿರಮಾಹೇಶ್ವರವಾ
ಸೂತ್ರ॥ ಆಕಾರವೆಂದಡೆ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು ಕಲ್ಪನಾಂದ್ಯಾ। ಕಲ್ಪನಾಂದಾಖ್ಯವೆಂದು ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ। ಅಮೂರ್ತಿ ಸಾದಾಖ್ಯ। ಮೂರ್ತಿ ಸಾದಾಖ್ಯ ಕರ್ತೃ ಸಾದಾಖ್ಯವೆನಿಸುವ ಪಂಚ ಸಾದಾಖ್ಯಂಗಳು ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತಂವಿ
ಹಾ। ಆ ಚಾರಲಿಂಗವೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ॥ ತಿ ಪಂಚ ಸಾ ಅಕೆಂ ದಾಖ್ಯವೆ ನಿಷ್ಕಲವೆಂಬ ಶಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧ। ಯಿಂತಿವೆಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಮೂಲ। ಆತ್ರಯ ಕಾರಣ ಶುದ್ಧಶಿವತತ್ವ ಯಿದು ಕಾರಣ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗ। ಯಿ
ಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು। ಅನಿಷ್ಟವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಡುವುದು। ಅ ತೆಂಕಕೆ ನಿಷ್ಟವೆಂದು। ಜನ್ನಜರೆ ಮರಣ ಸೋಕ ಮೋಹವನುಳ್ಳ ಸಂಸಾರದ ಭಯ ಪರಿಭ್ರಮಣ। ಪರಿಭ್ರಮಣವೆಂದು। ವ್ಯಾಧಿ। ಯಿಂತೀ ಅನಿಷ್ಟವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವನಾ
ಗುರು ಕರುಣದಿಂದ ಉಪದೇಶಮಂ ಪಡದು। ಮಾಗಶ್ರೀಯಿಂ ದಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡೂದು। ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಿಜತ್ರ ಸಂನದು ಸಾದತ್ತವನೆಯ್ದುವಡೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಯೆಯ್ದಬಾರದಾಗಿ। ಆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು ಇತ
ತತ್ವವಿಶೇಷವೆಂದು ಬಗೆದು। ಲಿಂಗವೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಪರಶಿವನೆಂದು। ಯಿನಾಮವುಳ್ಳ ಲಿಂಗಯಂಗಳು। ಶಿವಲಿಂಗನಾಮವೆಂಬ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ। ಆ ತ್ತಂಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಾದಿನಾಮಂಗಳ
ಂಗಳ ಸಂಬಂಧಿಪ। ಅಹಂ ಮಮಂ ಮೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನಾನು ಸಮ್ಮತ್ರನು। ಸನಕಾದಿಗಳಾ ಶಿಗಾಭ್ಯಾಸನು ತ್ಪಮಾರನೆಂಬ ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಿ। ಆತ್ಮನು ಅಸ್ವತಂತ್ರನು। ಅನೀಶ್ವರನು। ಪಾಶಬದ್ಧನು। ಪಶುವೆಂಬ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ। ಶೂನ್ಯನೆಂದು ಬಗೆದು। ನಾಂಬಿಕೆ ರನಹಾ
ಪದಿಂದ ಲೋಷ್ಟಯಾದನು। ಮತ್ತಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳ ಮಹೇಶ್ವರಿವ ಆತ್ಮಿಹಂ ಮೆಂದು। ಮಹಾಘನಲಿಂಗದ ಪ್ರಮಾಣವನರಿಯದೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಪರಹೂತನು ಗರ್ವನೆಯ್ದದರು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಸಜ್ಞಾನಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಮಹಾದೇವನೆ ದೇವನಲ್ಲದೆ। ಯಿರದ
ಕ್ಕವೆಂದುದು ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯ। ಯಿಂತಾಪರ ದೇವರು ಗಳಿಗೆ ಯಿ ಹೊಂಗಾಯಿ ತೆಂದಡೆ। ಯಿವ ವಿಭ್ರಾಂತ ಯೋಗಿನಿ ನಗೆತ ಕ್ಷೇತ್ರು ಧಾಬ ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪೆ ಯಿ ಬೆಂಂ ಮದೆ ಮೂತು ತೀಅನೆಂಬ ನಾಮವು ಶಿವಲಿಂಗನಾಮವು। ಆ ಶಿವಲಿಂಗನಾಮವು ವಾ ಅ ಕ್ಷರದ
ವೆಂಬವರಿಗಿಯನಾದ ಪರ। ಯಿವಾ ಬಾಧ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಂ ನಿನ್ನ ಶ್ಲೋಕದ ಯಿ ಯ ವಿದ್ವನಡೆ। ಆ ವೀರ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ। ನಂನ ತಿಳುವಳಿ ನೆಂದು। ಜಂಗಮ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಬಿದ್ದಾರೂ ॥ ೧ ॥

ತ್ಮನಂತಿಪರಿಣಾಮಕೆಬಪ್ರಾತನಿಶಿವಯೋಗಿ। ಯತಕೆನಿಂನಕಂಥೆಧರಿಯೊಳುಳ್ದುದೋ॥ ನಿತ್ಯವಿದಿದು ನಿವಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪ್ರರಾಗ್ಯವಿಪ್ಪರನಾನಕಂಡೆಸಹಿತಶಿವನಪಾದವಂನುಬರಿಸುವಾ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಅವಿರ [illegible]
ದಲ್ಲಿಜೀವನವಿದುಳಿವತತ್ವವಿದೆಂಬವಿವೇಕವೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಆಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆಂದ ಬಾಹ್ಯಕರಣಂಗಳು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗದೆ। ಬಳಿದೇಹತ್ರಾಹಂಮೆಂಬಯೋದಡೆ ಆತ್ಮನಂತೆ। ಅಂಡಜ ಸ್ವೇದಜ ಉದ್ಭಿಜ್ಜ ಜರಾಯುಜ
ವೆಂಬ ನಾಲ್ಕುತೆರದ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿಯೆಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಾಗಿ ಬಳಿವಕಿ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕದೇಹಂಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹಿಕನಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿಯ ಸುಖದುಃಖಂಗಳನನುಭವಿಸಿ। ತಾಪತ್ರಯದಿಂದ ನೊಂದು ಬೆಂದು ಕಡೆಗೆ
ನಾದಿ। ಪರತಂತ್ರವಹಾಸುಪ್ತಿನಂತೆ ಬಳಲುವನೆ ಪರಮಸ್ವತಂತ್ರವಹಾ। ಮಹಾಘನಲಿಂಗದಾತ್ಮ ಪರಿವಸಂಬಂಧಿಯಹಾ। ಸಹಜಾನಂದಪರಮಗಂಭೀರಮಪ ಮೋಕ್ಷತೀತಶಿವಯೋಗಿ। ಆತ್ಮನ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಕನಲ್ಲದೆ। ಪುರಿಚಿತ
ಕೈಬಂದು ಬಾರನೆಂಬೆಯಾದಡೆ। ಜೀವಾತ್ಮನೆಂಬಲಾತ್ಮ ಪ್ರಬದ್ಧ। ಆಜೀವಾತ್ಮನೆಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನಲ್ಲಿ — ಯ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯನಹಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಶ್ವನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು। ಆಜೀವಾತ್ಮನೆಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನಲ್ಲಿ
ಯ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯ। ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನಹಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತೈಜಸನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು। ಆಜೀವಾತ್ಮನೆ ಕಾರಣತನುವಿನಲ್ಲಿಯ ಸುಷುಪ್ತ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನಹಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಜ್ಞನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು। ತುರ್ಯ
೨೧ ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಕ್ತಿಯ ಕೂಡಿ। ತುರ್ಯಾತೀತದಲ್ಲಿ ಪರತತ್ವವಿಹುದು। ಈ ಯರಡವಸ್ಥೆಗಳು ಅನುಭಾವಗಮ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮನೋಗಮ್ಯವಲ್ಲ ಗಿ। ಮನೋಗಮ್ಯವಾದಡೆ। ಆತ್ಮನು ಕರಗಿ ನಿರವಯವಹ
ದಲ್ಲದೆ ಧರಿಸಿಗಾರಗದು ಅಲ್ಲಿಯ ಮನೋಗಮ್ಯವಹಡೆ ಶಿ ರಣಸ್ಥಲ। ಆತ್ಮಯೋಗದಿಂದ ಬೆಳಗುದೆಂಬಿಯಾದಡೆ। ನಿಂನ ಕಾಯಮನ ಬಾದಾದಂಬ ದವಹುದು। ತಾ ಅನು ನಿನಗೆ ಶಿವಯೋಗದಿಂದ ಅಹುದಲ್ಲದೆ
ಯತರಮಧದ ಆತ್ಮಯೋಗದಿಂದಲದು ಳುಹಿಸದಾ ಗಿ। ನಿಂನಶರೀರವೆಂಬುದು ಧರೆಂಯೊಳು ವಿಯತ್ತು। ಅದು ಕಾರಣಾ। ವಿರಕ್ತಿಬಸಿದ್ಧಾಂತನಿರ್ಣಯವಹಾ। ನಿಜಶಕ್ತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಪರಮವೈರಾಗ್ಯವನುಳ್ಳ ಸರ್ವಾ
ಚಾರಸಂಪನ್ನಶರಣನು ಲಿಂಗಾತ್ಮಕಲಿಂಗೇಂದ್ರಿಯ [ಶ್ರೀ ಬಿರಿದಾವ] ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಗಿ। ಘನಲಿಂಗಯೋಗಿ। ಅಂಗ ಪಬರುಮಾಡಿ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಯೋಗಿನಿರತಿಯ ಬಹಾನೆಂದು ಚಂನಬಸವೇಶರದೇವರು ನಿರೂಪ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರೂ
॥ ಇ॥ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷ। ಶಾಂಭವಮಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಿ। ಪಾಂಪೆಯ ಯಿಶಸಚತುರ್ವಿಧಪದಂಗಳಾ॥ ಹಾಂಬನಳಿದು ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಫಲಪದರಹಿತನಾಗಿ। ಕರ್ಮಫಲವನೊಡನೊಡತೆಯ ತಾನಿದಾ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆ ಘನಲಿಂಗದೇವ
ಪ್ರಸಾಕಾರಣಂಗೋಪ್ಪ ಲ ಪದಂಗಳಾಗುವಡೆ। ಯಿಂದೆ ಜೀವಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಅಫಲಪದಂಗಳು ಬಯಸನದೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಆ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಗಿಯೆನಿಸುವ ಶರಣನು। ಯಸ್ಲಾ ಪದಂಗಳಿಗೂ ಅತಿಶಯವಹಾ। ಆ ಅಂಗ ಅಳವಡ
ದೆಯರುತ್ತಂಯಿಹಾ। ಮಹಾಘನಲಿಂಗಪದದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗವಾದ ಕರುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಯಿತರವಹ ಫಲಪದಂಗಳು ಕಿಂಚಿತ್ತಾಗಿ। ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧಪುರುಷಾರ್ಥದಬಸ್ಥೆಯ ಯಿಚ್ಛನು। ಅಘನಲಿ

ಗಗದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಬಾಹ್ಯಕರಣಂಗಳು ಕರಣ ಮಥನಕ್ಕೆ ತಿರಸುಗಾದದೆ। ಅಳವಟ್ಟು ಅಭಗ್ರಹಿಸಿ। ದಗ್ಧಪಟಂನ್ಯಾಯದ ಪಾಂಗಿ। ತಾ ಉಳಿಕೆಯ ಮೃದ್ರಂಗಲು ಅರಗು ಕನಕ ಕಷ್ಟ ಸ್ವಕಷ್ಟವಂಗಳಿನೊಳಲ್ಲದೆ ಸದ್ಯ ಸ್ವತ್ತ್ವನಾಗಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ ಮೀರಿತ್ತು

ಮುಟ್ಟಿ ಬಿಗೆನಿಲುಕದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ। ತಂನ ಭಾವವಿದ್ದುದಾಗಿ। ಸಾಲೋಕ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯವೆಂಬ। ಚತುರ್ವಿಧ ಪದದಂಗಳನಿನೆಂದು ಅಂಬಿಯಸೂ। ನಾ ಪಾಂಶೋ ಪಾಂಸೋ ಪಾಂ ಎಂಬ ಯುಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ನಿಲುಕದಿಹ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ। ತಂನ ಪರ

ಮಾ ವಸ್ತುಯ ಭಾವದಹ। ಸದ್ವಿಕ್ತಿ ನೈಷ್ಟಿಕಾ ಶಕ್ತಿ ಅವಧಾನ ಶಕ್ತಿ ಅನುಭಾವ ಶಕ್ತಿ ಆನಂದ ಶಕ್ತಿ ಪರಮ ಸುಶಕ್ತಿಯೆಂಬ। ಷಟ್ಪ್ರಕಾರವಾಗುತ್ತಂ ಬಿಹಾ। ಅನುಪಮ ಶಕ್ತಿ ತಾನೆ ಅಂಗಂಗೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಜವ ಪಾಂಥ ಅಂಗಕ್ಕೆ। ಒಂಬ

ಗಾಢದೆಯಿದ್ದುದಾಗಿ। ತಾ ಮಾಡುವ ಭಾವದ ಉಕ ಷ್ಟಕಳ ಭಾಗಂಗೆ ಇಲ್ಲ। ಅವಿತ್ತಾಗಿಹ ಉಕ ಷ್ಟಕಳ ಭಾಗ ತನಗೆಂದು ಆಯಿಲ್ಲದೆ ಉರುತ್ತಂ ಬಿಹಾ। ಘನಲಿಂಗವು ಹಿಮ ಶರಣನು। ತನನಂನ್ಯವಾಗಿ ಉರುತ್ತಂ ಬಿಹಾ ಪರಮ ಕಷ್ಟ

ಕಳಲಂಗಳ ನೊಡಿ ನೊಡಿ ತಲೆಯ ತೂಗುತ್ತಿರ್ದನೆ ಂನೆಂದು ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪವಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ವಿಸ್ತಾರ॥೩॥ ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಗದಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಂಗಲಿಂಗದ। ಸಂಗವರಿದ ಲಿಂಗಸಂಗಿಯಾಗಿ॥ ಅಂ

ಗಲಿಂಗ ಬೆನಿಪರು ಸ್ಥಲ ಲಿಂಗವಾದ ಶರಣ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ತಿಳಿಯ ಬೇಳಿದ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆ ಘನಲಿಂಗವು ಹಿಮ ಶರಣನು। ಅಂಗವಿದ್ದು ಲಿಂಗವಿದು ಸಂಗವಿದೆಂಬ ಸ್ಥಲನಿರ್ದೇಶವ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದನದೆಂತೆಂದಡೆ।

ಬಾಹ್ಯ॥ ಅಂಗವಾರು ತೆರನು ಆಚಾಚಾಪೆಂದಡೆ। ಶ್ವಮೂಹ್ರೊ ಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಶರಣೈಕ್ಯ। ಒಂನು ಲಿಂಗವಾಜು ತೆರನು। ಅಬಾಪಾಪೆಂ ದಡೆ। ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ

ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ। ಒಂನು ಸಂಗವಾರು ತೆರನು। ಅಬಾಬಾ ಬೆಂದಡೆ। ಘ್ರಾಣ ಜಿಂಹ್ವೆ ನೇತ್ರ ತ್ವಕ್ಕು ಶ್ರೋತ್ರ। ಭಾವ। ಒಂನು ಸಂಗ ವೆಂದಡು। ಸಂಬಂಧವೆಂದಡು। ಸಂಯೋಗವೆಂದಡು ಯೆಕವ

ಲಿ ಯೂಂಯ ನಾಮಂಗಳು। ಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ಜಿಂಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚರಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ಭಾವ

ದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ಒಂತಿಷ್ಟ ಅಂಗಳು ಲಿಂಗ ಸಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಾಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗವಾಗ ಬೇಕು। ಪ್ರಾಣಾಂಗವೆಂತೆಂದಡೆ। ಸುಚಿತ್ತ ಸುಬುದ್ಧಿ ನಿರಹಂಕಾರ। ಸುಮನಸು ಸುಜ್ಞಾನ। ಸದ್ಭಾವ। ಯಿ

ಯಾರು ಪ್ರಾಣಾಂಗಂಗಳು। ಒಂತಿ ಪ್ರಾಣಾಂಗಂಗಳು ಶುದ್ಧಿಯ ಹೊಂದೆ ಹೊಳೆವ ಶುದ್ಧ ಲಿಂಗಳು। ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆಂದ ಅಂಗವ ಬೆಬಿಸಿ। ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯಾಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಂದು। ಜ್ಞಾನಗಂಮ್ಯವಾಗಿ। ಸಂಗದನು ವನತ್ರಿದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ।

ಹೊಂದೆ ಹೊಳೆದ ಕ್ರಿಯಾಂಗವಾಯು। ಅಲ್ಲಿಂದಂ ಬಳಿಕ ಹೊಳೆದ ಸುಚಿತ್ತಾದಿ ಭಾವಾಂತವ ಪೂರ್ವ ನಗವ್ಯ ಬೆನಿಸುವ ಪ್ರಾಣಾಂಗವಾಯು। ಒಂದು ವಯಾಂಗಕ್ಕೆ ——— ಲಿಂಗವೇ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾಗಿ। ನಿಂದನಿರು

ಪಮ ಮಹಿಮ ಶರಣನು। ಆತನೆ ಅಂಗಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯೆಂದು ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪವಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ವಿಸ್ತಾರ॥೪॥ ಅಂಗವಿಧಾಂದು ಲಿಂಗ। ಪ್ರಾಣವಿಧವಾರು ಲಿಂಗ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಪ್ರಾ

ಲಿಂಗ ಕೂಡಿಯಿದಾತನೆ॥ ಅಂಗಲಿಂಗ ಬಂದು ಸವಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಬಾಲು ಸವಿ। ಹಾಂಗು ಹರಿದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ನಿಜದಬಂತೆನೆ॥ ಸೂತ್ರ॥ ತಾ॥ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಾವಿದ್ಯ ಶರಣನು ತನು ತ್ರಿವಿಧಿ ಸಿದ್ಧ ನಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಚರಿಸುವ ಆಚಾರ ರೂಪ ಯೆಂತೆಂದಡೆ॥ ಪಂಚ

ಜಷ್ಟೆ ಪೃಕ್ಸ್ಯಾಂತವ ಪಾಪಭೂತಿ ಮಂಗಳ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲ ಲಿಂಗವಾಗಿ। ಆ ಪಂಚಾಂಗವು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ। ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಯಂಗವು ತಾನಾಗಿ। ಆ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಯಂಗವು ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ। ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲು ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಯಂಗವಲ್ಲಿಯೆ। ಜಲದ

ತ್ತಿ ಬಾಯು ನಖಜೀವಾದಿಗಳ ತಾಳಿಕೆ ಆ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಣಬಾಲುತ್ತು। ಅದು ಹೇಗೆಂದಡೆ। ಶಬ್ದಮಾಕಾಶ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರುಷ ವಾಯು। ಶಬ್ದ ಸ್ಪರುಷ ರೂಪು ಅಗ್ನಿ। ಶಬ್ದ ಸ್ಪರುಷ ರೂಪು ರಸ ಜಲ। ಶಬ್ದ ಸ್ಪರುಷ ರೂಪು ರಸ ಗಂಧ ಪೃಥ್ವಿ। ಶಬ್ದ ಸ್ಪರುಷ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿಯೆ

ಜೀವನು। ಆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಲಯ ಜಲದಲ್ಲಿ। ಜಲದ ಲಯ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ। ಅಗ್ನಿಯ ಲಯ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ। ವಾಯುವಿನ ಲಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ। ಆಕಾಶದ ಲಯ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ। ಆತ್ಮಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಲಯಸ್ಥಾನವಾಗಿ। ಯಿಲ್ಲ ಮಬಂದ ವಿಲಂಬಿತವಾಗಿ ಬಂದ ವಿಪ್ರವೃತ್ತಿಯ

ಯವಾಗಿ। ಆ ಪೃಥ್ವಿಯಂಗವನು ಪ್ರಸಕ್ತನಲ್ಲಿಯೆ। ಮಾಹೇಶ್ವ
೩೧ ಮ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವು
ಗವೆಂದು ಹಾಂದಿ ಪರಿಯಾಯವಾಗಿ। ಆ ಸಕ್ತಾಂ
ಯಿಂತಿ ಕ್ರಿಯಾ ಸಂಬಂಧವು। ಅಂಗಲಿಂಗವು।
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯು ಬೆಳಸಿನಿಜ। ಸಾಮಾನ್ಯಕಾಳಿಕೆಯು
ತನಗೆ ತಾನು ಬಾಹುದೆಂದಡೆ। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಾವಧಾನ

ರಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯಾಂತವಪ್ಪ। ಅಂಗವು ಚರವು ಗಭಿನ್ನತೆ ತವಾಗಿ। ಆ ಸಕ್ತಾಂಗಾಚಾರಲಿಂಗವೆ ಸ್ಥಾಯತವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಯೆಸುವ ಲಿಂಗ [illegible] ಲಿಂಗ ಜಂಗ
ಚರವು ಗಭಿನ್ನತೆ ತವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗವೆ ಸಪ್ರಕಾರವಾಗಿ। ಆಚಾರಲಿಂಗವೆಂದು ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು ಬಾಂದಿ ಪರಿಯಾಯವಾಗಿ। ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು ಯಿಷ್ಟಲಿಂ
ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ಬಾಂದೆ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವು। ಪ್ರಾಣಾಂಗ ಸುಚಿತ್ತಾದಿ ಭಾವಾಂತವಪ್ಪ ಡಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಘಟದಲ್ಲಿಯವಾಗಿ। ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿಹುದು
ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧವಪ್ಪ ಬ್ರಿಧ ಪ್ರಾಣಾಂಗ ಲಿಂಗವೆನಿಸುವತು ಸಯಲಿಂಗದಾಳಗೆ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಬಾಂ ದುಸವಿ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಸರಿ [illegible] ಅಂಗ
ದ ತಾರಲಾಗದು। ತಾಬಿದಡೆ ಮುಂನ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ತನುಭಾವವನು ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದವಸ್ಥ ಮಾಡಿದನಾಗಿ। ದ್ರವ್ಯ ತನು ತನಗೆ ತಾನು ಬೆಂಬುಲವಿಲ್ಲವಾಗಿ।
ಯೋಗ ಸೂತ್ರವೆ ತನು। ಆತನರ ಹಿತವಾಗಿಸು ವಹಿತ ಮಾತಧ ಹಿ। ಯಿಂತಿ ಅಂಗವಿಲ್ಲವೆ ಲಿಂಗಶ್ರಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶವೈದೊರದಾಗಿ। ಆ ಲಿಂಗವು

ಸರ ಹಿತವಾಗಿ ಬ್ರತಲಿಂಗವೆನಿಸುವದಾಗಿ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಬಂದುಸವಿ। ಯಿಂನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಬಾಲುಸವಿ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಪ್ರಾಣಂಗೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಸುಚಿತ್ತಾದಿ ಭಾವಾಂತವಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಾಂಗವು ಬ್ರಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ। ಆಚಾರ

ದಿ। ಮಹಾಲಿಂಗಾಂತವಪ್ಪ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು। ಪ್ರಾಣಾಬಿನ್ನ ಭಾವ ಬಿನ್ನವಾಗಿ। ತಾರತಾಗದು ತಾಬಿದಡೆ। ಮುಂನ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಜೀವಭಾವವನು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ। ವಸ್ಥ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ತನಗೆ ಪ್ರಕಾಶ

ಭಾವವನು ಪ್ರಜವಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ತನಗೆ ಜೀವಭಾವ ಬಾಹುದೆಂದಡೆ। ಬ್ರಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯು ಯೆಕಾಕಾರವೆ ಜೀವಭಾವ। ಯಿಂತಿ ಜೀವಭಾವವನು ಪೃದೆಸಜ್ಜೀವನು। ಯಿಂತಿ ಜೀವರ ಘಾತತನ್ಮುಕ್ತತನು। ಯಿಂತಿ ಸಂಸ್ಕಾರ

ಜೀವನಿಜೈತನ್ಯ ಪ್ರಾಣನು । ಆ ಜೈತನ್ಯ ಪ್ರಾಣ ನಿಜಾವಸ್ಥೆಯಪ್ಪನಾಗಿ । ಅಂತಪ್ಪ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಆ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವಾ

ಗಿಹುದೆಂತೆಂದಡೆ । ಅಮೂರ್ತದೇಹದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗ ಮತ್ತೆ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗ ಮತ್ತೆ ಏಕಲಿಂಗವಾಗಿ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ವಸ್ತುವು ಅಂತು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳಸಂಬಂಧವಾದ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣಸಂಬಂಧ ಸಹಜವಾಗಿ । ಆ ಭಾವಸಂಗನ

೮ ಮನಿಸಿ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲೊಂಗಿಂದದೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಹೆನೆಂದು ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಿನ್ನಹ॥ ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಂತು ಬಂಸು । ಮೂರು ಲಿಂಗದ ಭೇದವಂಸು । ತಾನೆ ತಾನೆ ತಾನಾಗಿದ್ದಂತೆ ಆತನ ವಿಧದಲ್ಲಿ ॥ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೂ

ಲಿದಂತು ಅಸ್ವಯವೆಂಸು ತಿಳಿದು । ನಿಜಾನಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮೂಲವೆಂತೆನೆ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಆ ಭಾವಸಂಗಸಮನಿಸಿದ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾವವೆಂತೆಂದಡೆ ॥ ಬಾಹ್ಯ ॥ ಆಚಾರಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಾಂತವಪ್ಪ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವನು । ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವವೆಂಬ

ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ । ಆ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣಭಾವವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗವನು ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾರಣವೆಂಬ ತನುತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿ । ಸ್ಥೂಲತನುವಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು । ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಗಿ । ಕಾರಣ

ವಾಗಿ । ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಮಂತ್ರರೂಪ ಕವಾಗಿ । ತಾನು ಮೂರ್ತಿ ಮಂತ್ರ ಕಾರಣತನುವಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಲಿಂಗವು । ಆ ತ್ರಿವಿಧ ಕವಾಗಿ । ಆ ತ್ರಿವಿಧವನು ಬ್ಯವಾಗಿ । ಅನುಭಾವಗಂಮ್ಯವಾಗಿ । ಆ ಇಷ್ಟ

ರಣಾದ್ಯ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ತೋರದೆ ಒಳಹುದಾಗಿ । ಆ ಭಾವಗ ಮ್ಯವಹಾ ಪಕ್ವವಿತ ಲಿಂಗ ಮೂಲವಹ । ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಸ್ವರೂಪನು ಆ ಲಿಂಗದ ಘನಮಹಿಮೆ ಯನರಿವರ ಜ್ಞಾನ ಹಾಹಾ ಆಗಮಪ್ರಮಾಣಂಗಳಿಂದ ಪ್ರವೇ

ನಿಸಿ । ತಿಳಿದು । ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ ಭಾವವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯನ್ನಿದು ಪಂನಗಶರ । ಅನುಭಾವಶಕ್ತಿನಿಂನೊಡಿ । ನಿರ್ವಾಣಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವತೀತ ಪಾದ ಅನುಪಮಲಿಂಗಮು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮೂಲಸೂತ್ರವೆಂದು । ಚಂನಬಸವೆ

ಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪ ಮುಂಕೊಂಡು ತ್ತೆಂ ಬಿನ್ನಹ॥ ಅಂ ಗಮುಲತ್ತ ಬುದ್ಧಿದ । ಹಿಂಗದಂತೆ ಶಕ್ತಿ ಮಸ್ತಿ । ಅಂಗಲಿಂಗಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಯಬದಿ ॥ ಹೊಂದು ಪರಿದಲಿಂಗ ಸ್ವನಿ ಪ್ರಾಣವಾದವರಿಶ । ಅಂಗಪ್ರಸಾದಮೂಲ ದಾ ಲಿಂಗ

ಮೂಲಮಾ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮೂಲಸೂತ್ರವಹ । ಅನುಪಮಲಿಂಗಾಂಗ ಯತಶರಣನ । ಅಂಗಲಾಭಾವೆಂದಡೆ ॥ ಲಾಭ ॥ ಅಂಗಸ್ಥಲ ಮೂವತ್ತಾರು । ಅಲಾಭಾವೆಂದಡೆ । ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯ ಆರು ಅಂಗಸ್ಥಲಂಗಳು ।

ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ ಯೊಗಾಂಗಸ್ಥಲಭಾಹು । ಅಭಾವೆಂದಡೆ । ಸದ್ಭಕ್ತ ಆ ಭಕ್ತನ ಯೊಗ ಮಾಹೇಶ್ವರ । ಭಕ್ತನ ಯೊಗ ಪ್ರಸಾದಿ । ಭಕ್ತನ ಯೊಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ । ಭಕ್ತನ ಯೊಗ ಶರಣ । ಭಕ್ತನ ಯೊಗ ಐಕ್ಯ । ಇಂತು ಭಕ್ತನ ಯೊಗಾಂಗಸ್ಥಲಭಾಹು । ಇಂನು ಮಾಹೇಶ್ವರ

ಭೃ ನಿಮಾಹೇಶ್ವರ । ಆ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಯೊಗ ಭಕ್ತ । ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಯೊಗ ಪ್ರಸಾದಿ । ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಯೊಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ । ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಯೊಗ ಶರಣ । ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಯೊಗ ಐಕ್ಯ । ಇಂತು ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಯೊಗಾಂಗಸ್ಥಲಭಾಹು । ಇಂತಿ ಯೊಗಾಂಗಸ್ಥಲ ಹಂನೆರಡು

ಇಂನು ಪ್ರಸಾದಿಯಾಂಗ ಸದ್ಭಾವನೆ ಪ್ರಸಾದಿ । ಆ ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಗ ಭಕ್ತ । ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಗ ಮಾಹೇಶ್ವರ । ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಗ ಶರಣ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ । ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಗ — ಶರಣ । ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಗ ಐಕ್ಯ । ಇಂತು ಪ್ರಸಾದಿ ಯೊಗಾಂಗಸ್ಥಲಭಾಹು । ಇಂತಿ ಯೊಗಾಂಗಸ್ಥಲ ಹದಿನೆಂ

ಮು। ಎಂತು ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯಾಸಂಪಾದನೆಯು ಲಿಖಿತ ನಿಂತು ಸ್ಥಲದಿವಿ। ದ್ವಿತ್ಯಾದ್ಯಂತ ಬೆಂಬರುವಯ ವಳ್ಳನೆಯ ನತಿಗತವು। ಎಂತಿದ ಕ್ರಿಯಾಸಂಪಾದನೆಯ ಲಿಂಗ ಚರಸು ವಲಿಜರ ಸಂಯೋಗ ಬಿಡ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ
ಲಿಂಗಿಸಂಯೋಗ ಭಕ್ತ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸಂಯೋಗ ಮಹೇಶ್ವರ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸಂಯೋಗ ಪ್ರಸಾದಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸಂಯೋಗ ಶರಣ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸಂಯೋಗ ಐಕ್ಯ। ಎರಡು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸಂಯೋಗಾಂಗಸ್ಥಲ ಬಾಹು। ಎಂತು ಷಡಂಗದ ಭಕ್ತನಿಶರಣ। ಆಶರಣಸಂಯೋ
ಗ ಭಕ್ತ। ಶರಣಸಂಯೋಗ ಮಹೇಶ್ವರ। ಶರಣಸಂಯೋಗ ಪ್ರಸಾದಿ। ಶರಣಸಂಯೋಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ। ಶರಣಸಂಯೋಗ ಐಕ್ಯ। ಎಂತು ಶರಣಸಂಯೋಗಾಂಗಸ್ಥಲ ಬಾಹು। ಬಿಡಿತಿಯಾಂಗಸ್ಥಲ ಪೂರ್ವದಿ ನಿಂತು। ಎಂತು ಷಡಂಗದ ಐಕ್ಯನಿ
ಕ್ಯ। ಐಕ್ಯಸಂಯೋಗ ಭಕ್ತ। ಐಕ್ಯಸಂಯೋಗ ಮಹೇಶ್ವರ। ಐಕ್ಯಸಂಯೋಗ ಪ್ರಸಾದಿ। ಐಕ್ಯಸಂಯೋಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ। ಐಕ್ಯಸಂಯೋಗ ಶರಣ। ೩೬ ತು ಐಕ್ಯಸಂಯೋಗಾಂಗಸ್ಥಲ ಬಾಹು। ೩೬ ತಿಯಾಂಗಸ್ಥಲ ಪೂರ್ವದಿ ನಿಂತು। ಎಂತು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕ್ರಿಯಾ
ಸಂಪಾದಿಸಿ। ಲಾ ಧರ್ಮಾರ್ಗಂ ಬಕ್ರಿಯಾಗ್ನಾನಸಂಪು ಟದ ಅಂಗಸ್ಥಲ ಭಿಮ ಪ್ರತ್ತಾರು। ೩೬ ತಿಸ್ಥಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸಮರಸ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಭಕ್ತಿಯು ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯಾಂಗಲಿಂಗವನಿಸುವೆ। ಆ
ಚಾರಲಿಂಗ। ಗುರುಲಿಂಗ। ಶಿವಲಿಂಗ ಎನಿಸುವ। ಲಿಂ ಗತ್ರಯವೆನಿಸು। ಎಂತಿದ ಕ್ರಿಯಾಂಗಲಿಂಗವೆನಿಸುವ। ಚರಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗತ್ರಯವನು। ಎಂತು ಈ ಆರು ಲಿಂಗಸಂಬಂ
೩೩ ಧವು ಶ್ರಾಶ್ರಮಸಪ್ಪಾಂಗವನು ವಿಧಿಸಿ। ಆ ಅಂಗ ಂಗವುಯಿತಾಂಗ ಬಾರ ಬಳಿಕ। ಆಯಸಂಗಲಿಂಗೈಕ್ಯನಿರ್ವಾಣ ಬಾದ ಬಳಿಕ ಆ ಮಹಾಪ್ರತ್ತಾ ಲಿಂಗದ ಕೆಳಗಿನಿ ಉಕ್ತ ಯಸಂಗಲಿಂಗೈಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹ
ಜಸಂಬಂಧಿಯು ಮಹೇಶ್ವರನಿಲವನು ಮುಂದೆ ಪೇ ಳಿಹೆನೆಂದು ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸುವಂ ಶಿವಪುತ್ರಂ ವಿದ್ಯಾರೂಢ ಭಯರಹಿತ ದಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನತಾವ್ಯಕ್ತಿ। ತಬಾದಲ್ಲಿ ನಿತಿಗಳ್ಳ ನಿರ್ವಾಣ ಲಿಂಗ
ಮಾಲತಾನ್ಯತು ಸುಮನಿಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರು ಉಪಮಂ ತ್ರಗಾಪ್ಯಬಾಗಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೆಳಗು ದಾರಿತಾರು ಮಾಲತಾನ ಸೂತ್ರಹೆ ಅಯನೆಂಗಲಿಂಗೈಕ್ಯದಲ್ಲಿ। ಸಹಜ ಸಂಬಂಧಿಯೆ ಮಹೇಶ್ವರನಿಲವೆಂತೆಂದಡೆ। ಬಾಹ್ಯಗಳ ಮಾರ್ಗ
ಕ್ರಿಯಾಂಗ ಮಾರದ ಕ್ರಿಯಾಂಗವೆನಿಸುವ ಸರದೆರ ಮವಿಧದ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗಾನಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದಿಹ ನಿರ್ವಾಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಯಬಾದ ಮಹಾಘನಲಿಂಗದ। ಆಯಸಂಗಲಿಂಗ ಮೂಲತು। ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪುಟಲವೆ
ನಿಸುವ। ಅತೀಂದ್ರಿಯ ತತ್ವ ನೈದಿರುತ್ತಂ ವಿಹ ಅನಂತ ಮನಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ। ತು ಉಪುವೆಂದಡೆ ಶಬ್ದ। ಶಬ್ದವೆಂದಡೆ ಮಂತ್ರ। ಮಂತ್ರವೆಂದಡೆ ಮನನ। ಮನನವೆಂದಡೆ ನೆನಹು। ಆ ಶಬ್ದ ಸಾಂಬಂಧ ವಹ ಬಾಹ್ಯಮು। ಆ ಮಂತ್ರಸಂಬಂ
ಧವಹ ನೆನಹು। ಆ ನಿರಾಶ್ರಯ ನಿರುಪಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಕ್ತಿ ಕೆಯು। ಅದ್ರಿಯಂಗವಿಗೆ। ನಿಲುಕದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದುರ್ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪ್ರಜ್ಞಿಸುತ್ತಂ ವಿರಮು। ಆ ಚಾರಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಂತೆ ವಹ ಷಟ್ಸ್ಥಲಲಿಂಗ ಮೂಲ ವಹ
ಪರಮಾನಂದವೆಂಬ ಶಿರಸಾಂಗವನು ಪ್ರ। ನಿರಾಶ್ರಯನಿರುಪಮಲಿಂಗದ ಪ್ರಕಾಶಿರಸಾಲೆತಾನಾಗಿ ದ್ರ್ಗನಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೇಳುತ್ತಂ ವಿಜ್ಞಾನ ಗುಣಗಳ ತತ್ವತಾವ್ಯಕ್ತಿ ತ್ರಾಬಾಬತ್ತ ತ್ರಿಯುಕ್ತ

ತಾರಿಂದ । ಯಿತ್ತುಂ ಪಿಪ ತತ್ತ್ವಂ ತ್ತ್ವಂ ಪದಪಿಯಬಾಲ್ಪತ್ತೂ ॥ ಮುಕ್ತ ಕ್ಷರತ್ರಯಪು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವಾದಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಕ್ಷಿನಲಿತಾರು ತಿಪ್ಪುದು ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಆನಿರಾತ್ರಯಾ ನಿರುಪಮ ಲಿಂಗವಿದ ಶರಣನ ಶಿವಲಿಂಗ ನಿತಪಿ ನೆಯ್ಯು ದಘನಲಿಂ
ಗೆಮ । ತನಗಾತ್ರಯ ಬಿಲ್ಲಬಾಗಿ । ಯಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವಂಗಳಿಗೆತಾನೆ ಆಶ್ರಯ ವಾಗಿ । ತಂನಲ್ಲಿ ಗಬಿಸ್ಥಿತ ಚೌಷ್ಟತತ್ವನಿನ್ನಯ ಪೆಂ ತೆಂದಡೆ । ಬಾತ್ಮ ॥ ತತ್ವಮೂರು ತೆರನಾಗಿ ಹುದು । ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ । ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ । ವಿದ್ಯಾತತ್ತ್ವ । ಶಿವತತ್ವ । ಅಂತಾ ತತ್ತ್ವಮೂ
ರುತೆರನು । ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ ಲಿಪ್ಪತ್ತೈದು ತೆರನು । ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ । ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು ತೇಜ ವಾಯು ಆಕಾಶವೆಂಬ ಸ್ಥೂಲ ಪಂಚ ಭೂತಿ ಕಪ್ಪೈದು । ಶ್ರೋತ್ರಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು । ವಾಗಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು । ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯುಗಳೈದು । ಅಂತಃ
ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯಂಗಳು ನಾಲ್ಕು । ಜೀವ ನೊಂದು । ಅಂತು
ಪ್ಪ । ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ । ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯ । ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯವೆ
ರುತ್ತಂ ಬಿಟ । ಶಿವತತ್ವ ತ್ರಯಂದು । ಅಂತು ತತ್ವಮೂರ
ಕಾಗಾಯಿತ್ತು । ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ । ತತ್ವದ । ತ್ವಂ ಪದ
ಂ ಬಿರ್ದ ಆತ್ಮತತ್ವಮು । ಅಸಿಪದವೆಂದು । ತಾಯಿಸ್ಯನಾ
ಕಾರ । ಉಕಾರ । ಮಕಾರವೆಂಬ ಅಕ್ಷರತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾ
ಆತ್ಮತತ್ವಲಿಪ್ಪತ್ತೈದು ತೆರನು । ೧೦ ನು ವಿದ್ಯಾತತ್ವ ಹತ್ತು ತೆರನು । ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ । ಶಾಂತ್ಯಾತೀತೆ । ಶಾಂತಿ । ವಿದ್ಯೆ । ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ । ನಿವೃತ್ತಿ । ೫ ಯ್ಯೈದು । ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ । ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾ
ನಿಸುವ ಸಾದಾಖ್ಯವೈದು । ಅಂತು ವಿದ್ಯಾತತ್ವ ಹತ್ತು ತೆರನು ದ್ವಿತಿಯ ತತ್ವಮು ವತ್ತೈದು । ಯಿಂತಿವೆಲ್ಲ ವಕ್ಕೆಯು ತತ್ರತತ್ವವಾಗಿ । ಯಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವಂಗಳಿಗೆ ಹೆಯು ಆಶ್ರಯವಾಗಿ
ತ್ತಾರು ತೆಜನು । ೩ ಂತಿ ತತ್ವತ್ರಕ ವಾಹ । ಆತ್ಮವಿದ್ಯಶಿವತತ್ವವೆಂಬ ತ್ರಿತತ್ವಮು ವತ್ತಾರು । ಯಿತ್ತಂ ಪಿಪ ಯಿಂ ತತ್ತ್ವಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ ತತ್ವಮು ಸ್ವಾದಿ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಯು ತಾ
ಅಸಿಪದವೆಂದು । ಮೂರು ತೆರನು । ಅಲ್ಲಿ ತತ್ವದವೆಂದು ಶಾವನಾಮ ಬೊಂದಾಗಿ ದ್ರ್ವ ವತತ್ವತ್ತಂ ಪದವೆಂದು ತತ್ವ ನಾಮ ಬೊಂದಾಗಿ ದ್ರ್ವಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ತೆರನಾಗುತ್ತ
ಮ ಬೊಂದಾಗಿ ದ್ರ್ವ ಹತ್ತು ತೆಜನಾಗುತ್ತಂ ಬಿರ್ದ ವಿದ್ಯಾತತ್ವಮು । ಯಿಪದತ್ರಯದಯೆಕಾರ್ಥ್ವತು ಮುಕ್ಕೆ ಸಾದನದಕ್ಷರತ್ರಯ ತು । ತತ್ತ್ವಂ ಅಸಿಯಂಬ ಪದತ್ರಯಮು । ಅ
ಗಿ । ಜೆಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೆಕಾರ್ಥ್ವವಾಯಿತ್ತು । ಆ ಪ್ರಣಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪದತ್ರಯ ನಿಕ್ಷೇಪವಾಯಿತ್ತು । ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ । ಆ ಶಿವತತ್ವದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಆತ್ಮತತ್ವಮು । ಆ ಶಿವ
ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾಶಮು । ವಿದ್ಯಾತತ್ವದ ಬಲದಿಂದ । ಆ ಶಿವಪದ ತಾನೆಯಾಯಿತ್ತಾಗಿ । ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಹ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಬಳಿವ ಪದದ ಘನಪ್ರಶು । ಅನುಮಿಷ ನಿರಿಕ್ಷ ನಾ ಪಾದಲ್ಲಿ ತೋರುತಿಹುದೆಂದು ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸುವಂತೆ
ಘುತ್ತಂ ಬಿಡ್ದಾರೂ ॥ ಸ್ವ ॥ ಅಂಗೆ ಮೂಲಪ್ರಣಾಮ ತೆದ್ದ ಆದಿಯಾಧಾರಕ್ಕೆ ಸಂಗಮೂಲಜೆಂಕಾರ ಪ್ರತಿಯಲಿದಿಶಿ ॥ ಲಿಂಗಭಾವಕಂಗವಲ್ಲಿ ಅಂಗವಿಸಿಹಾವಳಿಕ । ಲಿಂಗಭಾವ ಸಾವಧಾನ ನಿರಂತರರೂ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಅನುಮಿಷ ನಿರೀಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ನಿಂದಶಿವನು
ಘನತೆಂಗಸ ಮರಸದಲ್ಲಿದಿ । ಬಿಸುವ । ಅನುಭಾವಮಂತ್ರಗೋಪ್ಯವೆಂತೆಂದಡೆ ॥ ಬಾತ್ಮ ॥ ಅಂಗವೆಂದಡೆ ಜೀವನು । ಆ ಜೀವಂಗೆ ಮೂಲಪ್ರಣವ । ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ । ನಾದಬಿಂದುಕಳೆ । ನಾದ ವೆಶಿಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮ । ಬಿಂದು ವೆಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಕಳೆಯೆಚ್ಚೈತನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ । ಯಿಂತೀ
ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಕ್ಷರ । ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರ । ಯೆಂಬ ಅಕ್ಷರತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹುದೆಜೆಂಕಾರ । ಯಿಂತಿ ಪ್ರಣಮ ವನರಿದು । ಜ್ಞಾನಾಧಾರ ಸಮರಸದಲ್ಲಿ ನಿಂದು । ಹ ಜ್ಞರಿಸ ತಾನಿ । ಜೆಂಕಾರವಾಯಿತ್ತು । ಆ ಜೆಂಕಾರ ಪ್ರಣವಜಲ ...

ಸ್ಥಾನವು ಬಾಹ್ಯಲಿಂಗ। ಆ ಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲಯಂಗ ವಚನ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ। ಆ ಪ್ರಿಯ ಸ್ಥಾನಲವು ತಾನೆಸು ಪ್ರಸಾರವಾಗಿ। ಸಾವಗ ಪ್ರತ್ಯಾಗಾನಗಮ್ಯ। ಕ್ರಿಯಾಗಮ್ಯವಾದ ಬಳಿಕ ಇತರಹಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವಾದ ತಾನೆಯಾಗಿ ನಿಂದು

ಯಕೆ ಕಡೆಂಬ ಲ್ಲದೆ ಯುರು ತೆಂ ತ್ರಿಧರ್ಗನೆಂದು ಬೆಂನ್ನಬ ಸವಿ ಶಿರದವರು ನಿರೂಪು ಮಂ ಶಿಷ್ಯತಂ ಇದ್ದಾರು॥೧೦॥ ಅಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು। ಲಿಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು। ನಿಸ್ಸಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಮೊದಮುಳ್ಳ ತ್ತಾರು॥ ಅಂಗಲಿಂಗನಿಸ್ಸಂಗ ವಾರಾರೆಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ವಾದಿ ಪ್ರಬೆಯ ತಿಳಿ

ಯಪ್ಪದಿ। ಸಾ ಪ್ರಿಕ ಲಿಂಗವಾವೆನೆ ಕೆಗೆ ದ। ಅಬಿರ ಗಾಗೆ ಶಿಶರಣ। ತೂರಾ ನುಶಾ ಪರಶಸ್ಪವಾಹ। ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ನಿಸ್ಸಂಗಸ್ಥಲದಿ ನಿದಿ ಕಳಿ ಶಿಂ ತಿಂದ ತ॥ ಟಾತ್ಸ॥ ಅಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು। ಅವಾವ ಎಂದಡೆ। ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯನೆಂಬ ವಾದ್ಯಂಗವಾದು

೩೪ ಅಲ್ಲಿ ಷಡ್‌ಸಂಗವಾದು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಆಚಾರಾಂಗ ಗುರ್ವಾಂಗ ಶಿವಾಂಗ। ಜಂಗಮಾಂಗ। ಪ್ರಸಾದಾಂಗ। ಮಹಾಂಗ। ಯಿಂತು ಷಡ್‌ಸಂಗವಾದು॥ ಸ್ಥಾನಮಹಿ ಸೈರಸಂಗವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಆಚಾರನಿಷ್ಠೆ ಗುರುನಿಷ್ಠೆ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆ। ಚರನಿಷ್ಠೆ ಪ್ರಸಾದನಿಷ್ಠೆ ಮಹಾನಿಷ್ಠೆ। ಯಿಂತು ಮಾಹೇಶ್ವ

ಸಂಗವಾರು। ದ್ವಿತಿಯಾಂಗಸ್ಥಲ ಹಾನೆರಡು॥ ಯಿನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಅಂಗವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಆಚಾರವದಾನಿ। ಗುರುವದಾನಿ। ಲಿಂಗಾವದಾನಿ। ಚರಾವದಾನಿ। ಪ್ರಸಾದಾವಧಾನಿ। ಮಹಾದಲವದಾನಿ। ಯಿಂತು ಪ್ರಸಾದಿಯಂಗವಾರು। ತೃತಿಯಾಂಗಸ್ಥಲ ಹದಿನೆಂಟು ಯಿಂತು

ಸ್ಥಲವಾಗಿ। ಸಾವಧಾನ ಸುಖಾವ। ಸೂಕ್ಷ್ಮದಳದ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಿಯಂಗವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಸಾಧ್ಯವಿಷ್ಟ್ಯಾಚೆ ದ್ವಂಹಿಗ್ರ್ಯ। ಸಂನಹಿ ತಾಮ ವಾನುವಾಚಿ। ಇಂತು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಅಂಗವಾರು। ಯಿಂತು ಶರಣನಂಗವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಆಯತ ಸ್ವಾಯತ ಸನ್ನಿಹಿತ

ಕಿ ಛತ್ರ ಹಾಕ। ಮನೊಮಗ್ನತೆ। ಘನಸ ಮರಸೆನ್ನು। ಯಿಂತು ಶರಣ ನಂಗವಾರು। ದ್ವಿತಿಯಾಂಗಸ್ಥಲ ಹಾಂನೆರಡು। ಯಿನ್ನು ಐಕ್ಯನಂಗವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಆಚಾರ ತೃಪ್ತಿ। ಗುರ

ತೃಪ್ತಿ। ಯಿಂತು ಐಕ್ಯನಂಗವಾರು। ತೃತಿಯಾಂಗಸ್ಥಲ ಹದಿನೆಂಟು ಯಿನ್ನು ಅದಿಕಾಕ್ಷದಂಗ ಹದಿನೆಂಟು। ಸೂಕ್ಷ್ಮದಳದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರದಂಗ ಹದಿನೆಂಟು। ಯಿವರೂ ಅಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾ ಚರತೃಪ್ತಿ। ಲಿಂಗತೃಪ್ತಿ। ಚರತೃಪ್ತಿ। ಪ್ರಸಾದತೃಪ್ತಿ। ಮಹಾನುಭಾವನಿವಾಸ

ಲಿಂಗ। ಶಿವಲಿಂಗ। ಜಂಗಮಲಿಂಗ। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ। ಮಹಾ ಲಿಂಗ। ಯಿಂತು ದ್ರವ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಶೃತಾವಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಪ್ರಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥ ದ್ವಿತ್ಯ। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಕ್ರಿಯಾಮರ್ತ್ಯ ಪ್ರವೇಶ। ಯಿವು ನಾಲ್ಕುನಾನಿರಿಕ್ಷ। ಯಿಂತು ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ಥಲ ದ್ವಿತಿಯ ನು ಯಿನ್ನು ಲಿಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರು

ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಕ್ರಿಯಾದಿಕ್ಷೆ। ಮಂತ್ರದಿಕ್ಷೆ। ವೇದಾದಿಕ್ಷೆ। ಲೋದ್ದಾದಿಕ್ಷೆ। ಪ್ರಸಂನ್ನದಿಕ್ಷೆ ನಿರ್ವಾಣಾದಿಕ್ಷೆ। ಯಿಂತು ಗುರುಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ದ್ವಿತಿಯ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಹಾಂನೆರಡು। ಯಿನ್ನು ಗುರು

ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಕರಸ್ಥಲ। ನಯನಸ್ಥಲ। ಹೃದಯಸ್ಥಲ। ಮಂತ್ರಸ್ಥಲ। ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಲ। ಲಿಂಗಸ್ಥಲ। ಯಿಂತು ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ತೃತಿಯ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಹದಿನೆಂಟು। ಯಿನ್ನು ಸುಜ್ಞಾನ ನಿರ್ವಾಣ ನಿರಾತ್ರಯ ದಳಾದಗಿದಾ ಚರ

ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಸಯಮೃತೃತಂ। ಪ್ರ। ಚರಿ। ಪರಿಣಾಮಿ। ನಿರುಪಾಧಿಕ। ಪರಿಪೂರ್ಣ। ಯಿಂತು ಚರಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಯಿಂತು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಯಿಂತು ಕ್ರಿಯಾನಂದ। ಪ್ರಾಣಾನಂದ। ಜ್ಞಾನಾನಂದ। ಭಾವಾನಂದ। ಮಹಾ

ಪ್ರಾಣಾನಂದ। ಮಹಾನಂದ। ಯಿಂತು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ದ್ವಿತಿಯ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಹಾಂನೆರಡು। ಯಿನ್ನು ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು। ಅವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಪಿಂಡಾಕಾಶ। ಬಿಂದಾಕಾಶ। ಮಹದಾಕಾಶ। ಯಿಂ ಚರಂಮ್ಯ। ಸದ್ಭಾವ ತೃತಿಯ। ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಲ

ಶ, ಜ್ಞಾನ ತುಮ ಪಾಶಿಂಗಸ್ಥಲವಾರು । ತ್ರೈತಿಯ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಪ ದಿನೆಂಟು ಜ್ಞಾನ ತುದ್ಧಿ ಶ್ವದ ಶಾದಗಿದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಪ ದಿನೆಂಟು ಜ್ಞಾನ ಭಾವನಿರಾಶ್ರಯದ ಶಾದಗಿದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಪ ದಿನೆಂಟು ತಾನು ವರು ಲಿಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು । ಜ್ಞಾನ ತು ಅಂಗಸ್ಥಲ
ವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು । ಜ್ಞಾನ ನಿಸ್ಪಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವುಳ್ಳ ತ್ತಾರು । ಜ್ಞಾನ ನಿಸ್ಪಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವು ವತ್ತಾರು । ನಿಸ್ಪಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವೆಂದು । ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಗವಾಗಿ । ಆ ಲಿಂಗವು ಅಂಗದ ಕೈಯ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ । ಅಂಗಾಶ್ರಯ ವಿಲಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಯ್ಯವಾಗಿ । ಲಿಂಗ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿರ್ಗಂ
ತರನಿಂದು । ಪ್ರಾಣ ದಾರಿ । ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮುವತ್ತಾರು ವಿಧದ ನಿಸ್ಪಂಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಕ್ಷತ್ರಯವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಘನಲಿಂಗವು । ಅಂಗಸ್ಥಲ ಮುವತ್ತಾರರಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿ । ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಮುವತ್ತಾರರಿಂದು । ನಿಸ್ಪಹ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಿಂಗವು । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟತಾನೆಯೆಂದು ಬಂದ
ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ॥ ಸುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೂಲ ಪ್ರಣಮ ಹುಂಕಾರ ಪಾದ ಪಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಕಾರವು ॥ ಸುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ । ಅಂತು ಪೇನಯ ವೇನು ಮಾಲಿಕೆ ಸದಸದ್ದ ಪ್ರಸಾದ ದಾ ಬಿಂಬೆಂತೆನೆ ಸೂತ್ರ । ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದಾಲಿತ್ರ
ಲಿಯಾನಿಸ್ಪಂಗ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಿಂಗಸಾರ ಯಿಸಿ ಪೇದ್ಧ ಸಿರಣಾನಮಂ
ತನು ತ್ರಯ । ಜೀವತ್ರಯ । ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ । ಮಲತ್ರಯ ।
ಗಿ । ಜೀವತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಗಾನದ್ಧಾನ ರೂಪಕವಾಗಿ । ಉ
ದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಲಿಂಗಲ್ಲಿ ಮರತಿ ಗೆಸ್ಪಕಲ ಸಾಧನಂಗಳಾಗಿ । ಮಾ
ಯೆಯ ಇಳೆಂದು । ಮಂತ್ರಾಧುದನಿಂನದೆಂದು ತಿಳಿ ।
ತ್ರಗೊಪ್ಪುತೆನಿಸುವ ನಿಶ್ಚೈ ಪೆತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದ ನಿರ್ಣಯವೆಂತೆಂದಡೆ ॥ ವಾಕ್ಯ ॥ ಸುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದು ತ್ರಿವಿಧ । ಅಕ್ಷರ ನಿವರ । ಸುದ್ಧವೆಂಬುದು ಲಿಂಗದ ಮುಖ । ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ।
ಯೂ ಕ್ಷಣಾ ತ್ರಯ ಮುಟ್ಟಬ್ಬಿ ಪಂಚಾದ ಶಮಾಯಾ ಭ್ರಾಂತಿ ಪಟಲವನು । ಸುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ವರಣಾ ವೇನು ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣ ಘನ ಲಿಂಗವು । ತನು ತ್ರಯದಲ್ಲಿ । ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವ ಲಿಂಗವಾ
ವಸ್ಥಾತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಚರಣ ಜೆತಧ್ಯಾನ ನೆತಲಿ ಯಸ್ಯವಾಗಿ । ಮಲತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಬಿಜಕ ಜನ ಹೊಂದ ತ್ವತ್ರ ವೃತ್ತಿ ಲಿಂಗಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ । ಯೀ ಈ ತ್ರಯದ
ಲಯ ಭ್ರಾಂತಿ ನಿಭ್ರಾಂತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ । ಆ ಲಿಂಗವ ವೇದ್ಯೆಂಬಂದ ಸುದ್ಧಾತ್ಮನಾದನಾಗಿ । ಸುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಿ । ಯಿನ್ನು ಸಿದ್ಧವೆಂಬುದು ಚರಲಿಂಗದ ಮುಖ । ಅದೆಂತೆಂದಡೆ । ಯಿಂತಪ್ಪ ಮಾ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಿಂಗವೆಂಬುದನು । ಅನುಭಾವ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಂದರು ಕೂಸಿ । ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದ ಪ್ರಸಂನ ಪಾತ್ರನ ಮಾಡಿದನಾಗಿ । ಆ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಗ್ರಹಕವಾನಾಗಿ । ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಿ । ಯಿಂ
ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂಬುದು ಗುರುವಿನ ಮುಖ । ಅದೆಂತೆಂದಡೆ । ಘನ ಲಿಂಗದ ಲಾಂಛನದ ಆಚಾರದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಾನುಭಾವ ಸುಮರಸ ಕರಿಸ ತ್ವಾಂತ್ರ ಸಾಧವ ಬಾಹ್ಯ । ವೇದ ಮಂತ್ರ ಕ್ರಿಯೆಂಬ ದೀಕ್ಷಾ ತ್ರಯವನು ಕರುಣಿಸಿ । ಸಕಲ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಸು ಲಿಸ
ಮಾಡಿದನಾಗಿ । ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಿ । ಯಿಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವನಿಂಬು ಗೊಂಡ ಶರಣನ ಬಿಂದುಸ್ವರೂಪವೆನಿಸುವ ತನು ನಾದಸ್ವರೂಪವೆನಿಸುವ ಪ್ರಾಣ । ಕಳಾಸ್ವರೂಪವೆನಿಸುವ ಚೈತನ್ಯ । ಯಿಂತಿ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳಿಗಾಶ್ರಯ ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರ । ನಿಕಾರ ಕತ್ರಯದ
ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳು ತ್ರಿಲಿಂಗ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ । ಆ ಪ್ರಣವದ ಲಯ ಸ್ಥಾನವಹ । ಶಿವ ಬೀಜಾಕ್ಷರದು । ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರವನು ತ್ರೈ ಓಂಕಾರಾತ್ಮಕವಹ । ಹಕಾರ ಲಿಂಗವನು । ಅ ನು ಪ್ರಾಪ್ತ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗದಿಂದಾ ಕೃಪ್ತಿ ವ್ರತ್ತಿ ದ್ರಸ್ಟನಾಗಿ । ವಿದ್ಯಾಬೀಜವ ಹಾ ಲಿತ ತ್ರೈ ಕೈಯ ಯವ ಲಾ
ಓಂಕಾರಾತ್ಮಕಲಾಪ ಹಕಾರ ಲಿಂಗವ ಕೂಡಿಲ ಶಕ್ತಿಯ ಬೀಜವನು । ಶಿವಾ ಪೂರ್ಣವ ಮಾಡಿದ ಸಾಧಕ ಭಿಮಹಾ ದನು । ಅಂತ ಸುದ್ಧ ಪ್ರಣಮ ಪ್ರಸಾದ ಹುಂಕಾರ ಲಿಂಗ । ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಣಮ ಪ್ರಸಾದ ತ್ರಯೋಂಕಾರ ಶಕ್ತಿ । ಯೀ ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯ ದಿವ್ಯಂ ತ್ವವನು ಮಿಳಿತ ಶಿವ ವಾಪ್ರಸಾದಿ
ಸುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧದಾಗಿಯೆಂದು ಪಾವನ ಚೆನ್ನ ಚೆಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪ ಮಂಕೊಡುತ್ತಂ ಇದ್ದರು ॥ ವಾ ॥ ನೆನೆ ಹು ನಿರ್ಭಾವಾತೆಯ ನಿನಸೂರಿ ಬಿದಾಕ್ಷ । ತನು ಮನಧನವನು ನಿವಾರಾವಸಾ । ಘನ ಲಿಂಗ ಪ್ರಕೆ ಯೊಳಗಾಯ ತಪ್ಪಾಯ ತನಾಗಿ । ಘನ ಶ್ರೀ ಮನ ಪಾ ಕ್ಷಯಾಗಿ

ಪ್ರಸಾದತ್ರಯವನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಿಡದೆ ನೆನಸುತಿಪ್ಪ ಸ್ವಾಪ್ರಸಾದವನಿಂಬುಗೊಂಡು ನಿಂದ ಶರಣನ। ತ್ರಿವಿಧ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಆಯತವಾಗಿ। ತ್ರಿವಿಧ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ ಸನ್ನಿಹಿತ [illegible] ॥ವಾಕ್ಯ॥ ಯಿಂತಿ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಆಯತ ಸ್ವಾಯತ [illegible]
ಯನಿಸುವ ಶರಣನು। ತ್ರಿಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ವ್ಯಾಪಕತ್ವವನು ಳ್ಳ। ಅನುಭಾವಚಿಂತನೆಗೆ ನಿಪ್ಪಾಣ ಪಾದುದಾಗಿ। ಅಂತಹನಿರ್ವಹನಿಪ್ಪಾಣ ತೆಯನಿಂಬುಗೊಂಡಾತ ನಪ್ಪಶ। ಅವಕನೆಂದಾಸನ ಪುಪ್ಪಮ ಚಗೆ ಚಿತ್ತಿನ ಸದ್ಭಕ್ತಾದಿ ಷಟ್ ಸ್ಥಲ ಸ್ಪರ್ಶನವಾದ ಅಯತ ಸ್ವಾಯತ ಸಂ। ಇಂದಿ
ಧಕ ಸಂಪನ್ನನು। ಆ ಶರಣಂಗೆ ತನುಗುರುವಿನ ಲಿಂಗದ ಜಂಗಮಪ್ರತಿರೂಪ ಕಹಾಯಿತ್ತಾಗಿ। ತ್ರಿವಿಧ ತ್ರಿವಿಧವೆನಿಪ ಗ್ರಾಹಕ। ತ್ರಿವಿಧ ತ್ರಿವಿಧ ದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ। ತ್ರಿವಿಧದ ರತಿ ವೃದ್ಧಿ। ತ್ರಿವಿಧ ಳ ಕವಾಗಿ। ತ್ರಿವಿಧ ವಯೋರಾಂಕುರದ ಹಾಘನ ಶರಣ ಸ್ವಾಂ ತಪ ಹಾಲಿನ
ರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಚಿಮತ್ತಾ ಪರಾಣ ಶರಯೂ ತ್ತರವಾಗಿ। ಅಲಿಂಗದ ತನಗೆ ಮನನವಾಗಿ। ಅಘನಲಿ ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ಭೃಕುಟಿ ಯೊಳಗೆ ತಾನೆಯ ದುಗಾ। ಅಯ ತ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಾನಾಯತವಾಗಿ। ಸ್ವಾಯತ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಾ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ। ಸಂಯೋಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮನ ಪರ್ವ ಹಾಘನ ಶರಣ ತನ್ನ ಪರಮಾ
ಮನತಾಕೆರಂಗೆಯಾಗಿ। ಘನ ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ಪರಮಜ ಂಗಮ ಲನಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ದನೆಂದು। ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಪಾಡುತಂ ವಿಡ್ದಾರು॥ ೧೪॥ ಮುಟ್ಟದ ಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿತ್ತಾ ಪ್ತಬಿಟ್ಟಹಂಗೆನಂತೆ। ಮನವರ್ಪಣ ವನ್ನಿಯ ವಿಮನ
ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದನು। ತ್ರಿಪ್ತಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಸುಗುಣಾಂಗ ಲಿಂಗದಾಚಿಯ ರಿದು। ಹುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟಬಟ್ಟಿದಿಯ ಮನ ಸುಮೆಟ್ಟನಿಂದನು॥ ಸೂತ್ರ॥ ತ್ರಿಘನ ಚೈತನ್ಯಜಂಗಮದೊಳ್। ಸಾಪಧಾನಿ ಶರಣನು। ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ। ಅಚ್ಚರಣೆಯಂತೆಂದಡೆ।
೨೫ ವಾಚ್ಯ॥ ಆಚಾರಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಂತ್ಯವಹ। ಲಿಂಗ ಷಡ್ವಿಧದರ ೧೮ ಂಗಮನಿರೂಪು। ಜ್ಞಾನಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕ್ಷೇನಲ್ಲಿ। ಆಚರಿಸುವ ಆಚರಣೆಯ ನಿರೂಪು। ಯಾ ಯರಡರಸ್ಪ ರುಶನವೆಂಬುದು। ತ್ತಾಪ್ತ ಬಿಟ್ಟ ಹಂಗೆನಂತೆ। ಮೂಲಬಂಧ ವಿಲದಿಹಾ
ಂದಾಂದರರಾ ಪರೂಪವಾಂದಾಂದರಲ್ಲಿ ಲಯವನೆಯ್ದು। ನಿರಾಲಂ ಬಪನಂಗಿಕರಿಸಿದ। ತಾನರ್ಪಿತವಸ್ತುವಿನ ಮಹಾಪನಿತಾನವಾಗಿರುತಂ ವಿಹಾಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದನು। ಅ ದೆಂತೆಂದಡೆ। ತನುಗುಣಾಂಗವ ತ್ರಿಪ್ತಿಯು। ಅಪರಲಯವೆಂತೆ ಪ್ರಥ್ವಿ
ಗೆಜಲಲಯಸ್ಥಾನ। ಜಲಕೆ ಅಗ್ನಿಲಯಸ್ಥಾನ। ಅಗ್ನಿಗೆ ವಾಯುಲ ಯಸ್ಥಾನ। ವಾಯು ಲಿಂಗೆ ಆಕಾಶಲಯಸ್ಥಾನ। ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಲಯಸ್ಥಾನ। ಆತ್ಮಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಲಯಸ್ಥಾನ। ಆಘನಲಿಂಗದ ನಿರಲಯವೆನಿಸುವ। ಲಿ ಂಗವಿದಿ ಮುನಿರಾವ ವನೆಯ್ದುದಸಂಗವಿ
ದುಸ್ವರೂಪವಿತ್ತೆಂಬ ಆಕ್ರಾಂತವ ವಿದಿಸು। ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗ ವಾಂದಾಂದರಲ್ಲಿ ವಾಂದಾಂದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ಘನಪದದಲ್ಲಿರುತ್ತಂ ಇರ್ದನೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಪಾಡುತಂ ವಿಡಾರು॥ ೧೫॥ ತನು ಮನ ಧನವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧವನು ಮೂರು
ಲಿಂಗದ ಸುಪನಂಗಿಕರಿಸಿಯ ಪರಿತೃಪ್ತಿಸುವನು॥ ತನು ಮುಕ್ತಿ ಮನ ಮುಕ್ತಿ ಧನ ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪಿಸುವ। ಅನುಪನರ್ಪಿತಾತಂನ ತರ ಶೋಪ್ಪುವು॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆ ಲಿಂಗಗಳಾ ವ ಲಿತ್ರಾಂತಿಯನೆಯ್ದ ದಟ್ಟ ಸೈಪಡ್ತ ಶರಣಾನು। ಗಾನಸಹಾವ ವ್ಯಾದಾರಿ। ತ್ರಿವಿಧ
ಲಾದಾಗಿಕ ವಾಚ್ಚರಿಸುವ ಸಾವಧಾನ ಸಂಬಂಧಾ ಪೂರ್ಣ॥ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಪ್ರಸನ್ನತ್ವವೆಂತೆಂದಾಡೆ॥ ವಾಚ್ಯ॥ ಅಮಹಿಮನತನ್ನ ಮನಧನವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧವು। ತ್ರಿಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಆ ಪೂರ್ಣಾವಾಗಿ। ಆ
ಆಲಿಂಗತ್ರಯದಲಂಗಳು ಸ್ವಲಿಂಗವಮುಖವ ಷಂಸುಟದಾತ್ಮ ವಿದೆಂದರೆ ಮುಖ ಪೂರ್ಣಸಿದ ಶೇಷವೆಲ್ಲ ತು ಪ್ರಸಾದವೆಯಾಗಿ। ತನು ನಾವ ಪಿಳ್ಳದೆ। ತನುವೆ ಗುರುವಾಗಿ। ಮನ ನಾವ ವಿಳ್ಳದೆ। ಮನವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿ। ಧನವಾ
ವಬಿಳ್ಳದೆ। ಧನವೆ ಜಂಗಮವಾಗಿ। ಆ ಲಿಂಗತ್ರಯದ ಸ್ವಾವ ಸ್ವರೂಪತ್ರಯವಾ।

ಆಲಿಂಗತ್ರಯದ ವಯ್ಯಾವಾಂ ಕುರಳ ಪಾಪುನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸ್ತವಾಗಿ। ಆಪ್ಯಾನ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನ ಪ್ರಸಾದವೆ ತಾನೆಯಾಗಿ ಶರಣನು। ಆ ಲಿಂಗತ್ರಯಂ ತ್ರಿತವ ಹಾ। ತುರ್ಯವನಿಯ। ಅನುಭವ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ
ರಣನಂದು ಬಚಂನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪವು ಂಕೊಡೆ ತಂ ಬಿದಾರು॥ ನಮ್ಮ ತನುವು ಷ್ಟತ್ರಿವಿಧವಂನು। ಗುರುವಿಗೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯು ಶಿ। ಮನವು ಪ್ರಿತ್ರಿವಿಧವಂನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆಂಬ। ಧನವು ಪ್ರಿತ್ರಿವಿಧವಂನು
ಚರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೂಸ। ಮರಕ್ಕೆ ದಾತ ನಾತ ಹುಟ್ಟುಗಿ ಲ್ತನೆಂಬೆನಾ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆಪುನ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದನಿಕೆ ಪತಾನಾಗಿ। ಶರಣು ದಾರು ವಪರವು ಪರಿಗ್ರನಾಲಿ ವರಣಂಗೆ। ಸ್ಥೂಲದ ಧಾನ। ಪ್ರಾಣದ ಧಾನ। ಭಾವದ ದಾನವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ದಾನ
ತ್ರಯಕ್ಕೆಗಾ ನವಿಕಾರಣವಾಗಿ। ಆ ಜ್ಞಾನವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಮನೆಯ್ದು ವಪರಿಯಂತರ। ಆಪ್ಯಾಯನ ವಿಚಾರಣವಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದನವದಿಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಆ ಶರಣನು ಕ್ರಿಯಾಗುರು ಭಾವಗುರು ಜ್ಞಾನಗುರುವೆಂಬ ಗುರುತ್ರಯದಲ್ಲಿ। ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣವೆಂಬ ತನುತ್ರಯವನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ
ನಾಲ್ಕು ನಾಶ ಜ್ಞಾನಸಹಜಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಜ್ಞಾನತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸನ್ನಲ್ಲನಾಗಿ। ಆ ಶರಣನು ತನು ನಿರ್ವಾಣಿ। ಮನವನ ಮನ ನಿರ್ಮ್ಯವೆಂಬ ಮನತ್ರಯವನು। ಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಣ ಭಾವವೆಂಬ ಲಿಂಗತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮನನಿರ್ಶನ ಯಾತ್ನನವೆಂಬ ರತಿತ್ರಯದಲ್ಲಿ। ಅಪ್ರಸನ್ನಲ್ಲನಾಗಿ। ಆ ಶರ
ಣನು। ಮನವಿ ಪಾಣಿ ಶಿಧನವ ಮೆಕಾರ ಸಂಸ್ರಹವೆಂಬ ಶಾಖ್ಯಿಸ ತ್ರಯವನುಸ್ಥಯ ಚರಪರವೆಂಬ। ಚರಲಿಂಗತ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಸಹ ನಿರಾಪೇಕ್ಷೆ ನಿಸ್ಪೃಹತ್ವವೆಂಬ ನಿರ್ವಂಚಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸನ್ನಲ್ಲನಾಗಿ। ಆ ಶರಣನು ಧನನಿರ್ವಾಣಿ। ಯಂತಹ ಶರಣನು। ಅನಂತ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾ
ಸು ತೆಂಬರು ತೆಂವಿದ್ದರು ಲಿಂಗತ್ರಯನಿಷ್ಠೆಯ ವಾದ ನಿಜಭಾವ ಅ ಭಾವಶಲ್ಪನೆಯನೆಯ್ದದನಾಗಿ। ಆ ಶರಣಂಗೆ ಜೀವಭಾವವಿಲ್ಲ। ಜೀವಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಇಂದ್ರಿಯಭಾವವಿಲ್ಲ। ಇಂದ್ರಿಯಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ವಿಷಯಭಾವವಿಲ್ಲ। ವಿಷಯಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಮಾತ್ರ
ವವಿಲ್ಲ। ಮಾತೆಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಬಿಜಭಾವವಿಲ್ಲ। ಬಿಜಭಾವ ವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಜನನಭಾವವಿಲ್ಲ। ಜನನಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ನಷ್ಟವಾದುದೆ ವಲಂನಾಸ್ತಿ। ಇಂತಿವೆಲ್ಲವ ಮಾತ್ರಸ್ಥಾನ। ಆವ ಪಕ್ಷೆ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾದುದೆ ಪಾತ್ರಯ ಸ್ರಹ। ಆಸ್ರಹವೆನು। ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇ
ಯಲೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿಯ ಕೋಧನವಾದ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿವ ಸ್ತುವ ಮಾಡಿದ ನೆಂದು ಚಂನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತಂ ಬಿದಾರು॥ ಆ ಲೀಲೆ ಹಾರುವ ಶತ ವಾರು। ಆ ರಾರಂತ್ರೆ ವಿಡಿದು। ಮಿಶ್ರ ಹಣಿನಾರುಗ್ಗೆಯ ಪ್ರತಿಯ ಮುಸುಕಿದಾ॥ ನಾದವಂ ಸುನಾದ ಬಿಂದುಕ್ಕೆಯ
ಸೊಂದು ಮಾಡಿ। ನಿನಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಡಿದು ದತ್ರ ಶಿಖಿಯೆಂದೆನಿಸು ಸೂತ್ರ॥ ಆಖಿಲ ವೆಂಬ ಸ್ರುಪಾಟ ಸುವಸ್ತುವ ಮಾಡಿದ ಶರಣನು। ವೃಕ್ಷಬೀಜ ನ್ಯಾಯದ ಹಾಂಗೆ। ಮುಂದೆ ಜನನವಿಲ್ಲ। ಜನನವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಘಲ ಪದಂಗಳ ಯೋಗವೆಂತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುತಂ ಇಹಾದಿಗ ಬೀಜ ನ್ಯಾಯದ ಹಾಂಗೆ
ಆಶರಣಂಗೆ ಪಾಪಿಯು ಬಿದಿರು ರುತಂ ಬಿಘಾಶಿ ಪ್ರತಂಗಕೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಆ ತಾ ಕರದ ವತನ। ಕಾಶದ ವೃಕ್ಷ ಹಾರದಲ್ಲಿ। ಅನುಸಾರ ನಡೆಯನಾಗಿ। ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶವೆನಿಸುವ ಸ್ವಾಂತ ಪ್ರತಂಗಳ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದನವಾವೆಂದಡೆ। ಅಕ್ರೋಧ। ಸತ್ಯ ಶೌಚ ನಮ್ರ ಮಿಕ್ಷ ವಿ
ನಾಕ್ಷ ಬಿಡದ। ಅಮನಸ್ಕ ಸೌಖ್ಯ ಪ್ರಸ್ವಾಭ್ಯನಾ। ಯಾ ಯೊರು ರುಬ ಲಿಂಗಭು ಗೌರವ ಬುದ್ಧಿ। ಲಿಂಗವಿಷ್ಣು। ಜಂಗಮಾನುಕಂಪ। ಯೊಷಿದಶ ಪ್ರಸಾದ ಬಿಗಿ ಸಾನದಶವಿಧ ಪಾದೋದಕ ನಿಷ್ಠೆಯು। ಭಕ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣ। ಯಾ ಯೊರು ವ್ರತಂಗಳು। ಇಂತಿಶೀಲ ವ್ರತಂಗಳ। ಆಚರಂತ ವಿಡಿದು ಸುದ್ದಿ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಯ ಅನುಭಾವದ
ಸ್ಥಯ। ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವಸ್ಥನ ಸ್ಥಸ್ಥಿರ ಬಿವಶದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಶ್ರೈಸಿ ನೊಡಯ। ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕಂಡನವಾವಾವೆಂದಡೆ। ದ್ವಿಪಶ್ರಿ ಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿಯ ಚಿದ್ರ್ರಂಹ್ಮಾಂಡ ದಾಗಗನ ಚಿದಾಕಾಶ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊರುವ ಪರಿಯಂನ್ನ ಪ್ರಕಾಶಸುಧಾ ಮಯವಾ
ಯತನ್ನ

ಮೃತ ಬಿಂದು ವೆನಿಸಿಯಿರುತ್ತಂ ವಿದ್ದರ್ಘನ ಲಿಂಗದ ಕಳೆಗಳೆನಿಸುವ । ಪದ್ಮಿನಿ ಚಂದ್ರಿನಿ । ಅಮೃತ ವಿಪೂರ್ಣನಿ ಸ್ವಾಮಿನಿ । ಲಕ್ಷ್ಮಿನಿ । ಪುಷ್ಪಿನಿ ಪ್ರಹಾಸಿನಿ । ಅಹಂ ತೀರಿಗಳು ಸುಮುದಿನಿ । ಅಭ್ಯಾಸನಿ । ಖ್ಯಾತಿನಿ । ವ್ಯಾಧಿನಿ । ಮೋಹಿನಿ । ಪ್ರಬೋಧಿನಿ । ವಿಕಾಶನಿ । ವರ್ಧಿನಿ ಯೆಂಬ ಷೋಡಶಕಳಾ
ರೂಪಿಂಬಮೃತಮನುಸುಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಂ ವಿಹ । ಅಮೃತ ಲಿಂಗದ ಬಿಂದುಸ್ಥಾನ ಕಳಾ । ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರ ವೆಂಬ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳು ಓಂಕಾರ ವೆಂಬ ಯೇಕಾಕ್ಷರದ ಲಿಯೆ ಕಾಂತ್ರನಾಗಿ । ಅಪ್ರಣವ ರೂಪ ಸಂಬಳ ಸುಹಾ ಮಹಾ [illegible] ದಕಳಾ
ಗಾಬಿತ್ರಿ ಖಬಿ ಚಿದಾಕಾಶ ವೆನಿಸುವ ಶರಣನಾ ಸುಚಿದ್ಘನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚಿದ್ಬ್ರಾಂಡ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ವಿದ್ದಾರು ॥ ೧೮ ॥ ತತ್ವಯ ಕೂಡಿ ದಿಂದು ವಿನಂತೆಯರುಹು ಹಗಲು ತಾನರಿಯ ಮಹಾ [illegible] ಚಿದಂಗ ಚಿತ್ರ
ವವಬೆಂಬಮಯವನುಸುಳ್ಪು ಬಳ್ಪುಯಿಲ್ಲಿದ್ದನಾ । ನೀನೊಲ್ಲನಿತರ ನೆಗಂಸ್ಸಂಗವಾ । ಸೂತ್ರ ॥ ಆ ಚಿದ್ಘನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚಿದ್ಬ್ರಾಂಡ ಸ್ಥಾನವೆನಿಸುವ ಶರಣನ ಸುನಿಕ್ಕೆವಾಗಿ ಅಕ್ಷವದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾ ಚಿದ್ರುಮುಪದಾರ್ತಗಳಾನೆಯಾಗಿದ್ದನಿಲವೆಂತೆಂದಡೆ ॥ ವಾಕ್ಯ ॥ ಅಚಿತ್ತ ಸ್ವರೂಪ
ಬಹಚಿದ್ಘನಂ ಸಕಳೆಗಳು ಚಿದಾಕಾಶ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಚಿತ್ತ ಮುದಿಕಿರಣಂಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಮಾನನ ಅಮೃತ ಬಿಂದು ವೆನಿಸಿರುತ್ತಂ ಇದ್ದ । ಪ್ರಸನ್ನ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ವೆರಗು ಮಗೊಂಡು ಪರಮಾನಂದ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುವ ಶರಣನು ಸುಖ ಸ್ವರೂಪ
೨೮ ಶ್ರೀಕರ ಹಳು ದಯಿಸುತ್ತಂ ಯಿರಲು । ಆ ಶರಣಂಗೆ ಅವಿದ್ಯೆ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನಂಗಳೆಂಬ ವಿಕಲ್ಪಂಗಳಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತಂ ವಿಹ । ಶಬ್ದ ಸಂಬಂಧವಹ । ವಾಕ್ಯಾಲಂಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೆಟ್ಟಿ । ಆ ಚಿದಾಕಾಶ ವಿಷಯವ ಹಾಳಿನ ಸ್ವರೂಪ
ನಮಹಾನುಭಾವ ವೆನಿಸುವ ಮಹಾನಂದ ಪ್ರಸಾದ ತಾನೆ । ನಿಃ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಮಯ ತ್ರಿತಯೆಂಬ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಣಿಂದು ಮುಂದೆ ಹೊತ್ತಿಲ ಕೆಳಲಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಕ್ಷಮೆಯುಗವಾಗಿ । ಯೆನಿಜ ಕ್ರಿದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಜನನ ಶ್ರಿಯುವ ಹಾಮೋಯಾದಿನ ಪ್ರದ್ಯಜಡವ ಹಾಳಿ
ಂ ಶೂನ್ಯ ಕ್ರಿಯಾ ವಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಂ ವಿಹ ತತ ನತ್ರಯ । ಜೀವತ್ರಯಾ । ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ ವೆಂಬ । ಪ್ರಾಣ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ ಮಿಥ್ಯಾಗ್ರಹಂ । ಆ ಪ್ರಸನ್ನ ಪರಮ ಲಿಂಗದ ಪರಮಾ ವಸ್ಥೆಯ ಪರಮಕಾಷ್ಠೆ ಯೆಂಬ ಕಾಷ್ಠ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಂ ವಿಹ ಚಿತ್ರಿಯ
ಂಬ ಅಶ್ರಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟು । ಕಳೆನಡು ವಿಲ್ಲದ ಪರ ಮಾಕಾಶ ಸ್ಥಾನದ ಲಿಂಗ ಅಂಗವಾಗಿ । ಅಪರ ಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆ ಶರಣನೆ ಅಂಗವಾಗಿ । ತಂನಿಂದಂನ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವ ವಾಸನಾ ಸಂಗ ಸುಖದನೆನಹಿಲ್ಲದೆ ತೂರ್ಯ [illegible] ತೀತವಾಗಿರುತ್ತಂ
ಯಿದ್ದನೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ವಿದ್ದಾರು ॥ ೧೯ ॥ ಆರುದರುಶನಂಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲತನಗುಣ । ಆರು ವಿಧದ ಶೈವ ಕ್ಕೆ ತೂರ್ಯ ತೀತಮಾ ॥ ಆರು ಮೂರರಿಂದಲಾರಿತಾರಿದಾಬಗೆ । ಆ ರಾಶಿ ರಸಭಾವನಿಂದುನಿಜ ಶರಗಾದುದು ॥ ಸೂ
ತ್ರ ॥ ಆ ಪರಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಸ್ಥಾನಿಸಲು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ವ್ಯಂಗವಾಗಿ । ಆ ಲಿಂಗಲು ತನಗೆ ಗಾಗಿಸಲು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ವ್ಯಾಂಗವಾಗಿದ್ದ ಶರಣಂಗೆ । ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಫಲಭೋಗವಿಲ್ಲವೆ ದೆಂತೆಂದಡೆ ॥ ವಾಕ್ಯ ॥ ಯಿತರ ಫಲ ಕಾಂಕ್ಷೆಯನುಳ್ಳ ಫಲಭೋಗವಾಸನೆಯಿಂದ ಜನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೆಯುವ ಆ ಜನನ
ಂಗಳಿಂದ ಸುಖದುಃಖ ಕ್ಷೇತ್ರಯುವ ಹಾ । ಆ ಸುಖದುಃಖ ಕ್ಷೇತ್ರಯುವ ಹಾತನದಿಂದ ಮುಂ ಪುಣ್ಯಾಪಾಪ ವಸ್ತು ಸ್ವಕ್ಕೆ ಸಹಾ । ಆ ಪುಣ್ಯಾ ಪಾಪವ ಸಂಯುಕ್ತನ ಹಾಗುಣ ದಿಂದ । ಸ್ವರ್ಗನರಕ ಯೆನಿಸುವ ಜೀವ ಸ್ವರೂಪ ಂಗೆ । ಆ ಯುಕ್ತ ಕೈ ಕೊಯಲ್ಲದೆ ।
ಭ್ರಮಿಸುವದರುಷನಂಗಳೆನಿಸುವ । ಶೈವ । ಶಾಕ್ತ । ವೈಷ್ಣವ । ಸಾರು ಹಾಗಾಂಪತ್ಯ । ಮಾಯಾವಾದಿ ಯೆಂಬ । ಆ ಬುದೆರುಷನಂಗಳಿಗೆಯು । ಕ್ರಮಂತಿಯಲ್ಲ । ಶರಣನೆನಿಸುವ

ಶೈವ ಪಾಶುಪತ ನಾಮದ ಕಿ ಣಾಸ್ತ್ರಾಮು ಖ। ಯಾಮಳವೆಂಬ। ಮತಂ। ಆ ಬಿಶ್ವೈವಮು ಪಾಶುಪತ। ಅನುಶೈವ। ಅಂತರಶೈವ। ಅಂತಶ್ಶೈವ ಪ್ರವರಶೈವವೆಂಬ ಯೀ ಮೂರು ವಿಧದ ಶೈವಂಗಳಿಗೆ ತೋಯ್ದಾತೀತವಾಗಿ। ಆ ಶರಣನು ಆಗ ಲಿಂಗ ಗೃಹ ಶಕ್ತಿಯು। ಆ

ದ್ವಾರ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ। ಮಣಿಪೂರಕ। ಅನಹಾತ ವಿಶುದ್ಧಿ। ಆಗ್ನೆಯೆಂಬ ಷಡ್ದಾರ ಚಕ್ರಂಗಳಿಗೆ ಅತೀತ ಶರಣನಲವೆ ಶ್ರೋತ್ರ ಚಕ್ಷು ನಾಸಿಕ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ವಾಗಾದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರ। ಅಂತು ಹದಿನೆಂಟು ಇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಮೀರಿ ತೋರು

ಲ ಬಗೆ ಶರಣನವ ತನೆ। ಆಚಾರಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಂತಮಾಂ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗ ಸ್ವಭಾವ। ಸಮರಸ ಕೆತೆರ ಹಿಲ ದೇಶ ಬ್ಬಮುಗವಾಗಿ ನಿಂದ ನಿಶ್ಚೈರಲಗುಳ ಶರಣನ ನಿಲುಕಡೆಯಂದು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ವಿಚಾರಣಾ। ನಿತ್ಯ ವಿಧ ಧರ

ಕಮ್ಮವೆಂಬ ಸತ್ಯ ಸಾಧ್ಯ ಸದು ಭಾವ। ಜಾತು ಸಾಧ್ಯಾನ ಧ್ಯಾಯಲಾಂ ದಾದ ಪ್ರಭೆ ಮದ ದೂ॥ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲ ಪ್ರಣಾಮ ದಾಪ್ರ ವಿಗೆ ತ್ರೆದಿ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ ಸತು ಜೋತು ನಿತ್ಯ ಪ್ರಭೆಯ ಮುಸುಕಿ ನಿಂದು ದೂ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆ ಘನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ನಿಂದ ಶರಣಂಗೆ ಸೂತ್ರವ

ಈ ಟ್ರ ದರೂಪು ಗೆಳೆವ ಮಲ ದಶ್ರಂಗಾರ ದಂತೆ। ತೋರುವ ನಿತ್ಯ ತ್ರ ಪ ಲ ಪಾತ್ರೆ ಗಣಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಮನಂತ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ಪರಮ ಲಿಂಗದ ಸಾಂಗ। ತತ್ವ ಭಾವ ಚಿತ್ರಿ ಖಸರೂಪು। ಧ್ಯಾನ ಧ್ಯಾಯ ಹೊಂದಾದ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಮಧ್ಯ

ದಲ್ಲಿ। ತೋರುವ ಮುಕ್ತಿ ದಾರ ದ್ವ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವನಿಸುವ। ಪ್ರ ಚೆ ಪ್ರಸಾದಾತ್ಮಕವಹ। ಇದಿ ಪ್ರಣಾಮಂ ಪ್ರಭೆ ಗೆಯಡೆಕ ದೆಯಿಪ್ಪ। ಆ ಪ್ರಭೆಸ ತು ಚಿತ್ತಾನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿ ಪೂರ್ಣವೆಂಬ। ಯೈದಂಗವನಂಗಿಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಂ ಇಹುದು।

ಅರುಹು ನಲಿಂಗಾದರೆ। ಆ ಲಿಂಗದಲಿ ಯೆಸಮರಸ ಭಾವ ಪೆ। ಆ ಶರಣಂಗೆ ನಿತ್ಯ ಪೂಜಾ ನಿಯಮವೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಇದ್ದಾರು॥೦॥ ಸದಾಸೆತ್ತು ಸಂವಿ ವಿಪಿ ಚಿತ್ತ ಭಾವ ದಕ್ಷರಮು।

ಹುತೆ ಜಂ ಬ್ರಾಂ ಹ್ರೋಂ ಪ್ರಾಂ ಹ್ರೋಂ ಪ್ರೋಂ ಯೆಂದೆನೆ॥ ವೃಕಲ ಮೂಲ ಲಿಂಗ ನಾಖಿ ಹೃದಯ ಕಂಠ ರಹೂ ಮಧ್ಯ ವಾರು। ಅ ಪ್ರಳಿಖ ಪ್ರಸೆ ಜಂಯೆಂದು ದೂ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆ ಘನಲಿಂಗಸ ಮರಸ ಸ್ವಾದ ವಿಶ್ವಭ್ರಾ ಆತ್ಮ

ತ್ರದಳಿಕ್ಷೆ ತ್ರಗ ನಾಗು ತಂ ನ್ನದ ಶರಣಾಂಗೆ। ಸ್ಥಾನ ನಿಕ್ಷೆ ಪಿ ತ್ರಿಗೊಪ್ಯ ಮಂತ್ರ ಲಿಂಗನಂಬಂದವೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಆಶ್ರ ಶೆಗಾನು ಅನುಭಾವ ದ್ವಾರದಲಿ ನಿಂದು। ಆಖಿಸು ವಲ್ಲಾವ ಬಳಿದು। ಆವಾಗ ಮೊಹಂ ತೋದ ಸ್ತೋತ್ರ ಸ್ವಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದೆ।

ದ್ಯಾನ ದ್ಯಾಯ ಹೊಂ ಶಾಗಿ ಪರಮಾನಂದವೆಂಬಲ್ಲಿಂಗೊಂಡು। ಜಾನಪ್ರಕಾಶವ ನುತ್ಸು ಮವಾ ಜಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವಹ। ಅಷ್ಟದಳ ಗರ್ನಂ ತ್ರದ ಕೆ ಕಕಾರ ಬಿಜ ದಿವೆ ಕಲಿಂಗವು ಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನ ಮಧ್ಯ ವಳೆಯೆದ ಸಹಸ್ರ

ದಳಕಮಲ ಕರ್ಣಿಕಾ ವರಗ ನಿಸುವ। ಪಂಚ ಪತ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ಪಂಚಪ್ರಸಾದಾತ್ಮಕವಹ। ಜಂ ಪ್ರಾಂ ಹ್ರೋಂ ಪ್ರಾಂ ಪ್ರೋಂ ಯೆಂಬ। ಪಂಚ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗವು। ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥಾನದಿಂ ಕೆಳಗೆ। ಭ್ರೂ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದ ದ್ವಿದಳ ಚಕ್ರ

ತ್ರದಳಿ ತೋರುವ ಹಂಸಂ ಬಳಿತ ವಿದ್ಯಾಲಿಂಗವು। ಅಲ್ಲಿಂದಂ ಕೆಳಗೆ ಕಂಠಸ್ಥಾನದ ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರದ। ಷೋಡಶ ಪತ್ರಿಕಾ ಮಧ್ಯದ। ಅಡಿ ವರ್ಗವೆನಿಸುವ। ಯೆಸೆವ ಗಾನತ ಕವಾಗಿರುತ್ತಂ ಇಹ ಆ ಅಕ್ಷರವು ಹೂಮಯ ಸ್ಥಾನ

ಶಿಬೆ ಜಾಲಂ ಆಂ ಯೆಂಬ ಷಡಕ್ಷರ ಲಿಂಗವು। ಅಲ್ಲಿಂದಂ ಕೆಳಗೆ। ಅನಹತ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದ। ದ್ವಾದಶ ಪತ್ರಿಕಾ ಮಧ್ಯದ ವರ್ಗತ್ರಯಾತ್ಮಕವಹ। ಕಖಗಘಙ ಚಛಜಝ ಞ ಟಠ ಯೆಂಬ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರ ಲಿಂಗವು।

ಅಲ್ಲಿಂದಂಕೆಗೆ। ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದ। ದಳ ಷಟ್ಕ ತ್ರಿಕಾಲವೃದ್ಧಿ। ಪಶ್ಚಿಮತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ದಳಂಗಳ ತತ್ವ ಬಹುನಷ್ಟ ಯೆಂಬ ಪಶ್ಚಿಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ಲಿಂಗವು। ಅಲ್ಲಿಂದಂಕೆಗೆ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದ।
ಉತ್ಪತ್ತಿ ತ್ರಿಕಾಲವೃದ್ಧಿ। ಪಶ್ಚಿಮ ಯಾತ್ರೆ ಕಳವಾಗಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ಬ್ರಹ್ಮಂ ಶಿವ ಯೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧ ಧಾತು ಲಿಂಗವು। ಅಲ್ಲಿಂದಂಕೆಗೆ ಆಧಾರ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದ। ಜಲ ತತ್ವಂ ತ್ರಿಕಾಲವೃದ್ಧಿ ಯೆಂಬ ಪಶ್ಚಿಮ ತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತಂ ಇಹ
ಶಿಷ್ಯನ ಎಂಬ ಶತ ವಿಗ್ರಹ ಬಿಂದು ಲಿಂಗವು। ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೆಯು ಆಶ್ರಯವೆನಿಸುವ ಪ್ರಾಪ್ತ ಶಿಖಾ ಯೆಂಬ ಅನುಭಾವ ಪ್ರವೃತ್ತ। ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವ। ಅನಾದಿ ಬಾಧ ತೃಪ್ತ ತಂತ್ರತ್ವ। ನಿತ್ಯತ್ವ। ಅಖಿಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳೆಲ್ಲವು। ಆ ಅಂಗ
ಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗಿಕರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ಶಿವ। ಸದಾಶಿವ। ಈಶ್ವರ। ರುದ್ರ। ವಿಷ್ಣು। ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಗಳ ತತ್ತಂಗಳಿಗೆ। ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ಪರ। ಆದಿ। ಇಚ್ಛಾ। ಜ್ಞಾನ। ಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬ ಚಿತ್ರೂಪ ಶಕ್ತಿಗಳು ತನುಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶವ
೩೭ ನುಳ್ಳನಿರುಪಾಧಿಕ ಚಿನ್ಮಯವಹ। ಚಿದಾಗ್ನಿಯು ಬೆ ಲ್ಲವ ಕೆಲವ ಕಾಶ ಸ್ಥಾನವಾಗುತ್ತಂ ಇಹ। ಚಿದಾಕಾಶಯು ಬೆಳಗುವ ಸ್ಥಾನವಾಗುತ್ತಂ ಇಹ। ಇವು ನಡಿಂಗಳಿಂ ತತ್ವ ಭಾಷೆ ಲಿಂಗವಿದ್ದ ಶರೀರವು। ಆ ಪ್ರಣಮ ಪ್ರಾಣ ಮಂಡಲ ವಿದ್ದು। ಆ ಪ್ರಣವ ಸಕಾರದ
ಲಯಮ। ನಿಃಶಬ್ದಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಕ್ತತೆಯೊಡನೆ ಇರುವ ಂದು। ಕಂಠ ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿಮ್ಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಇಹರು। ೮೧॥ ಉನ್ನನಿಯ ಸ್ಥಾನದ ಸುಗಂಧ ಚಾರಣ ಮಸ್ತಕ ಪಿನಕರ್ಣ ಸಂಗಿಮಸು ಖಿ ದರೂ। ಆ ಧನುಂಗಿ ದಾಬ್ರಂ ಮನ ನೆನಸುವ
ನಾ ಲಿಂಗ। ತನಗೆ ಗುಣಾಂಗಕ್ಕೆ ಕಿಡ ದಾತೆ ಸಕಳ ನಿಂಬ ಸ್ತು॥ ಸೂತ್ರ॥ ಆ ಪ್ರಣವಾಕ್ಷರ ಸ್ಥಾನದ ಲಿಮುದ್ರೆಸುತ್ತಂ ಇಹ। ಚರಾಚರದ ಜನನಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಸ್ಥಾನ ವೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಆ ಪ್ರಣವ ಮಾತ್ರರ ದಲಯ ಸ್ಥಾನವಾಗುತ್ತಂ ಇಹ।
ಉನ್ನನಿಯಸ್ಥಾನವೆನಿಸುವ। ಪಶ್ಚಿಮ ದ್ವಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚಕ್ರ ರು। ಧ್ಯಾನಸ್ಥಾನಮನ। ಅಹಂಕಾರ। ಬುದ್ಧಿ। ಚಿತ್ತವೆನಿಸುವ। ಷಡ್ಭಾವಂಗಳ ಜನನಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಂ ಇಹ। ವಿವೇಕ ಮುಕ್ತ ಮೂಲ ಬೀಜಾಂಕುರ
ವನು। ಸಂಚಿತ। ಪ್ರಾರಬ್ಧ। ಆಗಾಮಿಗಳೆನಿಸುವ ತ್ರಿವಿಧ ವಾ ಚಿನಿ। ಅತಿ ಚಾರಿಣಿ। ಗಂಧಚಾರಿಣಿ। ಯೋಗಿನಿ ಯೆಂಬ ಯಂತ್ರ ವಿಧದ ಮದವ ಸುಖ ವೈಶಾಖ ಗಜ ಮ। ಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಥವಸ್ತು ದೃಢವಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ಜೀವಾತ್ಮನು ಮದವಾಂ
ಗೆ। ಅನಾದಿ ಮಾಯಾವಾಹನವೆನಿಸುವ। ದೇವನಿಗಜವು। ಆ ವಿವೇಕ ಮುಕ್ತ ಮೂಲ ಬೀಜಾಂಕುರವನು। ತತ್ವ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ। ತಂನಮತ್ತ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಿಂದು ಮರದಿರವಾಗಿ। ಆ ಸದ ಮದೆ ಗಜ ಚಿಂಬ ತ್ರಯಂ ದವನು ಚಿದ
ಕಾಶದಲ್ಲಿರುತ್ತಂ ಇಹ। ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನವೆಂಬ ಕಿರಣಾವರಣಾವನು। ಪ್ರಳಯಂ ಮೂರ್ತಿ ಕವಹ। ಉರ ಉರ ಲಿಂಗದ ಪರಮ ಪ್ರಕಾಶವು। ಆತ ಮಸ್ತಕವ ಗ್ರಹಿಸಿ ತಾನೆಂಬ ಗಿರಿ ಮು। ಆ ಉರ ಉರ ಪರಮ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದ ಪುಳಿ। ತನು ತ್ರಯ ಸಂ
ಬಂಧವಾದ। ಮಾಯಾವಿಶ್ವವೆನಿಸುವ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ತಗ। ಆ ಘನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಭಾವ। ಸ್ಥಾನ। ಮನ। ಅಹಂಕಾರ। ಬುದ್ಧಿ। ಚಿತ್ತ। ಮನನ। ನಿರೀಕ್ಷಣ। ಯಾಚನ। ಯಜನ। ಆನಂದ। ಸಮರಸದ ನಿರ್ವಹ ಲಾದಾತನೆ। ಷಡ್ಭಾಗವನು ಖಂಡನಿಂದು। ಬಂಧನ ಬಸ
ವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಇಹರು॥ ೮೨॥ ಅಂಗ ಲಿಂಗವಾದುದಾಂದು ಪ್ರಸಾದಿಯನು ಪಿಹುಸಿ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮ ವಿಕಳ ಯೆಂದೆನೆ॥ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೋರಿ ಕೊಂಡದಾತ। ಲಿಂಗವಾಕ್ಯ। ಭಕ್ತ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂಬ ಮೂರು ಸಾ
ಕ್ಷಿ॥ ಆ ಸದ್ಭಕ್ತನ ತಂನ ಹಿಂದುವಮುಂದು ನೋಡವಾಗಿ। ಮಹಾ ಘನ ಚೈತನ್ಯ ಜಂಗಮವು ಅಂಶಂ ದು। ಆ ಕಾಲದ ಸುತ್ತಿದ್ದನ ದೆಂತೆಂದಡೆ॥ ವಾಕ್ಯ॥ ಅಷ್ಟವಿಧ ಭಕ್ತಿಯನು ಕೃಪೆಸದ್ಭಕ್ತನು। ಭಕ್ತ್ಯಾಚಾರವಿಂತಹ ಅಂಗ ಷಟ್ಸ್ಥಳ

ಜ್ಞಾನಾದಿಯುಳ್ಳಾ ಲಿಂಗಂ ತನ್ನ ಮಹಾಲಿಂಗಸುದ್ಧಿದ | ಯಿಂತೀ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಯಾವುದೆಂದಡೆ | ಆಯಂಗ ಲಿಂಗದ ಮುಖಾಂತರ ಶುದ್ಧ ಘನ ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗದ ಅನುಭಾವ ಪ್ರ...
ಜ್ಞಾನಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಂ ತನ್ನ ಮಹಾಲಿಂಗಸುದ್ಧಿದ | ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಯಾವುದೆಂದಡೆ | ಆ ಯಂಗ ಲಿಂಗದ ಮುಖಾಂತರ ಶುದ್ಧ ಘನ ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗದ | ಅನುಭಾವ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೆಂಬ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವನು ಸುದ್ಧಿ ಧ
ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡು | ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಲ್ಲಡೆ ಆತನೆ ಸುದ್ಧಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕಾಶ್ರಯ ಮಹಾಘನ ಚೈತನ್ಯ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗವಾಗಲೆಂದು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಬಿಜಯಂಗೈದರು || ೨ ||
ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥವನು ಆರ್ಪಿಸಲರಿಯದೆ | ಆ ಪ್ರಸಾದ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಪಡೆದುದು || ಅರ್ಪಿಸುವ ಚರಶೇಷ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಿಗೆ | ತೃಪ್ತಿಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮವೆನೆ || ಸೂತ್ರ || ಆ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗ ಶಿಕ್ಷಕನು | ಆ ಚರಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ಕಳೆಯ ನೆನೆ | ಯಿಷ್ಟಲಿಂ
ಗಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆಯ ಮಾಡಿ | ಆ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಜೀವಕಳೆಯನೆ ಬಿತ್ತಿದ ಮಾಡಿ | ಚರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನದೆಂತೆಂದಡೆ || ವಾಕ್ಯ || ಆ ಘನ ಚೈತನ್ಯ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗ ಶಿಕ್ಷಕನು | ಅವ ದಾನದಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬಲ್ಲನಾಗಿ | ಆತನೆ ಪ್ರಸಾದ
ಪರಿಣಾಮಿತನಾಗಿ | ಆ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾದ | ಶುದ್ಧಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ರೂಪು ನಿರೂಪವೆಂಬ | ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ... ಪ್ರಭೆ ರುಚಿ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಘನ ಚೈತನ್ಯವಾದ ನಿಯೋಗದ ಪರಮ ಚರಲಿಂಗದ | ಅನುಭಾವ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಸುವ |
ಮಹಾಪ್ರಸಾದವಲ್ಲಿ ಯೀ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಿಂಗವನು | ಯೆಕ್ಕಾ ರವ ಮಾಡಿ | ಆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಶೇಷವನು | ಪರಮ ಚರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲರಿವದೇ | ಆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ತೃಪ್ತಿಯು ಅವಸಾನವನರಿಯದಿಹಾ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯಾಯಿತು ಆ ಚರಲಿಂ
ಗಾರ್ಪಿತವಾದ | ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಶೇಷವನು | ಶುದ್ಧಿಧ ಲಿಂಗ ಕೆಯುಮೂಲಸೂತ್ರ ಬಿರಿಕೊಸ್ಥಾನವಹಾ | ಆ ಚಾರದಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆಯಹಾ | ಅಂಗಹೋ ಸ ಲಿಂಗ ಮುಖ ಯಿವನರಿದು ಅರ್ಪಿಸಬಲ್ಲಡೆ | ಆ ಅರ್ಪಿತಾದ ಶೇಷ
ಪ್ರಸಾದವನು ಶುದ್ಧಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆನಿಸುವ ಚರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಅರ್ಪಿಸಿ | ಆ ಪ್ರಸಾದವ ಭೋಗಿಸಬಲ್ಲಡೆ | ಆತನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದು | ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಬಿಜಯಂಗೈದರು || ೩ || ಸೂತ್ರ |
ಪಕ್ಕ ಮಹಾ ಶಿವಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣೈಕ್ಯನೆಂಬಾ ರು ಬಿಡದ ಶಿವರಾತ್ರೆ | ಪಕ್ಕ ಸ್ಥಲಾಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಮುಖವಾದ ಬಳಿಕೆ | ಚಿತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯನೆಯ್ದು ದಾತನಕನೆಂಬೆನು || ಸೂತ್ರ || ಆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಗ್ರಾಹಕ ಶರಣಾನುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾದ
ಲಿಂಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನೆಯ್ದುವ ಆ ಮಹಿಮನೆ | ಶುದ್ಧಿಧಾಂಗವನು ಪ್ರಕಾಶನದೆಂತೆಂದಡೆ || ವಾಕ್ಯ || ಪಕ್ಕ ಪ್ರಾಣ ಶ್ರೇಷ್ಠಲಾ | ಶುದ್ಧಿಧಾಂಗ ಗಂಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಂಗವೆ ಆದಿಯಾಗಿ | ಆವ ಕನಂಗದಲ್ಲಿಯು | ಮಾಹೇಶ್ವರ | ಪ್ರಸಾದಿ | ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ | ಶರಣೈಕ್ಯನೆಂಬ ಶಿವಾಂಗವೃಮು |
ಅಂಗಂಗೊಂಡಿಹಾ ವಾಗಿ | ಆ ಅಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ | ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವು | ಆ ಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಅರ್ಪಿತ ಷಡ್ವಿಧವಾಗಿ | ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗವು ಅಂಗವೃಂದಂಬುಗೊಂಡು | ಆ ವರ್ತನಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ
ಆ ಲಿಂಗಮುಖದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನೆಯ್ದಲಾ ತನೆ ಶ್ರದ್ಧೆ | ನೈಷ್ಠೆ | ಸಾವಧಾನ | ಅನುಭಾವ | ಆನಂದ | ಸಮರಸವಲ್ಲಿನ ವರ್ತಮಾನಾತ್ನ ಶುದ್ಧಿಧಾಂಗವನು ಪ್ರಕಾಶನೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತ್ತಂ ಬಿಜಯಂಗೈದರು || ಕಾಣಿಸುವ ಸ್ವರ
ಅಪ್ರತಿಪ್ರಭುದವೆಂಬುದ ಕ್ಕಾಣಿ ವಿಲ್ಲಸ್ಥಾನ ವಿಪ್ಪೆ ಬಾಧಲು ಯಿಪ್ರಾ || ಆ ವಾಲಕ ಪ್ರಸಿ ಲಿಂಗ ಮುಖ ಬಾದ ಬಳಿ ಕ್ರಾವ ಖಾವ ವೆಂಬು ನಿಲ್ಲ ತನ ಗೆಂದೆನೆ || ಸೂತ್ರ || ಆ ಶುದ್ಧಿದ ಶಕ್ತಿಯ ನು ತೃಪ್ತನ ಲಿಂಗ ವಿವೃಕ್ತಕ್ಕೆ ಂಗಿ | ಭಾವಭಾವ ವಿ
... ನ ಶಿವಸ್ಥಾನ ಶ್ಥದೆಂತೆಂದಡೆ || ವಾಕ್ಯ || ಆ ಷಟ್ಸ್ಥಲವೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆನು | ಶ್ರದ್ಧೆ | ನೈಷ್ಠೆ | ಸಾವಧಾನ | ಅನುಭಾವ | ಪರಮಾನಂದ ... ನ ಸಮರಸವೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸುವ ಮಹಾಪ್ರಸಾದನಂಗಳಿಗೆ | ಸುಸಾಧ್ಯ ... ಸಂಭ್ರಮಕಾರ

ಗಳ ವ ತ್ವಂತ್ಯ ಸತ್ಯಪ್ರಸಾದ ಮಹಾ ಘನ ಪಂಚ ಷಷ್ಠಿಸ್ಥಲ ಸಂಗ ಯುಕ್ತ । ಲಿಂಗದ ಧರಿಸುವ । ಸುಚಿತ್ತ । ಸುಬುದ್ಧಿ । ನಿರಹಂಕಾರ । ಸುಮನ । ಸುಜ್ಞಾನ । ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಷಡಿಂದ್ರಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ । ಘ್ರಾಣ । ಜಿಹ್ವೆ । ನೇತ್ರ । ತ್ವಕ್ಕು । ಶ್ರೋತ್ರ । ಭಾವವೆಂಬ ಷ
ಡ್ವಿಧ ಮುಖಂಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿತದಾನಿ । ಗಂಧ । ರಸ । ರೂಪ । ಸ್ಪರ್ಶ । ಶಬ್ದ । ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಸಂಬಂಧಿಸಿ । ಮಹಾಲಿಂಗ । ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗದ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವು । ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿ । ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಶಿವ
ಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗದ್ವಯದ ಮೂಲಸೂತ್ರವು । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿ । ಗುರುಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗದ್ವಯದ ಮೂಲಸೂತ್ರವು । ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಪಂದವಾಗಿ । ಇಂತೀ ಭಾವಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ತ್ರಿ
ವಿಧ ಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವಾದ । ಮಹಾಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗವನು । ಅಂಗಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ । ಶ್ರದ್ಧೆ ಕ್ರಿಯಾ ಭಕ್ತಿಯು । ಮುಖ । ದ್ರವ್ಯ । ಹಸ್ತ । ಲಿಂಗ । ಅಂಗ । ಅರ್ಪಣ । ಪ್ರಸಾದ । ಅಷ್ಟವಿಧಸ
ಲಸಂಬಂಧವನರಿದು । ಪ್ರಸಾದಸಾಧ್ಯವಿದ್ದು ಸಂತೃಪ್ತಿಯೆನಿಸುವ ತತ್ವ ಷಡ್ವಿಧ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರವಾದ । ಆಪ್ಯಾಯನ ಸಾದ ಸೋಪ ಶರಣಂಗೆ ಭಾವವಿಸುವ ಭಾವನೆಗೆ ಭಾವವಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಭಾವದ ಮೊಯಿಲ್ಲ । ಅದೆ ನುಕಾರಣವೆಂ
೭೮ ಲಸಂಬಂಧವನರಿದು । ಪ್ರಸಾದಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಮಹಾದೇಶಿಯ ಬದ್ಧ — ಲಿಂಗತೆರ ಗುರುವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗತ್ರಯ ಸಮರಸ ಸಾಧವಿದು ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತ್ತಾಗಿ । ಭಾವ ಕಲ್ಪನೆ ಜ್ಞಾನ ಕಲ್ಪನೆ ಸುಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ । ತೋರುವ ಆ ಭಾವ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಘನ । ಘನಲಿಂಗಾಧರನಿ
ರತೆ । ಸುಖಬದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಯೆಂಬ ಪ್ರಭು ಮಹಾದೇಶಿಯ ಬದ್ಧ — ಶಿಸಿದ ಪರಮಾನಂದ ಶರಣಂಗೆ ಭಾವಾಭಾವ ನಷ್ಟವೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ ಕೊಡುತಂ ವಿಧ್ಯಾರೂ । ೮೫ । ಅಂಗಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಯ ಭಾರೂಢ । ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರ
ಭಾವ ಸ್ವಾನುಭಾವ ನಿಲಯ ವಾಯಿತ್ತಾಗಿ । ಆ ಷಡ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯ ನಾಶ — ಗ ಸಂಗ ಪ್ರಮುಖಿನ ಶರಣ ಬಸವ ಗಾಮದೂ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಭಾವಾಭಾವ ನಷ್ಟವಾದ ಘನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಬಾಣಿವ ಶರಣಂಗೆ ಮುಂದೆ ಆ ಬರಿವ ಆ ಶರಣನ ಯಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಜ್ಞಾನ ಸಂಪ
ನ ಪರತತ್ವ ॥ ಲಿಂಗಶಾ ಬಳಕೆಂನ ಸಂಗಾಡಿಯ ದೇವೆಂನು । ಲಿಂ — ದಾಂಗ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿ ವಿಕಕೆ ಶಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿ ಬುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಷಡ್ವಿಧಾಂಗಕ್ಕೆ ಗತಿ ಸಾಕಾರವಾಗಿ । ಆ ಶರಣನು ಅಂಗವನು ಕಳೆಯನು ಮೀರಿದನದೆಂ ತೆಂದಡೆ । ಇ ಬೆಳ್ಳವೆ ನಂಥಾಕರಿಷಿ ಕೊಂಡ
ಹಾಯಿತೆಂದು ತೆಂದಡೆ ॥ ವಾಕ್ಯ ॥ ಯುಕ್ತಾ ದೃಶ್ಯಂತೆ ವಹೇ — ನಾಗ್ರಹಾಶನಾದ ಶರಣಂಗೆ ಆ ನಿರ್ಭಾವ ಪ್ರಸಾದವೆನಿಸುವ ಪರಮತತ್ವವು । ಯೆತ್ತಣ ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ । ಆ ನಿರ್ಭಾವ ನಿಶ್ರಾಂತಿ ದ್ವಂದ್ವವ ಏಕೋತ್ತರವಾಯಿತ್ತಾಗಿ । ಜ್ಞಾನಸೂನ್ಯವೆನಿಸು
ರುತೆಂಪೆ ಮಹಾಘನಲಿಂಗದ ನಿರ್ಭಾವ ಪ್ರಸಾದವು । ನಿಶ್ರಾಂತಿಪ್ರ ಚೆಂನ ಸಂಗ್ರಯನವಾಗಿ ಯೆಕಾಂತವಾದ ಸಾದರ ಶರಣು । ಅನುಭಾವ ಮೂರ್ತಿ ಪರಮ ಜಂಗಮ ಪ್ರಭುದೇವರ ಶರಣ ಬಸವಣ್ಣಂಗಾಯಿತೆಂದು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಮಂ
ದು । ಇಂತೀ ನಿರ್ಭಾವ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಂನ್ನ ಮಹಾಘನಲಿಂಗ ಕೂಡಲ ಚೆಂನ ಸಂಗ್ರಯನವಾಗಿ ಯೆಕಾಂತ ಮಂತ್ರಗೋಪ್ಯ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಓಂ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ । ಪ್ರಭುದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪರಮಂ ಶ್ರೀಗೋಪ್ಯ ಪ್ರ ॥ ಶ್ರೀ ಮತ್ಕೈವಲ್ಯಾನಾ ಸಾಮರಸ್ಯ
ಕೊಡುತಂ ವಿಧ್ಯಾರೂ ॥ ೮೬ ॥ ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಹೊರ ಮಂತ್ರಗೋಪ್ಯ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಪದನ ಪಲ್ಲಂ ಪ್ರಮುರದಾಳಗೆ । ಯೆಂತು ಬದಿಯೆ ಕೆಂತು ಕರಿಗಳಂ ತೂ ॥ ಯೆಂತು ಕರಿಗಳ ಸುಪ್ತ ಕಂ ಆತ ಕಂಗಳಗೆ ಬಿದ್ದು ದ್ರಾಂ ಪದೆನು ಸಂಸಾರಸಾಗರವನು ॥ ೧ ॥
ಭಾವ । ಸತ್ಯ ಶ್ರೀ ಮತ್ಕೈವಾನಂದ ನಿಂದ ನಿಜ ವಾಪದ ॥ ಯೆಂಬ ಸಕಳ ಮ ಲದ ನವ ಪ್ರಮುರದಾಳಗೆ । ವಸವ ಬದು ಬೆಳಗಾಗಿ ಬೆಂದ ಸಂತ್ರಸಿ । ಸಲಿಯ ಸಲಹು ತವಿ ದ್ವೇಸನ ದಿನದ ಶೀ ॥ ೨ ॥ ವಿರು ಮುಖ ವೃದು ಶಕ್ತಿ । ವೃದು ಸಮರಸ ವಿದ್ವಿನಾದ ಬಿಂದು
ದ ಶಕ್ತಿ ನಂಗಳಿಂ ಪಸ ದುವಿಕಲ್ಪ ವನ ಅಸುರಪದೆ ಆರುವ ತ್ಯಾಗಾರು ಶೋಪೆ

ಬಿನ ಕಳೆಣಿ ವಸ್ತುಗಳೊಳು ॥ ಯಿ ಯೆಂಬೂ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಮಣಿಪಕದ । ಬಿಡ್ಡುಬಿದಕವ ಪ್ರನಿಜ ವಿಷ್ಣುಮೊ ॥೬॥ ಅಘೋರ ಮಂಬಿದು ॥ ಮಧ್ಯಮ ಬಿದಶಿನಿಂದು ॥ ಮಿದಿನಿಯನೆತ್ತಿ ಮಳಿಯ ನೊಂದು ಮಾಡಿ ॥ ಬಿಬಿದದ ಮೂಲ ಪ್ರಣವ ಬಿಭ್ರಮು ।
ಸಾರಬೆಳಗಿನ ಕಳೆಯನೊಡಿಸೆಂಡೆ ॥ ೮ ॥ ಸ್ವಪ್ನವೊಡೆ ಯಮೆಕೆ । ಮಪ್ಪತ್ತೆಸಕಲ ವಶ । ಯು ಪ್ರತ್ಯೆ ಬಗ್ರಾಮದಲಿ ತಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ॥ ಮಪ್ಪರಿಗೆಮರಿಯನತೆ । ಚಪ್ಪನವಮೆಪ್ಪಿನಿಶಿತ ಪ್ಪದಮ ಪರಶಿವ ರವಾದಳ್ಳುನಮ್ಮ ॥ ೫ ॥ ತುರಿಯ ಬಾಂಬೆಯ ಮಾಡಿ । ಸರಿಂದ
ಬಿಶಿಯನು ದಿಶ । ಮರಿಹಾಯಕೆರಕೆ ಂಬರಿಸಭಿ ॥ ತುರಿಯ ಕಾಂಬೆಯನೆಂದು ಸಿರಿಮರಿ ಯಸಿಕದು । ಪರಮಪುರಿಶಮದ ಭಗಲಾಡಿದೆ ॥ ೬ ॥ ಅಪ್ರಮಾಣಗಳ ಮೆಪ್ಪಿ ಸುತ್ತ ಸುದ್ದಿ ಸಲಾ । ಬಿಪ್ಪಬಿದುವಿನಪ್ಪಿ ಮ್ರು ಪ್ತವಾಗಿ ॥ ನೆಪ್ಪನೆಪ್ರಮೆ ಪ್ಪಿತೆಂನಪ್ಪಮೆಂ
ಕಿತ್ತ್ರಜ । ಅಪ್ಪದಲ ಬೆರಗು ಮೆಪ್ಪಿನಿಂದೆ ॥ ೮ ॥ ನಿರಿಲಮ್ಮ ಮದ್ಯನ । ಪಜಿಕ ವನದ ಜಾತಿ । ಪುಟದ ಕಳೆ ತಾನಾಗಿ ತಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ॥ ವತತ್ರ ಕದಾ ಕಳಗೆ । ಕೋಕಾದಿ ಲೋಕಗಳ್ಳು । ಘಟ್ಟಕೆಯಂ ತಡೆಗಿದ ಪರಾಪರ ವಿಮಾ ॥ ೫ ॥ ಆಕಾಶದಾಮೆ ಬೆಳಿ ಬಿದತ
ಲೆಯನುಕಂಡೆ । ನಿಶಬೆಡಂ ನವದು ಸಾಕೆಂನದಾ ॥ ೯ ಕಾದಿಕಾ ಕದಳಗೆ ಹೊವರಿ ತತಾನಾಗಿ ॥ ಸಾಕಾರಲಡ್ಡಗಿದಾ ಪರಮಯೋಗಿ ॥ ೫ ॥ ಶಿವ ಮತ್ರಶವವಿಬಿದು । ಕೋತಿ ಸಹಸ್ರದಳ । ಶತಕೋಟಿ ನಾಮಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ॥ ಕಾತಪ
ತ್ರವನುಮೆಪ್ಪಿ । ಹಾತಮಾಡಿಗತಿಗೆಡಿಸಿ । ಅತಿಶಯ ದಮಣಿ ಪಂಚಪದ ದೃಢನಿಂದೆ ನೋ ॥ ೧೦ ॥ ಸಪ್ತಚಕ್ರ ಜತಮಗನು ಸುಪ್ಪರು ಶಿನಿ ಪ್ಪರ । ಸಪ್ತ ಸಾಗರ ವಶಿತೆತ್ತಿದೆ ॥ ಸಪ್ತಕೆ ಸಾಗರದ ಮಾಮ ಕಂಗಳನು ದು ಬಿ । ಮ
ತಂ ದಮನ ಜಗವನೊ ಡಿಸೆಂಡೆ ॥ ೧೧ ॥ ಪೂತ್ತಮಲ ಕನ್ನಿಕಾ ವಾಸ ಧಳಗಿರು ಅಪ್ಪನ ಯಿಕ್ಕೆ ತಾಕ್ಕೆಗವ ತಾನೊಂದು ಮಾಡಿ ॥ ಶಕ್ತಿ ಲಕ್ಕ ದಕ್ಕಿಲ್ಲ ದಕ್ಷ ಜನಮ ರವ । ಬಿಕ್ಕ ಮೊರಿ ಯೆಬಿಂದ ಪರಮಯೋಗಿ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂಗ ಕಳಿಬಿಂ
ಗದಲಿ । ಲಿಂಗಕಳೆಯಂಗದಲಿ । ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಾವಯವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ । ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಬೆಳಗಿ । ನಾ ಬೆಳಗಿ ನೊಳಗೆ ನಂಗತಿ ಪ್ರಾಣ ವಾಗಿರುತ್ತಿದೆ ನೋ ॥ ೧೩ ॥ ನಿತ್ಯನಿಜದ ಬೆಳಗಿನಾ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತುಕೆ ನವರತ್ನದವ ॥
ಸುತಿರ್ದ ಅಮರಗಣ । ತೆಂಭಿಣಿಯ ನಿಶಾಂ ತು । ನಿಶಿ ಂತದಿಂದ ನಿಪ್ಪರಗಾಡಿ ನೋ ॥ ೧೪ ॥ ಪಂಚಮುಖ ಪಂಚವಿಸ ಅಶಿತ್ತ ಗಳನ್ನು ದು । ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಯಕಳೆಯ ನೊಂದು ಮಾಡಿ । ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಕತ ತ್ವಪಂಚ ಕಳೆಯನತ್ತಿಗಳ
ಮುಸಂಬಿಲ ಲಿಂಗವನ್ನಿದ ಪರಮಯೋಗಿ ॥ ೧೫ ॥ ತ್ರಿವಿಧಮುಖ । ತ್ರಿವಿಧಸ್ಥಾನ । ತ್ರಿವಿಧ ಕಾಣಿಕೆಗಳ್ಳಗಿ । ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಜನೆಗೆ । ತ್ರಿವಿಧ ಪೂಜೆ । ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಜನೆಗೆ । ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದಕೆ । ತ್ರಿವಿಧ ಪರಿಣಾಮಿ ತಾ ಪರಮಯೋಗಿ ॥ ೧೬ ॥ ಯಿಕರ
ನಿಮಯವಾಗಿ ಯೆಕಾರಸಸಜ್ಜವ ತ್ರಿಕಾರ ನಿಕಾರ ರುಬಿ ಕವಾಗಿ ॥ ಆಕಾರವಸ್ಥವಿನದಿ ಯೊಳಗೆ ನದಿ ಬೆರದಂತೆ । ಸಾಕಾರವ ದಣಿದ ಪರಮಯೋಗಿ ॥ ೧೭ ॥ ತ್ರಿರೂಪ ಸ್ಪದಕೆ ತ್ರಿ ಅರೂಪ ನವದಾಬಿಜ ಅರೂಪ ನಾದಲುಕ ಮೊಳೆ ದೊರಲು ।
ಆರಾರು ಯಾರಾರು ತ್ರಿಕಲ್ಪವಿಸಿ ತ್ರು ಅಮೃತ ಪಳರಸ ತುಂಬಿ ತೊಪ್ಪಿತ್ತು ದು ॥ ೧೮ ॥ ಮದಮಸ್ತಮಾನ ವೆಂಬೆರಪಕ್ಷಿ ದ ಶಿವಯೋಗಿ । ಸದಮಳದ ಬೆಳಗಿನಾ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ॥ ಷ ಲವದಪ ನೊಂದೆಬು । ನಿಷ್ಪಲಪ್ಪಿ ನಿವ
ಯವಾಗಿ । ಕಿದೊ ಪ ಬಿಪನ್ನಯನು ಬಿ ತ್ರಿಮಕಾಣಾ ॥ ೧೯ ॥ ಗಮನನಿರ್ಗಮನಕ್ಕೆ । ಗಮನನಿರ್ಗಮನವಾಯಿತು । ಘನಕ್ಕೆ ಘನಮು ನಿರ್ಗಮನ ವಾಯ್ತು ॥

ಘನ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಾನು ತಾನಾದಲ್ಲಿ। ಮನಕೆ ಗೋಚರವಾದ ಪರಮ ತಾನೆ॥೨೦॥ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದ ಮೃಗವು। ಹುಲುಮಿಡುಕಿಕೆ ಹೋಗಿ। ಬೆಕ್ಕು ಇಲ್ಲದ ಮನೆಯ ನೋಡಿ ಕಂಡೆ॥ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಸು ಪಾಚಿಕ ನಿಜಾಧಾರವನರಿದವನಿ
ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಂಪವನೆಂಬ ಶಿವನು॥೨೧॥ ತುರ್ಯ ತುರೀಯಮಾಗಿ ನಿಂದು ಮನೆಯ ಮನೆ ತಾಂ ದು। ಮುಕ್ತ ಬೋಧದ ಘನವ ನೋಡಿ ಕಂಡೆ॥ ಮತ್ತೆ ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯೆಂದೆಂಬ ಮರವೆಯದು। ಚಿತ್ರ ಪ್ರಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯು ಸ್ಥಿತಾ
ಯಸ್ತಾ॥೨೨॥ ಸೊಟ್ಟ ಸಮರಸ ಲಾಗಿ। ಕಾಟ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಯಸ್ತು। ನೋಟ ಕಾಟವೆಂಬುವೆಂಬ ವಳಿದು ದೂ॥ ದಾಂಟಿ ನಿಜದರಿನಿಷ್ಠೆಯ ಕಾದಕ್ಷೆ ಪ ಯೋಗಿ ಕೂಟ ಕೆ ತೇಜ ಹುರಿದ ಪರಮ ತಾನೆ॥೨೩॥ ಪಾಠ ಬೀಳದ ಮ
ಗುಯ ಕಾರಕಾರಕವಲ್ಲ। ತೋರೆ ತೋರೆಯ ಪೋಳಿ ಪೋಳಿಯೋಳಗೆ॥ ಮೇಲು ಗಿರಿ ಶಿಖರದ ಕುಳಿ ಮಧ್ಯದ ವಸುಹೋಗಲು। ನಾನಾ ಬೋಧದ ಕರದಳಿಸಿ ಸೂಸುವ ಶಿವ ತಾ॥೨೪॥ ಶಿವ ಚರ ತ ರ ನಿಲವು। ಭೂಮಿಕೆರಡು ಬಲ್ಲರೆ। ಲಾಭಾಕ ಕರಮಾತಿಗಿಧು ಸಲ್ಲದು॥ ಆಚಾರವ
ಸುಖಾಪವಿತ್ರ ನಿಲವೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯಂಗೆ। ಸೂಚಿಸೂದಾಮ ಪಾ ಶರಮುಖದ ಮಾರ್ಗ॥ಬುಗ್ರಂ ಪ್ರಾರಂಭದ ಶೋನೆಯು। ವಮೋನದಿ ಪಥ್ಯ ಬಸ್ತು। ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾನಿರ್ದೇಶಿಕಂಗಲ್ಲದೆ॥ ವರ್ಣ ವಲು ದಾನಿ ಮ್ನೆ ಪ್ರನಿಶ್ಚಗಲ್ಲದೆ। ಕರ್ಮ ಬಹು ಬಾರಿ
೩೯ ಗಳಿಗಿದು ಸಲ್ಲದು॥೨೫॥ ಮು ಖಕ ಮುಖ ಶಿಖರಜಂ ಪ್ರಾಸನ ಸ್ಥಿರದ ಮಿತಿ। ಮಕರ ತಾರಕಾ ವರದ ಕೆಳಕರದ ಶಿ॥ ಸಕಲ ಗಣಾತಿಂಥಿ ನಿಯು ಜಂಗಮ ತು ಜನು ತಂದೆನಲು। ಸುಖಿಗೆ ಹಿತ ಶರಣ ಸಕರಣ ಸಿದರಾ ಮಾ॥೨೬॥ ಪ್ರಮದೆ
ವರು ಶಿವ ರಾ ಮಿಕ್ಕರಂಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಪದ ಮಂತ್ರ ಗೋಪ್ಯ ಸಮಾಪು ಮಂಗಳ ಮ ಪಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ॥ ಪಟ್ಟ ನಬಸವ ಕ್ಷರದ ದೇವರು ಸಿದ್ಧರಾ ಮೆಕ್ಕರಂಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಸ್ಥಲಮಂತ್ರ ಗೋಪ್ಯ॥ ಎಲ್ಲಾ
ಗುರುವೆ ಶಿವ ಶಿವ ಸೈ ಸಕಲಾಗಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಗು ರುವೆ ಅಗಾನೆ ತಿಮಿರ ಕಂಜನಾ। ನಾಸ್ತಿ ತತ್ವಂ ಗುರುಃ ಪರವೆಂದು ದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದವಿಶೇಕಾರ ಕಾಯೋಗಿಗೆ॥ ಪದ॥ ಆ ಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಯೆಂಬ ಶಬ್ದವೆಂದೆ ನೋ ಡಿ ಆಕಾ
ರವಿದು ಅಚ್ಚನೆ ಪೂಜನೆ॥ ಯೆಕೋ ಭಾವದ ನಿಷ್ಠೆನಿ ಬಾರ್ಗಾದಿ ನಿಲವು ನಿಂ। ನಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ತಾನು ತಾನೆ॥೧॥ ನೋಡ ನೋಡಲು ಲಿಂಗದಾಕಾರ ತಾನಾಗಿ। ನಾದ ಬಿಂದು ಬಿನಸ ಕಳೆ ಶಿವಕಳೆ ಯೋಗ ಭಾ॥ ಹೋ ದೆಬವಿ ದಾ ಲಿಂಗ ತಾ
ನು ತಾನಾದ ಶಿಷ್ಯ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾ ತೀತನಾದಾ॥೨॥ ಯೋ ಗಂಯೋಗಾಶೆಂದು ಯಾ ಕಿ ಬಳಲು ಬಂಯೋಗಿ। ಸಾಧು ಗುರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪೂದು ಯೋಗಾ॥ ಯೆಶಾಸ್ತ್ರದ ಲಿನೋ ಡಿ ಗುರುವಾಕ್ಯವಿಡಿದು ಮುನಿ ತೆ ನಿಂ। ನಾ ಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ತಾನು ತಾನೆ॥೩॥ ಮೊ
ಲಸ್ಥಾನದ ದಿಗ್ಗುಳ ದಾಳಗಳ ಲಿಂಗ ನಾಬಿ ಮಂಡಲ ದೇಶ ಭುಲದ ಉದಯ ತಾನಾಗಿ॥ ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗ ವ ನುಗ್ರಹಿಸುತಿರ್ಕ ಲಾಗಿ॥ಮಾಯೆ ಲು ನಿರಿ ಕಳ ರ ಬ ಕ್ಕಿಲ ಮ ಧ್ಯಾರ ವಸು ಹೋಗಲು। ಕಾಣಬಹು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ದಾಘನ ವಸು॥೪॥ ಮನವು ಮನವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ
ಲಿಂಗತಾನಾಗಿ। ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗವನು ಗ್ರಹಿಸುತಿರ ಲು॥ ಘನ ಕಳೆ ಘನ ವಾದ ಯೆ ಹೊದೆ ವ ನದಿ ತಿ ಯು। ಕಾದ ಲ ಬಾಂ ನಸಂ ಗ್ರಿಯ್ಯನಾದ ಶಿರನಾ॥೫॥ ಸೂತ್ರಯಂ ತುನದ್ಗುರು ಶಾಬ್ದಂಗ್ರಾದಿಂದ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಯೋಗವೆಂಬ ಶಿವಯೋಗ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ
ಕರ್ಮಂ ಹೊಗಳ ನಿರಾಕರಿಸಿ। ತಂನಿಷ್ಠೆ ಲಿಂಗದ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪ ವನರಿದು। ಚರ ಶಿವ ಮಹಂತೆ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಜಸ್ವರೂಪವೆಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರ್ಚಿಸುತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಸಲವಾದುದು॥ ಪಲ್ಲ॥ ಪ್ರಾಣದಯ ಲಿಂ ಶ
ವ ಬರಿದು। ನದ ಮುಲದ ಬಿ ಧ ನಿನಲಿ। ಘಲ ಪದ ವ ಹೊದೆ ಮಿ ನಿ ಜ ದಾ ಘ ನಿಂದೆ ನಾ॥ ಪದ॥ ಆಕಾರ ಬೀಂ ಕಾರ ಸಾಕಾರ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಂ। ಯೆ ಕಾ ಸ್ಕಂರಂ ಬೂಜಿ ನಾಪ್ಯ ನಾಪ್ಯ॥ ಯೆಕಲವನ ದ ಜಲ ಪ ಂ। ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಂ ಲಮುಂ ತ್ರ। ಯೆ ಹೊದೆ ವ ನ ದಿ ತಿ ಯ

ಸುಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ಆಯನೆನುತಿರ್ದ್ದರಾ॥ ೧೫॥ ಪದ್ಮಪೀಠದೊಳಿರ್ದು । ಪದ್ಮಾಸನ ಸೂತ್ರದಿಂ । ಪದ್ಮಮುಷ್ಟಿಯ ಅಂತರಂಗ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳು ಪದ್ಮಮುಷ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ । ಸ್ವಾನುಭವದ । ಪದ್ಮಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಪರಮಯೋಗಿಗಳು ಧ್ಯಾನಿಸುವ
ನೆಮ್ಮನಿತ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧಲೆಂಬ । ಸ್ವಾನುಭಾವದಲಿ ಸಂನಹಿತವಾದಾ॥ ಜ್ಞಾನಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಸುಜ್ಞಾನಿಯು ಕ್ರಿಯಾಸ್ವರೂಪದಲಿ ಸಂನಹಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀ॥ ಅಂಗಕ್ರಿಯಲಿಂಗದಲಿ ಲಿಂಗಕ್ರಿಯ ಅಂಗದಲಿ । ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂಬ ಉಭಯವಳಿದು॥
ಸಂಗಸಂಯೋಗವಾ ಅಂಗದಲಿ ಪ್ಪೆ ಮರವು । ಲಿಂಗಸಂಗವೆ ಸಂಗಿಯಾದ ಶರಣಾ॥ ಶ॥ ಜಾತಿನಿತಿಯನಳಿದು । ಜಾತಿಸೂತಕವಳಿದು । ಜಾತಿನಿತಿಯೆಂಬ ಜಾತನಾದ॥ ಜಾತಿಪ್ರತಿಯ ನಿಯುಕ್ತ ಜಾತಿಬಿಚಿತ್ರಗುವಾ ಜಾತಕಾದಲಿಂಸನಂಗ್ರ
ಸಾ॥ ಜ್ಞಾ ಸೂತ್ರ ೯೦ ತುಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ । ಆಲಿಂಗಸುಖದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಪಡೆದು ಆಲಿಂಗದಾ ಪೈಕ್ಯಸ್ಥಲವ ಕಂಡ ಶರಣಾವನ ಪಚಿತ್ರದಾ ಗೆ ಆಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬುದು ನವಲಿಂಗಮಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತಿರಲು । ಆ ನವಲಿಂಗಂಗಳ
ನರ್ಚಿಸಿ ಚರಿಸುತಿರ್ದ್ದನಾಗಿ । ಮುಂದೆ ನವಲಿಂಗಮೂ ಜಾವಿದಾನೆಸ್ಥಲವಾದುದಾ॥ ಪಲಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರವಬಲಿದುವ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲಿ । ಕರ್ಣವನು ಪಾರದು ನಿರ್ಮ್ಮಾಣಯನಾದೆನಾ॥ ಪದ॥ ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲದಲದಲ ಕಾಣಿಸಿ
ಳಗೆ । ಅಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು । ಅಷ್ಟಪೂಜೆ॥ ಅಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪ್ಪಿತ ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಸಾದದಿಂ । ನಿಷ್ಠೆ ನಿಜದಲಿ ನಿರಂಜನ ಪಕಂಡೆ॥ ೧॥ ನವಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರದ ನವದ್ವಾರ ಬೀದಿಯೊಳು । ನವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಾಗಿಲಿಗೆ ನವಲಕ್ಷವ
ಮಾ॥ ನವಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಕಸನ ಪೂಜೆನವ ಮಾಡ । ನವ ಪೀಠ ನವಮಂತ್ರ ನವ ಜಪಂ । ನವ ಮೋನ ಮೌನ ಯೋನಿ ಸುತಿರ್ದ್ದನಾ॥ ೨॥ ಆರು ನೆಲೆಯಂ ಅರುದ ಮಾ ರು ಕೋಣೆಗೆಳೊಳಗೆ । ಬೆರಾಂದು ಸ್ಥಾನದಲಿ ಲಿಂಗವಿಹುದಾ॥
ಆರು ನೆಲೆಯನು ದಾಂಟಿ । ಮೂರು ಬಾಗಿಲಮು ಚ್ಚಿ ವಿಕಿಸಂಡೆನು ಮಹಾಘನಲಿಂಗವಾ॥ ೩॥ ಆ ಕಾಶದಾ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರಾ ಸ್ಥಾನದಲಿ । ಲೋಕವನು ಹಾದ ದದು ಕಾಣ ನಿಲೆಯ ಮಾ॥ ಯೆ ಕಾಂತದಾ ಸದಾ ಲಗೆ
ರನಪೂಜೆ । ಜ್ಞ೦ ಕಾರ ಮಂತ್ರದಲಿ ನಾಪ್ಪಗಾಪ್ಪ॥ ೪॥ ಜಂತ್ರ ಸೂತ್ರದ ತೆರದಿ ನಿರಂತರಂ ನಿಜಲಿ ಡಿದು । ಮಂತ್ರ ಶಬ್ದವನಾದು ಸಂತೃಪ್ತಿಸುತಾ॥ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಪ್ಪರಾಯಲ ನೆಯುವೆ ಮಾ ಬಂತಕಾಡಲ ಚರನ
ಸಂಗ್ರಹಿಯನಾ॥ ಜ್ಞಾ ಸೂತ್ರ ೯೦ ತುಪ್ರಸಂನ ಪ್ರಸಾದ ತ್ಸಾಗಿ ದದಿಂದ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾಗಿ । ನವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ । ಯತ್ನಾನವಲಿಂಗದಿ ಕಸ್ತುರಿ ಪ ಮಪ್ಪ । ಪರತತ್ವಲಿಂಗವ ನರ್ಪ್ಪಿಸಿ ಮುಸೊಕ್ಕಿಯಲ ನೆಯ್ಯದ
ಶರಣನಾ ಮೂಲಜ್ಞಾನದ ಅರು । ಆ ಲಿಂಗದ ಮಹಾದರುವಿ ಹೊಳ್ಳಿಗೆ ಜಲಬಿಂದು ಪಸಂಗಿರ ಅರುಣಾನ ಕಿರಣ ಂತೆ । ಪೊರಗಾಗ ಲಿಂಗದ ಬೆಳಪ್ರಕಾಶಿಲೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು । ಮುಂದೆ ಪರತತ್ವಲಿಂಗ ಪ್ರಕಾಶಿಸ್ವಲವಾದುದ
॥ ಪಲ್ಲ॥ ಕುಷ್ಟಪರಿ ಮಳನುಂಗಿ ನಿಃ ಪತಿಯ ಕವಿಗೊಂಡು । ಕರ್ಪ್ಪುರದ ವನ ಪ್ರಿದುರಿ ಯಂತಾದೆನಾ॥ ಭದ॥ ಬಯಲು ರೂಪನು ಪ ಮಂಗಿನಿಲಲು ನಿಶ್ಚಲನೆ ನುಂಗಿ । ಭಕ್ತಿಗಳ ಬಿಸಿಲ ನುಂಗಿ ದತೆರನೆ ಶಗಳು ಮರೆವೊ ಡವನು ಬಿ
ಂಬನು ನುಂಗಿ ದಂದದಾ ವಿಪ್ಪ । ಧರೆ ಧರನೆ ಹೋಲ ಮತಿ ಹಾವಪ್ರದಂತೆ॥ ೧॥ ಶ ಸೋಸಾಗರವನು ನುಂಗಿ । ಶಸುಗ್ಗ ರ್ವವನು ನುಂಗಿ । ಪಾಪ ಬಸ ವನಾ ನುಂಗಿದಾ ತೆರನೊ ಘಾ॥ ಮನದಶೂರಲಗು ಪೊಕ್ಕಿವ ಪ್ರದಂದದಾ ಲಿಪ್ಪ ಪಸರಿ
ತುಶೀವಲಿಂಗ ಪ್ರಾದೆಯ ದಾ ಲಗೆ॥ ೨॥ ಅಪ್ಪು ಅಗ್ನಿಯನುಂಗಿದ ಪ್ಪುವ ದುಕವನುಂಗಿ । ಹೆಪ್ಪು ತುಪ್ಪವನುಂಗಿದಾ ತೆರನೊ ಘಾ॥ ಕಪುಕಂಕನೆನುಂಗಿ । ಬಪ್ಪ ಚಿತ್ರವ ನುಂಗಿ । ಅಪ್ಪ ಅಗಲದೆ ಯುಪ್ಪ ನಿಜಲು ತಾನೆ॥ ೩॥

ಪ್ರಿನ ಪರಾನವ ನುಂಗಿ ಮಾನ ಮುಗ್ಗವ ನುಂಗಿ। ನಿಮ ನಿತ್ಯವನುಂಗಿ ದಾತೆರನೊಳ್ಮಾಳ್ಕಾ ಮಕರನಾಲ ನುಂಗಿ ನಾಂಮ [illegible] ಮಯ ನುಂಗಿ। [illegible] ಬಂದ ಕರ [illegible] ನುಂಗಿ [illegible]
ರವ ಮಂಜ ನುಂಗಿದಂತೆ॥ ಹೊಳವ ದಿಪ್ತಿವ ಬಯಲ ಘೂಳಿ ನುಂಗಿದ ತೆರದಿ ಕಳೆಯ ಳಿದ ಕೂಡಲ ಚಂನ ಸಂಗ್ರಯ್ಯ ನೂ॥ ಬ॥ ಸೂತ್ರ ೧೦ ತು ತಾಂ ನಂಗಮನಪ್ಪಾ ಕೊಂಡ್ರಿಯರಾಂ ಬಂದಿಗಳನೊಳ್ಕೊಂಡು ಬಿಳ್ದು ಮ। ಮ ಹಾಂ ಲಿಂಗ ದಮಾ ಲಪ್ರಳಿ ಯೊಳ್
ಗಿಪ್ಪ। ಶಿವಶರಣನೆಂತುತ್ತಾರು ತ್ತಿಪನೆಂದಡೆ। ಅರುಣನ ಕಿರಣದಾಳ್ವಡ ಗಿದ ಜಲಬಿಂದು ಆಕಿರಣ ಪ್ರಕಾಶಮಯದಿಂದ ವೆತಾರು ವಂತೆ ಮ ಸ್ಫುಗಂಧ ಗಂಗ ವಸ್ತುರೂಪನಂತೆ ತೋರುತಿರ ಲು। ಮುಂದೆ ಶಿಲಾಂದ್ವೈತ ಶರಣ ಪ್ರಕಾಶ ಸ್ಥಲವ
ದು ಮೂ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಗಗನದಾಳಗ ನಾಚೊಂ ದ್ರಮಮಗಿರಿ ನೊಳಗಣ ಮಿಂಚು। ಭ್ರಮಗಿ ಮಗಿಲನೆ ಸೂರ್ಯ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಯುಬೆಳಗೂ॥ ಪದ॥ ಸಂಚದಾ ಬೆಳಯೊಳಗೆ। ಪಂಚ ಸೂತ್ರ ಮ ಮಿಂಚೊಂಚು ಬಿಂಚಿನ ಸಂಚಲವ ನುಂಗಿ॥ ಪಂಚ ಸೂತ್ರ ಮ ಮಿಂಚಿ
ಸಂಚದಾ ಬೆಳಗಿಂದು। ಪಂಚಮ ಖಪರ ಮ ಗುರುವಾ ದಶರಣಾ॥ ಗ॥ ಅಪ್ಪು ಅಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ। ಚಿಪ್ಪುಮುತ್ತುವನುಂಗಿ। ಬಾಪ್ಪು ಮುಪ್ಪುವ ನುಂಗಿದಾತೆರನೊ ಳ್ಮಾ॥ ಬ ಲ್ಪೊಹಂ ಕಾನನುಂಗಿ ಯು ಪ್ಪಂತೆ ಕಿಳವಯೊಗ। ತಪ್ಪದ ಮ ಪರ
ಶಿಪರಾ ದಳ್ನನಮಾ॥ ೨॥ ಅಗ್ನಿ ಬಾಯುವನುಂಗಿ ಸಾಗ್ನಿ ಸಹಜವ ನುಂಗಿ। ಮಗ್ನ ಪತಾಮಸ ವನುಂಗಿ ದಂತೆ॥ ಯೆಗ್ನಾ ಫವನು ಅಗ್ನಿ ನುಂಗಿ ದಂದದಾಳಿಪ್ಪ। ಅಜ್ಞಾನವನು ತಿಮಿರ ನುಂಗಿ ದಂತೆ॥ ೩॥ ಶರ ಮ ಳವ ಮ ಪ್ಪ ನುಂಗಿ।
ಪರಮ ಪರಿಣಾಮ ನುಂಗಿ। ಪರಿಕಪ್ಪುರವ ನುಂಗಿದಾ ತೆರನೊಳ್ಮಾ॥ ಸರದಾರ ವನು ಮಣಿ। ಮಾಣಿ ನುಂಗಿದ ತೆರದಿ। ಸುರುಗಾಪ್ಪ ಬಾ ನುಂಗಿದಾತೆ ಬನೊಳ್ಮಾ॥ [illegible] ॥ ನಿಲ ಮ ನಿಳಲನ ನುಂಗಿ। ಬಿರಿ ಬಂಣಾವ ನುಂಗಿ। ಥಳ ಪಕ್ವಲಾ
೮೦ ನುಂಗಿದಾತೆರನೊಳ್ಮಾ॥ ಅಲವ ದೀಟ ಪಬಂಯ ಲಘೂಳಿ ನುಂಗಿದ ತೆರದಿ ಕಳೆಯ ಳಿದ ಕೂಡಲ ಚಂನ ಸಂಗ್ಯಯ ನೂ॥ ಬ॥ ಸೂತ್ರ ೧೦ ತು ಮ ಪಾಂಗದ ಬೆಸ್ತೆಲಗಿ ನೊಳಗೆ ಬೆರದು ಲಿಂಗ ಸುಖದಲ್ಲಿ ತ್ರುಪ್ತಿ ಯಿಂದ ದಿರುತಿರ್ದ ಶರ
ಣನ ಸುಖದ ರ್ಪಾ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ವಾಗಿ ಶರಣಸತಿಲಿಂ ಗಳು ತಿಂಯಂ ಬುವಯ ಹಾಳ ಪಳಿದು। ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರ ಬೆರದಂತೆ। ಅವಿರಳ ಸಮರಸಲನೆಯುತ್ತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಮ ಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಸ್ಥಲವಾದ ಮೂ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ
ರ ಕಾಂತಿಯೂ ಕಾರದ ಕಿರದ। ಪ್ರಬಂಧಗಳಗೆ ಳಿದನಿ ಕಾಲಿ ಶರಣಾ॥ ಪದ॥ ಅಂಧಕಾರದ ಹೂರಿ ನಾ ಮ ಪ್ಪದಾಳಗಾಂ ದು। ಚಂದ್ರಮ ನ್ನು ಹೊ ಬಾದದಕಂ ಡೆನೂ॥ ಮಂದಮ ತಿಯಿಂದ ನೊಡಲು ಕಾಣ ಬಾರದ ದು। ಹಾ
ದಿ ಹೊಂದದ ಬೆಳಗಿನಾ ಪ್ರಭೆಯ ದೂ॥ ಗ॥ ಮೆರು ವಿಸ ಹೂರಾಳಗೆ। ಆಕೃತಿ ದ ನೊಡ ಲಿ ಕೆ। ವರಿನಾದದ ಪ್ರಭೆಯ ಬೆಳಗು ದಾ ಠೆ॥ ಹೂರ ಳಿದು ಮ ಲು ಹೂಕಗಿ ಶಿರಿನಾದ ಮ ನಿಂಬು। ಆರು ೨ ಕಿ ದಿ ಖ ಶಾಂಣಾ ಲಿದು ನೊ ದಾ॥ ೨॥ ಗಗನ
ಮಂಡಲದ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದನದು ವೆ। ಮನಿ ಲಾಳಗೆ ಮಿಗೆ ಪರಿದ ಮಿಂಚು ದಾ ರೆ॥ ಜಗದ ಜಿ ವರು ಜ ಡರಿಗೆ ಕಾಣ ಬಾರದ ಮ। ನಾಗ ಸುಸು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಿದು ಸಹಜ ಮಾ॥ ೩॥ ಚತು ಪ್ಪಿದ ಚತುಯೊಳಗ
ಚ ಮಿ ಬಿ ಕ ದ ದ ಮಂ ಚ್ರ ದಿ ೦। ಚ ವಿ ನಾ ರು ದಿ ನೊ ದಿ ನೊ ದಿ ಯು ಕಾ ನಾ ಗು॥ ಅ ತಿ ಮ ಹಾ ದ ಮ ತಿ ಗಿ ನ ಳಿ ಗಿ ಕಾ ಣ ಬಾರ ದ ದು। ಮ ಳಿ ಸಂ ದಾ ನ ಲ [illegible] ದಾ ತ ಬ ಲ್ಲಾ॥ ೪॥ ಮಾತು ಮ ತನ ಲ ನುಂಗಿ ನೀತಿ

ನಿಜವೆನಿಂದು। ಪ್ರಾಂತು ಪ್ರಸ್ತ್ಯ ಮಗಳ ನೆರೆದ ಡಿತ ಯೊಗಿ೧೧ ಬಾತು ನಿಷ್ಠೆರಗಾಗಿ ನಿಷ್ಪಟರುಳ್ಳ ನಿರ್ದೇಶ ನಿಜಂತರಂಗದ ಲಜ್ಞಂ ನ ಪಂಗ್ರಂಥ್ಯ ನೂ ೧೨೧ ಸೂತ್ರ ಂಬಂತು ಪ್ರಭುವಿನ ನ್ನರುವ ಕಷ್ಟ ತಸ್ಥೆ ಶಾಸಾಕ ವೆಂ
ಬ ಪರಬಿಂದುವಿನೊಡನೆಸ ಜ್ಞಾನ್ನೆದ್ಯಾನಂದ ಲಕ್ಷ್ಣಾನಾದಿಂದ ಬೆರದು ಬೆರಗುವವೆ ಲಾ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪುಟ ಜ್ಞಾನ ೨ ಷ ಬಸ ವರಸ ೧೦ ಚ್ಛೈತ್ಯ ವಾದ ಶರ ಣಂಗೆ ಪ ಪ್ರಾಪಿ ಸ ೨ ಷ ಅಪ ಪ್ರಾಪಿ ಸ ೨ ಷ ವೆ
ಂ ಬೆರದು। ಆ ಲಿಂಗದಲಿ ನಷ್ಟ ವಾದ ವಾಗಿ। ಅರಿವ ಜ್ಞಾನ ಅರಿವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಂ ಬವಸ್ತು ವೆಂ ಬೆರದಲ್ಲಿ ದೆ। ಕೆ ವಲ ಚಿದಾಕಾಶ ವ ಂ ಸ ವನಿಯು ತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನ ಸೂಂ ನ ಸ್ಥಲ ವಾದುದು ೧೧
ಬ ೧೧ ಯಾಶೆಯು ಲ್ಲದಾ ಶ್ರುತ ಕ್ಷ್ಮಾಳ ಲವಿಲ್ಲದಾಗ್ರಾಂ ನು। ಮೆಲಲಿ ಲ್ಲದಾ ರು ಚಿಯ ನೆ ಲಿಯು ಸಲಿ ದೂಗೆ ರುದಗ ಸು ಲಲಿ ತೆಸೂ ಕ್ಷ್ಮ ದನಿಲ ವ್ಯನಿಜದಾಳಗಡ ೧। ಯ ಉ ಉ ಶಿಶಿವ್ಯಸ್ಥನಿ ಯ ಸ್ಥಾನ ದಾಳಗೆ೧ ನೆನ ಹ್ಲಿದು ಮನ ವಲಿದಾ ತ್ತಾ
ನು ತ್ತಾನಾ ದಲ್ಲಿ। ವಾಗ್ನ ನಕ್ಷ ಭಾ ಬರಳು ನಿಷ್ಪ್ರಂಯ ವಾದಾದಿ ೧೧೧ ನು ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭೆಯ ಪ್ರಕಾಶದ ಸ್ತೋದ ದಾ ಘು। ಪ್ರಾಜ್ಞಾನ ದಾ ಪ್ರಭೆಯ ಬೆಳಗು ದಾರಿ೧ ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರ ಹರವಂಜನರ ಬೆದ ದಾಘು। ಪ್ರಜ್ಞಾನ
ತಾಂ ಮಸವನು ೦ ಗಿತೆಲ್ಲಿ ೧ ರಿ ೧ ಮರುಜವನುಯು ಪಂ ಸು। ಪುರುಷ ರಬೀಜವನು। ವಾಂ ದಿರುಹೆ ಸುಂಗಿತ ಕೆಂಡು ಬೆರಗೊಂದೆ ನಾ ೧ ಸಿರಗಸ್ಸಿ। ಲಿಶ ಅಬುವೆ, ಬೆರೆ ಯು ಪುರುಷ ನೆ ತಿ। ಬರು ದಾದ ಬರು ಮನವ
ಉ ದಗು ಅಶ್ವ ೧೧೧ ಆಗು ಡಾ ಗನೆ ಪುತ್ರಿ ದುಯಾಗೆ ಮಾಗನು ವಾಗಿ ಸಾಗರ ದಕಾಗಿ ಲೆಯು ನಿನಿಂದ ೧ ಮೆಘ ದಾಘ ಬಿಲದ ಬಾಗಿಲ ಬೀಗ ವನಿತ್ತೆ ಗವು। ಟಾ ಗಿ ಟಾ ಕ್ಕನು ಮ ಟಾ ಲಿಂಗ ದಾ ಳಗೆ ೧೧ ನಾದ ಲ್ಲದಾಬೆ
ಶಗು ಶಶಿ ಪತ್ತಿ ವ ದ ಪ್ರಭೆ ಂಶೂಳಗೆ। ಪ ತಿದರ ಕ್ಷ್ಮರ್ಣ ರದು ತ್ರಿ ಂಯು ಮರ ದಾರ ಗಿ ತೂ ೧ ಗಡ ನಾ ಲ್ಲದ ಪ್ರಭೆಯು। ಶ ತಿಂಯ ಬೆ ಳಗಿನ ನ ದ ತೆ। ಪಿ ತಿ ಪಿ ತಿ ಂಯ
ಬ ಂಯ ವಾದ ಸಾದಲ ಜಂ ನ ಸಂಗ ಯ್ಯ ನೂ ೧೨ ೧ ಸ್ಥಲ ಮಂತ್ರ ಗೊಪ್ಯ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳ ಮ ಹಾ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ಬಸವರಾಜದೇವರ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ವಚನಂಗಳು ॥ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ॥ ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ವಚನ ॥ ಮರಕೆ ಬಾಳಗೆ ಬಿಳಲು ಚೆಟ್ಟು ಬಯಕೆಯ ಕಿಚ್ಚಿನಂತಿರ್ದೆನು ಸಾಯಿಲೊಳಗಾಗಿ ಸದಯ ಬಾಯಿಂ ತೆಯ್ಯದೆ ನೆನೆಯೆನು
ಕಾಳಿಕೆಯ ಬಂತೆಯ್ಯದೆತ್ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕಂನೆಯ ಸ್ಥಿರವಂತೆಯ ಬಿತ್ತು ॥೧॥ ಲಿಂಗಜ್ಞಾನಸ್ಥಲ ॥ ಕಾಲಯ ಕಂಕಾಳದಿಂದ ಮುಂನ, ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಾರದಿಂದ ಮುಂನ, ಹರಿ ವಿರಂಚಿಗಳಿಂದ ಮುಂನ, ಉಮೆಯ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಮುಂನ, ಮು
ಂನ ಮುಂನ, ಅಂದಿಂಗೆ ಮಲೆಯನಿನು, ಕೇಳಯ್ಯಾ ನಾನು ಮುಕ್ತಾಂಗನಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨॥ ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ನಿರಾಕಾರವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದ್ದೆನು ಕಾಣಾ। ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಾನು ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ವಾ
ಹನವಾಗಿದ್ದೆನು ಕಾಣಾ। ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಆಕಾರವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾನು ವೃಷಭನೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದ್ದೆನು ಕಾಣಾ। ಅಯ್ಯಾ ನೀನೆನ್ನ ವಚನದೊಳಗಾದಿಯೆಂದು। ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದರೆ ನಾನು ಭಕ್ತನೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದ್ದೆನು ಕಾಣಾ
೪೮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩॥ ಅಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಜನ್ಮದ ವಿಶೇಷವ ಹೇಳುವೆನಾಗಿ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ। ನಿಂಮಾಣೆ ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ। ನಿಂಮ ಪ್ರಸಾದಕಲ್ಲದೆ ಬಾಯಿದೆರೆಯೆನಯ್ಯಾ। ಪ್ರಥಮ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾದ
ನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು। ನಿಂಮ ಮುತ್ತಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಯೆಂನನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯ್ಯಾ। ಎರಡನೆಯ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಂದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಮಾಡಿ। ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು। ನಿಂಮ ಕಾರುಣ್ಯದ ಮಾಡಿಕೊ
ಂಡಿದ್ದಿರಯ್ಯಾ। ಮೂರನೆಯ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ನೀಲಲೋಹಿತನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು। ನಿಂಮ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯ್ಯಾ। ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮಹೋಗ್ರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ
ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು। ನಿಂಮ ಮನಪ್ರಿಯನಾಗಲೆಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯ್ಯಾ। ಐದನೆಯ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಲೋಚನನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು। ಸರ್ವಕಾಲ ನಿಂಮ ಓಲಗವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ದಿ
ರಯ್ಯಾ। ಆರನೆಯ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ವೃಷಭನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು। ನಿಮಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯ್ಯಾ। ಯೆಳನೆಯ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಸವನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದೆ,
ನಿಂಮ ಪೂಜಾಕ್ಷದ ಮುಕ್ತದಕೆ ಯೊಗ್ಯನಾಗಲೆಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರ್ದೆನಯ್ಯಾ ॥೪॥ ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಶರಣರ ಮುಕ್ತಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಾಗಿ। ವನವನದು ಸುಖಿಯಾಗಿ। ಅಮ
ಬಿದು ಕರೆದೆನಯ್ಯಾ। ಅಕಸ್ಮಾತ್ಕಾ ತಂದೆಯಂದರಿದೆನಯ್ಯಾ। ಮಂನಕ್ಕಾ ತಾಯಿಯೆಂದರಿದೆನಯ್ಯಾ। ಅರಿದರದು ನಿಂಮ ಶರಣರು। ಆಚಾರವೇ ಆಚಾರವೆಯ ಕಂಡು। ಕಂದೆರದೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೫॥ ಶಿಶುವನ ಅಂಗಾತ ಕಿರಿ
ದೆಂನ ಬಳೆದು ಬಾರದಯ್ಯಾ। ನಿರಿಶುವನ ಪ್ರಿಕರಿದೆಂನ ಬಳೆದು ಬಾರದಯ್ಯಾ। ತಮಂದಶುವ ಜ್ಯೋತಿ ಕಿರಿದೆಂನ ಬಳೆದು ಬಾರದಯ್ಯಾ। ಮರಘನ ನಿಂಮ ನೆನವ ಮನ ಕಿರಿದೆಂನ ಬಳೆದು ಬಾರದಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
॥೬॥

ಸಂಸಾರ ಹೊಸ್ತಿಲು॥ ಭವಬಂಧನ ಭವಪಾಶ ಬಾರದ ಕಾರಣ ವಿನಯ್ಯಾ। ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟನಾಗಿ। ಹಿಂದೆ ನಾ ಜರಿಯಲಿ ಜಂಗಮವ ಮರೆದೆನಾಗಿ। ಅರಿದರಿ ಸಂಸಾರದ ತೊಡ್ಡವಿ ಬಿಡೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ [illegible]
ಸಾರಸಾಗರದ ತೆರೆ ಕೊಬ್ಬಿ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದುದೆ। ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಉರದುದ್ದವೆ ಹೇಳಿ ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಕೊರಳುದ್ದವೆ ಹೇಳ್ವಾ। ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಶಿರದುದ್ದವಾದ ಬಳಿಕ ಏನ ಹೇಳುವೆನಯ್ಯಾ। ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ಹುಯ್ಯಲ
ಕೇಳಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ನಾನೇವೆನೇವೆನಯ್ಯಾ॥೫॥ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಕಳೆಸಮನಿಸಿತ್ತೆನ್ನ। ಸಂಸಾರವೆಂಬ ರಾಹು ಸರ್ವಗ್ರಾಸವಾಗಿ ನುಂಗಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಇಂದೆನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಗ್ರಹಣವಾಯಿತ್ತು। ಇನ್ನೆಂದಿಂಗೆ ಮೋಕ್ಷವಹುದೊ ಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೬॥ ಉರಿಗಡ ಹಸೊಡಿಲ್ಲ [illegible] ಎಮ್ಮನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ತಡಬಂಧನ ಮಾಡದು ಹೆಚ್ಚಬಾಧಿಸುವುದು। ತನು ಕೆಡದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಮಾಡದು। ಬೇರ ಛಿದ್ರಿಸುವುದು। ತನು ಕೆಡದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಮೂ
ನಾದು। ಅಕಟಕಟ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಆಸತ್ತೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ॥೭॥ ಕಳ್ಳಿಸ ಪ್ರಸನ್ನ ಫಲ ಬಂತೆ ಎನಗಾಯಿತಯ್ಯಾ। ಅಕಟಕಟ ಸಂಸಾರತ್ರದ್ಧಾ ಬಾಯಿತಲ್ಲಾ। ಕರ್ಮವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಎಲೆ
ತಪ್ಪಿ ಬಂದು ಸುಖರಕ್ಷಿಸಯ್ಯಾ॥೮॥ ಕೂಡಲ ಬೆಲೆ ನಾಯಿ ಕಾಗೆ ಬೆನ್ನಾದರೆ ತ್ರಾಣ ಸಂಸಾರ। ಹಾಲ ಬೀಡಿಗನನ್ನು ಹಡಂತೆ। ತಂನಾತ್ತತನ ಗೆ ಹೊಗೆಯಾದಮತ್ತೆ। ಬೆಂನಾನಾ ಮಂಜಿಕಮ ಪಾದಾನಿಕೂಡಲಸ
ಂಗಮದೇವಾ॥೯॥ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ದೇವನಯ್ಯಾ। ಎಂಸುಲಸುಕಾಯುವಯ್ಯಾ ಬಾರು ಕಿಲ್ಲಬಾರುಲಿಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಕಿವದಾಕಿವದಾ॥೧ ೩॥ ನಾನೊಂದನೆನೆದರೆ ತಾನೊಂದನೆನೆವುದು। ನಾನಿತ್ತಲೆಳೆದರೆ ತಾನ
ತಲೆಳವುದು। ತಾ ಬೇರೆ ಎನ್ನನಳಿಬ ಕಾಡಿತ್ತು। ತಾ ಬೇರಿಮನ ಬಳಲಿಬ ಕಾಡಿತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡಿ ಹೋನೆಂದರೆ ತಾನೆನ್ನ ಮುಂದು ಗೆಡಿಬತ್ತು ಮಾಯೆ॥೪॥ ಜನಿತಕ್ಕೆ ತಾಯಾಗಿ ಹೆತ್ತಳು ಮಾಯೆ। ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟ
ದಳು ಮಾಯೆ। ಸಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಕೂಡಿದಳು ಮಾಯೆ। ಇದಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ। ಈ ಮಾಯೆಯ ಕಳೆವರೆ ಎನ್ನವಶವಲ್ಲ। ನಿಬೆಬಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೫॥ ಹೊಡೆದಿಡಿದಿ ಯೆಸೆದುರೆಯದಳ ಮತ್ರರಾಕಿಣನೆಳಿ ಕೂಡಿ ಕೇ
ಕೆ ಮೂದಲಿಸಿ। ಅರಿದು ಕೊಳುವ ಡೆ ಬಡಗಳ ಕೆಲ ತನವ ನೋಡ ಆವಗೆ ಯಮಬರ ಕಟ್ಟಳಿಯುರು ಬೀನಂತೆ। ಆ ಎತ್ತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಹೆಸರು॥೧೬॥ ಎಂದಿಂಗೆಂತು ನಾ ಕಿಂ
ಜಿಸುರುರು ಬಂದಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಗಿರಿಯ ಬಂಧ ಮುಗಜ ಮೂದಲಿಸಿ। ಅರಿದು ಕೊಳುವ ಡೆ ಬೆಂಬ ಹೆಸರಿಲ್ಲ। ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ। ಎಂದೆಂದು ಸವಾಳಿವನ। ಹೊಂದದನೆನೆ ಯುದಿಯದ ಹೊಂದುದಯ್ಯಾ। ಈ ಮಾಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೭॥
ನೆಂಬೆಂದು ಬೊಗದ ದಲದಾರಿಯಬಾಯಿ ತೆಂನ ಸಂಸಾರ। ಹೊಂದೆ ನಾನಾ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ನೆಂಬ ಹೆಸರಿಲ್ಲ। ಎಂದೆನಿಸು ತಿದ್ದಿತ್ತಯ್ಯಾ। ನಿಂನ ಮಾಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಹೊರಗಣವನ ಮುಂದಾಣ ॥೧೮॥ ಆವತ್ತಿನವರಿದೆನೆಂದರೆ ಮಾರದು। ಜೀವತ್ತಿ ಬಳಸ್ಥಾನೆಂದರೆ ಹೋದು। ಎಲೆ ನಿನ್ನ ಶಿ
ನೆಯವರ [illegible] ತೆರನಾಬ್ಧಾ। ತೆಲಕತಿಂಬಕನ ನಾಡಿಸು ತಿದ್ದಿತ್ತಯ್ಯಾ

ಕ್ಷೇ

ಬರಲೊಲ್ಲದು ... ಬಸವಣ್ಣ ಚಿತ್ತಲಿಂಗ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ... ಅಂಜದಿರ ... ಇಷ್ಟ ... ಚಂದ್ರಿಯ ... ದಿಂದ। ಆನು ಒಂದನರಿಯೆನಯ್ಯಾ।
ತಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಜಂಗಮ ಶಿಶುವ ಲಂಬ ಮಂತ್ರದ ಜಡಿಸುತ್ತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೦॥ ಅಟ್ಟಿಯ ದಿ ಜನನಿಯ ಜಠರದಲ್ಲಿ ಬರಿಸಿದೆ ತಂದೆ। ಹುಟ್ಟಿತ್ತೆ ತಪ್ಪಾಯಿತ್ತೆ ಯಿಲಿಂಗವೆ। ಮುಂನ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಕ್ತರ ...
ಹುಡುಕಿ ಲಿಂಗವೆ। ಯಿಂನು ಹುಟ್ಟಿದನಾದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಮಾಣೆ ॥೨೧॥ ಯಮದಾಸ ಸಂಸಾರ ದಂದುಗ ... ಗುರಿದು। ಯೆಂದಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ... ದಿನಗಳೆಂದಾ। ಯಂದಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಯಿಂನೆಂದಾ ಪರಿಹರಿಸ ... ತಾಪದಲ್ಲಿ ಹುದಿನಗಳೆಂದಾ ॥೨೨॥
ಲಿಂಗ ಕಂಡು ಮನ ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ಆನೆ ಮಾಡಿದ ಡಿಲ್ಲಕಂಡಯ್ಯಾ। ತಾ ಮರಕ್ಕೆ ಕೈಯ್ಯನೀಡಿ ಮೆಲ ನೋಡಿ ಗೊಣ್ಣ ಸ್ಥೋಂದು ದಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾ। ನಿನ್ನ ವ ಕಾಲಕ್ಕಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಕಂಡ್ಯಯ್ಯಾ ॥೨೩॥ ಮುಂನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಬೆಂನ ಬಿಡದಂನತ್ತು। ಯಿಂನು ಬಯಸಿ
ದರುಂಟೆ। ಭಕ್ತಿಯು ಸ್ವಭರ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬಯಸಿದ ... ರುಂಟೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇಡಿಯದಂನಕ್ಕೆ ॥೨೪॥ ಚಂದ್ರಾದಯಕ್ಕೆ ಅಂಬುಧಿ ಹೆಚ್ಚದಯ್ಯಾ। ಚಂದ್ರಮಂ ಬಿಕುಂದುದಾದ್ದೆಯ್ಯಾ। ಚಂದ್ರಂಗೆ ರಾಹು ಅಡ್ಡ ಬಂದಲ್ಲಿ ಅಂ
೬೨ ಬುಧಿ ಬಾಬ್ಬಿತ್ತೆ। ಅಂಬುಧಿಯ ಮುನಿಆ ಕೊಟ್ಟನಾಗಲೊ ... ಂದಲ್ಲಿ। ಚಂದ್ರಮನಪ್ಪ ಬಂದನೆ। ಆರಿಗಾರುಯಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಬಂಗೆ ಕೆಳೆಯಿಲ್ಲ। ಜಗದನಂಟ ನಿನೆಯಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೫॥ ಬರ ಕೆಡುತ್ತಿರುವ ದಶೆನಿಲ ಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಧರೆ ಹತ್ತಿ ಮರಿ
ದರೆ ನಿಲಬಾರದು। ಯಿರಿವರು ಬರಿ ಬರಿ ಕೈಯ್ಯ ಬರೆ। ನಾ ... ರಿತಂನ ಮನೆಯ ಶಕ್ತಿವರೆ। ತಾಯ ಮೊಲೆ ಹಾಲು ನಂಜಾಗಿ ಕೊಲು ವರೆ ಯಿಂನಾರಿಗೆ ದೂರುವೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೬॥ ಯಿಂನಗು ನಾ ಅವಗು ನಾವ ಸಂಬಂಧ ವೇರೆ
ಯಯ್ಯಾ। ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿ ಮಮ ಹಿಮಾ। ನಿಮಗಾನು ಪ್ರ ... ತಿಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಮೂಡ ತಾನಾದೆ ನೋ ॥೨೭॥ ಬಿದ ಕದಿರು ಬಿದ ಕದಿರು। ಬಿದ ಕದರೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲ। ಬಿತ್ತರಪ್ಪೆಯ್ಯ ಕಾಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆನವರ ಹುರಿಳಿ ಅಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಮಯತಿ
ಮಿಕ್ಕಿಯ ಮನೆ ಮಾಶ್ಯಸೂದೂ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೮॥ ಯಮನ ಚಿತ್ತದ ಹತ್ತಿಯ ಹಂಗು ನೊಡಯ್ಯಾ। ವಿಚಾರಿಸದರೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಪ್ರಪಂಚಿನ ದಂಬಿನಲ್ಲಿ ಯಮನ ನೊಂದು ಹೂಹು ದಿನ ಬಿರಿಸಿದರ್ಕೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೯॥
ಯಮನ ತಡೆ ಯೊಂದು ಬರಿ। ಯಮನನು ತಿಯೊಂದು ಬರಿ। ಯ ... ಮನೊ ಅಗೆನ ಹುದ್ದೆಲ್ಲ ನೊಡಯ್ಯಾ। ನುಡಿಗೆ ತಕ್ಕನಡೆಯ ಕಂಡಡೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನೊಳಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ ॥೩೦॥ ಮುಂಗಯ್ಯ ಕಂಕಣಕ್ಕೆ ಕಂನಡಿಯ ತೋರುವಂತೆ। ಯಂನ ಮನವ
ನಿಧಾನವ ಮೊಲ್ಲದೆ ಜಲಗೆಯ ಬಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ನಾಯಿಗೆ ನಾರಿವಾಳ ಪಚ್ಚದಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩೧॥ ಹಂಬಿನ ಮೆಲ ನಾಮ ಕಟ್ಟನಂತೆ। ಲಂಘಿಸೂ ದೆಂನ ಮನವು। ನಿಂದರೆ ನಿಲಲಿಯ್ಯದೆಂನ ಮನವು। ಹೊಂದಿದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಲಿಯ್ಯದೆಂನ ಮನವು।
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಚರಣ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರನಾಗಿರಿಸು ನಿಂಮ ಧರ್ಮ ॥೩೨॥ ಮರನ ನೆರಿದ ಮರ್ಕಟದಂತೆ। ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾಯುತ್ತಿರದೆನೆ। ಬೆಂದ ಮನವ ನಾ ನೆಂತು ನಂಬುವೆನಯ್ಯಾ। ಯಂತು ನೆಚ್ಚುವೆನಯ್ಯಾ।

ಚಿಕಚಿಸೆಂದಳ

ಯೆಂನ ತಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿ ಹೊಗೈಸಾಗರಿಯ್ಯದಯ್ಯಾ ॥೩೩॥ ಅಂದಣವನೇರಿದ ಸೊಣಗನಂತೆ ಕಂಡಡೆ ಬಿಡದು ತಂನ ಮುಂನಿನ ಸ್ವಭಾವವನು। ಸುಡು ಸುಡು ಮನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹರಿವುದು। ಮೃಡನಿಂ ಮನಸಿದ ನೆನೆಯಲಿ
ಯ್ಯದು। ಹೋ ನೋಡ ಎಲೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಚರಣವ ನೆನೆವಂತೆ ಕರುಣಿಸು। ನಿರಂತರ ಬಿಡದೆ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ॥ ೩೪॥ ತುಪ್ಪದ ಸವಿಗೆ ಅಲಗ ನೆಕ್ಕುವ ಸೊಣಗನಂತೆಯೆಂನ ಬಾಳುವೆ। ಸಂಸಾರಸಂಗವ ಬಿಡದು ನೋಡೆಂನ ಮನವು। ಯಾ
ನಾಯು ತನವ ವಧಿಸುವ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ ॥೩೫॥ ಲಾಂಛನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ನಾಯ ಸೋಂಕಿತ್ತೆಂಬಿತ್ತಂತೆ। ಎಂನ ಬಡತನ ತಂನ ಬಿಡದು ಬುದು ಕಾಯವಿಕಾರ। ಎಂನ ಬಡತನ ತಂನ ಬಿಡೆಂಬುದು ಮನದ ವಿಕಾರ। ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಸೊಣಗಮ
ದೇವಾ॥ ೩೬॥ ದಂದುಗ ಬಿಡದು ಮನದ ಸಂದೇಹ ಹಿಂಗದಾಗಿ। ಮುಂದೆ ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆ ಪೆನೆಂಬುದು ಹುಸಿ ನೋಡಾ। ಚೋದ ಶರಣಾದಿಗಳು ಬಂದರೆ ಥವನಾಯಿತು। ಯಂದು ಶಿವಪಥ ವೆನ
ಟ್ಟದ ಮುಂನ್ನ ಮನ ನಿಂಮ ನೆಂಬುದು ಗೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ನಿಂಮ ಶರಣರ ಬಳಿ ದಿತ್ತ ಜ್ಜೆ। ಹುಂನ್ನದಂದುಗ ಹಿಂಗುದು॥೩೭॥ ತಂನ ವಿಚಾರಿಸಲಲ್ಲದು। ಇದಿರ ವಿಚಾರಿಸಹೋಹುದೀ ಮನವು। ಎನಮಾಡುವೆನಿಮನವನು। ಯೆಂತು ಹು
ನಿ ಸಾಧ್ಯವಾಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ತಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ಜ್ಞದ ಬೆಂದ ಮನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೆತ್ತೆಂನಿ ಜ್ಜೆ ಯನು ಇದರ ಕಮಜ್ಞ ದಿ ಮನವು। ಇದಿರ ಜ್ಜೆಯನು ಇದ್ದರೆ ಮಜ್ಜದಿ ಮನವು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ್ಗ ನಜ್ಜದ ಮಜ್ಜದ ಮನ ಲಕ್ಕ ಜ್ಜೆ ನಿ ಬೆಂದ
ಡು ಲೇನೀ ಮನವನು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ನಜ್ಜದ ಮ
ನದ ವಳ್ಳಿನುದಿ ವಳಿ ಅಧಿಕನೆಂದೆ ನಿಭತ್ತು। ಬಿಡನಿನಕಿಲು ಕಳದ ಕೆಡದ ಬಳಿಕ। ಕೆಡ ಕಾಲ ಮದದಿತಾ ತಾ ಮುಟ್ಟಲಂ ಮಳು। ಬಾಳೆ ನುರಿಕೊಂಬುದು। ಬಡಬೆಯನ
ಳಿನಿಕ್ಕುಃ॥೩೮॥ ಸುಡಲಿ ಮನವೆಂನನು ಡುಹುವ ಮಾಡಿತ್ತು। ಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೦॥ ಬಚ್ಚನರಹು ಸಿನುಸುಳಿಂತು ಮಾಳುದೆ
ಒನಿಗೆ ಹೊಂಬ। ಮುಂನ ಮಾಡಿದುದು ತಂನ ಬೆಂನ ಬಿಡದಂನ ಕ್ಕಯಿಂನ ಮಾಡಿದ ಡೊಡ್ಡವೆ ಕೂಡಲ
ರನು ಹೊಂಬ। ಕಡು ಕೋಪವ ಡರಿಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬಬೆ
ನಾದ ಕಲ್ಪಪ್ಲವೆಂತು ಮಾಳುದೆಂನ। ಕಾಯವಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಲ್ಲೂ ಬಾದೆನು। ಯೆನಗಿದು ವಿಧಿಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೧॥ ಅಂಗದ ಮೋಹ ಅಂಗದ ಪುತ್ರರು। ಹಿಂಗದು ಮನದ ನಾನಾ ವಿಕಾರವು। ಬಂದೆ
ಒನ। ಮನದ ಮರ್ಕಟತನ ವೆಂತು ಮಾಳುದೆಂನ। ಪ್ರಾಣ ದೆಮ ಬೆಂದ ಮನ ಶಕ್ತಿನಿಂ ಮರೆಲಾ ಕೂಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೨॥ ಲಿಕನೆನಾ ದೆನಾ ಬೆಂದ್ರಿಯಧಾತುವಿನಿಂದ। ಮತಿಗೆಟ್ಟೆನು ಮನದ ವಿಕಾರದಿಂದ। ಧೃತಿಗೆಟ್ಟೆನು ಕಾಯ ವಿಕಾರದಿಂದ। ಶರಣು ಲಾಕ್ಕೆನು ಕೂಡಲಸಂಗ
ನೆಂದೆ ಬಯಲಿ ಕಿತ್ತಾ ನಿಸಂದೆಹ ಬಿಡದು ಮುಂಡು ಗಾಣದು ಕಾಕ। ಬೆಂದ ಮನ ಶಕ್ತಿನಿಂ ಮರೆಲಾ ಕೆಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೩॥ ಆ ನ ಲಾಭ್ರನು ಸುಡು ವಪ್ಪೆ ವರು। ಮಲೆ ಕಿಜ್ಜುಘನ। ನಿಲ ಲುಸಾರವು। ಕಾಡುವ ಸವನ ಹುರಿ
ಮ ದೇವ್ರೆಯ್ಯಾ॥೪೪॥ ಮುನಿ ದೇವರ ದರೆಲಾಂ ಬೆ ಜರದ ದರೆ ಸಾಲದೆ। ಅಕಟ ಕಪೋ ಮಧ್ವ ನಂಗೆವೂರು ಗಂಟ್ಟು। ಹೊಗೆಗೆ ಮಯ್ಯಂತು। ನಿಂನವರ ನೊಪ್ಪಿಸು ವರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೫॥ ಆ ಸಲಾಭ್ರನು ಸುಡುವಪ್ಪೆವರು। ಮಲೆ ಕಿಜ್ಜು ಘನ। ನಿಲ ಲುಸಾರವು। ಕಾಡುವ ಸವನ ಹುರಿ
ಮವೆಪ್ರೆಯ್ಯಾ॥೪೬॥ ಮುನಿದೆ ವರದರೆ ಲೋಂ ಬೆ ಜರದ ದರೆ ಸಾಲದೆ। ಅಕಟ ಕಪೋ ಮಧ್ವ ... ಮಿಂದು ಮಾಪೆ ಮುತ್ತಾ ಮಸಹು ಸಿವಿ ಷಯ ಕಪಿಲ। ಸಹಕ। ಕ್ರೋಧ ಸ್ಮೃತಿಯು ಕ್ಕೆಯ ಲವನೆಂನ ನಾಲಗೆಯ ಮಿಕೆರಿಂದತತೆಗೆದು ಕವಿಯಯ್ಯಾ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ನಿಂನ ತತ್ತ್ವವೆಂನ ಬರ ಲಿಂಪ್ಯಲು। ಇದು ಕಾ
ಹೊಂದಾ ಯಿವರೆಲಿಕ್ಕೆಂಯ್ಯ ತಾನಗದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೭॥ ಆನಿಂಯಾ ಪೆ ಮುತ್ತಾ ಮಸಹು ಸಿವಿಷಯ ಕಪಿಲ। ಸಹಕ। ಕ್ರೋಧ ಸ್ಮೃತಿಯು ಕ್ಕೆಯ ಲವನೆಂನ ನಾಲಗೆಯ ಮಿಕೆರಿಂದ ತತೆಗೆದು ಕವಿಯಯ್ಯಾ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಸಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹದಿಂದ ಕಟ್ಟುವಡೆದೆನು। ಹು ಬಲ
ಕರ್ಗಾ ಯಿ ವೆಲ್ಲವ ಕನ್ನದು ಯೆಂನ ವಲಂಚ್ಚೆ ವರವ ಕ್ಕರ ಮಾಡು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೮॥ ಯೆಂತು ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯ ನಾನು ಮಾ ಲವನಯ್ಯಾ। ಯೆಂತೆ ಶಿವಾಚರಲಿ ನನಗೆ ಲಿದ್ದ ಲಪ್ಪು ದಾಅಯ್ಯಾ। ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹದಿಂದ ಕಟ್ಟುವಡೆದೆನು। ಹು ಬಲ

ತ್ರ ಬೆಲೆ ಸನೆರಂದ ಕಾಲ ಹುತ್ತಿದೆನೆ। ಲಂಚಂ ಶ್ರಿಯ ಸಪ್ತಧಾತು ಹಾಲ ಹೊಂಬು ಮುರಿ ಕಾಡಿ ಹಾರ್ಪ್ರೈಯ್ಯಾ। ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಯಂನ ಹುಯ್ಯಲಕೆಳಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಾನೇವೆ ನೆಲೆವೆನಯ್ಯಾ ೫೮೫ ಕಾಯ ವಿಕಾರ ಕಾಡಿ ಹುದಯ್ಯಾ। ಮನದ ವಿಕಾರ ಹುಡಿ ಘಾದಯ್ಯಾ। ಇಂದ್ರಿ
ಯ ವಿಕಾರ ಸುಳಿಯುದಯ್ಯಾ। ಸುಳಿ ವಿಸೊಳಗೆ ಸುಳಿ ಮತಲಿದೆ ನೆಸಿ ಉಳಿಸದಿರಯ್ಯಾ। ಅಂನ್ಯಚಿತ್ತವಿರಿಸದಿರ್ಪೆಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಚಿತ್ತವಿರಿಸಯ್ಯಾ। ಅನುಪಮ ಸುಖಸಾರಾಯ। ಶರಣರಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವೈಯ್ಯಾ। ಉರ ವರಲ ಬಿಡುವೆ ನಿಂಮಲ್ಲಿ ೫೮೬ ಬಂದಯ
ನಿಯನರಿದು ಸಲಹೆಂನ ತಂದೆ। ಬೆಂದಮನ ಬೆಂನಗತಿಗೆಡಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು। ಬೆಂದಮನ ಬೆಂನ ಮತಿಗೆಡಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು। ಯಂನ ತಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಉಳ ಮೂಱು ಸುನಿಂಮ್ಮ ದ್ದೆಸ್ಸೆ ೫೮೭ ಬೆಳೆಮಾಱುಯ ಲಾಂದು ಪ್ರತ್ಯೆಯವ ರನವ ಹುಟ್ಟಿ। ಅಳಿಯ ವಿಯ್ಯ
ದುಯ ಜ್ವರವಿಯ್ಯದು। ಯಂನ ವಗುಣವೆಂಬ ಕೆಸಲವರಿತ್ತು। ಸಲಹುಯ್ಯ ಲಿಂಗತಂದೆ। ಸುಳಿದೆಗಮು ಬೆಳಬಿನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ೫೮೮ ಲಿಪಯವೆಂಬ ಹುಸುರನೆಂನ ಬುಂದೆ ತಂದು। ಪಸರಿಸಿದೆಯ್ಯಾ। ಪಕುಲೆನ ಬಲ್ಲುದು ಹುಸುರಿಂದೆ ನಿಸುದು। ಲಿಪಯ
ರಹಿತನ ಮಾಡಿ। ಪಕ್ರಿರಸುವ ವನಾಬಿಯ ಲೆಯಿಸಿ ಸುಬುದ್ದಿಯಂ ಬುದಕ್ಕಲನೆ ಬಿಡು। ನೊಡಿ ಸಲಹುಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ೫೮೯ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪಶುವಿನಂತೆ। ಆನು ದೆಸೆದ್ದನಿಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತ್ತಿದೆನೆ ಅಯ್ಯಾ ಆರ್ಪೈಲವರಿಲ್ಲ। ಅರಟಕರ ಪಾಶವೆ
ಂದೆಂನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕೊಂಬ ಹಿಡಿದೆತ್ತುವ ನೆಸರಾ ॥೫೯೦ ಬಡವ ಕುಪುಂಕವಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ। ಕಾಲ ಬಡಿಯವಲ್ಲದೆ ಬರಿಗತಿಯುಂಟೆ। ಕಿವಿಳ ಲಾಟದ ಟಾದೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮನದತ್ತಲೆಂನ ತೆಗೆಯಯ್ಯಾ। ಉಶುಪಾನ ಉಕುಪುತಿನಿಸು। ತು
ಡುಸುಣಾಬಿ ಯಂದೆಂನ ಹಿಡಿದು ಬಿಡಿ ಯುದಯುಂನ ಬಿಡದೆ ಯಸಿಂ ಮುಬಯ್ಯದಂತೆ ಮಾಡು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ೫೯೧ ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಬಾಲಬುಗೆ ಪ್ಪ ಪಶುವಿನಂತೆ। ಅಂಬೆ ಅಂಬೆಯೆಂದು ಕರೆವುತ್ತಲಿದೆನೆ। ಅಂಬೆಲ್ಲಾಂಬಿಯಂದು ಬಾರ
ಉತ್ತಲಿದೆನೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿ ಬಾಳು ಬಾಳೆಂಬನ್ನಕ್ಕಾ ೫೯೨ ಸಮುದ್ರದೊಳಗಣ ಸಿಂಬಿನಂತೆ। ಬಾಯ ಬಿಡುತ್ತಿದೆನಯ್ಯಾ। ನಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರುಯಂನನರಿವ ವರಿಲ್ಲ ನೊಡಯ್ಯಾ ಸುರಿಮದೆ ಲ। ನಿಮ್ಮ ಕೊಂಬವರಿಲ್ಲ ತ್ವೆಯೆಂನ ಸತಿಲಯ್ಯಾ
ಯ್ಯಾ॥ ೫೯೩॥ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾಯಂದು ಕರವುತ್ತಲಿದೆನೆ। ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾಯೆಂದು ಬಾರಲುತ್ತಲಿದೆನೆ। ಓ ಯಂನವಾಗದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಆಗೆನು ನಿಂಮ ಬಾರಲುತ್ತಲಿದ್ದೆನೆ। ಮೊನವಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ೫೯೪॥ ನಿಲು ಹುಟ್ಟಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಿಕೊಂಬವಲ್ಲಾಯ
ದೆಯಂನ ಬಳಲಲೆ ಅಯ್ಯಾ। ನಿಯುರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಯುರಿದೆಯಂನ ವಸವೆ ಅಯ್ಯಾ। ಅಕಟಕಟಾ ಯಂನ ಬನೆಂನ ಬನೆಂನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ ೫೯೫॥ ನರ ಬಿಂದ್ರದೊಳಗಿಂನ ಹುಳುವಿನಿಯ ಮಾಡಿ ಸಲಹುತ್ತೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ಎಂದೆಂದಾದಿಸಯ್ಯಾ। ಪಕ್ಷಿಂಯಂ
ಪಂಜರದೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಸಲಹು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ೫೯೬ ಅತ್ತಲಿತ್ತ ಹೊಗದಂತೆ ಹೆಳವನ ಮಾಡಯ್ಯಾ ತಂದೆ। ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿಯದಂತೆ ನೊಡದಂತೆ ಅಂಧಕನ ಮಾಡಯ್ಯಾ ತಂದೆ। ಮತ್ತೊಂದ ಕೇಳದಂತೆ ಕಿವುಡನ ಮಾಡೈಯ್ಯಾ ತಂದೆ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪಾದವಲ್ಲದೆ।
ಅಂನ್ಯ ವಿಷಯಕೆಳಸದಂತೆಯಿರಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ೫೯೭ ಯಂನ ಲಾಭಲಕ್ಷೆಯು ನಿಂಮ ಪೈಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ನಿಂಮದಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಮಾನಾಪಮಾನವು ನಿಂಮದಯ್ಯಾ। ಬಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಯಿ ದಿಂಮುತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೫೯೮॥ ಸತಿಯುಳ್ಳವಂತೆ ಪ್ರಪಂ
ಚಿಲ್ಲದಂತೆ। ಪೈಸಿತವಿಲ್ಲದಂತೆ। ನಡಸು ಸ್ಯಾಲಿಂಗತಂದೆ। ಬೊಂದು ನಿಬುಪಲಾದ ಡಿಯುಣ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಯ್ಯಾ। ಬೆರಿಳಮತ್ತೆ ಅಂನ್ಯವ ತೊರದಿರಯ್ಯಾ। ಹಾಲ ಬಸಗಿಪ್ಪೈನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೬೦೦॥ ಯುವನಾರಲಯುವನಾ

ನಾರವ। ಉಬನಾರವೆನೆಂದೆನಿಸದಿರಯ್ಯಾ। ಉಬನೆಂಬ ಬಯಲ ಬಣ್ಣವ। ಉಬನೆಂಬ ಬಾನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಬೆ ಬನೆಯ ಮಗನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯಾ॥ ೭೨॥ ಹೊತ್ತಿಂದು ತಾ ಕರಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಉದಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಂದು ನಗುವರಯ್ಯಾ।
ಲಬಟ್ಟೆಯ ಲೆಂನು ಬನಿರಿಸಯ್ಯಾ। ಹೊರನೆ, ಬಾಲಬುಗೆಷ್ಟ ನುಬಟ್ಟೆಯ ತಾರಯ್ಯಾ। ಹೂರಿಯ್ಯಲಿಷ್ಟ ನುಗವಂಗಳ ಕೆಳಿರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ನಿಂಬನ ಕಾಡಿಹನಯ್ಯಾ॥ ೭೩॥ ಅಕಟಕಟ ಪ್ರಾಣಿ ಬನಿತೆಗಾದಿ ತುಕರು ನಾಲಿಲ್ಲ। ಅಕಟಕಟ ಪ್ರಾಣಿ ಬನಿತೆಗಾದಿ ತುಕ್ಕವಿ
ಯುಲ್ಲ। ಯಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿದೆಂಯು ಹೂಲೊಕದು ೭೩ ಯ। ಯಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿದೆ ಬರಲೊಕದೂರನ। ಯಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಕೆಳಯ್ಯಾ ಯನಗಾನಿಮ ತಾಂದುತರು ಮರನಿಲ್ಲವೆ॥ ೭೪॥ ನರ ಕಾರಂಬಿ ಲೆಕ್ಕ ಬಂಗಾ ಶರೆಯಯ್ಯಾ। ಅರಬಂಬಿನ ಲೆಕ್ಕ ಕಾಯನಮರುಹಿದ್ದೆ।
ಯುರುಳು ಹೂಗಳೆಂನದೆ ಪ್ರಾಣ ಘಾತಕವ ಮಾಡು ಬಬಿದನಕ್ಕೆ ಉಲಾಸಕ್ಕೆ ಉದೆಯಯ್ಯಾ। ಯಂ ನನೆತ ಹೊಲ್ಲೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೭೫॥ ನಿನೊ ಶಿದರೆ ಹೊರದು ಹೊನರೂದಯ್ಯಾ। ನಿನೊ ಶಿದರೆ ಬರಮ ಹಾಯನ ಹುರಯ್ಯಾ। ನಿನೊ ಶಿದರೆ ಅಕ್ಷಯ ಮುತ್ತಲ ಹೂದಯ್ಯಾ। ನಿನೊ
ಶಿವಭಕ್ತನ ಕುಲವ ಶಿಲದಾಥ್ರ ಉಬಿರಿನ ಶಿಷ್ಯರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೭೬॥ ಬೆರು ಗುಣಾಬನರಸೂದೆ ಕಾಗೆಯಲ್ಲಿ। ಬುರುಟುಗುಣಾಬನರಸೂದೆ ಕಬ್ಬುನದಲ್ಲಿ। ಸಾಮ್ರ ಗುಣಾಬನಬಸೂದಿ ಅಬಗುಣ ಉಯಲ್ಲಿ। ಚಂದನ ಗುಣಾಬನರಸೂದೆ ತರುಗಳಲ್ಲಿ। ಸುಗ್ಗುಣಾ
ಸಂಪಂನ ಲಿಂಗಬೆ। ನಿನೆಂನಲ್ಲಿ ಅಬಗುಣಾಬನರಸುವರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೭೭॥ ಬಬನಬದಲ್ಲಿ ಉಂನಮನ ನಿಲ್ಲದೆ। ಬಬನಬದಲ್ಲಿ ಯಂನಮನ ಜಿಲುಕದೆ। ಸಬರಾ ತಾಳದಾಳು ತುಂಬದಿಕೆ ತಪ್ಪದೆ। ಬರಾಗದೃತ್ನಿ ಸುಖ ಬಿರಹಿತನಿ
ಮು। ಅಲಬಧಾರು ಕರುಣಿಸೂದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೭೮॥ ಆನಿಯಂಬ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಬಂಧನಾಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಸತ್ಯ ತುನಿಂಮನನೆನೆಯಲು। ಯನಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲಯ್ಯ ಕರುಣಾಕರಾ। ಅಬ್ಜಯ ಶರಾ। ಬರದಾನಿ ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ। ಸಂಸಾರ ಬಂಧನವೆ
ಣಿಬಿಖ ಯನಗಿಷ್ಟಬಿ ಮಾಡಿ। ನಿಂಮ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ರನಾಗಿರಿಸು। ಬಕ್ಕಜನಮ ನೊಲ್ಲದ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೭೯॥ ಗುರು ಕರುಣಾಸ್ಥಲ॥ ಮರ್ತಕೆಯ ಮಾಡುವ ಶೆಮಂಗೆ ಮೊದಲು। ತ್ರಾಶಿಗೆಯ ಮಾಡುವರಿಗಾಂನೆ ಮೊದಲು। ಶಿವ
ಬಥ್ಥ ಬನರಿಬದೆ ಗುರು ಉಧಲೆ ಮೊದಲು। ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವರ ನರಿಬದೆ। ಶರಣಾರ ಸಂಗವೆ ಮೊದಲು॥ ೮೦॥ ನೊಡಿ ನೊಡಿ ಮಾಡುವನೆ ಮಸಲ್ಲದು ಸಲ್ಲದು। ತನು ಮುದ್ದೆ ಶೆಮನ ಮುದ್ದೆ ಶೆಲಾಗಿ ಮಾಡುವನೆ ಮಸಲ್ಲದು ಸಲ್ಲದು। ಗುರು ಬಥ
ಬಖಾರಿ ಮಾಡುವನೆ ಮಸಲ್ಲದು ಸಲ್ಲದು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ ಉಮನಿಂಮ ನಿಜದಾಳಗೆ ನಿಲ್ಲದು ನಿಲ್ಲದು॥ ೮೧॥ ಗುರು ಬಚನವಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವೆಂದೆನಿಸದು। ಗುರು ಬಚನವಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯವೆಂದೆನಿಸದು। ಗುರು ಬಚನವಲ್ಲದೆ ನೆಮವೆಂದೆನಿಸದು। ತಕೆ ಉಲ್ಲದೆ ಪ್ಪೆಗೆ ಪಟ್ಟಬಕ
ಟ್ಟುಬಲುಬ ಮ ಬ್ರಹ್ಮರ ಬೆಬ್ಬುಬನೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೮೨॥ ಬಿಹಾ ಅಯಸ್ಥಲ॥ ಮುಂನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಬೆಂತು ಹೋಹುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡ। ಕಟಿಸಾರೆಯ ಕಾಯ ತಂದು ಬಿಭೂತಿಯ ತುಂಬಿದರೆ। ಸಿಂಪ್ಪಾಗದೆ ಮೂರು ದಿವಸಕ್ಕಯ್ಯಾ। ಹಲಉ ಕಾಲಕೊಂದ ಸೂನೆಗಾರ ಹಾರಿಗೆ ಶಿಗ
ಶ್ರೀಯನ್ನಸ್ತ್ರೆತ್ತಿ ಯಾದರೆನು। ಉರು ಟೂಮ ಟ್ಟಿಬಿಕೆ ಹಾಂನಾಗದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಲಬಾಟದಲ್ಲಿ ಬಿಭೂತಿ ಬರಬಿಕೆ ಪಾಪ ಬಲ್ಲಿಟ ಬಾಗದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೮೩॥ ನಾರಿಂಗೆ ನೆಯ್ದಿ ಲುಶೃಂಗಾರ। ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ತೆರೆಯ ಶೃಂಗಾರ। ನಾರಿಗೆ ಗುಣವೆ ಶೃಂಗಾರ। ಗಗನಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಮನೆ ಶೃಂಗಾರ। ಶಭತ್ತೆ
ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾರಿಗೆ ನೊಸಲ ಬಿಭೂತಿಯೆ ಶೃಂಗಾರ॥ ೮೪॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಸ್ಥಲ॥ ಕೆರೆಯಂ ಜಾದಂ ಹುಡುಕಯ್ಯಾ। ನಾರಿಯಂ ಜಾದು ಹುಡುಕಯ್ಯಾ ತೆಮಂದವ। ಜಾದು ಜ್ಯೋತಿಗಯ್ಯಾ। ಕಾನನವಂ ಜಾದು ಬೆಗೆಗಯ್ಯಾ। ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕವಂ ಜಾ
ದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ನಾಮಕ್ಕಯ್ಯಾ॥ ೮೫॥ ಜಪ ತಪ ನಿತ್ಯನೇಮ ಲೆನಗೆ ಮಹದೇಶ। ನಿಂಮ ನಾಮಲೆನಗೆ ಮಂತ್ರ। ಶಿವನ ನಾಮವೆನಗೆ ತಂತ್ರ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ನಾಮ ಕಾಮಧೇನು ಎನಗೆ॥ ೮೬॥

ಅತಿಚರಿತ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಿಂನ್ನಾಣ ಚೆಂಬುದೆ ನೋ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂಬುದೆ ಮಂತ್ರ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂಬುದೆ ತಂತ್ರ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ನೆನವುದೆ ಮಂತ್ರ॥೭॥ ವಾಸ್ತವ ಬಲ್ಲೆನೆಂದೆಂಬರಯ್ಯಾ। ಬುದ್ಧಿಯ ನರಿಯದ ಮನುಜರು ನಿಮ್ಮ ಕೆಳರಯ್ಯಾ। ವಾಸ್ತ ವಾ ಉದೆಂದರಿ
ಯದೆ। ಮರುಳುಗಳೆಂಬರಿಯದೆ ಗಾಲಿಲ ಮನುಜರಿರ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ಸರ್ವಜನ ವಾಸ್ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೮॥ ವಲ್ಲಭ ನಧರಿತಂಗ ವೆಗಲುವರೆ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಶರಣೆಂದರೆ ಸಾಲದೆ। ಹರಹರ ಶಂಕರ। ಶಿವ ಶಿವ ಶಂಕರ। ಜಯ ಜಯ ಶಂಕರ। ಶ
ಮಿಶಿರನೆನುತಿರ್ದೆನೆ। ಎಂನ ಲಾತಕ್ಷಪರಿಹರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಶರಣೆನುತಿರ್ದೆನೆ॥೯॥ ಓಂ ನಮ ನವಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾಂದನಲಿ ಎನ ನಯ್ಯಾ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎನುತಿದೆನೆ। ಎನಗಿದೆ ಮಂತ್ರ। ಎನಗಿದೆ ಜಪ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿನ್ನ ಬಲ್ಲೆ ಎತೆಂಗಲೆ॥
೧೦॥ ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂಬ। ಮಂತ್ರ ವಮೀರಲಂ ಮದೆನಿಂದ ಲಹಿದ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ವಮೀರಲಂ ಮದೆನಿಂದ ಲಾಶಾಸ್ತ್ರ। ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ ವಮೀರಲಂ ಮದೆನಿಂದ ಲತರ್ಕ। ಎಂಕಾರ ಪ್ರಮಿಗೊಂಡಿತ್ತು। ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಶಿವನಂ
ತುವನರಿಯದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತಿಲಾಕ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಸ್ತುತಿ ಚನಮೆರದರೆ। ಜಾತಿವಿದ ವಮೂಡಲಂಮ ॥೧೧॥ ಬಿ ತಿಯ ಕರಿಶಿ ಕಳಿಗಿ ತೆಲೆಯ ತಾ ಬಿ ಎಸ ತಡಿಯ ಲ ಕ್ಷಲ ತಂದು। ಗಾರಿಯ ಸೊನು ವಬಂನಿರಿ। ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮುಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ನೆರೆದು। ಅನುಪ ಮ
ಮ ವಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಗಂಡ ನಾಗ ಚೆಕೆಂ ದೂ॥೧೨॥ ಪೊಂಮ ವರು ಚೆನ ಗೊಂಡರಿಶು ನಲ್ಲ ಬೆಂನಿರಯ್ಯಾ। ರಾ ಶಿ ಕೂಟ ಗಣ ಸಂಬಂಧ ಮಂ ಪೆಂದು ಹೊಳಿರಯ್ಯಾ। ಚಂದ್ರಬಲ ತಾರಾಬಲ ಮಂ ಪೆಂದು ಹೊಳಿರಯ್ಯಾ। ನಾಳಿನ ದಿನಕಿಂದಿನ ದಿನವೆಂದು ಹೊಳಿರ
೪೪ ಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲ ನಿಂಮದಯ್ಯಾ॥ ॥೧೩॥ ಲಿಂಗಧಾರಣಾಸ್ಥಲ॥ ಲಾತ ಕಶತ ಕೊಟಿಯನೊರಸಲು ಸಾಲದೆ ಕೊಂರು ಶಿವನ ನಾಮ। ಸಾಲದೆ ಕೊಂದು ಹರನ ನಾಮ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂ ಮುಂಡಿಗೆಯ ಪೆ ಶುವ ಮಾಡಿದೆಯಾ॥೧॥ ಪಾತಕ
ತಿಂಗಡ ಮುಂಡಿಗೆಯ ಪಶು ನಾನಯ್ಯಾ। ಲೆಪ ಧ್ಯಾನಿಯನು। ಉದರ ಕೊಟಿಕನಾನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಧರ್ಮದ ಕಬಿತೆಯಾ ನು॥೧೪॥ ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ನಮಃಶಿವಾಯ। ನಮಃಶಿವಾಯ। ಶರಣೆಂದಿತ್ತು ಲಲಾಟ ಲಿಖಿತ ಬರದವ
ಓಕ ಪಲ್ಲಟವ ಮಾಡ ಬಾರದಾರಿಗು। ಎಂನ ಮುರ್ತ ಮುಂಡಿಗೆ। ಶಿರ ದ ಅಕ್ಷರ। ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಶರಣೆಂಬಿತ್ತು॥೧೫॥ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲದವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು। ಲಿಂಗದೆಲೆಲ್ಲದರಾರು ನರ ಬಿಂದ್ಯ ಹೊಗಲಾಗದು। ಬಿಬ ನಶವಿಲ್ಲದರಾಸ ನೆ ಹೊಕ್ಕು ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೬॥ ಅಕ್ಷತ್ರ ಮಂತ್ರ ಮನೆ ಮಹ ಉದವೆಶ ದ ಶರಣರ ಕಂಡಡೆ। ನಂಜೂದೆಂನ ಮನವು। ನಚ್ಚೂದೆಂನ ಮನವು। ಸಂದೆಹವಿಲ್ಲದೆ। ಎಬಿಲ್ಲದ ಬರ ಕಂಡಡೆ ನಂಬಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೭॥ ತಾ ಮನ ನಿರಸನ ಸ್ಥಲ॥ ಆರಾಧ್ಯ ಲಿಂಗ ವೆಂ
ದರಿದು। ಪೂರ್ವಗುಣ ವಳಿದು। ಮನೋ ಜಾತನಾದ ಬಳಿಕ। ಸಂಸಾರ ಬಂಧ ಮಗಳೆಂನ ವರೆಂದರೆ। ನಂಟು ಭಕ್ತಿ ನಾಯಕ ನರಕ। ಎಂತೆಂದುದು ಕೂಡಲಸಂಗನ ವಚನ॥೧೮॥ ತಾ ಭಾ ಮರದ ಕೆಳಗೆ। ಕೊಂದು ತಾಳ ಹರಲಿ ಉದ್ದರೆ। ಅದು ತಾಳ ಹರಲಿ ಎಂನರು। ಸುರೆಯ ಹರು ಲಿ ಎಂಬರು
ಯೂಹಾಲನಿಂದೆಯ ಬೂಣಿಸಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೯॥ ಶು ಪ ಥ ಮಂತ್ರ ದುಪದೇಶವ ಕರಿತು ಎಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಗೆಟ್ಟುನಡ ಬಿರಯ್ಯಾ। ತತ್ವಮಸಿ ಎಂಬುದ ನರಿದು ತತ್ವವೆ ದಾಡ ಬಿರಯ್ಯಾ। ಬೆದ ಬಿ ಪ್ರಬಿತಾರಿ ಬಿ ನೊಡ ಮ। ಉಪದೇಶ ಪರಿಶುದ್ಧ ನರಕ ವೆಂದ ದು ಕೂಡಲಸಂಗನ

ಚನಮಾಚನೆ॥೯೫೫॥ಕುಂಬ ಶಿವರಾಯಿ ಗೆಕಬ್ಬುನದಕತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಡೆ। ಬಲುಹಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಅಳಿಮನದಲಿಂಗದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ। ಪಶ್ಚಿಮಂ ತಪ್ಪುದು। ಮುಂದಣ ಸಂತಲ್ಲದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ। ಮನಹಿಪನ ಮಾಪಲಕಾಯ್ದು ಬಿಡಂತೆ॥೯೫೬॥ಗೆ ಸಂಗ ಕಾಯುಚನ ಕಂಡೆ
ಸಂಪಗೆಯ ರಸದಲ್ಲಿ ಬೂತ್ಸಿ ಬಿದರೆರಂಜನೆಯಲ್ಲದೆ। ಅದರಗಂಜಳ ಬಿಡದಂತಾ। ಮುಂಗಾಟ ತಳಿಯ ಮಾಣದೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ತೊಳೆದರೆ। ನಿಚ್ಚಕೆ ಪರಮದಲ್ಲದೆ ಅದರ ಜ್ಞಾನ ಬಿಡದಂತಾ। ಲಾಕರದ ಮಾನವಂಗೆ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ। ಕೆಟ್ಟ ಪನೆಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತನಾಹನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
॥೯೫೭॥ಕಬ್ಬು ನ್ವದಕೊಡಗಬೆರಸಿದ ಮುಟ್ಟಲು। ಹಾಂ ನಾದರೆನು ಮತ್ತೆ ನಾದರೆನು। ತಂನ ಮುಂನಿನ ರೂಪು ಬಿಡದಂನಕ್ಕ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ನಿಂಮ ನಂಬಿಯು ನಂಬದ ಡಂಬಕರಿಗಯ್ಯಾ॥೯೫೮॥ತನು ಬಿರಾಂದಿಟ್ಟು ಮನದ ಕೆಲಬಿಟ್ಟಡೆ। ಬಲ್ಲನೊಳ್ಳಿನಯ್ಯಾ ಲಿಂಗವು। ಬಲ್ಲನೊಳ್ಳನಯ್ಯ
ಲಿಂಗವು। ಪರಬಾಂತೆಯು ನೊಳ್ಳನೊಳ್ಳ ಕೂಡಲಗೆ ಸಂಗಮದೆ ವಾ॥೯೫೯॥ವಾಳಗೆ ಕುಚಲ ಹಾರಗೆ ಬಿನೆಯವಾಗಿ। ಭಕ್ತರೆನಿಸಿಕೊಂಬವರ ಬಲ್ಲನೊಳ್ಳನಯ್ಯ ಲಿಂಗವು। ತಿಳಿದು ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಸಲ್ಲರು ಸಲ್ಲರು। ವಾಳ ಹಾರಗೊಂಡಾಗ ದಪರಗೆ। ಅಳಿಯನಿದಾರಿಬಾ
ಡುವನವರ ಜಗಧಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೯೬೦॥ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿದ್ದಾನೊ ಇಲ್ಲವೊ। ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಹುಟ್ಟಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ರಜ ತುಂಬಿ। ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿದ್ದಾನೊ ಇಲ್ಲವೊ। ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ತುಂಬಿ। ಮನದಾ
ಳಗೆ ವಿಷಯ ತುಂಬಿ। ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೯೬೧॥ಹೋ। ಡೆತ್ತಬಲ್ಲುದಾ ಅಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನಬಿಯ। ಕಾಡಗಬಲ್ಲುದೆ ಸಿಳಿಮಂಚದ ಸುಖವಾ। ಕಾಗೆ ನಂದನವನದ ಶಾಖೆಗಿರ್ದರೆನು ಕೋಗಿಲೆಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಹೇಳಾ ಕೊಳನ ತಡಿಯ ತಾ
ಂಡು ಹಾರಸು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಡೆನು। ಗತ್ತಹಂಸೆ ಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೯೬೨॥ಯೆನಿಸು ಕಾಲಕಲ್ಲು ನೀರೊಳಗಿರ್ದಡೇನು। ನೆನದು ಮೃದುವಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಯೆನಿಸು ಕಾಲ ನಿಂಮ ಪೂಜಿಸಿಯೇನಯ್ಯಾ। ಮನದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದಂನಕ್ಕ। ನಿಧಾನವ ಕಾಯ್ದ ದರ್ಶಿ
ಂತರನಂತೆ। ಅದರ ವಿಧಿಯನಸಾಯಿತ್ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೯೬೩॥ಸಂತಲಿದ್ದ ಮನಿಗೆ ಕೊಂತವ ತಂದಂತೆ। ಯದನೆಂತು ಸಂತೈಸುವೆನು। ಸಂತೆಯ ಗುಡಿಲ ಸೂಳೆಗೆ। ಕೊಂತವ ಪಿಡಿವುದೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಮಹತ್ವ ಆರಿಗೆಯು
ಅಳವಡದು॥೯೬೪॥ಹೊಸು ಸೊಸೆ ಧನದಾಸಿಗೆ ವತ್ತೆಯ ಕೊಂಡರೆ। ಹಾಬಂಗಳ್ಳಿಲ ಜಗಂಗಳ್ಳ। ಕೂಸನೊಂಬೆ ಸಂತವಿಡುವವು। ಜನನೊಂಬೆನೆ ಅಳವು। ಧನದಾಸಿ ಬಿಡದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೯೬೫॥ಯರಡೆಲೆಯಂತೆ ಬಾಳಗಂಡು ಹೋರಗಾದ
ರೆಮಚ್ಚುವನೆ। ಬಾರದ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರಿಸುವನಲ್ಲದೆ। ಮಚ್ಚುವನೆ ಅಘೋರನರಕವನುಣಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಮಚ್ಚುವನೆ। ಹುಡುಬಿನ ನಾಲಗೆಯಂತೆ ಯರಡಾದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಮಚ್ಚುವನೆ॥೯೬೬॥ಸತ್ಯರ ಕಂಡರೆ ಬಾಳರ ಪ್ರಿಯಯ್ಯಾ। ಸವ ನಾರ ಕಂಡರೆ ಬುತ್ತ
ಲೆಯ ಪ್ರಿಯಯ್ಯಾ। ಕಾಡುವರ ಕಂಡರೆ ಹಾರಿನಾಮ ಲೆಂಬಿರಯ್ಯಾ। ಅವರವರ ಕಂಡರೆ ಅವರವರಂತೆ। ಸೂಳಿಗೆ ಮಾಳ್ಪ ದಲವರಯ ನಗೆ ಹೋರದಿರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ಪೂಜಿಸಿ ಅಂನ್ಯದೈವಂಗಳಿಗೆರಗಿ ಬಡ್ಡ ಸಾನಿಸಿಕೊಂಬ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಾನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ
॥೯೬೭॥ಗಂಡ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ ಭಕ್ತ। ಹೆಂಡತಿ ಮಾರಿಮಸಣಿಯ ಭಕ್ತೆ। ಗಂಡ ಕೊಂಬ

ಗಂಡ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವರ ಭಕ್ತ । ಹೆಂಡತಿ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಯ ಭಕ್ತೆ । ಗಂಡ ಕೊಂಬುದು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ । ಹೆಂಡತಿ ಕೊಂಬುದು ಸುರೆಯ ಮಾಂಸ । ಭಾಂಡ ಭಾಜನ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರ ಭಕ್ತಿ ಹೆಂಡದ ಮಡಕೆಯ ಹೊರಗೆ ತೊಳೆದಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ [illegible]
ಲಾವ [illegible] ನುಲಿಯ ನೊರೆಯಾಗದು । ಶ್ವಾನ ನೈವೇದ್ಯ ಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ । ಮದನ ಮದ ಬಿಗಿದು ನಲಿನ ಸೊಡರ ಹಾಗೆ । ಬಿರಿತಾಬ್ಜ ಮೊಗ್ಗೆ ಕಿತ್ತಿಯ ಪಾವಡಿಗ ನ್ನಕಂಡು । ಸಕುನ ಹಾರೆಂಬಿದರು ಬನ ನೆರೆ ಡಾ । ತಾನ್ನತಿಯು ಮೂಕೆಗೆ ರತಿ । ತಾನು ಸತ್ತಿಯ್ಯ ಲ್ಲಿ ಹೋಹ । ತಾನು ವ್ಯಾಕಾರ ಗೆಯ ।
ಕಣ್ಣ ನಂ [illegible] ನರಿಯದೆ । ಊಂ ನ್ನರ ನೆಂಬ ಕುಂದಿಯ ನೆ ನಂಬಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೦೫॥ ಅಂಗದ ಬಿಚ್ಚೆಗೆ ಮೃಡ ಮಾರಣ ತಿಂಬರು ಕಂಗಳಿಗೆ ಪರವರು ವನೆರೆವರು । ಲಿಂಗ ತಾಂ ಆನೆದಾ ರಿಯದಲ್ಲಿ ಕುಲವನು । ಲಿಂಗ ಪಥ ತಪ್ಪ ನಡವರು । ಜಂಗಮ ಮುಖದಿಂದ ಲಿಂಗ
ಬದಿಸಿ । ಸೊಂದ ವ್ಯಾಳಂಗೆ ಪಾಪ ಸುತ್ತ ತಪ್ಪದು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ ॥೧೦೬॥ ಶಿವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗ ಸ್ವರಾಗಿ । ತೆಂನಂಗ ದ ಮಿ ಲಿಂಗವಿರು ತ್ತಿರಲು । ಅಂನ್ಯರ ನೆ ಪಾಡಿ । ಅಂನ್ಯರ ನೆ ಹಾಗಳಿ । ಅಂನ್ಯರ ವಚನವ ಕೇಂಡಾದಡೆ । ಕರ್ಮ ಬಿಡದು । ವಿಹ ಬಂಧನ ಸ್ಥಾನ ಯೊನಿಯಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು
ತಪ್ಪದು । ಬಿಡು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ ನಿಮ್ಮನಂಬಿ ಯು ನಂಬದ ಡಂಬಕರಿಗೆ । ಮುಳಲ ನಾ ಡೆಯ ನಿಕ್ಕಿ । ನಿಕ್ಕಿ ತಾಳಿದಂತಾಯಿತಯ್ಯಾ ॥೧೦೭॥ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು । ಅಮೃತ ರಸವುಳ್ಳದಂನತ್ತ ಹಾವಿಯ ತೈಯ್ಯಲಿ ಚಂದ್ರಯುಧವಿದ್ದ ಫಲವೆ
೪೫ ನು । ನಂಬು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ನರಿಯದವರಿಗೆ ಯ್ಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿದ್ದು ಫಲವೇನು । ಅಂಧಕನ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿದರ್ಪಣ ವಿದ್ದಂತೆ । ಮರ್ಕಟನ ಕಯ್ಯ ಮಾಣಿಕ ವಿದ್ದಂತೆ । ಶಿವ ಪಥವನರಿಯದಂನಕ್ಕೆ ರಾ ॥೧೦೮॥ ಗೆಂಡನ ಮಿ ಲಿಕ್ಕಿಹ ಲಿಂಗದ ಹೆಂಡತಿ । ಲಿಂಗವ ಮಿರ ನಿಕ್ಕಿ
ಮುಟ್ಟದವತ್ತು । ಬುದ್ಧಿ ಹಿಂ ಶಿವ ಶಿವ ಪಾದ ಕೆಸಾ ಶಿವ ಶಿವ ಕೂ ಡಲಸಂಗಮ ದೇವಯ್ಯಾ ಮಾಡದ ಆ ಲಿಂಗ ಕುಂಗಾದಕರು ವಬಿಟಂತೆ ॥೧೦೯॥ ಅವರವರ ಬನ ಬಲ್ಲದಂತೆ । ಪ್ರಾರಂಭದ ದ್ವಿಪ್ಪುದು ನಂ ಜುಕಂಡ ಯ್ಯಾ । ಕಂಗಳ ಅಲ್ಪಜ್ಞನ ಕರವಳು । ಮನ ವಲ್ಪಜ್ಞನ ನಿನ
ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾ । ಮಾನಸಗತ್ತೆ ಯನಂಬ ದರಯ್ಯಾ ॥೧೧೦॥ ಹಾ ದಕ್ಕೆ ಹಾದರ ಕೆ ಕತ್ತ ದಂಮ್ಮಲಾಯಿತ್ತು । ಪ್ತಾ ಗಾಡಿಗೆ ಪಾದರಿ ಕೆ ಫಾ ಲಾಯಿತ್ತು । ಅಪ್ಪರ ವಕೆ ಳಿ ತಕ ಪಾರ ನುಟ್ಟ ನ್ನೀರೆ ಯು ಸುಳಿದ । ನಾಚಿ ಹಾದರೇ ಮ ನಿಯು ಗಂಡ ಬಂನಬಾರ
ನೆ ಕ್ಷಿದ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಬಂದರೆ ಕೊಂಡಾ ॥೧೧೧॥ ಗಂಡರಿ ದಾರಿ ಗಂಡರೆಂಬಲ ಅಕಾ ಕಾಸೆ । ನಿರಿ ಜಾಂಕಳು ಮೆಸೆ ಯಿಲ್ಲ ನೊಡಯ್ಯಾ । ನಂಟು ತನ ಲೆನ ವನ ಬಳಿಯು ತನ ಛೆನಲನ । ಹುಲ್ಲು ಕೊನ್ನು ಪಾ ವಿಂತು ನ ಮೆ ವಾ ಬ । ಅಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ಕೂಡಲ ಸಂಗ ॥
ಸಂಗಮ ದೇವಾ ॥೧೧೨॥ ಅಳಿಯುತ ಅಳಿತು ತ ಬಳಿಲುವ ರಲ್ಲದೆ । ಕೊಳಗ ಬಳಿಯ ದಿ । ಬತ್ತೆ ಯ ನಡಯುತನ ಡಯುತ್ತ ಬಳಿಲುವರಲ್ಲದೆ । ಬತ್ತೆ ಬಳಿಯೂದೆ । ತ್ರಿಲವಮಾದು ತಮೋದು ತ ಬಳಿಲು ವರಲ್ಲದೆ । ಹೊಲು ಬಳಿಯೂದೆ । ನಿಜ ವನರಿಯದ ಭಕ್ತ ಬಳ ಲ್ಲ
ಮ ವನಲ್ಲ ದಿಲಿಂಗ ಬಳಿ ಯಾದೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಅರಸರಿಯದ ಬತ್ತೆ ಯೊ ॥೧೧೩॥ ಪ್ರವ ಕ್ತನ ಜ್ಞಾನಿ ಸ್ಥಲ ॥ ಪತೆ ಬೂದಿಂಯ ಬರಿಯ ಮುಜಿದ । ಲಾರಿದಂತೆ ಸಿ ಬೂಸಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು । ಬೂಸಿ ಯೆನು ಫಲೆ ಮನೆ ದಲ್ಲಿ ತೆ ಬಿಲ್ಲದಂ ನತ್ತ್ರ ವಂದ ನಾದ ಹಾ ಗಿಟಾಂ ವತ್ತ ನಾಡುವ
ಡಂಬಕರ ಮಿಚ್ಚನಂ ಮು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೧೪॥ ಧರಣಿಯ ಮೇಲೊಂದು ಹಿರಿದ ಪ್ಪುಲಿಂಗ ಡಿಯ ನಿಕ್ಕಿ । ಹರದರು ಶ್ರಿದ್ದನಂ ಮುಮ ಪಾ ಬೆವ ಕೆ ಟ್ಟ್ರಿವಂ ಮನವಾದ ಡೆ ಲ ತನೆ ನು ಡಿ ವ ನು । ಬಿಡು ಚುನ ವಾದ ರೆ ನು ಡಿ ಯು ನು । ಕಾಣಬಿ ಸಾಲ । ಅದ್ವೈ ಕಾಣಬಿ ಯ ಗೆ
ಟ್ಟ । ಜ್ಞಾನ ಮೊ ದ ಬ್ಲಾ ನಂ ಮು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೧೫॥ ನಂ ಬರು ನಚ್ಚರು ಬರಿದೆ ಕರವರು । ನಂ ಬಲರಿಯರಿ ಲೋಕದ ಮನುಜರು । ನಂಬಿ ಕರದಡೆ ಓಂ ಎನ ನೆಲ್ಲ ವನು । ನಂಬದೆ

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೬॥ ಉತ್ತಮ ಬಿಡದೆ ದೇವರ ಗನಾಮದ ಅಯ್ಯಾ। ಅಘೋರತಪವ ಮಾಡಿದಡೇನು। ಅಂತರಂಗ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲದವರನೆಂತು ನಂಬುವೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ನಚ್ಚದೆ ಬಿಡದೆ ಕರವರ ಕೊಂಬ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡೆಂಬ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನೆ ಶ್ರೀಧವ ಕೊಳ ಶರಣಾ ವೆದ್ಯನೆನಿಸುವಂಗೆ। ಶಾಖದ ಕೋಳ ಚಕ್ರಂಯ ಶಾಂಭವ ವಸರ ಸುವಂಗೆ। ಆಣವ ಮೋಹ ಬಿಕೆಳ ಪ್ರಸಾದ ವೈದ್ಯನೆನಿಸುವಂಗೆ। ಮನದ ಮತ್ಸರ ಹುಟ್ಟುವಂಗೆ ತ್ರಿವಿಧ ಶುದ್ಧ ಬೆವಿಕ್ಷಿಯದಾ।
೧೧೭॥ ಶಾಮವೆ ಕೊಳ ಲಿಂಗಪ್ರಿಯ ಮೆನಿಸುವಂಗೆ। ಶ್ರೀಧವೆ ಕೊಳ ಶರಣಾ ವೆದ್ಯ ನೆನಿಸು ॥೧೧೮॥ ಸಾರಸಜ್ಜನರಸಂಗವ ಮಾಡೂದು ದುರ್ದೂರ। ದುರ್ಜನರಸಂಗ ಬೇಡವಯ್ಯಾ। ಆವಹಾವಾದಡೇನು। ವಿಷ ಒಂದೆ। ಅಂತವರ ಸಂಗ ಬೇಡವಯ್ಯಾ। ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರ ಸಂಗ। ಬಿಂ
ಹಡುವಿನರಾದ ವರವಿಪ್ರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ॥೧೧ ೯॥ ಹಾಪಿಡುಯ ಕೆಯ ಕಾಯ ಬೆಳವ ಹುದೆ। ನೀರಡಿ ಬಿಡಿ ಟ ವನೀರಂಟ ಬ ಹುದೆ। ಸುಂನಾದ ತುಯ್ಯಲ ಬಂಣಾ ಬಾಂದೆಯಂ ದರೆ। ನಂಟು ತನಕ್ಕೆ ಮಂಣಾಬಿಹುದೆ। ಲಿಂಗಸಾರಾಯ
ನಿಕ್ಕಾವ ಕೂಟ ವಿಟಲಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ॥೧೧ ೧೨೦॥ ಯಲವದ ಮರಹೂತು ಫಲವಾದತೆರನಂತೆ। ಬಿರಿಯಾದರೆನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಧನಸ್ತ್ರಾಘುಲವಾದರೆನು ಹಾಲು ಮೆಕ್ಕೆ ಕಾಯಿ। ಕುಲವಿಲ್ಲದರೂಪು ಯೆಲ್ಲಿದ್ದರೆನು। ಬ
ಸಜ್ಜನರಲ್ಲದ ವರ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರೆಂತಾದವಾ॥ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೨೧॥ ಬಚ್ಚಲನೀರು ತಿಳಿಯಾದರೆನು। ಸಲ್ಲದ ಟಾಂನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿದ್ದರೆನು। ಆಕಾಶದ ಮಾಬಿನ ಫಲವೆಂದರೆ। ಕೊಯ್ಯಲಿಲ್ಲ ಮೆಲಲಿಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾ
ಚ್ಚಲನೀರು ತಿಳಿದಡೆ ಫಲವೇನು। ಅವಗುಣಿಗಳ ಮೆಚ್ಚನು ೧೨೨॥ ಗಿಳಿ ಓದಿ ಫಲವೇನು। ಬೆಕ್ಕು ಬಹುದ ಹೇಳಲರಿಯದು। ಜಡಲಿಲ್ಲದ ಕಾಬಿರಂಣಾ। ತಂನ ಕೊಂ ಬ ಕೊಂಬುದೆಗೆಂಬ ಕಾಣಲರಿಯದು। ಯಿದಿರಗುಣಾಲ ಬಲ್ಲೆನೆಂ ಬ
ರೆ ಅನುಭಾವ ವಿಲ್ಲದವರೆಲ್ಲಿದ್ದರೆನು ಯೆನಾದರೆನು॥ ೧೨೩॥ ಲೋಕದ ಡಾಂಕನಿಪ ನತಿದ್ದುವಿರಿ। ನಿಂಮ ನಿಂಮ ತನುವ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ। ನಿಂಮ ನಿಂಮ ಮನ ವ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ। ನೆರೆಮನೆಯ ಮಾಕ್ಷಿಕೆ ಅಘವರಮೆಚ್ಚ ಕೂ
ರು ತಂಮ ಮಗುನಾಡತಾವರಿಯರು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ಗುರುಭಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಯಿಕ್ಷುಳಕ್ಕೆ ಮುಗುದರೆನು। ಬ್ರತ್ಯಾಚಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಗಿಳಿಯೋದಿದರೆನು ಲಿಂಗವೇದಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದ ಬರ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೨೪॥ ಯಾತತಲೆ ವಾಗಿದರೆನು। ರಿಲ್ಲ ಪೂಜೆ ನ್ನಿಹ ಬಿಲ್ಲದ ಮಾಟ। ಆ ಪೂಜೆಯ ಅಮಾಟವು। ಚಿತ್ರದ ರೂಪು ಕಾಣಿರಂಣಾ। ಚಿತ್ರದ ಕಬ್ಬು ಕಾಣಿರಂಣಾ। ಅಪ್ಪಿದರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ। ಮೆಲಿದರೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ
ವನಿಂದ ನಿಲವು। ಅನಂಗಸಂಗಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೂ॥೧೨೫॥ ನ್ನಿ ಹತಬ್ರುದಡಾ ಬಿನಲ್ಲಿಗುಣ ಭವರ ಸುಲರೆ ಅಯ್ಯಾ। ಕೂಬಾಡದಲ್ಲಿರುಮಳವನಲು ಸುಪರೆ ಅಯ್ಯಾ। ಯಂನ ತಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ತೋಯಿಯಿಳಿವರೆ ಅಂಬಿಗಾಂಗಿನುಂ ಟು॥೧೨ ಬು
ವಾಕೆ ವಧ್ಯ। ನಿಜವಿಲ್ಲದ ವನವಕ್ಕಿ ಯಿಂತು ಟು॥೧೨೬॥ ನ್ನಿ ಯಯಬಯ ಬರೆ। ವಲಮಾಲೆಯ ವರಹ ತೆಪ್ಪುದು। ಬೆಡಲು ಹು ಟ್ಟದಪ್ರಾಣಿಗೆ। ಬೆಡಲು ವಿಧಿ ಯೆ। ಸೂಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟದಪ್ರಾಣಿಗೆ। ನಿಜಗುಣಾಸಜ್ಜನವಪ್ಪುದೆ। ಲಿಂಗಲರಿದು
ಆನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಪ್ರಾಣಿ। ಆನಿಯ ನೆಕ ಳಿತು। ಕುಂನ್ಯಾಟದ ಲಿಯ ಬಯ ಬಿದ ಡಾ ಳವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮಲ್ಲಿ॥೧೨೭॥ ಹುಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಂಧ ಹುರಕೆಯ ಕುರಿ। ತೋರಣಕ್ಕೆ ತಂದ ತಳಿರ ಮೆಯಿತ್ತು। ಕೊಂದ ಹರೆಂಬುದನರಿಯದೆ। ಬೆಂ
ಶರಣಾವಿಸ್ತಾರಯ। ಬಯಬಿದ

ಡವಡವಿಸುತ್ತಿರ್ದಡೆ| ಅದೆಂತೆ ಹೊಳ್ಳಿತ್ತು ಅದೆಂತೆ ಬೇವೆಯುತ್ತು| ಹೊಂದಿತ್ತು ಹೊಂದಲರಿದರಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೧೯|| ನಾವಿನ ಬಾಯ ಕಪ್ಪೆ ಹೊಳಿದು| ಹಾವು ವಸೆಗಳ ಕೈಲ ನಿಮಾಡು ಎಂತೆ ನೋಲ ವಸೆ ಯುವತ್ರವು| ಕಾಲತು
ಪ್ಪಲಪತಿದು ಜೋವ್ನು ಕಾಲ ಬಡುಹು ವನಿ| ಕಿಡುಲ ವಡಲ ನಚ್ಚಿ| ಕಡು ಹೊಲೆಯನೆ ಹಾಸಿದು| ಒಡಲ ಹೊರವರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನವರ ನೊಲ್ಲ ಕಾಣಿರೆ ಕಾ||೨೦|| ಅರತ ವೆಡಗವಿ ಪ್ರೌಢ ತಾಲಗಮ| ಪೂರ ಸೂವಾ ವಿ
ಷ್ಟು ನಾಕೆ ಬಡೆ ಬಂನಕ್ಕೆ| ನಿನೆತ್ತ ಲುಶಾ ವನೆತ್ತಲು| ಬಾಗ ತಲು ಮರು ಳೆ| ಬವರಾಗ ಲೆಂಬ ತಿಲಿಂರತಿ ಳಿಯದಂನಕ್ಕ| ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ನಿತ್ಯನಿನೆತ್ತ ಮರುಳೆ ||೨೧|| ಹಾವ ಹಿಂದ ವರನು ದಿಸ ಬಹು ದು| ಗಾರ ಹಾ ದದ ವರನು ಬ
ಸಬಹುದು| ಬಿರಿಗೆರೆ ಹಾದ ವರನು ತಿಸಬಹುದ ವಯ್ಯಾ| ಮಿಡತನ ಲಿಂಬ ಮಂತ್ರ ವಾದಿ ಹಾಗಲು| ಲಡನೆ ಸತಿ ವರ ವಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೨|| ಅರಿ ಶಸ್ತ್ರ ದಿಂದ ವರನೆ ಕಿಬಿಡ ಹೊರೆ ಬಿಡ| ದಾರಿ ಸಂಹ ಬಿಟ್ಟ ಪೂರ ನು ದಿಯ ಲು ಬಿಕ| ಕೂಡಲಸಂ
ಗನ ಶರಣರ ಕಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೈ ಕಂಗೆ ತಾ ತ್ಯಾಗಿ ಹುದು ಕರವೆ ಸವಯ್ಯಾ||೨೩|| ಸಾರ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಲೆಸು| ದೂರ ದುರ್ಜನರ ಸಂಗ ಲವು ಬಂಗಲ ವಯ್ಯಾ| ಸಂಗ ವೆರ ಹಾಂ ಬಹು ಬಾಂದ ಛಿಡು ಬಾಂದ ಹಿ ಡಿ| ಮಂಗ ಳಮೂರುತಿ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶ
ರಣರ ಕಾಲ ||೨೪|| ತೋ ರಿಯ ಹಾಲ ಬಾಗ ನಾದ ರೆ| ಅವನ ಹಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ಪುದು ಕರ ವೆಸವಯ್ಯಾ| ಹಾಲ ಬು ಗೆಡದೆ ಲಿಂಗ ಶರಣಂ ನಿರ ವಯ್ಯಾ| ಹಾಲ ಬು ಗೆಡ ಬೆಡ ಶಿವ ಶರಣ ನಿರ ವಯ್ಯಾ| ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಮವಾ ಹೀಂಯ ಲು ಪೂರ್ವಾಚಾರ ಬಂ ನಯ್ಯಾ ಹಾ
ಲ ಬಿಗನ ವಯ್ಯಾ||೨೫|| ದು ನ ಕನ ಭ ಸೊಬ್ಬ ದೆ ಶಿವ ಕೊಟ್ಟಡೆ| ಆನಿ ಮಾಡಿಲ ವನ ಹಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಿಡೆ| ಪೂರ್ವಾಚಾರ ಶಿವಭಕ್ತ ನಾದರೆ| ಅವನ ಹಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಸ್ರೈ ನಾಗಿ ಪ್ಪುದು ಕರ ವೆಸವಯ್ಯಾ| ತಾ ತ್ರಾ ಶಿಪ್ಪುದು ವರ ವೆಸವಯ್ಯಾ| ಪಾದ ಸಾಪ್ಪಹೊದು ಬಾಡಿನ
ಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ||೨೬|| ದಿಪ್ಪುದು ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗ ನಶರಣ ರಾ||೨೭|| ಲುರುಷ್ಟ ಲು ಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಶಬ್ಬುನ ಲಾಗದು ನೋಡ| ಲಿಂಗ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಹು ಚಿತಾಚಾರ ಲಾಗದು ನೋಡಾ| ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣ ರ ಕರುಣ ಪ್ರಸ್ತವನ ಲುಂಡವ ರಾ||೨೮||
ಕುಲವ ಶಿಲ್ಪ ದ ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷಣ ವನರಸು ವರೆ| ಲಿಂಗ ದಲವನ ಜಂಗಿ ಕುಲವ ನರಸು ವರೆ ಲಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ| ಭಕ್ತ ಕಾಯ ಮಮ ಕಾಯ್ಯ ವೆಂದ ವ ನಾರಿ||೨೯|| ದೇವ ಲೋಕ ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕ ವೆಂಬುದು ಬೇರಿಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯ ವ ತೀ| ಯಾ ಲೋಕ ದೊಳಗೆ ಮತ್ತ
ನಂತ ಲೋಕ ಶಿವ ಲೋಕ ಶಿವಾಚಾರ ವಯ್ಯಾ| ಶಿವ ಭಕ್ತ ನಿರ್ದ| ತಾ ವೆ ದೇವ ಲೋಕ| ಭಕ್ತನಂಗಳ ವೆ ವಾರಣಾಸಿ| ಕಾಯ ವೆ ಕೈಲಾಸ| ಯಿ ದು ಸತ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೦|| ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ವಿರ ವಿ ಪ್ರಸ್ತ ವನ ಕಂಡು ಶ್ರುತಿ ಲಾಕಿ ಲು ಮುಕ್ತಿ ಯ ನೆಂಬರೆ| ಮುಕ್ತಿ
ದೆ ಭಕ್ತ ದ ಪಾಟ ಬಿತ್ತು ಹಾ ಹೂ ದು ನಾ ಡಾ| ಮುಕ್ತಿ ಹೆರ ಕಾಶೆ ಲಗಿ ದರೆ ತನು ವಳ್ಳಿ ದಂತೆ| ಅಹುದು ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿದಂತ ಹುದು| ಶತ್ರು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಂಗ ಮು| ಮುಕ್ತಿ ಸ ವವಾಲೆ ಗೆ ಹಾಡ್ದ ವಿ ಯ್ಯದು ಸೋ ಡಾ||೩೧|| ಲಿಂಗ ಬ ಸಂಗ ವ ನಿ ಹೋ ಹುದು ವಯ್ಯಾ| ಶಿ ದಸಂ
ಡ ಶಿಗ ನಾಗ ದೆಲ ವಯ್ಯಾ| ಬಂದ ಸಬ ಸಂನಿಧಿ ಯಲ್ಲಿ ಪರಿ ತು ಳ ತಾರಿ| ಬಿಡಬ ಬ್ಬು ಲಿತ ಲು ಯಗಂಧ ಂಗ ಳಾಗಲೆ| ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಂನಿಧಿ ಯಿಂದ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮ ವಾಗದಿಹುದೆ||೩೨|| ಅಯ್ಯಂತ ಲ ನಾದ ರೆ ನು ಲಿಂಗ ವ ಮುಟ್ಟ ದು ವನೆ ಕಿಹು ಜಾತ್ತಿ ಸು ಲ
ವ ಹು ದು ತಪ್ಪದು| ಲಿಂಗ ವ ಮುಟ್ಟಲೊಡನೆ ಶಿವ ನ ಕುಲ ವ ಹುದು ತಪ್ಪದು| ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲೊಡನೆ ಕಬ್ಬುನ ಹೊಂನ ಹುದು ತಪ್ಪದು| ಯಿದ ರಿದು ಸಂದೆ ಹ ವ ಮಾಡು ವರ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನೊಲ್ಲ ನಕರ ಕದೆ ಕೆಗ ||೩೩|| ಬಾ ವಿ ದ ರೆ ನೊ ಕೆ ಳಿದ ರೆ ನೊ|
ಶಿವ ಪೂಜೆ ವನ ಬಿ ಯ ರಂನ ಕೃ ಬಾ ದಿತು ಕಾಣಿ ರೋ ಸು ಕ ಮು| ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ವಾ ನ ಬಿ ಯ ದಂನಕ್ಕ| ಬಾ ದಿ ದ ಸ ಲವಿ ಮಾ ದಾರ ಜಂ ವ ವಯ್ಯಾ ಗಾ ಯ ತ್ತು| ಕೂಡಲಸಂಗ ಮ ದೇವಾ||೩೪||

ಕಾಲಿನದಾಳಿ ಸಹೂತ್ತಕ್ಕೆ ಸಜಿನ ನದಿ ಯತಾಂತು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಜಿನ, ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಡಾಂಭಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಜಿನಾ ಕ್ಕಳ ೞ ಭಕ್ತನ ಮುಖದ ಪೂರ್ಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪ್ಪಕಾಂಕಾ ಬಘುದು। ಭಕ್ತ ದಿ ಕೂಸದೆ ಅನುಮಿಲಿ ನಾ॥ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ...

ಯನಡುವೆರಾ ಸಿಯಂಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಭಕ್ತಿ ಯಂಧ್ರಾದಯ್ಯಾ। ದಾಸ ಯ್ಯ ಹೂಮಾಡಿದಂಥಾದಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿ ಯಂಥಾದಯ್ಯಾ ಶಿರಿಯಾಳ ಮಾಡಿದಂಥಾದಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿ ಯಂಥಾದಯ್ಯಾ। ನಂಮ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಾಡಿದಂಥಾದಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿ ಯಂಥಾದಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಜಾಂಕಾನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ

ದಂಥಾದಯ್ಯಾ ಗಳಲ್ಲಿಯುಂ ನಿನವರು ಪಾದದಾರಿ ಭಯಕಾರಿರಂಕಾ। ಬಲ್ಲಾತನವರು ದಿ ಸೊಡನೆ ಸರಸ ಬಾಡಿದಂದಿಂದು ಭಯಕಾರಿರಂಕಾ। ಬಿರಿಯಾತನ ಮಗನ ಬಿಡಿದರಿಂದಿಂದು ಭಯಕಾರಿರಂಕಾ। ದಾಸನವಸ್ತ್ರವ ಸೆಳೆದಂದಿಂದು ಭಯಕಾರಿರಂಕಾ। ಅಳ್ಳ

ಬತ್ತ ಅಷ್ಟೂಟ ತ್ತರು ವಿಪರೀತ ಚರಿತರು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ನಡೆದ ದಾರಿ ಭಯ ಕಾರಿರಂಕಾ ಗಳಲ್ಲದೆ ಬ ಸೊಳ್ಳಿದನೆಂದು ಮುಯ್ಯಾನಲು ಬಿಡ ತರಶಲ ಕಾಡಿದ ನೊಳ್ಳಿದನೆ। ಅಲ್ಲಿಸು ವನಗಿ ಸುಟ, ನೊಳ್ಳಿದನೆ। ಬೆಳ್ಳದೆ ಬೆವರದೆ ಲಾತ್ತು ತನ ವ

ಮಾಡಲು। ತೊಂಡನಿಂ ವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಗಳಲ್ಲ ನೆರೆನಂಬಾ ನೆರೆನಂಬಾ। ಧರದು ರ ಬಿಲ್ಲದೆ। ಸಾಮವೆದಿಗಳಂತೆ। ನೆರೆನಂಬಾ ನೆ ಬಿನೆನಂಬಾ ದಾಸಮು ಗ್ಗಳೆಯೊಂತೆ। ನೆ ಬಿನೆ ನಂಬಾ ನೆ ಬಿನೆ ನಂಬಾ। ಸಿರಿಯಾಳ ಚಂಗಳೆಯಂ

ತೆ। ನೆಬಿನೆನಂಬಾ ನೆಬಿನೆನಂಬಾ। ಖಂಡು ಬಲ್ಲಾತನಂತೆ ತೆ। ನೆರೆನಂಬದೆ ಮಾದರಿ ತಂನನಿ ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಗಳ ಗಹಬಿಲ್ಲಿದರಾ ತನೆವ ವರ ಲಾದರೆ। ಗೆಲ ಖಂಟು ಜಾಲ ಖಂಟು। ಕನ್ನಸೊ ಡನೆ ಬಾ ಚೆಟೂರಾಯ ವಯ್ಯಾ।

ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಧನಸವದು ಬಡವಾದರೆ। ಅವಸ್ತನು ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾನುಗಳ ಗಿರಿಗಳ ಮೆರೆ ಪಲಮುತರು ಮರಾದಿಗಳ ಪ್ರರ್ಣ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸಂನಿಧಿ ಯುಂದ ಳು ಪ್ಪಪರಿಮಳವಾಗ

ಬೇ। ಲಿಂಗ ವಂತನ ಸಂನಿಧಿ ಯುಂದ। ಬಿಂದಣದು: ಸ್ವಂ ಗಕ್ಕೆ ತು ವಪಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಸಿರಿಯಾಳನ ಸಾರಿದ ನರ ಶರೀಲಾ ಸುರರಾಗರಿ ಗಳ ಗಳುರುಷ ದ ಖಾರಿಯ ಶ್ಲೀಕ ಬ್ಬುನವಿದ್ದು ಟಾಂನಾ ಯು ತು। ಸೊಡಿರಿ ಅ ಪ್ಪಚಂಗಳೆ

ನಿನಿದ್ರೆಗಳು ಶೆರಿಯವರು ಲಿಂಗದ ನೊಂಪಿಯ ನೊಂತ ರೆ ಪೇಳಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಲಿಂಗೆ ಬ್ಬಾಲಾತನೆಂಬ ಬಾಗಿನ ಬೆನಿಕ್ಕಿದರೆ ಪೇಳಾ ಗಳ ಗಳಿಗೀತ ವ ಬಲ್ಲಾತ ಜಾಣನಲ್ಲ। ಮಾತ ಬಲ್ಲಾತ ಜಾಣನಲ್ಲ। ಜಾಣಾ ಸೆ ಜಾಣಾನು ಆತ ಜಾಣಾನು।

ಲಿಂಗ ವನೆ ಬಿನೆ ನಂಬದಾತ। ಜಾಣಾನು। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಧನವಸ ವಸು ಲಾತ ಜಾಣಾನು। ಜವನ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಾಲವ ಕೊಯು ದು ಪಾದಾತ ಆ ತ ಜಾಣಾನು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾನು ಗಳ ಗಳ ಲೆಸಿ ನಿಜ ಕೊಂಡು ಅ ಯುಮ ದಿ ನ ಬದು ಕಿದರೆ

ನು। ತೆಸಿ ನಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಬದುಕಿದರೆನು। ಲೆಸಿ ನಿಜ ಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿವಸ ಬದುಕಿದರೆನು। ಲೆಜನಿ ಸಿ ಕೊಂಡು ಯ ಎರಡು ದಿವಸ ಬದುಕಿದರೆನು। ಜೀವಿತಂ ಶಿವಭಕ್ತನಾಂ। ವರಂ ಪಂಚದಿನಾನಿ ಚ। ಅಜ ಕಲ್ಪ ಸಹಸ್ರೈಸ್ತು ಭಕ್ತಿಹೀನ

ಂ ತು ಕ್ಷಾಂ ಕರೀ ಯೆಂದುದಾಗಿ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ವಚನದಲ್ಲಿ ತಿನಿನಿಸಿ ಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿವಸ ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕು ಗಳ ಗಳ ಮತ್ತೂ ಲಾಕ ಲೆಂಬು ದು ಕತ್ತೂರನ ಕಮತ ವಯ್ಯಾ। ಯಲ್ಲಿ ಸಲುವರು ಅಲ್ಲಿ ಯೂ ಸಲುವರಯ್ಯಾ। ಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದ

ವರು ಅಲ್ಲಿ ಯೂ ಸಲ್ಲರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಗಳ ಗಳ ಶಿವ ಬೆಂತೆ ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದ ಮನುಜರು। ಸಗ ನಾಕ್ಕೆ ಸಾ ಲಿರ ತುವ ಭೂ ಕೆಲ್ಲ ಬೆದೆಲಾ। ಕಾ ದಮ್ರುಗ ಬಾಂದಾಗರ ತಾಂಗ ವಿ ಶೆಲಾ। ಮಾರದ್ಯುಗ ಬೊಂದಾಗಿ ಆ ರಾಗ ಥಿಗು ರು ವೆ। ನಂಮ

ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ನಲ್ಲದೂರು। ದೆ ಶವ ನವಾಸನ ರಕ್ಷಿಂದ್ರ ಕಾರಿರಂಕಾ ಗಳ ಗಳ। ಹೆ ತ್ತಾರೆ ಯಮ್ಮ ಶಿವ ಲಿಂಗದ ಭನ। ವ ಚ್ಛಿ ಲಾರೆ ನೊಡದ ವನ ಸಂಸಾರ ಲೆನ ವನ। ಬಾ ತ್ತಿ ನಾನ ಬಿ ... ನ। ಸಂಸಾರ ವನ ವನ ನ ದಿ ... ನಾ ನ ಸು ದಿ

[illegible] ಸಂಸಾರ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂ ಮುತ್ತು [illegible] ಸಾರದ [illegible] ನಾ ||೧೬|| [illegible] ವರಯ್ಯಾ [illegible]

[illegible] ನರಕ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೧೭|| [illegible] ಮತ್ತೆ [illegible] ತಂಗಳ [illegible] ತನವೇಶ ಅಯ್ಯಾ [illegible]

ಪೂಜಿಸುವಂ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ ||೧೮|| [illegible] ತನುವೆ [illegible] ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲರೆ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ

ವಾ ||೧೯|| [illegible] ಅಂನ್ಯರಿಗೆ [illegible] ಆಗದ ಮುಂನ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ

ನಾ ||೨೦|| [illegible] ಸುರಕ್ಷಿತ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲ [illegible]

೪೭ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]

[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ ||೨೧|| [illegible]

[illegible]

[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]

[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible] ||೨೬|| [illegible]

ಅಜ್ಞಗಲಿಕೆಯ್ಯಾ ಸಂಸಾರದಾಳಿಗೆ । ನಿಚ್ಚನಿಚ್ಚ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾಡೂದು । ಬೆಗಬೆಗ ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡೂದು । ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡೂದು ॥ ೧೩೪ ॥ ಅಂದು ಮಾಯೆಂದು ಮತ್ತೊಂದೆನಬೇಡ । ದಿನ ದಿನಂದೆ ಶಿವಶರಣೆಂಬವಂಗೆ । ದಿ
ನ ದಿಂದೆ ಪುರಶರಣೆಂಬವಂಗೆ । ದಿನದಿಂ ದಿನ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಪೂಜಿಸಾದೆ ನಿನವಂಗೆ ॥ ೧೩೫ ॥ ಅಪ್ಪಲಿ ಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡೂದು । ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯ ನೋಡೂದು ದಯ್ಯಾ । ಶಿವತತ್ವಗೀತವ ಪಾಡೂದು । ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಲಿದಾಡು ದಯ್ಯಾ ।
ಭಕ್ತಿಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮಾಡೂದು । ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡೂದು ॥ ೧೩೬ ॥ ಅರಿಗಾಂ ದಶಶಂದು ಅಂಜಲದೆ । ಸಾಸ್ತಿಕ ವಾದಿ ಪಾಶೆಂದು ನಾಚಲದೆ । ಆರಾದರಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಂಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ । ಯೆನು ಅರಿಯೆ ವೆಂದು ಮಾನ ನಾಂ ದಿರಲಿ ದಿ ಕೂ
ಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ದಂದಣ ದತ್ತಣಾಯೆಂ ನಿ ॥ ೧೩೭ ॥ ಪ್ರಾಣಾತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನೆನೆದರೆ । ತಪ್ಪುವದು ಅಪಮೃತ್ಯು ಕಾಲ ಕರ್ಮಂಗಳಯ್ಯಾ । ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡದು ರಿತ ಬಂಧನದಾತ । ಶಂಭು ನಿಂಮಯ ನೋಟ ಲಿಂಗದ
ಕೇತ್ರ್ಪೆಟ । ಪದಾಸಂನ್ನ ಹಿತನಾಗಿನಂಬುದು । ಶರಣೆಂಬುದು । ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಟ । ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡೊ ॥ ೧೩೮ ॥ ಅಂಕಳಿಕೆನೆ ಅರಿತ್ಯೈಯ್ಯ ಮರರಿ ದ್ರ್ಗತ್ರೆ । ಮಾರಾಂಕಬಂಧಿಲಿ ಮಹಾ ಜಪಮಾಣ್ಣಾನೆ । ನಿಂಮ ನೆನಹು ತೆಮ ತಿಮರರಿ ದ್ದ
ಡೆ । ಪಾಪತನುವನಂ ತಳೆಯದೆ ಮಾಬುದೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ನೆನೆದರೆ । ಪಾಪ ಹರಿಗಾದ್ಡಿದರಾನಂತೆ ಕರಗೂದಯ್ಯಾ ॥ ೧೩೯ ॥ ಆದಿಪುರಯ್ಯಾ ಪಾದಿ ಪುರಯ್ಯಾ । ಮನ ಕಂದಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರ ಮುಂದೆ ಆದಿಪುರಯ್ಯಾ ಪಾದಿಪುರ ಮನಬಂ ದವಾಯ
ಯ್ಯಾ । ಕೊಡಂಗಿಯಾ ಟವನಾದಿದ ನಕ್ಷತ್ರಂಗೆ । ಬೇಡಿತ್ತನಿವನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೪೦ ॥ ಪಾಲಬುಗಾಂ ಡಿರಸಬೇಡ । ಬಳಿಮು ತಿರಬೇಡ । ವಲಿದ ತಾಂ ಮೆಶಿವಶರಣೆಂನಿರಯ್ಯಾ । ಬಾಂದು ಸಾ ಲಿಂಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿ ಕೂಡ ತ್ರಿ
ಲಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತಿಲ್ಲಂಪಟನಾಗಿ ॥ ೧೪೧ ॥ ನಾದಪ್ರಿಯ್ಯ ಶಿವನೆಂಬರು । ನಾದಪ್ರಿಯ್ಯ ಶಿವನಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ವೇದಪ್ರಿಯ್ಯ ಶಿವನೆಂಬರು । ವೇದಪ್ರಿಯ್ಯ ಶಿವನಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ನಾದವ ಮಾಡಿದ ರಾವಣಂಗೆ ಅರೆಯಾಯುಷ್ಯವಾಯಿತ್ತು । ವೇದ
ವ ನೋದಿದ ಬ್ರಂಹ್ಮನ ಶಿರ ಹೋಯಿತ್ತು । ನಾದಪ್ರಿಯ್ಯನು ಅಲ್ಲ ವೇದಪ್ರಿಯ್ಯನು ಅಲ್ಲ । ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯ್ಯ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೪೨ ॥ ಪೂಜಿಪಾದ ಡುಂಬುದನು । ಸತಿಸಂಭಾಷವನು । ಆನಾಗಿನಿ ಮಾಡೆಂಬವನು ಂಜೆ । ಮಾಡೂದು
ಮಾಡೂದು । ಮನಮುಕ್ತಿ ಮಾಡೂದು । ಮಾಡೂದು ಮಾಡೂದು ತನುಮುಕ್ತಿ ಮಾಡೂದು । ತನುಮುಕ್ತಿ ಮನಮುಕ್ತಿದದರೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆತಲಿಲ್ಲಿಯಾಮಿಜ್ಞಾ ॥ ೧೪೩ ॥ ತಂನಾತ್ರಿಯದರತಿಸುಖವನು । ತಾ ಸಂಬಳ ಮಾಟ
ವನು । ಬೆರಿಮುತ್ತಾಪ್ಪುರಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ । ಶಿವ ನೆಮ ಪುಜಾರವ ಮಾಡುವರಲ್ಲದೆ । ತಂನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯನೇಮವನು ತಾ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ । ಬೆಳೆಮುತ್ತಾ ಬರಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ । ಶಿವನೆಮ ಪುಜಾರವ ಮಾಡುವರ
ಲ್ಲದೆ ನಿಂಮ ನೆತ್ತಬಲ್ಲರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೪೪ ॥ ಬಿತ್ತುಂಬಿದ ಪತ್ರೆಯ ತಂದು । ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಎರಿ । ತಾ ಪತ್ರೆಯ ವಕೆಳವುದು ಪೂಜಿಸಿ । ತಾ ಪತ್ರೆಂಮವ ಲಿಂಗನೊಲ್ಲ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಬರಿಯ ಭಕ್ತವಲ್ಲಿನ ನೆಲೆ
ನೆ ॥ ೧೪೫ ॥ ಶಕ್ತನಾಗಿ ಲಿಂಗಜಂಗಮವ ಪೂಜಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನಾಗಿ ತಂನ ತಾ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬುದೆಂತಯ್ಯಾ । ಸ್ವಾಮಿ ಭೃತ್ಯಸಂಬಂಧವಯ್ಯಂತಯ್ಯಾ । ಪೂರ್ವಸದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ । ಕಂಗಾಕ ಟಿಕಂ ನ ದಿಯ ತೋ [illegible]
೧೪೬ ॥

ಹಾಲುಂಡಯೊಕ್ತಿಕ್ತಿನಿಧಾನವಿದುದಾಅಂಜನತುಳ್ಳವರುತಾವಱಿಯರಯ್ಯಾ।ಅಂಜಲುಬೆಡಕಂಡಾ।ಮನದಲ್ಲಿಸಂದೆಹಪುಟ್ಟಿದ್ದುತ್ತದಿಕ್ಕಾ ಜಂಗಮದಾಳಗೆಲಿಂಗವ್ಯನಿಪ್ಪನೆಂದು ಸಂಬು ... ದೇವಳುದಾ ... ಸರಸತಾಡುವನುಸ್ತ್ರಿವಿನದಂನಕ ...
ಗೆಯುಕ್ತಿರತ್ತಾರುವಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ॥೧೮೫॥ಶಂನಭಿಂಯನೊಡುವಂಣಾಗಳಿರ।ಜಂಗಮವನೊದಿರೆ।ಜಂಗಮದೊಳಗೆಲಿಂಗಯ್ಯಸಂನಹಿತನಾಗಿಪ್ಪಸ್ಥಾವರಜಂಗಮವಂದೆಯೆಂದುಮಕೂಡಲಸಂಗನವಚನಾ॥೧೮೬॥ಗಿತವಲಾಡಿವರೆಸು।ಶ್ರುತಿ
ರಾಣವಕೆಳಿದರೆನು।ವೆದವೆದಾಂತವನೊದಿದಡೆನು।ಮನವಱಿದುಲಿಂಗಜಂಗಮವಪೂಜಿಸಲಱಿಯದವರು।ಯಲ್ಲರಲ್ಲಿಯಅನುಖಾವಿಂಪಾದರೆನು।ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರನೊಲ್ಲಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೧೮೭॥ಲಿಂಗವಪೂಜಿಸಿದಲ್ಲಿ
೪೮ ರಜಂಗಮಕ್ಕೆಅಂಜವೇಬೆಕು।ದಕ್ಕಸುಂಗಿದಂತೆಬೆಲುತುಕೊಂಡಿರಬೆಡ।ಬಿಗಿಬೆಳದಕೊನೆವಾಳೆಯಂತೆಬಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ।ಬೆಡಿದಪದವಿಯನೀವಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೧೮೮॥ಪಂಚಮಿನವಕ್ತಿಕಪ್ಪನಕ್ಕೆಮೊದಲು।ಪಟ್ಟವಚನವಿಂಯ
೯೦ ದಮಾಟಸಮದಾನದಕಿಡು।ಬಂದಸಮಯೊಚಿತವನಱಿಯದಿದ್ದರೆ।ನಂಬಿರತಾಲ್ಲಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೧೮೯॥ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವನೊದಿಯೆನಮಾಡುವಿರಯ್ಯಾ।ನಂಮಶರಣರಿಗುರುವಿಗರಗಾವಿಕರಗದಂನಕ್ಷ್ಮಸ್ಥಿ
ಚರಜಂಗಮವಾಂದೆಯೆಂದುನಂಬದಂನಕ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವ।ಬಱಿಯಮಾತಿನಮಾತೆಂಯತೆನಬಸುದಾ॥೧೯೦॥ ಹಿಂಹಾನಹರಗೆಬಂದಿರಯ್ಯಾ।ವಾಳಗೆಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಂತಯ್ಯಾ।ಮುಖದಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿರದಕಂನ
ಡಿ।ಮಾಗಿನಮೆಲನಾಕತ್ತಿ।ಸಮಯಾಚಾರವೆಂತುಟಯ್ಯಾ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಯ್ಯಾ।ಮೂಗಕೊಯ್ದದೆಮಾಣ್ಬನೆಹೆಳಯ್ಯ॥೧೯೧॥ಆಡುತ್ತ ಪಾಡುತ್ತವಕ್ಕಯಮಾಡಬಹುದು।ಲಿಂಗಕ್ಕೆಅದುಬೆಡದು।
ಬೆನಗಾಪ್ತರು।ತಂದಾಂಪೆನೀಡಬಹುದುಕಾಡುವಬೆಡುವಜಂಗಮಬಂದರೆನಿಷ್ಠುರಡುಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೧೯೨॥ನಾಗರಕಂಡರೆಹಾಲನೆಱೆಯೆಂಬರು।ಬಿಟ್ಟದನಾಗರಕಂಡರೆಕೊಲೆಂಬರಯ್ಯಾ।
ಉಂಬಜಂಗಮಬಂದರೆನಡೆಯೆಂಬರು।ಉಂನಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆಬಾನವಹಿಡಿಯೆಂಬರು।ನಂಮಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರಕಂಡು।ಉಪಾಚಿನವಹೂಜಿದರೆ।ಕಲ್ಲತಾಗಿದಮಿಟ್ಟೆಯಂತಪ್ಪುದಯ್ಯಾ॥೧೯೩॥
ನಾಗಂಗೆಹಾಸತನಿಕ್ಕಿಹೆನೆಂಬರು।ನಾಗಬಂದರೆಕೊಲಕವಡುಕೊಂಬರು।ಆಗದಯ್ಯಾಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬಶಬ್ದವಾಗದಯ್ಯಾ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವರಲ್ಲಿಬಂದುಬಲ್ಲಾಲಿಂಗಲ್ಲದೆಆಗದಯ್ಯಾ॥೧೯೪॥ಯರದಕಿನನಿಯಡು।
ಮಱಿದಡೆಬಾಡದು।ಪುರುಳಿಲ್ಲದುರುಳಿಲ್ಲಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಯ್ಯಾಜಂಗಮಕ್ಕಿಱದರೆಸ್ಥಾವರನನಯಿತ್ತು॥೧೯೫॥ಅಟ್ಟಿಆಧಾರದಲ್ಲಿಕಚ್ಚುವನೀರುಂಬದಯ್ಯಾ।ಯಾಮಯಾಧಾರದಲ್ಲಿತ್ರಕ್ಕನೀರುಂಬುದಯ್ಯಾ।
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣ್ಯಯನತಾದರೆಲಿಂಗಸಂತುಪ್ತಿಯಪೂದಯ್ಯಾ।ತ್ರುತ್ತ್ಯಪ್ಪವದನಂಮಾಮಿ।ಸ್ಥಾವರಸ್ವಿಚೆಜಂಗಮಂ।ಪಾಂತ್ರ ಲ್ತ್ರ ... ರೆಲಿ।ತುವಯೊಲ್ಲಿಲಿಂಗಜಂಗಮಯಾಯು ದು ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವರಲ್ಲಿ।
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣ್ಯಯನತಾದರೆಲಿಂಗಸಂತುಪ್ತಿ॥೧೯೬॥

ಬಂದ ಲಿಂಬದಬಳಿಕ ಸಂಶಯವೆತ್ತಲ್ಲದೆ ವಿರಹಿತ ಭೋಗ ಬಾರದು। ಕೃತ್ಯನಾಗ್ಯ ಸಲುಗೆಗೆ ಸಲ್ಲದು। ಕೃತ್ಯನಾಗ್ಯ ವಸಲಿಯ್ಯರಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿಯುಂಬ ವಂಚಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೆ ಸುಂಕಿಗ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೯॥ ಮೂರ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿ ಲಿಂಗವ

ಪೂಜಿಸಿಹೆನೆಂಬವರು। ನಿವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿರಂಣಾ। ಭಾಗದ ಕೇರಿ ತಂದು। ಹೊರಗೆ ಕಳೆದು। ಬೆರುಳಕೆ ಹಾಗಿ ದೇವತ್ರಿಗೆ ನಮಃ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವನಂತೆ। ತಂನ ಶರೀರದ ಧ್ಯಾನವಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲ। ಧನವ ನಿರಸಿರಾ। ಉರಿಬಿದರೆ ಅವ ತಪ್ಪುದು ತಪ್ಪ

ಪರವಶ ದು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಸ್ಥಾವರ ತೆಬೆ ಕೂ ॥೧೯॥ ಅಂದದು ಬಂದೀತ್ತೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಮಾನವನಿಕೆಲ್ಲಾ। ಹಂದು ಬೆನಾ ಯುತ್ತೆಂಬುದನಂನನೀತಿಳಿದು ನೋಡಾ। ಉಂಡುದು ಆಗಳೆ ಅಪ್ಯಾಯ ಬಾಯಿತ್ತು। ಆಹಾ ದುದ ಸನ್ನಾ ಬಂದ ಹಾಂದಿ ಬಾಳು ವೆಯವ

ಮ ರಕಂಡು ನಾನು ಮರುಗುವೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೦೦॥ ಆಯುಷ್ಯವುಂ ಟು ತ್ರಪಿಯ ಬಿತೆಂದು। ಅರ್ಥವ ಮಡುಗುವಿರಿ। ಆಯುಷ್ಯ ತೀರಿ ತ್ರಪಿಯ ಬಂದರೆ। ಅರ್ಥವನುಂಬವರಿಲ್ಲ। ನೆಲನ ನಗರು ಮಡಗದಿರಾ। ನೆಲನುಂಗಿ ದಕಿಡೆವುದು

ಭೂದೆ। ಕಂಣಿನ ನಿಡಿ ಮಂಣ್ಣಿನಲಿ ನೆರಹಿ। ಮುಂನ ದೆ ಹೋಗದಿರಾ। ನಿಂಮ ಮಡಗಿರ ತೆಂದರೆ ಮಡದಿಯಕ್ಕ ತಕಬೆಯ್ಯಾ। ನಿಂನೊಡಲು ಕೆಡೆಯಲು। ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲಿಗೆ ಅ ಡುಕದೆ ಮಾಂಬಳೆ। ಪಿರಣಿಕಿಹಿಗು ಬಿಯಾಗಬೇಡ। ಕೆಡ

ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ವೆಡನೆ ಸಲಿಸುವದು ॥೨೦೧॥ ತನುಮನಧನವಲವಾಂಬಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು। ಭೂತಿನಬ ಣಾಬೆಯ ಲಠ ವಾಪ್ಪಿಯನು ದಿವರು। ನಿವೆಲ್ಲರು ಕೇಳಿರೆ। ತಲೆ ಹಿಲ್ಲದ ಕೊಲು ಹಾಳ್ಳು ಹಾರುದಲ್ಲದೆ। ಗುರಿಯ ತಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಭೂ

ಮಿ ಹಾಕ ಹೊಂಗಿ ಮನದ ಗಂಟು ಬಿಡದಂನಕ್ಕ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂಜಲಿ ಬೆ ಕೂ ಮುದೆವನೆಂತಾರಿವನಯ್ಯಾ ॥೨೦೨॥ ತನುಮನಧನವೆಂಬ ಮೂರು ಕತ್ತಿಯ ಬಿಸಿಲೆ ಮೂರಿನ ಮೆಚ್ಚಿ ಯ್ಯಾ ॥ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಹೆ ನೆಂಬಲಂಗೆ।

ಯು ದುಕಾರಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂಜಲಿ ಬೆಕೂ ॥೨೦೩॥ ಸರ್ವ ಭೂತಾತ್ಮನೆಂಬ ಮಾತಿನ ಮಾ ತಿನಲಿ ಹೋಗದು। ತನುಮನಧನವ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸವಸಲೆಕು। ಯು ದುಕಾರಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂಜಲಿ ಬೆಕೂ ॥೨

೦೪॥ ಹಲವು ಮಣಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿಸು ಣಿದಾಡಿ। ಹಲವು ರಿಯು ವಿವಿಧ ಮಾತಿಯ ಹೂಸಿ। ಗಣಾಡಂಬರದನಡು ವೆನರಿನಲಿದಾಡಿ। ಮುಂಡು ತಾಂಬೂಲಂಗೊಂಡು ಪೊಹುದಲ್ಲ। ತನು ಮನ ಧನವ ಸಮರ್ಪಿಸದವರ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಮೆಚ್ಚ ನಯ್ಯಾ ॥೨೦

೫॥ ತನುವ ಕೊಟ್ಟು ಗುರುವನೊಲಿಸಬೇಕು। ಮನವ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗವನೊಲಿಸಬೇಕು। ಧನವ ಕೊಟ್ಟು ಜಂಗಮವನೊಲಿಸಬೇಕು। ಯೀ ತ್ರಿವಿಧವ ಹೊರಗು ಮಾಡಿ। ಹೂರಿಯ ಹೆಯ್ಯ ಕುರುಹ ಪೂಜಿಸುವರ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೦೬॥ ಆಡಿದರೆ ನೋಡಿದರೆ ನೊ

ಡಾ ದಿದರೆ ನೋ ತ್ರಿವಿಧದಾ ಸೂತಕವಿಲ್ಲದಂನಕ್ಕ। ಆತದ ನಲಿವು ಹಾತದೆ ತಂತಿ। ಬಾರದೆ ಗತಿ। ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರ ನೊಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೨೦೭॥ ಶಾಸ್ತ್ರ ಘನವೆಂಬೆನೆ ಕರ್ಮವ ಭಜಿಸುತ್ತಿದೆ। ವೇದ ಘನವೆಂಬೆನೆ ಪ್ರಾಣ ವಧೆಯ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ। ಶ್ರುತಿ ಘ

ನವೆಂಬೆನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರಸುತ್ತಿದೆ। ಅಲ್ಲಿಯು ನಿಮ್ಮ ವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ತ್ರಿವಿಧದಾ ಹಾಹ ದಲಲ್ಲದೆ ಕಾಣಬಾರದು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ ॥೨೦೮॥ ವೇದವಂತು ಟಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರದಂತು

ಟಲ್ಲ। ಗಿತ ಮಾತಿನಂತು ಟಲ್ಲ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಮಾತಿನ ಮಾತಿನ ಕ ತುಳು ಕೊಲು ಶ್ರುತದ ಲಿ ಸತ್ತ ಪರಾಪರ ಲಿಲಯ್ಯಾ। ಶಿವ ದಲಿನ ಚಾಳಗ ಲಿತ್ತ ಲಿದ್ದು ದಿ ಕೂಡಲ ... ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ...

೪೯

ಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದಲ್ಲಿ ।೨೦೯। ಮಾತಿನ ಮಾತಿನಲಪ್ಪುದೆ ಭಕ್ತಿ । ಮಾಡಿ ತನು ಸವೆಯದಂನಕ್ಕ । ಮನ ಸವೆಯದಂನಕ್ಕ । ಧನ ಸವೆಯದಂನಕ್ಕ । ಅಪ್ಪುದೆ ಭಕ್ತಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಂಬುದಾ … ಸಲ್ವುದು ವನುಸ್ತ್ರೀ ಇಸದಿಂನಕ್ಕ ಅಪ್ಪುದೆ ಭಕ್ತಿ ।೨೧೦।
ಬಳಿಗಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಹಾರಿದು ಗೊತ್ತ ಮುಟ್ಟಿಸಬಾರದಯ್ಯಾ । ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಬಾರದಯ್ಯಾ । ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಕರುಣಿಬಾಯಿ ಬಾಳ್ವ ದಾರಿ ।೨೧೧। ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದ ಮಾಡಬಾರದು । ಕರಗಸದಂತೆ । ಹೋಗುತ್ತ ಕೊಯಿವುದು । ಬರುತ್ತ ಕೊಯಿವುದು । ಘಟಸರ್ಪನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಕ್ಕಿದರೆ
ಹಿಡಿಯದೆ ಮಾಬುದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೧೨। ಹಾಲು ಕಾಲ ಧಾವತಿಗೊಂಡು ಭ್ರಷ್ಟದ ಹಿಬದರೆಯು ಬಾಂದು ಬಿಡುವ … ರಲ್ಲಿ ಚಿಥಂತೆ । ಸಲೆ ನೆಲೆಸಂನ ಹಿತ ಭಾನಿಪ್ಪ ಶರಣರ ಭಕ್ತಿ ಬಾಂದೆನಾಯು ತದ್ಧಿದಶೆಡುವಂತೆ । ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಘುಲಿಸಿದ ಭಿತಸದ್ಧನಸ
ಅಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸುವಸುತನಂತೆ । ಶಿವನಜ್ಞಾಂಮು ಶಿವಂಗೆ ಮಾಡುದೆ । ತೆ ಅಂನ್ಯಕ್ಕೆ ಭೂಡಿದರೆ ತಂನ ಭಕ್ತಿ ತಂನನೆ ಕೆಡಿಸೂದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೧೩। ನಚ್ಚಿದೆನೆಂದರೆ ಮಚ್ಚಿದೆನೆಂದರೆ । ಸತಿಮೂರು ಬಾದೆನೆಂದರೆ । ತನುವನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆ ನೀನು । ಮ
ನವನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆ ನೀನು । ಧನವನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆ ನೀನು । ಇವಕ್ಕೆ ಅಂಜದಿದ್ದರೆ ಭಕ್ತಿ ಕಂಪಿತನಂ ಮು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೧೪। ಕಟಕು ಘಟವ ಹಿಡಿದು ಶ್ರವಣ ಬಾದರ ಬರುದಲ್ಲದೆ । ತನ್ನನಾದರು ಕಳ್ದುದು ನೋಡಾ । ಬಂಧ ಬಿ
ಟ್ಟನು ಡಿದಲ್ಲಿ ಘಳದೆನು । ಟಂನೆಗೈಕ ವನಾಡುವನಂತೆ । ಬಂದಸದುಯ ವನಮುತ್ತು । ಬಿದ್ದುದ ವಂಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೊಲಿದು ಸಲಹುವ ।೨೧೫। ಅದನ್ರಾಣ ಅಸಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂಜನೆಯುಳ್ಳದ ಭಕ್ತಿ । ಸಮಯಾಚಾರ ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂಬುದ
ಕೆ ಯೆನುಗುಣಾ । ಮನದಲಂಪ ಟ ತನ ಬಿಡದಾ । ಬರೆಯನ ಬರಬಿಂಗೆ ಕುಂನಿ ಬಾಲವ ಬಿಡದೆರೆ । ಬೆಳ್ಳಬೆನು ಹುತ್ತಾದು । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೧೬। ಹುಸಿದು ಬಂದ ಗಂಡಂಗೆಮ … ಗಂ ಲಿಕ್ಕದೆ । ಬಿಡೆ ವಾಡ್ನೆಂ ಮುಮರುಗು ವಸತಿ ಯಸ್ಪಿಪದಂತೆ । ಬಂದು
ದನ ಬಯಘು । ಬಿದ್ದುದ ಸವಸಘು । ದುಃಖ ಬಿಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಹಗಳ ರಣಿಗನತಿಕನಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೧೭। ಮದೆಯದ ಮಾಗಿಯ ಬಿಸಿಲು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಯಿತ್ತು । ಮದ್ಯಾನದ ಬಿಸಿಲು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕರಕರ … ದಾಯಿತ್ತು । ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಲಿಂ
ಗವ ಕೈಹಿತವಾಯಿತ್ತು । ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿ ಕ … ರಿನಾವಾಯಿತ್ತು । ಯಿದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆ ಬಲ್ಲನಾ … ನಿವಲ್ಲನಯ್ಯಾ ।೨೧೮। ಬರಬರ ಭಕ್ತಿ ಯಸರಿಯಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಶಿವಂನಾ । ಮೊದಲ ದಿನ ಹಣೆ ಮುಟ್ಟಿ । ಮರು ದಿನ ಕಯ್ಯ
ಮುಟ್ಟಿ । ಮೂರಂ ಬಾರಿನಕ್ಕೆ ತೂಕ … ನಿರಂನಾ । ಹಿಡಿದುದ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ । ಕಡೆಗೆ ಚಾಚುವ । ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಡು ನಿರಾಲ್ಲದುವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೧೯। ಬಿಡದ … ಬಂದ ಗಣವಕ್ತು । ಬಿಡದ ಸತ್ತಿಗೆಯು ಹು । ಬಿಡದಿನದಿಗುದಿಯುಗುದಾರ ಮೆ
ಕ್ಕು । ಬಿದಿರ ನಡಿ ಸಕಲಸಂಪದಲೆಲ್ಲಾ । ಬಿಡದದವರ ಮೆಚ್ಚನ ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೨೦। ತುಂಬಾಗಳಿತ್ತೆಂನ । ತುಡುಗಾಗಳಿಲ್ಲೆಂನ । ಬಂದು ಗಘು ಬಂದಾಗಳಿಲ್ಲೆಂನ । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಯಿಲ್ಲೆಂಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಯಿಲ್ಲೆಂಬ । ಬಂದ ಪುರಾತರಿಗೆ ಯಿತೆಂಬ । ಸಾವಾ
ಗಲಿದೆ ಪವಡಿ ಸುಲಕೊಯ್ಯಂಬೆ । ಡವರಿಗೆ ಹೆಣ ಬಿಟ್ಟಿ ಹೇಳಿತ್ತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।೨೨೧। ಪಾಪಿಯ ಧನ ಪ್ರಾಕೃತಕಲ್ಲದೆ । ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದಯ್ಯಾ । ನಾಯ ಕಾಯು ನಾಯಿಗಲ್ಲದೆ । ಪಂಚಾಮೃತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದಯ್ಯಾ । ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣ
ರಿಗಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಆಧರ್ಮದ ಧನ ಸಂದಯ್ಯಾ ।೨೨೨। ಬತೆಯ ಮಾಮಿಕನ್ನನ ಕಲಬಲ ಚರನ ಅಷ್ಟ । ಬಿಪಿ ಯಮಾಂಸ ಪ್ರ … ದಾಯಿತ್ತಲ್ಲಾ । ಶಿವ ಭಕ್ತಿಮತಿ ಕ್ರಂವ್ಯಾ । ಮಧಾನಂ ಚ ವಿಧಿವತ್ಕೃತೇ । ನಿಃಫಲಂ ತು ಪ್ರವೆ … ನಂ ।

ಸರವೆಂನರಕಂಪ್ರಜೆತೆಗೆಯುಂತೆಂಬುದಾಗಿ।ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರನರಿಯದೆ।ಶೀಲ್ತಿಗೆವಾತ್ತಿಗೆ ಹೊಡೆದಡೆನೆಮ।ಪ್ರಾಣೊಜೆಯತೆವಾ॥೨೩೪॥ ಪೃತ್ತುಮತ್ತೆರಬೇಮಿ।ಬತ್ತುಪೊಯಮನು।ನೆಂದಾಲಿಭಿಗೆಯನೆಕಲಿಸೆಂಬಲೆ
ಮಾಡದೆ ನೊಡಲಾಗದು।ಅಲವರಮಡಿಯಕೆಳವಾಗದು।ಅಂಡಜ ಉದ್ಭಿಜ ಶ್ವೇತಜ ಉದ್ಭಿಜ ಜರಾಯುಜವೆಂಬಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅವಿತವ್ಯಲ ಕೊಟ್ಟಬರಾರಾ।ಪಡೆ ಯವಿಗೆಲುಂಡಿರು ಮು ಅಂಬಿಕ್ಷಿದಂತೆ।ಯಂನಿಂದಕೆಲಯಿತ್ತು।ಯಂನಿಂದಕೆಟೊಯಿತ್ತುಯೆಂಬಲವನಬಾ
ಯವಿಮೆಟ್ಟಿಪೊಡಿವನುಪೊಯ್ದದೆತಾ ಮುಂಬನೆಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೩೪॥ ಅನವರತಮಹೆಸನೆಂದು।ಪುಪ್ಪರಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿ।ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ಮನೆ।ಅರುಅಂದಣಾಗಿತಿಯಮನೆ।ಸರ್ವಜೀವದಯಾಪಾರಿಯಂದು।ಮೊತದಯಕಿಕ್ಕುಲನಮನೆ।ಸಯ್ಯಾನದ
ಕೆಡು।ಸೂಳೆಯಮಗಮಾತ್ರವಮಾಡಿದರೆತಾಯಪೆಸರಾಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ ತಂದೆಯಪೆಸರಿಲ್ಲ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨೫॥ ಶ್ವಾಲಾಣ್ಣಿ ರುದ್ರನ ಪಿಶಾಚಬನಜುಯದಲರು ಕಾಷೆಬೆಳೆನು ತಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ।ಕಾನನವದಲಿಯಲ್ಲಿ।ಕಿಚ್ಚುಬಾಘುವೆಯಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾರೆಲುವ
ಬಪ್ಪುಬಿನಂತೆಯಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ।ಮನಸಜರು ನರಬಿಂದ್ರದಾಸ್ತಗೆ। ತತ್ತಾಲಪ್ರೆಮವನರಿಯದೆ।ಫಲವಕೆ ಮಾಡಿದವಕ್ತ।ಯಿರುಘುಸತ್ತಿಗೆಯಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೭॥ ಪರಶಿಮಾಡುವದು ಪರಕೆಯದಂಡ।ನೆರಹಿಮಾಡುವ
ತಂಬಿನಭಕ್ತ।ಪರಸಬೇಡ ನೆರಹಬೇಡ ಬಂದಭರವನರಿ ತಡೆನೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪನಂಮಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨೮॥ ಪರದಾಡ ಲೆವಸುವನ್ನು ಮದಪಕ್ತರಿಂಗಲ್ಲದೆಕಡಬಿಡ್ಡಿಯ ಹೊದಲಾಗದು।ಬಂದರಾಂದುದೆಸು।ಬಾರದಿದ್ದ ಡೆರದುದೆಸು।
ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಾನ।ಯಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಾ ನ।ಲಿಂಗದಾಡಲೆಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಾರಿತ್ತಾಗಿ।ಬಂದಿತೆಂಬಲರಿಸಾಮವಿಲ್ಲ।ಬಾರದೆಂಬದುಃಖವಿಲ್ಲ।ಯಿದುಕಾರಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ।ನಿಂಮಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆಕಡಬಿಡ್ಡಿಯ ಹೊದಲಾಗ
ದು॥೨೨೯॥ ಲಾಡದಲಾರದಲ್ಲುಗಳುಕಾಣಾ ಗಂಗೆಯಾಂಸಲ ಹೊಡುವಂತೆ।ಮಾಡಲಾಗದು ಭಕ್ತನು।ಕೊಡಲಾಗದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ।ಹಿರಿಯರು ನರಕಮಾಂಸವನ್ನುಜಿಸುವ ರೆ।ತನುಮಕ್ಕಿ ಮನಯುಕ್ತಿಮಾಡಬೇಕು ಭಕ್ತಿಯ।ಮಾಡಿಬಿಕೊಳ್ಳಬೆ
ರುಜಂಗಮ ಮಾ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೩೦॥ ಬಂದುದ ಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆನೆಮ।ಯಿದ್ದುದವಂಚನೆಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದುನೆಮ।ನಡದು ತಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅದುನೆಮ।ನುಡಿದುಹುಸಿಯದಿದ್ದರೆನೆಮ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರು ಬಂದರೆ।
ಊಡೆಯರಿಗಾಡದೆಯ ನೊಪ್ಪಿಸೂದೆನೆಮ॥೨೩೧॥ ಶೀಲವೆಂಬುದು ಶೀಲಕೆನೆಯನೆಮ।ಕೆನೆ ತಪ್ಪದಬಳಿಕಕಿಚ್ಚಿಡಿಯನೆಮ।ಬೆಂಕಾವೆ ನೆಮ ಬೆಲ್ಲದನೆಮ।ಅಂಬಲಿಯ ನೆಮ ದವನಾರನೂ ಕಾಣೆ।ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿಯನೆಮದಾ
ತನಂಮಮಾದಾರಚೆಂನಯ್ಯಾ॥೨೩೨॥ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಕೆಟ್ಟರು ಮನವಿಲ್ಲದೆ।ನೀಡಿನೀಡಿಕೆಟ್ಟರು ನಿಜವಿಲ್ಲದೆ।ಮಾಡುವ ನೀಡುವ ನಿಜಪಿತ್ತೆಗುಣವುಳ್ಳರೆ ಕೂಡಿಕೊಂಬನಂಮಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೩೩॥ ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದುಮ
ನದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದರೆ।ಯೆಡಿಸಿಕಾಡಿತ್ತುಶಿವನ ಡಂಗುರ।ಮಾಡಿದೆನೆಂನರಿರಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ।ಮಾಡಿದೆನೆಂನದಿರಾ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ।ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡಿತ್ತನಿವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೩೪॥ ಕಳಬೇಡ ಕೊಲಬೇಡ ಹುಸಿ
ಯನುಡಿಯಲು ಬೇಡ।ಮುನಿಯಬೇಡ ಅಂನ್ಯರಿಗೆ।ಅಸಂಪ್ಯಬಡಬೇಡ।ತಂನ ಬಂಣಿಸಬೇಡ।ಯಿದಿರ ಹಳಿಯಲು ಬೇಡ।ಯಿದೆ ಅಂತರಂಗಶುದ್ಧಿ।ಯಿದೆ ಬಹಿರಂಗಶುದ್ಧಿ।ಯಿದೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನೊಲಿ

ಅರಸು ಬಹರೆ ॥ ೧೩೬ ॥ ಶಿವಭಕ್ತನ ದೇಹ ಮಂದಿರ, ಶಿವನು ಹಿರಿಯವ, ಅಂತ್ಯಜ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸದಿದ್ದರೆ, ಯಾನ ಮಾದ ನಯ್ಯಾ ಲಿಂಗವು, ಯಾನ ಕೊಡ ನಯ್ಯಾ ತಾನು, ಯಾನ ಬೇಡಿದುದ ನೀವ ನಾಗಿ, ನಂಬುಗೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಭಕ್ತಲಿಂಗ, ಯುಕ್ತಿಯ ... ಕೂಡಲಸಂಗಮ

ದೇವಾ ॥ ೧೩೭ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ಭೃತ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಕ್ಕಿ ಆಯದು ಪಥವೆಂದರೆ, ಬಿರುದವನು ಹಿಡಿದು, ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯದು, ನುಡಿದು ಹುಸಿವ, ನಡೆದು ತಪ್ಪುವ, ಪ್ರಪಂಚಿಯ ನೊಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೩೮ ॥ ಸತ್ಯವ ನುಡಿದ ತಂಬು ದಯ್ಯಾ

ಸುಖದಾನವಯ್ಯಾ ಸುಖದಾನವಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನ ದಾರೆ ವಕ್ತ್ರಯು, ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಹಿಡಿಯದ ದಂಡವನು, ಅಬರಾದ ದಾಗಲಿ ಹಾಗಲಿ ಯ್ಯರಯ್ಯಾ ॥ ೧೩೯ ॥ ದೇವಲೋಕ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬುದು ಬೇರಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೋ, ಸತ್ಯವ ನುಡಿವುದೆ ದೇವಲೋಕ

ಮಿಥ್ಯವ ನುಡಿವುದೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ, ಆಚಾರವೆ ಸ್ವರ್ಗ, ಅನಾಚಾರವೆ ನರಕ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆ ಪ್ರಮಾಣು ॥ ೧೪೦ ॥ ಮುಂಗಾಲ ಪಾಪವೆಂಬುದು ತಂಬು ಕ್ಕಾಣಿರೆ, ಅಯ್ಯಾ ಎಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ, ಎಲವೊ ಎಂದರೆ ನರಕ, ದೇವಾ ಭಕ್ತ ಜಯ ಜಯ ಅಯ್ಯಾ ಎಂಬ ನುಡಿ

ಯೊಳಗೆ ಕೈಲಾಸವಿದ್ದುದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೪೧ ॥ ಮಾನಿ ಬಂದಿರಿ ಹದುಳಿದ್ದಿರೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೈಸಿರಿ ಹಾರಿ ಹೋಹುದೆ, ಕುಳ್ಳಿರೆಂದರೆ ನೆಲ ಕುಳಿ ಹೋಹುದೆ, ಒಡನೆ ನುಡಿದಡೆ ಸಿರ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಡೆವುದೆ, ಕೊಡಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ ಒಂದು ಗುಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ

೫೦ ಕೆಡಹಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ವುದೆ ಮಾಬ್ಬನೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೪೨ ॥ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮರ್ತ್ಯಕಬ್ಬಯಸಲೇಕಯ್ಯಾ, ನಗುವ ಮನುಡಿವುದು, ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರ ನೆನೆವುದು ಮನ ಹಂಬಲಿಸಿ ಮಾಗಿರಲೇಕಯ್ಯಾ, ಅಬ್ಬಾ ಸಸ್ನಬಿಡೋನನ್ನ, ತನ್ನ ಜನ್ಮನಿರರ್ಥಕವ, ಗುರುಲಿಂಗ

ಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಾದವನ ನದಿ ಬಿದು ಮಾತನಾಡುವದಯ್ಯಾ ॥ ೧೪೩ ॥ ಶಕ್ತಿಯುಂಬ ನಿಧಾನವ ಸಾಧಿಸುವರೆ, ಶಿವಪ್ರೇಮವೆಂಬ ಅಂಜನವ ನೆಚ್ಚು ಕೊಂಬುದು, ಭಕ್ತನಾದೆ ಲಿಂಗೆಯುಬಿಡ

ಖಾವಗಜವೈದ್ಯಾ ॥ ೧೪೪ ॥ ಕಂಡ ವಸ್ತುವಿಗೆ ತಿಳಿದು ಮುನಿದಾತನೆ ವಕ್ತ್ರ, ಮೃದು ವಚನವೆ ಸಕಲ ಜಪಂಗಳಯ್ಯಾ, ಸದುವಿನಯವೆ ಸದಾಶಿವನೊಲುಮೆಯಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ನಂ

ಯಂಬ ವಚನರೆಲ್ಲರು ಕೂತುಗ, ಹತ್ತಿರರರ ತಿರವಿ, ಮತ್ತೆ ಕೇಳಕೆ ಹಾನಿ ಕರಣವೆಂಬು, ಹುಸಬಾಯಮೆ ಚೈಕಿರಿ ದಾಗಿ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವನು ಹಿಡಿದು ವಿನಯ ತದ್ಧ್ಯಾನವು ಕ್ವರೆಯೆತ್ತಿ ಹೊಂಬನ

ವಕ್ತ್ರ ವಕ್ತನಮ ಸೇಗಂ ಬರೆಚಿ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವಮಾಡದೆ ಬೆಸುಕ, ಶತ್ರನಾಗಿ ಕಾಲಪಾಶಯು ಒಸೊಂಡರೆ, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ನಕ್ಕಿಂಗೆ ಹಾನಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾಡುದ ದಾರಿಯ ಹಾಗಿ, ವಕ್ತ್ರ ನುವಕ್ಕೆನ ಕಾಬುದಸ

ದಾಚಾರ, ಅತ್ತ ಕೂಡಿದಾ ಭಿಖ್ಖಾ ಹಟವ ಮಾಡಿದವರೆ, ಕೂಡಿಕೊಂಬನು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ॥ ೧೪೫ ॥ ದಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವದಾವುದಯ್ಯಾ, ದಯವೆ ಬೇಕು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯು, ದಯವೆ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನಂತ

ಲ್ಲದೊಲ್ಲನಯ್ಯಾ ॥ ೧೪೬ ॥ ತಿತ್ತನಗೆ ಮುನಿವರಿಗೆ ತಾ ಮುನಿಯಲದೇಕಯ್ಯಾ, ತನಗಾದ ಆಗೇನು ಅವರಿಗಾದ ಚೇಗೆನು, ತನುವಿನ ಕೋಪ ತನ್ನ ಹಿರಿಯತನದ ಕೇಡು, ಮನದ ಕೋಪ ತನ್ನ ಅರಿವಿನ ಕೇಡು, ಮನೆಯೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು ಮನೆಯ ಸುಟ್ಟಲ್ಲದೆ ನೆರೆಮ

ನೆಯ ಸುಡದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೪೭ ॥ ಅರ್ತಿಗೆ ಕಾತ ಪ್ರಿದರಿಸಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆನು, ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆನು, ಶರಣರು ಶರಣರಲ್ಲಿ ಗುಣವ ನರಸುವರೆ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು

ಂ ದುಶ್ರಿವಿಸಬಾಕೂ ॥ ೧ ಶೆಲ ॥=॥

ನುಡಿದು ಸ್ಥಲದ ಗಾರುಡಿಗ ಬಿನ್ನಹ ಜಂಗಮದರಿಂದರಿಕೆ ಕೆಡಿಪರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸಬಿಸು ಅರಿವು ಕಾರಣ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೊಡದೆ ಅ ತೋಗಿ ಸಂತೋಷ ದಾಗಿ। ಯೆನ್ನ ಮನದ ತಪ್ಪ ವರಿದು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಗಣಂಗಳ ದಕರು ... ಕೂಡಲ
ಮುದಿಪೆ ಮಾ॥೧ ಕ॥ ಕರಗಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಮನದ ಕಾಳಿಕೆಯ ಕಳೆಯಯ್ಯಾ। ಪರಿಣಾಮ ತಂದೆ ನಮಟ ವನಿಕ್ಕಿ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಕಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಬಡಿಹೆ ಕೆತಂದೆಂ ನಕೆಡಿ ... ಯ ಮಾಡಿ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪಾದ ಕಿರಾಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಸಲಹು ಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೦॥ ತಿದಾಬಿನಾಮ ನಿಸ್ಸಾಮಂ। ಮಹತ್ಸಂ ಮಹಧಿಕ್ಷರಂ॥ ಗುರಾಕ್ಷ ಮಂತ್ರ ಮಾರ್ಗೇಣ ಯೆ ... ॥ ಯೆಂದುದಾಗಿ। ವಚನ ಪಾತಕ ಕೆಡೆಂನ। ವಚನದಾತುಂಗ ... ಕಾಡಿ ಕಾಡಿ ಹಲವೆಂನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಅ
ಹಂಕಾರವೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವೇನ॥೧೪೧॥ ಅವ ಬಲವರೆಂನದೆ ಚರಣಕ್ಕೆ ಎರಗಲು। ಅಮೃತನವೆ ಅಬಿಬ್ಬನೆ ಬೆರವೆನಾ ... ಯ ತೆಯ್ಯಾ। ಆಕೆ ... ಕನ ಲೂಡಿ ಬೆಘ ಗಾರದಂತೆ ಮಾಡು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೨॥
ನಡೆ ಯೆ ಕಂಡಾ ನಂಬಿ ನುಡಿಯಲ್ಲಾ ಉಪಚಾರ। ಮಿಗಿಲಾಂ ದುಮಾತು ಬಂದರೆ ನ್ರಿಶಿಸವಾ ಬೆನು। ತುಮ್ಯಾಪಾದರೆ ಉಂಬೆ। ಹುಮ್ಯಾಪಾದ ಬೆಲಾಡುವೆ। ಆ ಬುಬೆಡ್ಡ ದಡೆ ಆ ಘು ನೆನ ನಿವನಯ್ಯಾ। ಆ ಕಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು ಅರಸಾಗಿ ನಡದರೆ ಆಗಿಗಾಬಡಿ
ತೆಂನ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಭಕ್ತಿ॥೧೪೩॥ ಯೆರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭ ಕ್ತರಾದರೆಂ ಮವರು। ತಬಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದರೆಂ ಮವರು। ಕೊರಳಿ ಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದ ಬೆಂ ಮವರು। ಜಂ ಬಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದ ಬೆಂ ಮವರು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಮುಗಿಸ
ರಾಳಿಯುಂನ ಭಕ್ತಿ ಅಬೆ ಯಾಯು ತಾ॥೧೪೪॥ ಮನಕ್ಕೆ ನಾಚದ ವಚನ। ವಚನಕ್ಕೆ ನಾಚದ ಮನ। ಕುಂದು ಹೊಚ್ಚನುಡಿವೆ। ಜಾಂದು ಮಾತಿನ ಗೆಲ್ಲ ಸೋಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ಹೋರುವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರೂಯುಂ ನಾ ತ್ವರೆಂಬೆ॥೧೪೫॥ ಯೆಲ್ಲವೆಮ ಬೆ
ತೆ ಕಂಬೊಡರಂತೆ। ಬಡಮನೆ ಬೆಂನ ಕಾಡಿ ಹಿತ ರಯ್ಯಾ। ಮತಿಯುಳ್ಳದ ಮರುಳನಾನಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳರ ಬಡವನಾನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ನೆನಹಿಲ್ಲದೆ ನಿಗ್ಗ್ರ ನಾದೆಯ ನಗಿ ನಕರು ಕಾಸೋ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೬॥ ಲಿಂಗವನ ಕ್ಷೈ ಮನದ
ಜಂಗಮವನಂಬದೀ ಮನತು। ಕೂ ಪರತ್ತಂಡರಿವಲ್ಲದೀ ಮನ ಕೆಟ್ಟೆ। ಯಾ ಮನದ ವೃತ್ತಿಯನೆಲ್ಲಮ ಬಿಸಿ। ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ ಶರಣಾರ್ತೊ ಬುದ ಕರುಣಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೭॥ ಅನನಕುಂದದು। ತಿಸನಮಾಡದು। ಅರತವ ಜಗ
ದು। ಶೈವಪಾರಮಾಡದು। ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಹೆಬಿನಯ್ಯಾ। ಕಾಯ ವಿಕಾರಿಯಾನು। ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಜಿಬೆನಯ್ಯಾ। ಜೀವ ವಿಕಾರಿಯಾನು। ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ತೆಬೆನಯ್ಯಾ। ಶರಣನಲ್ಲಲಿಂಗೈಕ್ಯನಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಬೆಂತರ ನಾನಯ್ಯಾ॥೧೪೮॥ ಕ
ದುರ ನೆಸು ತಾಳದ ರಿಯಾ। ಕಿಸರು ಮಾಬುದೆ। ಯೆಂನ ಕಾಯದ ಮುಕ್ಕ್ರ ಅತಗುಣಂಗಳ ಕಳದು ಕ್ರೈರೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ ಕಂಬಳಿಯ ಮಿಕ ಗಬಿ ಕಲನಾಬಿದಂತೆ ಕಾಣಿರಿ ಯೆಂನ ಮನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ನಿಮಗೆ ಶರಣಾರ್ತೊ ದು ಶುದ್ಧಕಾಣಯ್ಯಾ॥೧೪೯॥ ಕಾಮಕ್ರೋಧ
ವಿಂ ಮಸಾರಿರಲು ಪರರ ಬಿಡಲಾರೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಮುಪ ಮಾಜಿಸಿ ಭವ ಬಂಧನ ಬಿಡದೆ ಕಯ್ಯಾ। ತಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಬೆಂಪ್ಪು ಬಿಡದೆಂನಕ್ಕ್ರ ನಿಮು ಪೂಜಿಸಿಯೆ ಬೆಸನಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಮನದ ಅಲಗು ನಾವಿಕೆಡದು। ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬ
ವ ರ್ಯ್ರೆಣಾಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೫೦॥ ದುರ್ಜನನಿ ದುರಾಚಾರಿ ಯೆಂದೆನಿಸ ದಿರಯ್ಯಾ ಯೆಂನ। ಲಿಂಗ ಬೆಸನಿ ಜಂಗಮ ಪ್ರೇಮಿ ಯೆಂದೆನಿಸಯ್ಯಾ। ಅವಸ್ಥೆಮನು ಹಾಕೃತ್ಯಂ ಯೆಂದೆನಿಸ ದಿರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿರಗೊ ...
ವಾದ ಲೆನು॥೧೫೧॥ ದ್ರತಿಗೆ ಟುಟ್ಟ ಅಂನ್ನರ ಬಿಡದಂತೆ। ಮತಿಗೆ ಪ್ಲು ಪರರು ವಗಾಗ ಗದಂತೆ। ಪರ ಸತಿಯರ ತಿಗೆ ಮನ ಹಾವದಂತೆ। ಶಿವ ಜಂಗಮ ವಚನವ ಲಾದ ನಾಡ ದಂತೆ।

ಅರಿಸ್ವಜಾತಿಯ ಸಂಗವ ಮಾಡದಂತೆ। ಯೆಂನ ಸಂಪ್ರತಿ ಬಾದಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।।೨೩।। ಮತ್ತಾಂಧ ಕಾನನದಂತೆ। ಮತ್ತಾಂದ ನೀಳದಂತೆ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪಾದವಲ್ಲದೆ। ಅನ್ಯವಿಷಯಕ್ಕೆ ಳಸದಂತೆ ಇರಿಸಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।।೨೪।।
ಮತಿ ಮುಂಧನಾಗಿ ಗತಿಯ ಕಾಣದೆ ಬಳಲಿದೆನಯ್ಯಾ। ಕುಟ್ಟುಗುರುವ ನಕಯ್ಯ ಕೋಲ ಕೊಟ್ಟು ನಡಸುವಂತೆ ನಡಸಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ನಿಂಮ ಶರಣರಾ ಕ್ಷದಮಿಕ್ಷದನಚ್ಚಿಸು ಮಚ್ಚಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।।೨೫।। ಕಾಣ್ಬದನೆಲ್ಲವ ಕಾಣಲಾರೆನಯ್ಯಾ ಕೇಳದುದ
ನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಲಾರೆನಯ್ಯಾ ಕ್ರಾಹಾ ಬಿಲ್ಲಲೆಂಮ ಳಿವನಲ್ಲಿ। ಇ ಬಿಂಯ ಉಯ್ಯವಳಿಯ ಮುಂದಿರ್ದು ಮಾಡದಕನಸ ಕಾಬರ ನೊಳ್ಪನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।।೨೬।। ಕಾಣಬಹುದೆ ಪರುಷದ ಗಿರಿಯ। ಅಂಧಕಂಗೆ। ಅರಿಯಬಹುದೆ ರಸದ ಬಾವಿ ನಿಧಾನಂಗಳ
ಗೆಂಯು ಬಹುದೆ ಕಡವರವ। ದಾರಿದ್ರಂಗೆ। ಕರೆಯ ಬಹುದೆ ಕಾಮಧೇನು। ಅಕ್ಷದ್ದಂಗೆ। ಬೋಂನ ಹುಳುವ ಕಂಡು ನಡುತಂನ ಬಾಲವ ಹುಂಣು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಬಾಲಬಹುದೆ। ಯೆಂನೊಡೆಯ ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದವಂಗೆ ಕಾಣಬಹು
ದೆ।।೨೭।। ಯಂತಕ್ಕೆ ನಾ ನಿಂಮ ದೇವನೆಂದರಿವೆನು। ಯಂತಾಗಿ ನಿಬೆಂನನಾ ಟಿಂದರಿಯರಿ। ನಂಬಲರಿಯೆ ನಂಬಿಸಲರಿಯೆ। ಬಾಲಿಂಯ ಲಾರಿಯೆ ಬಾಲಿಯಿಸಲರಿಯೆ। ಯತ್ತಾತ್ಥಾ ಬಾಲಸ್ಥತಾ ಲಿಂಗ। ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನಸಂಶಯಃ। ಯ
ಥಾ ಪಕ್ವಸ್ಥತಾ ಸಿದ್ಧಿ। ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನಸಂಶಯಃ। ಯೆಂದುದಾಗಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಕೆಳವ್ಯಾ ಹೊಡಿ ಹೊಡಿ ವರುಷ ಕೊಟಲೆಗೊಂಡೆನಯ್ಯಾ।।೨೮।। ಅಲಸಿನ ವನಿ ಮಿಂದು। ಹಂದಾಡಿ ಗಿರಿಯನಿತಾಟ್ಟು। ಮಧುರ ಫಲವಿಲ್ಲದ ಲಲನೆಯ
ಂತೆ। ಇಕ್ಷುವಿನ ತೆನಯ್ಯಾ। ಬಿಹಾರಿಯ ನೆಹೂಪ। ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ನೆಕಟ್ಟಿ। ಶಿವನಿಂ ಬೊಲಲಿಲ್ಲದಂತೆ ಆನಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಕೆಟ್ಟ ಬಾಳು ವಬಿಲ್ಲಯಂಮ ಬರಕಲದಲ್ಲಿ। ನಿಸೋಲಿದಂತೆ ನಲಹುಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।।೨೯।। ಬದೆಯ ಸ್ವಮನ
ವೆಂನ ಬಿಡದೆ ಬಸುರಿಂಗೆ। ಕುದಿಯಲಲ್ಲದೆ ನಿಂಮ ನೆನೆಯಲುತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟೆಯ್ಯಾ। ಯೆಂತಾ ಲಿಂಗತಂದಿ ಯೆಂತಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಪೂರ್ವಲಿಖಿತ ಬರೆಹ ಇಯನಾಯ ಲಲ್ಲದೆ। ಅಟ್ಟುಂಣ್ಣತೆ ಬಹಿಲ್ಲೆನಗೆ। ನಿಶರುಣಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ।।೩೦।। ತಾಮಸ ಮುಸುಕಿ ಕಂಗೆಳಕೆಡಿಸಿತೆಂ ನವಕತಿ। ಕಾಮ ಬೆಂಬತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿತೆಂನವಕತಿ। ಲಧರಕ್ಕೆ ಹುದಿಕು ಬಿಡು ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿತೆಂನವಕತಿ। ಬಿರನಾಕ್ಷೆನ ಹೊಯ್ತಂನವಕತಿ। ಹೊಕಾಮೂಲನಾಮಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಕ್ಷನಾಹದು ಳ ಬಿರದೆಬಾಂಯ ತೆಗಾದಿ ಹೊಯ್ತೆಂನವಕತಿ।।೩೧।। ಯೆನಿಕ್ಕರೆ ನಿದ್ದರಾಲ್ಲದು ನಿಂಮನು ಖಾವಕ್ಕೆಂನ ಮನಸು। ದಂಬಕನೆಂಬ ವನು ನಾನು ಕಂಡಯ್ಯಾ ಹಾವಳಿಯ್ಯನ ಹೂಜಿ ಬಿಹಾನವರಾನಿಂ ಂತೆ
ಬಿಡದಾಗಿ।।೩೨।। ಚಿಲ್ಲವ ತಿಂದ ಕೋಡಗದಂತೆ ಸಿಯ್ಯಹ್ನ ನೆನೆಯ ಬಿರಾ ಮನವೆ। ಕಚ್ಚಿತಿ ದನಜೆಯಂತೆ ಹಿಂದಕೆ ತಸದಿರಾ ಮನವೆ। ಗಗನವನಡ ಬಿದಕಾಗೆಯಂತೆ। ದೆಶೆ ದೆಶೆಗೆ ಹಂಬಲಿಸದಿರಾ ಮನವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಕಂಡು ಲಿಂಗವೆಂದೆನ ಮು
ಮನವೆ।।೩೩।। ವಡೆಯರ ಕಂಡರೆ ಕೆಡ್ನಾಗ ಬಿರು ಮನವೆ। ಬವದ ಖಾಡಿಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಬರೆ। ನಿಸನಿಯತನಾಗಿಯ ಯಪಿತನಾಗಿ। ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಡರ ಶರಣೆಂನು ಮನವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಕೃಪೆಯು ಸೊಹುವರಿಕಿಂ ಕಳೆನಾ
ಗಿ ಬದುಕು ಮನವೆ।।೩೪।। ಕೊತಾನು ಕೊಟ್ಟಜ ಹುಡುಹಾ ಬಿಕೆಟವೆ ಗಾತ್ರವೆ ಕೆಮನವೆ। ಕಿಂಚಿತ್ತು ಇತ ಬಾಂದ ಸಂತ ಕೊಡಿ ಜಪ ಉಪಪೆಂಬುದೆ ಕೆಮನವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ನಂದಾ। ಅರಿವಾಧಮ ನವೆ।।೩೫।। ಮನವೆ ನಿಂ
ಬದುಕು

ದಪಣ್ಣಿಗೆ ವಲಮು ಅರಿಯದಲ್ಲಾ। ಮನವೆ ಲಿಂಗವ ನಂಬು ಕಂಡಾ। ಮನವೆ ಜಂಗಮವ ನಂಬು ಕಂಡಾ। ಮನವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಬಿಡದೆ ನಂಬು ತು ಕಂಡಾ॥೧೯೬॥ ಸುರರ ಬಿಡದವರಿಲ್ಲ ನರರ ಬಿಡದವರಿಲ್ಲ ಬಿರಿದೈತ್ತಿಗೆ ಬೆದಕ ಮನವೆ। ಆರುನಾದಕ್ಕೆಯಂ
ಬಿಡಿ ಬೆಡಿ ಬಳಿರ್ದ್ದು ತನಗೆ ಬಿಡ ಮನವೇ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ಆರ ಬಿಡದವರಿಲ್ಲ ಮನವೆ॥೧೯೭॥ ಆಡಿ ಅಘು ಹದಿರಾ ವೆಸು ಮಾಡಿ ಮರುಗಬೇಡಾ। ಎಸೆ ಮನವೆ। ಮಾಡಿ ತಪ್ಪದಿರ್ಕೋಟಿ ಬಿಡದವರಿಗೆ ಲಿಂಗ ನದಿರು ಕಂಡಾ। ನಾದ ಮೂರ್ತಿ ಬೆಡಸಿರಗಾಡ್ಡಿ ಬೆಡು ಕೂಡ
ಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಕಾರಾ॥೧೯೮॥ ಪ್ರಾದಯದ ಶತ್ರು ಹುಟ್ಟದೆ ನಾಲಗೆ ಬೆಲಂಬಾ। ಆಡಿಷ್ಟೆ ಬೆಂಬಾ। ಪಾಡಿಪೆ ಬೆಂಬಾ। ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚ ಶಿವರಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿಪೆ ಬೆಂಬಾ। ಆನು ಯಂನಾಂತೆ ಮನ ಮಸೆದಂತೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತಾನು ತಂನನ್ತೆ॥೧೯೯॥ ಲಾ
ತ್ರೆಯ ಮ್ಮೊ ವಾರನ ವಗೆ ವ್ಯಾಸನಾಬು। ಹೊರಗ ಚಂಬಂನಾಕರೆ ವೆಸೆ ಇತಯ್ಯಾ। ಸ್ನಾನ ನಿತ್ರೆ ಅಗ್ನಾನಿತ್ತ ಪದಂತೆ ಆಯತ್ತಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಮತಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೦೦॥ ಲೋ ಕೊಪ ಚಾರಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವೆನಯ್ಯಾ। ಮನದ ತಾ ಮಸ ಬಿಡದು। ಮನದ ಕಳಬಿಡದಯ್ಯಾ।
ಶಿವ ಶರಣರೆಂಬುದು ವಪ್ಪುಹೃ ಅಳವಡದಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಮನದ ಕ್ಷಿಯರೆದು ತ್ತಂನಕ್ಕೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಶರಂತಾಕ್ಷಿ॥೨೦೧॥ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವೆ ನಲ್ಲದಾನು ಸಜ್ಜನ ಪೆಂನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಯಂನೆ ತೆನನ ಅಸುವೆನಂ ಬಿಯ ನಂಬದ ಡಂಬಕನಾನಯ್ಯಾ।
ಪಾವತಾಂಬಿಕ ಬಿಯಬಿಡು ವಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ ಲಾ॥೨೦೨॥ ಕಲಿಕೆ ಸುದ್ದನಾದೆ ನಲ್ಲದೆ ಯಂನ ಮಕ್ಕೆ ಸುದ್ದನಾಗಿ ನೆರೆಯಯ್ಯಾ। ಶ್ರೈಮುಕ್ಕೆ ಬೂಜಿಸುವೆರೆಂನಕ್ಕೆಸು ದ್ದವಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಮನ ಮುಕ್ಕೆ ಬೂಜಿಸುವರೆಂನ ಮನ ಸುದ್ದವಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಪಾವ
ಸುದ್ದ ಬಾದಡೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ನಿತ್ತಬಾಯಂದುತ್ತಿ ಕೊತ್ತ ನೆರೆಯ್ಯಾ॥೨೦೩॥ ಕುಲಮದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಜಂಗಮವ ಬೆದವಪೂಡು ವಿಹುಲವೆನು। ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪ್ರಾಂಪಜಿತ ಫಲ ಮದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಲಿಂಗವ ಬಿದವ ಪೂಡಾವೆ।
ಜಂಗುಳಿಯ ತಾವಗಾ ವಹ್ಮಲಪುರು ಕುವನಿವ ರಿಸುವಂತ್ತಿ ತನು ವಕ್ತನಾ ಇತೆಂನ ಮನ ವವಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೦೪॥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕರೆ ನಾಪ್ರಂಪ್ಪೆ। ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕುಲವಂಚೆ। ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಅಸುಚಿ
ಬಿಯುಂತೆ। ಯಾತ್ರೆ ವಿಧದಲಿ ಶಾವವಿದವ ನ ಅಸು ವೆನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ದಾರಿ ವಟ್ಟಲೆಂನ ಬಕ್ತಿ॥೨೦೫॥ ಲಯ ಕಿಕರಕಂಡು ಆಡುವೆ ಪಾಡುವೆ। ತಾ ಕ್ಕಿಚರ ಕಂಡು ಅಡ್ಡುವೆ ಪಾಡುವೆ। ಸಹಜಗುಣವೆ
ಂನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ನಿಜ ಬಕ್ತಿ ಯನಗಿಲ್ಲ ತಂದೆ। ಯಕೊ ಖಾಂ ಬಯನಗುತ್ತರಿಮಾ ಕನಿಕರು ಣಬಿಸಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೦೬॥ ದಾತ್ತಿಬೆ ವಿಬರಿವಂತೆ। ಯಂನ ಮನವ ಂಯ್ಯಾ। ಹೊತ್ತಿಂಗೊಂದು ಪರಿಪ್ಪ ಗಾಸುಂ ಬೆಯುಂತೆಂನ ಮನ
ಮು। ಬಾವಿಲ ಬಾಳುವೆ ಯಂತೆಂನ ಮನ ತು। ನದು ವಿರತಿದ್ದ ಕುರು ಡಂಗೆ ಅಗುಸಿಯ ಬಿಳಿಗಾದಂತೆ। ಕೆಲ್ಲದ ಬಕ್ತಿಯ ಬಯಸಿದರುಂಟೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೦೭॥ ಸತ್ತಸತ್ತಿಬಂದ ಸಯವಾದ ಶ್ರೀಪ್ಯಾಚಾರವೆನಗಿಲ್ಲವ
ಯ್ಯಾ। ಅನುದಿನ ನಿಂಮ ನೆನೆಯಲುಹ ಕ್ಕಿಯುಳ್ಳವಯ್ಯಾ ಯನಗೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಕರುಣಿಸ ವಿಮಾಡಯ್ಯಾ॥೨೦೮॥ ಶಬ್ದಸಂಬಾಷಣೆಯನು ಡಿಂಮ ವತ್ತಿಸನು ಡಿವೆ। ಪಾಪದ ಬಂನಾದ ಕೆಲಸದಂತೆ।
ಬದಿಯಕ್ಕೆ ಡಿಹ ಕ್ಷೈಪರಿಗೆ ಬಾರದು ನೋಡಾ। ಯಂನ ಮನದ ಲಾಂದು। ಪ್ರಾಪ್ತೆಯ ದಲಾಂದು। ವಚನದಲಾಂದು ನೋಡಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಆ ಸಿಬ್ಬನೆಂಬ ಪ್ರಮುಖಂಮ ಮಸಕವೆ ನಿನ ಬಂಕಿಸುವೆನಯ್ಯಾ॥೨೦೯॥ ಪೌಲವಾರೆ
ಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ಕೆಸರು। ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಳಲು। ತವರಾಜದ ನೊರೆ ತೆರೆ ಯಂತೆ। ಆದ್ಯರ ವಚನವಿರಲು। ಬೇರೆ ಬಾವಿಯ ತೋಡಿ ಮಪ್ಪುನೀರ ನಂಬುವ ನವಿಧಿಯಂತೆ।

ಆ ಯಿ ಹಿಂಗೆ ನಮ್ಮ ತಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೯೯|| ಮುದ್ದು ವಿನವಾವರದಲ್ಲಿ ಹೂಡದರೆಂಮವರು। ಹೂಸರವಳ್ಳಿಯುಂತೆಯುಂನಿರಲು। ಬಾವಲಬಾಳ್ವೆಂತೆರನಂತೆ
ಜನ್ಮದಾತೆಂ ಬನೆ ಜಳ್ಳವಬಿಡಲ ಹೇನು। ಪಕ್ರಾಲವ ಪಡವೆನೆ। ಪತ್ರೆಯ ಪುಷ್ಪವನರಿವೆನು। ಲಿಂಗವೆಂದು ಬಲ್ಲೆನೆ। ಜಂಗಮವೆಂದು ಕಾಬೆನು। ನಿಜ ನಿಜ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನೆ। ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ನಾ ಬಲ್ಲೆನು। ಯುಂನಲ್ಲಿನ ದೇಯುತ್ತಾ
ನಾಸುಪಕ್ಕೆ ನೆಂತಪ್ಪಿನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೯೦|| ಮುದ್ದುವಿನವಾವರದಲ್ಲಿ ಹೂಡದರೆಂಮವರು। ಹೂಸರವಳ್ಳಿಯುಂತೆಯುಂನಿರಲು। ಬಾವಲಬಾಳ್ವೆಯತೆರನಂತೆ। ಹಾತ್ಮಜೆಯದರು ಬದಂಗೆ ಅಗುಸಿಯಲಿ ಅಷ್ಟಮಾಯಿನ ಬಾದಂತೆ। ಅನುಪಕ್ಕೆಯ
ಬಯಿಸಿದ ಅಹುದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೯೧|| ಬಸುಬಬಾಳ್ವ ಬಿಗೆನಿಂ ಮಲ್ಲಿ ಮಸಿಯ ಹೂನಿ। ನೆ ಬಲಹಂಕಾರದು ವಂತೆ। ಕಾಲಸಾಲದಾರಿತ್ರಿಸ್ತಂಜನಿಂ ಮಮ ಜಿ ಹಾಸ್ತನಯ್ಯಾ। ಅಪದು ಹುಜಿಯುಂಬಿ। ಆ ಮಮ ಕಿಶಿ ದೆಂಬೋಯು ದನಿನೆ ಬಲ್ಲೆಯಯ್ಯಾ। ಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ ನು ಮ ಧರೆ ಹೊಕ್ಕರನಯ್ಯಾ ||೨೯೨|| ಮೂಗೆಕೆಂ ದಶನಸಿನಂ ತಾಬುತೆಂ ನಮಕ್ಕಿ। ಗು ಕಾಲವಹಿಸೃ ಬಾರದಾರಿಗಿಯು। ಕೆಶತೆಂ ತು ಬಾರದು ಯುಂನೆ ತಿ ಗ ತನಪ ಬೂಸಿ ಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೯೩|| ಕಾಲಯ ತಾಪ ಹೂಸಿ
೫೨ ಯ ತಾ ವ ಲ ಕೆ ದ ಬಿ ಡು ದ ನಾ ನ ಅರಿಯ ನಯ್ಯಾ। ಪಕ್ರಿಯ ಸುಳುವ ನಾನರಿಯದೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟೆ ಪರಿಯ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರ ಸಂಗ ಬಿಂದೆ। ಅರಿದರೆ ನಾನು ಬದುಕುವೆನಯ್ಯಾ ||೨೯೪|| ಯಾನ ನೋಡಿ ಯಾನ ಕೇಳಿ ಯಾನ ಮಾಡಿಯು ಫಲವೇನು
ನಿಂದು ವರಾತಿಯು ದಂನೈಕ್ಕೆ। ಶಿವಶಿವ ಮಹಾದೇವ। ಬಾಳಿಲ್ಲದ ವಕ್ರವಾಳೆಯುಂ ತಾಂ ಬತ್ತನಗೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೯೫|| ಮುಂನೂರ ಅರುವತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ವಚ ಮಾಡಿ ಕೆಳನೆ ಬತ್ತೆ ಮ ಬದಂತಾಂ ಬೇ ಪಾಪಕ್ಕೆ। ಯೊ ಬಿ
ಕಾಲ ಲಿಂಗಾ ಚ್ಛೆ ನೆಯ ಮಾಡಿ ಯಿ ಬೆನಯ್ಯಾ। ಮನ ದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಲ್ಲದಂನಕ್ಕ। ಹೊಡನೆ ತುಂಬಿದ ಪಾಲಕೆ ಡಪಿ। ಮಡುಗವೆಂನ ಕೆವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೨೯೬|| ಶಬ್ದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿ। ಮಾತಿಂಗೆ ಮಾತನೆ ಕೊಟ್ಟು। ನೆತ್ತಿ
ನಯ್ಯಾ। ಅನು ಭಾವ ಅಕ್ಕವೆ ಯಾಗದೆ ಚೆಲ್ಲು ನೆಬೆರ ತೆನಯ್ಯಾ। ಅಮು ತ್ತ ದ ಕೊಡನ ತುಂಬಿ ಬಡೆಯ ಹಾಯು ದು। ಅಜನು ಅಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂ ಮಾಂಧ ವೆ ಯುಂನ ಪಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೆ ತ್ತರ ನಾಂ ಯು ಕೆ ನರಕ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।
ರಿಸಲು। ಅಂಕಲಾ ಡಿದ ಕೆತೆತಿ ಗಂಗೆ ಸಂಗವಯ್ಯಾ ಕಾ ದಿ ಗೆಲಿಸೆಯ್ಯಾ। ಯುಂ ನೆನು ಕಾದಿ ಗೆಲಿಸಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ಯುಂನ ತನು ಮನ ಧನ ದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಯುಲ್ಲದೆ ||೨೯೭|| ಹೊದಿಬಿರಿದ ಕಳ್ಳಿಬಂತೆ ಆ ಯುತೆಂನಲಿಸು। ಕಾವಚಿಸುತ
ದು ವರೆ ಮನ ಬಿಲ್ಲ। ಆಗ ಕ್ಕೆ ಹಾಯಿತು ಬಿರಿದು। ಹು ಗರಣ ನೈಗೆ ದಿ ಯಾ ಯಿತ್ತು। ಮಾರಾಂತ ಜಂಗಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ। ಕಾಣದಂತೆ ಅಡಗು ಸು ದಿಟ್ಟ ದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಮೂಗೆ ಹುಲ್ಲು ದಾ ಬನೆ ಕೊಯುವಾ ||೨೯೮|| ಅಚ ಶರಣರು ನಿಂಮ ನಿಜ ನಿಜ
ನೆನವರು। ಬಚ್ಚಬರಿಯ ಮಾತನಾಡುವೆನು। ವ ಪ್ರಚ್ಛೆ ಅಲ್ಲವಕ್ಕೆ ನೆನೆಯದಿ ಯ್ಯಾದು। ನಿಂಮಾ। ಮೆಚ್ಚರು ನಿಂಮ ಶರಣರು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೩೦೦|| ಮೂದಲ ವಟ್ಟಿತ್ತು। ಹಾದೂ ದಕ್ಷವ ಟ್ಟಿತ್ತು। ಅಚ್ಚನೆ ಅಕ್ಕವಟ್ಟಿತ್ತು। ಕೂಜನೆ ಯ ಕ್ಕ
ಟ್ಟಿತ್ತು। ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲ ವ ಹಟ್ಟಿತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದರೆ ಯಿ ಗೂ ಡೆ ನೆನೆಂ ಬುದು ವ ಪುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲವ ದಮು ||೩೦೧|| ವ ದೆ ಯು ಲಿ ಕಾ ದೆ ಬೆಯ ನೋಪ್ಪು ಸ ವಾ ಅ ದೆ। [illegible] ಮ ವ ಮಾನವನೆ ನಾನೆ ನೆಂಬೆ। ನಲ್ಲಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅಲಗ ನಿಸು ಹುವಂ ತಪ್ಪುವೆ ಧನೆ ಮಾ ಮು ಲಿನ ಯಿರದು ಮು ನಿಂಗೆ ಕೆಂನ ದಿಂಮ ಲಾ ಬದಂ

ತಪ್ಪಿವೆಡ್ಡನೆ ಯಮುನೆದೆನಗೆ| ಅಂದಮುಂಜಾತ ಂಬಿಯನ್ನಿಕೀ| ಸವಂ ತಪ್ಪುಲಿಧನೆಯ ಹುಡೆನಗೆ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ| ಮಾಡಿನೋದು ಭೆಹಾಗೆರಕಾಲವನಾಮಾಡಿ ಹೆನೆಂದರೆ ಮನಕ್ಕೆಮನಾಚದೆ ಅಯ್ಯಾ||೩೦೨|| [illegible]
ನೆನಹಿಡಿ ಮದಯ್ಯಾ| ಯುಬಿಯದ ಬಿರಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಜಾಬಗುವ ಮಹೆಘೂದೆ ನಾಚಿಕೆ| ಆ ಸುವಾಕ್ಯನೆಂ ತಪ್ಪಿನಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದ್ದೇವಾ||೩೦೩|| ಯಮಂನವಕ್ಯವೆಂದೆಂ ಬರು| ಯಂನ ಹಾರ ಹಂಚೆ ವಳಬಾಲ್ತಿತನವನರಿಯರೆ| ಯಂನಭಾ ನಾಪ ಬಾನಮ [illegible]
ಯ್ಯಂ ೩ ರಣ್ಣಿ| ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿಯು ಶರಣರಲ್ಲಿ| ತನು ಮನಧನವು ಶರಣರಲ್ಲಿ| ವಂಚನೆಯು ಕೃಡಂಬಕನಾನು| ತಲೆಯೊಡ್ಡಿಗಿಕಂಸೊಬ್ಬಿಚಿದುವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೦೪|| ನೊಡುವರು ಕೃಕೆ ಮಾಡುವೆ ದೇಪಾರವ| ಯನಗೊಂದು ನಿಜ ವಿಜ| ಯನಗಾಂ ಮನಿ
ಂಪತ್ತಿಯುಲ್ಲ| ಲಿಂಗವತಾರಿ ಉದ್ಧರವಚಾರವಬಂಗಾಹ್ಸನಾನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೦೫|| ಭಕ್ತಿಯ ಕೃನಿತಿಲ್ಲ| ಯುಕ್ತಿ ಸೂನ್ಯನಯ್ಯಾ ನಾನು| ತನು ವಂಚಕ| ಮನವಂಚಕ| ಧನವಂಚಕನಾನಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಬಾಳ್ತೆಲಾತ್ತಿಯಂನಮಾತು||೩೦
೬|| ತನು ನಿಂಮುದೆಂಬೆ ಮನ ನಿಂಮದೆಂಬೆ ಧನ ನಿಂಮದೆ
ಮನೆ ಶಿಷ್ಠೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೦೭|| ಮಾರಬ್ಬರಿಗೆ ಅ
ನನಿಂಮದೆಂಬೆ| ಮತ್ತೆಯು ಆನಿಬಿಡದಂನಕ್ಕವಕ್ಕನೆ
ತ್ತಿಮುಸುಕನಿಕ್ಕುವೆ| ಗರುಡಂಗೆ ಪುಟಸಪ್ಪನ ತಾರು
ಬಾಜ ಕೊಂಬುದಯ್ಯಾ| ತನು ಮನಧನವಿವರಿಸಿನು ಡಿ
ಚನಕ್ಕೆ ವೆಳೆಯಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವೆಳೆಯುಲ್ಲ| ಹಡಿಕೆ ನೆಮ

ತಜಿ ಂಬೆ| ಮತ್ತೆಯು ವಂಚನೆಮಾಣದಯ್ಯಾ| ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂಬೆ| ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವೆಂಬೆ| ಮತ್ತೆಯು ವಂಚನೆ ಮಾಣದಯ್ಯಾ| ಲದ ಆದವೆ ಹಡದ ಥರ್ಕದ್ದನಿಂಮದೆಂದರಿಯದೆ| ಕಂ
ಗಸ್ಸಬಡಿ ಹದದಂತೆ| ಹಾರೆನೆಂನದು ಹೋಕೆಂನದು ಮಂನಾಯಿಂನದು ದಿಂದ ಮರುವಾದೆ| ನಿಂಮ ನರಿಯದ ಕಾರಣಾ| ಕಿಂಮನಿ ಕೆಟ್ಟೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೦೮|| ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣ ಅಬಿಮ
ಂತಪ್ಪಿನಯ್ಯಾ| ಶರಣನೆಂತೆನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಕೆಲರತಿಗೆಸಲ್ಲದಂನಕ್ಕಾ||೩೦೯|| ಆಮನಿಂ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ ಮರನೆಂಬೆ| ದಿಶಕ್ಕಲಂ ದರಿಶಾನಾದಂತ
ವಂತೆ| ಶಿವಶರಣರೆಂದರೆ ಕಿವಿಗೆಳ್ವದಂತಿಹೆನು| ಮನಕೆ ಮನವೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೧೦|| ಅದ್ವರ ವಚನ ಪುರುಷವೆಂದೆಂಬೆನು| ಆ ಪುರುಷ ವೆನಗೆಂತು
ಟ್ಟೆ| ನಾಂ ಶಿಂಗೆನ್ನಿರಿಸತಾರೆ| ಹಾಳೆಯರಮದ್ದಳೆಯಂತೆ ಸೊದಿವಡಂಬಕನಾನಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೧೧|| ಶಂಚಾನ ಛೆಂಬನಾಯನಚ್ಚಿನಿಂಮ ನಾನು ಮರದೆನಯ್ಯಾ| ಶಾ
ಚ್ಚಿದಖಾನಾಗ ಅಮೃತದಸವಿಯ ಬಲ್ಲದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೧೨|| ಬಾಲು ವೆಗಂಡನೊಂಮೆ ನಾಲ್ಲದಿ ಪೃಶಂಡಯ್ಯಾ| ತಪ್ಪಿಂನದು ತಪ್ಪಿಂನದು ತನು ಮನಧನವ ಪ್ಪಿಮಾಡು
ಕೂಡ್ರ ವೆಂಠರಿಂ ಮರತಪ್ಪಿಂನದು ತಪ್ಪಿಂನದು| ಕಡೆಯುಲ್ಲದ ಹುಸಿಯಂನದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೧೩|| ಶಾನುತ್ತಕ ಜೆಗಣಿ ಖಶೆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲುಸು ವಮತಿ ಅತ್ರುಷ್ನನಾನು| ಲಿಂಗಯ್ಯಾ| ತನುವಾವ ಮನವಾವ ಧನವಾವ ಧನವಾವ ಮುಂದುಗೆ ಡಿಬಸಾಡಿ
ಹತೆಸೆ| ತನು ಮನಧನವ ವಿಬೆಧಿಸಿದ ವರಮನೆಯ ಮಗನಾನಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೧೪|| ಹಗಹದರಿ ಜಿದ್ದವರ ಮೆತೆ ಬಾರಕೆನೂ ಕುವರೆ| ಹೋ| ಕದ ಬೆಳೆ ಸಂಕಲಿಂಚಿ ನಿಚುವರೆ| ಜಿಂದಹುಂಣಕ್ಕಂಬಿ ಯಲಿಕೇ| ಸುವರೆ| ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ
ಸಂಮ ಭಕ್ತರು ಶಾಡುಲಕಾಪ್ಪ| ಪಿರಿಯಾರೆಲ್ಲಂಗಲ್ಲದೆ ಸ್ವಿರಿಸ ಬಹುದೇ||೩೧೫|| ಸಾಲಬಲ್ಲರವರು ಗೆಲಲರಿಯರಯ್ಯಾ| ತನು ಮನಧನವ ಲಿಂಬಚನೆಂಯಂನ ಜೀಯರಯ್ಯಾ| ದಾಸಬರಿಯಾರೆನವರು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಸ್ತುತಿಪ ಬಾವನರಿಯರಯ್ಯಾ||೩೧೬|| ಪುಹ
ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ರಸು| ಖವನುಡಿಯ ಬಹುದಲ್ಲದೆ| ಮಾಡುವ ಸತ್ಕ್ರಿಯಿಂದ ವಶ್ಯನೆನಿಸಬಾರದು| ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಬಿಮಾನವಾರಿಗೆಯುಸಲುವಿಸದು| ಲಿಂಗಮುಖದಲುದೆಯವಾದ ಶರಣಂಗಲ್ಲದೆ ಆಗದಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ [illegible]

ನಂಬುವರ ಮಾಯನಾಳುತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದು ಪಿಶುಂತ ತಂದೆ॥೨೧೮॥ ಬಾಣನ ಮಯೂರನಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲೆನೆ, ಬಿಲ್ಲಯನಂತೆ ಕಾಣಿಕ್ಕಬಲ್ಲೆನೆ, ದಾಸಯ್ಯನಂತೆ ಉಡಕೊಡಬಲ್ಲೆನೆ, ತಂದುಪ್ಪುಕೊಟ್ಟರೆ, ಮುಯ್ಯಿದುಯ್ಯಂ ಬಿಳ್ಳ ...
ಪ್ಪುರೆ ಧರ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೧೯॥ ದಾಸಿದೇವ ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರವನಿತ್ತು ತವನಿಧಿಯ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದ, ಸಿರಿಯಾಳ ತನ್ನ ಮಗನನಿತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದ, ಬಲ್ಲಾಳದೇವ ತನ್ನ ವಧುವನಿತ್ತು ಸಮತಾ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದ, ಇವರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಗೆ ಮ
ಡಿಹಿದವರು, ಹಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಿಯಮ್ನು, ನಾನೆನನೂ ಅಱಿಯದ ವೆಕ್ಕಯ್ಯ ಬಡ ಒಂಗಿಕರು ಬಾಪು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨೦॥ ತ್ರಿವಿಧ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ ತಪ್ಪು ಕೆನಾನಯ್ಯಾ, ಬಾಂ ಮಿಗೆ ಕಯ್ಹೆ ಬಾಪಯ್ಯಾ, ಯಿದನಱಿದು ಯಿಂನು ತಪ್ಪಿದೆನಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೂಡಿ
ತ್ತೆಸ ತುಱುದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨೧॥ ಯಿಂನ ತಪ್ಪು ಅನಂತಕೋಟಿ, ನಿಂಮ ಸೈರಣೆ ಗಿಕ್ಕೆಲ್ಲ, ಯಿಂನು ತಪ್ಪಿದೆನಾದರೆ ನಿಂಮ ಪಾದವೆ ದಿಬ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ, ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥರ ಮುಂದೆ ಕಿಂನರ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನೆ ಸಾಕ್ಷಿ॥೨೨೨॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆಯ
೨೨೩ ಂಸಮವಳವಡಿಸು ನೊಡಬಿರಯ್ಯಾ, ಬಡವನೆಂದು ಯಿಂ ನಸಾದಬಿರಯ್ಯಾ, ಮನಸೆವಪ್ಪಿಯರುಂಟು, ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು॥೨೨೪॥ ಶಿವಶಿವೆ ಶಿವನ ಮೂದು ವರೆ ಪಾತು ಬೆರಸುಂಟು, ಪಾಪಿಯು ಡಿವರೆ ತನಗುಂಟು, ತಂನ ಪ್ರಮಥರಿಗುಂ
ಟು, ಮಾಂಶ ತಂದೆಗವುಂತೆ ಮನಗೆಕಪುದಯ್ಯಾ, ಶತ್ತ ದಸಂಕಲಿಯ ನಿಕ್ಕಿಶಾಡಿಪೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨೫॥ ಶಿವದ್ರೋಹಿ ವಧಾ॥೨೨೬॥ ಮನೆನೊಡ ಬಡವಾರು, ಮನನೊಡಘನ, ಬಾಂಕಿನಲಿಸು ಖಿಸಪ್ತಾಂಗಕಲಿಗಳು, ಪಸರ
ತ್ತೆನು ಬಿಲ್ಲ, ಬಂದ ತತ್ತ್ವಾಲಕ್ಷೆತುಂಟು, ಕೂಡಲಸಂಗ ನಶರಣರು ಸ್ವತಂತ್ರಧೀರರೂ॥೨೨೭॥ ತತ್ತ್ವವನರಿದೆನೆಂದು ಮೃತ್ಯುವಶರಕೊಂಡೆನಯ್ಯಾ, ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನಿ ... ಮ ಶರಣರಂತುವನು, ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆ ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥರಂತುವ
ನು, ಸತ್ಯಾನುರಾಧಿನಾನು, ಯಿಂನ ಮನದ ಕೊನೆಯನೂ ತಕಹಿಂಗದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨೮॥ ಆವಿಹಿತಾಪ ಹೂಜದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಆಸು ಸೂಕ್ಷ್ಮೆನಂಮ ... ಕ್ಕನು ಸೂಕ್ಷೆ, ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಯಾವಿನಕರು ಬಂದರೆ, ಬಳ್ಳಾಲ ಕರತು
ದಿ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಮುಂದೆ, ನಾನು ಕಾದೆ ಬಾಬಿಹಿತೆ॥೨೨೯॥ ಆನೆಯು ಆದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೆಂದಕ್ಕೆ ಆದಾರಿಯಲಿ ಹೋಯಿತ್ತೆನಬ ... ಪುದೆ, ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಆನುಸರಿಂಯಂದು ಗರ್ವಹಾರಿಬ ಪು
ದೆ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡು ವನಕ್ಕರಿಗೆ ಆನುಸರಿಯೆ ಹೋಗ್ರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೩೦॥ ಆಕರಿಯಗ್ರ ತ್ರಿಸೂಶರನ ಹಾರಿಸಿದರೆ, ಆಕರಿಯಗಲರಿತು ದೆ, ಮಾನಾಗನ ತ್ರುತಿಯನು, ಲೆಕ್ಕಿಶನ ಹಾರಿಸಿದರೆ, ವ್ಯಾಳೇಶ ನಾಗ
ಲಱಿಹುದೆ, ನಾನು ವಕ್ಕನಾದಕ್ಕೆ ಯಯ್ಯಾ, ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಹಾಂಲಱಿವೆನೆ॥೨೩೧॥ ಬೊಟನಮಾಳಿ ಮೂಕೊರತಿ ಯಶೃಂಗಾರ, ಬಿಟಹುರುಡಂಗೆನಗೆಗೆಡೆಯಾಯಿತ್ತು, ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಮುಂದೆ, ಆನುವಕ್ಕ
ನೆಂಬ ನಾಚಿಕೆ ಸಾಲದೆ ಕ್ಕಿರಿಕ್ಕು, ಮೂಗಿಲ್ಲದ ಮುಖ ಕ್ಕೆಶೃಂಗಾರವೆ, ಚಿತ್ರತ ಬೆಕಷ್ಟಾರಿಯಾನು, ಪಾಂಡನುಲಜ್ಜೆಖಂಡನು, ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಪಾಲ ತಾಳಿ ಪ ವಿಯ ಬಿಡುವಂತೆ॥೨೩೨॥ ವಾವಿನ ಕಾಯೊಳ ಸಾಂದು, ಯಕ್ಕೆ
ಯಸ್ತಾಯ್ಯ ನಾನಯ್ಯಾ ಆನು ಬ್ರಹ್ಮಂ ಶೆಂಬೆ, ನಿಂಮ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾ ಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾ ನೆಂತು ವಕ್ಕನೆಂತಪ್ಪೆನಯ್ಯಾ॥೨೩೩॥ ಮರದ ನೆಳಲಲ್ಲಿದ್ದು, ತಂನ ನೆಳಲ ನಱಸಬಹುದೆ, ನಿಂಮ ಶ

ತಂಪಿ ಸ್ವದಿ ಸೈ ಶ್ಲೋಕ ಎರಾ ನಿ।

ಕಾರನಾರ ಮುಂದೆ ನಾನೆತರ ಬಕ್ತನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾನೆತರ ಯುಕ್ತನಯ್ಯಾ। ಆನು ಭಕ್ತನೆಂಬ ನುಡಿ ಸುಡದೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೩೦॥ ಯನಗಿಂದಾ ಕಿರಿಯರಿಲ್ಲ। ಶಿವಭಕ್ತರಿಂದ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲ। ನಿಂಮ ಪಾದ ಸಾಕ್ಷಿ ಯೆಂನ ಮನ
ಸಾಕ್ಷಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ಎನಗಿದೆ ದಿಬ್ಯ॥ ೨೩೩॥ ಆನು ಭಕ್ತನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಆನು ವೇಷಧಾರಿಯಯ್ಯಾ। ಕಾಡುಗಳ್ಳ ತುಡುಗಳ್ಳನೆಂಬುದು ಯೆಂನ ಹೆಸರು॥ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಮಗನಾನಯ್ಯಾ॥ ೨೩೪॥ ಡಂಬೂಡ ಕೂಪ ಸ್ನೆಯೆಂನ ದಯ್ಯಾ।
ಡಂಬಕನೆಂಬವ ನಾನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ನಂಬಿದ ಶರಣರ ಡಿಂಗರಿಗ ನಾನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೩೫॥ ಛೆಂನ್ನಚಾರಮನ ಬಂಟ ನಾನಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಚಾಗು ಬಾಲ್ಲನ ಕಾವಗಾವನೆಂಬರು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಾರಾಡೆಯರಾಗಿ। ತಂಮ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನೆಂ
ಧು ಬಾರಿದಂತೆ ನುಡಿವರು॥ ೨೩೬॥ ಕಾಲಲಾದ ದುಬಡಿದು ಜಡಿವರಯ್ಯಾ। ಬಕ್ತಿಯ್ಯ ಪ್ರದ್ದಂದೆ ದೆಂನ। ಜರವರಯ್ಯಾ। ನುಡಿವರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಾಡೆಯರಾಗಿ॥ ೨೩೭॥ ನಡವರಯ್ಯಾ ಆಡೆಯರು ತನು ಮನ ಧನದ ಮೆರೆ। ನುಡಿವರಯ್ಯ
ಹಾಂದು ನಿಮುಳು ಬಾರದಿರ್ದಡೆ। ಜಂಗವರಯ್ಯಾ। ತಡೆಯರು ಮನಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ। ಶಿವಶಿಬಾ ಅಂಗ ವರಯ್ಯಾ ಮುಂಡೆಯನೂ ಅರಿ। ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣದಾಡೆಯರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರೂ॥ ೨೩೮॥ ಅರ್ಥಪ್ರಾ
ಕಾಬಿ ಮನಕೆ ಮೊಲಾಡೆಯರು ಸದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲದೆಂಮ ನಗಾರುಂಬಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಶ್ರೀ ತ್ರಿಪುರಾಧ ಸ್ವಾಮಿ ಸೊದಂಡ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಪ್ರಮಾಣ॥ ೨೩೯॥ ಅಬ್ಜಿನ ಪಲಬುಯ ಪೂಜಿಸಲರಿಯೆ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ ಶಿವರಾತ್ರಿಯನಾ
ಮಾಡಲರಿಯೆ। ಕಪಟ ವೇಷದಿಂದಾನು ಬಂದಾಡುವೆ। ಕಪಟ ವೇಷದಿಂದ ಯಾಚನಿಂಮ ದಾಸರ ದಾಸಿಯ ದಾಸನಾನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ವೇಷಧಾರಿಯ ಮನೆಂಪ ಪಂಗುತನಾನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ವಾಂ
ಜ್ಞಾನ ಪಥರಿಸಿ ಪ್ಪನ ಮಧುರ ಪಾಕಶನಾನಯ್ಯಾ॥ ೨೪೦॥ ಅಪ್ಪುನುಡಾ ಪಾರಕಕಯ್ಯನಾಗಿ ಮುತ್ತೈಯ್ಯತೆಂನಯ್ಯನಾದರೆ। ತಾನು ಬದುಕಿದೆ। ಮತ್ತಾಸ್ಯತ ಲಕ್ಷ ಯ್ಯನ ಸಂನಿಧಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಯ ಸದ್ದು ಕಾಲ ನಾನರಿಬೆನಯ್ಯಾ। ತಪ್ಪ ಜಾತಿ
ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ। ಮನಗಿ ದು ವಿಧಿಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗ ಮರೆವಾ॥ ೨೪೧॥ ಮತ್ತು ಮಕಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದೆನೆಂಬ ಕಪ್ಪತನರ ಬಾರೆಯ ಬಾರಿಸಬಿರಯ್ಯಾ। ಕಕ್ಕಯ್ಯನೂ ಕ್ಷದ ನಿಕ್ತನೊಡಯ್ಯಾ। ದಾಸಯ್ಯ ಶಿವದಾನವನೆ ಬಿಡೆಯ ನೊಡ
ಯ್ಯಾ। ಮುಂನಕಾಡೆಯ ಚಂನಯ್ಯ ನೆಂಮ ಪಮಂನಿಸು। ಮಂನ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಶಿವದಾಕಿಣ ವದಾ॥ ೨೪೨॥ ಸಕ್ಕಯೆಂದೆಂಬೆನೆ ಶಿರಿಯಾ ಕನ್ನಮ ಡಿವಾರ್ಪಿದೆಂ ದೆಂಬೆನಯ್ಯ ಚಂನಯ್ಯನ। ಡೊಹರನೆಂ ದೆಂಬೆನೆ ಕಕ್ಕಯ್ಯನ। ಮಾದಾ
ರನೆಂದೆಂಬೆನೆ ಚಂನಯ್ಯನ। ಆನು ಹಾರುವನೆಂದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ನಗುವನಯ್ಯಾ॥ ೨೪೩॥ ಚೆಂನಯ್ಯನ ಮನೆಯ ದಾಸನ ಮಗನು। ಕಕ್ಕಯ್ಯನ ದಾಸಿಯ ಮಗಳು। ಇವರಿಬ್ಬರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆರಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಗವ ಮಾಡಿದರು। ಇವ
ರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ ನಾನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ॥ ೨೪೪॥ ಸೂಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿನಂತೆ। ಆ ಅನಾದರೆಯ ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾಯೆನಲಾರೆ। ಚೆಂನಯ್ಯನೆಂಬ ಯ್ಯನು। ಚೆಂನಯ್ಯನ ಮಗ ನಾನು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಮನೆ
ಮನೆಯ ಬಾಧೆಷ್ಟೀಸಂತಾನ ಬಂದಾರೆ ಬಸವೆಂಣ್ಣಾ ನಾ॥ ೨೪೫॥ ಹಾರುವನು ಮಾರಿಗನಾಗಿ। ಮರಾಧರಾಳಗಾಗಿ ಬಳಿವಳಿಯ ಬಂದ ಮಾದಾರನ ಮಗ ನಾನಯ್ಯಾ। ಶಿರಿಯಾಳ ಬೆಂಣ್ಣೆ ನಂಮಯ್ಯಾ। ಜಾತಿಸೂ...

... ನೆಯ ನಾನಯ್ಯಾ। [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ। [illegible] ... ನಂತಯ್ಯಾ॥ ... ಅಪ್ಪನು ನಂತು ... ಚೆನ್ನಯ್ಯ। [illegible]
[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥ [illegible] ... ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ... [illegible]
[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ [illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ... [illegible]
[illegible] ... ಮಚ್ಚರ ... [illegible]
[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ... [illegible] ... ನಾನು। ... [illegible]
[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥ ... [illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]
[illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। [illegible]
[illegible] ... ಶರಣ ... [illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]
[illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ॥ [illegible]
[illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ [illegible]
[illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]
[illegible] ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ॥ [illegible]

ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುತಿಹ ಮಾಡಯ್ಯಾ। ಶಬ್ದಾವಲಂಬನಂ ಕಿಂಚಿತ್। ಕಿಂಚಿತ್ ಜ್ಞಾನಾವಲಂಬನಂ। ಹಯಂತು ಶಿವಧ್ಯಾನಾಂ। ಪಾಡುರ ಸ್ವಾವಲಂಬನಂ॥ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರ ನಾಡ್ತಿ ಬೆ
ದೂರಾದೆ ವರ ಬಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ॥೩೬೦॥ ಆಲಾಲ ಪೂಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕಾಡಿ ಹೊನೆಂ ಟಬವರ ಬಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸೇವೆಯ್ಯಾ। ತನುವನೊಪ್ಪಿಸಿದವರ ಮನವನೊಪ್ಪಿಸಿದವರ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸಿದವರ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವರಯ್ಯಾ। ಇವನೆಲ್ಲವನೊಪ್ಪಿಸಿ ಜಂಗಮ
ಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬವರ ಕೇರಿಯ ಕೊತ್ತಿಸಿಂಮ್ನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೩೬೧॥ ಆಯತಸ್ವಾಯತದ ಸುಖವನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲೆನು। ಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ನೀಡುವ। ಅಚ್ಚಶರಣರ ಮನೆಯ ಕೂಳ ಸತ್ತ ನಾಯಿ ನಾನಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರ
ಣ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲದೆ ಅಂನ್ಯ— ವನರಿಯೆ ನಾನು॥೩೬೨॥ ಚಕೋರಂಗೆ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಗಿನ ಚಿಂತೆ। ಅಂ— ಬುಜಕ್ಕೆ ಭಾನುವಿನುದಯದ ಚಿಂತೆ। ಭ್ರಮರಂಗೆ ಪರಿಮಳದ ಬಂಡುಂಬ ಚಿಂತೆ। ಎನಗೆ ನಿಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ
ವರ ನೆನೆವುದೆ ಚಿಂತೆ॥೩೬೩॥ ಹಾಲಬಟ್ಟಲಗೆಗಿಟ್ಟಳಿ ಶುತಂನ ತಾಯ ಬಯಸುವಂತೆ। ಬಳಿದ ಪಿರಿದಪ್ಪ ತಂನ ಹಿಂದನ ಅಸುವಂತೆ ಬಯಸುತ್ತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಬರವನು ಬಯಸುತ್ತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ
ಬಕ್ತರ ಬರವನು। ದಿನಕರನುದಯಕ್ಕೆ ಕಮಲ ವಿಕ ಸಿತವಾದಂತೆ। ಎನಗೆ ನಿಂಮ ಶರಣರ ಬರವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೩೬೪॥ ಸೂರ್ಯನುದಯತಾ ವರೆಗೆ ಜೀವಾಳ। ಚಂದ್ರಮನುದಯ ಸೈದಿರೆಗೆ ಜೀವಾಳ। ಕೂಡ
ರತಾಂಬಿನಲಿ ಕೂಪಪೆರೆಟ ಪೆಜಿವಾಳ। ವಾಲಿವ ರ್ತಾಬಿನಲ್ಲಿ ನೊಟವೆಜೆವಾಳವಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಬರವೆನಗೆ ಪ್ರಾಣಜೀವಾಳವಯ್ಯಾ॥ ೩೬೫॥ ಜಲವತಪ್ಪಿಯತ್ತ ಬಡು ಕೂಚೆಹಾಜಿಗ್ಗ। ಗನಾತಿಂದಿ ಹೋಜಿ
ಇರಿಯೊಳ್ಳದಿರಿಸಿಂನಸು ಲಿಂಗವೆಳಿವಣಿ ವಾಹಾ ಡಲಸಂಗಮದೇವನಿರಗಾದ್ರಿ ಬೆಡುವೆನು॥೩೬೬॥ ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಮಹಾಪ್ರತಿಗಳನಗಳು। ಬದುಕವಾ ಬನೆನು। ಶಿವದಾ ಶಿವದಾ। ಸಂಗವಾಜ್ಞೆಗವಳ್ಳಿಯುಂಡು ಗಾ
ಣೆನು। ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳನಗಲಿತನೆಂತು ಬದುಕು ವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೩೬೭॥ ಜಜ್ಜನಿಜ ಉರಿದೆನು ಜಜ್ಜನಿಜ ಉರಿದೆನೊಡಯ್ಯಾ। ಬಿಜ್ಜನೆ ಬಿರಿದೆನು ಬಿಜ್ಜನೆ ಬಿರಿದೆನೊಡಯ್ಯಾ। ನಾನೊಜ್ಜನೆಯರಿದೆ ನಾನೊಜ್ಜನೆ
ಯರಿದೆನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರ ನಗಲಿದ ಕಾರಣಾ॥೩೬೮॥ ಕಂಡರೆ ಮನೋಹರವಯ್ಯಾ। ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಅಲಸ್ಯನೊಡಯ್ಯಾ। ಹಗರಿರುಳು ಕೂಡು। ಯಿರಲು ಕೂಗಲಿಸದು ಯೆಂತಯ್ಯಾ। ಆರ್ತ
ದಿಕಳವೆನು ಎಂದು ಜಂಗಮವೆಕೆದದಂತೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರನಗಲುವದಾವ ತಿಯಿಂದ ಮರನಾವಿಳಿಸಯ್ಯಾ॥೩೬೯॥ ಅಂಗಿ ತಿಂದುಬೆಂನ। ಸಂಗಯ ಕೆತ್ತಿಹವಯ್ಯಾ। ಬಂದಹರಯ್ಯಾ। ಕುಗಾದ ಶರಣವ್ಯಾಗೆ
ಬಂದಹರಯ್ಯಾ ಶರಣರೆಂನ ಮನೆಗೆ। ಕಂಡ ಕನಸು ದಿಟವಾಗಿ। ಜಂಗಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಕಾಳ್ವರನೆಯ ಮಾಡಿಸುವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಯುದವೆ॥ ೩೭೦॥ ಲಿಂಗ... ಲಿಂಗಮದ
ಮುಖವನೊಡುತ್ತಿಪ್ಪ ಸುಖವನೊಡು ಕಂಡಾ ಲಿಂಗವೆ। ಪುರಮುಖ ಸುಖವನೊಡು ಕಂಡಾ ಲಿಂಗವೆ। ನ... ಯುವಿವರ ನಿಂಮ ಬ್ರಚಿದುವೆ॥೩೭೧॥

ಮನೆ ಶ್ರೀ ವ ಕುಲ ದೈವ ಯ [illegible] ನಿಂಮ ವರಯ್ಯಾ। ತನು ಮಿಸಲು ಮನ ಮಿಸಲು ನ ಯನ ಮಿಸಲು ಯಂ ನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ [illegible]॥ ಗಳಿಗೆ ಮ ಪಂಜರ [illegible] ದ ಲಿಂಗ [illegible]

ತ್ರಿದ್ದೆ ನೆಲಗಪ್ಪಾ। ತಲೆಗೆ ಲಿ ಕಿಂದರೆ ಹಾರಗನಾವಿಸುವೆ। ಅಗಲಿದೆನೆಂದೆಂನ ಮನದಿ ಲೆಂಚಿತೆಲಗಪ್ಪಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದು। ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಂದು ಜೀ ಯಾ ಎಂದರೆ ಸಂತಾಪ ಬಟ್ಟೆನೆಲಗಪ್ಪಾ॥ ೩೩॥ ಅದ ನೀ ಯ [illegible]

ನಿರ ದೆಪ್ಪಿ। ಯ ದೆಂಯಲ್ಲಿ ನಿರ ಕಂಡಂತಾಯಿತಯ್ಯಾ। ಗುರು ದರ್ಶನಾ ಪದದಂತೆ। ಬ ದವನಿ ದಾನ ವ ಕಂಡಂತಾಯಿತಯ್ಯಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ವರ ಬೆನಗೆ ಪ್ರಾಣ ಕಂಡಯ್ಯಾ॥ ೩೪॥ ಯೆಂದೆಂನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಮಥರು ಬಂದಪರೆಂದು ಗು [illegible]

ಡಿತಾರನಾವ ಕಚ್ಚಿ। ಟ ಡು ಸಾ ಮೂರ್ಜನೆ ನಿಯ ವಾಡಿ। ರಂಗವಾಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಪುಷ್ಪ ಚಾಂಗು ಬಲಾಯಂಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು। ತಂಮ ಮೋಕ್ಷದನಿಕ್ಕಿಸಲ ಹು ವರಾಗಿ॥ ೩೫॥ ಸಾಸಿವೆಯ ಮೆಲೆ ಸಾಗರ ವರಿದಂತಾಯಿತಯ್ಯಾ। ಆನಂದದಿಂ

ದನವಿನ ಆಡಾಡುವೆ। ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದರೆ ತುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ। ಹರುಷದಾ ಳಾ ಡುವೆ॥ ೩೬॥ ಮನ ಮನ ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿತನು ಕರಗದಿದ್ದರೆ ನಾಂಚಿ ನಲ್ಲಿ ಪುಳಕಂಗಳು ಹಾರದಿ

ಣ್ಣಬಿದ್ದರೆ। ಕಂಗಳು ಶ್ರೋ ಜಲಂಗಳು ಸುರಿಯದಿದ್ದರೆ। ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಗದಂಗಳು ಹಾರಬಾಣ್ಣದಿದ್ದರೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಭಕ್ತಿ ನಿರುಬೆಂಪ್ಪ। ಯಂನಲ್ಲಿ ಛಲ್ಲವಾಗಿ ಆ ಸುಡಂ ಬ ಕಕಾಣಿಬೆ॥ ೩೭॥ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋ

ಪಚಾರವನು। ಅನರಸರಿಯದ ಬಿಚ್ಚಿಯ ಮಾಡುವೆನು। ಯಂನ ತಾಗಿದ ಸುಖವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಲ ಮಿಯದಮ ಪಚಾರಿಯಾನು। ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ವೆನಮಿಯದ ಪೂಜಕ ನಾನು। ಮತ್ತೆ ನಾ ಬೆರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ।

೨೫ ಜಂಗಮವೆಂನ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವೆಂಬೆನೂ॥ ೩೮॥ ಆದ ಗೆಯ ಲಾದ ನಿದಕಪ್ಪುನಂತೆ। ಅಮೃತ ದಾಳಿಗೆ ದರ್ಸನಪ್ಪನ ತನು ಬಿನಂತೆಯುಬ್ಬಿನಯ್ಯಾ। ನಾನು ತಾರ ಗೆ ನಂ ಪಾಗಿ। ಸಂಪೆ ಕೂಡಿದ ಮದಕರಿಯಂತೆ। ಆನು

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಲಿ ದೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೩೯॥ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ಲಾಂದೆಯಂದು ಯಿದಿರನು ದಿಟ್ಟಿ। ನಾನದರ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಹಜವಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಆನು ಸಮ್ಯಕ್ತನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಆನು ಯ ಲಿಂಗ ಸಂಗಿಯೆಂಬೆನು। ಯಿನು ದಿನುದದಿ ಪು

ಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೪೦॥ ಮಸಿಯ ನೆಸುಕಲ ಬೆಳನಿದರೆ ಬಿಳಿದಾಗಬಲ್ಲುದೆ। ಕರ್ಮಣ್ಣ ಬತಿ ಬೆಂನ ಬಿಡದು। ತಿನಂತ ಕೊಟ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದರೆನು। ನಿಮುಷದ ಮದಾಸೀನ ಕಡೆ ದಿಪಿತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ನಿಂಮ

ನಂಬಿಯು ನಂಬದ ದಂಬಕ ನಾನಯ್ಯಾ॥ ೪೧॥ ಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗಾಣಾವನಾಡಿದ ಯೆತ್ತಿನಂತಾಯಿತ್ತೆಂನ ಭಕ್ತಿ। ಮುಪ್ಪಿ ಅಪ್ಪುಬಿ ನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಮೆಲಿದಂತೆ ಆಯಿತೆಂನ ಭಕ್ತಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಆನು ಮಾಡಿದೆ ನಿಂಬಲಿಕೆ ಸಾಲದೆ॥ ೪೨॥

ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡುವೆ ನಾಂ ಬಲ ಹಂಮಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂದೆನಯ್ಯಾ। ಗುರುವೆಂದರಿಯೆ। ಲಿಂಗವೆಂದರಿಯೆ। ಜಂಗಮವೆಂದರಿಯೆ। ಪ್ರಸಾದವೆಂದರಿಯೆ। ಆನು ಬೆಂದೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಆನು ಮಾಡು

[illegible] ಬಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ [illegible] ಆರಲ ಯಾ॥ ೪೩॥ ಯಂನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಸಾಸಿವೆಯ ಷಟ್ಕ್ರಮದ ನಿತಿಲ್ಲ। ಯಂನ ಭಕ್ತ ನೆಂಬರು। ಯಂನ ಪರಮ ಯಾಚಾರಿ ಯಂಬರು। ನಾನೆನು ಪಾಪವ ಮಾಡಿದೆನೋ। ಬೆಳೆಯದ [illegible]

ಅಯ್ಯಾಲನೋ
ಅಕೊಸುಲ್ಲಿರಿ
ನಿರಾಶಿಸು

ಲಿಸಾಧ್ಯ। ಘುರಿಯದ ಬಿಶಯುಲ್ಲದನಾ ಬಗುವ। ಯತ್ತಾ ಬಡೆಯರು ಯೆರಿಬಿನ ಡಿವರು। ಯವಗಿದು ವಿಧಿಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೩೪೪॥ ಯಂನವರಾಲಿದು ಹಾಂನಕಾ ವರ ಲ್ಲಿಕ್ಕಿದರೆಂನ। ಹಾಗಳಿ ಹಾಗಳ...

ಪ್ಪಿಗಂಡುತ್ತಲ್ಲಾ। ಅಯ್ಯಾನಿಂ ಮಿಮಂನಕಾರೆ ಯಿಮ ಸದಲ ನಾಗಿ ತಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ। ಆಯ್ಯಾ ನೊಂದೆನು ಸ್ಸಿರಿಸಲಾರೆನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ನಿನೆನಗೊಲಿದ ನಾದರೆ ಯಂನ ಹಾಗವತಿಗೆ ಪ್ಪಬಾರಥ ಳ್ಳಿಗ॥ ೩೪೫॥ ಯಂನವರಾಲಿದು

ಹಾಂನಕಾ ಲೆದ ಲ್ಲಿಕ್ಕಿದರಂಯ್ಯಾ। ಅಹಂಕಾರ। ಘುರಾಯ ಘುಯ ದಲ್ಲಿ। ಆನೆಂ ತುಬದು ಕವೆ ನೆಂತು ಜೀ। ವಿಸುವೆ। ಜಂಗಮ ಲಾಗಿ ಬಂದುಜ ಲಿದು ಸುಲಲವನಿ ಳ ಹಾಪ್ರಸಾದದ ಮದ್ದನಿಕ್ಕಿಸಲಹ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೩೪೬॥ ಯದ

ದಕ್ಷೆಯ್ಯುಲ ಹಾ ಲ ಬತ್ತಮುಯಿ। ಬಲದಕರೆಯ್ಯುಲ ವಾ ಜ ಗಕ್ಷಗೆ। ಆ ಬಾಗ ಬಂದಾವಂಯ್ಯ ಯ್ಯಾ। ಬಡಿದು ಹಾಲಕುಡಿಸುವತಂದೆ। ದಂಡಕ್ಷೀರ ವ್ಯಯಾ ಹಸ್ತಂ। ಜಂಗಮಂ ಶಕ್ತಿ ಮಂದಿರಂ॥ ಅತಿ ವಕ್ತಿ ಲಿಂಗಸಂತುಷ್ಟಂ। ಅಪವಾಸ್ಸಂ ಯ

ಮದಂಡನಂ ಯಿಂದು ದಾಗಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಯ್ಯಾ ತಾನೆ ಶಕ್ತಿ ಯ ಪಕ್ಷವ ತೋರುವ ತಂದೆ॥ ೩೪೭॥ ಯಂನಾ ಪತು ಸುಖದುಕ್ಖಲ ನಿಂನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆ। ಶರಣಾಸ್ಥಲದ ವರಿಗೆ ಹೇಳಿವರೆ। ಮತ್ಸರಸವ ತಿಸ ಖ್ಯರಿಬೆ

ಮಲ್ಲೆಲ್ಲಂ ಮುಯಂನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆ। ಕೂಡಲಸಂ ಗಮದೇವಾ। ಜಂಗಮ ಲಾಗಿ ಬಂದು ಯಂನಮನದ ಸೂತಕಲಕಳೆ ಯಾ॥ ೩೪೮॥ ನಾನಾಸ್ಥಾನಂಗ ... ಬಂದು। ಕುಲಿದುದು ತೆರೆಹೂದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಯಮಂಮ ಅಡು

ಕಲ್ಲದೆ ತೆರೆವುದು। ಬಿದಿಯ ಳ್ಳಿಬಿದ್ದ ಕೀಕುವನು। ಹೆ ತತಾಂಯಹ ತರೆ ಬಂದು ಯತುವಂತೆ। ಯಂನನಾರು ಜನ್ನಕ್ಕೆತಂದು। ಅಘೋರನರಕದ ಲ್ಲಿಕ್ಕಿ ದುದನಾಲ ಕೆಸೂ ಕ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂ ಮ ಹಂಗೆಸು

ಬಸವಂನಾಳ್ತಿ
ವಗಣ

ಅಲಿಂಯೆ ಮು। ಆನು ನಯ ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಮರೆ ಲಾ ಕ್ಷುಬದುಕಿದೆನು॥ ೩೪೯॥ ಅಯ್ಯಾನಿಂ ಮದೆವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸ ಲಾಗದಯ್ಯಾ। ಬಿನ ಜರಾ ಮಜ ಮ ಹಾ ಮುನಿ ಗಳಲ ಯ ವಮಾ ಡದನಾ

ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ। ಅಯ್ಯಾನಿಂ ಮದೆವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯ್ಯಾ। ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಂಹ್ಮರಿಗೆ ಪ್ರಳೆಯವ ಮಾಡುದನಾ ಬಲ್ಲೆನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ। ಅಯ್ಯಾನಿಂ ಮದೆವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯ್ಯಾ

ದಶಕೋಟಿ ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಮರಣವ ಮಾಡುದನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ। ಅಯ್ಯಾನಿಂ ಮದೆವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯ್ಯಾ। ಅನಂತಕೋಟಿ ರುದ್ರರಿಗೆ ಲಯವ ಮಾಡುದನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ। ಅಯ್ಯಾನಿಂ ಮ

ದೆವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯ್ಯಾ। ಯಂನವೆಳೆಯು ವ ವಕ್ಕೆತಂದಲ್ಲಿ। ಆನು ಬಯ ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಮರೆಲಾಕ್ಷು। ಬಸವಂನಾಳ್ತಿಯ ಗಿ ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೩೫೦॥ ಲಿಂಗದ ಬೆಲ

ನರರ ಮುಟ್ಟಿ। ಜಂಗಮದರುಹನ ಶಿರ ಮುಟ್ಟಿ। ಆ ಮದು ಘನವೆಂಬೆ। ಆ ಮದು ಕಿರಿದೆಂಬೆ। ತಾ ವ ಸಂಮುಟ ಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಘನವ। ಅ ಪ್ರಸಹಾದರೆ। ಅಪ್ಪನಾ ಮುಂಸೆವೆ ಯುಲ್ಲಗಮ ನ ನಿ ಗ್ಗಸಮ

ನಮಾಯಿತ್ತು । ... ಯುತ ಬೆದವನರಿಯರಾಗಿ । ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩೯೧ ॥ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಧಿಕರು ನೀವಯ್ಯಾ । ಯಜ್ಞ ... ಉಂಟು । ತಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಜಂಗಮ ... ವ ನೊಂದೆಯುಂಬ
ಂಬಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩೯೨ ॥ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೇತಾರಸ ಬೆಂಬ ಮೂಲಸ್ಥಾನ । ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾರಣಾಸಿಯೆಂಬ ಮೂಲಸ್ಥಾನ । ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಮೂಲಸ್ಥಾನ । ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ... ಮೂಲಸ್ಥಾನ ...
ಮೂಲಸ್ಥಾನ ನಾನಾ ಸ್ಥಾನಂಗಳು ... ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂದು ನಂಬಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩೯೩ ॥ ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ ದೇವನಪ್ಪ ದೇವನು । ಸದ್ಭಕ್ತರ ಬಳಿಯಾಶಿಪ್ಪನಾಗಿ ... ಸಬರಲು ... ಮುಂಬೆದ ಮೆಲೆ ಯುಪ್ಪದು ... ಕೂಡಲ
ಂಗಮದೇವನು ಜಂಗಮರೂಪಾಗಿ ಸಂಗಯ್ಯ ಬಂದಾಪನೆಂದು । ಒಂದೆಂದು ನಾನು ಮಂಚ್ಚನೆ ... ॥ ೩೯೪ ॥ ಜಂಗಮದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ... ನೆರಲಂಘ್ಯ । ನಿಜದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಅದೆ ಸಕಾರಣವೆಂತಡೆ । ಮುಂದೆ ...
ಲನೆರುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ । ಜಂಗಮವಿ ... ಕಲಾಸನದಲ್ಲಿ ... ಶಿವಲಿಂಗದ ಅದೆ ನಾ ಕಾರಣ ... ಎಂದಡೆ । ಮುಂದೆ ಕಾಯ ದಿಕ್ಷೆಗೆ ಯಮ ... ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ । ಜಂಗ
ಮದೇವನು ... ದರಕಲ್ಲಿ ... ನಿಂದಿರಲಂ ... ಮೆನು । ಯುಕ್ತಿ ಶಿವಲಿಂಗದಾಗಿ । ಯೆ ಸಕಾರಣ । ಮುಂದೆ ... ಗುದಿಯ ... ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ । ಯುಂತಿ ... ಗಂಡ ... ನಯ್ಯಾ
ಮ ... ನಿನೆಂದು ... ತೋತ್ಪ್ರ ... ನಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩೯೫ ॥ ಜಂಗಮ ವಿರಹಿತ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ... ಜಲದಂತೆ । ಜಂಗಮ ನಿರತ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಯುದೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ...
ಯ್ಯಾ । ಜಂಗಮ ... ಸಾದ ... ಗವು । ಯುನಗೆ ... ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ । ಶಿರಮತ್ತಂದರಿದೆ ನಾ ದರಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವಾ ॥ ೩೯೬ ॥ ... ಯುಲ್ಲದ ... ಯುವ ... ತ್ತು ... ವೆ ...
ಮನದಿ । ಧರೆ ಯುಲ್ಲದೆ । ಜಂಗಮ ... ದೆ ಮಾಡು ... ಮುದೆ । ಕೂ ... ನ ... ಧನ ... ಮಾಡದೆ । ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಜಂಗಮ ... ಲಿಂಗವಾದನಾಗಿ । ಮತ್ತಂದ ... ಯನಯ್ಯಾ ॥ ೩೯೭ ॥ ನ
ಸಯೊ ... ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಿಪ್ಪ ... ನು । ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಲಿ । ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಿನು । ಆ ಜಂಗಮ ... ಪ್ರಸಾದ ... ಅದು ಪ್ರಸಾದ ... ಯೊ ... ಬಂದ
ಜಂಗಮ ... ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ... ಅದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ... ಯುದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ । ಯುಂತಪ್ಪ ಸದಾಚಾರಿಗಳನೆನಗೆ ತೋರಾ ॥ ೩೯೮ ॥ ... ಬಂದ ಜಂಗಮವ ನೆಂದೆ ನಾದರೆ ನೋಡೆನಯ್ಯಾ ...
... ಯುಂ ... ಜಂಗಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಂಗಮ ವೆಂದು ... । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩೯೯ ॥ ... ಅವರಂತ್ರ ... । ... ವಲ್ಲದೆ ಅರಸ ... ಯನಗೆ ... ಯ್ಯಾ । ...
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ... ॥ ೪೦೦ ॥ ಆ ... ಮನಸ್ಸಿಂದ ... ಮಾಡೆಂದ ... । ... ಬಂದ ನಲಂ ... । ... ದನಲಂ ... ಕಾರಣ ಜಂಗಮ ವೆ ಲಿಂಗ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೪೦೧ ॥ ... ಬಂದರೆ ...
... ನಮನ ... ನೆಂ ... ನೆಂ ಚ ... ಸ್ವಸ್ತನೆಂ ... ಲಿಂಗ ... ನೆಂ ... ನ ... ಕೂಡಲ ...

ಸ್ತ್ರೀ ಪೆಂಡು ದೆಂಬರು ಹೆಂಕೊಂಡಿತ್ತ ವನಸ್ಕೆ ಮುಂನವೆ ಪೆಂಡದು । ನೋಡೆನಾನು । ನೋಡೆನಯ್ಯಾ । ಬೆಂದರೆ ನಾನು ಬೆದೆ ನಯ್ಯಾ । ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರಿಗೆ [illegible] ನಾ ನಂದೆ ಬೆಂದೆ ನಯ್ಯಾ ॥ [illegible]
ಯ್ಯ ಕಡು ದುಕಾಂಡರೆ । ನೊಂಯದಿಪ್ಪ ದಿಪ್ರಾಣ ಹೊಂದಾಗಿ ದೇಹದೊಳಿಲ್ಲ । ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಜಂಗಮವನು ಹಾಳಿಸವ ಮೂಢರೆ । ನಾನಂದೆ ಬೆಂದೆ ನಯ್ಯಾ । ನಾನು ಸ್ವಪ್ನದ ಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ॥ [illegible] ॥ ತನುವನೊಯಿಸಿ ಮನವ ಬತ್ತಿಸಿ ನಿಂದ
ಬಿ [illegible] ದವರಾಳಕೆ । ಯಾನು ದಿಪ್ಪದವಿ ಮುಬೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಶಿವಭಕ್ತರ ನೋಡೆ ಅದು ಲಿಂಗವ ನೋಡ್ವ ॥ [illegible] ॥ ಅತ್ತ ಸ್ತುತಿಪರನೆಂಬಿಯು [illegible] ನಿಸದಿರಯ್ಯ । ನಿಷ್ಠೆ [illegible] ನಸ್ಕಾರ ನೆಂನಲ್ಲಿ ತಿಸುಂಟ [illegible]
ಗಾನ ಸ್ತ್ರೀ [illegible] ನಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂ ಮಶ್ವರಗಾರತೆ ನೆಯಂನತೆ ನಯ್ಯಾ ॥ [illegible] ॥ ನಡಿಯಲಹಾರಿಯ ಪದೆ ನುಡಿಯಲಹಾರಿಯದೆ । ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಫಲವೆನು । ಅವರ ಸುಖವೆಂನ ಸುಖ ಅವರ ದುಃಖವೆಂನ ದುಃಖವೆಂದ [illegible]
ಲಸಂಗನಶರಣರ [illegible] ರಮನ ನನೊಂದಕೆ ಅನು ಬೆಂದೆನ ಯ್ಯಾ ॥ [illegible] ॥ ಬಂಜೆ ಜನಿಯ ನರಿಯದಂತೆ । ವಬ್ಬರೊಂದನು [illegible] ಕೆಳೆಯಯ್ಯ । ಯಮನಲ್ಲಿ ಯ್ಯ [illegible] ಯಮ ಯಂನ ಸುಕೃತ ಯಂನಾಯು [illegible]
ಪ್ರಮಥರು ಕಂಥೆ ಯ್ಯ । ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರು ಮುಖಲಿಂಗಿಗಳಯ್ಯ ॥ [illegible] ॥ ಜಿರಾರಿ [illegible] ಬಂದ ಜಂಗವ್ವೆ [illegible] ದ ಮನ ನೆಯುಳ್ಳಿದ್ದ [illegible] ಗಮವ [illegible] ನವ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಬೆದೆ [illegible]
ಬೆದಬೆಸೆಯ ನರಿ ಯ್ಯ ಕಾಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆ ವಾ ॥ [illegible] ॥ [illegible] ಜ್ಞಾನಿ ಬಂದ ಜಂಗವ [illegible] ಎಂದು [illegible] ಕತ್ತೆ ಬಾಂ ತ್ರೆಯ ಜಂಗಮ ಬಂದರೆ ಮಾನವೆಂದು ಕಂಡೆನಾದರೆ । ಪಂಚ [illegible]
ವಾ ಪಾತಕ । ಯುಗ ಕಾರಣ [illegible] ಸ್ವರ್ಧನ ಮಾಟ ಫಲ ಯಾರದಾಗ ಕಂಡರೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣವಕ್ಕು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ [illegible] ॥ ಅದ ದಾ ಡ ನಾನಲ್ಲಯ್ಯ । ದಾಸಬನು [illegible] ಯನಾಗಿಲ್ಲಯ್ಯ । ದಾ [illegible]
ಇದೆ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಮನಿಸರಯ್ಯಾ । ಹುದು ದುಂಬ ಸಾಧಿಯಂತೆ । ಧನವು [illegible] ಸನಹಾಸಿ ಯರಸು ಬಾದಿಸಲು ಪ್ರಾಣ ಸಲು ಮುಂನ ನಾನಿಯೆ ನಯ್ಯ । ದಾ [illegible] ನಯನ ನಗಿಲ್ಲ । ಅಂಜು [illegible] ನೆಂಬು [illegible]
[illegible] ಗೆ ಅನಾಧನ ನಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆ ವಾ ॥ ಕ ॥ ಹದುರೆ ಸತ್ತಿಗೆ ಯುವರ ಕಂಡರೆ । ಹಾಕಲಿ ಬಿದ್ದ ಕಾಲವ ದಿವರು । ಬಡ್ಡ ಭಕ್ತರು ಬಂದರೆ [illegible] ಯುಳ್ಳ ಅತೆ ನರನಿಯು ಬರು । ಯೆಂನೊಡೆಯ [illegible]
ಗಯ್ಯ ನವರತದಿ [illegible] ಗೆದ ಮೀ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯದೆ ಮಾಬ್ಬನೆ ॥ [illegible] ॥ ದೂರದಿಂದ ಬಂದ ಜಂಗಮವ ನಯ್ಯ ಗಳೆಂದು ಸಾರಿದ್ದ ಜಂಗಮವ ಪೂಜಿಚಾರಕರೆಂಬ । ಕೆಡಂಗೆ ಭ್ರಗಾದೆ ನಯ್ಯ ಸಾರಿದ್ದವರು ದೂರಿದ್ದವರೆಂದು [illegible]
ಧಿ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಲಿಂಗಾರದ ಮೂಗ ವಲ್ಲದಾ [illegible] ಕೊಯ್ಯದೆ ಮಾಬ್ಬನೆ ॥ [illegible] ॥ ಮಿಡಿ ಪಡೆಯ ನೆರೆ ಕಾಸಿ ಮಾಡಿ ವಕ್ರ್ಯಯು ಬೆಂದು । ಮಿಡುಮಿ [illegible] ನೆ ಮಿ ಮನುವವರು [illegible] ನವೆಸಿ ಬದ [illegible]
ಬಿಡು [illegible] ನೆರದಾರಿಯ ಸು । ಕಡು ಸ್ನೆಹದಿಂದ ಪರಮಾ ಜೆಯ ಮಾಡುವರು । ನಿಜತ ಮಗಿದರು ಪುನಿರವಯ ಸ್ಥಾನನ ದೆ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ [illegible] ॥ ಪಾಲ ಕಂಡಲ [illegible]
[illegible] ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರು [illegible] ಅಂಗ [illegible] ನರಕ ॥ [illegible] ॥ ಆಚಾರವ [illegible]

ತಲಿಂಗಕಾಣಿ ಕಣ್ಯಾ। ಜಾತಿಸೂತಕವಿಲ್ಲ। ಸೂತಕವಿಲ್ಲ। ಅಜಾತಂಗೆ ಕುಲವಿಲ್ಲ। ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯದಿಪ್ಪರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಮೆಚ್ಚ ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ॥೪೧॥ ನ್ನೊವರ ಭಕ್ತಂಗೆ ನ್ನ ಮೆಯಲ್ಲಿದೆ। ಘನಲಿಂಗ
೪೨ ಯೆಲ್ಲಿಯದು। ಅಂಬುಧಿಗೆ ತ್ರಿ। ಮೆಯಲ್ಲದೆ। ಪಾರಿವನದಿಗೆತ್ತ। ಮೆಯಲ್ಲಿಯದು। ಭಕ್ತಂಗೆ ಕೈ। ಮೆಯಲ್ಲದೆ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತ್ರಿ। ಮೆಯುಂಟೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೨॥ ಯೆತ್ರಿಕೊ ಗತಿಕೆ ಮತ್ರ ಗು
ದ ಭಕ್ತ। ಯುಮಾಡಲೆಕೆಯ್ಯಾ। ನಿಂದಿಸ ತಕ್ಕೆ ನ್ನ ತಿನ ತಕೆ। ಹಾಗವಚೆಷ್ಟ ಜಂಗಮುವಹುಂಡೆಯಾದುವ ನಚಾಯಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಹಾಡಿ ಯಪಾಯ್ಯದೇವ ಜ್ಞಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ॥೪೩॥ ಮರಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ
ನಿರಬೆಕೆ ಮೆಲೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿ ತ್ತ ನೋಡಾ। ಲಿಂಗದಬಾಯಿ ಜಂಗಮ ವೆಂದುಪಡಿಪೆದಾ ಕ್ಷಣ ಎನಿ ಬಿದರೆ। ಮುಂದೆ ಸಕಲ ಭಗವನಿವನು। ಆ ಜಂಗಮ ವ ಪ್ಪ ರನೆಂದು। ಕಂಡು। ನರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ
ದಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೪॥ ಆರಾಧನೆಯ ಮಾಡಿದಾ
ಗಮ ದೇವಶರ... ನವಿತಾ ... ಆ ನರ ಲಮಾ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಘೋರನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವಾ॥
ಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದಡೆ ಯುಮಧೂಳಿ ತರದಂಡ ವೆಂಬುದು।
ವಮಾತ್ರ ಸುವ ಭಕ್ತನ ಅಂಗವ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ ಶಿವ
ದು ತನ್ನ ಪಾದರುತ್ತ ನಮರದರೆ। ಮರನೆ ಲಿಕ್ಕೆ। ಚೋ
ದೋ। ಅಪ್ಪುತದಬೆಕೆಸು। ವಿರಾಧಿಸದಾಡೆ ವಿಷದ ಬೆಕಸು। ಯುದುಕಾರಣ ಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅಂಜಲೆ ಬೆಕು। ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ಒಂ
ಜಿಸಿ ಹಾರವಂಟು ಹಾರ। ವಕ್ಕಲಲಿಯಂತಾ ಯೆತ್ತಂ ನ ಭಕ್ತಿ। ಜಂಗಮ ವೆಂನೊಡಿಯರೆಂದು। ಬಾಕ್ಷದಕಾಂಡು। ಮದಾಸನವ
ಕರ॥ ಲಿಂಗವಮಾಜೆಯ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮವ ಕಂಡು ಪ್ರದಾಸಿನವ ಮಾಡಿದರೆ। ಆ ಲಿಂಗವಾ ಜರಕಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಧಾ ತರ
ಯಿದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗಜಂಗಮವ ನೊಂದೆಯೆಂದರಿಯದವರ। ಯನಗೆ ತೋರದಿರಯ್ಯ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೬॥ ಜ
ಶಿವಾ। ನಿಂದಿಸುವಮಾಜಿಸುವ ಪಾತಕವಕೆ ಭಾಗದು। ಗುರುವಿನ ಗುರು ಜಂಗಮ ಯುತ್ತಂ ದಡು ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ
ಚಿತ್ತಂತಾಯಿ ತ್ತಯ್ಯಾ। ಯುಹಾರಕ್ಕೆ ದೂರವ ರಲಾಕಕ್ಕೆ ದೂರ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ಜಂಗಮ ವುಲ್ಲ
ವವಿಲ್ಲಮಾಟಕಂಗಳಿಸದ ನೊಟ್ಟು ಮೀಗೆ ಪ್ರತ್ತ ವಳಿಕವಿಂನಲ್ಲಿ ಯುದಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಬಾನವ ಕಿಂಬಕಿಂಬಂತ್ತ। ನಮಯೊಚ್ಚ ತವನಲ್ಲಿ ಯು
ಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೮॥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿರವನರಿಸುವರೆ। ಜಂಗಮವ ನೆಟ್ಟಿನಂಬೊದು। ನಡೆ ಲಿಂಗನುಡಿ ಲಿಂಗ ಮುಖಲಿಂಗವೆಂಡೆನೆ ಬಾ। ಯುತ್ರ ಮಾಚೂ
ತಾನಿದ ಸುಖವಮುಂಬು ವಡಾ ಪರಗಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ಜಂಗಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ॥೪೯॥ ಜಂಗಮದ ಪನ್ನಾವದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ನ್ನುಪ್ತನೆಂದು ಭಕ್ತನ

ಘ ಚಾರದ ಯುಕ್ತದ ವಾಯುತ್ತೆಂಬ ಸಂದೆಹವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು। ವಾಯುತ್ತೆಂಬ ಗುಣಾಮುಕ್ತಂ ನಕ್ಕ ನಿಮಗಿದಾಳ ನಿಂಮ್ಮ ವರಿಗೆಮುಂ ನವೆದೂರು। ಶಿವಾಚಾರಕ್ಕ
ನಂದನಿಲಮು। ಜಂಗಮದ ಗಳಗಜ್ಜನೆ। ಜಂಗಮದ ಕೊಳಾತಕ್ಕೆ ಸ್ರಿ ರಿಸದಿದ್ದರೆ। ನಿವಂದೆ ಮೂಗಕೊಯ್ಯ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೭॥ ನಯನದ ಪಾರವ ಜ
ಸ್ಥೂಲದ ಪಾರವ ಜಂಗಮವಮಾಬಸುವೆ। ಜಿಂಹ್ವೆಯ ಪಾರವ ಜಂಗಮವನಾಡಿಸುವೆ। ಕವಚದ ಪಾರವ ಜಂಗಮವ ಹಾಡಿಸುವೆ। ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಪ್ರಮವ ಮ...
ಶ್ರಾರಿಗೆ॥೪೮॥ ಛತ್ರನಮ ಹೆಸ್ರ॥ ಯಂಬತ್ತ ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷವ ಮುಖದಾ ಗಂಡಿದ ಮುಖವಾಗಿಕಾದಿ ನೊಡೆಂನನು। ಚದಿ ನೊಡೆಂನನು। ಚದದಿದ್ದರೆ ಅಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಮತರಾಸೆ। ನಿನಾವ
ದಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೯॥ ಕಂಬದ ದೇನಯ್ಯ। ಯಂ ಮೊದುವರಿಲ್ಲದೆ ಕುಬದೆನಯ್ಯ। ಯಂನನು ದಿಸುವರಿಲ್ಲದೆ। ಬದಪಾಡಿನಯ್ಯ। ಯಂನ ತನುಮನಧನವ ಬೆದು ವಳಿಸಿ
ಕಾಡಿಸುಬೆಡಿಸನಯ್ಯ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦॥ ವಿಷಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೆಂದು। ಆಸುರದಲ್ಲಿ ಬಗುಳುವರು। ನನಿ ಕಾ। ಪರಿಯ ನೆಡಾಸನವಸ್ತ್ರವಮುಂ ನೆತ್ತಂನ
ಕ್ಷನೆ ನಿಂದು ಬಲ್ಲಾಳನ। ಬೆಡನೆ। ಬರಿಯಾಳನ ಮಗ ನ। ನಡೆವುದನು ಬಿಡುದುಳ್ಳ ವಿಚಾರವೆಂದು। ಭಾವವಿಭಾವವೆಂದು। ಕಂಡೆನಾದರೆ। ತಪ್ಪಿಂನ ದು ಮೂಗಕೊಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂ
ಯ್ಯದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯುಳ್ಳರೆ ಸಂಗ ನಿಂಮ್ಮ ತಾತ್ತನ ಕೆ ದೂರವಯ್ಯ। ಕದ್ದುತಿಂದರೆ ಕೃಮಿ ಬಿಡಾಂಮೆ ಬಿಡಿದು ತುದುಗುನಿತನವ ಬಿಡಿಸಯ್ಯ। ಜಂಗಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಡೆ ಪಾಸೊಬಿದಾಡಿ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೫೧॥ ದೇವನಿಂತಪ್ಪವ ನೆಂ ದು। ತಾರಯಿಕೊಡುವೆನು ಗಣಂಗಳಿಗೆ। ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೆಡಿದ್ದಾಳನಿದೆವ। ದೇವನಿಂತಪ್ಪವನೆಂದು ತಾರಕೊಡುವೆನು ಗಣಂಗಳಿಗೆ। ದಾನನ
ದೇವನಿಂತಪ್ಪವನೆಂದು ತಾರಿಕೊಡುವೆನು ಗಣಂಗಳಿಗೆ। ಶರಿಯಾಳನ ಮಗ್ಗನ ಬೆಡಿದಾತನಿದೆವ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಜಂಗಮಮುಖ ಲಿಂಗವಾಗಿ। ಕಾಡಿ ನೊಡುವ ಬೆಡುವ ನೊಡ ವಾ॥೫೨॥ ಪಾಂನಿಸ
ಯೊಕ್ಕಗಾಂದೆಳೆಯಾ। ಯುಂಬಂಗಿನಾಳಿಂಗೆ ಬೆಕ್ಕೆಂದನಾದರೆ। ನಿಂಮಾಗೆ ನಿಂಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಆಳಿಗಳ್ಳದೆ ಮತ್ತೊಂದನರಿಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೫೩॥ ಕಾಗೆ ಪಾಂದ ಗುಳಕಂಡರೆ ಕರೆಯದೆ ತಂನ ಬಳಗ
ವುಕ ಕಂಡರೆ। ಕೂಗಿ ಕರೆಯದೆ ತಂನ ಕುಲವೆಲ್ಲವ। ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ। ಕಾಗೆ ಕೋಳಿಯಿಂದ ಕರಕಷ್ಟ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೫೪॥ ಆಸೆವನಾದರೆನು। ಹಿಮವಿಲ್ಲದ ಕೃಷಿ ನಬಹೂದೆ। ಕೊಡದಾತ್ಯಂ ಬದ
ದು ಪ್ರಶಿಸಬಾರದು। ಬೆಡುವವರ ನೊಡಿ ನೊಡಿ ಯುಯ್ಯಲಿಲ್ಲದವನ ಜೀವನ ವಡೆತಕ್ಕ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೫೫॥ ಹಾರಗಳ ಘಾಂತಿಯುನ ನಡೆವೆ ಕಾಳ್ಪಿದ್ದು। ನಾನು ಮಾಡಿದೆಯುವನ ದನಾಯುತೆ ಜವಹಾತ್ರಕ
ಗಳಾಳಿಗೆ ಸೆರಲಕೆ ಪಾಂನವ ಪಾಡಿಯು ಉಂದಮು ಮಿಗಿಲಾನಿ ಯುಕ್ತ್ಯಮು। ತೆಗರ ರಿಸಿದೆನು।

ಉಪರಿಯ ಆಯು ಕಂಗೆ ತಾ ಜಲುಕಿಚ್ಚಿ ಪೆಟಾದ ಮ|ಕ್ಕರುಣಿ ಚಂನಬಸವಂಣಾ ಮರದು ಕೊಂಡೆ ನಾದರೆ ವಡೆಯ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಕೆಡಹಿ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವಾ||೪೩೮|| ಆ ಉತ್ತಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣ್ಣು ಈಯುಬಿ| ಅ ಕಲ ಮಾಡಿದೆ ನೆಲ್ಲರ
ಕಂಡು| ಆ ಸುಚಿದಿಂದರೆ ಮಾಣೆ| ಕಲಿತನವ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನೆಲ್ಲರ ಕಂಡು| ಅಕ್ಕಿ ಪಾಯುತ್ತ ಆಗಳೆ ಯುಂದರೆ| ಆನಿ ಮಾಡೆನು| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೩೯|| ಭಕ್ತಿ ಸುಖಾಪಿಯ ನುಡಿಯ ನುಡಿವೆ| ನುಡಿದಂತೆ ನಡವೆ| ನಡೆಯೊಳಗೆ
ನುಡಿಯ ಪೂರೈಸುವೆ| ಮೇಲೆ ತೂಗುವ ಕೈಪ್ರಾ(ತ್ರಾ ಸುಕಳ್ಳರೆ ನಿಂಮ ಶರಣಯ್ಯಲ್ಲಿ| ಒಂದುಜವೆ ಹೊರತೆಯಾದಡೆ| ಯಂನನ್ನದ್ದಿ ನಿನೆದು ಹಾಗು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೪೦|| ಒಡಲು ಆತಲೊಂಕನಲ್ಲ ಬಿಡು ಆತ ಭಕ್ತನಲ್ಲ| ವಾಡ ಆಗದು ಕೆ
ಂಕನು| ಬಿಡಲಾಗದು ಭಕ್ತನು| ಬಾಡೆನಯ್ಯಾ ಬಿಡೆನಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೪೧|| ಚಂದ್ರನನ್ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕೆ ಶಾಮಕೆ| ಬಿಳುಬಿಂಗಳ ಬಯಸು ಬಳಹಂಗೆಕಯ್ಯಾ| ಶರಣರ ಸಂಗದ ಲ್ಲಿರ್ದು ಕಾಳನ ಬಿಡುವ ಹಂಗೆಕಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂ
ಗಯ್ಯನ ಶರಣರು ಬಂದು ತೆಂಮ ಲನೆಂದರೆ ಸಾಲದೆ ಅಯ್ಯಾ||೪೪೨|| ದಾಸನವಸ್ತ್ರವ ಬಿಡದ ದೆಮುಂನ| ತಲಿವಿಧಿಯನಿ ತ್ತರೆ ನಿಂಮ ದೇವರೆಂದೆಂಬೆ| ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡದ ದೆಮುಂನ| ಕಾಂಚಿಮುರ ಚಕ್ರೆತಾ ಸಕಾಹ ಶ್ವರೆದರೆ| ನಿಂಮ ದೇವರೆ
ಂದೆಂಬೆ| ಬಕ್ಕಾಕ್ಷನ ವಧುವ ಬೇಡದ ದೆಮುಂನ| ಸ್ತ್ರೀಯಲಿ ಂಗಲಾದರೆ| ನಿಂಮ ದೇವರೆಂದೆಂಬೆ| ದೆವಾನಿನು| ತ್ಯಾಪಾರಿಗಳನರೆಮ್ಮಲರು| ಬಿಡು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ| ಯಂಮವರ ಕಯ್ಯುಟಾ||೪೪೩|| ಯಲ್ಲರು ಬೀರರು| ಯಲ್ಲರು ಧೀರರು| ಮತ್ತರು
ಮತಿಮರು| ಯಲ್ಲರು ಪ್ರಮುಖರು| ಕಾಳಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಾರದು| ಓಡುವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು| ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಧೀರ ರು| ಮಣಿದ ವರಿತ್ತಾ ಅಧಿಕರು||೪೪೪|| ಉಳ್ಳವರು ಶಿವಾಲಯ ಮಾಡುವರು ಮನ
ಲೆಳಬದರೆ| ಅನುಗಿಮ್ಮನೆ| ನಿಂಮತ್ರು ಮದ್ದಾರನೆ| ಉರವ ದೇವಸ ಮಾಡಲಿ ಯೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೪೫|| ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಂಗಂಜೆ| ಉರಿಯನಾಲಿಗೆಗಂಜೆ| ಸುರಗಿಯ ಮೊನೆಗಂಜೆ| ಒಂದಕ್ಕಂಜುವೆ| ಒಂದಕ್ಕೆ
ಮುಮಲೆ| ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪರಧನವೆಂಬಿ ಜೂಜಿಂಗ್ಗಂಜುವೆ| ಮುಂನಂಜದ ರಾವಣನೆನು ಲಿದಿಯಾದ| ಅಂಜುವೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೪೬|| ವಂದಕ್ಕೆಂಬತ್ತನುಡಿದು| ಕಂಣಕೆಚ್ಚನೆ ಮಾಡಿಗಂಡುಗಿದೆ ಜಿಮುಡು ಹೊಕಿಕೆ
ಲಲವರಕಂಡರಂಜುವೆ ಬಾಸರಿಸು ಪೊಣ್ಣಾಡಿ ದಿನಂ ಬಸಂಗವಾದಡಾಗವಿ| ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ| ಅನುಭಾವ ಬಿಲ್ಲದವರ| ಹಾಲಮಿರಿಯ ಹೊಂದಿ ಹಾಲನಬಿಟ್ಟು ಮೇಡುವೆ||೪೪೭|| ವಡೆಯರು ಬಂದರೆಗುಡಿ ತೋರಣವ ಕ
ಟ್ಟೆ| ನಂಟರು ಬಂದರೆ ಸಮಯುಲಿತ್ತೆಂನಿ| ಅಂದಕೆ ಬಾರರು| ನಿರಿಂಗೆನಿಣಿಂಗೆ ಹಾರಗಾದಂದು| ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಲಳಗಾದಂದು| ಪುರುಷಮುಕ್ಕೆ ಉಕಳ್ಳುನ ಸೂವರ್ನಲಾಯಿತ್ತು| ಬಳಿಕ ಬಂದು ಗಮುಂಚ್ಚಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೪೮|| ವಡೆಯ
ರಾಡುವ ಮಾತ ಕಡೆಪರಿಯಂತ ರಕೆಳ್ಳಿ| ಯಿದರ ಪಾಗಿ ಕಿಂಕರನಾಗಿನಡುಗುತ್ತ ಬಿಂನಹ ಮಾಡುವ ಸದ್ಭಕ್ತರ ತೋರಯ್ಯಾ| ವಡೆಯರಾಡುವ ಮಾತ ಕಂಡು| ಕರದಲ್ಲಿ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿ| ಭಾಯಿಪ್ಪುನ ಲೆಂದು ಆಡುವ ವಚನ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ| ಅವನ ಬಾಗ
ಪಲ್ಲಿರಿಸದಿರಯ್ಯಾ| ಅವನ ಪ್ರತುತಿಯ ಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸದಿರಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಬೆನಾ ಂದೇವರ ಮಾ||೪೪೯|| ಬಡಹಾರುವನೆನಿಸುವ ಕ್ಕನಾದರೆಂಯೆ-ನೆ ನಿನ ಹಂಗಬಿಡೆ| ಮೂಕೆ ಗಾಡನೆ ಸುಖ

...ದಣ ಬಾ ಬಿಯ ಬಾಂದ ನಹೂಂಗ ಬಿಡೆ। ಬಿನಾಜಗ ನೆನೆಸಂ ಭಕ್ತನಾದರೆಯು। ಲಾಂತ್ರಿ ಲಾಂಚಿ ನಕನ ಹೂಂಗಬಿಡ। ಕಂಚ ಗಾಂಠ ನಿಮು ಭಕ್ತನಾದರೆಯು। ಹಾಳ್ಕತಾದಲಿಯೆ ಹೂಂಗ ಬಿಡ। ನಾ ಹಾಹೂಂಗಿನೆ ಬನಲ್ಲ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಬೆಂಗವನ ... ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ॥೪೨೫॥ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಒಲ್ಲದವರ ಲಿಂಗ ವೆಂಬೆ। ಒಲ್ಲದವರ ನಬಿಯಂಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಸದ್ಭಕ್ತರನಿನೆಂಬೆ॥೪೨೬॥ ಶಿವಸ ಚಿತ್ ಭಕ್ತರು ನಿಗೆ ಬಂದರೆ। ಆಯಕವಾರು ದಿಂದ ಬೇಸಗಾರ ಶರೆ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ನಿಂಮ ... ದೇವ ... ದಂಡ ...
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಭಕ್ತರ ಲಿಕ್ಕು ಲವನೆರಬದರೆ। ನಿಂಮ ರಾಜಾ ಬಾಸದಾಸೆ॥೪೨೭॥ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲದವರ। ಶರಣರಸಂಗ ಬಿಲ್ಲದವರ ಕಂಡರೆ ನಾಚುವೆ। ಅವರ ನುಡಿಯ ನಗೆ ಸಮನಿಸದಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕೃಪಿ ನಿಲಿಸ್ಲದ ಕಾರಣ॥೪೨೮॥ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸದವರ
ಈ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸದವರ। ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡದವರ। ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗವೆಂದು ಅರಿಯದವರ। ಸದ್ಭಕ್ತರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರದವರ ಮನಗಾಂಬೆ ತಾರದಿರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಸಿರಗಾಡ್ಡಿ ಬಿಡುವೆನು॥೪೨೯॥ ಹೊಲೆಗೆ ಹಿಳುವೆನು। ಕುಲ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೆಲ್ಲವನು।
ಕೂರದವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಾನೆ ಬೆನೆ ಶಿವನೆ। ಕಲಬಲ ಮಾಮಿ ಯುಕ್ತಿಕರಿದ ಪ್ರುಷ್ಟಿಯ ತೆರನಂತೆ। ಅವರ ಕತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಯಂನ ಸುಖದುಃಖವ। ಅಂಗತವಿಲ್ಲದ ಸಂಗವು। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದ ಹೂಯ್ಯಲಂತೆ। ಯುದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ಶೈವ ನಿಂಮ ಶರಣರ
ಗಲ್ಲದೆ ಬಾಯಿ ಬೆಜ್ಜಿಯೆ ನಾ॥೪೩೦॥ ವೆಡದಲಾಡು ಯುಂನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ। ಹೊಡು ದೆಬಯುಂ ನಕ್ಕೈಯ್ಯಲಾಂದು ಶರಶೆಯು। ಪ್ರಸಾದದೆ ಶರಣಾನೆಂದು ಬಿಕ್ಷೆ ಹಾದರೆ। ಅಲ್ಲಿನ ಶಿದೆ ಲಾಂಛನ ದೆನಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ॥೪೩೧॥
ಶಿವಲಿರಹಿತ ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ। ಭಕ್ತಿ ಭಾಜನ ದಲ್ಲಿ ಊರಿ ಭವಿ ನಿಕ್ಕವಾಗದಯ್ಯಾ। ಯುಕ್ತಿ ಸೂಸ್ವರಿಗೆ ಮುಂಬಿತ್ರ ಸಾದ ಮಾರ। ಮುಕ್ತಿ ಯುಲ್ಲಮುಂದಿನಾ ಯಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡಲಸಂ
ಗಮದೇವಾ। ನಿಂಮ ಶರಣಗಲ್ಲದೆ। ಅನಾಚರ ಹೊಲ್ಲಿಯ ದಾ॥೪೩೨॥ ವಕನ ಪ್ರಸಾದಿ॥ ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಶರಣರ ದಾಸೋಹಕೆಂನ ತನು ಮನಧನ ವಲಸದಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ। ತನು ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಉಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾ
ಡು। ಮನ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಲಿಯ್ಯವ ಹಂತೆ ಮಾಡು। ಧನ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಸವದು। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ। ನಿರಂತರ ಅಡಿ ಹೊಡಿ ನೊಡಿ ಕೂಡಿ ಹಾಡಿ ಸಿಸುಖಿಸಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪
೩೩॥ ಬಾರುವ ಬಾರುವನೆಪ್ಪಿ ನಾನು। ಸದ್ಭಕ್ತರೆಂನ ತರಿಂನವರೆಂದು। ಬಾರುವ ಬಾರುವನಪ್ಪೆ ನಾನು ಶರಣರು ಯಂನವರೆಂನವರೆಂದು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ತಂಮ ಒಕ್ಕುದನಿಕ್ಕಿ ಸಲಹುವರಾಗಿ॥೪೩೪॥ ಬಾಲಾ ಕೃ
ಷ್ಣದ ಮಿಕ್ಕುದ ಮಂಡುಕೆ ಲಿವಿಡಿದಾಡುವೆ। ಶರಣರ ಮನೆಯ ಲೆಂಗಿಯ ಡಿಂಗರಿಗನಾನು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಭಕ್ತಿಯ ಮರುಳ ನಾನು॥೪೩೫॥ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಿಂದ। ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಲಾಂಛನ ತು। ಅ ಬಾಲವೆ
ಟ ಪಾಪ್ರಸಾದ ಬಾಗಿ। ಯನಗೆ ಬೆರೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೩೬॥ ಅಷ್ಟು ದಿಂದ ತ್ರಿಯಿ। ಆಗದಿಂದ ಲಿಯು। ಆಧಿಯ ಪೃಥುವೆಂಚತಾರ ಲರಿಯೆ। ಸತ್ಪುಬನರಿಯೆ ಸಹಜವನರಿಯೆ। ಸಜ್ಜನಶುದ್ಧ ವಯುಂನ
ಲಿ ಅರಿಯೆ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಲಾಕುಳ ದಸುಂಡಿಪ್ಪೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ॥೪೩೭॥ ಅವನಾದರೆನು ತ್ರಿಮ ಹಾದಿ ಬನನೆ ನವವನ ಬಾಂಯ ತುಂಬುಲವ ಮೆಲುವೆ। ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿಗೆಯ ಹಾದುವೆ। ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಕಾಯುದು ಬದುಕುವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ॥
೪೩೮॥ ಬಾಂದು ವನಾರಿಯ ಭಕ್ತಸಂಕೋಚಿ ನಾನಯ್ಯಾ। ನಂಬುಗೆಯುಳ್ಳದ ದಂಬಕನಾನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ನಂಬಿದ ಶರಣರ ಡಿಂಗರಿಗ ನಾನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ॥೪೩೯॥ ಡಿದೆ ಬಾಯು ಗಲಲು ಮಂಜ ಲಕಾಯಿದಿ ಪ್ರಿನು। ಕಂ ಹರಸು ಕಂ ಕರ ಪ ಮನೆಯ

ನಿತ್ತಿಕೆಂಡವನು ಶ್ರೀ ನಾಗಾಯಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪನು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ, ಬಾಕ್ಕುದ ಮಿಕ್ಕುದನುಂಬ ಕಿಂಕರನಾನು॥೪೭೫॥ ತಾ ತಿಂಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ। ಬಂಟಂಗೆ ಆಚಾರ। ಆಗಮ ವಿಶೇಷ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗಂಗೆ, ಬೊಕ್ಕುದನುಂಬ ವಂಗಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]
ಶಾಚಾರವಯ್ಯಾ॥೪೭೬॥ ತಾ ತಿಂಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಅವರೊಕ್ಕುದನುಂಡು। ಮಿಕ್ಕುದ ಕಾಯಿದು ಕೊಂಡಿಪ್ಪವರು। ನಾ ಕಿಟಾರವಿಕೆ, ಅವರಿಗೆ ಮೂರುತ್ತರ ಭೇಕೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಾದನ್ನೆ ಮುದಿರುತ್ತರ ಲೆಕ್ಕಿಂಬ ಕಂಗೆ॥೪೭೭॥ ಪಾದಾರ [illegible]
ದವ ಕೊಂಬೆ। ಅರ್ಧ ಪ್ರಾಣ ನಿಮ್ಮಾನ ನಿಂಮುದಿಂಬೆ। ರಾತ್ರಿಯು ಹಗಲೂ ತಿಂಬು ಕೊಂ— ಬಪಾತಕನಸೂಳೆಯಂತೆ। ಬಲಿಯು ಮಾತಿಂಗಾಳಿ ಬನೆನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೭೮॥ ಪಾತಕಪಸ ಪಾ ಪಾತಕ ಕವ ಹಾಡಿದವನು। ಸತ್ಯಶ್ಚರಮುನಿಗೆ ಹಾಗಿ। ಅವರ
ಕ್ಷೆತ್ರ ಸಾದವ ನಾಯಿ ದುಂದರೆ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾತಕ ಪರಿಹರ— ವು। ಬಾಂಬೆಬೆಡಿ ಕೊಂಡುಂಡಡೆ। ಪಾತಕ ಕೋಮು ಮಸಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಶಿವನಕ್ಕಗ ಹಂಪ್ರಜಿತ್। ಯಾಚಯಿದ್ದಂ ನಮ್ಮ ಮತಂ। ತದಾಲಾ ಖಿಳ ಲಂಬಿ ೨ಜಿತ್.। ಯಿದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ। ನಿಂಮ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನು॥೪೭೯॥ ನಾನು ಪಾತ್ರಮಲ್ಲಿಯ ಪೊರೆಯ। ನಂಬಲಿಗೆ ಕೊಂಬವರಿಲ್ಲಸೊದಯ್ಯಾ। ಆನು ನಿಂಮ ಶರಣರ ಬಾಕ್ಕುದನುಂಡು ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ। ಮೆರುವ ನಾರಿದ ಕಾಗೆ ಹೊಂಬಣ್ಣವಪ್ಪ
ದು ಪ್ರೆಪ್ಪುದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೮೦॥ ಶಿವ ಶಿವ ದಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಜಂಗಮ ಲೇಶರಣರಯ್ಯಾ। ಅವರುಂಡು ಮಿಕ್ಕುದ। ಮಜ್ಜಿವಕ್ತ್ರಪ್ರಸಾದವ। ನಾಯಿ ದುಕೊಂಬ ಮರುಳನಾನಯ್ಯಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ। ಶಿವ
ನಾಲ್ಲಿಂಗಾರೆ॥೪೮೧॥ ದಾಸಿಯು ವರ್ಗದ ಶಿಪ್ಪೆನು। ಶಿವಶರಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ। ಅವರೊಕ್ಕುದನುಂಡು। ಮಿಕ್ಕುದ ಕಾಯಿದುಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಕಾರಣ। ಕಾಲಮುಟ್ಟಲಂಮ। ಕಲ್ಪಿತ ತೊಡೆಯಿತ್ತು। ಯಂನ ಭವಬಂಧನ ಹಿಂಗಿ
ತು। ಕಷ್ಮಲನಿಷ್ಕಲವಾಯಿತ್ತು। ಅಪರತಾತ್ರಿನ ತೊತ್ತಿನ ಮಗ ಉದ್ಧಾತ್ತಿನ ಮಗನೆಂದು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಯುತ್ತಬಾಯೆಂದು ಎಪ್ಪೆತ್ತಿಕೊಂಡ ನು॥೪೮೨॥ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಯ್ಯದೆ। ನಾ ಹಂ ಎಂದೆನಿ
ಸದೆ। ದಾಸಾಹಮೆಂದೆನಿಸಯ್ಯಾ। ಶಿ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ದಪ್ರಸಾದವ ತಾರಿಪ ರುಕಿಸಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೮೩॥ ಕರ್ತರು ನಿಂಮ ಗಣಂಗಳು। ಯಂನ ತೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದ ಸುಖ ಮು। ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಾಮಿಪ್ಪ ನಾರು
ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಜ್ಯದಂತು ಟಲಕೆಳ್ಳಿರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ತಂಬೊಕ್ಕುದನಿಕ್ಕಿ ಸಲಹುವ ಸುಖ ತೂ॥೪೮೪॥ ವಕನಪ್ರಾಣಾಲಿಂಗಿ॥ ತಾ ತಿಂಗೆ ಬಲ್ಲ ಹಸೊ ಕಿದರೆ। ಪುದೆಲಿಯ ಮಾದದ ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಹೊದಾಸ ಯ್ಯಂ
ಗಾಳಿದಾತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮಾದಾರಚೆಂನಯ್ಯಂಗೆ ಡೋಹರಕಕ್ಕಯ್ಯಂಗೆ। ತೆಲುಗಜೊಂಮಯ್ಯಂಗೆ। ಬಾತಿದಾತ ಮತ್ತೊಬ್ಬದೇವನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಮನದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ನಿಂಮತ್ತ ಹಾದರೆ ತ ಮತ್ತ ಬೆಡುವ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥೪೮೫॥ ಶಿವ
ಗೆಟು ಸಿಂಯ ಬೆನಯ್ಯಾ। ಲಲಗೆಸು ಕ್ಷವಾಗದಂನತ್ತ। ಮಕಿಯ ಕಲ್ಪಿಯೆ ಬೆನಯ್ಯಾ। ಮನಮುಟ್ಟದಂನತ್ತ। ನೂಲ ನೋಬಿಯೆ ಬೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಮನಮುಟ್ಟಿನೆ ನೆನೆಯದಂನತ್ತ॥೪೮೬॥ ಸೂತ್ರ ಚಿತ್ತ ಇಂದಲೆಂನ ಮನ ತನು ನಿಂಮ ನೆನೆಯ ಲಾ
ಲದು ಎಂತಯ್ಯಾ। ಮನ ನಿಂನಾಪಿದು ಗತಿಯೆಂತಯ್ಯಾ। ಯಂನ ನಿಂನಾಲು ಮತಿಯೆಂತಯ್ಯಾ। ಹರಹರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಮನವ ಸಂತೈಸಿ ನಾ॥೪೮೭॥

ತಪ್ಪದೆ ಕಳೆವ ಸುತ್ತಾವ ಜೀವಾತ್ಮನ ಪಿಟ್ಟದೆ ಬಳೆವನ ಜುಂಯದೆ। ಆನು ಭಕ್ತನೆಂತೆಂಬೆ। ಆನು ಶರಣನೆಂತೆಂಬೆ। ಆನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಂತೆಂಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಯೆಂನನು ನಸಿಯ ದಾನಲಾಗದೆಂನಕ್ಕೆ ॥೪೬॥ ನಾನಿಂಮ ನೆನೆವೆನು। ನೀವೆಂನನ
ರಿಯಬಿರಿ। ನಾನಿಂಮ ನೋಲೈಸುವೆನು। ನೀವೆಂನ ಕಾಣಬಿರಿ। ನಾನೆಂತು ಬದುಕುವೆ। ನಾನೆಂತು ಜೀವಿಸುವೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಯನಗಿನಿವೆಗ್ರಾಣಾಗತಿ ಮತಿ ನೋಡಯ್ಯಾ ॥೪೭॥ ತಂದೆ ನೀನು ತಾಯಿ ನೀನು। ಬಂಧು ನೀನು ಬಳಗ ನೀನು। ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತ
ಯಾರುಮಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಹಾಲಲದ್ದು ನೀರಲದ್ದು ॥೪೮॥ ಯೆಂನಾಪತ್ತು ಸುಖದುಃಖ ನೀವೆ ಕಂಡಯ್ಯಾ। ಮತ್ತಾರುಮಿಲ್ಲ ಪರಪುರಾ। ನೀವೆ ಕಂಡಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಮಾತಾಪಿತನು ನೀನೆ ಕಂಡಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೪೯॥ ಯೆಂನ ಜನನ
ದಾಕ ಧರ್ಮ್ಮ। ಯೆಂನ ಜನ್ಮ ಬನತಿಗಳವನಿರ್ಧಿಯ್ಯ। ಯೆಂನ ಭವಬಂಧನವನಿಕಳಿಸಿದೆಯಾಗಿ। ಜೀವನಿಗತಿ ಮತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದೆನಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಸುಟ್ಟುರುಹಿದೆಯಾಗಿ। ಕಟ್ಟುಗ್ರದಿಂದ ನಿಂಮ ಶ್ರೀಚರಣವ ಕಂಡೆ। ಶಿಷ್ಟ ಭಕ್ತಿ
ರ ನಿಂಮ ನಂಬಿದೆ ಕರುಣಿಸು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ॥೫೦॥ ಭವರಾಗ ವೈದ್ಯನೆಂದು ನಾನಿಂಮ ಮರೆಹೊಕ್ಕೆ। ಶ್ರೀಪಾದ ಪಶಣಕ್ಕೆ ಕರುಣಿಸು। ಲಿಂಗತಂದೆ। ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾ। ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾ। ಜಯ ಜಯ
ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾ ಯೆನುತಿದ್ದಿತೆಂನಮನವು। ಕೂಡ ಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಶರಣವೆಂದಿತೆಂನ ಮನವು ॥೫೧॥ ಭಕ್ತನ ಶರೀರ ॥ ಅಂಗೈಯೊಳಗಣಲಿ ಂಗವ ನೋಡುತ್ತ। ತಂಗಳ ಕಡೆಗಾಣಿಸಿವರಿಮ ತಸುರಿಪ ತತ್ಯೆಂ
ದಿಪ್ಪೆನೋ। ನೋಡವೆಗ್ರಾಣವಾಗಿಯಂದಿಪ್ಪೆನೋ। ಕೂ ಟವೆಗ್ರಾಣವಾಗಿಯಂದಿಪ್ಪೆನೋ। ಯೆಂನ ಅಂಗವಿಕಾರದ ಸಂಗವಳಿದು। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗೈ ಕ್ಯ ಲಿಂಗವೆನುತ್ತೊ ॥೫೨॥ ಯದೆಬಿರಿವಂನಕ್ಕೆ ಮನದಣಿವ
ಂನಕ್ಕ। ನಾಲಗೆನಲಿದಾಡುವಂನಕ್ಕ ನಿಂಮ ನಾಮಾ ಮೃತವ ತಂದೆರಸು ಕಂಡಯ್ಯಾ। ಯನಗೆಂನ ತಂದೆ ಬಳಿಮುಗುಳಿಂದದಿ। ಯೆಂನ ಹೃದಯ ನಿಂಮ ಶ್ರೀಚರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುರುಳುಗೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ॥೫೩॥ ಅ
ದಿ ಕಾಲುದಣಿಯವು। ನೋಡಿ ಕಂಣು ದಣಿಯವು। ಹಾ ದಿ ನಾಲಗೆ ದಣಿಯದು। ಬೇಂನಿ ಬೇನಿಂನೆಬ್ಬೆ। ನಾನಿಂಮ ಕೈಯ್ಯಾರೆ ಪೂಜಿಸಿ। ಮನದಣಿಯಲಾಗ್ಯದಿಂನೆ ಬೇನಿಂನೆಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಪುಥರವ ಬಗೆ ಬಾ
ಸು ಬಾಗುವವರ ಬೆನಗೆ ॥೫೪॥ ಕಾಮ ಸಂಗ ನಿಸ್ಸಂ ಗವಾಗಿ। ಯೆಂನಾವ ಸಂಗವ ನವೆವನಜುಂಯೆನಯ್ಯಾ। ಮಿಗೆಲಾಲಿದೆ ನ್ಯಾಗಿ। ಅಗಲ ಲಾವೆನು ನಗೆ ಮೊಗದಲಸಾ। ಅವ ಬಾರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಬಗಿದು ಪ
ಗುವೆನು ನಾನಿಂಮ ಮನವನು ॥೫೫॥ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನವೆಂನ ಮನ ನರಾಗರಂಜನೆಯ ಮುತ್ತು ಪತಿಕ್ಷಿತಿಲಯನಿನಗಿಂ ಬಾದಮು। ರಾಗರಂಜನೆಯ ಪೂಜೆ ಯೆಂನ ಮನ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಅಲಾ ಯೆಂನ ಮನ ॥೫೬॥ ಬಾರ ವೇದ ಪ್ರಯಿದಿನ
ವೆಂದರಿಯೆ। ಯೆನೆಂದರಿಯೆನಯ್ಯಾ। ಉರುಳೆಂದಲಿಯೆ। ಹಗಲೆಂದಲಿಯೆ। ಯೆನೆಂದಲಿಯೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಪೂಜಿಸಿ ಯೆಂನು ಬಮರದೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೫೭॥ ನಿಂಮ ನೋಡುವನಂತ ಸುಖ। ಕೂ [illegible]
ನೋಡಲಿಯ್ಯಾಲದ ಹಾಕಿ ಬರಾಮಂಗಳೆಲ್ಲ ಚಂಗೆವಾಗಿ। ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮನದಲ್ಲಿರತಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಿಮಗ್ನವೆಂನ ಕಂಗಳು ॥೫೮॥ ವಚನದ [illegible]

ನಡಕ್ಷ ನಿಂಮ ನೆನಹು ತುಂಬಿ। ಶಿವಿಯಿಕ್ಷ ಕ್ಕಾರ ತಿತುಂಬಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂಮ ಚರಣಕಮಲದ ವ್ಯಾಸ ತುಂಬಿ॥೪೯೦॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಲಿಂಗ ವನಡೆ ಉಡಲಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ। ಕಂಗಳು ಕೆಜೆಗೂಡಿ ಬಳಿದರು ಬಿನಗಯ್ಯಾ। ಎಂನಾತ್ರ
ಜಲಂಗಳು। ಅವಿಕಲ್ಲರೂ ಹಿನಂತೆ। ಅಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ। ತನು ಪುಳಕಿತವಾದ। ಬೆಮರು ಬಿಂದುಗಳೆಲ್ಲಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ದರುಶನಸ್ಪರುಶನದಿಂದ। ಮನ ಜಾರಿದು ನೆರವಲ ವನೆನ ಹೊಳೆವೆನಯ್ಯಾ॥೪೯೧॥ ತಾಳಮೂನಸ ಶಿವನೊಲಿಯೆ। ಪಾಜಿ
ಬಜಾವಣಿಯು ವೆಕ್ಕವಣ ನಲಿಯೆ। ಅಮೃತಗಣ ದೇವಗಣ ವನಲಿಯೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿ ನಗೆಕೆಡಿಲ್ಲಬಾಗಿ। ಆನು ಬಾರಿವಂತೆ ಪಾಡುವೆ॥೪೯೨॥ ಪರಂಪ್ರಾಣಾಪುರಿತ್ರಾಗಿ। ಭೇದನಂಶ್ರಿಕೆಜ ಪಿಮಾನ। ನತ್ರಂ ನಸ್ರುಜ್ಞ ಗುಂಜೆಯ್ಯಾಬ
ಗವಂ ತಂತ್ರಿಲೋಚನಂಯೆ ಂದುದಾಗಿ। ದೇಹದಿಷ್ಟ್ರೂಗತಂನ ಆದಂತೆ ಆಗಲಿ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಪೂಜಿಸಿದಲ್ಲದೆ ನಿಲಲಾರೆನಾ॥೪೯೩॥ ಸುರರು ಕಿಂನರರು ಕಿಂಪುರುಷರ್ಕಂಬರೆಲ್ಲರ ನಾರು ಬಲ್ಲರು। ಎಂನ ಚಿತ್ತವ ನಿಂಮ ಮೆಲೆ ಸಂಗ
ಯ್ಯಾ। ಎಂನ ಚಿತ್ತವ ನಿಂಮ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲ
೬೦. ರು ಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವೆ। ಕೆಲದ ಸಂಸಾರಿಗಳು ನಗುತಿ
ನಹಾ ವೆಜೀವನ। ಎನಗೆ ನಿಂಮ ನೆನಹೆ ಪ್ರಾಣಕಾಣಾ
ಡಯ್ಯಾ। ಎಂನ ಶರವಣ ರೆಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ। ಎಂನ ನರವ
ಬುಂ ಬಲಕೊಳ್ಳಾ। ನಿಜಬಿಯುನಿಕ್ಕಿದಾಂಟದರೆ ಅಂತೆಂನ
ಬಿನೀರನೆ ಬಿಡಿಯಾ॥೪೯೭॥ ಕಂಡಕನಸು ನಿದಾನವಕಂ
ಸಂಗಮದೇವ ಅಂನ್ಯವೆಂಬುದ್ದನ್ನರಿಯೆನಯ್ಯಾ॥೪೯೪॥ ಮುಂಡೆಯ ಬಾಳಿಸಿ ಹೊಂದು। ಗಂಡುದಾತು ಬಾಕೆನಯ್ಯಾ। ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟಾದರು ಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವೆ। ನಾಣುಗೆಟ್ಟಾದ
ದ್ದಡರೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಶರಣುಗತಿ ವಕ್ಷನಯ್ಯಾ॥೪೯೫॥ ಎನಗೆ ನಿಂಮ ನೆನಹಾದಾಗವೆ ಉದಯ। ಯೆನಗೆ ನಿಂಮ ಮರವಾದಾಗವೆ ಅಸ್ತಮಾನ। ಎನಗೆ ನಿಂಮ ನೆ
ತೆಂದೆ। ಎಂನಪ್ರಾದಯದಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಚರಣದುಂಡಿಗೆಯು ಮೊತ್ತಯ್ಯಾ। ವದನದಲ್ಲಿ ಉಡಾಕ್ಷರಿಯ ಬರೆಯಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೯೬॥ ಎಂನ ಕಾಯವ ದಂಡಿಗೆಯ ಮಾ
ತಂತಿಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ। ಎಂನ ಬೆರಳ ಕಟ್ಟಿಂಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ। ಬೆತ್ತೀಸರಾಗವ ಪಾಡಯ್ಯಾ। ಉರದ ಕಾತಿ ಚೊಳಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೯೭॥ ಕುರುಳು ಬೆರಳ್ಗಳು ದುಪು
ನಂಬಾ। ಪರಮ ರುಷರ ಮುಖವ ನೋಡದಂತೆ ಹೋದೆ। ಬಳಿಕ ನೆ ಹೊಗಿರಿಸಿದಂತಿರಿಸಾ। ಎಂನ ಮರೆದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ನೆಂದು ಬರೆಯಾ। ಹರಿ ಬ್ರಂಹ್ಮರಿಗೆ ಆಗದಂತೆಬ
ಡೆನಯ್ಯಾ। ಬಿಡಲಾರದ ನಿಧಾನವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ನಿಧಾನವ ಕಂಡು ಬಿಡಲಾರೆನಯ್ಯಾ॥೪೯೯॥ ಹೊಂನ ಹಾವುಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದವನ। ಮಿಡಿಮುಟ್ಟದ ಕೆಂ
ಜಡೆಯವನ। ಮಯ್ಯಲಿ ಬಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದವನ। ಕರದಲ್ಲಿ ಕಪಾಲವ ಹಿಡಿದವನ। ಅರ್ಧನಾರಿಯಾದವನ। ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯಿದವನ। ನಂಬಿಗೆ ಕುಂಠಣಿಯಾದವನ। ಚೋಳಂಗೆ ಹೊನ್ನ ಮಳೆಯ ಕರೆದವನ। ಎಂನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವನ।
ಸದ್ಯಕ್ಕರಪ್ರಾದಯದಲ್ಲಿಪ್ಪವನ। ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯ ಲೊಪ್ಪುವನ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬವನಾ॥೫೦೦॥ ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವಲ್ಲದ ಗಂಡರು। ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರರು ಕೆಳವ್ವಾ ಕೇಳದಿ। ಪಂನೆಗಭೂಷಣರಲ್ಲದ ಗಂಡರು। ಎಂನ ನೆನಗಾಗದೆ ಮಿಜಿನೊ
ಡಬ್ಬಿಸಂ ನೆಯಂಬಿನ ಕೂಟ। ಚಿಕ್ಕಂಬಿನ ಬಾಳುವೆ। ನಿಂಮಾಣೆಯಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೫೦೧॥ ಜಗವೆತ್ತ ಅಲಿಯು ಖಯನಗೊ ಜಗಂಡನುಂಟು। ಆನು ಮುತ್ತೈದೆ। ಆನು ನಿತ್ಯಮುತ್ತೈದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನಂತಪ್ಪ ಎನಗಾ
ಗಂಡ ನೂರುಟು॥೫೦೨॥

ಅಜೆಕೆಂಡ
ರಿಯುಂತೆಂ
ಮಾಡಾದಿ।

ಗಂಧಸುಂಟು॥ ೫೦೨॥ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸ್ವಾನನಲ್ಲಿ। ಯೊಸಲಬೀಸರ ವೂಡದಿರಂಯ್ಯಾ। ಎಂನ ಚಿತ್ತವ ನಿಂಮ ಧ್ಯಾನಲಯ್ಯಾ। ನಿಮ್ಮರಿದೆ ಮತ್ತೆನನು ಅರಿಯೆನು। ಕಂನೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದೆನು। ನಿಂಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆನು। ಮುನಿಸು ಶಂಕದ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಸತ್ತಿದ್ದು
ಸುಕುತಿನಿಸು। ಮನೆಂಹೊಡೆಯ ಮನೆಯ ಕಾಯುದಿಪ್ಪುಂತೆ। ದಿನೆಂನ ಮನವ ಕಾಯುದಿಪ್ಪುಗಂಡನು। ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ತಮನವ। ನಂನ್ನ ಕೈಹೂಸಿ ಬಿದರೆ ನಿಂನ್ನ ಮಾನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦೩॥ ಭಕ್ತನತಿಶ್ರ॥ ನಿಸೂರಿಯುತ್ತೆ ಮುಂಕ್ಕಾ ನಿನೊಲ್ಲದು ಪೇಳು।
ಸಕಲಜಗದಾಧಗೆ ಅನುಶ್ರುತನಾಗಿಪ್ಪೆಯಯ್ಯಾ। ನಿನೊರಿದವನೆ ನಿಂಮನರಿವ ನುಗ್ರ… ಸಾದಂಡೆವತಾ ನಕ್ತೆ। ಪ್ರಸಾದಾವಕ್ತ ಸಂಪಾದ॥ ಯಥಾಂ ಮರಂನ್ನ ತಾಬೀಜ ಬೀಜತಾ ಬಾಯ ಥಾಂ ಕುರಂ। ನಿನೊರಿದವನೆ ಧಂನ್ನ ಜಗಕೆ ಬಾಲೆನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦೪॥ ಯೆಂಡು
ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ। ಅಂದಿಂ ದಿನ ತಪ್ಪದೆ ಅಂದಂದಿಗೆ ಆನು ಮಾಡುಸುದ್ಧನಯ್ಯಾ। ಹಿಂಗು ಪಾರಿಯುಳ್ಳದ ಕಾರಣ। ಕೂಡಲಸಂಗ್ಯಮದೇವ। ನಿಃಫಲದಾಯಕನಾಗಿ। ಆನು ಮಾಡಿ ಸೊದ್ದನಯ್ಯಾ॥ ೫೦೫॥ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂಬ ಮಾತಕೇಳ ಬಾಗಿ।
ಶಾಗದು। ಶಿವಶಿವಾ ನಿಂಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾಡಿದೆ ನೆಂನ … ದಿರೆಂದು ತಾ ನಿಗುರು ಶಿಂಗಮ ಕ್ಷೆ ಪೆ ವಾಡಿದ ಕಾರಣ। ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡು ಬಪ್ಪದಿಸಿಕೊಂಬುವರು ಬೇ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦೬॥ ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ। ಎಂನ ತನುವಾಳ್ವಾ
ಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ। ಎಂನ ಮನವಾಶ್ರಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ। ಎಂನ ಶರ್ಮ ಛೇದನವಾಯಿತ್ತು। ನಿಂಮವರು ಪೇಳಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ … ಯಂಬ ಬಡವೆಯ ನಗುದಿರಹೂಡಿ ತೋರಿದರು ಕಾ…
ಕಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦೭॥ ಭಕ್ತನೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಬಲಿಯ ಸಿಂಗಬಿಡದವೆನಕ್ಕ ವೂ ಹೆಚ್ಚರನೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ರತಿಸ್ಪರ್ಶ ಬಿಡದಂನ … ಕ್ತ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಆಧಿವ್ಯಾಧಿ ನಷ್ಟವಾಗದಂನಕ್ಕ ಪ್ರಾ…
ನಾ ಲಿಂಗಿಯೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣಾಪಷ್ಟರವಾಗದಂನಕ್ಕ। ಶರಣನೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ನಷ್ಟವಾಗದಂನಕ್ಕ। ಐಕ್ಯನೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಜನನ ಮರಣ ವಿರಹಿತವಾಗದಂನಕ್ಕ। ಯಿಂತೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲ … ನೆಯ…
ಗಳನಾನರಿಯೆನಯ್ಯಾ। ಅಘಟಿತ ಘಟಿತ ಚಷ್ಟ್ಯೂಮಾನವನಾನರಿಯೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ತಾತ್ಪರ್ಯ … ತ್ಯಾಚಾರವ ಮಾಡು ಬೇ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦೮॥ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಂನವ ತ್ತಿನಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿಸಾಧ್ಯ
ವಾಗದು ನಾ ನೆಬೆನಯ್ಯಾ। ಆ ನಿಂಮ ದುನಬಾಗುವಂನಕ್ಕ। ನಿಬೆಂನಮನವ ಬಾಗುವಂನಕ್ಕ। ಕಾಯಗುಣಂಗಳಕೆ ಧದ ವರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೦೯॥ ತನುಸಾರಾಯರು। ಮನಸಾರಾಯರು। ಜ್ಞಾನಸಾರಾಯ
ರತಾ ಅಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಧಮ್ಮ —— ನ ಭಾವಸಾರಾಯರು। ಭಕ್ತಿಸಾರಾಯರತಾರಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಧರ್ಮ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ನಿಂಮನರಿಯದ ಅವಗುಣಗಳ ಗವತಾರದಿರಯ್ಯಾ ನಿಂಮ್ಮ ಧರ್ಮ॥ ೫೧೦॥ ಸಂಚಲೆ ವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ
ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಮ … ಹಿಂತನ ತೋರಿತನುಸುಚಿ ಮನಸುಚಿಗಳ ತಾಪ। ಯಿಂತಪ್ಪುಳ ವಲಿಂಗೈಕ್ಯರ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೧೧॥ ಕಾಮಸಂಗವಳಿದು। ಅನುಭಾವಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರ ಅಗಲಲಾರೆನು। … ಗೆ
ಯಿಗೆ ಬಿಗೆ ಲೋಲರವ ರನು ನಾನಗಲ ಲಾರೆ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೧೨॥ ಅಕ್ಕತಿರ ತಿಯ ವಿಕಳತೆಯ। ಮುಕುತಿಯ ನೆನ ಬೆಸ ಗೊಂಬರಯ್ಯಾ। ಕಾಮಿ ಗುಂಡಿಲ ಜ್ಞಾನಾ ಚೀಶಿ। ಕಾಮಿಗುಂಡಿ ಮಾನಾವ ಮನ ಹೂ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗಾರಿದ ಮರು
ಳನು। ನೆನಸ್ಸಿಗಸು ಗೊಂಬರ … ಯ್ಯಾ॥ ೫೧೩॥ ಯೆಂದು ತನು ಚ್ಛದ ಕುಬಂಗೆ। ಯಿಂದೆ ಜನವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅರಸು ಬಿದಿಯಕ್ಕಿ ವತ್ತೆಗಾತ್ತೆಳಲುನಿಂದು ತ್ತಯ್ಯಾ। ಯಿದರ ಸಂಗ ಸುಖದ ಸುಖ … ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನೆಬ …॥ ೫೧೪॥

ಅವ್ವೆಸತ್ಕರೆಯ ಕೂಡಿನ ತುಂಬಿ। ಹಾರಿಗೆ ನಲಿವ ಜವರಾಜಿ ದಯಂ ಪ್ರಿ ತತ್ವಸಿಮ ಜತುಂಬಿ ಲಿಂಗಪ್ರಸನ್ನವ ಮಾಡದೆ। ಅತ್ತ ಪಾಸಂ ಸತ್ರು ಪಾ ಟ ಯ ತಪ್ಪ। ಅರಿತರ ಶಕ್ತಿ। ಅರಿತರಯುಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ [illegible]
ಟಾಟಿಲಯ್ಯನ ನಿಜಮುರಹ ಉದಿ। ನಂಬಿಕರದ ಡೊಯಂದೆ। ತೆಲುಗಜೊಮ್ಮಯ್ಯಂಗೆ ಲಾಲಿದೆ ದೇವಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಯುಂ ನಿನ್ನೊಲ್ಲಿಯುಯ್ಯಾ॥ ೨೦೬॥ ಪರರ ಚಿಂತೆಯನಗೇಕಯ್ಯಾ। ನಂಮ ಚಿಂತೆ ನಮಗೆ ಸಾಲದೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಬಲ್ಲಿದಾನೊ ಪಾತಿಯ
ಯುಂಬ ಚಿಂತೆ। ಪಾಸಉಂಟು। ಪಾದಿಯ ಉಂಟು॥ ೨೦೭॥ ಕಂಡಾ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಮುಂದ ಚಾರಿಯದೆನು ದಿಡು। ಮನಮಚ್ಚಿ ಮರುಳಾದೆನೊಡಯ್ಯಾ। ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳಕಳ್ಳ ದಿನ ಶಿವಯರಿಲ್ಲದೆನು ಶಿವಬಯಸು ಲವರುಂ ಜೊತೆ। ಯಂನಮುನಿಸು ಯಂನಲ್ಲಿ ಲಿದ ನಿತ್ತ
ಯುಂನು ಬಾರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೦೮॥ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟೆನು ನಾಣುಗೆಟ್ಟೆನು। ಕುಲಗೆಟ್ಟೆನು। ಛಲಗೆಟ್ಟೆನು। ಸಂಗಾ ನಿಂಮ ಪೂಜಿಸಿ ವಗೆಟ್ಟೆನು ನಾನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟೆ ಗೆಟ್ಟೆ ನಾನು॥ ೨೦೯॥ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ಕಾಯ। ಬಾಳ್ತಿಯ

೬೧ ಕಂಬದಂತಿರಬೇಕು। ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾಕ್ರಿಯತ್ತಿನೊಡಿದರೆ।
ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಲೆಸಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಂಗೆ ಭಕ್ತನ ಶುದ್ಧಿ
ದಗಿ। ಆ ಜಂಗಮ ದಾವಗೆ ಭಕ್ತನ ಡಗಿ। ಯಿದನೆಂದು ಪ
ಲಿದವಾಗಿ। ನಿಂಮ ಶರಣರಾ ಬೆನಗಾಯಿತಲ್ಲ॥ ೨೧೧॥ ಕೂ
ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲ ಯಾನ ಮಾಡುವೆನೆಂನಮುಂನ್ನಾದ ಫಲತು। ಶಾಂತಿಯ ಕೂ
ಬಿಜಲಂ ಕುರಿ। ಲಿಂಗವೆಂಬ ಮುನೆಂನಾಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗವೆಂ

ವಧ್ಗೆಕೆಚ್ಚಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು। ಮೆತಾದ ಫಲವನಂ ಮವರು। ಬೀಜನಿ ಪಿತನುಂಗಿದರು। ಯನಗಿಂನಾವ ಬಿಲ್ಲಶಾಪಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೧೦॥ ಜಂಗಮವ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು।
ಕೊಂಡು। ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಲೆಸಯ್ಯಾ। ಜಂಗಮಕೆ ಆ ಜಂಗಮದ ಕರ್ತನ ವೃತ್ತಿ ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ದಾಸಾಹಾ। ಆ ಭಕ್ತನ ಕೊಂಕಲವಿ ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದಾಸಾಹಾ। ಆ ಭಕ್ತನೊಳಗೆ ಜಂಗಮವ
ವನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ। ಯರಡಾಂ ದಾದಛ್ಛನವಾ। ಯಿದನೆಂದು ಪ ಮಿಸು ವೆನಯ್ಯ ತೆರಹಿಲ್ಲದ ಘನವಾ। ಉ ಯರಡಕ್ಕೆ ಭಯ ಬಿಟ್ಟೆಂದು। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ। ನಿಂಮತ್ರಿ ತಿಗಳು ಪ
ಲಿವನಧಿಯ ತೆರನ ಪೊಲಬಲ್ಲ ಶಿವಶಕ್ತಿ। ಕೂಡಿಸ್ಸ ದಾನ ಭಿಡಬಲ್ಲ ಶಿವಶಕ್ತಿ ನಿಜವೆ ಬಿಸುದ ಕಾಯ ಕೊಂಡಿರಬಲ್ಲರೆ। ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೧೨॥
ಡಪಾದರೆ ಚಿತ್ತಾಳ ನಾಯಿತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಪೂಜಿಸಿ ಪೆನೆಂದರೆ। ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮೃಗ ವೆಂನ ನಟ್ಟು ಬಂದುನುಂಗಿತಯ್ಯಾ॥ ೨೧೩॥ ಭಕ್ತಿಯಂಬ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ। ಗುರುವೆಂಬ
ಬಯ ತೆಂಮ ಮೆತೆ। ಲಿ ಚಾರವೆಂಬ ಹೂವಾಯಿತ್ತು। ಆಚಾರವೆಂಬ ಕಾಯಾ ಇತ್ತು। ನಿಃಕಿವ ತಿಯೆಂಬ ಹಂಣ್ಣಾ ಇತ್ತು। ನಿಃಕಿ ಪತಿಯೆಂಬ ಹಂಣು ತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕಳಚಿ ಬಿಳುವಲ್ಲಿ।

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡನು॥ ೨೧೪॥ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣಯಂಗವು ಹಾ [illegible] ॥ ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ॥ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ॥ ಜ್ಞಾನಿ॥ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮು। ಶಾಶ್ವತನಿಮು। ಯೆತ್ತಿದೆ ಬಿರಿದ। ಜಗವೆಲ್ಲರಿಯಲು।
ಮಹಾಶಿವ ಪಾಶಿವ ಉಳಿಂದ ಮೆತಿಕಬಲಿಲ್ಲ। ಉಕುಪತಿ ಜಗಕ್ಕೆ ಯಿಕೊ ದೇವ। ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳದಾಥಗಿಪೆ ಬ್ರಸ್ನೆ ವ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧॥ ಶ್ರುತಿಗಳುಂ ಮ್ಮಪ್ರಾದಶಾದಿತ್ಯ ಸಪ್ರಾತಿಯ ಮಹಿಮಂಗೆ ಪ್ರತಿಯುಂಟೆ। ನಾ ಮಾಃ ಲಕೆಯಂ
ಬಪ್ರತಿಯನರಿತು। ಶಿವನೊ ಕೊದೆವರು ಪ್ರನಭ್ಯಿಕಿಯ್ಯಾನೆಂದು ನಂಬು ದುಕಾಣಿ ರಂಗ್ಗಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವನಲ್ಲದೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೆತ್ತಿದೆ ಬಿರಿದ। ಜಗವೆಲ್ಲರಿಯಲು॥ ೨॥ ಪಪ್ಪರಗು ತಿನಂಬಿ ಪಾಹನ ಸುದ್ವಾಹಿತನ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಸಾರುತ್ತಿ
ದಾಲೆ ಮೊಡಾ। ಪ್ರತಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ಬೆದಕು। ಪಾಸಿ ಯದೆ ಬಗ್ಗದ ಲ ಸ್ವಾಧಿಮಹಿ ಯಂದು ದಾಸಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಗುಲೆದಾ॥ ೩॥ ವೇದಸ್ಸ ಯುಂ ಬಟ್ಟೆಂಬ ಭಾವಿಸಿ ಕೇಳಲಾ। ಯೆಕೊ ದೇವ ಸುತ್ತ ವನ್ಧಿತಿಯುನ್ನೆ ನೆಂದು ಸಂಬಂದು [illegible]

[illegible]ಂತಾ। ಶಂಬಿಟಾಪೂಮಿ ಜನಯಂದೆಪೆ। ಯಿಶಯಿಲಾರುದ್ರನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನನಂಶಿಮೆಯ[illegible]ಂನಾ। ಕ್ಷರಿತಮಳಿದತೆಂಬುದು ಪ್ರತಿ [illegible] ದಾವಿ। ಜಗದ [illegible] ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ [illegible]ರಂನಾ॥ [illegible]
ದಮಿತೆ। ಅತ್ರತಿಷ್ಠಾದ್ಧಶಾಂಗುಳ ನನಾನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಘನಕೆ ಘನ ಮಹಿಮನ। ಘನಕ್ಕೆ ಅಘೋರರನ। ಆಕಾಶೋರಣಿಯಾಗಿ। ಮಹಾತ್ಮ ಮಣಿಯಾಗಿ। ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೨॥ ಸಕಲವಿಶ್ವಭುವನ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿ ಪ್ಪೆಯಾಣಿ। ಸಕಳ
ನೆದೆಲಾ। ವಿಶ್ವಕರ್ತನಿನೆ ಕಂಡಯ್ಯಾ। ವಿಶ್ವತೋ ಚಕ್ಷುವಿನೆದೆವ। ವಿಶ್ವತೋ ಮುಖನಿನೆದೆವ। ವಿಶ್ವತೋ ಬಾಹುನಿನೆದೆವಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ॥ ೨೩॥ ಯ[illegible] ಕ್ಷೇತ್ರನೊಡಿದ ದತ್ತನಿನೆದೆವಾ। ಸಕಲವಿಸ್ತಾರದ ರೂಪನಿನೆದೆವಾ। ವಿಶ್ವತೋ ಚಕ್ಷುನಿನೆದೆವಾ। ವಿಶ್ವತೋ
ಮುಖನಿನೆದೆವಾ। ವಿಶ್ವತೋ ಬಾಹುನಿನೆದೆವಾ। ವಿಶ್ವತೋ ಪಾದನಿನೆದೆವಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೪॥ ಜಲಕೂರ್ಮನಾಗ ಮೊದಲಿನ ಸಪ್ತಸಾಗರಲ— ಜಾಂಡಬ್ರಾಂಡ। ಹೊಳೆವಿರಿಂಚಿಗಳು। ನಿಂಮ ಉದರದ ಕೊನೆಯ ರೋಮಗಳಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
ಮನೆಯುಲು। ಅಪ್ಪಿ ಸ್ತುತಕನೆಂಬಗಶಿಶ್ವರನ। ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಜಗಜಗವಯ್ಯಾ॥ ೨೫॥ ರುದ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ। ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಅಜಜನನಲಾ। ಯಿಂದ್ರ ಪಾದದಲ್ಲಿ। ಚಂದ್ರಮನದಲ್ಲಿ। ಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಜನನಲಾ। ಮುಖದ
ತ್ರಿ ಅಗ್ನಿಯೂ। ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಯು। ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷ ಲಾ। ಶಿರದ ಉದೆಂಯು ತೆತ್ತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು। ಪಾದ ತಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಜನನಲೂ। ಶ್ರೋತ್ರದಲಿ ದಶದಿಕ್ಕು ಲಾ। ಜಗವನಿಕ್ಕಿ ಕುಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ। ಅಕ್ಷಯ ನಗ [illegible]ಚಿತ್ರನು। ಸಾಸಿರ
ತಲೆ। ಸಾಸಿರಕಂಗಳು। ಸಾಸಿರಕೈಯು। ಸಾಸಿರ ಪಾದ। ಸಾಸಿರಸಂನವಾತ್ತ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಂಗೆ॥ ೯॥ ವಿಷ್ಣಾದಿ ಕೋರುದ್ರನ ಪಾಗಳು ಪತ್ತುತಿಗಳು। ವಿಶ್ವರೂಪಾಯ [illegible] ಪ್ಯೆನಮಃ। ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆನಮೊ। ಪರತತ್ವನೆನಮೊ। ಆದಿಯಾಗ [illegible]
ಖಯುಂಕರನೆನಮೊ। ಹರಿಯೆನು ಹರಿಸಿದನೆಂದು ಶ್ರುತಿಸಾರುತಿರಲು। ಸಂಹಾರಕಾರಣನೆನಮೊ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ಪಾಸ್ಪದ ಪ್ರಾನಮಃ॥ ೧೦॥ ಅಯಿದು ದೇವಿಮಂ ಪ್ರಾನಕಪಾಲಕರದಲ್ಲಿ। ಅಯಿದು ದೆವಿತ್ತು ಬಿನನಯನೆ
ಪಾದದಲ್ಲಿ। ಅಯಿದು ದೆಶಾ ಮನಸುಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೈಯ್ಯ ಪಿಲೆ। ಮುಕ್ತಿ ಮೂದವೆಯಾಗಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೧॥ ಹರನಶೋರಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪ್ರಕರಾಟಿಮಾತೆಯ ಶಿರದಲಿ ಖಿತವ ಕಂಡು। ಮರುತ್ತೋಂಡ ಗಳು ಲಾಬಿ ನೊಡಲು। ಯಿ
ವನಜ। ಯಿವಹರಿ। ಇವಸುರಪತಿ। ಇವಧರಣಿ ಂದ್ರ। ನಿವನಂತರ ನೆಂಮ। ಹರು ಷದಿಂದ ಸರಸ ಪಾಡಿತ್ತ ಕಂಡು। ಹರ ಮುಕುಳಿತನಾಗಿನಸು ನಕ್ಕನು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೨॥ ಅದ್ರಿದಾ ಪಾದಭೂತದಿಂ
ದಧರೆ। ಬಿದ್ರಿದಾ ಮಹಾಟತಾಗಿ ತಾರಕಿಗಳು। ಮದ್ರಿದಾಶ್ಶತಾಗಿ ಲೋಕಂಗಳಾಯುತು ಕೋಪಾದಾಘಾತಾತ। ಪ್ರಜತಿ ಸಹಸಾ ಸಂಸಯ ಪದಂ। ಪದಂ ವಿಷ್ಣಾಭಿ ಂತ್ಯ ಯುರ್ನಜಪರಿಘುರುಗನಾಗ್ರ ಹಗನಾಂ। ಮಹಾದೇವ ಸ್ಥಾನಸ್ತು ಯ
ತ್ರೆ ನಿಪ್ರತಜತಾತಾಟಿತತ ಲಾ। ಜಗದ್ರಕ್ಷಾಂಯೆಪ್ರತ್ತಂ। ನೆಟಪಿನಸುಲಾ। ಪ್ರೈಪಿಲುಮತಾ॥ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂದ ಮನಾಟ್ಯವನಾಡೆ॥ ೧೩॥ ಆಲುಕೋಟಿ ಬ್ರಂಹ್ಮರು ಮಡಿವಲ್ಲಿ। ನಾರಾಯಣಾಂಗೆಯಾಂದು ಬಿನವಾ ಯಿ[illegible] ನಾರಾಯ
ಣರೊಂದು ಕೋಟಿ ಮಡಿವಲ್ಲಿ। ರುದ್ರನ ಕಂಕಾಳ ಪಾಳ ಚಿತ್ತು। ರುದ್ರಾವತಾರ ಪಾಲವಾ ವಲ್ಲಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆನೆಂದೂ ಅಳಿಯರ॥ ೧೪॥ ಯುಗಜುಗಪ್ರಳಯವ ಹಂದೂಕಾ ನಾಶಿನಿಂದೂ ಕಾನಾಶೆ। ಧಗಿಯ ಕ್ರಮಗಿತಂದು
ವಿವಂದೂಕಾನಾಶೆನಿಂದೂ ಕಾನಾಶೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲದೆ ತಳೆದಾರು ವಜ್ರಾಂಗಳನಂದೂ ಕಾನಾಶೆನಿಂದೂ ಕಾನಾಶೆ॥ ೧೫॥ ವಪ್ರಕೆಂಬ। ಸೊಪ್ರಕೆಂಬ। ಸೊಪ್ರಸುಷ್ಟಭಲ ಭಿತನೆಂತ್ತ ವಯ್ಯಾ ಬಿನಗವೆ। ವಪ್ರನಿಗಾ ಪ್ರರೂಪ ವಲೆ [illegible]

ದೇಂತಪ್ಪ। ಲಾಂಛನಗಾಪ್ಪರು ಹಿರಿದೆಂಬರು ಯಂತಯ್ಯಾ। ಭ್ರಾಂತುಪ್ರವೇಶಯ। ವಿಷ್ಣು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ಟು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶ್ರೀ॥ ೧೮। ಹರಿಹರನೊಂದೆಯಂದರೆ ಸುರಿಯ। ಬೆಬಾಯ ಲಿಬಾಲಕನು ವಗದು। ಹರಿಗೆ ಹತ್ತು ಪ್ರವೇಶಯ। ಭ್ರಾಂತುಂಗೆ
ಅನಂತ ಪ್ರವೇಶಯ। ಹರಂಗೆ ಪ್ರವೇಶಯ ಮಂಟೆಂಬುದ ಬಲ್ಲರೆ ನಿಮಹೇಳಿರೆ। ಪ್ರವೇಶಯ ಪ್ರವೇಶತ್ತಂದಂದಿಂಗೆ ಹರಿಯ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೮॥ ವಿಷ್ಣು ಕರ್ಮಿನರುದ್ರನಿಃಕರ್ಮಿ ಕರ್ಮ ವನಕ್ರಿಯದೆನು ಡಿಬಿರೋ। ವೇದಶೃತಿಗೆತ್ತಳಿಯುಲ ಬಿಮ ದೆ।
ಪಾದವ ಮಾಡುವರಿಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ। ವಿಷ್ಣು ನಾ ನಾಯಿಯನಿಯಲ್ಲಿ ಬಾರದ ಭವಂಗ ವಬರುತ್ತಿರ್ಪ್ಪ। ರು ದ್ರನಾಮವಂಗೆ ಛಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನೆಂದು ನಿಮ ಹೇಳ್ದರಾ। ಜಾಂ ವಿಷ್ಣು ಕರ್ಮ್ಮಗಾಬಿ। ವಸ್ವಾತಂಯ ತಾಂ ಉತಾ ನಿಕುಪ್ರುಶೆ। ಯಂ ದ್ರಸಾಂ ಯುಜ್ಞ ಸಂಖ್ಯಾಸ್ತ್ರ
ಣಬಿಟದಾವಿಚಕ್ರ ವಿ। ಬಿಹ್ಮಾಗ್ಗ್ನ ಹಾಲದಾಖ್ಯಾತಿ। ಅತಾಃ ಕಷ್ಟನ್ಧೋರಯಾತ। ತದ್ವಿಪ್ರಾಂಸೊ ಬಿಷಂನ್ಯ ಬಾ। ಜಾಂಗೃವಾಶಃ ಸ ಮಿಂಧತೆ। ವಿಷ್ಣೋ ಯತ್ಪರಮಂಪದಂ। ಯಂಬಶ್ರುತಿವಚನವತಿಳಿಯಂಬಾ। ವರ್ಮ್ಮನವೆತ್ತಿನು ಡಿದಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ
ನಿಂಮ್ಮ ಕರ್ಮ್ಮಗಮ। ಅತೃತ್ತಿ ಷ್ಟಾ ದ್ದಶಾಂಗುಲವೆಂದತ ತೇಳಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೯॥ ಅಕ್ರಮತಮತಜಾ ಮತಂಯ ಬೆಂಗಿ ಹೊಕ್ಷದಾತ ಯಂದ್ರ। ಸಹಸ್ರರು ಕ್ಷಜಷ್ಟಾದೆ ವಿ ಗೆ ಹುಕ್ಷದಾತ ಭ್ರಾಂತ್ಪ ವಸುದೆವದೇವಕಿಗೆ
ಹುಟ್ಟಿದಾತ ವಿಷ್ಣು। ನಾಜಿರಾಜಮರುತಾದೆ ವಿಗೆ ಹು ಟ್ಟಿದಾತ ನರುಹ। ಇವರೆಲ್ಲರು ಯೋನಿಜರೆಂಬುದ ತ್ರೈಜಗಬಲ್ಲುದು। ಮತ್ತೆ ತ್ರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರವೇಶಯ ಪ್ರವೇಶಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾದ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ। ಮಾತಾಪಿತರುಳ್ಳದೆ
ಳಿರೋ॥೧೯॥ ಯಜ್ಞರು ಮುವರು ದೇವರೆಂದು ಹುಚ್ಚಿ ಹೂತನ್ನಾಡ ಬೇಡ। ಲಾಂಛನ ಕಾಣಿರೋ। ಯಜ್ಞರೆಂಬುದು ಹುಸಿನೊಡಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲ ದೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದಿತು ವೇದಾ॥೨೦॥ ಹುಟ್ಟಿಸು ವಾತ ಬ್ರಂಹ್ಮನೆಂಬರು।
ರಕ್ಷಿಸುವಾತ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬರು ನೋಡಾ। ಭ್ರಾಂತುತಂನ ಶಿರವನೆರೆ ಹುಟ್ಟಿಸರಾಬ। ವಿಷ್ಣುತಂನ ಮಗನ ನೆತಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಿಸಲಾಱ। ಸುದ್ರಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಸಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಲಕನೊಬ್ಬ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೧॥ ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಅತಃ ಪರದೈವ
ವಿಲ್ಲೆಂದು। ವೇದವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಖಂಗವಾದುದನರಿಯರೆ। ಅ ಹಂಸವರ್ನ್ನ ಜಗತ್ತತ್ರ। ಮಹಮ್ಮರ್ತ್ಯಮಹೇಶ್ವರದಿಂದೆಂದು। ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿದ ವಚನವ ಮರೆದಿರಲ್ಲಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವ ಕೆಡಿಸಿದುದ ಮರೆದಿರಲ್ಲಾ॥೨೨॥ ನಾರಾಯಣನೆಂಬ
ವನೆ ಕಾಣಿರೆ। ನಾರಾಯಣ ನೆಂಬವನಕಾಣರೋ। ಬ್ರಾಂಹ್ಮನೆಂಬವ ನಕಾಣರೋ। ಬ್ರಾಂಹ್ಮನೆಂಬುವನ ಕಾಣಬೆ। ವಿಷ್ಣುವಷ್ಟಿಸುದುವಲ್ಲಿ। ಹೀರ ಖದ್ರಹೊಲುವಲ್ಲಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಂಗೆ ಕರಗಬೆಂದು ಮೊಯಿ ಇಕ್ಷ್ಟೆಲ್ಲರು॥೨೩॥ ಅಜ್ಞ ತಲೆ ಕಡವಲ್ಲಿ। ವಿಷ್ಣುವಕ್ಷಸುಡು
ವಲ್ಲಿ। ದೇವರೆಂಬವರೆತ್ತಹೋದರೆ ನಿಂಬಾ। ಅಂದಾಂಬುಯೋಡಿಹೋಗಿ। ಅತನಮ್ಮುಳ್ಳವೆಯ ಹೊಗುವಂದು। ದೇವರೆಂಬವರೆತ್ತ ಹೋದರೆ ನಿಂಬಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯದೆ ವರಿಗೆ ದೇವನು। ನಿಹ್ವಾ ಆವೆಂಬುದನರಿಯರಿಂಬಾ॥೨೪॥ ವಿಷ್ಣು ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬೆನೆ ದಶಾವತಾರದ
ಲ್ಲಿ ದೇಹಂಗಬಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ। ಬ್ರಂಹ್ಮ ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬೆನೆ। ಶಿರಹೋಗಿ। ನಾನಾವಿಧಿ ಗೊಂಡಿದೆ। ವೇದ ಬಲ್ಲಿತೆಂಬೆನೆ ನಾನಾಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿತಲ್ಲದೆ। ಲಿಂಗದ ನಿಲುಕಡೆಯ ಕಾಣದು। ಶಾಸ್ತ್ರಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬೆನೆ ಕಬ್ಬುತ್ತಿ। ಪುರಾಣಬಲ್ಲಿತೆಂಬೆನೆ ಪೂರ್ವಶ್ರುತಿ। ಆಗಮ ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬೆನೆ
ಯ ಹೊಂದಿತ್ತು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನೆ ನಿತ್ಯ। ಉಳಿದ ದೈವವೆಲ್ಲ ಅನಿತ್ಯ ಕಾಣಿಬಾ॥೨೫॥ ಮುಂಚೆಯ ಲಾಗದು ಹರಿಯ। ಮರೆಯ ಲಾಗದು ಬ್ರಂಹ್ಮನ। ಮರೆಯಲಾಗದು ತೆತ್ತಿಸಕೊಟಿದೇವರ್ಕ್ಕಳ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಮರೆಯಲಾಗದು
ಬದಿರೆಲೆಯ ಮೆಲಿದರೆ ಮಳಿದಂತಲ್ಲದೆ। ರಸವನು ಹಡೆಯಲು ಬಾರದು। ಮುತ್ತಲಹೊಸದರೆ ಹೊಸದಂತಲ್ಲದೆ ಸರವಿಯ ಹಡೆಯಲು ಬಾರದು। ನಿರಕಡದರೆ ಕಡದಂತಲ್ಲದೆ। ಬೆಂಕಿಯ ಹಡೆಯಲು ಬಾರದು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗ ವ್ರತಗಳು

ರ್ಥಾ ಶ್ರುತಿ ಕ್ರಿಯಾ ಷಿಯಾದಂತೆಲ್ಲಿ ಬಿತಯ್ಯಾ॥೨೮॥ ಆಗಳು ಲಾಗರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲಿಂಗದ್ವೈತವಂಗಳು। ಹಗೆಂದರಿ ಹಗಸತಿ ದ್ವೈತವಂಗಳು। ನಾಯಿ ಗಿಂಬರರ ಕಷ್ಟ ಕೆಲ ದ್ವೈತವಂಗಳು। ಬಾವರ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಡುಂಬ ದ್ವೈತವಂಗಳು ತಾ ಪಸ ಹೊಡುವ ಪಸು
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೯॥ ಗಾಡಿಗ ಡಿಂಬು ಗೆಂಗಿ ಚಿತ್ರ ಮುಟ್ಟಿಗೆ। ಹಸುರಂಬರಿ ಮುಟ್ಟಿಗೆ। ಹೂರಿ ಬುತ್ತಿಯ ಬೆರಿಯ ನುಸ್ವರ ಬಡಿಸಿದು। ಬಡಿಸಿ। ತಂಬು ಬಸುಗೆಗೆ ಕಾಣದೆ। ಯಾಜಾಡಿದ ಕಾಳ್ಗಂಬರಿಯ ನಾಯುಗುರುಕುಳ ಹಿಡಿದ್ವೈತವಂಗಳು। ಬೆರಿ ಬೆಡಿನಿರ್ಧಕ್ಕೆ ಕಡಬೇಡ ಮಲಬಾ। ಹೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವರ ನೆರೆ ನಂಬೂಡಿಲಬಾ॥೩೦॥ ಬಾಳ ಮೊರ ಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೂರ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಗಿಡು ಮರಂಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಮಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚವ್ವರ ದ ಪಟ್ಟಣಾಗ್ರ ವೆಕದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಲದ ಮರದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿ ಕರ ಬೊಂಬೆಯ। ಹುಸು ಗೂಸು ಬಸು ಬಾಣತಿ ಪಮೊ
ಬಿ। ಕೊಡಗೂ ನಿಂಬ ಪರ ಓಡಿದುಂಬು। ತಿರಿದುಂಬು। ಮಾರಯ್ಯ ಬಿರಯ್ಯಾ ಕೆಚರ ಗಾಡಿಲ। ಅಂತಜ ಬೆಂತಜ। ಕಾಳಯ್ಯ ಮಾರಯ್ಯಾ। ದೂಳಯ್ಯ ಕೆತಯ್ಯಗಳೆಂಬ ನೂರು ಮಡಕೆಗೆ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕರಾವೆಂಬು ದಾಂದುದ ಕಿಸಾಲದೆ॥೩೧॥ ಅರಗು ತಿಂದು
ಕರಗುವ ದೈವವ। ಮರಿಯ ಕಂಡರೆ ಮುರುಟುವ ದೈವವ। ನೆಂ
ಮದೇವ ಸೊಬ್ಬನೆದೆ ಬಾ॥೩೦॥ ಮಾರಿ ಕವ್ವೆಯ ಸೊಂತು ಕೊ
ಲು ಮಾರಿಯ ಲದೆ। ಕೊಳುಕು ಕಾಯಲು ಮಾರಿಯ। ತಂನ
ಪ್ರಿ ಕಿರುಕುಳ ದೈವ ಪಕ್ಕ್ಯಾ ಕುಲಿಯ ನಿಕ್ಕಿ ಹೆನೆಂದು ನ
ರ॥೩೨॥ ನ್ನಿರಿ ಅಕಗಳು। ಬಾಗಿರೆ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ।
ಬರಿದ ದೈವಂಗಳು॥೩೪॥ ಮದಕೆ ದೈವ। ಮೊರ ದೈ
ತುಸರಿಯಂಬಿನಯ್ಯಾ। ಅವಸರ ಬಂದರೆ ಮಾರು ವದ್ಧೈವವ। ನೆಂತು ಸರಿಯಂಬಿನಯ್ಯಾ। ಅಂಜಿಕೆಯಾದರೆ ಹೂಳು ವದ್ಧೈವವ। ನೆಂತು ಸರಿಯಂಬಿನಯ್ಯಾ। ಸಹಜ ಭಾವನಿ ಜ್ವೈತ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಕಳ್ಳಿ ಕಳ್ಳ ಕೊಂಬರು। ಸಾಲ ಬಟ್ಟರೆ ಮಾರಿ ಕೊಂಬರಯ್ಯಾ। ಸಾಲ ಬಟ್ಟರೆ ಅವರ ನೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡುಂಬರಯ್ಯಾ। ಮಾರು ಬಾಗ ನೊತ್ತೆ ಲಾಗ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೩೩॥ ಮನಗಾಳ
ಮಗನ ಜವ ನೊಯ್ವಲ್ಲಿ। ಅಂದೇತಕೆ ಬಾರದಾ ಮಾರಿ ಕವ್ವೆ। ಯಾವ ಕಾಯ ಬೇರೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವನಲ್ಲದೆ। ಮತ್ತೊಂದು ದೈವವಿಲ್ಲ॥೩೫॥ ಮೊಜ ನಗಾ ಶ್ರಿತಿ ಬ
ಲಿನರಿದಾಡು ವರು। ಹುರಿಸ ತುಕ್ಕ ಕಾಮಧೇ। ಹಾರಮುನಿ ದೇವರ। ಹುರಿ ಬಾಡ ಮರಿ ಬೇಡ। ಬರಿಯ ಪುತ್ರೆಯ ತಂದು। ಮರಿಯದೆ ಹೂಜಿಸು ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ॥೩೬॥ ಮರಿಸಮ
ಕಚ್ಚು ಬಡಿನಿಂಮ ಚಿಪ್ಪಿನ ಹಲ್ಲುಗಳು। ಬಿಚಿಸು ಬಡಿನಿಂಮ ಬಚ್ಚರ ಬೆಯರು ಹೂಗಳು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದ ಪರ ದೈವಂಗಳು ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವೆ। ಬಿಕ್ಕನೆ
ವ। ಹಿಡಿಯ ಕಲ್ಲು ದೈವ। ಹಣಿಗಿ ದೈವ। ಬಿಲ್ಲನಾರಿ ದೈವ। ಕಾಣಾ। ಕೊಳಗ ದೈವ। ಗಿಂಡಿ ದೈವ। ಕಾಣಾ। ದೈವ ದೈವವೆಂದು ಕಾಲಿಡಲಿಂಬಿಲ್ಲ। ದೇವನೊಬ್ಬನೆ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಮದೇವಾ॥೩೭॥ ಗಾತ್ರದ ಹೆಂಡಿರತಿ। ಹುಗಾತ್ರ ದನೆಂತರಲ್ಲಿ। ಜೀವವಿಲ್ಲದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಫಲವೆನೊ। ಆತ್ಮನೊಲ್ಲದ ನಲ್ಲಿ। ಕರಿ ತಾಲಿ ನಿದರ ಬನರಿ। ಪರಶಿ ಬಿಲ್ಲದ ದೈವದಲ್ಲಿ ಫಲವೆನೊ। ಕಳಿದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪ। ನುಳಿದ ಸೂಳೆಯಲ್ಲಿ ಪರ
ಹೆಂಪ। ಹೊಳೆ ಬೇಯನಿರಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಪ। ನೆರಸು ಬಿರಿಮರುಳೆ। ಪರ ಗುರು ಬಿಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲ। ಗಿರಿಜಾ ಮನೊ ವಲ್ಲಭ। ಪರಮ ಕಾರಣಿಕ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೩೮॥ ಲಿಂಗಕೆ ಬಾಲಯದ ಮುಂದೆ। ಸಿಂತ್ರ ಕೂಡ್ರಿಕನಲ್ಲದಿಲ್ಲ। ನಂದಿ ಕೆತ್ತಿ
ಲಿಂಗಿ ನಾಂ ಧ್ಯನಂ ಮಲಿಂಗನ ಮುಂದೆ। ಉದಕ್ಕೆ ದಿಪ್ಪ ದಿಲಿಗೆ ನಂಮ ಲಿಂಗನ ಮುಂದೆ। ಅನ್ಯ ದೈವವೆಂಬುದ ಹೂರಿಯು ಕಾಣ ಬಾರದು। ನೊಸಲ ಕಂಗಳವ ನೊಬ್ಬನೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೩೯॥ ಗುಡಿಯ ಲಿಂಗವು ಗುಗ್ಗು
ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದರೆ। ಸುಡಿಮರಂಡಿಗೆ ಬಿದ್ದು। ಹಲ್ಲು ಹೊಸುದು ನೊಡ ಹೊಡಲಿ ಕರನಗ್ನಾಸ್ಪನೆ ಹಾಳಗಿದ್ದು ಗಾಸಡಿ ವರು ಮಲ್ಲಾಂಗು ದೈವವುಂಟೆಂಬು। ತುಡುಗುಣಿ ನಾಯ ನುಡಿ ತಂದು ಸಾಕಿದರೆ ಕಳು

ಬಾಗಿಯು ಎಂತೆ ತಾನಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೩೯॥ ಅನ್ಯಮತ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಂನ್ಯ ದೈವಕೆ ಉಂಬ ವಿನ ಬಾಯಲಿ ಮಸದ ಶರ ಲಿಂಗ ನಿಕ್ಕದಿ ಹಾಬನೆ। ಹುಸಿಯಾಗಿ ನುಡಿವ ವಚನ ನಾಯಿಗಿ ಬಗುಳಿಸನೆ। ಹೊರೆಯರು ತನ್ನ ಮನೆಂನ ವಚನ। ಮನುರತ
ಗಿ ಕಟ್ಟಿಸನೆ। ಗುರು ಲಘುಯೆಂನದ ವರ। ಬಾಯ ವಿವಿಟ್ಟ ಹಾಡಿಯ ಹುಯ್ಯದೆ ಮಾಬನೆ। ಪರಸ್ತ್ರೀಗಳು ಪಿಡಿವ ವರ ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಯಿಕ್ಕಿ ಹಿಂಡಿಯನೆ। ಪರಧನಕ್ಕೆ ಪಿಡಿವ ವರ ವಾಡಿ ಕಂಡಗಾಯ್ಯನೆ। ಯಿಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿಕೆಯು
ಕಿಂಚರ ಮಾಯಿ ಲಿಗೆ ಮೇಳ ಬಾಡುತಯಿದ್ದ ಕಾಣಾ ತ್ರಿಜಗಿದಾಳಿಗೆ॥ ೪೦॥ ಶಿವಪೂಜೆ ವಿಷ್ಣು ವಲ್ಲ। ವಿಷ್ಣು ಮಾಯ ಶಿವ ನಲ್ಲನು ಡಿಯ ಬಿರಿಂಬಾ। ನಾರಾಯಣ ಪರ ನಲ್ಲನು ಡಿಯ ಬಿರಿಂಬಾ। ಶಿವನು ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲನು ಡಿಯ ಬಿರಿಂಬಾ। ನಿಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ
ಶ್ರೀಯ ದಸುನೆಗಾ ಬರಿಲ್ಲನು ಡಿಯ ಬಿರಿಂಬಾ॥ ೪೧॥ ಅಲಕ್ಷ್ಯಣಾನಾಯನು ಡಿಯ ನಾಲಗೆ ಯೆನಸದ ಗರ್ತ ವಿಗ್ರಮತ್ತು ವಿನೇನು ಡಿಗಾಥ ಗಾಯಿತು। ಬಿಡಲಾಪರಲ್ಲ। ಗಿತ್ತ ಹಡಿರುನು ಡಿಯ ವಿಡು। ಬೆಡಬಾದಾಟಕ ಬಗುಳಿ ದಿರು। ವಕ್ಕಿಗೆಯೂ ಬೆಟ
ಯೂ। ಜಾತಿಸೂತಕ ಪಂಚೆ। ಪರುಹುಮುಟ್ಟಲು ತಪ್ಪುನ ಹಾಂನಾಯಿತು ಕಾಣಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ನಬರಿ ವರೆಂದರೆ। ಕುಂಬಿ ಪಾತಕ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪುದು ಕಾಣಾ॥ ೪೨॥ ವಿಷ್ಣುವ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಡುಹ ಸುಡಿಸಿ ಕೊಂಡುದ
೬೨ ಕಂಡೆ। ಜಿಂನನ ಪೂಜಿಸಿ ಬತ್ತಲೆಯು ಪ್ಪುದ ಕಂಡೆ ಪ್ಪುತಾ ರಾನ ಪೂಜಿಸಿ ನಾಯಾಗಿ ಬಗುಳುದ ಕಂಡೆ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಪೂಜಿಸಿ। ದೇವಾ ಪಕ್ಕರೆನಿಸಿಕೊಂಬುದ ಕಂಡೆ॥ ೪೩॥ ಬ್ರಾಂಹ್ಮನಾನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣಾ
ಮತ ಮಪುನಿಗೆ ಗಾವ ಥೆ ಯಾಯಿತ್ತು। ಬ್ರಾಂಹ್ಮನಾನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣಾ। ಬಲಿಗೆ ಬಂಧನವಾಯಿತ್ತು। ಬ್ರಾಮ್ಹನಾನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣಾ ಕರ್ನನ ಕವಚ ಹೋಯಿತ್ತು। ಬ್ರಾಂಹ್ಮನಾನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣಾ
ತ್ರಂಗಿಕು ಜಾದ ಲೆಯಾಯಿತ್ತು। ಬ್ರಾಂಹ್ಮನಾನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣಾ। ಪರಶುರಾಮನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದನು। ಬ್ರಾಂಹ್ಮನಾನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣಾ ನಾಗಾರ್ಜುನನ ತಲೆ ಹೋಯಿತ್ತು। ದೇವಾ ಪಕ್ಕರೆಂದು ನಂಬಿ
ದ ಕಾರಣಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಸ್ವತಾನ ಬಾಸಿಗ ತಾದರೂ॥ ೪೪॥ ಆದಿ ಪುರಾಣಾ ಅಸುರರಿಗೆ ಮಾರಿ। ವೇದ ಪುರಾಣಾ ಹೋತಿಂಗೆ ಮಾರಿ। ರಾಮ ಪುರಾಣಾ ರಕ್ಕಸರಿಗೆ ಮಾರಿ। ಭಾರತ ಪುರಾಣಾ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾರಿ। ಯೆಲ್ಲಾ ಪುರಾಣಾ
ಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೂದರು। ನಿಂಮ ಪುರಾಣಕೆ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೪೫॥ ನಿಂಮ ವಚನವೆಂನ ಹುಂನ್ನ ಬೆಂಬುದು ಪುಸಿಯಾಯಿತು ನೋಡಾ। ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಚನ ಹಾತಿಂಗೆ ಮಾರಿ। ಯಿಂತು ನಂಬುವೆನಯ್ಯಾ। ನಾನು ಕೊತ್ತೆನೆ ನುಡಿ
ಂದಿ ತೆಂಬಸೂನೆಗಾ ಬರನೆನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೪೬॥ ಮೂತಿನ ಮೂತಿಂಗೆ ನಿಂನ ಕೊಂದಹರೆಂದು ಯಿಲೆ ಹಾತೆ ಅಳುಕಂಡಾ। ವೇದವನೋದಿದವರ ಮುಂದೆ ಅಳು ಕಂಡಾ। ಶಾಸ್ತ್ರವ ಕೇಳಿದವರ ಮುಂದೆ ಅಳು ಕಂಡಾ। ನಿನತು ದಕ್ಷೆ ತತ್ವವ ಮಾಡು ವಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೪೭॥ ದಕ್ಷ್ಯ ಯಾಗದ ನಡಸ ಲೆಂದು। ಅಜ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸುರರೆಲ್ಲಾ ನೆರೆದು ಬಂದ ಬಾಯ ನೋಡಾ। ಬಾಯ ತಪ್ಪಿ ಬಿಡಿಗಾ ಬಂದ ದೈವದ ಬೆಂದ ಬಾಯ ನೋಡಾ। ಮಂಗಾರಿ ತುಡದ ಹೋಗಿಯ ಕಯ್ಯಾ। ಶಿಸಿರ ಅರೆಣ ಕೆಳಕೆಡ ನೋಡಾ ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೪೮॥ ವೇದ ನಯ್ಯಾ ವಿಪ್ರರು ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯರು। ಯಿದಂತಯ್ಯಾ ತಮಗಾಂದು ಬಟ್ಟೆ। ಶಾಸ್ತ್ರಕೊಂದು ಬಟ್ಟೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಹಾರೆಯ ಸುರ ಬಸುರಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರು ಹುಟ್ಟಿ। ಗೋಮಾಂಸವ ತಿಂಬುವದಕ್ಕೆ ಯಿದೆ ದೃಷ್ಟಾ॥ ೪೯॥ ಹಾರೆಯ

ವಗೆಯುಕ್ಷೆತ್ರದ ಒಳಗೆ ನರಸುಟಿಯು ಒಳ|| ಮಾತಾಂಗಿಯ ಮಗನಿನು|ಸತ್ತುದನೆಳೆವ ಶ್ವಪಚ ಪಾಲೆಯ|ಹಾತುತಂದು|ನಿಮಿತೊಲು ಬಿರಿ|ಶಾಸ್ತ್ರ ಬೆಂಬುದು ಹಾತಿಂಗೆಮಾರಿ|ವೇದವೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದು|ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು|ಸರ್ವಪರಿಪೂರ್ಣ

ರು|ಶರಣಸಂನ ಪಾತರು|ಅನುಪಮ ಚರಿತ್ರರು|ಅವರಿಗೆ ತಾ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವೋ||೫೦||ಯಜ್ಞೆಯ ಹೊಂಣನರಿತಿಂದು|ಕ್ರಿಷ್ಣ ತಿರಿಗಿತ್ತೆಂಬಂತೆ|ಮುಷ್ಟಿಯನಿಟ್ಟ ದ್ವಿಜರ ಮಾತದೇಕೆ|ಹುಲುಗಾಣದ ಗೂಗೆ|ಯಿರುಳಾಯಿತೆಂದರೆ|ಜಗಕ್ಕೆಯಿರುಳಪ್ಪುದೆ ಮರುಳೆ

ಹಾಮದನೆವದರಿ ಪಾತನ ಕೊಂದು ತಿಂಬ|ಅನಾಮಿಕರಾದ ನಾಡಿಗೆ ಮದದೇನು|ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೫೧||ಬಿಂಂ ಬಾಳಿಗನ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ|ನೀರತಡಿಯಲ್ಲಿಯಿದು|ಮೊಗವಿಡಿದು ಧ್ಯಾನವಮಾಡೂರಯ್ಯಾ|ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆ ವೇರಸಿ ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಕೆ ತಕ್ಕಂಣಾಮು

ಚ್ಚಿ|ಬೇರಳನೆಣಿಸಿ ಪರಂಯ್ಯಾ|ನಿಂಮ ಕಂಪ್ಯ ಬ್ಲಿಕೆಷ್ಠದ ಭಕ್ತಿಯ ಮುಲ್ಲು|ಕೂಡಲಸಂಗನ ನಮಿಯ ದೇವರೆಂಬ ವರಂತೆ||೫೨||ಮೊನೆದೆ ಅರಿಯಿಯ ಮರನ ಆತ್ಮನೆತ್ತಿರುಗು ವಗಾಣಾದೆತ್ತಿನಂತೆ|ಪೂರ್ವಲಿಖಿತ ಮುಂದುಗಾಣಾವಿಯ್ಯದು|ನಿವೆಲ್ಲಾ ಲಾಯಕ್ಕೆ ಕೇಡವೆ

ಮನುಜದ|ಮೊನೆದೆ ಪೂಜಿಸು ಲಿಂಗವ|ಪೆರರಗಾಣಾಕೊಂಯದೆನೆಂ ದುಮಂತ್ರವ ಸೂದುವ|ನೆಣುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೫೩||ನಿರಕಂಡರಳಿ ಮುಳುಗುವರಯ್ಯಾ|ಮರನಕಂಡರೆ ಸುತ್ತುವರಯ್ಯಾ|ಬತ್ತುವ ಜಲವ|ಸೊಣಾಗುವ ಮರನ

ಚ್ಛೆದವರು ನಿಂಮ ನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೫ ಠ||ಕಂಣಾ ಮುಚ್ಚಿಕಂನಡಿಯುತಾರು ವಂತೆ|ಯಿರುಳು ಹಗಲಿನ ನಿದ್ರೆ ಸಾಲದೆ|ಬೆರಳನೆಣಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದವರೆಪ್ಪಾ ದ್ರೈ ವಲ್ಲವೆ ಪೇಳಾ|ಮೂಗ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಬಯಸುವ|ನಾಚಿ

ಕೆಯಿಲ್ಲದವರನಾನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೫೫|| ಭ್ರಂಟ್ರಸಭೆನೆರದಲ್ಲಿ|ಭ್ರಂಟ್ರು ಬಿತ್ತುಗಳು ಭ್ರಷ್ಟತ್ವವದದು ತಂಮ ವಚನ ಭ್ರಷ್ಟರೆನಿಸಿಕೊಂಡುನೆಂಬುವರು| ವಿಷ್ಣುವನು ತಂಮ ದೈವವನು ಬಿಡುವ ಪದಾಪದು ಚೇತ|ವಿಷ್ಣು ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ

ನಿಚ್ಚೆಯಿಂದ ಕಂಣಾನಿತ್ತು ಪಡದನು|ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ ಪ್ಲಜಾತಿಜ್ಯೋತಿಗಳಿಗೆ|ಮುಚ್ಚಿಯಂತುಬಂದಿತ್ತು|ಮುಟ್ಟರಾಂದು ವನು|ಮೂಬಿಬಿಬಟ್ಟರು|ಹುಬ್ಬವನೆ ಪಾಲೆಯನೆಂದು ವಚನಮಂತ್ರ|ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜನ ಶಿರಹಾಯಿತ್ತಾಗಿಯ ಶಿವನ ಸ

ಬಿಸಪೆ ರುವಶುಮಪವ ಸುರರಿಯ್ಯಡ್ಡಿ ಲಿಧ್ದಾ ವಿಬತೆಂಬಜ ನ್ನ ವಿದಾವಳಿಯು|ದಕ್ಷಯಾಗವ ಮಾಡಿ ನಿಕ್ಕೆ ತ್ರಿನೇರದು ಕಕ್ಕಟಕತ್ತಾ|ಕ್ಕೆಳಿಯಾಕೆ ಮಾಣುರಾ|ಮುಮಕರ್ತ ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರು|ಅಕ್ಕಯ ಕೇಳಿಕರು|ಬಿಪ್ರರು ಕೇಳಿಹುದಿಗ ಬಲ್ಲರಿಯು ಮೂ||

||೫೭|| ಕುಲದಲಿ ಪಾರುವನು|ಬ್ರಂಹ್ಮತಿಗೆ ಸಾರುವನು| ಆರುಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಕರ್ತನು ವನು|ಸರಿಯೆದಿವಾಖರ್ತರಿಗೆಲವನು|ಸರಿಯೆ ತಿಂಗಳಕ್ಕನಿವನು|ವೇದನಿಮೂಚಲದೆ ಬಿಯಮುಲಜೆಯು ಮಾಡಿಹೆ ವೆಂದು|ಹಾಂಸೆನ ಬಿತೆಯರಾವಣಾ

ಶಾಬದಮುಚ್ಚಿದ ಪಾಲಿನಂದ ಕಣ್ವನ ಟ್ಟುಂಬವರನೆನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೫೮||ನರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗಮುಖವನರಿಯದೆ|ಹುಮಮದಸಾಕ್ಷಿತನಗೆ ಉಳಿತ್ತೆ ಅಯ್ಯಾ|ಜೀವವಿಜೀವನ ವಸ್ತುಂಯೆ|ಕಮ್ಮನಕಮ್ಮದ ತ್ರಿಪ್ರಿಯಯ್ಯಾ|ಅಂದಾಂಮೆದ

ಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತನ ಕೊಂದಲ್ಲಿ|ಘೋರಿ ಡರಿ ಘೋರಿ ಡರಿ|ತಂಬಿಕ್ಕ ಪಾಲಿಳಿತ್ತೆ ಬ್ರಂಹ್ಮ ದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಮೂರು ತಿಗಾಂಡಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಧಗಳಿಗಾಂಮೆ ಅಕ್ಕಿತೆಯು ಯ್ಯಾ|ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನರಿಯದ ಕಾಲನಾ|ಸಾಯ ಕನರನದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಿತೆಯಯ್ಯಾ||೬೦||

ದ್ವೈವ ಫೊಂದು ಹಲಿಯನಿಕ್ಕುವ ಪಾರುವರವು ನೆಂಯಲ್ಲಿ|ಕಿಚ್ಚೆದ್ದುಸುಡು ಬಾಗ|ಬಳ್ಳಲನೀರ|ಬದಿಯ ಮೂಳೆ ಹಾಯಿದು ಬಾಚಿಚ್ಚಿಲ್ಲರಿಕರಿವರಯ್ಯಾ|ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತಂದನೆಯು ಉರದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು||೬೧||ಪೆಗೆಲವಸಿದವನಿ

ಹಾನರಲ್ಲಿ ಪಾದಕೆಡನೊಡರೆ|ಜಗಂಗಟವ ಸತ್ಯದಿ ಮು ಬಿಂಯೆಂಬರು|ವಜ್ರಿಗಳ ಕಿಲಿ ಬಾರವಿಲ್ಲನೊ ಡಿರೆ|ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೬೦||

ಜ್ಞಾನಿಸಮಾಧಿದರೆನು। ಯೆನಿಸಕೇಳಿದರೆನು। ಚತುರ್ವೇದ ಪಾಠ ತ್ರಿಪ್ರಪಾದರೆನು। ಲಿಂಗಾರ್ಜ್ಜನೆ ಹೀನನಾದರೆ ಶಿವಶಾಪ। ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನೆಂಬೆನೆ। ಯನರಾಗದು। ಜನ್ಮಸ್ನಾನ ಸ್ತ್ರಾಂಯ ತಿಸೂತ್ರ। ತ್ರಿ ...

ಬ್ರಹ್ಮಚರಂತಿ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾ। ಯೆಂದುದಾಗಿ। ಬ್ರಂಹ್ಮನಾ ಸೃಷ್ಟಿ ಚರಥ ಮರಿಂದುದಾಗಿ। ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಕೋಟಿ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಗಾರ್ದವನೆಂಬೆನು॥೬೧॥ ನಂಮ ನಂಬಿಯ ದಶಾರಣಾಕ್ಕೆ ಯ ...

ಬಸಿರಗದ ಕಾರಣ ಶೂರ ವೃತ್ತಿನೆನು। ಹೊಂದ ತೆಕೆ ತಾಳೆಯ ತೆಕೆ। ಮುನಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಗ ಹಿಡಿಯ ತೆಕೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾರತ್ತಿ। ಡಾಪಾರ ಕಕ್ಷ್ಯನಾವ ತಾಳೆಯ ಬಿಂದೆ॥೬೨॥ ವ್ಯಾಸ ಬಾಇ ತಿಯ ಮಗ। ಮಾರ್ಕಂಡೆಯ ಮಾತಂಗಿಯ ಮಗ। ಮಂಡೊ

ಧರಿಕಪ್ಪೆಯ ಮಗಳು। ಕುಲವನರಸಬಿರಿರಾ। ಕುಲದಿಂದ ಮುಂನೆನಾ ಬಿರಿಂಬಾ। ಸಾಕ್ಷಾತ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಕಬ್ಬಿಲ। ದೂರ್ವಾಸ ಮುಚ್ಚಿಗ। ಕಾಸ್ಯಪ ಕಂಮಾರ ಕೌಂಡಿಲ್ಯ ನಂಬರು ಟಿ ಮೂರು ಭುವನವರಿಯೆ ನಾ ಬಿಧ ಕಾಣಿಬಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ವಚನವಿಂತೆಂದುದು।

೭೮ ಸ್ವಪಚ ಹೋಯಿಯಾದರೆನು ಶಿವಭಕ್ತನೆ ಕುಲಜಂಬಾ॥೩॥

ಕುಲ। ಕುಲಜಲನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತಿಪೆ ದುದ್ರ ಪ್ಮ। ಸಪ್ತಧಾ

ತುಸಮಂ ಪಿಂಡಂ। ಸಮಯೊನಿಸಮುದ್ಭವಂ। ಆತ್ಮಜೀವಸಮಯುಕ್ತನಂ। ವರ್ಣ್ನಾನಾಂ ಕಿಂ ಪ್ರಯೋಜನಂ। ಕಾಸಿಕಂ ಮಾರನಾದ। ಬೀಸಿಮ ಡಿ ತಾಳನಾದ। ತಾಸನಿಕ್ಕಿ ಸಾಲಿಗನಾದ।

ಪಾದವನೊದಿ ಹಾರುವನಾದ। ಕರ್ನ್ನದಲಿ ಜನಿಸಿದವ

ರುಂಪೆ ಜಗದಾಳಗೆ। ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನರಿದವನೆ ಕುಲಜನು॥೬೪॥ ಶೂಲವನೆ ಮಾಬಿಗ। ಹೊಲಸ ತಿಂಬುವನೆ ಹೊಲೆಯ। ಕುಲವೆನೊಲ್ಲೆ ಬಂದಿಗೆ

ಲ ಬೆನೊ। ಸಕಲಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸನೆ ಬಯಸುವ। ನಾ

ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಕುಲಜರು॥೬೫॥ ಹಾರುವನ ಮನಕ್ಕೆ ಹೊಡಿ ಸೊಳಗೆ ಅಗೆಯ ಹೋಯಿದಂತೆ। ಕೆ ... ಕೆಯಿಂಕೆ ಬೆರೂರದು ಮೆಲ್ಲೆ ಲಾಗದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವಯುಂಬ

ಷ್ಟ ಕೆಂಡು। ಪ್ರಾಣಾಯಸ್ವಹಾ। ಅಪಾನಾಯಸ್ವಹಾ।

ವ್ಯಾನಾಂಯಸ್ವಹಾ। ಉದಾನಾಯಸ್ವಹಾ। ಸಮಾನಾಯಸ್ವಹಾ ಯೆಂಬ। ಕಮಿಗಗವನೆನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೬೬॥ ನಾನು ಭಕ್ತ ನಾನು ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದು। ವಿಪ್ರ ಕರ್ಮ್ಮ ನವರು ಮಾಡುವರ

ಲ್ಲಿಗ ಲಿಂಗದೆ ವನಮುಟ್ಟಿ। ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆ ವಪ್ಪೆಯಲು। ವಿಪ್ರ

ನಕ್ಕಾಲತಾಳೆವರೆ। ಲಿಂಗಾರ್ಚಕ ಪ್ರದೇಯದಲ್ಲಿ। ವಿಪ್ರನ ಕಾಲ ತಾಳೆದನಿರು ಮಂಡೆಯ ಮೆಲೆ। ಶ್ರೌತ್ರ ಸ್ಮಾರ್ತ ಹಿಡಿದು ರಾಚಾರಿ। ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮಪಸರ್ಘಾತಕಾಃ। ಮದ್ರಿ ದೃಕಃ ವಿಬಿಶಾಂತೆ। ವಿ

ಪ್ರರೂಪೇಣ ರಾಕ್ಷಸಾಃ। ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಇಂತಪ್ಪ ದುರಾಚಾರಿ ಗಳ್ವ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು॥೬೭॥ ಹೊಂನನೆ ನಿಲುತು। ಯಜ್ಞೆಯ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವರೆ। ಕಪ್ಪು ಗರದ ಮರನ ಕಡಿದು। ಕಳಿಗೆ ಬೇಲಿಯ ನಿಕ್ಕುವರೆ। ಅಗಂಧದ ಮರ

ನಕಡಿದು। ಬೆಳೆಂಗೆ ಅಡೆಯನಿಕ್ಕುವರೆ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ। ಬೆರೆ ಇಲ್ಲಾ ಭೋಜನವನಿ ... ಕಿದರೆ। ಕಿಚ್ಚಿ ಸೊಳಗೆ ತುಪ್ಪೆಯ ಹೊಯಿದು। ಹದಿಯ ಬಿತ್ತಿದಂತಾಯಿತ್ತು॥೬೮॥ ಜಾತಿ ವಿಡಿದು ಸೂತಕ್ಕವನರಸುವೆ। ಜಾತಿವಿ

ಡಿದು ಕತ್ತಲೆಯನರಸುವೆ। ಇದೆಕೆ ಮರುಳು ಮಾನವಾ। ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೆಂಬೆ। ವಿಪ್ರ ಕತ ಕೊಡಿ ಗ ಕ್ಷಲ್ಲಿ ಭಲವೆನೊ। ಸಕೀಳಿ ಹಾಮಣಿಯುಂದುದು ವಚನ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಪಾದಪುರುಷನವನಂಬಾಡಿದವೆ

ಮಾ.ಸ ಅಂ॥೬೯॥

ಪಾತಿಯ ಮಾಡಿಗೊಳ್ಳನಾದರೆ। ಅವನ ಮನೆಯ ಶಾಣಗಂಗೆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಾಡನೆ। ನೆಲಸನು ಗದ್ದಿಸಿ ಪಚ್ಚುಬಾಂಗು ಬಟಾಯುಂಡು। ಕುಲಕಧಿಕಪಾರು ಪಂಗೆ ಪಡಿಗೆ ಯಹುಪತೆ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಮತಿ ಮೆಚ್ಚುನಕ್ಕೆ ನ
ಯೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ನಿಂಮ ನಂಬದವ ಪಾತಕಯಾ॥೭೦॥ ಕುರಿಲಿಂಡು ಕಲ್ಪನಮೆ ಶಿವತಾಂಬುಲ ಪಾಕ್ಷುತ್ತೆ ಅನನರಿಯದೆ। ಅವಿರಸದ ಪಾರಗನಾ। ಯತಿಯ ನೆಮಿಸದು। ನಿಂಮ ನಬುವಮದಕರಿಯಲ್ಲದೆ ನುರಿಬಲ್ಲುದೆ ಕೂಡಲಸಂ
ಗಯ್ಯಾ॥೭೧॥ ಪ್ರಣಾಮವನು ಚ್ಚರಿಸುವ। ಅಪ್ರಮಾಣಿಕರೆಲ್ಲರು। ಪ್ರಣಾಮ ಮಂತ್ರಾರ್ಥವನರಿಯ ಮಂತ್ರಾರ್ಥವನರಿಯ—ರು। ಪ್ರಣಾಮ ಜ್ಞಾನಮಃ ಶಿವಾಯ। ಪ್ರಣಾಮ ಜ್ಞಾನಮಃ ಶಿವಾಯ ಯೆಂದ ಮಹಾಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲಾ। ಪ್ರಣಾಮ ಪಂಚ ಗಾಣದೇವಾಯುಂದ ಪ್ರಶ
ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನನರಿಯದಧ್ವಿಜರೆಲ್ಲಾ ಭ್ರಮಿತರೂ॥೭೨॥ ವೇದವನೋದಿದರೆನು। ಶಾಸ್ತ್ರವ ಕೇಳಿದರೆನಯ್ಯಾ। ಜಪವ ಮಾಡಿದರೆನು। ತಪವ ಮಾಡಿದರೆನಯ್ಯಾ। ಯಾನಮಾಡಿದರೆನು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ಮನ ಮುಟ್ಟದನ್ನಕ್ಕಾ॥೭೩॥ ನಿ
ಷಡಿಂಯಶೆಂಬಿರಿ। ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಿಮಿಶೆರಿ। ಕೆ। ನಿಂಮ ಲೆದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳು ಆರಪಾಗಳು ತಿದ್ದಾತು। ದೈವ ಮಾಬು ಜನಯುಂದೆವ। ವಕೊಡೆ ವೆಯಂದು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಸಾರುತ್ತಲಿದ್ದಾತು। ವಸ್ತ್ರಾನಾಂ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣೋ ಗುರುವೆಂಬುದು ಪುಸಿ।
ವಸ್ತ್ರಾನಾಂ ಗುರು ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರೂ॥ ೭೪॥ ನಿಜಪಾವಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾಲಿದರೆ। ಕುಲವನರಸಲದೆಕೆ। ಆದೆವನೊಲಿದ ಭಕ್ತಂಗೆ ಯುಂನಾವ ಮಂತ್ರ ವೆಕೆಯೊ। ಕಾಮಧೆನುವ ಮನೆಯಲಿರಲು ಬೆರೆ ಪಯಿನವ ಬಸಲೆಕೆ।
ಮೊಹಲ ವೃಕ್ಷಾವಿನಲ್ಲಿಲ ಜ್ಞಯನರಸಲ್ಲದೆಕೆಂಹೊ। ಮ ಪಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ನೊಲಿದು ಮಾದಾರ ಚಂನಯ್ಯನ ಮನೆಯಲುಂಡ। ವೇದವನೋದಿದವರು ಲಿಂಗವನೊಲಿಬಡುವತೊ ಬಾರಾ॥೭೫॥ ಆರ್ಥವಿಗಲ್ಲದೆ ವೆದ್ಯಾ ಗಮ। ಮಾಡಿ
ಬಾಪಣಗಳಿಬಾ। ಶಿವಭಕ್ತನೆಕುಲಜ್ಞಸ್ತ್ರೀವತ್ತನಿತೆಗಳ್ಳನೊಬಾ ಸಂಬಾವನೆ। ಪಾಶನೆಡೆಯ ಮಪಾಮುನಿ ತಪಸ್ಸು ಜಾಯತೆ। ವಿಪ್ರಕುಲತಸ್ತ್ವಾ ಸ್ತ್ರೀಪ್ಹಾತಿಕಾರಣಾತ್। ಜಾತನಲ್ಲ ಅಜಾತನಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ನಿಶ್ಚಮರಯ್ಯಾ॥೭೬॥
ಯುಂಮವರು ಅಧಿಕರು ಯೆಲ್ಲರಿಗಿಂದೆಯು। ಅಧಿಕರು ಶ್ವಪ ಶವಮಾಡುವ ಖಾಂಡಜಾಣಗನಡಾವಿಗೆಯಯ್ಯಾ। ಕೆರೆಬಾವಿನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುದು। ಆಪೆತಗೆಮವಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಭಜನೆಯ ಬಿಂತೆಂದುದು। ಅವಿನೊಡಿದವಾಗ
ರಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಗದೆಂದೂ॥೭೭॥ ನಿಂಮ ಶರಣರಜ ರಣಾದಟ ಮ್ಮಾತುಗೆಸೈಪ್ರದ್ಧಿಸಮು ಬಾರದು। ಸರಿಯಲ್ಲನೊಡಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಶರಣರ ಚಂಮ್ಮಾವುಗೆಗೆ॥೭೮॥ ದೇವಾ ನಿಂಮ ಪೂಜಿಬಜಂನನಕುಲಜ
ಂನಾಂಉತು। ದೇವಾ ನಿಂಮ ಪೂಜಿಪದಾಸನಕುಲದೆಶೆವಡಯುತ್ತು। ನಿಂಮಡಿಗೆರಗಿ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ ನಿಂಮಡಿಯಾದ। ನಿನೊಲಿದ ಕುಲಕ್ಕೆ ನಿನೊಲಿದ ಹಾಲೆಗೆ। ಮೆಚುಯುಂಪಿದೆವಾ। ಸ್ವಪುಚೋಪಿ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠಂ। ಯಸ್ತು ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾರ
ತ। ಲಿಂಗಾರ್ಚನ ಲಿಪನೊಲಿ। ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾಸ್ಸಪ ಚಾಧಮಾ। ಯುಂಮುದಾಗಿ ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿ ಯಾದರೆನು। ಅಜಾತಂಗೆ ಶರಣಾವೆಂದೆಂನದವ। ನಾತನೆ ಹಾಲೆಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೭೯॥ ಚತುರ್ವೇದಿಯಾದರೆನು। ಲಿಂಗವಿ
ಜ್ಞದವನೆ ಪಾತಕನು। ಸ್ವಪಚನಾದರೆನು। ಲಿಂಗವಿಷ್ಟವನೆ ಪಾರಣಾಬಿ। ಆತನನು ಡಿಗಡನಾವೆರೆಸು। ಆತ ಜಗಕ್ಕೆ ಪಾವನ। ಆತನ ಪ್ರಸಾದವೆನಗ್ರಮುತಸಿವನೆ। ನಮಃ ಪ್ರಿಯ್ಯ ಚತುರ್ವೇದಿ। ಮದ್ಭಕ್ತಸ್ಸಪಚಃ ಪ್ರಿ

ಯೆಂಬುದಾ ಯಾನೆ। ತಸ್ಮಾಚ್ಛೈಯಂತತಾ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ। ಸಚ್ಛೂಜ್ಯಾಯ ತಾಂ ಪ್ರಹಂ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನರಿತು ಪೂಜಿಸಿದಾತ। ಪುಡುದರು ಪುನಕದ್ಧಿಕ। ಜಗಕ್ಕೆ ಪಾವನನೊಡಾ॥೮೦॥ ಜಿನನ ದಾಸಿ ಭಾಹಾ ವ। ಸದ್ಭಕ್ತನ ನೆ ವಿಮಸು।
ಸೆ। ಜೆಲಿನ ಪಾಂಸು ಕಾಗಿ ಗೆಲಿನಿದಲ್ಲದೆ। ಹೊಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಾರದು। ಲಿಂಗಸಂಮಂಧವಿಲ್ಲದವರನು ಡಿ। ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರಿಗೆ ಸಮನಿಸದೂ॥೮೧॥ ಬಂದು ಬಲ್ಲಹ ಬೆಡಲು। ಹಾಲಗೆರೆ ಯಂಬ ಹೆಸರಾಕ ಬೆಲಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವರ ಮನೆಯ ಕೈಲಾಸವೆಂದು ನಂಬಬೆಡ।
ಜಾಂಡಾಲವಾಟಿಕಾಯಂ ವಾ। ಶಿವನಕ್ಷತ್ರ ತಾಯಿ ದಿಕ್ಷೆ ಪತ್ರಗೆ ನಿಶಿವಲಾಕಸ್ಯಾ। ತದ್ಗುಹಂ ಶಿವಮಂದಿರಂ। ತಾಕದ ಡಂಬಕರವೂ ತುಟಿಡ। ಕೂಡಲಸಂಗನಿದ್ದುದೆ ಕೈಲಾಸಾ॥೮೨॥ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವವರ। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿವವರ। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಮುಸುಕನುಂಗಿವರೆ।
ಅಂದಂದಿಗೆ ಕಿಲ್ಬಿಷವಯ್ಯಾ। ಯೆನೆಂಬೆನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆನ ದೇವವರ। ಅಂಗತೋಕಿಕ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆನು ಡಿವಶಬ್ದ ಸೂತಕಲಕಲಾಗದು। ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆಗಮಿಬವರೆ। ಆನಡೆನುಡಿ ಗಾಂಮೆ ಭ್ರಷ್ಟಗೆ ಡಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೮೩॥ ಯಿ ತ್ರಿಪುತ್ರ ನಾಳ್ಕುತ್ತಿ
ಉಂದ ವೆಗ್ಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನಾಸಂತ್ರಾಂತಿ ಯುಂದವೆಗ್ಗಳ ಯೆಕಾದಸಿ। ಕ್ಕತಿ ಪಾತದಿಂ ವೆಗ್ಗಳ। ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವಪಥವನರಿದಂಗೆ। ಈ ಮನೆಮ ಜಪದಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂ ಮ ಮಾಡದೆನೆನೆವಂಗೆ॥೮೪॥ ಅಶ್ವಮೆದಯಾಗ ವಂತಿರಲಿ। ಅಜಪೆ ಮಪ
ದೆಕಸಮಾಧಿಯುಂತಿರಲಿ। ಹಿ ಗಾಯಾತ್ರಿ ಜಪವಂತಿರಲಿ। ಸನ ಮಾಹಾಮಂತ್ರ ವಂತಿರಲಿಹಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರನು ಡಿಯ ಗದ್ದೆ ಯಲ್ಲಕ್ಕದ್ಧಿಕನೊಡಾ॥೮೫॥ ವೆದಶಾಸ್ತ್ರದವರ ಹಿರಿಯರೆಂನೆ। ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿ। ತರ್ಕಿಗಿತಗನ ಹಿರಿಯರೆಂನೆ। ಯಿ
೬೭ ವರುತಿರಿಯರು ಗಳೆ। ಯಾಗನಟ್ಟುಬಿಗ ಪಾನಾರು। ಯಿವ ರಿಂದ ಭಿಕ ವಸಾಬಿಸುವರೆನು ಕಿರಿಯರೆ। ಯಿಂತು ವಿದ್ಯಾಗುನಾ ಜ್ಞಾನದ ಧರ್ಮ। ಆಚಾರಶಿಲಂಗಳು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರು। ಸಾಬಿಭವಸಾವನೆಯೆ ಸಾಧಿಸೂದೂ॥೮೬॥
ಪಾರುವರೆಲ್ಲರೂ ನೆರದು ಶೂದ್ರನ ಹಾರುವನ ಮಾಡುವ ಲ್ಲಿ। ನಂದಿಮುಖಪಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲಾಗದು। ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆನು ಮಾಡಲಾಗದು। ಪರ್ಗಾದಿವಾಯುಂಬ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ। ಮತ್ತೆನು ವನೊದಲಾಗದು। ನಿಂಮಿಂದ ಮಿಂಜರಾಗಿ।
ಮತೆಲಂ ಸೃಷ್ಟಿ ವಕೆಲಗುವ। ಜಗದಂನ್ಯಾಯಿಗಳ ನೆ ನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೮೭॥ ದೆವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು। ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಗೆ ಗಂಡನೊಬ್ಬ। ಮತ್ತಾಂದಕ್ಕೆರಗಿದರೆ ಕಿವಿ ಮೂಗ ಕೊಯಿವನು। ಹಲವು ದೈವದ ಯಂಜ
ಲತೆಂಬಲೆರನೆ ನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೮೮॥ ಕತ್ತಾರನ ಪೂಜಿಸಿ ಕುಚಿತ್ರದೈವಕ್ಕೆ ಲಗುವ ಶತೆ ಕುದುರೆ ಹಿಪ್ಪಿದ ಹೆಸರನಂತೆ। ಶಿವರಿಂತೆಂಬೆ। ಭ್ರಷ್ಟರೆಂತೆಂಬೆ। ಶರಣರೆಂತೆಂಬೆ। ನವರ ಯರದು ತತ್ಪ್ರವಂಚಿಗಳಮಿ
ಜ್ಞ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೮೯॥ ಕೆಂಡದ ಕಂಡವರನೆಲ್ಲರ ಗಂಡರೆಂದೆಂಬ ದುಂಡೆಯನವೃಷಸಜ್ಜನೆ ಯುಂಡಿರಿನಬಹುದೆ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವನುಂಡು। ಅಂನ್ಯದೈವಂಗಳ ಕೊಂಡಾಡುವರ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವನು। ಆಖಂಡರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಹುಳು ನಾಂದವ
ನಾ॥೯೦॥ ನಂಬಿದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನೊಬ್ಬ ಕಾಣಿರೊ। ನಂಬ ಬಲ್ಲವ ಕಂಗೆ ದೆವನೊಬ್ಬ ಕಾಣಿರೊ। ಬೆಡಬೆಡ ಅಂನ್ಯದೈವದ ಸಂಗ ಹೊಲ್ಲ। ಬೆಡಬೆಡ ಪರದೈವದ ಸಂಗ ಹೊಲ್ಲ। ಬೆಡಬೆಡ ಅಂನ್ಯದೈವವೆಂಬುದು ಹಾದರ ಕಾಣಿರೊ। ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೆವ ಕಂಡರೆ ಮೂಗ ಕೊಯಿವ ಕಾಣಿರೊ॥೯೧॥ ಮಾಡುವ ಮಡುಸುವ ಗಂಡನಿದಂತೆ। ಜೊಡಿ ಮಿಂಡಂಗೆ। ಶಂಕಾ ಚಮ್ಮೆ ವಕಶೆ ಡಿಂಗೆ ಬೆರಗಾದೆನಾನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವನು ಬಂಗಾರದ ಮೂಗ ಬಂಣಿಸಿ ಹಲ್ಲ ದಾರಿ ಕೊಯಿವಾ॥೯೨॥ ಅಟ್ಟುಮಿನ
ಲಬಿಯುಂಬ ಕಶ್ರುತವೆ ಕೊಶರ ಗಾಗಿ। ತ ಭೃತ್ಯಗ ನಾಪದಲಿ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೂರ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದೂರ। ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಭಕ್ತರ ನೊತ್ತೈಸುವ। ನಿಶ್ಚುಗದ್ದಿ ಮನುಜರನೆನೆಂಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥೯೩॥ ಯಿಳುಲಾಯಲಪಾವ

ಧ್ಯಾನಿಸಿದವನೆ। ಯೆಲೆಯಾಯೆಲೆಯಾ ಪ್ರಿಂಮಿತಿಯ ಮಾಡಿದವನೆ। ಯಾಂ ಮಿಕರಣವೆಂನೆಲವಾ। ಯಾಂ ಮಿಕರಣವೆಂದ್ದರೆ। ಪಾಪಕರ್ಮಬಾಡುವಮ। ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಾಂನವರ್ಪತಂಗವೆಯ ಮಾ। ಪ್ರಭುಂಗೆ ಕರಣವೆಂಸ್ಸು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆ
ವಂಗೆ॥ ೯೪॥ ಹಾಲತುಕೊಂಬಿಂಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡ। ಬಹು ಕಾಯಕ್ಕೆ ನಿಡುಬಿಡ। ತಾಗಾಗಿಗೆ ಡೆಗಾಟ್ಟು ಪ್ರಮಿತನಾಗಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ। ಆ ಜಾರಬೆಂಬುದು ಬಾವ ಸಿಗಲ್ಲು। ಭಾವ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಬಸಿಗಿಪ್ಪದಾಗದು। ಅಂಜವಿರು ಅಳುಕಬಿರು। ಧರಪ್ಪಿ ಪಕ್ಕೆರಗಬಿರು। ಕೂಡಲ
ಸಂಗನ ಶರಣರು ಉಸೂರು ದೇವನಕಾರಾ॥ ೯೫॥ ಬ್ರಿಜಳಗೆಕೆಟ್ಟಿ ಹೊಲಬರು ಕೆಟ್ಟರು। ಮಧ್ಯರಿಸುವ ನೊಪ್ಪ ಕಿವಕರಣ ಸಾಲದೆ। ನಾರಾಯಣ ಪ್ರದ್ದಬ್ರಹ್ಮಂ ಹ್ನ ನಾಗಿ ಬಂದು। ಬಲಿಯ ಹೂಮಿಯ ಬೆಡಿದ। ಕೆಟ್ಟ ಬಲಿ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ। ಯಾತವೆಕೆ ಜಂಗಮ
ನಿಬಂದು ದಾಸನ ವಸ್ತ್ರ ಬೆಡಿದ। ಕೆಟ್ಟ ದಾಸ ತವನಿಧಿಯ ಪಡದ। ಕಪಟದಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಬಾರುವನಾಗಿ। ಬಂದು ಕರ್ನನ ಕವಚವ ಬೇಡಿದ। ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ನ ಕವಚ ಹೋದ್ದ ಬಿಡದ। ಕಾಮಾರಿ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡಿದ। ಕೆ
ಟ್ಟ ಸಿರಿಯಾಳ ನಿಟ್ಟ ಕಂಚೆಯ ಮುರವಕ್ಕೆ ವಾಸಕೆ ಒಳು ದ। ನಾರಾಯಣ ಬಾರುವನಾಗಿ ಬಂದು। ನಾಗಾರ್ಜುನನ ಶಿರವ ಬೇಡಿದ। ಕೆಟ್ಟ ನಾಗಾರ್ಜುನನ ಶಿರ ಹೋಯಿತ್ತು। ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ಸಿಂಧು ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡಿ
ದ। ಕೆಟ್ಟ ಸಿಂಧು ಬಲ್ಲಾಳ ಸ್ವಯಲಿಂಗವಾದ। ಇದು ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತೆಸು ಅಲ್ಲಿಯೂ ತೆಸು ಕೊಡದೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ॥ ೯೬॥ ಯೆಷ್ಟು ಬಾಕಿಯ ಕೊಂಡು। ಕಷ್ಟದ ನರಕ ಕಧಿಯನು। ಹತ್ತು ತಲೆಯ ರಾವಣನ ಲಂ
ಕೆ ಅಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮಡುಹಿದ ಕುಲ ಬಿಂದಲಂಕಾ ಬ್ರಿಪ ವನೆಲವಂ ನಾವ ಮಾಡಿದ। ಕಿ ಬಳಿ ಯುರಂಗಂಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ ರಾವಣನ ತಾವಾ। ಮಾಯದ ಸಂಸಾರವನಚ್ಚಿ ಬಾಯಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟು ಬರುದಾರೆ ಬಾಗವೆದ। ಕರ್ತುಗಾ
ಡಲ ಸಂಗ್ರಿಯ್ಯಂಗೆ ಶರಣಾರ್ಥಿ ನಿರಯ್ಯಾ॥ ೯೭॥ ವಿಪ್ರಕರರದ್ದುನ ಪರುಗಳು। ಇಪ್ಪರಿತಂ ಮುಶಿಕು ಬಿನೊಡನೆಯಂದು ಬೆಸಗಾಂದರೆ। ಇಪ್ಪರು ಇಪ್ಪರು। ತಾಮ ಬಿತ್ತಿರ ಫಲಂಗವ್ವ ತಾ ಉಂಡಾವ ವರುಂದೆ।
ಯಂದುಕಂನಾಕಂನದೆ ಹೊಳಿವರು। ಅಂನಾಗ ಭುಕರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆಯನು। ಅಂತೆಂದ ಮಾತ ಕಿವಿ ಕೇಳಿ। ಕೆಷ್ಟೊಡಿ ಬಂದು। ಲಿಂಗದ ಹಾಷ್ಟೆಯ ಹಾಗಲು। ಅಷ್ಟೆ ಬಂದು ಖಂಡೆಯ ಭಕ್ತರದು ಕೊಂಡು। ಮುಂಡೆಯ ಹೊ
ಡೆಯಲು। ಮುಂಡೆವಡದು ದ ಭೂಮಂಡಲವ ಬಿಡಿಸೆ।ನಾಳ್ಕುಮುಕವಾಗಲು। ಘಟಸರ್ಪನ ತುಡುಕಿ। ನಾಗನಾಥನಾಗಿ। ಇಪ್ಪತ್ತೆಳು ಬಸತಿಯ ನೊಡೆಯನೆ। ಆಗಳಂತೆ। ಯಂನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮನಿಂಮ ಕರುವ್ಯಾಳು ಕೆರೆ
ವರು। ಮುಂನೊಬ್ಬ ಕೆಡಿಸಿಹೆನೆಂದು ಬಂದು। ಬಾಂದು ಹುತ್ತನಿಟ್ಟು ಮರಳಿಕ್ಕೆ ಇಡ ಹಾದರೆ। ಹುತ್ತು ಹೂಳು ಗುಪ್ಪೆಯಾಗದೆ। ಶಿವಧರ್ಮವಕೆಡಿಸಿದವನು। ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಳಿವನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ। ಮಕರಧ್ವಜನ
ಭಾಗನೆ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ರಾಯನು॥ ೯೮॥ ಅರಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿಯೊ। ಶೃಂಗಾರಪ್ಪಿರವಲ್ಲ ಮಾನವ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಕಪ್ಪಿನ ಬಾಳಾಯಿತು ನೊಡಾ। ಲಪ್ಪ ಜಂಗಮದ ಅಖಿಲಮಾನವಿಂದ। ಚಾಳಕ್ಯರಾಯನ ಆಳಿಕೆ ತೆಗಯಿತ್ತು। ಸಂಧಿ ತು ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ ನಿಂಮಕಲಲಿಗೆ ಗೆ॥ ೯೯॥ ಬೆವಿನ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ। ಬೆಲ್ಲದ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ। ಆಕಳ ಹಾಲನೆರದು। ಜೇನು ತುಪ್ಪವ ಹೊಯಿದಡೆ। ಬಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಕವಿಯೆ ಹುದಲ್ಲದೆ। ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲದವರ ಕೂಡೆ ನುಡಿಯವಾಗ್ದ
ಪ್ರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೦೦॥ ಕಷ್ಟನ ನರಿಯದವನು ವಿಪ್ರನಾದರೇನು। ಚತುರ್ವೇದಿಯಾದರೇನು। ಮಕ್ಕಾರಣ ಕಾಕರಿದಯ ಳಿಗೆ। ನುಡಿಮನದ ತ ರಯ್ಯಾ। ಹಲಿ ಮಾರಿದ ಪಾಕ ತಂದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆಟ್ಟನು

ಕರ್ಪುರದಂತೆ।ನಾ ಚಿತ್ತೆಂನ ಮನವು।ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರ ಲಾಕ್ಷುದಕೊಂಡು।ಅಂನ್ಯವನಾಚರಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪುದು ಸೂಕರನಸು ಚಿಷ್ಟೂರ್ತತೆಯ ಪ್ರಾಣಯಂತೆ॥೧೦೧॥ ತುಂಬಿ ಬಲ್ಲುದು ವಲ್ಲಿ।ಕ್ರೀಯನಿಯತ್ತೆಂಬರು।ಹೊಂಬಲ್ಲಿ ಕಾದು ಪಕ್ಷಿ।
ಕುಲವನರಸು ವರು।ಯೆಂತಯ್ಯಾ ಅವರ ಭಕ್ತರೆಂತೆಂಬೆ।ಯೆಂತಯ್ಯಾ।ಅವರ ಯುಕ್ತರೆಂತೆಂಬೆ।ಯೆಂತಯ್ಯಾ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾ।ಹಾಲತಿ ಸುದ್ದ ನಿರ ಮಿಂದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ॥೧೦೨॥ ಭಕ್ತರಲ್ಲದೆ ವಲ್ಲೆನೆಂದೆಂಬ್ಬರಿ।ಭಕ್ತರಿಗಲ್ಲದೆ ನಯ್ಯಾ
ನೆವೆಂಬರಿದೆನ ಲೂಡು ಬಿರ್ರ್ದಹೆಲ್ಲಿಗಾಯಿ ಬಿರಿ।ಪಾವನವಾದುದು ನು।ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೂಡೂದೆ।ಆಚಾರವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯಿ ಕಿ ಅನುಗತಿಗೆಯಿಳಿಯದಿರಿ।ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರ ವಚನವೆಯೂ॥೧೦೩॥ ಭೂರಿಮಸೆಣಯಂಬುದು ಬೆರಿಲ್ಲ ಕಾಣು
ಭೂರಿಯಂಬುದೆನು।ಕಂಗಳು ತಪ್ಪಿನೋಡಿದರೆ ಭೂರಿ।ನಾಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿನುಡಿದರೆ ಭೂರಿ।ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ನೆನಹು ಮರೆದರೆ ಮಾರಿ॥೧೦೪॥ ಆಯುಧವಿಕ್ಕಿದವಂಗೆ ವಿರದಮಾತೇಕೆ।ಲಿಂಗವುಂತಿರಿಬಿದವಂಗೆ ವ್ರತನುಡಿಯಾಕೆ।ಅಯ
ಅಣಾಚಿಯಿಲ್ಲದವಳಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಹೂವಿನ ಬಾಷ್ಪೆ ಕೆ।ಸತ್ಯನಲ್ಲದವಂಗೆ ನಿತ್ಯನೇಮವೇಕೆ।ಕತ್ತಾರನಿಂನ ವಲವಿಲ್ಲದವಂಗೆ।ಶಂಭುವಿನ ಬಂಧುಗಳೇಕೆ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ।ನಿಬಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಶಿವಾಚಾರದ ಮಾತೇಕೆ॥೧೦೫॥
೬೬ ಯಿರುಳೆಂದೆನೋ ಕುರುಡಂಗೆ।ಹುಗಳೆದೆನೋ ಕುರುಡಂಗೆ। ತಾವವ ಬಾರಿಸಿದರೆನೋ।ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದವ ಬಾರಿಸಿದರೇನೋ ಕಿವುಡಂಗೆ।ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ನಿಬದಪದ ವಿಂನ್ಹಾತದೆಂದ ಜಾಯದವಂಗೆ॥೧೦೬॥ ಲಿಂಗದನಡುಮುರಿಯ
ವಾ ಲಿಂಗವೆನು ಬಾತೆ।ಸುಂಡಿಲ ಮುರಿದರೆ ಗಜವೆ ನು ಬಾತೆ।ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಿರನುಳಿಯಲವನಖಣಿತನವೆನು ಬಾತೆ।ಶೃಂಗಾರದ ಮೂಗು ಹೋದರೆ ಶೃಂಗಾರವೆನು ಬಾತೆ।ನಿಜತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಿ ತುಳಿಕಾಡದ ವರಸಂಗವೆನುಬಾ
ತೆ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೦೭॥ ಮುಂನಿನ ಆದ್ಯರ ಪದಂಗಳು।ಯಿಂನಾರಿಗೆಯು ಅಳವಡದು ನೋಡಾ।ಬಿಲ್ಲೆನಾಗಿವಲ್ಲೆನವರು ಸಲ್ಲರು ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ ಲಾ ಳ್ಳಿಯ ಪಟ್ಟವಾರನ ಸಿಂಗಾರದಂತೆ।ವೆಳಯ ಬಾಯ ಯಂಜಲ
ಬದಾಳಿಯ ಸಂಸಾರದಂತೆ।ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣ ರನರಿಯದೆ ಮರಿದವಂಗಿತರರ॥೧೦೮॥ ನಿಜಗನ ಕೂಡು।ಕೊಡಗನ ನಾಲ ಸಂಚ ಬಾದು ಮನದ ಮದುವೆ।ಬಾವಲ ಬಿದ್ದಿನಂತೆ।ಜೂಜುಗಾರನ ಮಾತು।ಬಿದಿಯ ಗುಂಡನ
ಸಾಖಗು।ಲಾಡಿ ನೊಳ್ಳಗೆ ಅಗೆಂಮು ಹಾಯಿದಂತೆ ಕಾ ಣರೆ।ಶಿವನಾದಿಯಂತು ಬನರಿಯದವನ।ಭಕ್ತಿಸುಖ ಹಾದನಿಗೆ ಮದ್ದ ಕೊಂಡಂತೆ।ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೦೯॥ ತಾತ್ರಿನ ಕೊರವೃಳ್ಳಿ ಹೊಂಬಿತ್ತಾಳಿಯ ಸಿಂಗಾರವಾ
ಡಿದಂತೆ।ಕುಚಿತರ ಸಂಗಸುಸಂಗಿಗೆ ಸಂಪದವಿಲ್ಲ।ಗುರುಗುಂಜಿ ಮಾಣಿಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಪ್ಪುದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೦॥ ಕೆಂಚ ಕರಿಕನನೆನೆದರೆ ಕರಿಕನಾಗಬಲ್ಲನೆ।ಕರಿಕ ಕೆಂಚನನೆನೆದರೆ ಕೆಂಚನಾಗಬಲ್ಲನೆ।ದರಿದ್ರನು ಸಿರಿವಂತ
ನೆನೆದರೆ ಸಿರಿವಂತನಾಗಬಲ್ಲನೆ।ಸಿರಿವಂತ ದರಿದ್ರನ ನೆನೆದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗಬಲ್ಲನೆ।ಮುಂನಿನ ಪುರಾತರನೆನೆದು ಧನ್ಯನಾದೆಹೆನೆಂಬ ಮಾತಿನ ರಂಜಕರನೆನೆಂಬೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೧॥ ಆನೆಯ ನೇಣು ಕೊಂಡು

ಪದುರೆಯನೆಯಿಸೊಂಡು ಪಾದಿರೆ ನಿತು। ಕುಂಕುಮ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಪೂಸಿಕೊಂಡು ಪಾದಿರೆ ಲಿಂಗಾ। ಸತ್ಯದ ನಿಲವನರಿಯದೆ ಪಾದಿರೆಯಲ್ಲಾ। ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಫಲವ ಬಿತ್ತದೆ ಬೆಳೆಯದೆ ಪಾದಿರಲ್ಲಾ। ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಸದಮದಗಜವ ನೆಟ್ಟಿಲಿ
ಧಿಗೆಸುವಿರ್ಪನಾಗಿ ನಿರು ಪಾದಿರಲ್ಲಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರನರಿಯದೆ। ನರಕಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾದಿರಲ್ಲಾ॥೧೧೨॥ ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊಂದುವರು ದೋಷಂಗಳು। ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಾಡುವವು। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು। ಸತಿಪತಿರತಿಸು
ಖವಬಿಟ್ಟರೆ ಸಿರಿಯಾಳ ಚಂಗಳೆಯವರು। ಸತಿಪತಿರತಿಸುಖಂಗಳ ನಿಸ್ಸಂಗ ಬಿಡಲಿಸ ಬಿಟ್ಟರೆ। ಸಿಂಧು ಬಲ್ಲಾಳನು। ನಿಂಮ ಮುಟ್ಟಿ ಪರಧನ ಪರಸತಿಗೆ ಳ್ಳಪವರೆ। ನಿಂಮ ಚರಣಕ್ಕೆ ದೂರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೩॥ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವಾಂ
ದೆಯುಂ ಮನಂಬಿದ ಬಳಿಕ। ಅವರಂಗನೆಯರು ಲಿಂಗ ದರಾಣಬಾಸ। ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮೆರೆಯಿಲ್ಲಿಯು ಮೆರೆ। ಚೌಕಶ್ರೀಯಲ್ಲಿಯು ಮೆರೆವೆ। ಪೊಲೆಯಂಬ ಕಾಂಬ ತಪ್ಪಿ ಅಪ್ಪಿದವರ ತಲೆಯ ಕೊಂಬ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೪॥ ಬಾದೆ
ಯರುತಂಮ ಮನಿಗೆ ವಡಗೊಂಡು ಬಾದರೆ। ತುಡುಗು ಣಿ ತನದಲ್ಲಿ ಪರವೆದುವ ನೊಡುವ ಸರಸ ಬೇಡ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ। ಬಡಿಯ ನರಸಿಂಹ ಸರಸ ಬೇಡ। ಕೂಳ್ವಜಾಕ್ಷ ತಲೆಗೆರಿ ರಾಣಿಬಾಸ ದಾಡನೆ ಸರಸ ಬೇಡ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ
ಕರಬಿಡುಕನಯ್ಯಾ॥೧೧೫॥ ನೊಡಲಾಗದು ನುಡಿಸಲಾ ಗದು ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಮಾಡಕಾಣಿರಾ। ತಗರ ಬೆಂನಿ ಪರಿವ ಹಾಗನಂತೆ ಬೇಡ ಕಾಣಿರಾ। ಲಾಂದಾಳಿ ಗೆ ಸಾಸಿರ ನರಕವೆರು ಪನರಕದಾಳ್ವ ನದ್ದುವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
॥೧೧೬॥ ತಾರಿಯ ಬಿಗವಂ ನಾಗಳಿರ। ತಾರಿಯ ಬಿಂಬ ಸ್ಥಾಯಿಗಳಿರಾ। ತಾಪೆಯಿಂ ಬಾ ತಾರೆಯಿಂ ಬಾ। ಪರನಾರಿಯ ಸಂಗವ ತಾರೆಯಿಂ ಬಾ। ಪರಧನದಾಮಿಷವ ತಾರೆಯಿಂ ಬಾ। ಇವ ತಾರೆಯದೆ ಹೋಗಿ ತಾರೆಯ ಮಿಂದರೆ। ಬರು
ದಾರೆ ಮೇಘದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೭॥ ಸತ್ಯಶೌ ಚನಿತ್ಯನೇಮವ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಅದು ತೀರ್ಥ। ಮೃತ್ತಿಕಾ ಮೃಣ್ಮಯಂಗಳ ಜಲದಾಳ್ವಗಿದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು। ಚಿತ್ತಮಂ ತಗ್ಗಿ ತಂದ್ರ ಬ್ಬಾ। ತೀರ್ಥಸ್ನಾನೆನಶುದ್ಧತಿ। ಶತಶುಂ
ಬಜಲೆಸ್ಥಾಚಂ। ಸುರಾಭಾಂಡಮಿವಾಸು ಚಿಃ। ಆಗದಲ ಮೂಡಿಯ ಗುಡದಮಿಂದರೆ। ತಾ ಕೂಡಬಲ್ಲನೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೮॥ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ। ಅಲ್ಲದಾಟವ ನಾಡುವರಯ್ಯಾ। ಬೆಳ್ಳಿತ್ತಿನ ಮರೆಯಲಿದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೆ
ಗಂಬ ತಾಡುವಂತೆ ಕಳ್ಳ ಪಾದರಿಗನಸ್ತೈಲ್ಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಕೊಳ್ಳ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೯॥ ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯು ಚ್ಛತ್ವ। ನಡೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದರೆ। ಹಿಡಿದಿರ್ದ ಲಿಂಗವು ಘಟಸರ್ಪನಂತೆ। ನುಡಿಯಲು ಬಾರದು ಮನದೆಂಬಲು ಬಾರದು। ಲಿಂಗದೇವನೆ
ದಿಟ್ಟಿಲಾಂ ಅಯ್ಯಾ। ಬಡ್ಡಬನ ಕೊಪ ಅವಗೆ ನೈಮತ್ಯ ವಾದಂತೆ ಕಡೆಗೆದಾಂಟದು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೨೦॥ ತನು ಸುಚಿಯಲ್ಲದವನ ದೇವಾರ ವಕೆ। ದೇವರು ಕೊಡರೆಂಬ ಭ್ರಾಂತದೇಕೆ। ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಲದೆ ಲಿಂಗ ತಂದೆ। ಹೊಂಗೆ ಮನ
ಪಾಂಗೆ ಘನತಪ್ಪದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೨೧॥ ಶರಣ ನಿಜನಿಜ ಪೂಜಿಸುವಂಗೆ। ಉದಕ್ಕೆ ದಿಟ್ಟಿ ವಿನಿ। ಪಾದಾದಕ ಕೊಳ ಪಾವನವಲ್ಲದೆ। ಯೆನು ಉಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಮಜ್ಜನಕೆರೆ ಮಡು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ಅದು ಲಿಂಗಕರಿಸ್ತಲಿ ಬೃಗುರುವ [illegible]
ಪತ್ರ। ಶಿವಕರದಲ್ಲಿ ಸತ್ವವಿಂದ ನಡವಂಗೆ ನಿತ್ಯನೇಮ ಲಾಂಛನಿಸುವನಲ್ಲದೆ। ಪುಸಿವಂಗೆ ಮಡಿಲಕಿಚ್ಚಾಗಿ ಸುಡುವ। ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಮರಳಿ ಅಂನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ರಗಿದರೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನವರ ಸಲ್ಲ [illegible] ॥೧೨೨॥

ಪಾಪಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾಗೆಂದರೆ ಪ್ಪುದೆ। ನಾರಿವಾಳ ಬಕ್ಕುದೆ ನಾಯಿಗೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಯೂ ನಂಬದ ಡಂಬಕಂಗೆ॥೧೨॥ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅವರೆ ರಕ್ತದ ಧಾರೆ। ಪಾಪ ಹೊಪ್ಪನರಿಸಲು ಮಸದ ಡ್ಡಾಯುದವ
ಘೂಯಾ। ಕಾಪವರನಾರನು ಕಾಣೆನು ಭೂದಾರ ಚಂನಯ್ಯನಲ್ಲದೆ। ಕಾಪವರನಾರನು ಕಾಣೆನು ಡಾಪಾರಕಕ್ಕಯ್ಯನಲ್ಲದೆ। ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕೃವನಂ ಮುಮ್ಮಡಿ ವಾಳವಾಚಯ್ಯ। ನಿಂನಾಪತ್ತಿಗೆ ರವರಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥೧೪॥ ಸದಾಚಾರ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರ ನೊಲ್ಲನಯ್ಯಾ। ಅವರಾರಾಧನೆ ದಂಡನೆ ಕ್ಷೆನಿಷ್ಟೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತರನು ವಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು ಮಹಾಸಾರಕರಾ॥೧೫॥ ನಾರನೊಡಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಳಿದರೆನು। ಆಶೆ ಪಾಪಿಯದು ರಾಸುಬಿಡದು। ಮಜ್ಜನಕೆ ಅದು ಘಳ
ಬೆನ್ನು। ಮಾತಿನಂತೆ ಮನವಿಲ್ಲದ ಜಾತಿ ಡೊಂಬರ ನೋಡಿ ನಗುವ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೬॥ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಂಗೆ ಮುನಿವನಲ್ಲದೆ। ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮುನಿಯ। ಲಿಂಗವಂತನು ಲಿಂಗವಂತರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ
ಯ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ। ಅವಗುಣಕ್ಕೆ ಮುನಿವನಲ್ಲದೆ। ಶ್ವಾಂತ್ಥಾ
೬೭ ಸೊಡ್ಡಾ। ಭವರೋಗ ಪಕತ್ವ ವಪರಿಯ ನೋಡಾ। ಕೂಡಲ
ನಂದು ಹಡೆಯನೆದಳ ಷಮುಖನ। ಶಿರವ ಹರಿದಿ
ಗತಿಪಥ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದು ಬಟ್ಟೆಯ ಹಾತನೆ
ಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ। ಮನನಿರುತರಾಗಿಪ್ಪುರು ಲಿಂಗದ
॥೨೦॥ ಸ್ವಪಚನಾದರೆನು ಲಿಂಗಭಕ್ತನೆ ಕುಲಜನು।
ನಕ್ಕೆ ಮುನಿಯ। ಲಿಂಗಭಕ್ತನು ಲಿಂಗಪಥವ ಹೇಳಿದರೆ ಮಚ್ಚರಿಸುವರ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೭॥ ಗುರೂಪದೇಶ ಮಂತ್ರವೈದ್ಯ। ಜಂಗಮ ಉಪದೇಶ ಶಸ್ತ್ರವೈದ್ಯ
ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವ ಮಡಿವಾಳನ ಕಾಯಕದಂತೆ॥೧೮॥ ಕೇಳಿರೆ ಕೇಳಿರೆ। ಪಿರಿಯರು ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನು। ವಾಂದುಗಂ ಜಗನ ಉಪದೇಶದಿಂದ। ಪೌಲಸ್ತ್ಯ
ಕೆ ಪರಮನಿಧಿ ಡೆಯ ಕಾಣದೆ ನಿಲ್ಲಿಯಮಿ। ಶರು ಫತಂತಿಯ ಉಪದೇಶದಿಂದ। ಅಸುರನಂದು ಹಡೆಯನೆ ಸುರಪಥವು। ತರುಣಿ ಹಾರುಣೆಯ ಉಪದೇಶದಿಂದ।
ಬಿನಾಶ ಕ್ಕಿರಾಮನು। ರಂಬೆಯ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಶಂಭುವಿನ ಲಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರನೆತ್ತನು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಉಪದೇಶವ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ। ದುರಿತ ಪಾಪಂಗ
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ॥೧೯॥ ಶಿವಚಿಂತೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವ ಮೆಚ್ಚಿ ತಿಳಿದವಂಗಲ್ಲದೆ। ಆಚಾರ ಶಿಲಾಚಾರ ತಮ್ಮ ತಮಗೆ ಸೂರೆಯೋ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ನೆರೆ ಪೂಜಿಸಿದವಂಗಲ್ಲದೆ
ನಂಬಿಯೂ ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಸಂದೆಲೆ ನೋಡಾ। ಕಟ್ಟಿದರೆನು ಮುಟ್ಟಿದರೆನು। ಪೂಜಿಸಿದರೆನು। ಮನ ಮುಟ್ಟದಂನಕ್ಕ। ಭಾವಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು ಕೂಡಲ
ಸಂಗಯ್ಯ ನೋಡಿದವಂಗಳ್ಳದೆ॥೨೨॥ ಅವರ ನಡೆಯೊಂದು ನುಡಿಯೊಂದಾದರೆ। ಶಿಲಾಚಾರ್ಕ್ಕೆ ವರು ಸಲ್ಲರಯ್ಯಾ। ಬಲ್ಲನು ಸಾತ್ವಿಕರಲ್ಲದವರನೊಲ್ಲನು। ಶಿಲಾಚಾರವ ಬಲ್ಲನು। ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲನು। ಪ್ರಪಂಚಿಯ ಮನವನೊಲ್ಲನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ
ನು॥೨೩॥ ನಿಧಾನವನರಸ ಹೋನೆಂದು ಹಾವಳಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹುದುಗುಮುಬುದೆ। ಸದಾಶಿವನಂ ಕರೆ ಬೆರರೆಟ್ಟೆ ಸುಡುಮದ ಮಾಬುದೆ। ಹುದುಗಿಗನಾಗಿ ಕುಳಿದರೆ ಪದವಿಯನೀವ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೩೩॥ =।

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೆಪರಾಗಳೆ। ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕ್ತರಾಗಳೆ। ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಗುರು ಲಿನಾಣೆ ಯುಂಬವರ ವಚನ ವೆಲ್ಲ। ಮುಂದೆಳೆವ ಲಭಕ್ತೆ ಸಲ್ಲರು। ಆದಿಯಿಂದ ಬಾಹ ವಚನ ವೇದು। ಶರಣಾರಕ ... ಹದ ಬ್ಬನು ತ...ದು ...
ಡರೆ। ಅಲಗು ನೆಡದ ಬೂದಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೩೪॥ ಅರಗಿನ ಪುತ್ಥಳಿಯ ಮರಿಯ ನಾಲಗಿಯ। ಪಾಯುದು ಮಾತನಾಡುವ ಸರಸ ಬೇಡ। ಬೆಂಕಿಯ ಬೆನಕಂಗೆ ಕೆಂಡದ ಮಂಡಲಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಬಲ್ಲಲಾಡಿದರೆ ಹಲ್ಲು ಸಗಹುದು। ಹಾ ಕೆಳಸ ಪ್ರೆದು।
ಂಗನ ಶರಣರಾಡನೆ ಸರಸವಾಡಿದರೆ। ಅದು ವಿರಸ ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ॥ ೧೩೫॥ ಪಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳ ಕೊಂಡು। ಕೆಂಡೆಯ ತುರುಸುವಂತೆ। ಹುಲಿಯ ಕೊಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಡು ಮಂಡೆಯ ಬಿಕ್ಕಬಿಡುಸುವಂತೆ। ಹುಲಿಯ ಬಾಸಿಯ ಹಿಡಿದು। ಕೊಂಡು
ಬಲದು ಉಯ್ಯಲೆನಾಡುವಂತೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನಶರ ಣರಾಡನೆ। ಮರದು ಸರಸವಾಡಿದರೆ। ಸುಂಣದ ಕಲ್ಲ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಡುವ ಬಿದ್ದಂತೆ॥ ೧೩೬॥ ಹುಲಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯ ಮುಂದೆಯ ಇಕ್ಕಿದರೆ ದುರಿಯುದುದು
ಬುದೆ। ಕಲ್ಲಗುಗ್ಗರಿಯ ಮೆಲಿದರೆ ಹಲ್ಲು ಹೋಹುದು ನೋಡಾ। ಶರಣರಾಡನೆ ಸರಸವಾಡಿದರೆ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೩೭॥ ಕೋಣನ ಹೆಣಿಂಗೆ ಕುಂನಿ ಬುಸುಗುತ್ತ ಬಾಲ ಬಡಿವಂತೆ। ತಾವು
ನಂಬರು ನಂಬುವವರ ನಂಬಲೀಯರು। ತಾವು ಮಾ ಡರು। ಮಾಡುವವರ ಮ್ಮಾಡಲೀಯರು। ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರ ಕಂಡು ನ್ಸರಿಸಲಾರದವರ। ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೩೮॥ ಚೆಳ್ಳಿಗೆ ಬಸುತ್ತ
ಯುತ್ತೆಕಡೆ। ಬಾಳೆಗೆ ಫಲ ಬಾಯುತ್ತೆ ಕಡೆ ನೋಡಾ। ರ ಣಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾದುವ ಲಾವತ್ತೆ ಕಾರಂಗೆ ಬಾಸರಿಸುತ್ತೆ ಕಡೆ। ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಂಗೆ ಮನ ಬೀನಸವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಡೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೩೯॥ ಹುಲಿಯ ಬೆಳುಬಾ
ಳಿಗಷ್ಟಿದೆ। ಹೋಲದ ಹುಲ್ಲೆಗೆ ಮನ ಬಾರದು। ಕರಿಯ ಕಾಲತಾಡಗು ಳಲದಾಳಿಗಲ್ಲದೆ ಯೊಳ್ಳಿಕೆ ಬಾರದು। ಅಳಿಮನ ದಾಸಿಯ ವರ ಮೂಗ ಹಲ್ಲುದಾ ಅರಿಕೆಗೊಯ್ವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೪೦॥ ಅದನಂದಾ ನಾ ಅರಿಯೆ
ನನಿಂ ಮದೆಂಬರಿ। ಬೀತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಟ್ಟರಿಯ್ಯ ರಿ। ಮುಟ್ಟಬಂದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಯ ಕಾಳಿಗಳ ನಿವಾಡಿಸುವೆರಲ್ಲದೆ। ಲಿಂಗಜಂಗಮವಂತೆನಾಗಬಾರದು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಬೆಟ್ಟದಂಬಕೆರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಯೆಂ
ತಪ್ಪುದಯ್ಯಾ॥ ೧೪೧॥ ಅಲಗಲಗು ಮೊನೆಯಿಸದಲ್ಲದೆ ಕಲಿತನವ ಕಾಣಬಾರದು। ನುಡಿದ ನುಡಿ ಜಾಱಿದರೆ, ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ನಾಚಬೇಕು। ಕಬ್ಬುಘೃಷ್ಟಿಯ ತನದಳಿಯಂ ತಪ್ಪುದಯ್ಯ ಭಕ್ತಿ। ಪಾಪಿಯ ಕೂಸ ನೆತ್ತಿದಂತೆ ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವರ ಭಕ್ತಿ। ಅರಿಯದ ನರವರಿಗೆ ಅಳವಡದಯ್ಯಾ॥ ೧೪೨॥ ಹರಬಿಜವಾದರೆ ಹಂದೆ ತಾನಪ್ಪನೆ। ಲೇಖೆಗಟ್ಟಿಯ ಬಿಯದ ವರಲಾಕಮ ಚ್ಚುವದೇ। ಲಟ್ಟ ಚಲ್ಲ ನಾಕ್ಕಿ ಯ್ಯಪಟ್ಟಿಹ ವಿಡಿದು। ಗರುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಕ್ಕ್ರ
ಲ ಹಮಾಡುವಂತೆ। ತಂನತಪ್ಪಕೊಂಡರೆ ಳಲಮೆಚ್ಚುವನೆ। ಅರಿಯದವರಿಗೆ ವಸ್ತೆ ಹರಿಯನೆತ್ತಿ ಆಡುವಂತೆ। ಬಾಳ್ಗೆಗನ ಭಕ್ತಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೪೩॥ ಮೊನೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಅಲಗಿನ ಮಾಡುವದು।

ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಶಿವನ ಮಾಡುದು। ಸಾಕ್ಷಿ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ದೇವ ಬಲ್ಲಿದ ಭಕ್ತನೆನ ಮಾಡುವನಯ್ಯಾ। ಸಾಕ್ಷಿ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಾಣದಾನಿಯನು ಹಾರಿ ದರಿ ಮಿಸ್ಥಳ ನಾಗಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೩॥ ಶಿರ ಸಿಂ
ಧವನರಿತ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ಬಿಯ ಬೆರಸಲಾಗದು। ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯ ಸುರಾಪಾನ ಪಾತ್ರಸ್ವೈರ ಗುರುತಲ್ಪಗಮನ ದುರ್ಗತಿ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕರ ದಿಂಧಧಿಕ ನೋಡಾ। ಅಪ್ಪುದ ಬಿಡಿದ ಸುಂದರಿ। ಭಕ್ತನಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೪॥ ಚಿರ ಪ್ರತಿ ಭಕ್ತ ನೆಂದ
ಹಾಗಳಿ ಕಾಂಬಾರಿ ಕೆಳೆರಯ್ಯಾ। ವೀರನಾದರೆ ವೈರಿಗಳು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು। ವ್ರತಿಯಾದರೆ ಅಂಗನೆಯರು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು। ಭಕ್ತನಾದರೆ ಜಂಗಮ ಮೆಚ್ಚಬೇಕು। ಯೀನುಡಿಯೊಳಗೆ ತಂನಬಗೆಯರಿ। ಬೆಡಿದ ಪದ ಬಿಡಿಸನಿಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪೫॥
ಕಳಿತನ ತನಗು ಸ್ತುರಿ ಹುಜಿಬಾಳು ಹೊದ ಶಾಗಿ ಕಾದಲೆಬೇಕು। ಶರಣಾಪಥ ತನಗು ಸ್ತುರಿ। ಶಿವಭಕ್ತರ ಮನೆಯ। ಶಿವರಸವ ಪಂಚಾಮೃತವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು। ಬ್ರಾಂತು ವಿಡಿದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಾಗ ಬಿಟ್ಟನರಸು ವಪಾತಕರ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ
ವಾ॥೧೪೬॥ ಬಸಿಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುವನೆ ಶರಣನು। ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿ ವನೆ ಶರಣನು। ನಡದು ತಪ್ಪುವನೆ ಶರಣನು। ನುಡಿದು ಹುಸಿವನೆ ಶರಣನು। ಸಾಹಜಸಜ್ಞನಿಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಮಾಗಹಲ್ಲದಾಳಿ ಕೊಯಿಲಾ॥೧೪೭॥ ಹುಟ್ಟಿದ
೭೮ ಶಿವಿ ಮರಳಿ ಶಕ್ತನ ಮಾಡಿ ಗುರು ಪ್ರಾಣ ಶ್ರೀಯ ಪಶ್ವ ದುಹಾಂದು ವಳಿ ಬಳಿಯಾಗಿ ಹಾಹರ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು। ಅವನ ಮುಟ್ಟಿದ ಮುಂನವೆ ಪ್ರಥಗಿದಿ। ಅವನ ಶ್ರದ್ಧಾ ಕಾಲ ವೆಸ್ನಾನ ಮಾಂಸ। ಶ್ರೀಯ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಗಳು। ಅದಿನವೆ ಮುಕ್ತ
ಮಾಂಸ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಅವನ ಮನೆಯ ಲಿಬಿಜಾಬುಸದೆ ಹಕ್ಕ ವಂಗಿ ನಾಯಕ ನರಕಾ॥೧೪೮॥ ಬಾಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದುದಲ್ಲ। ವಡನೆ ಬೆಳೆ ದುದಲ್ಲ। ಯಿಡೆಯಲಾದ ಬಾಂದು ಬುಡಿಯ ಮನುಟ್ಟು ಸಡಿಲಿಸಿದರೆ। ಲಜ್ಜೆ
ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತ್ತು ಯಂಬನು ಬಿಡಿರವಾಯಿತ್ತು। ಶ ಕಿಕದಲಿ ಹೆಡದಗುರು ಕರುಣದೆ ಪಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ನೆಮವನು ಬಿಡದಿರೆಲವಾ। ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಷ್ಟ ಕೂಡಲಸ ಂಗಮದೇವನ ದಭಕ್ತ ಹುವ ನಾಯಕ ನರಕದಲ್ಲಿ॥೧೪೯॥ ಛಲಬೇಕು
ಶರಣಂಗೆ। ಪರಧನವನೊಲ್ಲೆನೆಂಬ। ಛಲಬೇಕು ಶರ ಣಂಗೆ। ಪರಸ್ತ್ರೀಯನೊಲ್ಲೆನೆಂಬ। ಛಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ಪರದೈವವನೊಲ್ಲೆನೆಂಬ। ಛಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ಲಿಂಗಜಂಗಮ ವೊಂದೆಯೆಂಬ। ಛಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಸಟವೆಂಬ
ಛಲವಿಲ್ಲದವರ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೫ ೦॥ ಜಂಬುದ್ವೀಪ ನವಖಂಡ ಪೃಥ್ವಿಯವರ್ಗೆ ಶಿವರಯ್ಯಾ। ಯರಡಾಳಿನಾಕೃಯ ಕೊಲುವೆನೆಂಬ ಸಾಕ್ಷಿ ಶಿವನದು। ಗೆಲುವೆನೆಂಬ ಸಾಕ್ಷಿ ಭಕ್ತನದು। ಸತ್ಯವೆಂಬ ಕೂರಲಗನೆ ಶಿ
ದು ಕೊಂಡು ಸದ್ಭಕ್ತರು ಗೆದ್ದರು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೫೧॥ ಮುಂನಿನ ಶರಣರು ಬಿಡಿಸಿದರು ಕಾಬಿದರ ನಾಗನ। ಹರಿ ಬಿಯ ಬಿಂಕಿಸಿ ಹೊಕ್ಕು ಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಲಬಿದ ಕ್ವಬಿ ಬಿರಾದಲ್ಲಿ ಬಿರಿದ ಪಜಾರಿಬಸಾಡಿ ತೋರಮೆ ಬಾರದು। ಮುಂನಿನ ಮುರುಹನ್ನು
ಯರು ಬಾರಿಸಿದತ್ತ ಯತ್ತಿವಸೆಪಿಡಿಯಲು ಬಂಕಿಸಲು ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮುರುಹು ನಿರ್ವಾಣ ಕುರಿಲ ಸ್ತ್ರೀಯ ಬಂದು ಹಾಕು ತೋರಲು ಬಾರದು। ಮುಂನಿನ ಪುರಾತರೆಲ್ಲರು। ತನುಮನಧನವನಿತ್ತು ಮಾಡಿನೀಡಿ ಲಿಂಗವ ಕೂಡಿದ ಪರಿಗಳನು। ಅನುಭಾವ
ಲರ್ಥವಿಸಿ ಹೇಳಲು ಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಮಾಡಿನೀಡಿ ತೋರಲು ಬಾರದು। ಯಿಂತೀ ಅರಿಬಿರಿದಿನ ಬಂಟರು ಮುರುಹು ಪ್ರತಿಯ ಮುರು ಪರಾಧನರು। ಬಿಡಿಯ ಮಾತನಾಡಿ ಹಗೆ ಯೆರದವಗಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರೀ ಸ್ತುಕಿ ತೋರಿಯ ಗ್ನರಿ ವತ್ಸನ ವರಹಸುರವಾಡಿದು ಪರಿ

ಯಲು ಹಾಗಳುವರು। ಶರೀರಧರ್ಮಂಗಳು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಂಚಾಗಿಸಿ ಅತಿ ಮಹೇಶ್ವರ। ಪುರಾತರಳ್ಳಿ ಯೆಂಬ ಪರಮ ಬಂದುಗಳಾತನ ನೆನೆದು ಬದುಕುವರು ೧೫೦ ತಿ ಅಸು ಹಾವದ ಖಾವಿನ ಅಕ್ಷರ ಸ್ವಾಸವ।
ಸಾಧಿಸಿ ಬತಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಿಂ ಬಿಸಲಾಗದು। ಕೂಡಲಸಂಗನಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಅನುಭಾವವಿಲ್ಲ ॥೧೫೩॥ ಕಬ್ಬಿನ ಹಣ್ಣಿದಲವಾಡುವರಲ್ಲದೆ। ಕಾಯದ ಹಣ್ಣಿದವನಾಡುವರೆ। ಮೇಲೊಡ್ಡಲಾಯಿತೆಂದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಕ್ಕದ ಜೊಂ
ಗೆಹಾಯದ್ದೆ ಗೆದ್ದ ಶಿರಿಯಾಳಾ ॥೧೫೪॥ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣ ಅಭಿಮಾನವ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂಬವರಲ್ಲದೆ। ಕೊಟ್ಟ ಭಕ್ತರ ನಾರನು ಕಂಡದಿಲ್ಲ। ದಾಸ ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರವ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲದೆ। ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲ। ಬಲ್ಲಾಳ ತನ್ನ ವಧುವ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲದೆ।
ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲ। ಶಿರಿಯಾಳ ತನ್ನ ಮಗನ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲ। ಈ ಲೋಕದ ಪಾರ ಮಾತು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ। ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಖಂಡು ಮರಾತ ॥೧೫೫॥ ಕಾಂದು ಮಾತೆಂನಬ ಹುದೆಶಬ್ದ ಸಾರಿಸು
ವನು। ಕಾಂದು ಮಾತೆಂನಬ ಹುದೆ ಶರಣಸಂಮ ೦ಧ ವ್ಯಸನ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಂಬಿಗೆ ಕಾಯಂದುದ ಸೊಂದು ಮಾತೆಂನಬಹುದೆ ॥೧೫೬॥ ಭಕ್ತರ ಸಮರ್ತರು। ಅಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಯಂಜಂದೆ ಸಲುಂತೆ।
ಚೆಂನನೆತ್ತ ಚೋಳನೆತ್ತ। ಚೆಂನ ನೊಡ ನುಂಡಶಿ ವ್ಯತಿಹಾ ಅಯ್ಯಾ। ಚೆಂನ ಚೋಳನೆ ಮನೆಯ ಕಂಬ ನಾಗನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಭಕ್ತಿಲಂಪಟನಯ್ಯಾ ॥೧೫೭॥ ನಿಸ್ಸಿಮ ಗುಗ್ಗಳವನಿಕ್ಕಿದ ಸೊಬ್ಬಗ
ಣ। ಮಘೆ ಜಾಂಗು ಭಕ್ಷಾ ಯಂಬ ತಾಗೆಗಗನವ ತ್ತೀವಿ। ಲಾಹಿತನಂಮೆ ಬದಸಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೆಂಬ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತಿವೆ ಫಲನಾಗಿ ॥೧೫೮॥ ಲಿಂಗವಸದಿಂದ ಬಂದನ ಡಗಭು। ಲಿಂಗ
ವಸದಿಂದ ಬಂದನು ಡಿಗಭು। ಲಿಂಗವಂತರುತಾ ಮ ಅಂಜತೆಕೆ। ಲಿಂಗವಿರಿಸಿದಂತಿಪ್ಪುರಲ್ಲದೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಭಕ್ತರ ಮಾನ ತಂನದೆಂಬನಾಗಿ ॥೧೫೯॥ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ತಂನ ಹಿಡಿದ ಹೆನೆಂ
ದು ಹೊದರೆ। ಸುಗ್ಗುಮಾಡುವನು ಬಿಯಮಾಡು ವ। ಮುಂಣ ಮಾಡುವ ಮಿಶಿಯ ಮಾಡುವ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ನೆಶಿನಂಬಿದನಾದರೆ ಕಡಿಗೆ ತಂನಂತೆ ಮಾಡುವಾ ॥೧೬೦॥ ಅರವನಯ್ಯ ಸಂಗಾಲ
ಣಂನಕ। ವರವನಯ್ಯ ಬಂಣಗಾ ಬಂನಕ್ಕ ಅ ರದೆರಿಸಂಗಾಲಾಗಿ ಲರದರೆ ಬಂಣಾವಾದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಹೊಯಿದು ಸಲಹುವನು ॥೧೬೧॥ ಅಂಜಿದರಾಗದು। ಅಳುಕಿದರಾಗದು। ವಜ್ರಪಂಜರ ದೊಳಗೆಯಿದ್ದರೆ ಬಿಡಗದು। ತ
ಪ್ಪದು ಹೊಲತಾಟರಿಖಿತ ಶಕ್ಕು ರಿತೆಬಟ್ಟರೆ ಆಗಮನೊದಾಪ್ಪುತಿಗೆಟ್ಟು ಮನ। ದಾತುಗೆಟ್ಟವೆ ಅಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೬೨॥ ಮುಟ್ಟದ ಬಳಿಕ ಕೊಟ್ಟು ಗಂಗನರ್ಥ ತಪ್ಪುಬ ಹೆನೆಂದರೆ ತಪ್ಪದು ನೊಡಯ್ಯಾ। ಯನಗಿಂನೆಂತಾ।
ಯನಗಿಂನೆಂತಾ। ಯನಗಿಂನೆಂತಾ ನಬೆಡಯ್ಯಾ ನಾ ಕೃತಿಯುತೆಕಲ್ಪ ಸಂಮಂ ಬಕ್ಷಿತಿ ತಪ್ಪದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೬೩॥ ಆಯುಷ್ಯತೀರಿ ಪಾತ್ರದಿ ಮರಣವಿಲ್ಲ। ಆಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲದೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ। ಅಂಜಲೇಕೆ ಲೋಕದ ಗ
ಪ್ರಸಾದಿಗೆ। ಅಂಜಲೇಕೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂದಾ ಶಾಗಿ ॥೧೬೪॥ ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ಲಾಂದಾಗಿ। ಧನಕ್ಕೆ ಧನ ಲಾಂದಾಗಿ। ನಚ್ಚಿದ ಮಚ್ಚು ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಬೇಕು। ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಲಾಂದಾಗಿ। ಕುರುಹು ಭಕ್ತನೆ ಲಾಂದಾಗಿರದನಯ್ಯ

ವೃಕ್ಷ ಫಲವ ಸ್ಪೂರ್ತಿದೂರೆ। ಶಿರ ಹರಿದರೆನು। ಕರುಳು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರೆನು। ಉಂತಪ್ಪ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವು ಬಾದರೆನು ಚಿತ್ತ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಯಹಂ ಬಾದ ಮುಟ್ಟು। ಬಿಚ್ಚಿ ಬೇರಾಗದಿದ್ದರೆ ಜ್ಞಾನವ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೧೬॥ ಮಾತ್ರೆ ಕಳಸ

ನಿಜವ ಸಿನಿನಿಂದರೆ। ಸ್ವಾದ್ರ ತಿಗೆದೆನಯ್ಯಾ। ಯೆಲು ದಾರಿದರೆ ನರ ಹರಿದರೆ। ಕಲುಕು ಕುಪ್ಪಳಿ ಬಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾದ್ರ ತಿಗೆದೆನಯ್ಯಾ। ಶಿರ ಹರಿದು ಅಕ್ಷೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ। ನಾಲಗೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ಶಿರ ಬಾಬೆನುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತಯ್ಯಾ॥ ೧೭॥ ವನಾಗಿ ಸಿರಿಯ ಸಕಲ ನಾಶ ನಾನೆ ಬಾಬೆದರೆ

ಯು। ಹರಣವುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕ ನಿಂಮ ಚರಣಾವನೆನುವ ಮೂಕೆ ಮೂಕೆ। ಶರಣೆಂಬುದ ಮೂಕೆ ಮೂಕೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ ಯೆಂನ ಹೋಕಾನೆಸೆ ತಿಕಂಚಿಕ್ಕು ಹಂದರೆಯು ಮೂಕೆ ಮೂಕೆ॥ ೧೮॥ ಜಾತ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಮು ತ್ಯಾಂದನೆ ನದರೆ। ತ

ಲೆದಂಡ ತಲೆದಂಡ। ಹುಸಿಯಾದರೆ ದೇವಾ ತಲೆದಂಡ ತಲೆದಂಡ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮಲ್ಲದೆ ಅಂನ್ಯವನೆನದರೆ ತಲೆದಂಡ ತಲೆದಂಡಾ॥ ೧೯॥ ಸುಖ ಬಂದರೆ ಪುಂನ್ಯದ ಫಲವೆಂನೆನು। ದುಃಖ ಬಂದರೆ ಪಾಪದ ಫಲವೆಂನೆನು। ನಿಮು ದಿದರಾ

ಉತೆಂದೆಂನೆನು। ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕರ್ತುವೆ ಕರ್ಡೆ ಯುಂದೆಂನೆ ನು। ಉದಾಸೀನವಿಡಿದು ಶರಣೆಂನೆನು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮು ದಿಬ್ಬದ ದೇಶವು। ಯನಗಿರಲಿ ಯುಳಿಸಂಸಾರವಸವೆಯ ಬರಿಸುವೆನಾ॥ ೨೦॥ ಶಾಯದಕಲಕಕ್ಕಂಜಿ ಕಾ

ಯಯ್ಯಾ ಯೆಂನೆನು। ಜೀವನ ಪಾಯಕ್ಕಂಜಿ ಜೀಯಾ ಯಯ್ಯಾ ಯೆಂನೆನು। ಯದ್ವಾವಂತಪ್ಪುವ ತಿಮಿರ ಬರಲಿ ಶಿರ ಬರಲಿ। ಬಿಸು ಬಿಡೆಂನೆನಯ್ಯಾ। ಅನ್ನಂಮ ಕಾರಿಸ ಮಾನವರ ಬೇಡೆನು। ಆನೆ ನಿಂಮ ಮಾನೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೧॥ ನಾಕೆ ಬಪ್ಪುದು ನಮಗಿ

ಂದೆ ಬರಲಿ। ಉಂದು ಬಪ್ಪುದು ನಮಗೀಗವೆ ಬರಲಿ। ಉದಕ್ಕೆ ರಂಜುವರು ಉದಕ ಕಾಕಳುವರು। ಜಾತಸ್ಯ ಮರಣಂ ಧ್ರುವಂ ಯೆಂದುದಾಗಿ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಸುಬರದ ಬರಹ ತಪ್ಪಿಸುವರೆ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಳವಲ್ಲ॥ ೨೨॥ ಶಕ್ತಿ

ದಾದರಕಂನದು ಕಿಂಮ ತೊಡಿವೆ। ಬಂದಿವಿಡಿದರೆ ನಿಂಮ ಒದಮುಂದೆ ನಡೆವೆ। ಮನ ಬೀತಿಯ ಸಕಂಬೆಗಾಂಡೆನಾದರೆ। ನಿಂಮ ಮಾನೆ ನಿಂಮ ಮರಾ ಧರಾತ್ರೆ ಹತ್ತನ ನಡೆಸದಾಚಾರವೆಂದೆನದಿದ್ದರೆ ಕತ್ತಾಳು ಶಿವ ತನಕ್ಕೆ ಬಾಹ

ಕ್ಕಳ ನೋಡಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೩॥ ಜಾತ್ರ ಬಾಲಿಯಹುದಲ್ಲ। ಬೇಕಲಾಳಿಯವನಾನಯ್ಯಾ। ಬಾಳುಗೆ ಬ್ರೋಡು ವಳಿಳು ನಾನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ। ಮರಣವೆ ಮಹಾನವಮಿ॥ ೨೪॥ ಶ

ಮ್ರನವೆಂಬ ಅಂಕದಾಡನೆ। ತಾ ಡರಿದೆ। ಬಿಂನವ ಅವಧಾರು ನಿಂಮಾಳಿನ ಬಾಳಿಯ ಕಡೆಗಳಿಕ್ಕೆ ನುಂಡು ಬೆ। ಕೆಡಹು ಬೆನಂಕಲೆ ಕರದ ದಾಯನಿ ಬಿದರೆ ನಿಂಮಾಳಲ್ಲ। ಶಿವ ಶರಣೆಂಬ ದಂಡೆಯ ಹಾಡಿ ಗ

ಲಿಸೆ ಲಾಭವೆಂಬ ಅಲಗಿನಿಂದಿರಿವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೫॥ ಶಕ್ತಿದೇವರೆಯು। ಬಿತ್ತೆ ಜಂನ್ವಿಗೆಯ ಉ। ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಬಾಸರಿಸು ವನಲ್ಲ। ಬಾಡದಿರು ಬಾಡದಿರು। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಬಿರಿದಿನ ಅಂತರಾ

ಉ। ಬಾಡದಿರು ಬಾಡದಿರು ಯುತೆ ಯೆಲೆದೇವಾ। ಯತೆಯು ತೆ ಸ್ವಾಮಿ। ಯೆತೆಯೆತೆ ಹಂದಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೬॥ ಉಳಗರುಡಿಯ ಕತ್ತಿ ಅಲುವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೊಲ ವ್ಯಾಸ ವ ಮೂಡಿದೆನಯ್ಯಾ। ಉರಿವಳೂ ಯಕಂಡಿತ

ದಲಿಂ ಮಾತಿಳಿಯದು। ತ್ರಿತಿಗರುಡೆ ಕಾರ ಬಿ ಉದುಹೊ ಡಂಗೆ ಬಾದಲು। ಕಿರಪತ್ತೆ ಯುಕಟ್ಟಿ। ಅಗು ಅನರಿಳಿ ಹೊಂಬೆ। ಗುರು ಕರುಣ ನೆಲಿ। ಶರಾಬು ಯ ಹೊಂದಳ್ಳಿ। ಬಾಯ ತುಗ್ಗೆಯಂದರೆ। ಯುಂನ ನಿಂನಲ್ಲಿ ನಾ ಕೂ

ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೨೭॥ ಶರಣಾ ದಾದ ನೆಶ್ರವಣ ಮೂಡಿಹ ಅಗಾಲವಿದು ಬೆನಯ್ಯಾ। ತ್ಯಾಗವಿ ತಪ್ಪಿ ಗಿಲ ಫೆಂನಲ್ಲಿಂ ಬೆನಯ್ಯಾ। ಕಳದಿಂದ ದನಗೆಗಳಿಕ್ಕೆ ಬಾದು ಬೆನು ಕೊಲಸಂಗ ಯ್ಯಾ॥ ೨೮॥

ಮನೆಗಂಡು ಗೂಸಿನಿಕೆಗ್ಗಾಣ ನಗಾಟ್ಟವಿಗೆಂದು ಕ್ಷೆಗಂಡು ಡಿಗೆಯನು। ಮತ್ತೊಂದೆ ಮೆಯಾನು ಗಂಡಪ್ಪೆನೆಯ್ಯಾ। ಹುತ್ತೊಂದೆ ಮೆಯನು ಹೆಂಡಿತ್ತಿನೆಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಮಗೆ ಬಿರಸಕ್ಕ್ಹಿ।। ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ ಬದ್ಧ ತಪ್ಪಿ।। ೧೮೫।। ಮಾಕೆ ಕ್ಕಾ
ಶಕ್ತ।। ಕಟ್ಟುವೆನು ಪ್ಪರಗುಡಿ ರಾಜಗೆ ಪತ್ರಿಯ। ಮಾಡು ಲೆನೆಂ ನಕಾ ಉಕೆಡು ಲಂ ನಕ್ತ। ಬಿಡು ಮಡೆಂನ ತನು ಮನ ಧನವ। ಬಿಡೆ ಆರದ ಹಂದೆನಿಕೆಳಾ। ಯಾಬಿತ್ತಿದು ಸಂಬಿ ಮತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।। ೧೮೬।। ಹುಟ್ಟುವ ತಪ್ರಸ್ಥಲನೆ ಬಿ
ಯಜೆಯ ಯದವಂಗೆ। ಅಯಿಶ್ವರ್ಯವಂತ ಮಗನಾದರೆ। ಆಕ್ಷಶೆಂಬ್ಬೆಯ ಡಿರೆಂಣ್ಣವ ತಂದು ಸಂತೋಷವಬಿಡಿಸು ಬಂತೆನಾ ಶಗದ ಮುಖ ಬಾತುದೆಂದ ಬಿ ಯದಹಂದೆಸ್ರು ಬಂಗೆ। ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರಿಯ ನಡಾತು ಬಾರ ಹುಟ್ಟಿಕಿಗ್ಗೆ ಡೆ ಅರತ್ತದ ಜನರಲ್ಲಿ
ಶಿ ಕೆಡಿದು ಮುಕಿಗಾಡು ವಕ್ಕಾ ಘಗುಳವ ಕಂಡು। ಉರಿಕಾಬಿಸುತಂತೆ। ಆನಪುರಿಕಾಬಿಸು ಬಿನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಮ ಬಂದೆಂನ ಬಿಡಿದರೆ।। ೧೮೦।। ಅರ್ತ್ತನವನ ನರ್ತ್ತವ ಮಾಡಿಕಾಕ್ಕಾ ಹಾಕ್ಕಂಗೆಯ ಮಲಿರಲು। ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನಲ್ಲ
ಖಂಡದ ಮಾಡಿ ಕಡಿದು ತಿರರಲಿ। ಮುಟ್ಟುವ ಸ್ತ್ರಿಯನ ಂ ಕಾಮುಂದೆ ಅಬಿಮಾನಂಗಾಂಡು ನೆರದು ತಿರರಳಿ। ಯಿಂತಿ ತ್ರಿವಿಧ ಮಹಾರಗಣಾಮ। ಯಿಂನೆಂ ನರಗದ ಮಿತಿ ಬರರಲಿ। ಹಿಡಿ ಖಂಡಂಗೊಯ್ಯಲಿ। ಯಮ ದವ ಕಾಲ ಪ್ರೊ
ಳ್ಳಿನವಿ। ತಾಕಾಂಡಿದಿ ಹಂ ಸೊಂದಿನಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡು ತಿರ ವಿ। ಮತೆಯ ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡುವೆ। ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡುವೆ। ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿನು। ಯಿಂತಪ್ಪನಾಥಕಿಂ ಬಿತ್ತು ಹುಬಿ ಯಾದರೆ। ನಿನಂದ ಬಿಮಾಗ ಕೊಂಯ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವಾ।। ೧೮೮।। ತನುವ ಬಿಡದ ಡಿಬೆ। ಮನ ವ ಬಿಡಿದ ಡಿಬೆ। ಧನವ ಬಿಡದ ಡಿವೆ। ಬಿಡು ಬಿಡೆ ಎಹಂದೆ। ಕಂಣು ಬಿಡದ ಡಿವೆ। ತಲೆಯ ಬಿಡದ ಡಿಬೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮಗಿತ್ತು ಕುದ್ದನಾಗಿಪ್ಪೆ। ನಿಂಮ ಮರಾ
ಧರಮನೆಯಲ್ಲಿ।। ೧೮೯।। ನಾನು ಆರಂಭವ ಮಾಡುವೆ ನಯ್ಯಾ। ಗುರು ಪೂಜೆಗೆಂದು। ನಾನು ಬೆವಹಾರವ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ಲಿಂಗಾರ್ಚ್ಚನೆಗೆಂದು। ನಾನು ಪರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆಂದು। ನಾನಾ ಬಾವ
ಕರ್ಮಂಗಳ ಮಾಡಿದಡೆಯೂ। ಆ ಕರ್ಮ ಫಲಭೋ ಗವನೀಕೊಡುವೆಯೆಂಬುದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು। ನೀ ಕೊಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವ ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ರಿಯ ಮಾಡೆನು। ನಿಂಮ ಧಾಂಬಿಂಗೆ ಸಲಿಸುವೆನು ನಿಂಮಾಣೆ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಮದೇವಾ।। ೧೯೦।। ಪೊತ್ತಾರೆ ಯೆದ್ದು ಕಂ ಡಾಹಾ ನ ಮತ್ತ ಯಂ ನೋಡ ಲಿಂಗ್ಯೆಯಂ ಹೊಡ ಬಿಗೆ। ಯಂ ನಮ ದದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಂದು। ಹುದಿದೆನಾದರೆ। ಯಂನ ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೆ ಸಾಕ್ಷಿ। ಆಸನೆ ಶಯನ ನೆಯಾನೆ। ಸಂಪುತ್ತ್ಯಸಹ
ಬಾಜನೆ। ಸಂಚರಂತಿ ಮಹಾ ಘೋರೆ। ನರಕೇ ಕಾಲಮಕ್ಷಯಂ। ಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಬಸವಂಣಾ ಸೊದುಲವನು ಯಂ ಬರು ಬಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತಿದುಕ್ಕ ವಾಹೈ ಪಿಹ ಪೆಂದು ನುಡಿವರಯ್ಯಾ ಪ್ರಮಥರು ಕೊ ಡು
ಪೆನೆದು ತರ ವನ ವರಿ ಸೆ। ಕೊಡಲಂಚಿ। ಹೊಲೆ ಹೊಲೆಯರ ಮನೆಯ ಹಾಕು। ನ ಶಿಶ್ಶಿ ಕೂಳಿಯ ಮಾಡಿಯಾದರೆಯು। ನೆರ ಮನಿಂಮ ನಿಲಲಿಂಗಿಸುವೆ ನಲ್ಲದೆ। ಯಂ ನೊಡಲ ಬಸರಕ್ಕೆಕುಬಿದೆನಾದರೆ। ತಲೆದಂಡ ಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।। ೧೯೧।। ಹೊಲದ ದೇವಬಿಂನ ಪವಬಧಾರು। ಚಿತ್ರ ಮೊದಲು ಅಂತ್ಯಜಕರಡಿಯಾಗಿ। ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರನೆಲ್ಲರ ನೊಂದೆಯೆಂಬೆ। ಹಾರುವ ಮೊದಲು ಶ್ವಪಚ ಕಡೆಯಾಗಿ ಬಾಲಿಯಾದವರ ನೊಂದೆ ಬಿಸಿಲ್ಕಿ
ಯ ಬಂದಿಂದು ನಂಬುಳಾಬಿಂ ನಮನ। ಯಾನ ಡಿದನು ಡಿಯೊಳಗೆ ಮಕ್ತ ಶ್ರೀ ಮೋನಿಯ ಪ್ಪು ಸರಬೆಹಾಲುತ್ತರೆ। ಹೊಲದೊ ಅ ಮಾಗ ಕೊಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।। ೧೯೨।।

ಲಕ್ಷ್ಮನಯ್ಯ ವಲ್ಲೆನಯ್ಯ ನಿಂಮ ಲೆರಲ್ಲದಲೆರ, ಲಕ್ಷ್ಮೆನಯ್ಯ ವಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ. ಜಗವೆಲ್ಲ ಅರಿಯಲಿಕೆ, ವಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ ವಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ. ನಿಮ್ಮ ನಿವರಿಲಿ ಮನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ನಿವಿನಿಂ ಮಂತ್ರ ಮಥಿ ವಿ ಬಿ ||೧೪೮|| ಆದಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶ್ರೀವರಾ

ಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಾಗರ, ಪಿಮಯ ದಶಾಗರ, ಯಂನವರಿಂ ನೆನು, ಯಿಂ ನಲವರಿಂ ನೆನು, ಯಂನವರಿಂದ ಶಿಷ್ಯಂ ಗಾ ನಿಂಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದೂರ, ಯಂನವರಾದರೆ ಜಂಗ್ನಕೆನದ ಭರಿ, ಯಂನವರಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಾ ನಿಂಮ ಬಿ ||೧೪೯|| ಅಂಗಾತಂ ಮಡಿ

ಂಗಾ, ಗಾತ್ರ ಲಾದರೆನು, ಲಿಂಗ ಸಾಲಿ ತ್ಯುಬಿಲ್ಲದವರ ಯಂನವರಿಂ ನಿನಯ್ಯಾ. ನಂ ಟು ನಕ್ಕಿನಾ ಯಶನರ ಶಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||೧೫೦|| ಒಡೆಯರಿಲ್ಲದ ಮನೆಯನು, ತುಡುಗುಣಿ ನಾಯಿ ಹೊಗುವಂತೆ, ನಿನ್ನಿಲ್ಲದವರ ಮನೆಯ ಹೊಗೆನು ಸಂಗ

ಯ್ಯಾ. ಸ್ವಲು ಚೊಳಿಗಳಾಗಲಿ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ ನಿನಿದ್ದ ಲವನೆಚು ಲು ಜನ ||೧೫೧|| ಹೊಂನು ಹೆಂಣು ಮಂಣು ವೆಂಬ, ಕರ್ಮದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲಿಕಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಯ ಬಳಿ ದಾರಿ ಲಾಹ ಕೆಡುಕ ಹಾರುವ ನಾನಲ್ಲ. ಹಾರು ವೆನಯ್ಯಾ ಶಕ್ಕರ ಖರಲ ಗುಡಿಗ ...

ಹಾರು ವೆನಯ್ಯಾ ಶರಣಾರ ಖರ ಲ ಗುಡಿ ಗಣ್ಯಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು ಲಿಪ್ತ ಕರ್ಮ ಲ ಬಿ ಡಿ ಷಿ ಅ ಶುದ್ಧನ ಶುದ್ಧನ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ||೧೫೨|| ಲಿದಕ್ಕೆ ಲ ರಿಯ ಕಲ್ಲು ಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಗಳ ವ ನಿ ಕು ಲಿ, ತರ್ಕಕ್ಕೆ ದ ಬೆಂನ ಬಾರ ನೆಮ್ಮಲಿ,

೪೮ ಆಗಮದ ಮೂಗ ಕೊಂಯಲೆ ನೊಡಯ್ಯಾ, ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಮದೇವಾ, ಮಾದಾರ ಚಂನಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಮಗನಾನಯ್ಯಾ ||೧೫೩|| ಆ ಲಕು ಲ ವಾದರೆನು, ಶಿವಲಿಂಗ ಲಿದ್ದವ ನ ಕುಲಜನು, ಕುಲವನರಸು ಬ

೭೦ ಜೂ ಶರಣಾರಲ್ಲಿ, ಜಾತಿ ಶಂಕರನಾರ ಬಳಿಕ, ಶಿವೆಜಾ ತನು ಲೆಧ ಭ್ರೂಣ, ಮೂರ್ಖಜನ್ಮಲಿ ಲಜ್ಜೆಗೆತರ, ಹುಮೂಮೂ ತ ಬ ತಾರು ಪ್ರ, ಯಾಗ ಶ್ರಿಯಃ ಕುಲಮ ವ್ಯಜ, ಯೆಂದುದಾ ನಿ, ಜಾತ್ಯ ದೇನು ಹೊಂಬೆ ನಲವರಲ್ಲಿ, ಹೂನ ಹೊಡುವೆ ಗೆಂಯ

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಂ ಬುಲೆ ನಿಂಮ ಶರಣಾರ ನಾ ||೧೫೪|| ಕಲ್ಲು ಬಂದಿಕಾರ, ಹಾಲ ದಿಗ ಪಾದರಿಗ, ಬಂಟನು ಲೆಯಕಾರ ನಂದಿನಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಂತೊ ನಿಬಂಧ ಶಕ್ಕರನಿ ಪೆಂನ್ನ ರಿದ್ದರೆ ಅದಿದ್ರಾ ಲ ನ ಶೆ ನು ಶಿ ನು ಬ ಯ

ಂ ಪಾದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗನ ತಾ ಅರಿದ ಚಂನ ಬ ಸ ವಂಕಾನಾ ಕೊ ||೧೫೫|| ಗುಂಬ ದಿಯಂ ತಪ್ಪುತಾ ಯ ನೊಡೆನಗೆ, ಕಲಕಿತನಂ ತಪ್ಪುತಂದ ನೊಡೆನಗೆ, ಮೊಟನಂತಪ್ಪ ಗಂಡನೊಡೆನಗೆ, ಮರಗಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸದದ ನೊಡಯ್ಯಾ

ಯಿಂದೆಂನ ಭಗತನ ಪಾದರೆ ಹೊಗಲಿ ಮರಗಾಲ ಬಿ ಕೈನಾದರೆ ಸಂಗಾ ನಿಂಮೂ ಕಾ ||೧೫೬|| ಯಡದ ಕೈಂಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಬಲದ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ, ಬಾಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಯ ಗಡಿಗೆ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಲಿ, ಅ ವರ ಲಿಂಗನೆಂಬೆ ಸಂಗನೆಂಬೆ

ಕೂಡಲಸಂ ಮು ದೆವ ಅ ವರ ಮು ಖ ಲಿಂ ಗಿ ಗ ಳೆಂ ಬೆ ನು ||೧೫೭|| ಗುಂಬ ದಿಯಂ ತಪ್ಪುತಾಯ ನೊಡೆನಗೆ, ಕಲಕಿತನಂ ತಪ್ಪುತಂದೆ ನೊಡೆನಗೆ, ಮೊಟನಂತಪ್ಪ ಗಂಡ ನೊಡೆನಗೆ, ಮರಗಾಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸದದ ನೊಡಯ್ಯಾ, ಯಿಂದೆಂನ

ಕೂಡಲ ಭಗತನ ಪಾದರೆ ಹೊಗಲಿ ಮರಗಾಲ ಬಿಕ್ಕೆನಾದರೆ ಸಂಗಾ ನಿಂಮೂ ಕಾ ||೧೫೮|| ತನು ವ ಬಂದಲ ವರಯ್ಯಾ, ಯಂನ ಮನ ವ ಬಂದು ನೊಡು ವರಯ್ಯಾ, ಯಂನ ಧನ ವ ಬಂದು ಸೂರೆಗೊಂಬರಯ್ಯಾ, ಜಂಗಮ ಅನವರತ ಕೂಡಲಸಂಗ

ಮದೇವಾ, ನಿಂಮ ಚ್ಕೆ ನಿ ಯು ಶಂ ದಾರಕ್ಕೆ ನಾ ಮ ಶುದ್ಧನಯ್ಯಾ ||೧೫೯|| ವಡೆರಾದ ವೆಯಕೊಂ ಡ ರೆ ಶ ಕ್ಷಂ ಗ ಶ ಲಾ ಯು ತ್ತೆ ಂ ಬ ಗಾ ದಿ ಯ ನ ಗಿಲ್ಲ ಯ್ಯಾ

ಉಂಡೆಂನವರು ಮನಾಕ್ಷೆಂನ ಧನವ| ನಾ ಕೊಟ್ಟೆಂನ ತನುವ ಬಿಡರೆಕಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ| ಆಸು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ದೆಬಯಸಿ ದಬಯಕೆಸಲುವರೆ ಅಯ್ಯಾ||೧೯೮|| ಕಲಿಕರುಳ ತತ್ವೈಖಪರಿಯ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ನಾಯ ಕಾದಿಸುವರೆ|
ಉದೆ ಗಾಲನಿಕ್ಕುವರೆ| ಧಾತರಾಧಿನವಲ್ಲದೆ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವ ನಿಮಾಡಿದಂತ ಹಾದಯ್ಯಾ| ತನು ಮನ ಧನದಲ್ಲಿ ನಾ ಸಲಂಚನೆಯ ಆಸು ಬಯಬಿದರೆಂತ ಘುದಯ್ಯಾ||೧೯೯|| ಬಾಲ ಬ್ರಾಸಮ ಮಾದಹಾದರೆ| ಉಂವನು
ರಗಿಯ ಉಂನನಕ್ಷತ್ತು| ಉಂತಯ್ಯಾಕಲಿಯೊಡನೆ ತ್ರವವ ಮಾಡುವಿನು| ರಾಯರಾಜಗುರುಜಗದ ಬಿಂನಾಣಿಯ ತೊಡಕಬಿಡಿಸ ಬಾರದು| ಸರಿಸದ ಮೆಲೆ ಪಿಡಿಯ ಟಾದರೆ ಚಿಮರಂಗದ ಮೆಲೆ ಮಳಿಯ ತಾರಿದ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆ
ವಾ||೧೯೯|| ಸಮಚಿತ್ತವೆಂಬ ಸೆಭುದ ಪಲಗೆಯ ಟಾಡಿದು| ಶಿವಚಿತ್ತವೆಂಬ ಕೂರಲಗ ಕೊಂಡು| ಶರಣಾರ್ತಿಯೆಂಬ ಶ್ರೀಪವಕರಿತರೆ| ಆಭುತನಕ್ಕೆ ದೆಶೆಯ ಪ್ಪಿನೊಡಾ| ಮಾರಾಂಕ ಜಂಗಮಪ್ಪನೆಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ| ಉಬಿರಿದ್ದು ನಡೆ
ವುದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವನ ಸೊಲಿಸುವಡಿದು ಚಿಂಪ್ಪಾ||೨೦೦|| ಅ ಪೌಟಿಕೆಯ ಮಾತ ನಾಡಲದೆಕೊ| ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದ ಕಂಜಲದೆಕೊ| ಕಾದಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣವೆನು| ಓಡಿದರೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದಾಗಿ| ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೆವಾ ಉಂನ ಜಂಗನಿಂ ಮದಾಗಿ||೨೦೧|| ಲಿಂಗ ಕಲ್ಲದೆ ಮಾಡೆನೀ ಮನವನು| ಜಂಗಮಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಮಾಡೆನಿ ಧನವನು| ಪ್ರಸಾದಕಲ್ಲದೆ ಮಾಡೆನಿ ತನುವನು| ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಬಾಯದೆ ಜಿವೆ ವೆಂಬುದೆಂ
ನಿರ್ಲಾಲಿ| ಅನಾರ್ಪಿತವಾದರೆ ತಪ್ಪೆಂನ್ನದು ಮೂಗಕೊಯಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ||೨೦೨|| ಹೊ ಹೆಸ್ಸರನ ಪ್ರಸಾದಿ| ಅಂಕಕಂಡೆ ಹೊ ವಾಸಿಮುತ್ತೆಕಯ್ಯಾ| ಶಂಕಕಂಡ ಪ್ರಾಣದಾನಿ ಮತ್ತೆಕಯ್ಯಾ| ವಕ್ಷಕಂಡೆ ತನು
ಟನ ಧನದಾನಿ ಮತ್ತೆಕಯ್ಯಾ| ನಿಂಮ ಅಂಕೆಗೆ ಝುಂಕೆಗೆ ಶಂಕೆ ಬಡೆನಾದರೆ ಉಂನ ತೆಂಕತನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ||೨೦೩|| ನಿನಿರಿಬಿದ ಮನದಲ್ಲಿ ನಾನಂಜೆನಯ್ಯಾ| ಮನಮಮ ಹಾಘನಕ್ಕೆ ಕರಣು
ಗತಿ ಲೊಕ್ಕದಾಗಿ| ನಿನಿರಿಸಿದ ಧನದಲ್ಲಿ ನಾನಂಜೆನಯ್ಯಾ| ಧನಮ ಸತಿಸುತ ಮಾತಾಪಿತರಿಗೆ ಹೋಗದಾಗಿ| ನಿನಿರಿಸಿದ ತನುಧನದಲ್ಲಿ ನಾನಂಜೆನಯ್ಯಾ| ತನುಮ ಸರ್ವಾರ್ಪಿತದಲ್ಲಿ ನಿಯತ ಪ್ರಸಾದ ಬಾಗಿಯಾಗಿ| ಉ
ಮಕಾರ ಸಾಧಿರಧಿರ ಸಮರ್ಥ ಹಕನಾಗಿ| ನಿಮಗಾನಂಜೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ||೨೦೪|| ಹಲ್ಲುಹತ್ತಿ ನಾಲಗೆ ಬಾರಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಮನ ಬೆರಡಾದರೆ ಲಿಂಗ ನಿಂಮಾಣವೆ| ಮೆಡು ಬೆನೆಮಕ್ಕೆ ಫಲವಿಲ್ಲ ಬಿಡ್ಡರೆ ಲಾ
ನಿಂಮಾಣವೆ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವ ಉಂನಮನವನೊಡಲಿಟ್ಟದರೆ ಪ್ರಸಾದವನಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡರೆ ಆಣವೆ ನಿಂಮಾಣವೆ||೨೦೫|| ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹಾಕುನಿಂ ಮೊಪ್ಪದನುಂಬವನ ಕುಲವೆಸೊ| ದೆವನಿ ಸೊಲಿದವನ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಹಿಡಿದವನ ಕುಲ [illegible]
ಕುಲಕೆ ತಿಲಕನಂ ಮಮಾದಾರಚಂನಯ್ಯಾ| ನಿಂಮಿಂದಧಿಕ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ||೨೦೬|| ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಧ ಪ್ರಾಣ ಅಳಿಮನಕ್ಕೆ ವಕೆಯ ಸಾದವುರಿಯ ನೊಡಾ| ಅಟ್ಟಡಿಗೆಯ ವಿಷವನು ನಿಮಗೆ ಹೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಉಂಬುವೆ ನೆಂ [illegible]
ಟಿ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಯ್ಯಾ| ನಿನಗೆಂದಟ್ಟಡಿಗೆಯನ್ನಿಡಕರಿಬಿದಾ ತಕೆಂಬಾಳಿಯ ಭೋಗಯ್ಯಾ||೨೦೭|| ಅಂಗದ ಮೆಲಣ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದಲಂದಸುಖವನಾರಿಗೆ ಬ್ಬಸುವೆ| ಲಿಂಗ ಲಾಗದು [illegible]
ಲಾಗದು ಶಿರವಾದ ಧಕ್ಕೆಸಲ್ಲದಾಗಿ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವರ ಲಿಂಗಿನುಂಗಿದುದು ಘುಕಿ [illegible] ||೨೦೮||

ಬತ್ತೀ। ಶಕ್ತಿಯ ಮದ್ದಿಲ್ಲ। ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆನು। ಹಗೆಯ ಹೊಯ್ವರೆ ಒಂದಲಗು ಸಾಲದೆ। ಲಿಂಗವಾಗಿ ಉಪರಿ ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿಯೆಂಬುದೊಂದಲಗು ಸಾಲದೆ। ಮನಗೆ ನಿನಗೆ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವೆಂಬಲಗು ಸಾಲದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ॥೧೦೯॥ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ॥ ಹೊಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ಮೆಲ್ಲನಯ್ಯಾ ಬಾಯಿಚ್ಚೆಗೆ। ಮೆಲ್ಲನಯ್ಯಾ ಪುರಸತಿಯರ ಸಂಗವ। ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ ಮುಂದೆ ತಾಡಕುಂಟೆಂಬುದ। ಬಲ್ಲುದ ಬಾಯಿಂತೆ ಲೋಂದೆ ಮನವ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲೆಂದು ನಿಲಿಸಯ್ಯಾ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೦॥ ಆನೆ ಅಂಕುಶಕ್ಕಂಜುವಂತೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮಾನಾಭಿಮಾನಕ್ಕಂಜದ ಲೆಂದು ಅಂಜುವೆನಲ್ಲದೆ। ಅನ್ಯ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸಂಗಂಜುವೆನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನೀನು। ಸರ್ವಜೀವ ದಯಾಪಾರಿ ಯಾದ ಕಾರಣ ನಿಮಗಂಜುವೆನಲ್ಲದೆ॥
॥೧೧೧॥ ಬಂದೆಹೆನೆಂದು ಬಾರದೆಯಿದ್ದರೆ। ಬಟ್ಟೆಗಳ ನೋಡುತ್ತಯಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಉಂಡಾರನಟ್ಟವೆ ಉಂಡಾರನಟ್ಟವೆ। ಉಂಡಾರ ಪಾದಪಡಿಬೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಾರದಿದ್ದರೆ। ಅಟ್ಟುವೆನೆಂನ ಮನವನು॥೧೧೨॥ ಮಾ
ಹೇಶ್ವರನ ಶರಣಾ॥ ಅರಸರು ಮಂತ್ರಿಕ್ಕೆ ಬರಿಯ … ಂನ ಬೇರ ಬಿಡಬಲ್ಲಿರೆ। ಆನಂಜುವೆ ಆನು ಶಿವಿಯ ಕ್ಷೆನೆ। ಪುರುಷಮುಕ್ತದ ಬಳಿಕ ಲೋಹವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯಂನ ಹೊಲ್ಲ ಧ್ವಜಾನು ಬದುಕುವೆನೆ॥೧೧೩॥ ಮಾದೇ
ಕ್ಷಿಲ್ಲಿನಂನ ವಿಕಾರವ ಮಾಣಿಸೆ। ಗರುವತನವೆ ದಾಸನ … ವಸ್ತ್ರವನು ಡುವುದಾಂದು। ಗರುವತನವೆ। ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡುವದಾಂದು ಗರುವತನವೆ। ಕೊಡಗವ ಹುಲ್ಲಿ ಲಿಮು ಸುತ್ತಿಸಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ
ಲಿ॥೧೧೪॥ ಶಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬಾಣಸವಮಾ … ಡಿ ಸೆಟ್ಟಿ ಮಾಲಾಂಬರ ಕಾಡಿದೆ। ಚೋಳನ ಮನೆಯ ಬಾಣಾಂಬರ ಚಂನನ ಮನೆಯ ಉಂಡೆ। ಪಬ್ಬ … ರಿಕೊಂದು ಬರಿಯ ಮಾಡಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೧೫॥
ಬ್ಬನ ಮನೆಯ ಉಂಡು ಹೊತ್ತುಗಳೆದೆ। ಬ … ಬ್ಬನ ಮನೆಯ ಉರದಲೊಂದು ಘಳಿಸಿದೆ। ಗರ್ವಬೇಡ ಬೇಡ ನಿನಗೆ ಚಂನಯ್ಯನ ಮನೆಯ ಲಂ … ಬಳಿಯನುಂಡು ಬದುಕಿದೆ। ಗರ್ವಬೇಡ ಬೇಡ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಬರ
ಯಾಳನಿಂದ ಮಾನಿಸ ಕಾಶಗಂಡೆ॥೧೧೬॥ ಹರಿಯ … ಸುರ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ನಿಗರ್ವರು ನಿಜನಿಂಮ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದಿಹರು ಯೆನು ಕಾರಣ। ನಿಮ ಬಾಣಸ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದಿರೆ। ಲಿಂಗರಿಗನ ಮನೆಗೆ ಅಂಗಜಾಕ್ಷಿ ಹೋಗಿದ್ದವರಾರು ಕೂಡಲಸಂ
ಗಮದೇವಾ॥೧೧೭॥ ಜಗದಗಲ ಮುಗಿಲಗಲ ಮಿ … ಗೆಯಗಲ ನಿಂಮಗಲ। ಪಾತಾಳದಿಂದತ್ತ ನಿಂಮ ಶ್ರೀಚರಣ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದತ್ತತ್ತ ನಿಂಮ ಮಕುಟ। ಪಾದಾಲಿಂಗ ನೀ ಲೋಕೆನಾ। ಮತ್ತಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಿತ್ತಿ
ಯೊ॥ ಕುಜ ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ ಲಿಂಗಂತಾನಾಂ। ಮಾತಾಯೆ ಕುತಯೆನ ಮಃ॥ ಯಿಂತೆಂದುದಾಗಿ। ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರ ಅಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಯ್ಯಾ॥೧೧೮॥ ಗಾತ್ರಸಾ
ಮ ಪಬೆಸಗೊಂಡರೆ ಮಾತು ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಸುಂಮನಿದ್ದಿರಿದೆನಯ್ಯಾ। ತಲೆಯ ಕುತ್ತಿ ನೆಲನ ಬರಹ ಬರಿದಿನಯ್ಯಾ। ಗೋತ್ರ ಮಾದಾರ ಚಂನಯ್ಯ ದಾತಾರ ಶರಚಯ್ಯನೆಂಬುದೆನೆ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥೧೧೯॥ ನಿತ್ಯ ಉಂಡರಿಂಗ
ವ ಮಾಡಿಬಿ। ಮತ್ತಾಂಡುಪಧವನರಿಯದ ಶರಣರು। ಸಜ್ಜನ ಹೆಡೆಯ ಮೊನೆ ಕದಂತೆ ಉಪ್ಪರು ಮಾಡಿ ನಿರಾಕಾರದ ತೃಣ ದಾಳಗ ಗಾಳ ತಿಂಬಿ ಬೆಂತೆ ಲಿಂಗದಿ ಭ್ರಮರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರು
॥೧೨೦॥ ಜೀವ ಲೋಕ ಕ್ಕೈಸಲ್ಲಿ ಬಿರೆ ಲೋಕ ಬಲ್ಲ। ಜೀವಮಿ ಅಕ್ಕ ಸನ್ನಿಬೆ … ಲಿಂಗ ಲಿಲ್ಲ। ಜಗಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತಿದೆ ಮುಂ ಡಿಗೆ ಯನೆತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ನೀಂ ಬ … ಲವೆಂದು॥೧೨೧॥

ಋಗ್ವೇದ ಸತ್ಯಾದಿ ವೇಕಿಂಚ್ರಿಯಂಗಳಂ ಯಂಬಮಿ ಮಂಪಕನ ಮಾಡಿ ನಡೆನೆಯಸು। ವಿಶ್ವತಶ್ಚಕ್ಷುರುತ ವಿಶ್ವತೋಮುಖೋ ವಿಶ್ವತೋಬಾಹುರುತ। ವಿಶ್ವತಸ್ಪಾತ್। ಸಂಬಾಹುಭ್ಯಾಂ ಧಮತಿ ಸಂ ಪತತ್ರೈರ್ದ್ಯಾವಾಭೂಮೀ
ಜನಯಂದೇವ ಏಕಃ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿದು। ವೈಶೇಷಿಕವೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಗಿಂತ ಲೋಕಬು। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಕಂನಡಿಯ ತೋರುವೆನಗೆ ॥೧೨೨॥ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಂಗಳ ವಕೆ ಡಿಸಿತು। ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರವಿದಾ
ಡಿತಲ್ಲಾ। ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ವನೆಕಳೆ ಯುತ್ತು। ತ್ರಿಗಳನೆ ಮೀಱಿತಲ್ಲಾ। ಆಗಮದ ಹಲ್ಲ ನೆಕಳೆ ಯುತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿಗಜ ಕಾ ॥೧೨೩॥ ವೇದ ನಡನಡುಗಿತ್ತು। ಶಾಸ್ತ್ರ ವಗರಿ ಕೆಲಕೆಸಾರಿದುತ್ತಯ್ಯಾ। ತರ್ಕತರ್ಕಿಸ
ಲರಿಯದೆ ಮೂಗುವಟ್ಟು ನಿಂದುತ್ತಯ್ಯಾ। ಆಗಮ ಹೊರತೊಲಗಿ ಗಿಸರಿದುತ್ತಯ್ಯಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಚೆಂನಯ್ಯನ ಮನೆಯಲುಂಡ ಕಾರಣಾ ॥೧೨೪॥ ಚಕ್ರದಾಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಬೆನಕನ ಕರಡಿಗೆ। ನೆಹುಂಡು ಪೈಗೆ ಗಾರವನಯ್ಯಾ। ಮ
ಂಕ್ಯಾ ಬೆನಾದರಾಗಳಿಡಕ್ಕೆಯ ಮೆಲೆ ಅಕ್ಕಿಯತಲಿ ದೆನು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ಅಂನ್ಯದೈವವುಂಟೆಂನಬಿರು ಕಂಡಾ ॥೧೨೫॥ ನಿನ್ನಲ್ಲದೆ ಅಂನ್ಯದೈವವುಂಟೆಂಬವನ ಬಾಯ ಕೆಂನೆ ಬಾಕಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಯಂನ ಮುನಿ
ಸು ಹೋಗದಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಕೋಪ ವಡಗದಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಬಿಂನಪವನವಧರಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೧೨೬॥ ಆರು ಮುನಿದು ನಂಮನೇನ ಮಾಡುವರು। ಊರು ಮುನಿದು ನಂಮನೆಂತು ಮಾಡುವರು। ನಂಮ ಮುಂನಿನ
ಸಹೋಡಬೇಡ। ನಂಮ ಜಾನಾಗಂ ಗೆತಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಬೇಡ। ಆನೆಯ ಮೆಲೆ ಹೋಹವನ ಶ್ವಾನ ಕಚ್ಚಬಲ್ಲುದೆ। ನಮಗೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ಶ್ರೀಚರಣ ರೆ ॥೧೨೭॥ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠುರಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರ ನಾನಲ್ಲ ಲೋಕವಿರೋ
ಧಿ ಶರಣನಾರಿಗಂ ಅಂಜುವನಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆ ವರ ರಾಜತೆಜದಾಳಗಿಪ್ಪನಾಗಿ ॥೧೨೮॥ ಊರೆ ಮುಂದೆ ಹಾಲ ಹಳ್ಳ ಹರಿವುತ್ತರಲಿರಲಿ। ಓರೆಯಾವಿನ ಬೆಂನಹರಿಯಲದೇಕಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಿಡವೆಕೆ। ನಾನಾಗಿಡವೇಕೆ। ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯನ ಶ್ರೀಚರಣ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯ ಭಂಡಾರವಿನಗೆಕಯ್ಯಾ ॥೧೨೯॥ ಹಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಬಂದ ನೋಡಿ। ಮತ್ತಾಗಚೆಕೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಉಭಯಂನಕ್ಕ ಅದೆ ಹಾರಭ್ರಾರನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು। ಅಂನ್ಯವದು ವೆಂಬುವ
ನಿಂಮ ರಾಣಿವಾಸ ಯುಸಿದಿ ಬೃ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೆಲೆ ॥೧೩೦॥ ಕಂಡು ಕಕ್ಕಿರಿಸಿ ನಿಂನ ಮನದಲ್ಲಿ ನೊಡೆ। ಹಾಳೆನೆಂನ ಶಂಗಳಲ್ಲಿ। ಅಡಿಮುಖ ಉಸಿ ನೆಂನ ಜಿಂಪ್ಲೆ ಯಲ್ಲಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪರಿಯಂತು ಟಯ್ಯಾ ॥೧೩೧॥
ಅಂನವನಿತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಯನಕ್ಕೆನಿಹುವೆ। ಲಾಂಛನಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂಬೆ। ಲಾಂಛನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಚಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಛೀ ಯೆಂಬೆನು ॥೧೩೨॥ ಮಾಡುವನಿ। ಡುವವಪ್ಪರ ಕಂಡರೆ ನಿಧಿನಿಧಾನವ ಕಂಡಂತಾಯಿತ್ತು। ಪಾದೋದಕ ಸೋಡಿ
ಬಿಯ ಕಂಡರೆ ಹೊದಪ್ರಾಣ ಬಂದಂತಾಯಿತ್ತು। ಅಂನ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ। ತಂನ ಉದರ ಹೊರೆಯದ। ಅಕ್ಷರ ಕಂಡರೆ। ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬೆನಗೆ ॥೧೩೩॥ ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾ
ಡಬಾರದು। ಲಿಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದು। ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಸಮಯಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದು। ಸಮಯಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಸಮಯ
ಸಂತೋಷವ ಮಾಡಬಾರದು। ಎಲ್ಲವನು ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ। ತಂನ ತಾನರಿಯಬಾರದು। ತಂನ ತಾನರಿದೆನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರ ಹಕ್ಕಿಸಿ। ನಿಂಮವರಿಗೆ ದೂರವು ಹೋದೆವಾ।

ಅಂತನ್ನ ... ನೀ ಪೂಜಿಸದೆನಾದರೆ, ನಿಂಮ ಮೊಗೆ ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೩೪ ॥ ದಾಸನಂತೆ ತಲೆವಿಡಿಯ ಬೇಡುವನಲ್ಲ, ಚೋಳನಂತೆ ಪೊಂನ ಮಳೆಯ ಕರೆಸಿಂಬವನಲ್ಲ, ಅಂಜದಿರು ಅಂಜದಿರು, ಅಪ್ಪಣೆ

ದಬಸೇನಲ್ಲ, ಅವಂನಂತೆಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನೆ ಕರುಣಿಸಿನಗೆ ॥ ೧೩೫ ॥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಯಕ್ಷರು, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸದರ್ಥರು, ಲಿಂಗದನಾಂಮ ಸಂಬಂಧ ಬಳಿತ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರತ್ಯರಿಲ್ಲರು, ನಿಂಮ ಮಹಿಮೆನಂಜದಿರಿ, ಎಮನ

ಗೆಲವರ್ತ ಲೋಕದ ಮಹಾಗಣಂಗಳುಂಟು, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಲೋಕವ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮನಿಮಗೆ ॥ ೧೩೬ ॥ ಮಹೇಶ್ವರನ ಲಯಿಕ್ರ ॥ ಅಂದಂದಿನ ಪೂಜೆಯ ಬಿಂದುಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಂದಂದಿಗೆ ಸಲಬೇಕು ದಲಿ

ಧರ್ಮರನೆ ಧಾ, ಸಮರಸವಿಲ್ಲದೆನೆರ ಪಾಡಿ, ಖಸ್ತರಾದಿ ಬೆಂಬವರನೆನೆಂಬೆ, ಆಚಾರವಂಚಕರ ಎನಗೆ ತೋರದಿರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ ॥ ೧೩೭ ॥ ಕರಿ ಎಯ್ಪೈಶ್ವರ್ಯ ಕ್ಕೆದು ಬಿನಂತಿರ ಬೆಕು ಅಯ್ಯಾ, ಎಲು ದಾ ಬಿ ಸರಸವಾದಿ ವರಸ್ತೆ

ರಿಪಬೆಕಯ್ಯಾ, ರಣದಲ್ಲಿ ತಲೆಪತ್ರಿಮ ಅತ್ತೆನೆಲಕ್ಕೆಬಿ ... ಹ್ಮ ಬಾಳ್ವಿದಲದ ಕ್ಕೆ ಬಿವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೧೩೮ ॥ ಆನಿರಾಷ್ಟರು ಪಾದಿಗಳೆಂಬ ಕರಕಜೆಂ ಕ್ರಿಯೆವಯ ಟ್ಟವಿಯ್ಯದಿ, ಆಚಾರ ವಳಿ ಲಾಚಾರ ವ ಮಾಡು ಬೆ, ಎರಡು

೨ ಕ್ಕಿಯುಂದ ತಾರು ಬೆ, ಮನವಳ್ಳಿ ವಂಚನೆಯುಲ್ಲದೆ ... ವಕುದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡು ಬೆ, ಏಮಂನ ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿಯುಂದ ಕೂಡು ಬೆ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಾ ॥ ೧೩೯ ॥ ಪೂರ್ವಬಿಂಬವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲ, ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಯಾ ಶರಣನು,

ಯೆಕೊಪ್ರಾಣಿ ಪಾದ ಶೋದವಿಲ್ಲಾಗಿ, ಮನ ಪ್ರತಿಕೆಯಾದ ... ಶರಣನು, ನಿಂಮ ವಪೂಜಿಸಿತನು ಧರ್ಮ ವಮರದು, ನಿಂಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ದಂತಿ ಪ್ರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಶರಣನು ॥ ೧೪೦ ॥ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತಂ,

ಕುಂತಕತು ತಾ [illegible] ಮವಯ ಪ್ರಕೆನಿ ಶಕ ... ವಚನಂಗಳು ೨೦೬೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ಬಸವ ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ॥ ಅಜ್ಞಾನಿ ಪಾಪಿ ಪಾಯಿತೆಂದು ಅರ್ಪಿತವ ಮಾಡುವರಯ್ಯಾ, ಶ್ರೀ

ಪಯ್ಯಾಯಿತೆಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಅವರಯ್ಯಾ, ಹೊಸ ಕುತ್ತಿ ... ಟಿವಿಟುಯಕೆ ಬಳಲುವರಯ್ಯಾ, ಪಾಪಿ ಪಾಯಿತೆಂದು ಅರ್ಪಿತ ಭಮಾಡ ಲಿಲ್ಲ, ತ್ರೆಟೆಯಾಯಿತೆಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಎರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ

ರ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದವರಾರೂ ಇಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ... ಲಿಯುತ್ತು ನಿರರ್ಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ಮತ್ತೆ ನಿಶ್ಚಲಿ ದೆ, ಗುರು ಶಾಂತ್ರಿವ ಪಾದದವ ಕ್ಕನು, ಪಾದನ್ನೆ ಮಹಾಪ್ರಿಯಳ ಜೆರಲಿದರೆ, ಗುರು ಪ್ರಾಪ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಪ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಪಾತಿ

ಚಾರ ಪ್ರಾಪ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಪಾ, ಎಂತಿಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು ಭಕ್ತಂಗಲ್ಲದೆ, ಪವಿಗೆಲ್ಲಿಯದಾ, ಗುರು ಬಿದು ಲಿಂಗ ಬಿದು ಜಂಗಮ ಬಿದು ಆಚಾರ ಬಿದು ಪ್ರಸಾದವಿದೆಂದ ಬಿಯ ದ್ದರೆ, ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕ ನಾಯಕ ನರಕ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ

॥ ೨ ॥ ಸೂಳೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಸೂಳೆಯ ಬಂಟರೆಂ ಜಲತಿಂಬುದಿ ಲೋಕ, ಅತಗ ಮಹೇಶ್ವರಾ ಗಣನೆಯಂ ಜಲತಿಂಬುದಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲ, ಲಿಂಗವ ಮಹಾಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ವರ ನೋಡಿ ನಗುವವರ, ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕ ನಾಯಕ ನರಕದಲ್ಲಿಪ್ಪುವರು

ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩ ॥ ಲೋಕೆಯುಂಪಲಿಂಗ ವಿದ್ದಿಡೆಯಲ್ಲಿ, ಪಲತುಂಪಿಜಂಗಮ ಬಿದ್ದಡೆ ಯಲ್ಲಿ, ಎಸಂಜಲುಂಪಪ್ರಸಾದ ಬಿದ್ದಡೆಯಲ್ಲಿ, ಎಂತಿ ಅಪವಿತ್ರವನು ಡಿಯನು ಡಿವ ಸೂತಕದ ಪಾತಕ ನಿಃಕ್ಕಳಂಕ ನಾಸ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ ಧನಿನ್ನೆಯ,

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಶರಣಾರಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ಚೌರ್ಯಕಾರದ ಮುಟ್ಟಂಗಿ ಭೂರದ ನರರಿಕ್ಕೆ, ಬಾರದು ಬಾರದು ಬಿಷ್ಟಮಂಗಿಪ ಜಾಪತ್ತಿ ಗಿಸಿ ಪ್ರವರ್ತ, ಬಾರದು ಬಾರದು ಬಸದಾ ವಿಗೆ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಲೊಕ್ಕದ ಕೊಳ ಬಾರದು ॥

ಮುತ್ತದ ಮೇಲಣ ನೀರಜ್ಜು ಯುತ್ತಿದ್ದರೆಯು ಸಾವರು। ಸಂಕಿತರಾದವರು। ಸಪ್ಪೆದಪ್ಪಲಾದರೆಯು ಸಾಯರು। ನಿಶ್ಶಂಕಿತರಾದವರು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಸಂಶಿತಂಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಶಂಕಿತಂಗೆ ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷ ಹೂಯ್ಯ॥ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದ
ನಂಬಿದರೆ ವಿಷ ಲೋಕದುಕ್ಕೆ ಬಾರದು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗನ ಪ್ರಸಾದವ ಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದವು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದ ಶಂಕಿತಂಗೆ ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷವು ॥೬॥ ಪಂಡಿತನಾಗಲಿ ಮೂರ್ಖನಾಗಲಿ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮ ಉಂಡಲ್ಲದೆ ಬಿಡದು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಹೋಗಿ ಬಿಡಲ್ಲದೆ ಹೋಗದೆಂದು ಶ್ರುತಿ ಸಾರುತ್ತೈದಾವೆ ನೋಡಾ। ತಾ ನಾವ ಲೋಕದಾತನಿರ್ದಡೆಯೂ ಬಿಡದು ಕರ್ಮಫಲ ಭೋಗ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಆತ್ಮನೈವೇದ್ಯವ ಮಾಡಿದವನೇ ಧನ್ಯ ॥೭॥ ಎಲ್ಲೆ ನೆಂಬುದು ವೈರಾಗ್ಯಲಾಂಛನೆಂಬುದು ಕಾಯದ ಸು
ಣಾ। ಆವ ಪದಾರ್ಥ ಲಾದರೆನು। ತಾನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದುದ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ ನೋಡಿ ಆಚಾರ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ನೊಳಿಸ ಬಂದ ಪ್ರಸಾದಕಾಯ ವಶೆಯಿಸಲಾಗದು॥೮॥ ವಪ್ಪವ ನುಡಿ ವಿರಂಯ್ಯಾ। ತಪ್ಪುವ ತಾ ದ್ವಂದ್ವ।
ಶರಣಾ ತಂನ ಮೆ ಅವನೆ। ಬಿಂನಾಣಾಯಂತೆ।
ಕೂಡಲಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬದುಕುವನಲ್ಲದೆ ತಂನ ಮೆ ಅವನೆ॥೧೦॥ ಅರ್ಪಿತ ಅನರ್ಪಿತವೆಂದೆನುತ್ತಿ ಹಾರಿ ಗುರು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅರ್ಪಿತವೆ। ಸಲಿಸಲಿದು
ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ। ಅರ್ಪಿತ ಅರ್ಪಿತವೆಂದೆನುತ್ತಿ ಹಾ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅರ್ಪಿತವೆ। ಸಲಿಸಲಿದು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ। ಅರ್ಪಿತ ಅರ್ಪಿತವೆಂದೆನುತ್ತಿ ಹರೆಲ್ಲರು। ತೃಪ್ತಿಕರ ಹೋದನ ಅರಿಯರು ನೋಡಾ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡಿಸಂ
ಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆ ನಿನಗರ್ಪಿತರಾ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವನ ಪ್ರಸಾದಿ॥೧೧॥ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಿಂದ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು। ಆರಾಧಿಸಿ ಮೆ ತಾನು ಭಾವವಾಗಿ। ಮನಗಿಮತೆ ಬೇಯಿತು ಪ್ರಸಾದವೆಂಬುದಿಲ್ಲ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೨॥ ದಾಸೋಹವೆಂಬ ಹಾ
ಹಿಗೊಂಡು ಹೋಗಿ। ಗುರುವೆಕಂಡೆ। ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆ। ಜಂಗಮವ ಕಂಡೆ। ಪ್ರಸಾದವ ಕಂಡೆ। ಉಂತಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಸಂಪಂನ ನಾದೆ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೩॥ ಪ್ರಸಾದಿಯಾಗೆ॥ ಸತ್ಯ
ನ ಶರಣಾರವಂದು ಯಂನಮನಮುಬ್ಬಿ ತ್ತು ನೋಡಿರ
ಯ್ಯಾ। ಆ ಗುರು ಪಾದವ ಹಾಡಿದು ಪಾವನನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬವಗೆತ್ತಿನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪॥ ಶಿವಿಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತು ಸಮರು ವಿನಚೆವ ಬಚನದಿಂದ।
ಕಂಗಳ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತು ಸಪ್ಪುಕರಕಂಡೆನಾಗಿ। ಕಾ
ಯದ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತು ನಿಂಮ ಚರಣವ ಮುಟ್ಟಿದೆನಾಗಿ। ಬಾಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಂಮ ಶುದ್ಧ ಕೊಂಡೆನಾಗಿ। ನಾನಾ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತು ನಿಂಮ ಶರಣರನು ಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವಕೇಳಯ್ಯಾ। ಯಂನ ಮನದ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು। ನಿಮ್ಮ ದಿಕ್ಷೆಂದ ಉಳಿದೆನಾಗಿ॥೧೫॥ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳಲ್ಲದವರ ಸಂಗ। ಸಂಗವೆಂದುದು ಗುರು ವಚನ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳಲ್ಲದವರ ಸಂಗ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕವೆಂದುದು ಲಿಂಗ ವಚನ। ಆಸನೆ
ಶಯನ ನೆಯಾವೆ। ಸಂಪಕ್ತೆ ಸಹಭೋಜನ। ಸಂಚರಂತಿ ಮಹಾಘೋರ ನರಕೆ ಕಾಲಮಕ್ಷಯಂ ಉಂತೆಂದುದಾಗಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ ಶರಣೆಂದು ಶುದ್ಧನಯ್ಯಾ॥೧೬॥ ಸಮದಾನವ ತಂದು ನಿಡುವೆನತ್ತ ದೇಸಂಬಂಧಿ ನಾನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ಶತ
ಂಗೆ ಶಕ್ತಾಚಾರವ ಬಗೆ ಡಿಲಾಸ್ತು ದಕೊಂಡಿಪ್ಪೆನಯ್ಯಾ। ಭೋಗಾದಿ ಭೋಗವ ಸಮಾನಾಗಿ ಹೋಗಿಸಲು ಆ ಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೭॥ ಶುದ್ಧವ ಗುರು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ಶುದ್ಧವಾಯಿತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಶಿದ್ಧವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ಸಿದ್ಧವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆ
ನಯ್ಯಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ನೆನೆಕ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಲು ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ। ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂಬ ನವ ಗುತ್ತಿ ಭಾವಿತನು ಮನ ಧನವ ಬಳಲಿಸಲರಿಯೆನಾಗಿ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।

...ಯಂದರೆಂ ... ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಮಹೇಶ್ವರ॥ ವಡಲಕಳವಳಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ಸಲಿಗೆ। ಬಯಸಿ ಬಂದಡೆನಾದರೆ। ನಿಂಮ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನಲ್ಲ। ಬೆಡೆ ಬೆಡೆ ನಿಂಮ ನಂಬಿದ ಸದ್ಭಕ್ತರು। ಅವರೆಂತು ದನುಂಬರು। ಅವರೆಂಬಂತೆ ಯಂ ... [illegible]
ಂಗಮದೇವ ನೊಲ್ಲದವರ ಬಿಡಿದೆನಾದರೆ ನಿಂಮ ಪಾದದಾಣೆ॥ ಗೆನೆ ಲಿಂಗವಮಕ್ಕಿ ಬಂದದ ಬಂದ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡೆನಾದರೆ ನಿಂಮ ಕಸಿಬೆ ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ। ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಲ್ಲದೆ ಪದುಕವಮುಕ್ಕಿ ನಿಜದರೆ ನಿಲ್ಲೆನು ನಿಂಮ ಗಣಾಚಾರ ಕಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ
ದೇಹ ಉಳ್ಳ ಕತ್ತಿಯ ಕೊಂಡ ಕಲ ಜೈಮುಂಡವ ಪ್ಪೋರನರಕವೆಂಬರು। ನಿಮಗೆತ್ತಿದ ಶರದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಕಯ್ಯನೆ ನು। ಅವರಿಯ ದೆನು ಬಿದೆನು ಕಡೆ ಮುಟ್ಟ ಪವಿಸದಿದರೆ ತೆ ತರೆದಂಡ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೦॥ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ॥ ಮೊನದ ಯಂ ಬಟ್ಟು
ಆಚಾರವಲ್ಲ। ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ತುತ್ತಿಂ ಗಾಂ ಲುಶಿವಶರಣನೆನುತ್ತಿರ ಬೆಕು। ಕರಣ ಪ್ರತಿಗೆ ವಡಿಗವಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ನೆನವುತ್ತ ಉಂಡರೆ॥೧೧॥ ಕಾಯದ ಕರಣಾದಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥವ ಹಿಡಿವಲ್ಲಿ। ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವ ಭಾವದ ಬಳಿಯಂದ ಆನರಿಯದಿ

೨೨ ಪ್ಪಿನಾಗಿ। ಯಂನವಿನರಿದು ಸಲಹು ತೃಪ್ತಿಯಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲ
ಯು ಬಲು ಬಿಸಲ ಸಲಹು ವನೆಂಮಯ್ಯಾ। ಅರಿಸಾ ವಲ್ಲಿ ಅವ
ಸ್ತಾಯ ತಟಾ ನಿಶ್ಚಕಿಕ್ಷ್ಯ ಬಿಚ್ಚೆ ಬರಾದರೆ ಮೆಚ್ಚನಂ
ಬ್ಬ ಪ್ರಸಾದ ಗುರು ವಿನಯ। ಯಂತೆ ತ್ರಿವಿಧ ಲಾಂದಾದವ
ದ ಪುರುಷ ವೆಂ ತಿದ್ದಕರಿನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶ
ಅನುಭಾವ ಅವಿದೆವರ ಮುರಿ ಮುತ್ತೈರೆನೆ ಬರು

ಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೨॥ ಆರಿ ಕಾರ್ಯನೆನ ಗಾ ಜ್ಞುಮ ಗಹು ಟ್ಟದನೆಂದು। ಅರಿಯ ಕಡವಿಸದೆ ನಡಸು ವೆನೆಂಮಯ್ಯಾ। ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಾಯ ವಬಳಿಯಂ ದೆನವಿ ಯ್ಯದೆ ಪ್ರಸಾದಕ
ಧಾನಿ ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅತ್ತನು ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೩॥ ಶಿವಾಚಾರವೆಂಬುದೊಂದು ಬಾಳಬಾಯಿದಾರೆ ಲಿಂಗಪಿಚ್ಚ ಬೆಕು ಜಂಗಮ ಪಿಚ್ಚ ಬೆಕು ಪ್ರಸಾದ ಪಿಚ್ಚ ತನಲ್ಲಿ
ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೪॥ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಶರಣ॥ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳುರು ದೆಂಬರು। ಅದೆಂತ್ತಾ ಹಾದಾ। ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದ ದೆ। ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಜಂಗಮದೆದು ಪ್ರ
ರ ತಾರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೫॥ ಅಲಾ ವರ್ಣಾ ವದಲ್ಲಿ। ಶಿವನ ನಂಬಿದ ಶರಣರು ಯಂತಿದ್ದರೆ ನಯ್ಯಾ। ಸುಚರಿತ್ರರು ಯಂತಿದ್ದರೆ ನಯ್ಯಾ। ಅವ ಲಾಹವ ಕರ
ರಣರು ರಸದ ಬಾರು ಧಿಗವು ಯಂತಿದ್ದರೆನಯ್ಯಾ॥೧೬॥ ಹರಿತಾ ನಿದ್ರಮ ಗಳು ಲಾಂದ ವಿಯ ನಿಡು ಪದೆ। ತನು ವ ತಾನಿದನು ಬರು ಅಗಲದೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ।
ದೆ॥೧೭॥ ನಿಂಮ ಶ್ರೀ ಪಾದವ ಮುಟ್ಟಿ ಯಂನ ಕಮ್ಮನರಿಯುತ್ತು। ನಿಂಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾನು ಭವಗೆಲ್ದೆ ನೊಡಯ್ಯಾ। ಮನ ಪುರುಷ ಬುದ್ಧಿ ಕೃಷ್ಟಿ ಪುರುಷಾವ ಪ್ಪುರು। ಲಿಂಗಗಣ

ಂಗ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಕೃಪನಾದ। ಅನುಭಾವ ಪಿಂದ ನಾನು ಸುಖಿಯಾದೆನು॥೧೮॥ ಪ್ರಸಾದಿ ಅಯಿಕ್ಯ॥ ನಡೆ ಚಂನ ನುಡಿ ಚಂನ। ಯೆಲ್ಲಿ ನೊಡಿದರೆಯು ಚಂನ। ಪ್ರಮಥರಾಳಗೆ ಚಂನ। ಪುರಾತರಾಳಗೆ ಚಂನ। ಸಲಿಸು ನಿ ಅಂಬತಿ
ಯರು ಬಿಯಾಯಿತೆಂದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಬೆಕೆಂದು ಕೈದೆಗದ ನಂಮ ಚಂನಾ॥೧೯॥ ಲಿಂಗ ವಿಕಾರಿಗೆ। ಅಂಗ ವಿಕಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಜಂಗಮ ವಿಕಾರಿಗೆ ಧನ ವಿಕಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಪ್ರಸಾದ ವಿಕಾರಿಗೆ ಮನ ವಿಕಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಯಂತೆ ತ್ರಿವಿಧ
ಗುಣ ವನರಿಯದಾತನು। ಅ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೦॥ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವ ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ॥ ಅಜ್ಞಾನ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಶ್ರೀಗುರು ಕರುಣಾದ ಬಲ
ಕ ಲಿಂಗ ವಿರಹಿತಳಾಗಿನ ವೇಳೆ ಬುಳ್ಳೆನೆಂತೆ। ಲಿಂಗ ವಿರಹಿತನಾಗಿನು ಬಿಳುವಿ ಯಂನ್ಯೊಂ ತೋ। ಪಂಚಾಗದ ಯನು ಸುಖವೆನು। ಲಿಂಗ ವಿರಹಿತನಾಗಿ ಯಂಜಿಪ ತಾಗ್ಗದು। ಲಿಂಗ ವಿರಹಿತನಾಗಿ ಬದುಕನೆ ಸಂಗ ಬಾಗದು। ಯಂತೆಂಬುದು ಕೂಡಲಸಂ

ಗನವಚನಾ॥೧೧॥ ಹಾತು ಸಾವಿರಗೀತವಹಾಡಿ। ಅರ್ಥವಿಟ್ಟುವಿಷಲವೆನು। ಮುಟ್ಟುವತೆ ಬನನಜೀಯಿದಂನಕ್ಕ। ಕಟ್ಟಿದರೆನು ಬಿಟ್ಟರೆನು। ಮನವುಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟದಂನಕ್ಕ। ಮಾತಿನ ಮಾತಿನ ನತಿ ಬೋಳಿಸಿ ಮಹಾ ತಪ್ಪುಲಿಂಗ ವಕಂಡೆಹೆನೆಂಬ। ಪಾತಕರ ಮೆಚ್ಚನಂ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨॥ ಜ್ಞಾನಗ್ನಾನ ಗಜ. ಗ್ನಾನಸ್ತುತ್ಕು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ। ಜ್ಞಾನತ್ರಯಂಗಳನಾದಹು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂ ಮನವರಿಯದ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಾ। ಅಜ್ಞಾನ॥೩॥ ಗುರುತಾ ಬಿದ ಲಿಂಗದ ಮನಸ್ಥಲವಾಗಿರಲು। ವಚನ ವಿದಿಂದ। ... ವಿವೆನೆಂದರೆ ಅ
ದೆಷ್ಟ್ರಾಪ। ಯಿಾಡಲಿಂಗವ ಸುಪುಷ್ಪ ನಾಶ್ಯ ವಿಡಿದು ಅಬಾದಿನೆಂದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಪೂಗಕೆ ವ್ಯದೆ ಮಾಬನೆ॥೪॥ ಕಬ್ಬುನ ಪುರುಷ ಬೇದಿಯಾದರೆ ಕಬ್ಬುನ ಹಾಗದಾ ಡಾ ಪುರುಷವಹೆ ಹೋ। ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಹರಿಯದಾ ಡಾಜಾತಿಯದೆ ಕೊ। ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವರ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪತ್ರಿಯದಾ ಡಾ ಪೂಜೆಯದೆ ಕೊ॥೫॥ ಅಹಂಕಾರ ಮನವ ನಿಂಬು ಗೊಂಡಲ್ಲಿ। ಲಿಂಗತಾನೆಲ್ಲಿಪ್ಪುದಾ। ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆಯಿಡೆಗಾತದೆ ಲಿಂಗ ತನು ವಾಗಿರಬೇಕು। ಅಹಂಕಾರರಳಿತವಾದಲ್ಲಿ ಸಂನವಿತ ಕಾ ತಾ ಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೬॥ ನುಡಿದರೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಂ ತಿರಬೇಕು। ನುಡಿದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪ್ತಿಯಂತಿರಬೇಕು। ನುಡಿದರೆ ಸ್ಪಟಿಕದ ಸಲಾಕೆಯಂತಿರಬೇಕು। ನುಡಿದರೆ ಲಿಂಗ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೌ ಅಹುದಹುದೆನಬೇಕು। ನುಡಿಯೊಳಗಾಗಿ ನಡೆಯ
ದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಂತೊಲಿವನಯ್ಯಾ॥೭॥ ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮೇಲೆ। ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪನೊಬ್ಬ ದಾಸಾಚಾ। ಆದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದಾತ ನವಕ್ಕ। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದಾತನೆ ಜಂಗಮ। ಆದಿ ಗುರು ಅನಾದಿ ಶಿಷ್ಯ
೦ಯಿಾ ಮುನ್ಯಯತ್ತು ಕಸ್ಥಲವಬಲ್ಲರೆ ಆತನೆ ಲಿಂಗಸಂಬ೦ಧಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೮॥ ಅರಿದರಿದು ಸಮಗಾಣಿಸಬಾರದು। ಶ್ರಾವಣಕಟ್ಟಳೆಯಂತಿನಿತು ವೆಗ್ಗಳವಾ ದರೆ। ಯಿಾ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಡಿಯಕ್ಕದೆ ಮಾಣಬನೆ। ಪಾತ್ರ ಅಪಾತ್ರವೆಂದು ಕ
೦ಡರೆ ಶಿವನೆಂತು ಮೆಚ್ಚುವನು। ಜಿವಜಿವಾತ್ಮವ ಸರಿಯಂದು ಕಂಡರೆ। ಸಮವೆದಿಸದಿಪ್ಪನೆ ಶಿವನು। ತಂನವು ನದಲ್ಲಿಯ ತ್ರಜೀವ ತತ್ರಶಿವನೆಂದು। ಸರ್ವಜೀವದಯಾಪಾರಿಯಾದರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು ಕೃಪಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಯ
ತ್ರಿಕೊ ವ್ಯದಿಪ್ಪನೆ॥೯॥ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮವೆಂಬ ಉಭಯ ಪಕ್ಷ ವಾಂದೆ। ಆವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಂದರು। ತ್ರಪ್ತಿಯೊಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಆಪ್ಯಾನವೊಂದೆ॥೧೦॥ ಮುತ್ತು ತುಡುಕದವಾಗದು। ತುಡುಕ ಮುತ್ತಿನವಾಗದು। ತತ್ವಘುಟಿಸಿದಸು
ಮೂರ್ತಿದಲ್ಲದೆ। ಚಿತ್ತವೆದ್ಯವಾಗದು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕರುಣಾಕಲ್ಲದೆ। ಕತ್ತುರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಕೆಲಬಿಲ್ಲನುವಯದ ಚಿತ್ತವಿಡಿದಂಗಲ್ಲದೆ ಶಿವತತ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗದು॥೧೧॥ ಕಾಯದ ಗಡಣ ಕೆಲಬಲಗುಂಟು। ಜೀವದ ಗಡಣ
ಕೆಲಬಲಗುಂಟು। ಭಾವದ ಗಡಣ ಕೆಲಬಲಗುಂಟು। ವಚನದ ಗಡಣ ಕೆಲಬಲಗುಂಟು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಗಡಣ ಆರಿಗೂ ಇಲ್ಲಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ। ತಂಗ ಊರ ಮಾರಯ್ಯಂಗಲ್ಲದೆ॥೧೨॥ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಜಲವಿಲ್ಲದಂನಕ್ಕ। ಕ್ಷೈತ್ರವ ತಾ
ರುವಪರಿಯಂತಾ। ಸೂರ್ಯಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಲ್ಲದಂನಕ್ಕ। ತೂಷ್ನವತಾಯಿವ ಪತ್ರಿಯಂತಾ। ಶರಣಂಗೆ ಭಕ್ತಿ ಕಾಯವಿಲ್ಲದಂನಕ್ಕ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನನಬೆ ಲಪರಿಯಂತಾ॥೧೩॥ ಮುಂಗಾಲ ಮುಲ ವತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರ ಕೆಬಾಯ ಬಿ
ಟ್ಟು ಕೊಂಡಿಪ್ಪುದೆ ಏಂಬು। ಅದು ಸ್ವಾತಿಗಳ್ಳದ ಬಾಯಿ ದೆಜಿಯದು। ಕೆಶಾ ಕೆಳು ತಂದೆಯಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಬಾಯಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನೆ ಲ್ಲಿಯ ಮುತ್ತಪ್ಪುದಾ। ಪುರಮಂಗಲ್ಲದೆ ಹರು ... ಕೆಂಯೆಂದು। ಶರಣಾದಿಗು ... ಗ ಕೃಪ ಮರದರು। ಯಿದು ಕಾರಣ ...
ಸಂ.ನ.ನ ... ರು ಸಕ್ಕೆ ಸಿಸನಿಗಕಲ್ಲಾದಿ॥೧೪॥ ಶ್ರಾಣಲಿಂಗಿ॥ ಯೆಪ್ಪಿಗೆ ಕೆಳಗ ... ಘವತೆಲ್ಲದೆ ಮನಕ್ಕೆ ... ವರಿ। ಅ ... ದ ... ದಂಯ ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಂನ ...

ತಾ ಪಾಪಾತ್ಮನತ್ತಿದ್ದ ಕೆಸ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧದ ನರ||೧೫|| ಮನ ಪಂಚನೆಯ ಅಂತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ| ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ ನಿಜವಲ್ಲ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು ಮನದಂತಲ್ಲಿಯ ಮಿತ್ತಾನಾಗಿ||೧೬|| ಸಪ್ತಸಪ್ತಂ ಯೋಗ ಜಾತಿಯ ಪದಂಗನ ಬೆಸನದಂತೆ ಮನ
ದ ಮದ ಪರಿಯ ದೇನಿಂ ಮುಕ್ತವೆಯಿಂದ ಇಂನ ನೆನವೆ| ಯಂನ ವಾಪದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮಿಕೆ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪೆಯಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿನ್ನ ನಪ್ರಾಣನಾಥನಾಗಿ||೧೭|| ಪ್ರಥ್ವಿಯಪ್ಪು ತೇಜ ವಾಯು ವಾಕಾಶ ನಿರಂಜನದೇವಾ| ೧೦
ಮೇರು ಎಡೆ ಯ ಕಾಲ ಪ್ರಾಣ ಮದ್ದಳ ಪಂಗಲದೆ ಕಾನಾ ತಾಳಿ ಗೆಯ ಬಾರದಯ್ಯಾ| ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ದಾಪ್ಯನ ದಿಂದ ನಾ ಕ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾರನಾಗಿ| ಆ ಶೋಧಿಸಿ ಕಂಡೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ||೧೮|| ಪಶ್ಚಿಮ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೆಟ್ಟಲುಬ ಮುರಿದು ತುಟಿ ಮಿದು
ರ ದೆ| ಅಷ್ಟ ಮಾಡಿತಲ್ಲಾ| ಬಿಟ್ಟ ಕಂಗಳು ಬಗೆದ ಹುಬ್ಬು| ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಸದಿಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಬಿಡದೆ ಬಾ||೧೯|| ಸುನಾದ ಬಿಂದು ಪ್ರಣಮ ಮಂತ್ರ ಅಗ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮದಿ| ನಾ ಹಂ ಸೋಹಂ ಎಂದೆನುತ್ತಿದ್ದುತ್ತ| ಕೊ ಹಂ ಅರಿದು ಬ್ರ
೭೪ ಹ್ಮರಂಧ್ರದಾಕಗೆ| ಯ ಧ್ಯಾನಾಚರಿ ನಿಪತ್ತನಂತೆ| ಅತ್ಯಾ ... ಸ್ತ್ರಮನಸಾಸಹ| ಆನಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಬಿದ್ದಾನೆ| ನಶಿಸಿ ಕ ತಿ ಕ ತತ್ವನಃ| ಯಂತೆಂದು ದಾಗಿ| ಅಗಂ ಮ್ಯಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ಘುತ್ತಾರು ಯಿಲ್ಲಾ||೨೦|| ಚಿತ್ತಿಗಿ ನೊತ್ತಗನಾ
ಬೇಕಗು ಮಹಾ ಬೇಕಗು| ಕೆ ಪಾಪಾ| ಪರಮಾತ್ರೆಯಪ ತೋನಾಗಿ| ಶತಪತ್ರ ಕಮಳ ಕರ್ಣಿಕಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ ತಂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಪ್ಪ ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೨೧|| ಆಚಾರ ಕಿಪಾಚಾರ ವೆಂದರಿಯದ ಕಾರಣ| ಕುಡುದರು ಜನಂಗಳೆಲ್ಲಾ
ತಮತಮಗೆ ಕರಗಾದೆನುತ್ತಿದ್ದಾರು| ಮಹಾತ್ಮದಸಮ ಯಾದಿಗ ಘ ಕ್ಷೆ ಪಂಗಳೆಂಬುವೆಲ್ಲಾ| ಶರಣರೆನುತ್ತಿದ್ದಾರು| ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಮಾಡಿದ ಬಿ ನಿಯೋಗ| ಬ ಪರಂಗದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿಸು ವವರಿಗೆಲ್ಲಿಯದೋ||೨೨|| ತಮ ತಮ
ಗೆಲ್ಲಾ ನೊಸಲ ಕಂಣಾವರು| ತಮ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ನಂದಿ ವಾಹ ನರುದ್ರರು| ತಮ ತಮಗೆಲ್ಲ ಖಟ್ವಾಂಗ ಕಪಾಲ ತ್ರಿಶೂಲ ಧರರು| ದೇವರಾರು ಭಕ್ತರಾರು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ ಕೂ ಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಸ್ವತಂತ್ರರು| ಯಂನ ಬಲ ಬಲವಿ
ಯ ಬನಿವನೆನಿನಯ್ಯಾ||೨೩|| ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ| ಲಿಂಗದ ವನು ಬಿನ ವೆ ಕೆ| ಜಂಗಮದಲ್ಲನು ಭಾವ ಸಮಯಾಚಾರ| ಲಿಂಗದಲನು ಬಿನವೆ ಕೆ| ಯಾಮ ಸಮಯಾಚಾರದಿಂದ ತಿಳಿದ ತಿಳಿವು ಲಿಂಗದಲನು ಬಿನವೆ ಕೆ| ಚಿ ಯೆ ತಾರ ಲಿಲ್ಲ ಲಿಂಗ
ಜಂಗಮದಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲ ಸದಾಚಾರ ಸಮಯಾಚಾರ| ಯ ದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಲಿಂಗದಲನು ಬಿನವೆ ಕೆ||೨೪|| ಭಕ್ತವರು ಶಿವಾಲಯವ ಮಾಡಿಹರು| ನಾನೆನ್ನ ದ್ರವ್ಯ ಭಕ್ತ ಬಡವನಯ್ಯಾ| ಯಂನ ಕಾಲೆ ಕಂಬ| ದೇಹ ವೆ ದೇಗುಲ| ಸಿರ ಹೊ
ಂನ ಕಳಸವಯ್ಯಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಕೇಳಯ್ಯಾ| ಸ್ಥಾವರಕ್ಕಳಿವುಂಟು| ಜಂಗಮಕ್ಕಳಿವಿಲ್ಲಾ||೨೫|| ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಯ ಭಕ್ತಾ|| ಅಷ್ಟ ದಳ ಕಮಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಾಕಗೆ ನೆಟ್ಟನೆಮನ ಪ್ರೇರಕ ನೆಂದು ನಂಬಿದೆ ಮತ್ತಾಂ ಪರತ್ರಿಯ| ನಿತ್ಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರತ್ಯು| ಲಿಂಗ ಜಂ
ಗಮ ಒಂದೆಯೆಂದು ಯಿಪ್ಪುದು ಪ್ರಭುವೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೨೬|| ನಿಂನ ನಾನರಿಯದ ಮುಂನ ನಿನೆಲ್ಲಿದೆ| ಯೆಂನೊಳಗಿದ್ದು ನಿಂನ ತಾರರಿಕೆ ನಿನಿರೂಹದೆ| ಯಂನು ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂದು ನಂಬಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೨೭|| ಗುರುಮುನಿದರೆ ಒಂದು ದಿ
ನತಾಳುವೆ| ಲಿಂಗ ಮುನಿದರೆ ದಿನವರೆ ತಾಳುವೆ| ಜಂಗಮ ಮುನಿದರೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ತಾಳಿದೆನಾದರೆ| ಯಂನ ಪ್ರಾಣದಾಣೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೨೮|| ಅರಸು ಮುನಿದರೆ ನಾಡೊಳಗಿರ ಬಾರದಯ್ಯಾ| ಗಂಡ ಮುನಿದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಗಿರಬಾರದಯ್ಯಾ ಕೂ ಮನೆಂ
ಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ| ಜಂಗಮ ಮುನಿದರೆ ನಾನೆಂತು ಬದುಕುವೆ||೨೯|| ರಕ್ಷೆಯ ನೀರ ವಿಗೆ ನಾನಾಸುವಿ ಯಿಲ್ಲದಿಹುದೆ| ಅದಲಂತೆ ಯಂನ ಬಹುದೆ ಸಜ್ಜನ ನಸ್ತ್ರೆಯ್ಯ

ಅದರಂತೆಯ ನಬಹುದೆ ಭಕ್ತರತಿಯ ಕರುಣಕೆ ಶ್ರುತಿ ಚಿತ್ತವುಂಟೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩೦॥ ಮಾತಲಾದಿದಾತ್ಮನ ಷಾಂಶಿದಬಳಿಕ ಮಾತದಗುಣವಳ್ಳದೆ। ಆತ್ಮನಗುಣ ಉಂಟೆ। ಗುರುಕಾರುಣ್ಯಬಾಲಾ। ಹುಸಿಮನ ಸಂಯೋಗವಾದ ಬಳಿಕ
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕೆಗತಿಯಾಗಿಯದ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩೧॥ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಷಿನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟುಯಂಗಳ ಮರದೆನಿಪ ಕಾರಣಾ। ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರವ ಮರದೆನಿಪ ಕಾರಣಾ। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಪ್ತಧಾತು ಅಷ್ಟಮದಂಗಳು
ಆದೆ ಶಿವಾಚಾರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಾಣಬಾದರೆಯನಗೆ ತ್ರಿಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತಾ ॥೩೨॥ ತನು ನಿಂಮ ದಂಡಬಳಿಕ ಯನಗೆ ಬೇಱೆ ತನುವಿಲ್ಲ। ಮನ ನಿಂಮ ದಂಡಬಳಿಕ ಯನಗೆ ಬೇಱೆ ಮನವಿಲ್ಲ। ಧನ ನಿಂಮ ದಂಡಬಳಿ
ಕೆಯನಗೆ ಬೇಱೆ ಧನವಿಲ್ಲ। ಯಿಂತಿತ್ರಿವಿಧವು ನಿಂಮ
ದೆಂದಿದ್ದ ಬಳಿಕ। ಯನೆಗೆ ಬೇಱೆ ಆಚಾರವುಂಟೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩೩॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಹಿಮೆ ಶ್ರುತಾ॥ ಆಕಳ ಕೆಚ್ಚಲು ತೊಂಡು ಉದರೆಂನಬರೆಂಬಾ। ನಿಂಮ ಧರ್ಮ ಭಾಗ್ಯದ
ದಿಂಬಾ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ। ಆಱಱಬಿಂಬಾ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ
ಅಲ್ಲಿಹುಂಬರೆ ಸಂಗಯ್ಯ ಲ್ಲಿಹುಂಬರೆ ಸಂಗ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ನಿಕಾಬಾ ಬಾ ॥೩೪॥ ಅತ್ತ ಪ್ರಾಣ ಅಱಿ ಬರನೆ ನೀ ಹೊಪ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ। ಭಕ್ತನಪ್ಪನೆ ಅಲ್ಲ। ಆದಿರುದ್ರನ ಮಗಳು ಆದಿಶಕ್ತಿ
ಆದಿ ಶಕ್ತಿಯು ಮಗಳಿಪ್ಪು। ವಿಷ್ಣು ಬಿನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ಯುತ್ತಾತ್ತಿನ ತಾತ್ತಿನವ ಬಿದಾತ್ತನೆ ಪ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ। ಭಕ್ತನಪ್ಪನೆ ಅಲ್ಲ। ಯಿಂನ ಮನದಾಡೆಯ ಮಹಾದೇವ ನಿಂಮ ಮನವನಿಮ ಗೊಪ್ಪಿಬನಾ ಭಕ್ತ ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ
೩೫॥ ಮಾಡುವಾತ ನಾನಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ನೀಡುವಾತ ನಾನಲ್ಲ
ಯ್ಯಾ। ಬೇಡುವಾತ ನಾನಲ್ಲಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಕಾರುಣ್ಯವಲ್ಲದೆ ಯಿತೆ ದೇವಾ। ಮನೆಯ ತಾತಲಪಿದರಿವದತಿಮ್ಮ ದಿಕೊಂಬಂತೆ। ನಿನಗೆ ನಿನೆ ಮಾಡಿಕೊ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩೬॥
ಮುಂನಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ಪೂಜಿಸ
ಲಱಿಯದ ಕಾರಣಾ। ಬಹು ಜನ್ಮಕೆ ತಂದು ಯಿಕ್ಕಿದೆಯಯ್ಯಾ ಯಿಂವನು। ಯನಗೆ ಗುರುಪಥವ ತೋರಿದವ ರಾರು। ಲಿಂಗಪಥವ ತೋಱಿದವರಾರು। ಜಂಗಮಪಥವ ತೋರಿದ
ದರಾರು। ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ತೋರಿದವರಾರು। ತಾ
ರುವ ಮನವೆ ನಿನೆಂಬುತೆ। ಯನಗಿಂನಾವ ಭಯವು ಯಿಲ್ಲ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೩೭॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾಧಿ॥ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೀಯದೆ। ಸೋಹಂ ಯೆಂದೆನಿಸದೆ ದಾ
ಸೋಹಂ ಯೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ ಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದ
ದನಿಲವ ತಾಳಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ ॥೩೮॥ ಆಶೆಯಾಮುಷ ತಾಮಸದಿಂದ। ಭವಬಂಧನ ಲಾಮು ದನಖಿ ಯೂತ್ರಿವಿಧ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು
ಕ್ರಿಯಾ। ಜೆಂನ ಮುಕ್ತಿ ಹೋಯ ಶರಣೆಂಬುದ ಬಿಡದೆ ನೆನೆಯೊ ಮನವೆ। ಮಹಂತಾ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವಾ। ಮಹಂತಾ ಜಂಗಮಸ್ವತಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದ ಸಾನಿಧ್ಯದಿಂದವ ಜನ್ಮಕರ್ಮ ಪಂಚ ಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು ನಾಸ್ತಿ ॥೩೯॥ ಬೆಟ್ಟ
ಕೆ ಬಿಗಾರ ಸುತ್ತಿತಯ್ಯಾ। ಪಾಪದ ಬಲೆಯ ತಂದು ಮುಂದೆ ಬಾಡಿದರಯ್ಯಾ। ಬೆಟ್ಟಕಾರ ನುಮ್ಮ ಮೃಗವ ನಟ್ಟ ಮೃಗಗಾರಿ ಗಾಳಗಾನದಯ್ಯಾ। ಹರನೋಡಿದ ಬಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಿದ ಮೃಗ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಬಾಗಿರವಾಯಿತ್ತಾ ॥೪೦॥
ತರಿಯೊ ನಾ ಜನವೆಂಬರು। ಹರಿಯೂನಾ ಜನವಲ್ಲ। ಲಿಂಗಕೆ ತಂನ ಮನವನಲೆಪಾ ಜನ। ಪ್ರಾಣವನು ಬಿಸರವಾಗದೆ। ಮೂಪ ಹಾಗಪ್ಪಿಸ ಬಲ್ಲರೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥೪೧॥ ಆತ್ಮಲಿಂಗಪರಮಾತ್ಮಜ
ಂಗಮು। ತನು ಮುದ್ರಪ್ರಸಾದಲಾಯಿತ್ತು। ನಿಶ್ಚಿಂತನಿವಾಸವಾಯಿತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದ। ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿವಾಸವಾಯಿತ್ತಾ ॥೪೨॥

... ಮ ಮುಟ್ಟೂದಲ್ಲದೆ ... ಅಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗವಿಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವಿಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲಯದಾ। ... ಯಾನ। ... ಯಾನ। ...
ಬಾಗ್ನನಕ್ಕಳೆ ಕರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಸಾದ ನಿರೂಪ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಾ॥೪೩॥ ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆನಗೆ। ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣವೆನಗೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಎನಗೆಯು ನಿನಗೆಯು ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವೆ ಪ್ರಾಣ॥೪೪॥ ಅಯ್ಯಾ ನಿ...
ನೆಂದರೆಯಂಜೆನು। ನಿಂನವರಂಗೆನು ಅಳುಪುವೆನು। ನಿಂನ ಬಳಿಯ ... ಬಯಲು। ನಿಂನ ಪ್ರಸಾದ ... ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂದು ...
ಗಮದೇವಾ॥೪೫॥ ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ಕೇಡ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಜ್ಯೋತಿಯ ಬಲದಿಂದ ತಮಂಧದ ಕೇಡ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಸತ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಅಸತ್ಯದ ಕೇಡ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಪರುಷದ ಬಲದಿಂದ ಲೋಹದ ಕೇಡ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನು...
೭೭ ಭಾವದಿಂದ ಎಂನ ಭವದ ಕೇಡ ನೋಡಯ್ಯಾ॥೪೬॥ ಅತ್ತ ... ರವ ಜನ ಆದ್ಯರಿಗಾಯಿತ್ತು। ವೇದ್ಯರಿಗಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ। ಎಂನ ಭವಂ ನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು॥೪೭॥ ಅನುಭಾವ ...
ಬಾಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗಸಾರಾಯ ರಸನ ಸುಮಧದಿಂದ। ಉತ್ತ ... ಮಮದ್ಯಮ ಪೇಳೆ ಬಿತ್ತು। ಯೆ ಹೊನೆತಿ ಪತಿ ಗುಣದಿಂದ ಗುರು ವರಗುರುವೆತನವ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನ ಅನುಭಾವದಿಂದಾ॥೪೮॥ ಪ್ರಾಣವಿಂಯ ತರ ...
ಣಿ ತಲೆಯಿಕ್ಕವಾಹಾಲ್ಲಿ। ಪಾರ್ವ ಅಂಕ್ಷಾಬಿಗಳು ಮೊಕ್ಕೆ ... ಲಾದ। ತ್ರೆತ್ತಿ ಸಾಧಿ ದೆವರ್ಕಳು ಉಚ್ಚೆ ಉಚ್ಚೆ ಯೆನುತ್ತಿರಲು। ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸವಂಣಾಂಗೆ ರಾವಾತು ದೈರ್ಯ ... ಯಂದರೆ। ಲಿಂಗದ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ। ಬಲಬಲ್ಲಿ ... ಸ್ಥಾನ ಯವಲ್ಲಿ
ನಾರಾಯಣನ ಸ್ಥಾನ। ವಿತ್ತೆನಯ್ಯ ಹೊರಳು ಗರಳ ಸ್ಥಾ... ನ। ಬಾಯಿ ಆಪ್ತುವಿನ ಸ್ಥಾನ। ನಾಭಿರೆ ವಾಯುವಿನ ಸ್ಥಾನ। ಕಂಗಳು ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ಥಾನ। ಜೆಡೆ ಗಂಗೆಯ ಸ್ಥಾನ। ... ಸಲು ಚಂದ್ರನ ಸ್ಥಾನ। ... ಸೂರ್ಯನ ಸ್ಥಾನ। ... ಗಳು
ಅಷ್ಟವಿಚ್ಛುಲ ಕರಸ್ಥಾನಂಗಳು। ಗುಂಡ್ಯಾ ಕಾಮನ ಸ್ಥಾನ। ... ಹಸ್ತಂಗಳು ಕಪಾಲವು ಶ್ರಾಂಗ ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರುಗ ಸ್ಥಾನ। ದೆಹರುಂಡ ಮಾಲೆಯು ಸ್ಥಾನ। ಸರ್ಪ ನಾಗೇಂದ್ರನ ಸ್ಥಾನ। ಉಂತಿ ಸ್ಥಾನಂಗಳನು ಸೊಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ। ... ಮಲ ...
ಅಂತರಾತ್ಮದ ... ಸಂಜ್ಞೆನ ... ಕೊಡು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೪೯॥ ನಿಮ್ಮೊಡರೆಲಾವಿವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ...
ತಲಾದೆನಯ್ಯಾ॥೫೦॥ ಮಾಡಿ ಬಲ್ಲನಿಜ ಮಾಡದಿರೆ ನಿಲಸಾತೆ। ಬೆಡಿ ಬಲ್ಲಡಿ ಬೆಡದೆ ನಿಲಸಾತೆ। ಕೂಡಾ ಬಲ್ಲನಿ ಕೂಡದೆ ನಿಲಸಾತೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತಾನು ತಾನಾಗಿ। ಕೂಡದೆ ನಿಲಸಾತೆ॥೫೧॥ ಅರಿಕಳುಹದಿಗಿನಂತೆ। ಅರಿಗಿನ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ
ತನು ಕರಗಿ ನೆರೆದ ಸುಖವನಾ ನೆನೆಂಬೆ। ಕಡೆಗಾಣದೆ ಬರದು ಬೆನಗಯ್ಯಾ। ನಯನದ ಸುಖ ಜಲಂಗಳು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಮುಟ್ಟಿ ನೆರವ ಸುಖವನಾನರಿಗೆನೆಂಬೆ॥೫೨॥ ನಾಲಗೆ ತಾಗಿ ದರುಶನಿಯ ...

ಮಾಳಿಗಾರನಕೆಳಿನನೆ ಅಜಘಾಡೆ। ಆಗಮ ಭವಿ ಬಿಲಿಂಗಿ ತಾರೂಢ ಆಚಾರವೆಲ್ಲಯ್ಯಾ। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಕೂಡಿದ ಕೂಟದ ಕರುಕರಕೆ ಶಿವನ ನಿಭಲಿಂಗಿತಾ ಊದುಲ ಆಚಾರ ಲಿಂಗ ಅಯ್ಯಾ॥ ॥ ಯಲ್ಲರ ಗಂಡರ ಪರಿಯ
ತಲ್ಲಸೊಡ ಭ್ರಾ। ನಂಮ ಮನಲ್ಲಸುಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಗಸುಳಿದು ಶೃಂಗಾರ ಬಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನು ತಂನೊಳಗೆಂನಬ್ಬೆ ಚಿಟ್ಟನಾಗಿ।೭೮॥ ಜ್ಞಾನದಗಮನದಸಹಜ ಮದಯದಲ್ಲಿ ಯೆನೆಂದರಿಯನು। ಲಿಂಗದ ಚಿಕ್ಕ ಸುಳಕ ಹೊಂದುದಾಗಿ। ಯೆನೆಂದರಿ
ಯನು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ನಾನೆಂನೆಂದರಿಯನು॥ ॥ ಕಾಮವೆಂಬಳು ತಿಕ್ಕೆ ಚಕ್ಕೆ ತಂನ್ನವೆಸ ಯದಾನ। ಸಮತೆಯೆಂಬ ಜಲ। ಶರಣಾದಿಗಳೆತ್ತುವ ಗಾ। ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯ ನಿಕ್ಕಿ। ಮತಿಯೆಂಬ ಸಟ್ಟುಗದಲ್ಲಿ ಘುಟ್ಟಿಸಿ। ಪಾಕಕೆ ತಂದು ಪ್ರಾಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ।
ತರಿನಾಲ ಡಾಗರವನಿಡದಂಚೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಆರೋಗಣೆಯ ಯತ್ತಾ॥ ॥ ಲಿಂಗಘು ತುಂಬಿದಬಳಿಕ ನೊಡಲಿಲ್ಲ। ಶಿವಗಘು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಕೆಳಲಿಲ್ಲ। ಶ್ರೀಗಘು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲ। ಮನತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ। ಕೂಡಲಂ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಾ॥ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸ್ನಾನ ನಿಧಿ। ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬವಕ್ಷೇತ್ರ। ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಿಧಿಯು ನಿಧಾನ ನೋಡಾ। ಆತನ ಯುರವೆಬಾರ ಕಾಶಿ। ಅವಿಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಧೀರನಾಗಿ॥ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲಸಹ
ಭ್ರ ಸಂಗ ಕ್ರಮ ಆ ಆ ಆ ಆ ಆ ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾ ಯೆನ ಮನ॥ ಶರಣಸ್ಥಲ ಆ ಜ್ಞಾನ॥ ಧನದಲ್ಲಿ ಸುಚಿ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯ। ಉದಾಪಂಗೆ ಅಕಲದು ಮದಯ್ಯಾ। ನಿಧಾನ ತಪ್ಪಿಬಂದರೆ ಒಲೆನೆಂಬುದಿಲ್ಲ
ಮಾದವ ಶಬಂದರೆ ಮಬಯೆನೆಂಬವರಿಲ್ಲ। ನಿರಾಣಿನಿ ಬರ್ಣಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿನ್ನೊಳದಶರ ಣಾಂಗ ಲದಿತ್ಲಾ॥೧॥ ಶರಣಸಂನ್ನತವಪ್ರೂಜನಿಜಗು ಣಾ ಸರಿತನವದೆ। ನಿತ್ಯರಜ ತಮ ಕ್ರೋಧ ಬಿಡದಂನ್ನಕ್ಕ
ಅಪೆಕ್ಷಿಯದಾ। ಅತ್ಯಸ್ಥ ತಿಷರನಿಂದೆಯ ಬಿಡದಂನ ಕ್ಕ। ಅಯಿಷಡುವರ್ಗಗಾದಶಲಾಯು। ಚಿರಸಪ್ಪುಶಕ್ತಂಕ ಪಪ್ಪ ತನು ಬಿಡದಂನಕ್ಕ। ಸಂಸಾರ ಮಾದಲ್ಲದೆ। ಶರಣಸಜ್ಜನಿಕೆಸಮಯಾ ಚಾರನಿಜಕ್ಷೇತ್ರ। ದುರಾಚಾರಿಗಳ
ಳವಡದು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ॥ ॥ ಹುಲಿಬರಂನುಂಗಿದಬಾಬಿಂಗೆ। ತಳೆಚಾಲಬಿಲ್ಲನೊಡಾ। ಹೊಲು ಮದು ತ್ರೈಜಗವೆಲ್ಲವ। ತನಗೆಕ್ಕೆ ಜಿಪ್ರತಿಯಬಿಲ್ಲ। ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ನೈದಾದ। ಆ ಕದಕದೆಯನೆ
ಬುದು। ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಕ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯದು। ತನಗೆ ಬೇಡಿಬಾಡದಿಲ್ಲ। ಅಹಂ ಯೆಂಬಗಾರು ಡಿಗನನುಂಗಿತು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲದು ವಿದವರಾ॥೩॥ ಆದಿತೃಪ್ತಿಮರುಳತಿಗೆ ಹೊಗುತಯುದ್ಧರು। ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಯ ಹ್ಮಕ್ಕಗಾದ। ಹಾರಿಯ ಸಿಂಹಾಸ
ನವಡಿಲ್ಲ। ಅಂತಾನಾಸ್ತಿ ಯಂತಾನಾಸ್ತಿ। ಯಂತು ರಾಮ ಜರೆಂಬು ವರು। ಸತ್ತು ಸತ್ತು ತರು ಮರನಡಿಯ ಯಿದ್ದರು। ಮಾರ್ಕಂಡೆಯ ಮುಪಾಮುನಿ। ಸ್ಥೈ ಜ್ಞಾ ಮರಣ ಶಿಂಯೆ ವಿಶೇಷಕೆಂದನಲ್ಲದೆ। ಲಿಂಗದನಿಜವನೆ ಅರಿಯನು। ಉದು ಶಾಶ್ವತ
ದಲಸ್ಥ ನಹ ಮತಿ ವನಿ ನಿಮ ಬಿಡ ಬಯಲು ಶಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು। ಅನಂತ ಕಾಲಿ ಯರ ಸೂ॥ ೪॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜಮಾಗಲ್ಲದರಿಗಿಲೆದೃ ಲಾಗದು। ಶಿವಜ್ಞಾನ। ಶಿವಭಕ್ತಿ। ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಪರವಿಡದು। ಜಂಗಮಸ್ಥಲ ಪರವಿಡದು।

ದಾದಕ(ಶ್ರು)ದ್ಧ ಸ್ಥಲವಿವರದಮು। ನರಕದಲ್ಲಿಬೀಳುವ ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವ ನಿತೆಗಾಲ್ಯದಾ॥ ೫೨॥ ಮರುಳ ಕಂಡಕನ ನವಲುತ್ರಿಯಂತೆ। ಶಿವಾಚಾರ। ಕರಿಯಾಕಂನಡಿಯೊಳಡಗಿದಂತಯ್ಯಾ। ಗುರು
ಯೋಅವಗುಣಿಯೊಡನಾಡಿದರೆ। ಅದೇಅತನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಫಲ ನೋಡಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣನ ಅನುಭಾವವಿಲ್ಲದುಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗದಯ್ಯಾ॥ ೫೩॥ ಉಂಬಬಟ್ಟಲು ಬೇರೆಕಂಚಲ್ಲ। ನೋಡುವದರ್ಪಣ ಬೇರೆಕಂಚಲ್ಲ। ಭಾಂಡ ಭಾಂಡ
ಜನಲೊಂದೆ। ಬೆಳಗೆಕಂನಡಿಯೆನ್ನಿಸಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅರಿದರೆ ಶರಣನು ಮರೆದರೆ ಮಾನವ। ಮರೆಯದೆ ಪೂಜಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗನಾ॥ ೫೪॥ ಕೆಲವು ಹಾಲ್ಯ ಬಾಳಿಗಳು ಮೈದೆಗದರೆ ಗುಲ್ಲ ಗಾರಜ ಚಿಪ್ಪುಗಳು ಕಾಣಬಾರದು। ಬಾರು ಧಿಟ್ಯದಗ
ದರೆರತ್ನಂಗಳು ಕಾಣಬಾರವು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ಮನದಗದುಮಾತನಾಡಿದರೆ ಲಿಂಗವ ಕಾಣಬಹುದು॥ ೫೫॥ ಮುಂಣ್ಣಿಲಾವುದೆಂಬ ವಿಷಯಕರ್ಮಗಳ ನಾರುಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ। ಅವನಾರುಂಬರು। ಕಾಯತಾನುಂಬರೆ ಕಾಯಲು

೭೭ ಂಗಳು। ಜೀವತಾನುಂಬರೆ ಜೀವಬಯಲು। ಆಮ
ದು। ಮಾಡುವಂನಕ್ಕ ಫಲದಾಯಕ। ಮಾಟವಿಟಿತು
ನವಿತೆಜತೆಯ ಮಾಡುತ್ತ। ಕೊಂಕುತ್ತಕ್ಕೆ ಮುಗಿ
ಂಕೊಟ್ಟು। ಕಂಗಳು ತುಂಬಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ। ಶ್ರೋತ್ರ
ನಾಗಳಿ। ಅನಿತು ಮುಖ್ಯಲಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂ
ಡಾಯಕನ್ನೆಸಿ। ಇನಿತೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದು

ಭಯನಿರ್ಣಯವ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿಂ. ಮಶರಣಬಲ್ಲ॥ ೫೬॥ ನಾರು ಭಿಯ ಹಾಸಿದವ ನಾರಾದರೆಯೂ ಆದರೆ। ನಾರುಭಿದರೆ ಮುಂದೆಯುಂ ಹುರಿತಫಲತಪ್ಪ
ನಿಂಮಲ್ಲಿಪ್ಪುಯವಾದರೆ। ಆತನೆಅಚ್ಚಶರಣನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೭॥ ಭಕ್ತನಮನೆಗೊಂದು ಜಂಗಮನಡದು ಬಂದಲ್ಲಿ। ಆಭಕ್ತನು ಕಾಣುತಲವ
ದುನಿಂದಿರ್ದು ಬಾಗಿಬಳುಕುತ್ತ। ಬಿಜಯಮಾಡಿದೆವಾಯಂದು ಕರದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ। ಪಾದಾದಕವಂ ಕೊಂಡು। ವಿಭೂತಿ ವಿಳೆಯವ
ತುಂಬಿ ಪೂರೈಸಿ। ಬಾಯ ತುಂಬಿ ಮಾತನಾಡಿ। ಯೆ ಗೂಡೆಬೆಸನೆಂದು। ತನು ಕರಗಿ ಮನಕರಗಿ ನೋಡಿ ಮಾಡುದು ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲ। ಬಡವನಾಗಲಿ ಬಲ್ಲಿದ
ಬುದು ಜಂಗಮಸ್ಥಲ। ಆಯರತ್ತಾಂದಾದಡು ನವನಂತಿಂತೆಂದುಪಬುಸಲಾಗದು। ತಿರಳಿ। ಅನಿತಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಟ। ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು। ಫಲ
ಜಂಗಮಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದು। ಪಜಿವಿ ತನ್ನೆಸಿ। ಇಯರತ ಕೆಯುಭವ ಲಿಂಗದು ಕಾಣಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೮॥ ಲಿಂಗನಿತ್ತೆಯಮಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿ

ಯ್ಯಲಾಯಿತ್ತು। ಭಕ್ತಿನಿತ್ಯ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಯ್ಯಲಾಯಿತ್ತು। ಪ್ರಸಾದನಿತ್ಯ ಬೆರಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಯ್ಯಲಾಯಿತ್ತು। ಲಾಂಛನದ ಅನಿತ್ಯ ಅಂದಂದಿಂಗೆ ಬಿಯ್ಯಲಾಯಿತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಭಕ್ತಿ ಜಗವನಾಳಿಗೊಂಡಿತ್ತು॥ ೫೯॥
ತೆಅವನ ಅರಿದುದು ಅಹೋರ್ಪ್ಪ। ಅರಿದು ಮರೆದು ದುಅಹೋರ್ಪ್ಪ। ಕೂಡೆಶರಣೆಂಬುದು ಅಹೋರ್ಪ್ಪ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಭಕ್ತಿಯು ಬಿಮಾನಿಯ ಜಲ್ಪನದಂತೆ॥ ೬೦॥ ಆಯಿದು ಮಾನವರು ಪ್ಪೆ ಲೊಂದು ಮಾನವ ಮಾಡುಕಂಡ
ಮದವಳಿಗೆ। ಇದು ನಂಮ ಭಾವ ವೇಮದವಳಿಗೆ। ಇದು ನಂಮ ವಿಸ್ತಾರ ಮದವಳಿಗೆ। ಮದವಳಿದು ನಿಜವುಳಿದ ಬಳಿಕ। ಅದು ಸತ್ಯಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೬೧॥

ಕುಲಮದದಲ್ಲಿಯದಂ ನಕ್ಕ ಶರಣಾನಾಗವೆಕೆ। ವಿಧಿವಸದಿಂದ ದಂನಕ್ಕ ಬಕ್ಕನಾಗವೆಕೆ। ಲಾಂಛನದಾಂಛವಸಂಮಂಧಬಿಟ್ಟು। ಕಿಂಕಲಕಿಂಕಲಕಿಂಕಲನಾಗಿರಬೆಕು। ತೊಪ್ಪನೆಲಿಬರಬಾಲುಕೆಟ್ಟು ತುಪ್ಪಲೊಪ್ಪುರತಿ। ಯಪ್ಪುರು ಕೂ
ಡಲಸಂಗಮದೆವಾ ನಿಂಮ ಶರಣಾರೂ॥ ೧೫॥ ಹಿಂನಾಮದಕೆಮುಂನಾಗೆದ್ದು ಶ್ರಿಯ್ಯಳಿದು। ಬೆಂನಾಶಕರನಿತುಪ್ಪಲಾಗಿ ಮರಳಿ ಬೆಂನಾಳಿಯಾಗದು ಶ್ರಿಯ್ಯಳಿದು। ಹಿಂನೆಸಕಬ್ಬುನವಾಗದು ಶ್ರಿಯ್ಯಳಿದು। ಮುತ್ತುನೀರಳ್ಳಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮು
ತ್ತುನಿರಾಗದು ಶ್ರಿಯ್ಯಳಿದು। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾನಾಗಿ ಮರಳಿ ಮಾನವನಾಗ ಶ್ರಿಯ್ಯಳಿದು॥ ೧೬॥ ಪೂರ್ವಜನ್ಮನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುಕರುಕರುಣಾ ಬಿಡಿದಂಗೆ। ಬಂಧನ ಬಿಳ್ಳಿಯದೊ ಭವಬಂಧನ ಬಿಳ್ಳಿಯದೊ। ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ತೊಂಬ
ಸಿಂದೆ ಹಾಕಳ್ಳಿದುಳ್ಳಿದ ಭವಂಗೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವ ರತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಣಾದೆ ನೆನೆವಂಗೆ॥ ೧೭॥ ಲಿಷ್ಟ ಬಿಳ್ಳಿಯದೊ। ಬಿಷ್ಟ ಬಿಳ್ಳಿಯದೊ। ಸಂಗಯ್ಯಾ ದೊಷ ಬಿಳ್ಳಿಯದೊ। ಧುರಿತ ಬಿಳ್ಳಿಯದೊ। ಸಂಗಯ್ಯಾ ನಿಂಮ್ಮನೆನೆವ
ಂಗೆ ಭವಕಳ್ಳುನ ಬಿಳ್ಳಿಯ್ಯದೊ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥ ೧ ಗ॥ ಶರಣಾ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದರೆ ಜಪ ಕಾಣಿರೊ। ಶರಣಾ ಕನಸಿದು ಕುಳಿತರೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಕಾಣಿರೊ। ಶರಣಾ ನಡದುದೆ ಪಾವನ ಕಾಣಿರೊ। ಶರಣಾ ನುಡಿದುದೆ ಶಿವತತ್ವ ಕಾಣಿರೊ।
ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾನ ಕಾಯ ಚಿಕ್ರಿಲಾಸ ಕಾಣಿ ರೊ॥ ೧೯॥ ಹುಪಮಿಸಬಾರದ ಉಪಮಾತೀತರು। ಕಾಲಕರ್ಮನಾ ಮೀರಿತರು। ಭವವಿರಹಿತರು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ ನಿಂಮ ಶರಣಾರೂ॥ ೨೦॥ ಭವಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟುವನಲ್ಲ ಸಂ
ದೆವಿಹಸೂತಕಿಯಲ್ಲಿ। ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರನಲ್ಲ ಮೊ ದಯ್ಯಾ। ಕಾಯವಂಚಕನಲ್ಲ। ಜೀವವಂಚಕನಲ್ಲ। ಸಂಚಿಯಲ್ಲದ ಮಹಾಮಹಿಮನ ಮೊದ ಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾನುಪಮಾತೀತ ನೋಡಯ್ಯಾ॥ ೨೧॥
ಬ್ರಂಹ್ಮಂಗೆ ವಾಕ್ಪುರುಷು ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ನಯನಪುರು ಷುರು ಬ್ರಂಗಿ ಹಸ್ತಪುರುಷು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣಾಂಗೆ ಪಾದವೆ ಪುರುಷಾ॥ ೨೨॥ ಸಮುದ್ರಘನವೆಂಬೆನೆ ಧರೆಯ ಮೆಲೆ ಅಡಗಿತ್ತು। ಧರೆ ಘನವೆಂಬೆನೆ ನಾಗೆಂದ್ರನ ಫಣಾ
ಮಣಿಯ ಮೆಲೆ ಅಡಗಿತ್ತು। ನಾಗೇಂದ್ರ ಘನವೆಂಬೆನೆ ಪಾರ್ವತಿಯ ಕಿರುಗುಣಿಕೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯೊಳಗಿತ್ತು। ಅಂತಾ ಪಾರ್ವತಿ ಘನವೆಂಬೆನೆ। ಪರಮೆಶ್ವರನ ಅರ್ದ್ಧಾಂಗಿಯಾದಳು। ಅಂತಾ ಪರಮೆಶ್ವರ ಘನವೆಂಬೆನೆ ನಂಮ ಕೂಡಲಸ
ಂಗನ ಶರಣಾರ ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮೆಲೆ ಅಡಗಿದ್ದನು॥ ೨೩॥ ಆಚಾರಲಿಂಗ ವಿಡಿದು ಅನುಭಾವಲಿಂಗ ಬಿಬ್ಬಿ। ಅನುಭಾವಲಿಂಗ ವಿಡಿದು। ಮಾರ್ಗಶ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ಶಿದ್ಧಿ। ಮಾರ್ಗಶ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ಬಿಡಿದು। ಮಿಶ್ರಾದಶ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ಶಿದ್ಧಿ। ಮಿಶ್ರಾದಶ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ವಿ
ಡಿದು। ಶ್ರಿಯಾನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಲಿಂಗಬಿಬ್ಬಿ। ಇದು ಕಾರಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವ ಲಿಂಗ ಬಿಡಿದು ಲಿಂಗಬಿಬ್ಬಿ॥ ೨೪॥ ನೆಲನೊಂದೆ ಹೊಲೆಗೆರಿ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ। ಜಲನೊಂದೆ ಶೌಚಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ। ಕುಲವೊಂದೆ ತಂನ ತಾನರಿದವಂಗೆ। ಫಲವೊಂದೆ ಷಡುದರುಶನಮುಕ್ತಿಗೆ।
ನಿಲುಕದೆ। ನಿಜವೊಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವ ನಿಂಮನರಿದವಂಗೆ॥ ೨೫॥ ಶರಣಾನ ಬಕ್ತ॥ ಮರ್ತ್ಯಖಂಡದಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಶಿವನಿದ್ದೆಡೆಯನರಿಯರು। ಪೂರ್ವಖಂಡದಂಗಳೆಲ್ಲಮ ಶಿವನಾದ್ಯಾಂತವನರಿಯರು। ಕಾಲಖಂಡದಂಗಳೆಲ್ಲ ಹ। ಶಿವನ
ನಿಲುಕದೆಯ ನರಿಯದೆ ಕಾಲಚಕ್ರದಾಳಿಗಾದವೆಲ್ಲರು। ಸಂಕಯ ಖಂಗಳೆಲ್ಲವ ಮರೆದು। ನಿಂಮ ಶರಣಾರಕೆಲೆಯನರಿಸಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆವಾ॥ ೨೬॥

[illegible] ನಳಷ ಯುಕ್ತರು। ಅನುವಿನೆಂಬ ತಜ್ಞನು ಜಗತ್ರಿತಾತಾ ಮನಗೆ। ಮತ್ತಾಮಹಾ ಪ್ರಶಾಂತಿಯನಗೆ। ಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶ ಲಿಂಗಸು ಜಗತ್ರ ಲಿಂಗಸು ತಾನಿಪ್ಪುದರ। ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮಾನಿ ಗಳ ತಾಪ ಯನಗೆ। ಪ್ರಭು [illegible]
ಯಲ್ಲ ನಿಂಮ ಶರಣರ ನಿಷೆಯಲ್ಲಿರಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ।೧೭। ಅಭ್ಯಾಸಜ್ಞಾನ ಭ್ರಾಂತರ ಸಂಗದಿಂದ ಮಹಾನುಭಾವರ ಕಾಣಬಹುದಯ್ಯಾ। ಮಹಾನುಭಾವರ ಸಂಗದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವನರಿಯಬಹುದು। ಲಿಂಗವನರಿಯಬ
ಹುದು। ಜಂಗಮವನರಿಯಬಹುದು। ಪ್ರಸಾದವನರಿಯಬಹುದು। ತನ್ನ ತಾನರಿಯಬಹುದು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಸಂಗವನೆ ಕರುಣಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಧರ್ಮ।೧೮। ಮರ ಮರ ಮಥನದಿಂದ ಅಗ್ನಿಹು
ಟ್ಟಿ। ಆ ಮರವೆಲ್ಲ ವಸುದಹಿಸುದೆ। ಮಹಾನುಭಾವರ ಸಂಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಯಂನ ತನುಗುಣವೆಲ್ಲವ ಸುಡದಿಹುದೆ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಮಹಾನುಭಾವರ ತೋರಿಸು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೯॥ ಅರಿದುದನರಿಯೆನೆ
ಲ್ಲದು। ಅದೆಂತಯ್ಯಾ। ಮರೆದುದ ಮರೆಯಲಾಗ ಷೆ ಅದೆಂತಯ್ಯಾ। ಅರಿದು ಮರೆದ ಮನವ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನುಳ್ಳ॥೨೦॥ ಬೀಸಲು ಬೀಸರವಾದ ಬರಿಯ ನೋಡಾ। ಕಾಲುತಾಗಿದ ಅಸ್ತ್ರ ವಶವಿಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದ
ಅಟ್ಟಿತ। ಮನ ಮುಟ್ಟಿದ ಆರಾಗಣೆಯನೆಂತು ಘನ ಬೆಂಬೆ। ನಯ್ಯಾ। ಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿ। ನಿಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವ ಮಾಡಿ। ಆನಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೧॥ ಬಾತೆಂಜಲು
ಬಿಯನ। ತುಡುಕವೆಂಜಲು ಮತ್ಸ್ಯದ। ಕುಪ್ಪುಳಿಂಜಲು ತುಂಬಿಯ। ಯೆಂತು ಪೂಜಿಸುವೆನಯ್ಯಾ। ಶಿವ ಶಿವಾ। ಯೆಂತು ಪೂಜಿಸುವೆನಯ್ಯಾ। ಯಾಯೆಂಜಲನತಿಗಳವಡಿಯಂನ ವೃತ್ತಿ। ಬಂದುದ
ಕ್ಕೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೨॥ ಕುಡ ಬಾಯ ತ್ತೆಂಬೆನೆ ಸುಯಿಧಾನಿ ನಾನಲ್ಲ। ಅನುಬಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನೆ ಅವಧಾನಿ ನಾನಲ್ಲ ಸುಯಿಧಾನಿ ಅವಧಾನಿ ತೃಪ್ತಿ ತವನಾನರಿಯೆ। ಯುದ್ದ ಪರಿಯ ಸುಟ್ಟಿ ಬಿಡದೆ। ಬಂದ ಪರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೨೩॥ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ ಪಾದೋದಕದ ಹಂಗಿಂಗೆ। ಶಿರಪಾತ್ರೆ ಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಆ ಪಾದದ ಕೊಂಬ ಹಂಗಿಗೆ। ಯಡೆಯಾಟಕದ ಬತ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟತು ನೋಡಾ ಧರೆ
ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ ನಿಲವನರಿಯದೆ। ಮ ಯುಗೆ ಮುಯ್ಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತಯ್ಯಾ ಯಂನ ಭಕ್ತಿ॥೨೪॥ ಯಪ್ಪತ್ತು ಕ್ರಿತ ಸ್ವಭಾವತಿಯರಿದು ಕಷ್ಟಾಚಾರದಲುಯಿದು। ನಾನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡವೆಂ ನೆತ್ತಕಷ್ಟ ಕಾಂ
ಡಿಯಲ್ಲ। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಭಾಗ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಯ ಲಕ್ಷಂ ನಕ್ಷ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಂಡಿಯಲ್ಲ। ಪುರಷ ಸಾಧ್ಯಬಾಯಿತ್ತೆಂದು ಕ್ರಿಯಲ್ಲವ ಮೋಕ್ಷ ನಡವೆ ಮೃಪುರ ತತ್ವವನರಿವೆನೆಂಬ ನಕ್ಷರ। ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡಿಯಲ್ಲ। ಯಿಂನು ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ। ಭಕ್ತಿ ಕಾಂಡ
ಜ್ಞಾನಕಾಂಡ। ಯಾ ತ್ರಿವಿಧಲ್ಲಿ ವಂಚಕನಾದರೆ। ಯಾಸು ವಿಧ ದಾಕ್ಷಗೆ ಅಂಗವಿಲ್ಲ। ಮತಿ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಂಗವಿಲ್ಲ। ಯುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಯನಗೆ ಭಕ್ತಿಯೆಂತು ಹುದಯ್ಯಾ। ಬಲ್ಲವರ ಬೆಸಗಾಂಡರೆ ಯೆಂನ ಬಿಂಮು ಕೆಟ್ಟು ಹುದೆಂದು। ಮೆ
ಲ್ಲನೆ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡುವೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಯಂನ ಸುಣ [illegible] ದೆ [illegible] ವರಾತ್ರಿಯ ಸಂಕಂಣಾ ಗಳಿಗೆ ತರು [illegible] ನಿಗಂತೆ। ಯನಗೆ ಪ್ರವೆ। ಯ ಘೂದ ಯಯ್ಯಾ॥೨[illegible]

ಕಲಾಬಿಂದುವ ತಾಮುಖಿಯಂಬ ಹಿಂಗೂಬಿನಕ್ಕಿಯ್ಯಲು| ಜಾತಾಕಾರವೆಂಬ ಗತಿಗೆಯುದ್ಧಿತ್ತು| ಆಗತಿಗೆಯುಳ್ಳಿ ಚಂನಬಸವಣ್ಣನಿರತಂದ| ಮಡಿವಾಳಯ್ಯನ ಯುದಾನವ ತಂದ| ಉದರಾತೆಯ ನುರು ಬಿಕೊಡ್ ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ||೩೬|| ಬಿರಮಾಡಿ ಪೂಜಿಬಿಡಕಿ| ಸಕೆಮಾಡಿಕವಬೀ| ಸಕೆಮಾಡಿ ಪೂಜೆಬಿಡಕರಿದಿತ ಮಾಡಿಕವಬೇ| ಯೆನೆಂಬೆನೆಂತೆಂಬೆ| ಸುಖಕ್ಕೆ ತುಂಬಿದಬಿ ಬಿಗೆ ಮನೆಯುಳ್ಳವ ಸುಟ್ಟಂತೆ| ಆನು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ ಯೆನಗಿಂತಾಯಿತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೭||
ಯಂಬ ತೆಂಟು ಬಾ ಬಾಡ ಬಟಿ ಜಡು| ಹರಗಣದ ಚಮ್ಮಾಹದಂತಾಯಿತ್ತೆಂನ ನವಕ್ಕಿ| ತನುಬಿನೊಳಗೆ ಮನಹಿಲುಕದೆ| ಮನದಾಳಗೆ ತನುಹಿಲುಕದೆ| ತನುವೆಲ್ಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಲುಕಿತ್ತು| ಮನ ಚೆಂನಬಸವಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಕಿತ್ತು| ನಾನೆ ಪರಳಿ ನೆನೆವೆ ನ
ಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೩೮|| ಭಕ್ತನೆನಿಸುವೆನ ಯ್ಯಾ ಬೆಲ್ಲಬೆಲ್ಲನೆ| ಯುಕ್ತನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಬೆಲ್ಲಬೆಲ್ಲನೆ| ಸಾಂಶರಣನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಬೆಲ್ಲಬೆಲ್ಲನೆ| ಯುಡ ಹುಗುರಿಗಳ ದಾಂಟಿ| ಬಳಬಳಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡ
ಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಮಿಂದ ಭಕ್ತನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯಾ||೩೯|| ಬಸವ ಬಾರಯ್ಯಾ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಾಳಗೆ ಭಕ್ತರುಂಟೆ ಹೇಳಯ್ಯಾ| ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲಯ್ಯಾ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲಯ್ಯಾ| ನಾ ಸೊಬ್ಬನೆ ಭಕ್ತನು| ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಾಳಗೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರೆ
ಲ್ಲರೂ ಜಂಗಮಲಿಂಗವಿನೆ ಅಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೦|| ಶರಣನ ಮಹೇಶ್ವರನು|| ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಾಳಗಣ ವಾ|| ಪರಮಪ್ರಭು ಬೆನಿಮುನಿದೆಂ ನಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಾಳಗಿರಿಸಿದರೆ| ಆ ಸನ್ನಿರಿನಿನಯ್ಯ ಕುಲಮದ ಛಲಮ
ದ ಬಿಡೆನಯ್ಯಾ| ದರುಶನಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಡೆನಯ್ಯಾ| ಶ್ರೀ ಯೊಕರ್ಮನೂತಕವಿಡೆನಯ್ಯಾ ಯದೃಷ್ಟಸ್ವೊತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾಃ| ತ್ರಿಲೋಕ್ಯಾಕರ್ಷಣಾಕ್ಷಮು| ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀ ಕಿ ಕಾಚಾರಿ| ಮ್ಯನಸಾಖಿನಲಂಘಯೇತ್| ಇಂತೆಂಬುದಲಿಂ
ರಿದೆ ನಾಗಿ| ಲಿಂಗಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ನಂಬಿದೆನಯ್ಯಾ| ಯಿಂನುಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಳಬಿಡದಿ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನೆಂಮ ರಾಣಿವಾಸದಾಸಿ||೪೧|| ತನುಮ ಮನಧನವೆಂಬಕೆಂನ ಡಸೊಡಯ್ಯಾ| ಯಂನ ದೂ ಅಲ್ಲನಿಂನ ಮಲ
ಲ್ಲೆ| ಬಜಿ ಯುಳ್ಳುಮೆಯ ಮಾತು ಆತ್ಮ ಗೊಳಗಾಗೆ ನಿಂಮ ಶ್ರೀಚರಣವ ಬಿಡೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೨|| ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣಾ ಐಕ್ಯನು| ಬೆಲ್ಲಬೆಲ್ಲನೆ ಆದಿಹೆನೆಂಬಂತವರ| ನಾನೆನು ವಜ್ರದೇಹಿ
ಯಿ| ನಾನೆನು ಅಮ್ರುತವನಿಬಿಬಿದೆನೆ| ಆನು ಮರುಜದವಣಿಯ ಕೊಂಡೆನೆ| ನಾನು ಡಿದನು ಡಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸ್ಥಲಬಂದು ಯಂನ ಮನವ ನಿಂಬಿಗಾವ್ರಿದ್ದರೆ ಸುಡು ಚಾನಿತನುವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ||೪೩|| ಕುಲಗೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬ
ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಛಲಗೆಡಬಾರದು| ಛಲಗೆಟ್ಟರೆ ಗೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಯ್ಯನು ಕೆಡಬಾರದು| ಭಕ್ತಿಯು ಅನುಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ| ಆಯತ ಕೆಡಬಾರದಯ್ಯಾ| ಆಯತ ಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಯತ ಕೆಡಬಾರದಯ್ಯಾ| ಯತೆ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಮದೇವಯ್ಯಾ| ಯೆಂನ ಮುಟ್ಟಿತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು| ಯಿಂಸುಮುಟ್ಟದೆ ನಾದರೆ ನಿಂಮ ರಾಣಿವಾಸದಾಸಿ||೪೪|| ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವಲ್ಲದೆ ನಿಂಮ ಮುಟ್ಟಲುಬಿಯದವರ ಶಂಕರಿ| ಅಯ್ಯ ನೆಂತೆಂಬೆನವರ| ಅವರಾ
ಬಿಬವರದಾರಯ್ಯಾ| ಯೆನೆಂಬೆ ನಿಂಮ ಭಿಸಂಮ್ಯಕ್ತರಾದ ಸತ್ಯಶರಣರ ಕಂಡು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಅವರನಯ್ಯಾ ಯೆಂಬೆನೂ||೪೫|| ಮರನ ಹುಟ್ಟು ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆರಿಬಿ| ನದಿ
[illegible] ನದಲ್ಲಿ| ಅವೆಯು ಬಿಗಲ್ಲಿ| ಯುಮದ್ಧಕವನಧಿಗಪ್ಪಿನತಿಲವ ಮಾಡಿ| ಚರುಹೆವ ನಗರಿ ಬಿತಾಯಯೊ ಲಿಲಾಲ ಮುರುಗಿಬ ಕರದು ನಾ ಬೆಡಲಾ| ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿ ಮಾಡಿದ ಹೂ [illegible] ಬರಬಾ [illegible]

ಯುತ್ತ॥ ೪೮॥ ತಾಪತ್ರಯದಿಂ ಬೆಂದ್ದು ರೂಪ ಕಾಣುತ್ತ । ಕನಲಿದ ಮೊಲದಲ್ಲಿ । ಶಿವ ಕಳೆಯ ವಶರಡಿಗೆಯನೆ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಹೊಳಗುಂಡಿಗೆಯ ನೊಡದು । ಬಿಡಾರತಿಯ ನಂಬಿ ಬಿಡದು । ಬಹುಬರಿಯನಾನಾ ದಾಗಳವ ತುಮುಕಿದ ಪಾಟುಕೆಲ್ಲಾ ಗಾಕೆ
ಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿಂಬು ಶರಣಾ॥ ೪೯॥ ಯಾ ಕಾದಬಿತರು । ಆ ಕಾ ಕದಶರಿಗಳು । ಸಾಲೋಕ್ಯ ಸಾಮಿಪ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯರಿಲ್ಲರು । ಅಜನಿತಂಗೆ ಸರಿಯೆ । ಮೂಜಗದಲ್ಲಿ ನಿರುತರು ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರು ತ್ರಿವಿಧ ವನರಿಯರೂ॥
೫೦॥ ತಾಗು ನಿರಾಧ ಆಗು ಟಾಗನ ಅಯ್ಯದ ಶರಣನ ಚರಿತ್ರವ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೆಬಗಾಗಬೇಡನಯ್ಯಾ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ನವರಿ ತಾನೇ ಸುಯಿದಾನಿ ಯಾಗಿ॥ ೫೧॥ ಜಗವ ಸುತ್ತಿಪ್ಪುದು ನಿಂನ ಮಾಯೆಯಯ್ಯಾ । ನಿಂನ ಸುತ್ತಿಪ್ಪುದು ಯೆಂ
೭೮ ನ ಮನ ನೋಡಯ್ಯಾ । ನಿನು ಜಗಕ್ಕೆ ಬಲಿದನು । ಆನು ನಿನಗೆ ಬಲ್ಲಿದನು ಕಂಡಯ್ಯಾ । ಕರಿಯು ಕಂನಡಿಯೊಳಗಡಗಿದಂತೆಯ್ಯಾ । ಯೆಂನೊಳಗೆ ನೀನಡಗಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೨॥ ಶರಣನ ಪ್ರಸಾಧಿ॥ ಯೆನಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ನಿನಗೆ ಚಂನ
ಪ್ರಸಾಧ । ಯೆನಗೆಯೂ ನಿನಗೆಯೂ ಸಮ ಯಾಚಾರ ಸರಿ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿನಗೆ ಚಿಕ್ಕ ತಂಮ್ಮಾ॥ ೫೩॥ ಶುದ್ಧ ಪುರಷ್ಟಾತ್ತ ರಿಪ್ಪುರೂ । ಬಾಂದುರ ತ್ಯಕ್ತೈ ಹೊನಾ ಗಾಟವನಾಡಿ ಹರು । ಅವರ ಹೊನಾ ಗಾಟವ ನೋಡಿ ।
ಆ ರತ್ನವ ಕಳೆದು ಕೊಂಡರೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂ ಗಾರಾಗ ಸಾಯೆಯಾಯಿತ್ತು॥ ೫೪॥ ಆ ರತ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ನಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು । ಆ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಬಿಳುತ್ತ ಏಳುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು ನೋಡಾ । ಅದ ಹಲಬರು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೆರಗುತ್ತಿದ್ದರು । ಆ ಪ್ರಸಾ
ಧ ತಾನೆ ಬಂದು ಯೆಂನ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು । ಯಿದಪ ದಾರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ಡ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥ ೫೫॥ ಯೆಲ್ಲರ ಗಂಡರು ಬೆಂಟೆಗೆ ಪೋದರು ನಿನ್ನ ಕೆಹಾಗೆಯೆ ಕೆ ಗಂಡನೆ ಸತ್ತುದ ತಾರದಿರು । ಕ್ರಿಮುಲ್ಪಿ ನೊಲ್ದಿರು । ಅದರಿ
ಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರು । ದೆ ವೆರಧರ್ಮದೆ ಕಾಂದು ಬೆಂತೆ ದಾರ ಕೊಂಡರೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಅರ್ಪಿತವ ಮಾಡುವೆಯೆಲೆ ಗಂಡನೆ॥ ೫೬॥ ಶರಣನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ॥ ಕಂಗಳೊಳಗೆ ಕಂಗಳಿದ್ದು ಕಾಣಲರಿಯರಯ್ಯಾ । ಕಿವಿ
ಯೊಳಗೆ ಕಿವಿಯಿದ್ದು ಕೇಳಲರಿಯರಯ್ಯಾ । ಘ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಘ್ರಾಣವಿದ್ದು ವಾಸಿಸಲರಿಯರಯ್ಯಾ । ಜಿಂಹ್ವೆಯೊಳಗೆ ಜಿಂಹ್ವೆಯಿದ್ದು ರುಚಿಸಲರಿಯರಯ್ಯಾ । ಸ್ಪರ್ಶನದೊಳಗೆ ಸ್ಪರ್ಶನವಿದ್ದು ಮುಟ್ಟಲರಿಯರಯ್ಯಾ । ಶ್ರೋ
ತ್ರದೊಳಗೆ ಶ್ರೋತ್ರವಿದ್ದು ದನಿಸಲರಿಯರಯ್ಯಾ । ಕಾಯದೊಳಗೆ ಕಾಯವಿದ್ದು ಬಿಡದು ಬೆಳಗಾಗದು । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಧಂ ನಾಶಡ ಮಿದ ಮರೆದಿನ ಬಾರದಯ್ಯಾ॥ ೫೭॥ ಗ್ರಹ ಬಂದು ತಿಳಿವರಿಸಲಾಡ ನೆತಂನ ಮರಸೂದು
ಮತ್ತೆಂದ ಕಿಂಬು ಗಾಡಿ ಪ್ಯದಯ್ಯಾ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಅರಿವು ಅನುಪಮ ಯಾಗತೊಡನೆ । ಬೆವಪಾರದಾಳ್ಗಿ ರಲಿ ವ್ಯದಯ್ಯಾ॥ ೫೮॥ ಯತಿ ಕನಕೀಶಿಯ ಸಾತಿಕ ನೆರಿಲುಟ್ಟಿರೆ । ಯತಿಕ ಸಾತಿಕನಾದ । ಸಾತಿಕ ಯತಿಕನಾದ । ಯಿಂಬಿಟ್ಟು
ಬಿಡುದು ನೋಡಾರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಾ । ಸಾತಕನಾಕಿದರಿಲ್ಲ । ಮೂತುಮುಟ್ಟಿದರಿಲ್ಲ । ಲೋತು ಮಾಡುವ ಅನುವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಾ॥ ೫೯॥ ಶರಣನ ಅಯಿಕ್ಯ॥ ಮನೆಯ ಗಂಡನ ಮನ ನಲಾತೆ ಯ ನೆನ ಹೆ ಬಿಟ್ಟನಯ್ಯಾ । ಲ್ಲಾ । ಅಂ
ಗ ವಿದ್ಯಲ ಸೊಲ್ಲ ಕಂಗಳಾಳಗ ಸನಖ ಕೆಳದಲ್ಲದೆ ಸೊಡರಿಯ್ಯಾ । ಕಯ್ಯಾತಾ ವಿದಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಲಿಯ್ಯಾ । ಕಾಲತಾ ವಿದಲ್ಲದೆ ಬೊಂದರಿಯ್ಯಾ । ಯೆಂತಿಸಲ್ಪಾಂಗತಲೆ ದಾವದ ಕಾರಣಾ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಂನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನಲ್ಲಾ॥ ೬೦॥ ಅಲಿಯ
[illegible] ಯನತ್ಯಂತ ಕೈತಾರಗೆಂ ಬೆಮಗಳೆ । ನಾಬುವರೆ ಹೊಲೆ ಯಿಲ್ಲ । ಅಗುವರೆ ನೆಲನಿಲ್ಲ । ಯಿಬ್ಬರಿ ಗೊಬ್ಬ ಗಂಡನಾದ ಬಳಿಕ ಯೆಂನೆಲ್ಲಿಯ ಹೊಲೆ ಮಗಳೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ನೆಂಬ ಗಂಡ

ಗೆನಾದ ಬಳಿಕ ಉಣ್ಣೆಲಿಯ ಪೋಟಿಲು ಗಳೆ ॥ ೫೯ ॥ ಸತ್ತುದಿದೆಸ ಮೂರ್ಧಾನವಿಡಿದು ನಕ್ಷೆ ಬಾರದಿದೆನಯ್ಯಾ । ಸರ್ವಸಮುಥ ಬಿಂಬಸುಖವಿಡಿದು ನಕ್ಷೆ ಸಾಂತರದಿದೆನಯ್ಯಾ । ಆವನೆಂಬುದೊಂದು ಹೃನವಿದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ... ॥ ೬೦ ॥
ಶಿವಬಂಜೆಯು ರಿಚ್ಚುರಿ ಗಾಬ್ರು ಮಗಪುಟ್ಟಿ । ಅವನೆಂನರಿ ನಕ್ಕೆವಡೆಯುನಾದ । ಅವನೆಂನಥ ನಕ್ಕೆವಡೆಯುನಾದ । ಅವನು ಘುರಿಬದವಂ ಮನಕ್ಕೆ ಅಗಲದೆ ಪೋಟಾತನಾದ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಂ ತಪ್ಪುಮಗಪುಟ್ಟಿದರೆ । ಉದೆ ನಯ್ಯಾ ಕಾಯ ಮಾತೆಯಾನಿ ।
ಜಿವಟಿತನಾನಿ ನಿರಿಪಿದಂತೆ ॥ ೬೧ ॥ ಪೂಜೆಯುಳ್ಳಂನ್ನ ಬರ ಲಿಂಗವ ಪಾಡಿದೆ । ಮಾಟಯುಳ್ಳಂನ ಬರ ಜಂಗಮವ ಪಾಡಿದೆ । ಜಂಪ್ಟೆಯುಳ್ಳಂನ ಬರ ಪ್ರಸಾದವ ಪಾಡಿದೆ । ಉಂತ್ರವಿಧನಾಟ್ಯಯಾದಬಳಿಕ ಯೆಂನನಾ ಪಾಡಿಕೊಂಡಿಕೆ । ಕೂಡಲಸಂಗಮ
ದೇವಾ ॥ ೬೨ ॥ ಅನಾಯ ಪದಿಂದ ಬನೆಯ ಮಾಡಿ । ನಿರಾಯ ಪದಿಂದ ಪರಮ ಸುಖಿ । ರೂಪಿಸು ವಲ್ಲಿರೂ ಪಾಧಿಕ । ನೋಡು ವಳ್ಳಿ ನೊಟಘುನೆ । ಉಂತ ಪಾಸ ಪ ಜಪಸಂಗಿಯ ನಿಲಬಿನವರಿ । ಯುದೆಕ ದಾಕ್ಷಗಕಾ ಬಿಂದು ತುದಂಪ ರತ್ನದಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರ
ಣಾರ ನಿಲವು ॥ ೬೩ ॥ ಮರುಘು ತತೆಹುರುಘು ತತೆನಿನೆ ದೇವಾ । ಹೆಂಗೂಸು ಗಂಡುಗೂಸು ನಿನೆದೆವ । ಯಂಮಕ್ಕನ ಗಂಡನಿನೆದೆವ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಬ್ರಾಂತರಿದುಲಾವ ನಿಂದುದಾನಿ ॥ ೬೪ ॥ ತೆರಬಿಲ್ಲದ ನಡೆ ತೆರಬಿಲ್ಲದ ನುಡಿ । ತೆರಬಿ
ಲ್ಲದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸುಖಮು । ತೆರಬಿಲ್ಲದೆ ನಂಬಿದೆಸಾ ಸುಭಾವಸುಖತೆಲಿ ಬಿಲ್ಲದ ಮಬಿಮೆ । ತೆರಬಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ಶರಣಂಗೆ ॥ ೬೫ ॥ ಶರಣಸ್ಥಲಸಮಾಪ್ತಿ ಮಂಗಳಮ ... ಗುರುಬಸವ
ಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ಅಯುಕ್ಯಸ್ಥಲ ॥ ಆಜ್ಞಾನಿ ॥ ಮೂರರ ಲ್ಪಾನ ಅಯಿದು ಬೆಟ್ಟವ ಮುಂದುಗೊಂಡು । ಅಕಟಕಟ ಮೂಡಿ ಕೆಟ್ಟರು । ಮೂಡ ದೆಸೆ ಕೆಟ್ಟರೂ । ನಿಡಿಕೆಟ್ಟರು ನಿಡದೆ ಕೆಟ್ಟರು । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನ ಬಸುರ ಮುದ್ರಬದು
ಲಸ ಮೂಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಕಡೆ ಕೆಟ್ಟರೂ ॥ ೧ ॥ ವೇಮಾದಿ ನಾಥರು ಕೋಟಿ । ಪಂಚವಕ್ತ್ರರು ಕೋಟಿ । ನಂದಿವಾಹನರೊಂದು ಕೋಟಿ ನೋಡಯ್ಯಾ । ಸದಾಶಿವರು ಕೋಟಿ । ಗಂಗೆವಾಳುಕರುಮು ರುದ್ರರು ಯವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಸಾನಿಧ್ಯರಲ್ಲದೆ । ಸಮರ
ಸ ವೆದ್ಯರಾಪ್ಪುರು ಯಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ರಕ್ತಬಿಯ ಮುನೆಯಲು ಖಾಜನವಮಂಡು । ತ್ರುಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತೆಂದು ಜೆಸಗಾಂಡರೆ ಪೆಭಿಪೆಸು । ನಿರಕಯ್ಯ ಯಿಕ್ಕೆಜ್ಜು ಬೈಕೆಯಕೊಟ್ಟಂತೆ ಸಾಯ ಕೃಪದಬಿಯ ನವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು । ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸ
ಂಗನ ಸಮರಸದ ಸುಖವನವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೂ ॥ ೩ ॥ ಬಯಲರೂಪ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಶರಣನು । ಅರೂಪಬಯಲ ಮಾಡಬಲ್ಲಾತನೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿ । ಬಯಲರೂಪ ಮಾಡಲರಿಯದಿದ್ದರೆ ಯೆಂತು ಶರಣನೆಂಬೆ । ಅರೂ
ಪ ಬಯಲ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಯೆಂತು ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಯೆಂಬೆ । ಉಭಯವ ಒಂದಾದರೆ । ನಿಂಮಲ್ಲಿ ತೆಱಪುಂಟೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೪ ॥ ದೇವಲೋಕ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬ ಸೀಮೆಯುಳ್ಳಂನಕ್ಕ । ಕೇವಲ ಶರಣನಾಗಲರಿಯ । ಸತ್ತುಬೆರಬಿ
ನೆಂದರೆ ಕಜ್ಜಿ ನತುದಿಯ ಮೆಳಿದಂತೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೫ ॥ ಮಾತ್ತಿಲ್ಲನು ಡಿಂಉಲ್ಲಯೆ ತಕ್ಕೆ ಮುನಿಲಿರಿ । ಮಾತಾಡಿದರೆಕೆ ಉಭೆಲನೆಂಬುದನರಿಯರೆಲಯ್ಯಾ । ಮಾತು ಗೆಟ್ಟಲ್ಲದೆ ತಾನಾಗಬಾರದು । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ
ತಿಂದಟ್ಟುಕೂಳ ಬರಾರಘೋರ್ಗ್ಯ ॥ ೬ ॥ ಯೆನಾದರೆಯು ಸಾಧಿಸಬಹುದು । ಮತ್ತೆನಾದರೆಯೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದಯ್ಯಾ । ತಾನಾರೆಂಬುದ ಸಾಧಿಸಬಾರದು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಕರುಣ ಉತ್ಪತ್ತಿವಂಗಲ್ಲದೆ ॥ ೭ ॥ ಜೀವಾತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ
ನಬಿನಿ ಗಷ್ಟ ಬೆಸಗೊಂಬರೆ ಪೊಲ ಪೆಕೆಳಿಬಾ । ಹಾಪಿಯ ಸಂಕಲೆ ಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ । ನಾದು ಕೊಂಡಿ ದರ್ಗ ನೊಪ್ಪು । ತಸೆಗನನ ಮಾಡಿ ಪೆಘುತ್ತಿದ್ದ ನೊಪ್ಪು । ಪರಾಪರಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಪರಮನ ಕುರುಳಿಯ ಕ್ಷೇಂಮಬರು ...

ವಿಪ್ಪುರಸು ... ಯೆಲ್ಲ ಬಾ ಬಾಗಿಲಾಕನಿಬ್ಬುಗಟ್ಟಿಗೊಂಡುದುತ್ತು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೮॥ ಸಮರತಿ ಸಮಕಳೆ। ಸಮಸುಖ ಸ್ವಾನುಭಾವದ। ಅರಿದು ಶಿರಬಾದುದನಾರು ಬಲ್ಲರು। ಲೋಕಾ ಕಾ ಹರಿಕ್ಷ್ಮವಂತನಂತೆ। ಗುರುವಿಪ್ಪ
ವರಂತಿರ... ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಗುರುವಲ್ಲಭರ ನಿಜ ಬಿಂತುದುದು॥೯॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧ ಬಾದುದಕೆ ಒಂದು ಚೆಂಡ್ಡಾ। ಒಂದ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದ ಹೊಡಿಯಲೆಬೇಕು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಶಿಷ್ಯಾ। ಶಿಷ್ಯನೊಳಗೆ ಕೀಲಪ್ಪೆ
ಚಿಟಂತಿರಬೇಕು॥೧೦॥ ಲಿಂಗವಪೂಜಿಸಿ ಫಲವೇನಯ್ಯಾ। ಸಮರತಿ ಸಮಕಳೆ ಸಮಸುಖವನರಿಯದನ್ನಕ್ಕ। ಲಿಂಗವಪೂಜಿಸಿ ಫಲವೇನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಪೂಜಿಸಿ। ನದಿಯೊಳಗೆ ನದಿಯ ಬೆರಸಿದಂತಾಗದನ್ನಕ್ಕ॥೧೧॥ ಅಯ್ಯ...
ರಿವಕ್ಕೆಗಾಳ್ಪಕಯ ಡಿಯ ಸುರುಹಿದರೆ। ಬಾಗಿ ಗಾಳ್ಪಕನಾಥನ ಕೊರಳ ಸುತ್ತಿತ್ತು। ಮಹಿತರ ನಜ್ಜೆದೆಸಿಯುತ್ತು। ಮರೀಚನ ಶಿರಚೆಂದಿತ್ತು। ರುದ್ರನ ಪಾದಗೆಡರಿಯುತ್ತು। ದೇವಗಣಂಗಳು ನಿಬಾಟವಾದರು। ಮಡಬಿಯ ರ್ಪ್ಪಿವರು ಮಡಿಯ ಹಿಡಿದು ಕೊಂ
ಡುಹೋದರು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ವಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾದಾ॥
೧೨॥ ಅವಸ್ಥೆತಾಗಿ ಬ್ರಂಪ್ಮಾತಂನ ಕಪಾಲವಿಡಿದನು। ಗಣಾಸಾಧನ ಲಿಂಯವತ್ತೆರಡು ಸರ ಹಾರಿದು ಬಿದ್ದವು। ಅವಸ್ಥೆತಾಗಿ ಅಂಡಜ ಮುಗಿಯ ಮೂಬು ಬೊಳೆ ಹಾರಿದು ಬಿದ್ದ
ವು। ನಾದಬ್ರಿಯ ನಂದಿಯ ನೆಬಿರೆ। ಕೊಂದು। ಅತೀತನ
ಮೆರೆ ಆನಂದಶಿಂಪ್ಲಾನ ನವಿಕ್ಕಿಕುರಿತು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ದಿವತ್ರೈಕೆಶ್ರತ್ತಾ॥೧೩॥ ನಾನೊಂಮೆ ಬೆಂಟೆಯ ಹೋದರೆ। ಪಶುಪತಿಕ್ಕಾ ಹಿಮ್ಮುತಿಯನಿಕ್ಕಿಹೆನೆಂದು। ಸಾಖರದೆ
ಬ ಸೂಬು ವರ್ಷ ವಜ್ರರಾಜನ ಕೊಂದೆನು। ಅವನ ಹೊಂದ
ತಿ ಅಯಿವತ್ತೆರಡು ಕಂಣವು। ಅವವು ತಂನ ಹೂಮುಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತವು। ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅ ಜ ಬಿದ್ದ। ಶಂಭುನಲಿದು ಮಕಿತ್ತು ಬದ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರದೆ
ವತ್ತ್ರಕೆಕ್ಷತ್ತಾ॥೧೪॥ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವ ಹಿಮ
ರೆಲ್ಲರು। ಸರಿಗೆ ವಂತರಾಗಿ ವಗ್ಗಿದಾರಿ। ಆನು ದೇವಾ ಹಾ ಬಗವವನು। ಸಂಬಾಳಿ ಸಂಬಾಳಿಯನು ತ್ತಯಿಂಬಿನ ರಿಂಯಿದೆನೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಂಮ ನಾಮವಿ
ಡಿದು ಅನಾಮಿಕ ನಾನು॥೧೫॥ ಶಿವಶಿವಾ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಸ
ತ್ಯಸುದ್ದವುಂಟ್ಟೆಂಬೆ ಬಿಯ। ಸತ್ಯಶುದ್ದವುಳ್ಳವಂಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ। ಸತ್ಯಶುದ್ದವುಳ್ಳವಂಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ। ಸತ್ಯಶುದ್ದವುಳ್ಳವಂಗೆ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ। ಸತ್ಯಶುದ್ದವುಳ್ಳವಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ। ಸತ್ಯ
ಸುದ್ದವುಳ್ಳವಂಗೆ ಗಣಾತ್ವವಿಲ್ಲ। ಕೆರಿರೆ। ಸತ್ಯಸುದ್ದ ದೇವರಿ
ಂಗೆ ವುಪಚಾರವುಂಟು। ಸತ್ಯಸುದ್ದ ದೇವರಿಗೆ ದ್ಯಾನ ಮೌನ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮುಂಟು। ಸತ್ಯಸುದ್ದವುಳ್ಳ ದೇಶಕ್ಕೆ ಜಪ ತಪ ಸಂಜೆ ಸಮಾಧಿ ಹೋಮ ನೇಮ ನಿತ್ಯ ಅಪ್ಪಲಿ ಧ್ಯಾನನೆ ಷಡ
ಶಾಪಚಾರವುಂಟು। ಸತ್ಯಸುದ್ದ ದೇವರಿಗೆ ಮಪಚಾರವುಂ ಪಾದಕಾಣಾ। ಒಂತಪ್ಪ ಸತ್ಯಸುದ್ದ ಗುರುವಿಂಗೆ ಶರಣೆಂಬೆಂನೆ। ಒಂತಪ್ಪ ಸತ್ಯಸುದ್ದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂನೆ। ಒಂತಪ್ಪ ಸತ್ಯಸುದ್ದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂನೆ। ಒಂತಪ್ಪ ಸತ್ಯಸುದ್ದ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಯೆನೆ। ಒಂವ
ರೆಲ್ಲರು ಬಿಂಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು। ಯಡಿಗೆ ಸತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ। ಅಸತ್ಯವು ಇಲ್ಲ। ಆವ ಸಹಜವು ಇಲ್ಲದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾ ಕಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ॥೧೬॥ ಅಯ್ಯನ ವಕ್ತ್ರ॥ ವಕ್ತ್ರನಾಯಿತ್ತೆ ಚೆಕ್ರಿ ದಾಸಿಹಾ। ಯುಕ್ತನಾಯಿತ್ತೆಯು ಕ್ರಿದಾಸಿಹಾ ಹಾ। ಅಂಬಿಕ್ಷನಾಯಿತ್ತೆ
ಮುಮಕಾರದಾಸಿಹಾ ಕಾ। ಸಬ್ಬದ ಲೆದಾಸಿಹಾ ವೇಬೇಕು। ಯಾದಾಸಿ ಹಾದ ಅನುಪಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯತಾನೆ ಬಲ್ಲ॥೧೭॥ ಜಲವ ಸಂಗಿತ್ತಯ್ಯಾ ಯೆಂನ ಶರಣು। ವತ್ತ್ರೆಯ ಸಂಗಿತ್ತಯ್ಯಾ ಯೆಂನ ಶಿಖಿ। ಯೆನಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಂನ ವಾಯಿ ಲ್ವಾ। ಒಂತಿ...

ವಿಧ ಬಾಂದಾಗದ ಮುಂನ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರು ಪೂಜೆಗೊಂಡರು ॥ ೧೮ ॥ ಯಲ್ಲವಚಿ — ಡಿದರಿಂ ಮರು। ಬಾಂದಬಿಡ ಮರದರಯ್ಯಾ। ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಹಾಗಣಂಗಳು। ಬಾರದಬೆಡ ಮರದರು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ಯಂನ ಬಿಡಲು ಬರದು ॥ ೧೯ ॥
ಖತಿಂಖಲ್ಲದ ಚಿತ್ತಾರದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯುಲ್ಲದ ಪ್ರಮಥನಾಗಿಂಬೆಂಬಿಪ್ಪಿನಯ್ಯಾ। ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಶರಣನಾಗಿಯೆಂಬಿಪ್ಪಿನಯ್ಯಾ। ಗರಿಯುಳ್ಳ ಕೋಳಿನಲ್ಲಿ। ಉದರಿಯನಿಕ್ಕಿದ ಖಂಡದ ಹರದನಂತಾದೆನಯ್ಯಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೨೦ ॥ ಆಯತಬಾಂದಡೆ
ಯಶ್ಲಿತೆರನನರಿಯರಾಗಿ। ನೋಡಬಾರದು ನುಡಿಸಬಾರದು। ಅದು ತಿರ್ದಬಾರದ ಡಾಂಭಿಕ ಕೂಡಲಸಂಗನಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ಅಯಿಶ್ವನ ಮಹೇಶ್ವರ। ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವನಲ್ಲ। ಸಂದೇಹಿಸೂತಕಿಯಲ್ಲ। ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರನಲ್ಲ ನೋಡಯ್ಯಾ ಕಾಯಪಂಚಕನಲ್ಲ। ಜೀವಪಂ
ಚಕನಲ್ಲ। ನಿರಂತರ ಸಹಜ ನೋಡಯ್ಯಾ। ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾಮಹಿಮನು ನೋಡಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣನು ಭವಭೂತಿರಹಿತ ನೋಡಯ್ಯಾ ॥ ೨೨ ॥ ದಶದಿಕ್ಕು ಧರೆಗಗನವೆಂಬುದನೊನರಿಯೆನಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಮಧ್ಯಂ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ಯೆಂಬುದನರಿಯೆ
ನಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಬಾಂಕಿನಸುಖದಾಳಿಗೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ಅಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಆಲಿಕಲ್ಲಿನಂತೆ। ಬಾಂನ ಬಾಪವ ಜಾಯದಿ ಶಿವ ಶಿವಾಯನು ತಿದ್ದೆನನಾನು ॥ ೨೩ ॥ ಅಯಿಶ್ವನ ಪ್ರಸಾದಿ। ಮಿಶ್ರವನರಿದು ಪಿದ ಸತ್ಯಪ್ರಸಾ
ದಿ। ಅಂಜನವಿಲ್ಲದ ನಿರಂಜನಪ್ರಸಾದಿ। ದುಃಖವನರಿದಘುವಾನಂದ ಪ್ರಸಾದಿ। ಅನಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ನಿತ್ಯಪ್ರಸಾದಿ। ಖಂಡಿತವಿಲ್ಲದ ಅಖಂಡಿತಪ್ರಸಾದಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದಿ ॥ ೨೪ ॥ ಯಮಭಯಂದಜನಿಬದೆನಯ್ಯಾ ಮರ್ತ್ಯಲೋ
ಕದಾಳ ಯಿಂಕೆ। ಹೂಸಿಯಿಂದ ಲಿಂಗದ ಹೆಸರಗೊಂಡುಕರಡಿನಯ್ಯಾ। ಆದಮಯನಗೆ ಬಾಪವರೂ ಅಲ್ಲ ನಿರ್ಬಾಣವರೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂದಿತಯ್ಯಾ। ಅದರ ಅವಯವಂಗಳೆಲ್ಲಮ ಜಂಗಮವಂಹ್ಯಾ। ಅದಕ್ಕೆ ಯಂನಯೃಶ ಯದಾನವಮಾಡಿನಿಡಿದನ
ಯ್ಯಾ। ಆಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂದೆನಯ್ಯಾ। ಅದು ಸಾರವು ಅಲ್ಲ ನಿಸ್ಸಾರವು ಅಲ್ಲ। ಆಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಾನೆ ತದ್ಗತನಾದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೨೫ ॥ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಣ ಬೆಳಗು ಮಹಾಬೆಳಗೆಂಬ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಪ
ದಲ್ಲಿ ದಪ್ರಸಾದಿ ಯುಪರಿನಾಮದಪರಮಾನಂದವನೆನೆಂದು ಮಿಸುಪೆನಯ್ಯಾ। ಪರಮಾತ್ರ ಯವೆ ತಾನಾಗಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ। ತಂನ ಬಸವಂಣನೆಂಬ ಪ್ರಸಾದಿ ಯಂನ ವಾಗ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರನಾಗಿ ನಾನೆನೆಂಬೆನ
ಯ್ಯಾ ॥ ೨೬ ॥ ಅಯಿಶ್ವನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ॥ ಆಯತವೆಂಬುದು ಖಂಗ। ಸ್ವಾಯತವೆಂಬುದು ಪ್ರವ। ಆಯತವಬಿಂಯೆ। ಸ್ವಾಯತವಲಿಯೆ। ಹಾವದವಿಪ್ರ ತನೆಷ್ಟುದಾಗಿ। ಆಹಾವದಲ್ಲಿ ಜೀವಸಂಬ್ರಾಶಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಸಕ್ಷನೀವಾ
ಪಿಯಾಗಿ ॥ ೨೭ ॥ ಸ್ವಯಲಿಂಗದನು ಬಾವ ತನಗೆ ದಾರಕೊಂಡಬಳಿಕ। ದೇವಲೋಕವೆಂಬುದೆನೊ। ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬುದೆನೊ। ಆಪದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶೋದಬೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಬಳಿಕ ಆಲಸ್ಯಪುಂಜ ॥ ೨೮ ॥ ಯೆನೆಂಬೆನೆನೆಂಬೆ ಆ
ಂದೆರಡಾದುದ। ಯೆನೆಂಬೆನೆಂಬೆ ಯರಡಾಂದಾದುದ। ಯೆನೆಂಬೆನೆಂಬೆ ಅಬಿರಳಭುನವ। ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ ತಾನೆ ಬತ್ತಾ ॥ ೨೯ ॥ ಗುರು ಪೊಲ್ಚುರು ಪೊಲ್ಲ। ಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬರೆ। ತೆಜ ಪೊಲ್ಲ ತಜಪೆ
ಲ್ಲ ಜಂಗಮ ಪೆಂದೆಂಬರೆ। ಉದೆನೊಡಶಿವಾಚಾರ। ಉದೆನೊಡಾ ಶಿವದಾಡಕು। ಆತ್ಮನಾಂ ಪ್ರತ್ರತಿಷ್ಠಬಾವಾ ಯುಂದುದಾಗಿ। ಮುಕ್ತಬಾರದಹಾವ ಮರೆಗೊಂಡಿಪ್ಪ ಮಮಕಳ್ಳ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ॥ ೩೦ ॥ ಅ
ಯಿಕ್ಯ [illegible] ಶರಣ ॥ ಮಹಾತಾಯಹಾವಕಸಬೊರನಾ ಅಮರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಆದಿದೂಗಧಾರದ ಪರಮಾತ್ಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಅದಿಮಧ್ಯ ಅವಸಾನವನರಿಯದ ಅಘುಮ್ಯದ। ವೇದಾದಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣರು। ಅಪ

ನಂತಿಂತೆಂದು ಪುಮಿಸಲಿಲ್ಲಮ ಹಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೆವಾ॥೩೧॥ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಸ್ಥಾನಂಗಳು। ಮಹಾಲಿಂಗದ ಹೊಸಲ್ಲಿದೆ। ಲಿಂಗ ಬೆರೆರೂಪು ನಿರೂಪು ನಲ್ಲ। ಲಿಂಗಜ್ಯೊತಿ ಕಾಂಸು ಸಂಬಂಧಿಯ ಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಬೆಳಗು
ಬಿಂತದ ತತ್ವತಿ ಕೂಡಲಸಂಗಯ ದೆವರ ನಿಲವು। ಆಯಿಗು ಅರಿವ ಕ ದ ದೊಬ್ಬ॥ ಹೂತ ಕೆಂಪಿಸು ಬಾಂಯಾ ದರೆನು। ಸರ್ವನಿಷ್ಪು ದು ಬೊಂದೆ ಸ್ಥಾನ। ಭಾವ ಭಾವಿಪ ಪ್ರಪೆಯಲಿ ದು ನೊಡಾ। ಆ ಭಾವ ಭಾವಿಪಲು ನಿಜ್ಞಾನ ಕೂಡಲಸಂಗ
ಯ ದೆವಾ॥೩೩॥ ವೆದ ವೆದಿಸಲ ಱಿಯದೆ। ಅಸಾಧ್ಯ ಲಿಂಗವೆಂದು ನಡನಡು ನಿತ್ತು। ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಧಿಸಲ ಱಿಯದೆ। ಅಸಾಧ್ಯ ಲಿಂಗವೆಂದು ಸಾರುತ್ತಿದಾವೆ। ತರ್ಕ ತರ್ಕಿಸಲ ಱಿಯದೆ। ಅತರ್ಕ ಲಿಂಗವೆಂದು ಮನಗಾಣ್ಬಲು। ಆಗಮ ಅಘಂಟ್ಯ ತಿ
ಂಗವೆಂದು ಗಮಿಸಲಱಿಯದೆ ಹೊದವು। ನರರೂ ಸುರರೂ ಅಂತು ವಕಾ ನಾರು। ನಂಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಪ್ರಮಾಣ ವಶ ರಕಾ ಬಲ್ಲಾ॥೩೪॥ ಬ್ರಹ್ಮಜಿತನು। ಧನುಜಿತನು। ಸರ್ವಜಿತನು। ಸೂತ್ರಾಜಿತನು। ಸ್ತ್ರೀಜಿತನು। ಉರ್ವರಾಜಿತನು। ಅ
ಕ್ಷಜಿತನು। ಗಾಜಿತನು। ಸ್ವಕ್ಷೀರ್ತನು। ಸುಸಂಬೆಸ್ತನು। ವೆದನಾದಾತೀತನು। ತರಿಯಾ ಪರಮಾನಂದನು। ನಿರವಯ। ಸೂರ್ಯಕೊಟಿ ಪ್ರಭೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣದ। ಅಪ್ರಪುಟಲದ ಬೆಳಗು ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥೩೫॥ ಸಹಸ್ರ ಶಿ
ಶಿಷ್ಟನಾಧಿ ಪುರುಷನು। ವೆದಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ಶ್ರೀ ಪಾದ ಊರ್ಧ್ವಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ಧ ದಂನ್ನು ಖಂನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ಬ್ರಹ್ಮನ್ನು ಖ ನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ವಿರಾಟ ಜನನನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ವಿರಾಜ ಪು
ರುಷನೊಬ್ಬನು। ಆದಿ ಪುರುಷಂ ನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ಯ ತ್ಪುರುಷಂ ನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು। ತದ್ದಿಯ ತ್ಪುರುಷಾತ್ ಪುರುಷ ಪುರುಷರಿಲ್ಲದ ಪ್ರಭೆಯ ನೊಡಿ ದಿರೆ। ವೆದನಾದಾತೀತ ತೂರ್ಯ ಪರಮಾನಂದ ನಿರವಯ ಂಪುರು
ಷಂತು ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾಪ ಟಲದ ಪ್ರಭೆಯ ಬೆಳಗಿದೆ ನೊಡಿರೆ। ಬೆಳಗಿ ನೊಳಗ ಗ್ನೊಪೋ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗು। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯಾ॥೩೬॥ ಘನ ಗಂಭೀರ ಮಹಾ ಘನದಾಳಗೆ। ಘನಕ್ಕೆ ಘನವಾಗಿ ಇದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೆ
ದೆವಯ್ಯಾ। ನೆಂಬ ಮಹಾ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ದ್ದೆನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಮುಗ್ಧವಾದುದ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ॥೩೭॥ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ತೆಯ ಮನಸ ವಕ ಕಳದಿಪ್ಪುದರ ನೊಡಾ। ಬೆಳಗಿಂಗೆ ಬೆಳಗು ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿ। ಬೆಳಗು ಬೆಳ
ಗೂ ಡಿದ ಕೂಟವ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಾ॥ ೩೮॥ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ಆತ್ಮಸಂಗ ಒಂದೆ ಅಯ್ಯಾ। ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳಾತೀತ ಆದಿ ಆಧಾರವಿ ನೆಲೆ ಅಯ್ಯಾ। ಆರೂಢ ದ ಕೂಟದ ಸುಖವ ಕೂಡಲ
ಸಂಗಯ್ಯ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಾ॥೪೦॥ ಅಯಿಕ್ಯಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ಭಕ್ತಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ ೩೪॥ ಮಾಹೆಶ್ವರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ ॥೨೪॥ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ॥೩೦॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂ
ಗಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ॥ ಶರಣಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ॥ ೬೫॥ ಅಯಿಕ್ಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ॥೪೦॥ ಅಂತು ಸ್ಥಲ ೬ಕ್ಕೆ ಮಿಶ್ರ ೩೬ಕ್ಕೆ ನಿರಿದ ವಚನ॥ ... ಬಸವರಾಜದೆವರ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲದ ವಚನ ಸಮಾ
ಪ್ತ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥ ಷಟ್ಸ್ಥಲಜ್ಞಾನಾಮೃತ ಸಾರ ಬರೆದ ಷಟ್ಕ ಶಿವ ಸ್ತೋ ॥ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರದ ವಚನ ॥ ನಿರಾಲಂಬ ನಿರಾಮಯಂ ನಿರಾಶ್ರಯಂ । ನಿಶ್ಶಬ್ದಂ ದನಿ ಷ್ಟ್ಯಾಗ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪಂ । ನಿಷ್ಕಳಂ ನಿಸ್ತಂ
ರುಷಂ । ನಿರಂಜನ । ನಿರಾಕಾರ । ನಿರಾವರಣ । ನಿರ್ಮಲ । ನಿರ್ಗುಣ । ನಿರಾಧಾರ । ನಿರಾಲಂಬ । ಸರ್ವಾತೀತ । ಸದಾಶಿವಂ । ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲಂ । ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಂತ ನಿರ್ಮಲ । ನಿರ್ಗುಣಮಯ । ನಿರಾವರಣಂ । ಹರಹರಾ ಶಿವ ಶಿವಾ । ಜಯ ಜಯತು । ಶರ
ಣ ಕರುಣಾಕರ । ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧ ॥ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯಂ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಗ್ವಂ । ದೇವದೇವಂ ತ್ರಿಲೋಚನಂ । ಮಹಾದೇವಂ ಮಹಾತ್ಮಾನಂ । ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಪರಾತ್ಪರಂ । ಮಹಾಲಿಂಗ ಹರಂ ದೇವಂ । ಮ
ದ್ದೇವದೇವ । ಹರಹರಾ । ಶಿವ ಶಿವಾ । ಜಯ ಜಯ । ಜಯತು ಶರಣ ಕರುಣಾಕರ । ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨ ॥ ಕನಕಗಿರಿನಿವಾಸಂ । ಕಾಮನಾಶಂ । ಕಮಲವೈರಿ ಭೂಷಂ । ವಿನುತನಾಮಧೇಯ
ಂ । ಅನುಪಮಾವತಾರ ಸಾರಂ । ಪುರಮಥನ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕ್ರಿಯಾವಂ । ಜನಿತಪುಂಜ್ಞಕಾಯಂ । ವರರಾಗವೈದ್ಯಭವಹರಂ । ಹರಹರಾ ಶಿವಶಿವಾ । ಜಯ ಜಯ । ಜಯತು ಶರಣ ಕರುಣಾಕರ ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮ
೫೧ ಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩ ॥ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಬಾಳ್ವ ನೇತ್ರಂ । ರಂಜಿತ ರಲಿ ಕೋಟಿ ತೇಜದಿಂದ ದುರಳನ ಗುಪಂ । ಕಂಜಪದ ಯುಗಳ ಭೂಷಿತ ರುಚಿ ಹಾ । ನಂಜುಗೊರಳ ಭವ ಭವವೆ । ಕುಸ್ತೈಯೊಳಿರೆ ಭುವನ ಮಂಡಿಗೆ
ತಾಳ್ದ । ರಾಕ್ಷಸ ಹರ ರಕ್ಷಿಸೆಂನು ಸುವಂ ಹರ ಹರಾ ಶಿವ ಶಿವಾ । ಜಯ ಜಯ । ಜಯತು ಶರಣ ಕರುಣಾಕರ । ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪ ॥ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ದಶಭುಜಂ । ದಶಪ
ಂಚನೇತ್ರಂ । ದ್ವಿಪಾದಂ । ತನುವೆಕಂ । ಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕ ತ್ರಿ ದೃಷ್ಟಕ್ಷಂ । ಪ್ರಣಾಮಮಯ ಮೂರ್ತಿ । ಹರಹರಾ ಶಿವಶಿವಾ । ಜಯ ಜಯ । ಜಯತು ಶರಣ ಕರುಣಾಕರ ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ । ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿ
ದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೫ ॥ ನಾದ ಪ್ರಿಯಂ ನಾದಮಯಂ । ನಾದಾಪ್ಲಿನಾಗ ನಾಗೇಶ್ವರಂ । ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತರ ರಹಿತಂ । ವೇದಾವೇದ ವಿದಂ ವರಂ । ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಮಹಾರುದ್ರಂ । ಲಾವಣ್ಯ ಜ್ಯೋತಿರೂಪಕಂ । ಹರಹರಾ ಶಿವಶಿವಾ । ಜಯ ಜ
ಯ ಜಯ । ಜಯತು ಶರಣ ಕರುಣಾಕರ ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೬ ॥ ಧನುಜ ಮನುಜಂ ದ್ವಿಜ ಲೋಕ ಪೂಜಿತಂ । ಧರ್ಮ ಕಥಾ ಚರಿತಂ । ದುರಿತ ದೂರಂ । ವನಧಿಪ
ದವ ತೇಜೋಮಯಂ । ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಧರ ಹಿತಂ । ಪರಾತ್ಪರಂ । ಹರಹರಾ ಶಿವಶಿವಾ । ಜಯ ಜಯ । ಜಯತು ಶರಣ ಕರುಣಾಕರ ತ್ರಾಹಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೭ ॥
ವಚನ ॥ ಅನಾದಿಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ಆದಿಗಣೇಶ್ವರ । ಆದಿಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು । ನಿರ್ಮಾಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರ । ನಿರ್ಮಾಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು ನಿರಂಜನನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರ । ನಿರಂಜನನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು ಜ್ಞಾನಾನಂದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವ
ರ । ಜ್ಞಾನಾನಂದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು ಆತ್ಮಗಣೇಶ್ವರ । ಆತ್ಮಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು । ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಣೇಶ್ವರ । ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು ರುದ್ರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರ । ರುದ್ರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯರು ಬಸವಪ್ರಭುದೇವರು ।

ಸಜ್ಜನಮ ಸ್ವನಿಕಾಂ ಬಸ್ಥಲ

ಬಸವಪ್ರಭುದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು। ಆದಿಲಿಂಗದೇವರು। ಆದಿಲಿಂಗದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು। ಚೆನ್ನವೀರೇಶ್ವರದೇವರು। ಚೆನ್ನವೀರೇಶ್ವರದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು। ಹಾರದನಹಳ್ಳಿಯ ಗೋಸಲದೇವರು। ಹಾರದನಹಳ್ಳಿಯ ಗೋಸಲದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು। ಶಂಕರದೇವರು। ಶಂಕರದೇ
ವರ ಶಿಷ್ಯರು ಬಿಲ್ವಲಿಂಗದೇವರು। ಬಿಲ್ವಲಿಂಗದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು। ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು। ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯಾದ ಭಸು ಇಷ್ಟಲಿಂಗನಾನಮ್ಯ। ಹಿಂಗೆ ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಗುರು। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು
ಬಂದ ಲಿಂಗ। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಜಂಗಮ। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಗುರು ಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧ। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ। ಅನಾದಿ ವಿಡಿದು ಬಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವಿರಕ್ತೈವಾಚಾರ ಸ
ಂಪತ್ತು। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರವರ್ಣನಲ್ಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲಿ। ಪಾಶುಪತಿಯಲ್ಲಿ। ಕಾಳಾಮುಖಿಯಲ್ಲಿ। ಯಾಪೇಡು ದರುಶನಂಗಳ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ। ಶರಣನ ಆಚರಣೆ ಬೇರೆ।
ಆದಿಶೈವ। ಮಹಾಶೈವ। ಅನುಶೈವ। ಅಂತ್ಯಶೈವ। ಅಂತರಶೈವ। ಪ್ರವರಶೈವವೆಂಬ। ಈ ಆರು ಶೈವದನಿತಿಯಲ್ಲಿ। ಉಂಟಲ್ಲರ ಮತ್ತ ಸ್ಥಲಂಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನು ಸದ್ಧವಿಶೇಷ ನಿರ್ವಾಣವೆಂದು। ವೀರಶೈವ ಮುಖ
ತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದು। ಆ ಮೂಜು ಲಿಂಗವೆ ಆಜುತೆರ ನಾಗಿ ತಾಜುತ್ತ ದಿಂತೆಂದಾಡೆ। ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯನೆಂದು। ಉಂತು ಆಜು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಹುದು। ವಿರಕ್ತೈವ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೆ
ಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨॥ —ಸೂತ್ರ। ಉಂತು ಶೈವವಿ ರಕ್ತೈವದ। ಆದ್ಯಂತುವನು। ಸಂಪಾದಿಸಿ। ಶೈವವಾಗಿಯನುನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿ। ಅನಾದಿ ಸಂಸಿದ್ಧವಾಗಿ। ಶರಣಂಗೆ ವೀರಶೈವವೆಂಬ ಅಭಿಕಲವೆಂದು। ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಬದವರಶಾನ್। ತೆಂ
ನಪರಳವಸ್ಥಲನ ಆದ್ಯಂತುವನರಿದು। ಸ್ಥಲವಿ ದ್ವೈತಶಿವಮಾಡುತ್ತಿರ್ದನಾಗಿ। ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬ ಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ವಚನ॥ ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನವಿಲ್ಲದಂದಿನ। ಆದಿ ಅನಾದಿ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳಿಲ್ಲದಂ
ದು। ಸಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರವಿಲ್ಲದಂದು। ತತ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂ ಂಡಾದಿ ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಂಗಳೆನೂ ಯೇನು ಇಲ್ಲದಂದು। ನಿತ್ಯನಿರಂಜನಪರವಸ್ತು ನಿಜವೊಬ್ಬನೆ ಇರ್ದೆಯಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು ತೇಜ ವಾಯು ಆ
ಕಾಶ ___ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಅಷ್ಟತನುಮೂ ರ್ತಿಸ್ವರೂಪು ಗಾಣ್ಬದಂದು। ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭ್ರಾಂತು ಸೂತಕವು ಹುಟ್ಟದಂದು। ನಾಮರೂಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳೇನುವೇನು ಇಲ್ಲದಂದು। ಸರ್ವಶೂನ್ಯವಾಗಿ ನಿರಾಲಂಬವಾಗಿ ಇರ್ದೆಯಲ್ಲ। ಮ
ಹಾಲಿ ___ ಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨॥ ವಾಚ್ಯ ಅವಾಚ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು ಪಕ್ಷಾಪಕ್ಷಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಸಾಕ್ಷಿಸಭೆಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಸತ್ವರಜತಮಂಗಳೆಂಬ ಗುಣತ್ರಯಗಳಿಲ್ಲ
ದಂದು। ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಹತ್ತು ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚು ಮೊಳೆದೋರದಂದು। ಮಾಯಾಕರ್ಮ ಕರ್ಮಂಗಳು ಹುಟ್ಟದಂದು। ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನಂಗಳುದಯವಾಗದಂದು। ರೂಪು ನಿರೂಪು ಹುಟ್ಟದಂದು। ಕಾಮ ನಿಃಕಾಮಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಮಾಯಾಮೋಹಂ
ಗಳೇನೂ ಯೇನು ಇಲ್ಲದಂದು। ಏಂನವನ್ಯ ಮಾರ್ಗವನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಹೇಳುವರಾರು ಇಲ್ಲದಂದು। ನಿಜತತ್ವ ನಿಂನ ಮಹಿಮೆಯ ನಿನಗರಿಯದೆ ಬೇರೆ ನೀ ಅರಿಯದೆ। ಯೆನ್ನನು ಅರಿಯದೆ। ನಿನ್ನ ನೀನಾಗಿರ್ದೆಯಲ್ಲಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩॥ ಅ
ಂತರವಿಲ್ಲದಂದು। ಬಾಹ್ಯವಿಲ್ಲದಂದು। ಅಡಿಮುಡಿ ತೋರದಲು ಮತ್ತೊಂದೇನೂ ಯೇನು ಇಲ್ಲದಂದು। ದೇಶ ದಿಕ್ಕುಗಳು ವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚುಗಳು ಯೇನೂ ಇಲ್ಲದಂದು। ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕಂಗಳಿಗೆ ಆಧಾರ ಕರ್ತೃವೆಂಬ ನಾಮಂಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದಂದು।

...ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು

ಶೂನ್ಯಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ಘಟಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬವಾಗಿ ದರ್ಶನಯಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪ ॥ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರತತ್ವವೆಂಬ ನಾಮ ನಿನಗಿಲ್ಲದಂದು । ನಿಂನ ಸ್ಥೂಲನೆಂದು ಕರುಹಿಡುವ ಅಜಹರಿ ಸುರಪತಿ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲದಂದು । ನಿಂನ ಸೂಕ್ಷ್ಮನೆಂದು ಕರು
ಹಿಡುವ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರುಗಳಿಲ್ಲದಂದು । ನಿಂನ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಾತ್ಪರನೆಂದು । ನಿಂನ ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣತ್ವವನರುಹುವ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಿಗಳಪ್ಪ ಗಣಾಧೀಶ್ವರರು ಯಿಲ್ಲದಂದು । ಯಿವರಾರು ಯಿಲ್ಲದಂದು । ಅನಾದಿ ಪರಶಿವನೆಂ
ದೆನಿಸಿಕೊಂಬ ನಾಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೫ ॥ ಅಂದಾದಿ ಬಿಂದು ದ್ಭವಿಸದಂದು । ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟದಂದು । ಪರಶಿವತತ್ವದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತು ತಲೆದೋರದಂದು । ಚಿತ್ತಿನಿಂದ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳುದಯವಾಗದಂದು । ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳಿಂ
ದಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಂಡರೂ ಬಿಸದಂದು । ಶೂನ್ಯವು ನಿಃಶೂನ್ಯವಿಲ್ಲದಂದು । ನಿಃಶಬ್ದ ನಿರಾವತತ್ವವೆಂಬ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂದು । ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ನಿನಗೊಬ್ಬನೆಂಬುದೆಯಲ್ಲ ನಿಂನ ನಿನಬಿಯಸದ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೬ ॥ ಬಿಂದು ಕೂಡಿ ಕವಿತ್ವ
ದಂದು । ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ವಂಗಳುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗದಂದು । ತತ್ವದ । ತ್ವಂಪದ । ಅಸಿಪದವೆಂಬ ಪದತ್ರಯಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು । ತತ್ಪದವೆ ಲಿಂಗ । ತ್ವಂಪದವೆ ಅಂಗ । ಅಸಿಪದವೆ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗ । ಯಿ ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವೆಂಬ ಯಿ
ತತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವಿಲ್ಲದಂದು । ಅಲ್ಲಿಂದತ ನಿಸು ಪರಾತ್ಪರನು ನೀ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೭ ॥ ಸೂತ್ರಯಂತ್ರಸತ್ವ ಶೂನ್ಯ ನಿರಾಕಾರವಾದ ಪರವಸ್ತು ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯವಪ್ಪ ಮಹಾಶೂನ್ಯಸ್ಥಲವ ನಿರ್ಮುತ್ತ
೮೭ ದೆಂತೆಂದಡೆ । ಮುಂದೆ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ವ ಬನ । ತನುವಿಲ್ಲದಂದಿನ ಮನವಿಲ್ಲದಂದಿನ । ಕಾಲಕರ್ಮಂಗಳಿಲ್ಲದಂದಿನ । ಕರಣಂಗಳಿಲ್ಲದಂದಿನ । ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವ್ಯವಹಾರದಸುಳುವಿಲ್ಲದ ... ಯೆನೂಯಿಲ್ಲದಂದು । ನಿರ್ಮಾಣ
ಸ್ತಾಗಿದ್ದೆಯ ವ್ಯೋಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರ ಮವೆ ॥ ೮ ॥ ಆದಿ ಅನಾದಿಗಳಿಲ್ಲದಂದು । ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆ ತೋರದಂದು । ದೇಹ ದೇಹಿಗಳುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗ ದಂದು । ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರೆಂಬವರಿಲ್ಲದಂದು । ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲ ...
ಭುವೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯುಳ್ಳದಂದು । ಯಿನಾಯಸನುಯಿಲ್ಲದಂದು । ನಿಸು ಶೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದೆಯ ವ್ಯೋಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೯ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಈಶ್ವರ ಸದಾಶಿವರೆಂಬವರು ಜಾತಿದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲದಂದು । ಪಂಚವರ್ಣ ಯುಗಮುನಂಗ
ಅಗಿ ಕಾರಣ ಬಾದ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದಂದು । ಶಿವ ವಶ ಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ಬಾಧಿಸ ತತ್ವ ಚಿತ್ತು ಆನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂಬ ನಿಃಕಲತತ್ವಯಿಲ್ಲದಂದು । ನಿಸು ಶೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದೆಯ ವ್ಯೋಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೦ ॥ ...
ನಿಃಕಲಲಿಂಗಸ್ಥಲ. ತಜ ಬಿಂದಜ ಬಿಂದಜ ಕರದಯುವಾಗದಂದು । ಆತ್ಮತತ್ವ ವಿದ್ಯಾತತ್ವ ಶಿವತತ್ವವೆಂಬ ತತ್ವತ್ರಯಂಗಳ ನಾಮಸೀಮೆಗಳೇನೂ ಯಿಲ್ಲದಂದು । ಆಚಾರ ಅನಾಚಾರವಿಲ್ಲದಂದು । ಪಾಪ ಪುಣ್ಯವೆ ಯಿಲ್ಲದಂದು । ಗಮನ ನಿರ್ಗಮನವಿಲ್ಲದಂದು । ...
ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ಯಿಹಪರವಿಲ್ಲದಂದು । ಪರಾತ್ಪರವಸ್ತು ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಯಿದ್ದೆಯ ವ್ಯೋಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೧ ॥ ಪಂಚಭೂತಂಗಳುತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲದಂದು । ಅಂಡಜ ಪಿಂಡಜ ವರೆಯದಂದು । ಚತುರ್ದಶ ಭುವನ
ನಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು । ... ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಾದಿ ಕಾಲಾದಿ ಕಾಲಂಗಳೇನೂ ಯೆನೂ ಯಿಲ್ಲದಂದು । ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಪುಟ್ಟದಂದು । ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯ ... ಶೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ ...
...ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೨ ॥

ಸೂತ್ರಂ ಯಿಂತು ಮಹಾ ನಿಶ್ಶೂನ್ಯ ಮಹಾ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಲವನೆಯಿದ ಪರವಸ್ತು ತಾನಿಂತು ತಾನೆ ಸ್ವಯಂಭು ಮಹಾ। ನಿಃಕಲಲಿಂಗ ಸ್ಥಲವನರಿತ ವಂತಿರದೆ। ಯೆಂದೆ ನಿಃಕಲಲಿಂಗ ಸ್ಥಲ ಮಾರುವು। ನಿಃಕಲಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥
ಯಿಲ್ಲದ ತಾಯಿಲ್ಲದ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಕುಲವಿಲ್ಲದ ರೂಪಿಲ್ಲದ ಹಾದಿಯಿಲ್ಲದ ಅಘೋನಿ ಸಂಭವ ನಿನಾದ ಕಾರಣ। ನಿಂನ ನಾಮ ನಿಃಕಲಲಿಂಗವೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧॥ ಅಭಿಯ ಸಂಗದವಾದ ವನದೆವರಿಂದೆನೆ। ನವಸುಖದಾತನಿ
ಶ್ರವಣದೆವರಿಂದೆಂನೆ। ಶಕ್ತಿ ಸಂಭುತವಾದವನದೆವರಿಂದೆಂನೆ। ಉಭ್ರ ಸಂಗದ ತಾದವನದೆವರಿಂದೆಂನೆ। ಭಾವನ ಸದ್ಭಾವ ನಿಜ್ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಭಾವತ್ರಯ ಉತ್ಪತ್ತನದೆವರಿಂದೆಂನೆ। ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ ಉತ್ಪತ್ತನದೆವರಿಂದೆನವೆ। ಸಗುಣ ನಿರ್ಗುಣ
ಗಳಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮಿಗೆಯಾಗಿ ತಾನು ಪರಮಾಭ್ಯುದಯ ನಿನಾದ ಕಾರಣ ನಿರವಯಲಿಂಗವೆಂದೆ। ನಿಃಕಲ ಪರಬ್ರಂಹ್ಮವೆಂದೆ। ಯೆರಡು ಬಾನದಿ ತ್ರಿಯ ಪರಾತ್ಪರನೆಂದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೨॥ ರೂಪಲ್ಲದೆ ನಿರೂಪಲ್ಲದೆ। ಸಾ
ದಯುನಲ್ಲದೆ। ನಿರವಯನಲ್ಲದೆ। ನಾಮನಲ್ಲದೆ ನಿಸ್ಸೀಮನಲ್ಲದೆ। ಯಿ ತಾಪ ಪರಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ನಿನು ನಿಃಕಲನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೩॥ ಕಾರ್ಯನಲ್ಲ। ಕಾರಣನಲ್ಲ। ಕರ್ತೃತನಲ್ಲ। ನಿರ್ಮಿತ
ಶ್ರಿತನಲ್ಲ। ನೆನಹು ಮಾತ್ರದಿಂದ ಜಗವ ಸ್ರಿಷ್ಟಿಸಿದೆನೆಂಬ ಭಾವ ಭಾವಿತೆಯವನಲ್ಲ। ಯಿದರಿಂ ಗತಾನಿಲ್ಲ। ತನಗೆ ದಿರಂಗಿ ದಾಂದು ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ। ಪ್ರತಿಯುಳದ ಪ್ರತಿಮ। ಅನುಪಮ ಮಹಿಮ ನಿಂನ ನಿಃಕಲನೆಂದೆಂಬ
ರಯ್ಯಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪॥ ಚಿತ್ತ ಬುದ್ಧಿ ಅಹಂಕಾರ ಹುಟ್ಟದದಂದು। ಮನ ಜ್ಞಾನ ಭಾವಂಗಳುತ್ಪತ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದಂದು। ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯಂಗಳು ಹುಟ್ಟದಂದು। ಜ್ಞಾನವು ಗ್ನಾ
ನಮಹಾಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವೃತ್ತಿ ಗ್ನಾನಂಗಳು ಯಿಲದಂದು। ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅದ್ವಯ ನಿಃಕಲ ನಿಜ ಗ್ನಾನಮೂರ್ತಿ ನೀನೆಯಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೫॥ ಯದನಿಲ್ಲ। ಬಲನಿಲ್ಲ। ಹಿಂದಿ
ಲ್ಲ। ಮುಂದಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ಅಡಿಯಿಲ್ಲದ। ಮುಡಿಯಿಲ್ಲದ। ಬಾಡವಿಲ್ಲದ। ಓಡಿಯವಿಲ್ಲದ। ಬಿಡವಿಲ್ಲದೆ। ನೋಡವಿಲ್ಲದ। ಸುಡಿನವಿಲ್ಲದ। ಕೂಡವಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಮನಿನಾಗಿ। ಅಳು ಹೊಲ್ಲದ। ಮಳೆ ಕ್ರಿಲ್ಲದ। ಮ
ಹಾಮಹಿಮನಿನಾದ ಕಾರಣ। ನಿರವಯಲಿಂಗವೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೬॥ ನಿರಾಧಾರ। ನಿರಾಲಂಬ। ನಿರ್ಭಾವ ಧಾರ। ಸರ್ವಜ್ಞನ ಸ್ವರ್ಗತ। ಸರ್ವೇಶ್ವರ। ನಿಂನ ನಿರವಯನೆಂದೆನು ಕಾ
ಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೭॥ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕರಿಲ್ಲದಂದು। ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕರಿಲ್ಲದಂದು। ದೇವಭಕ್ತರೆಂಬ ನಾಮ ತಳೆದಿರದಂದು। ಉಪಾಸ್ಯ ಉಪಾಸಕರಿಲ್ಲದಂದು। ಅಂಗಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾಗದಂದು। ನಿಂನ ನಿಃಕಲ ಶಿವತತ್ವ
ಲೆಂದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೮॥ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾಗಮಂಗಳು ಪೇಳಿಯವಾಗದಂದು। ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವಿಲ್ಲದಂದು। ಶೀತವಾತ ಉಷ್ಣತ ಮೊಂಜಿಲ್ಲದ ತಮಾನಿ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ವಸ್ತು ಸಮಸ್ತ
ವರ್ಣಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ನಿಸುತಾ ಶಾತ್ತೀತ। ವರ್ಣಾತೀತ। ಭಾವಾತೀತ। ಜ್ಞಾನಾತೀತನಾಗಿ। ನಿನು ನಿಃಕಲನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯॥ ಆನು ತನ್ನ ತಾನೆ। ಆನಾನಂದಾದಿಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಸ
ಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಬ್ರಂಹ್ಮನೆನೆಯಾಗಿದ್ದಯ್ಯಾ। ತತ್ವಂಗಳಿಗೆ ನಿನಾದಿಯಾಗಿ। ನಿನಗೊಂದ ಕಾಣದಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನಾದಿಯಾದ ಕಾರಣ ನಿನಾ ನಿಃಕಲ ಶಿವತತ್ವವೆಂದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ

ಮಹಾ ಲಿಂಗಸ್ಥ ೮-

...ಯಾ।ಲಿಂಗ...ಯು। ...ಕ್ರಿಯಾಯು। ಶಕ್ತಿಯಾಯು।ಯಿಂತೀ ತ್ರಿವಿಧವನಿಂನ ತ್ರಿಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರಂಜನ ನಿನಾಂ... ನಿರ್ಭಿನ್ನ ನಿಃಕಲಶಿವತತ್ವದಿಂದೆ ಮಹಾ... ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು

ವೆ॥೧೧॥ ಒಂದು। ಸೂತ್ರ। ಯಿಂತು ತಂನಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದ ನಿಃಕಲಲಿಂಗಸ್ಥಲವನೆಯಿದಲು ವಿವೇಷ್ಟ ತಿಳಿದು ಪ್ರವೇಶ ಹುಟ್ಟಿಗಾಂಡು। ಹೊರೆದು ಪ್ರಭಾವದಂಗೆ। ಅನಂತಮೂರ್ತಿಗಳನು। ಅನಂತತತ್ವಂಗಳನು। ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳನು। ಸವ್ವನಿಯು ಸ

ಟ್ಟಿಲವನು। ತಂನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿ। ತಂನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿ। ತಂನಲ್ಲಿ ಲಯವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣಗೋಳಕಾಕಾರತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯು ಕೃಪಿಯು ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲವನ್ನದಿತ್ತದಿಂ ತೆಂಡ ಶಿಮುಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾದುದು। ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥ ವಚನ॥ ನಿಃಕಳಶಿ

ವತತ್ವದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಚಿತ್ತುವುದಿಯಿಸಿತು। ಆ ಚಿತ್ತಿನಿಂದ ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರಂಗಳೆಂಬ ಅಕ್ಷರತ್ರಯಂಗಳಾದವು। ಅಕಾರವೆ ನಾದ ಉಕಾರವೆ ಬಿಂದು ಮಕಾರವೆ ಕಳೆ। ಯಿಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ಬೀಜತ್ತು। ಯಿಂತೀ ನಾಲ್ಕು ಕೂಂಡಾದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವೆ

ಂಬ ಪ್ರಣವ ಉದಯವಾಯಿತ್ತು। ಆ ಓಂಕಾರವೆಂಬ ಪ್ರಣವವೆ ಅಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣಗೋಳಕಾಕಾರತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧॥ ಪರಶಕ್ತಿ ನಾಂತೀಯನವ

ಪರಶಿವಶಕ್ತಿಯ ನಾಮ ಲಿಗ ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳತ ಕಳೆಗಳನಿತ್ತ ಕನಾಲ್ಕು ನಿಃಕಲತತ್ವಯೋಗಿಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಕ್ಕರಪೂಜೆ ಪಿದಾಗಮಂಗ ಳತ್ತಿ ತಕ್ಕೆ ಅತಿತಲಾಗಿ ವಾಕ್ಯನಾತಿತವಾಗಿ ಆ ವಾಕ್ಯನಕ್ಕೆ ಪೊಬರ ಶಿವ ನಿಃಕಳತತ್ವ

೮೩

ವೆ ಸಕಲನಿಃಕಳ ತಾನಿತಾಯಿತದೆಂತೆಂದಡೆ। ಸದಾಶಿವತತ್ವ ಈಶ್ವರತತ್ವ ಮಹೇಶ್ವರತತ್ವ ಈ ಮೂರು ಸಕಲನಿಃಕಳತತ್ವ। ಯೋಗಿಗಳ ಧ್ಯಾನವ ಕೈಕೊಂಡು। ಶಾಸ್ತ್ರಪೂಜೆಯ ಕೈಕೊಂಡು। ಜಪ ತಪ ನೇಮ ನಿತ್ಯ ವೇದಾಗಮ

ಮಂಗಳ ಸ್ತುತಿಯನು ಕೈಕೊಂಡು। ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾರಣ ಪರಶಿವಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ। ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳ ಮೆತ್ತವಾಗಿ ಲಿಂಗವೆನಿಸಿತ್ತು। ಅದಕ್ಕೆ ಶರಚರ ...ತ್ಮವಯಂಗಳಿಲ್ಲ। ಅಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣಗೋಳಕಾಕಾರತೇಜೋಮಯ

ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯವ ಮಾಡುವದು। ವ್ಯಕ್ತ ಅವ್ಯಕ್ತ ಆನಂದ ಸುಖಮಯವಾಗಿದ್ದಿತಾದು। ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳ ತನ್ನೊಳಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು। ಅನಂತಕೋಟಿ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನುಳ್ಳ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗವು ಮ

ಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨॥ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಂಗಳ ಲಯಗಮನಂಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ। ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸರ್ವಸಮ್ಯಜ್ಞಸಲ್ಲಾಸ್ಯಕರ ನಿರ್ವಿಕಾರ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ಶನಾದ ಪರಮಾತ್ಮಕಲಿಂಗವು। ಪರಂಗು

ಹಂಕರಿಸನು। ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಮನಾದಿ ಪತಿ। ಯದ್ಧಾಮ ಶ್ರೀರಂ ತೇಜಃ। ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಪಂಚಸಾಕ್ಷಕಂ। ಯೆಂಬ ಪಂಚಶಾಖೆಯನೊಳಕೊಂಡು। ಅಘೋರ ಹೊಯಾನ ಮಹಾತ್ಮೆ ಹಯಾನ ಯೆಂದು ದಾಗಿ। ಅಸಮ ಲಿಂಗ... ಮಹತ್ತಕ್ಕೆ ಮಹತ್ತವಾಗಿಪ್ಪ

ಮಹಾಲಿಂಗದ ನಿಲುಕ್ಕೆ ತೆರನಾ ಮಹಾಲಿಂಗೆ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೩॥ ಪಂಚಶಕ್ತಿಯನು ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯವನು ಪಂಚಕಳೆಗಳನು। ಪಂಚಾತ್ಮರಂಗಳನು। ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮನನು ತಂನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು...

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಚಿನ್ಮಯನಾಗಿ ಚಿದ್ರೂಪನಾಗಿ ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶನಾಗಿ ಚಿದಾನಂದನಾಗಿ। ಸುಖದುಃಖವಯ ಮೋಹಂಗಳಿಲ್ಲದೆ। ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ। ಸರ್ವಚೈತನ್ಯಮಯನಾಗಿಪ್ಪ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗವು ಯಾ...

ಗವ್ಯೋಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೪॥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಬೆಂದುಂಟು ಅಭಿಂತ ...ಹೊಂದದೆ। ಸ್ವ... ಕಲಾ ಕ್ಷರ ಭಕ್ತಿ ಲಕ್ಷಸ್ಥಲಮೆಂದು ಸೂಲ... ಪ್ರ...

ಅಂಗಲಿ
ಂಗಾದ್ವ
ಯಸ್ಥಲ

ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಬೆಳ್ಳಾನಾದಸಂಮಂಧ। ವಿಕರಾಕ್ಷರ ಬೆತ್ತಾ ಬಿಂದುಸಂಮಂಧ। ವ್ಯಾಪಕಾಕ್ಷರ ಬೆಳಕಳಾಸಂಮಂಧ। ನಾದವೆ ಅಕಾರ। ಬಿಂದುವೆ ಉಕಾರ। ಕಳೆಯೆ ಮಕಾರ। ಈ ನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳಿಗಾಧಾರವಾಗಿರ್ಪುದು ಚಿತ್ತು। ಆ ಚಿತ್ತುನಾಮ
ಸ್ವರೂಪವೆ ಅದ್ವೈತಾನಂದವಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವನುಳ್ಳ ಆದಿಮಹಾಲಿಂಗವು। ಅನುಪಮಲಿಂಗವು। ಅನಾಮಯಲಿಂಗವು। ಅದ್ವಯಲಿಂಗವು। ಪರಮಲಿಂಗವು। ಪರಾಪರಲಿಂಗವು। ಖಂಡಾಂಡವ ನೊಳಕೊಂಡ ಅಖಂಡಲಿಂಗವು ಸ್ವಯಂ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರುಶಿವಬಿಟ್ಟ ಶೈವಪ್ರಭುವೆ॥ ಬ॥ ಂ॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತು ಅಖಂಡಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರಾಕಾರವಾದ ಲಿಂಗವು ಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಅಂಗಸ್ಥಲವೆಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಯಿತಾಗಿ। ಈ ಅಂಗಲಿಂಗಾದ್ವಯಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಅಂಗ
ಲಿಂಗಾದ್ವಯಸ್ಥಲ॥ ವಚನ॥ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೊಂದೆ। ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನವುದಯವಾಗಿ। ಆ ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆ ಅನಾದಿಶರಣನಾರೂಪಾಗಿ। ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತುವಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ। ಚಿಂತನವೆಂಬುದಾ ಹಾಂಗೆ ಬಿ
ಂನವಿಲ್ಲದಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರುಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತುವೆ ನಿಃಕಲಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ನಿಃಕಲಲಿಂಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನಚಿತ್ತುವುದಯವಾಗಿ। ಆ ಜ್ಞಾನಚಿತ್ತುವೆ ಶರಣನಾಗಿಹಾಗಿ ಆ ನಿಃಕಲಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರ
ಯವಾಗಿ ಚಿದಂಗಸ್ವರೂಪನಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಹೇಳು। ಆ ನಿಃಕಲಜ್ಞಾನಚಿತ್ತೆ ಬಳಿದು ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಾದಲ್ಲಿ। ಆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ನಿನು ಮಹಾಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರೆಯೆಂಬ ಕಳೆಯಿಂದ ನಾ
ನುದಯವಾಗಿ ಆ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಯವಾಗಿ ಐಕ್ಯನಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ಆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಶಕ್ತಿಯುದಯವಾಗಿ। ಆ ಪರಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ನಿನು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ಶಾಂ
ತಾತೀತೆಯೆಂಬ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನುದಯವಾಗಿ। ಆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಯವಾಗಿ ಶರಣನಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬಲ್ಲೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ಆ ಪರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಆದಿಶಕ್ತಿಯುದಯವಾಗಿ ಆ ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗದಿಂ
ದ ನಿನು ಶುದ್ಧಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಜಂಗಮಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನುದಯವಾಗಿ। ಆ ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ಆ ಆದಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ
ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯುದಯವಾಗಿ। ಆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ನಿನು ಬಿಳ್ಳಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಕಾರವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನುದಯವಾಗಿ। ಆ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಯವಾಗಿ ಘನಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ಆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುದಯವಾಗಿ। ಆ ಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ನಿನು ಗುರುಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನುದಯವಾಗಿ। ಆ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಯವಾಗಿ ಮಾಹೇಶ್ವ
ರನಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ಆ ಸುಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯುದಯವಾಗಿ। ಆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ನಿನು ಆಚಾರಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ। ಆ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನುದಯವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರ
ಯವಾಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತನಾಗಿಪ್ಪುದ ನಿಬತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಬಲ್ಲರು ಹೇಳು। ನಿನಿಂನ ಸ್ವಲೀಲೆಯಿಂದ ನಾನಾರೂಪಾದಲ್ಲಿ ನಿಂನ ಬೆಂಬಳಿ ಬಿಡದು ನಾನು ನಾನಾರೂಪಾಗುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ನೀನಾ ಬಾವರೂಪಾದಡೆ ನಾನು ಆರೂಪಾಗುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಶರಣಲಿಂಗವೆರಡ
[illegible] ಸಂಬುದ [illegible]। ಸ್ಥಾನ ಸುಖಾವಳಿ ಬೆಳಬಿಂದ ಅರಿದುದು ಅಖುತ್ತಪಾಲ್ಲದೆ। ಆಗಮಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರಿದುದು ಅಖುತ್ತಲ್ಲ। ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ। ಶ್ರುತಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಭ್ರಾಂತಿ ತೊಲಗದಾಗಿ। ಯೀ ಷಡುಸ್ಥಲಮಾರ್ಗದಲಸು ದ್ವೈತಾದ್ವೈತದಾಗಿ ಕೂಡಲಿ

...ಗುರುಲಿಂಗಾಂಗಸಂಬಂಧ ಸಮರಸೈಕ್ಯವ ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಪರತತ್ವವು ತಾನೆ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೧॥ ಆ ಶಿವಲಿಂಗ [illegible] ಸುಯಿಲ್ಲದಂದು। ಪರಶಿವ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೊಂದೆ ನೋಡಾ [illegible]
ನೆನೆಯದೆ ಅಭಿದರಸು ನೆನೆಯದಿ ನೆನಹು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಜ್ಞಾನ ನೆನಹುಲ್ಲದ ಘನವಸ್ತು ನೆನೆದ ನೆನಹೆ ಸಾವಯವಾಗಿ ಚಿತ್ತೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು। ಆ ಚಿತ್ತೆ ಸತ್ತು ಚಿತ್ತು ಆನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವೆಂಬ ಅಯಿದಂಗವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಃಕಲಶಿವತತ್ವವೆನಿಸಿತ್ತು [illegible]
ಆ ನಿಃಕಲಶಿವತತ್ವ ತಾನೊಂದೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಫಲನೆಯ ಭೇದದಿಂದ ಬೇರೆರಡಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಅದರಾಗೆ ಒಂದು ಲಿಂಗಸ್ಥಲ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗಸ್ಥಲ। ಹಿಂಗೆ ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂದು ಮಹಾಸ್ಥಲ ಉಪಾಸಕನೆಂದು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಹುದು ನೋಡಾ। ಆ ಉಪರಿ ಪವನ [illegible]
ದು ತೋರ್ಪನಾಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರೈಸಿ ಶಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತು। ಅಂಗಸ್ಥಲವನಾಶ್ರೈಸಿ ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತು। ಶಕ್ತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತು। ಭಕ್ತಿಯೆ ನಿವೃತ್ತಿಯೆನಿಸಿತ್ತು। ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯೆಂದು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಯಿತ್ತು। ಶಿವನ ಶಕ್ತಿ। ಲಿಂಗವಾಯು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಅಂಗವಾ [illegible]
ರನಾಯಿತ್ತು। ಶಕ್ತಿಯೂ ಆರು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಭಕ್ತಿಯೂ ಆರು ತೆರ
ಣಾಲಿಂಗ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂಬ ಲಿಂಗತ್ರಯವೆ ಒಂದೊಂದು ಲಿಂಗ
೮೪ ಂಗವೆಂದು ಎರಡು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಇಷ್ಟಲಿಂಗ
ಚಶಕ್ತಿ। ಶಾಂತಾತೀತೆಯೆಂಬ ಕಲಾಪರಿಯಾಯ
ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ। ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲಾಪರಿಯಾಯವನು
ಮೂರು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ।
ನಾಯಿತ್ತು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ। ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಮೂರು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ। ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು। ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು ಮೂರು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಆ ಭಾವಲಿಂಗ
ಮಹಿಮೆ ಎರಡೆರಡಾಗಿ ಆರು ತೆರನಾದವು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ। ಭಾವಲಿಂಗವು ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆಂದು ಎರಡು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂದು ಶಿವಲಿ
ಮ ಗುರುಲಿಂಗವೆಂದು ಆಚಾರಲಿಂಗವೆಂದು ಎರಡು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಹಿಂಗೆ ವಿಭಜಿಸಿವನು ಆರು ತೆರನಾದವು॥ ಶಾಂತಾತೀತೋತ್ತರೆಯೆಂಬ ಕಲಾಪರಿಯಾಯವನುಳ್ಳ ಚಿ
ವನುಳ್ಳ ಪರಶಕ್ತಿ। ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಕಲಾಪರಿಯಾಯವನುಳ್ಳ ಆದಿಶಕ್ತಿ। ವಿದ್ಯಾಕಲಾಪರಿಯಾಯವನುಳ್ಳ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ। ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಕಲಾಪರಿಯಾಯವನುಳ್ಳ
ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ। ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧ ಶಕ್ತಿ ಆರು ತೆರನಾಗಿ। ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಹಂಥಾ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಂ ಗರೂಪಾಯಿತ್ತು। ಇದು ಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥ ಇನ್ನು ಅಂಗ
ಯೋಗಾಂಗ ಭೋಗಾಂಗ ತ್ಯಾಗಾಂಗವೆಂದು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಾಯಿತ್ತು। ಈ ತ್ರಯಾಂಗವೆ ಒಂದೊಂದು ಎರಡೆರಡಾಗಿ ಆರು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಅದು ಹೇ
ಂಗೆಂದಡೆ। ಯೋಗಾಂಗವೆ ಐಕ್ಯನೆಂದು ಶರಣನೆಂದು ಎರಡು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ಭೋಗಾಂಗವೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದು ಎರಡು ತೆರನಾಯಿತ್ತು। ತ್ಯಾಗಾಂಗವೆ ಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂದು ಭಕ್ತನೆಂದು ಎರಡು ತೆರ
ನಾಯಿತ್ತು। ಹಿಂಗೆ ವಿಭಜಿಸಿದ ಕಲೆಗಳನು ಆರು ತೆರನಾದನು। ಸಮರಸಭಕ್ತಿ। ಆನಂದಭಕ್ತಿ। ಅನುಭಾವಭಕ್ತಿ। ಅವಧಾನಭಕ್ತಿ। ನೈಷ್ಠಿಕಾಭಕ್ತಿ। ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮಹಾಘನ [illegible] ಭಕ್ತಿ ತಾನೆ ಆರು ತೆರನಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಹಂಥಾ
ಶರಣಂಗೆ। ಅಂಗರೂಪಾಯಿತ್ತು। ಇದು ಅಂಗಸ್ಥಲ। ಇಂತು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲೆ। ಆ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲೆಯ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು। ಆ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ। ಅಂಗವೆಂದಕೆ ಶರ
ಣಾ। ಲಿಂಗವೆಂದಡೆ ಶಿವ। ಆ ಶರಣಂಗೆ ಲಿಂಗವೆ ಆವಾಗಲು ಪ್ರಾಣವು। ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆ ಶರಣನೆ ಆವಾಗಲು ಅಂಗವು। ಈ ಶರಣಲಿಂಗವೆರಡಕ್ಕೂ ಭಿ [illegible] ಯ ಭೇದಗಳಲ್ಲ ಹೇಳಿಂತೆ ಬಿಲ್ಲ। ಇದು [illegible]

ಅಸಾಧ್ಯವಂತ ಮಹೇಶನಾನೆಂದರೆ ಲಿಂಗಾಂಗವೆಂದರೆ ಶರಣ ।ಆ ಶರಣಾ ಲಿಂಗವೆರಡತ್ತುಳಿದ ವಿಭ್ರಮವೆಂಬುದನು ಸ್ವಾನುಭಾವ ಲಿಂಗ ಬೆಂದಿರ ಮರುಳು ಬಟ್ಟಲ ದ ।ಅಗಮ ಮುಕ್ತ್ಯವೆಂದ ಬುದ್ಧಿ ಅರಿವು ..

ಲ್ಲ ।ಅದಿನು ಕಾರಣಾವೆಂದಡೆ ।ಶ್ರುತಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪ ಲಿಂಗದಾಗ ।ಯೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗ ಯದ್ವೈತಾದ್ವೈತ ದರುಶ ತತ್ವನಿಯಲ್ಲ ।ಅದಿನು ಕಾರಣಾವೆಂದಡೆ ।ಯಿ ಮಹಾ ದ್ವೈತದ ಮಾರ್ಗ ಬಾರದ ಕಾರ ।ಆ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಬಂಧದ

ಮರಸ್ಥಿತ ಬತ್ತಿದ ಬತ್ತಿ ಬಾಂಬೆ ಬರಬಾಂ ಮ ಬೆಂದು ಬೆಳಂತೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ಬಾಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು ಬೆ ॥೨॥ ಸದ್ರೂಪು ಶರಣನಲ್ಲದೆ ।ಅಸದ್ರೂಪು ಶರಣನಲ್ಲ ।ಚಿದ್ರೂಪು ಶರಣನಲ್ಲದೆ ।ಅಚಿದ್ರೂಪು ಶರಣನ

ಲ್ಲ ।ಆನಂದಸ್ವರೂಪು ಶರಣನಲ್ಲದೆ ।ಅನಾನಂದಸ್ವರೂಪು ಶರಣನಲ್ಲ ।ಯಿ ಮತ್ತಾರಣಾನಿಂ ಮ ಶರಣಾಗುಳ ರಮ ನಿರ್ಮಳ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಶಿವಸ್ವರೂಪು ತಾನೆ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥

೩॥ ಸದ್ರೂಪವೆ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣ ನೋಡಾ ।ಚಿದ್ರೂಪವೆ ಚಂನಬಸವಣ್ಣ ನೋಡಾ ।ಆನಂದಸ್ವರೂಪವೆ ಪ್ರಭುದೇವರು ನೋಡಾ ।ಯಿ ಮೂವರ ಸದ್ರೂಪವಾದ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನೆ ಗುರು ।ಚಿದ್ರೂಪವಾದ ಚಂನ

ಬಸವಣ್ಣನೆ ಲಿಂಗ ।ಆನಂದಸ್ವರೂಪವಾದ ಪ್ರಭುದೇವರೆ ಜಂಗಮ ನೋಡಾ ।ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಪರತತ್ವ ತಾನೆ ಮೂರು ತೆರನಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ।ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೪॥ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ತಾ

ರಕಿ ರಣಾಂಗ ಆಗೂ ಆ ಸೂರ್ಯನಿಗು ಬಿಂನವುಂಟೆ ಯಿಲ್ಲ ।ಚಂದ್ರನಿಂದ ತಾ ಬೆಳಗೆಸಗೂ ಆ ಚಂದ್ರಗೂ ಬಿಂನವುಂಟೆ ।ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳ ಶಾಂತಿಗೂ ಆ ಅಗ್ನಿಗೂ ಬಿಂನವುಂಟೆ ।ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ತಾರದ

ಬೆಳಗಿನಗೂ ಆ ಜ್ಯೋತಿಗೂ ಬಿಂನವುಂಟೆ ।ಅಘೋರ ಅಪ್ರಮಾಣ ಅಪ್ರತಿಮ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಜ್ಯೋತಿ ಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಯಿಂದ ಜಾತವಾದ ಬಸವಣ್ಣಂಗೂ ಆ ಮಹಾಲಿಂಗ

ಕೂ ಬಿಂನವುಂಟೆ ।ಯಿದ ಬೆರಿಂಬ ಅ ಬಿಮ ಬು ಗವನಿ ನೆಂಬೆನ ಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೫॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ಗುರುರೂಪದೇಶ ದೊರಕೊಂಡಪರಿಯುಂಟೆ ।ಆದಿ

ಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧ ದೊರಕೊಂಡಪರಿಯುಂಟೆ ।ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ದೊರಕೊಂಬ ಪರಿಯುಂಟೆ ।ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರ

ಸಾದಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಪರಿಯುಂಟೆ ।ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಧಾರೆ ಧಾರಣ ಪ್ರಾಪ್ತಪರಿಯುಂಟೆ ।ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಣಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಯಾ

ವೆಂಟು ಪದ್ಧತಿ ರೂಪು ಪರಶಿವ ತಾನೆ ನೋಡಾ ।ಆ ಪರಶಿವಬೀಜ ಬೆಳೆತ್ತು ।ಆ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಶರಣನು ಪ್ರಭವಿಸಿ ।ಯಿದು ಕಾರಣ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ಶರಣನಾದ ಕಾರಣ ।ಸುಜ್ಞಾನಿ ಮಹಾನು ನೋಡಾ ಶರಣನು ಮಹಾಲಿಂಗ ಗು

ರು ಶಿವ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೬॥ ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಮನಂತ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬ ಸತು ಚಿತ್ತು ಆನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವ ಪ್ರಪರಶಿವನ ಚಿತ್ ಪ್ರಭೆ ಶಕ್ತಿ ಯಿಂದ ಪರಮ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿ ಮಧ್ಯಬಿಂದು ನೋಡಾ ।ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶ ಚಿತ್

ಮಯ ಬಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಪರತತ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಿ ಶರಣನುತ್ಪತ್ತಿ ।ಶರಣಾನಲ್ಲ ತಿ ।ಶರಣನ ಲಯ ಸ್ಥಾನ ಬಿಬಾ ।ಆನಂದಮಯ ಸ್ಥಾನದ ಚಿದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ತಾನೆಂಬ ಶಿವ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ..

...ದುಕತ್ತಲೆ ಬ ... ತಾನನಿರಂತರ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನಂ ಅನಾದಿ ಕೇವಲ ಮುಕ್ತನು ಇದನಿಃಕಲ ನಿರವಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮಯನು ನೋಡಾ ಶರಣನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೮ ॥ ಶಿವಾಂತನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಸ್ತು ತತ್ವ ...
ವಿಧಿಯ ... ನಾದಿ ಗತ್ತಲವ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ... ನವರ್ತನೆ । ಜೀವ ವಿರಕ್ತನೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿರ್ಣಯ ನಿಜಕೈವ ಜ್ಞಾನ ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯವನು ವಸ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥ ಚಾರ ಸಂತತಂ ನಶರಣ ಲಿಂಗಾತ್ಮಕ ಲಿಂಗಕ್ರಿಯ ಲಿಂಗ ... ನ ಲಿಂಗ ...
ಗಾಮುಕ್ತ ಮುಕ್ತನೊ ಮುಕ್ತ ಶರೀರ ಮರ್ತ್ಯ । ಅನಾದಿ ಕೇವಲ ಮುಕ್ತರೈ ... ದಿಂ ಮ ಶರಣರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೮ ॥ ಆದಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತಂನ ವಿನೋದಾರ್ತ್ಥಕಾರಣ ಶರಣನಾಗಿ ತೋರ್ತ್ರಿದ ದಿಕ್ಕಿನ ... ಮಾಡಿನುದಿವಸ
ದಿಗತ್ತಬಾಯಲಿ ಕೆರವ ನಿತ್ಯ ವೆನು । ಅನಾದಿ ಪರಶಿವ ತಾನೆ ಶರಣನೆಂಬ ವಾಖ್ಯ ಸತ್ಯ ಕಂಡಯ್ಯಾ । ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೯ ॥ ಚಿನ್ಮಯ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಚಿತ್ತಿಂ ಪ್ರಕೃತಿ ಸತ್ತು । ಆ ಚಿತ್ತಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣನು ದ್ವಿಬದನು ।

೫೨ ಋುದು ಕಾರಣ ಕಾಚಿನ್ಮಯ ಚಿದ್ರೂಪ ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶ ಚಿ ... ದ್ದಾತ್ಮನೆ ಶರಣನೆಂಬ ವಾಖ್ಯ ಸತ್ಯ ಕಂಡಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೦ ॥ ಅನಾದಿ ಕಮ್ಮಿಗಳಾಗಿ ಅವಾಂತರ ಮುಕ್ತರಾದವೆಂ ... ॥ ಆದಿ ಅನಾದಿ
ಶಿನಾ ಋುಲ್ಲದ ನಿರುಪಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುಪಮ ಶ ... ಕ್ರಿಜನಿಬತ್ತು ನೋಡಾ । ಆ ಕ್ರಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಶರಣನು ಕೈಬದನು । ಋುದು ಕಾರಣ ಅನಾದಿ ಕೇವಲ ಮುಕ್ತನೆ ಶರಣನೆಂಬ ವಾಖ್ಯ ಸತ್ಯ ಕಂಡಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವ
ಭುವೆ ॥ ೧೧ ॥ ಅನಾದಿ ಕಮ್ಮಿಗಳಾಗಿ ಅವಾಂತರ ಮುಕ್ತ ... ರಾದವೆಂದು ವೇದವ ಮಾಡಿನುದಿವಸಲ್ಲಾ । ಭವ ಬಾಧೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ । ಭವ ಪಾಶಂಗಳ ಹರಿಯದಿಪ್ಪುದರು ... ವದವರಿಯನೊಡಾ । ಋುದು ಕಾರಣ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ... ಮುಕ್ತರು ...
ಋುಳ್ಳಿಯ ಮುಕ್ತರು । ಋುರೆಂದು ಮುಕ್ತರಪ್ಪನಿಂ ಮ ... ಶರಣ ಋು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೨ ॥ ಅನಾದಿ ಮಲಿನಗಳಾಗಿ । ಅವಾಂತರ ... ಮುಕ್ತರಾದವೆಂಬವರೆಲ್ಲಾ । ಭುಲ್ಲದ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ...
ಮಿಥ್ಯದ ಭೂಮಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ । ಮರ್ತ್ಯಾದಿ ಹಾಳ್ ... ಲನುಂಡು । ಕಾಣದ ಕರ್ಮಂಗಳಿಂ ಕಂಡು । ಭವ ಭವದಲ್ಲಿ ಭಂಗಬಡುತಿಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ । ಋುದು ಕಾರಣ । ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಋುಗ ... ಕರು । ಅನಾದಿಯ ...
ಋು ... ಕ್ತರು । ಋುಂದೆಂದು ಮುಕ್ತಿಸಮಸರಾಗಿಪ ... ದವಾದಿಗಳಲ್ಲನಿಂ ಮಶರಣರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೩ ॥ ಅನಾದಿ ಮಲಿನರಾಗಿ । ಆದಿ ನಿನ್ಮಲರಾದವೆಂಬವು । ನಿಂಮ ಶರಣ
ದಿಗೆ ಮಲಮಾಯಾಕರ್ಮವ ಕಳ್ಳಿಸೆನುದಿವ ... ಮಾದಿಗರನೆನೆಗಂ ಮತ್ತೋರದಿರು । ಋುದು ಕಾರಣ । ಅನಾದಿ ನಿತ್ಯನಿರಂತರ ನಿರ್ಮಲ ನಿರಾವರಣರು ನಿಂಮ ಶರಣರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇ
ರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ಭಂಗಾರ ಚಿಂನ್ನದ ರೂಪಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಹೇಳಾ । ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ ಉದಯವಾದ ಶರಣರು । ಲಿಂಗರೂಪಲ್ಲದೆ । ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪಿಂದೆಂನಬಹುದೆ ಯನಲಾಗದು
ದಾ । ಶಿವನವಂಶವಾದ ಶರಣರಿಗೆ । ಮಲಿನಭಾವವ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮಹಾಪಾತಕರಿಗೆ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೫ ॥ ಅನಾದಿ ಪರಶಿವತತ್ವದಿಂದ ಚಿತ್ತ ...

ತ್ತು। ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪವೆಂಬ ಸವಿಂಗ ನೋಡಾ। ಆ ಚಿಸವಂಗನಿಂದ ನಾದಬಿಂದು ಕಳೆ। ಆ ನಾದಬಿಂದು ಕಳೆ ಸಮರಸವಾಗಿ ಅಖಂಡ ಗಾಪ್ರವಿಮಾನ್ಯ ಗಾಳ ಸಾಕಾರ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗಸ್ವರೂ
ಪವಾಯಿತು ನೋಡಾ। ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದಿಂದ ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯ ಮೂರ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಯಿತು ನೋಡಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಅನಾದಿ ಶರಣನ ಆದಿಲಿಂಗವೆಂಬ ನೆವಂಗನಿಂದ ಲಿಂಗ ಪಾದಶಾಕೃತಿ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೬೨॥ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸಂಕಸನೆಂದು ಎರಡು ಭಾವದುದಾಂದ್ವಿತವೆಂದೆನಬೇಡ ನೋಡಾ। ಬಿಂನಾದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಜಂಗಮ। ಚಿದ್ಬಿಂದು ಸ್ವರೂಪವೇ ಲಿಂಗ। ಈ ನಾದಬಿಂದುವಿಗೆ ಆಧಾರ
ವಾದ ಚಿತ್ಕಳಾ ಸ್ವರೂಪವೇ ಚಿನ್ಮಯ ಸಕನ ನೋಡಾ ಶಿವಂಗೂ ಸಕಂಗೂ ಬಿಂನ ಸಂಪಂತೆ। ಆ ಸಕಿಗೂ ಸಕಂಗೂ ಬಿಂನ ಸಂಪಂತೆ। ಇಲ್ಲವಾಗಿ। ದೇವ ಬೆ ಬಿಹಿಕ ಬೆಯೆಂ ಬಕಮ್ಮ ಸಾಂಡಿಗ ಮತಿವ
ಂತಿರವಿ। ನಿಂಮ ಶರಣರ್ಗೆ ನಿಮಗೆಯಿ ಂನೆಲ್ಲವೆಂದೆನು ಕಾಣಾ। ಶರಣಂಗೆ ಸಾತ್ವಿತ ಶಿವನಾದಕಾರಣ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೬೩॥ ನಂದಿ ಶರಣಂಗೆ
ರವಿ ರವಿರತ್ರ। ಧಾರ ಕಶೆಯ ಕಶಂ ಸುಕನ್ನಗೋ ಕವ್ವಗ। ಮೆ ಕಾತ್ರ ತ್ರಯಾಕ್ಷರ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಷಡಾಕ್ಷರ। ಸದಾಶಿವ ಯಾಕ್ಷರ ಮೂಪೆ ಕ್ಷರಹಾರ್ದ್ರ। ಘುಂ ಪಾಕನ್ನ ಗಜಕನ್ನ। ಮೆನ ಮುಖ್ಯಮ
ಖತ್ರಿಮುಖ ಚತುರ್ಮುಖ ಪಂಚಮುಖ ಷಣ್ಮುಖ ತಮುಖ ಸಹಸ್ರಮುಖ ಮೊದಲಾದ ಗನಾದಿ ಶ್ವರರು। ಇವರು ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಹಂ ಭಾವ ರಹಿತ ತತ್ವ ದ ಜ್ಯೋತಿಯಂ
ದಜ್ಯೋತಿ ಮದ್ರೆಸು ವಂತೆ ಮದ್ಯಬದಕುದ್ದಬಿ ದೂ ಪರಪ್ರಭು ಮದ್ದರು। ಅನಾದಿ ಮುಕ್ತರಲ್ಲ। ಅಪಾಂತ ಪಷು ಕ್ಷರಿಂಬಲವಲಕ್ಷಣ ನಾಯನಾಲಿಗೆ ಪಬಿನೆಂಟು ಜಾತಿ ಯುಕ್ತರ ಹಾನಕ್ಕೆ ಗಿಸವಿ
ಯೆಂಬೆ॥ ಆಶ್ಶಾನಗಾನಿ ಗತಶೈಲಪಕುಮ ದವಂತಿರವಿ। ಅವರಾಗಮವಂತಿರವಿ। ನಿಂಮ ಶರಣರಿಗೆ ನಿಮಗೆ। ಬೆ ಬಿಮಾಡಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಡಿವ। ಅಗಾನಿ ಪಾಲಿಸುರಯನಗಾಂ ಮೆಲಾ
ಬದಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೬೪॥ ಶಿವನೆ ಶರಣ ಶರಣನೆ ಶಿವನೆಂದೆಂಬಲು ಬಾರಿಂಗೆಂಬುದು ಶಿತ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಾಚಾಳರ ಕಳ್ಳವಲ್ಲದೆ। ಪರಮತತ್ವದ ಪಲ್ಲಸೋ
ಡಾ। ಶರಣನೆ ಲಿಂಗವೆಂಬುದು। ಯಥಾರ್ತ್ಥವಾದರೆ। ಇತರ ಮತದವೃತ್ತಿ ತಾಕ್ಷೈ ತದಶಾಸ್ತ್ರವಕೇಳಿ। ಅಹುದಾ ಅಲ್ಲವಾ ಎಂಬ ಸೋಯಿಂ ಲಾಯೆಂದು। ಸಂದೇಹಿಸದಿಹ। ಅದು ಅಜ್ಞಾನ ಸೋಗ್ರಂತ್ತವ
ಜ್ಞಾನದಯ ವಾದಶರಣರ। ಆದಿ ಮಧ್ಯ ಅವಸಾನವನ ಅರಿದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿಕ್ಕದಬಳಿಕ। ಇತರ ಮತದ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾಗಮಂಗಳ ತತ್ವ ಪ್ರಾಂತಿಗೆ ಪ್ರವಿಗೆಂಬೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಾದನಜ
ಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೬೫॥ ಸುಗುರ್ವ್ವಿನ ಬಳಿಗಿಂಗೆ ಕಾಲಿಲ್ಲಿ ಲಿಂಬಿನಗಡಿ ಡಿಯ ಲಿಂಬಿವರುಳೆ। ತಂನ ಮುಖವ ತಾಬಲ್ಲವೆಂಗೆ ಸಂನ ಡಿಯ

ಹಾದಪೂಸ್ತದ ಮುಂಚಿ ಮಾಳ್ಪ। ಅಂತಪ್ಪ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಬಿಡದೆ ಸ್ವಯಜ್ಞಾನಿಗೆ। ಒಂದಾಗಿ ಗಮನ ಬೇಡದೆ ಯೆಂಬ ಹೇಳ। ಆಗಮ ಸಿದ್ಧಿ ಯೆಂಬುದು ಲಾಗಲಿ ಗಲ್ಲಬೇ। ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಂದಾದಮ ... ಗಸುವಿತಿ।
ಸ್ವಾನುಭಾವಜ್ಞಾನಯುಳ್ಳರಿಗೆ ಉಳ್ಳವರೋ। ಉಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಶಿಷ್ಯಮಾನಾಳಿ। ಅದಕೆ ಸುಕೋರಂತೆ ಉಳ್ಳ। ಮಥಾಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಂಗಳು ಹ್ಲಾಗದು। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂಡೆ। ಅವೆಲ್ಲ ಗಲ ಮೇಲೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ದಪ್ಪದಾದ್ದರಿಂ ಪ್ರಸಾ
ದವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ಆ ಆಗಮ ದಪ್ಪೆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಮಾಣವ ಹೇಳ್ವವಾಗಿ। ಬೇಕಿಲ ವೆಲ್ಲಿಯ ಆಗಮ ತಪ್ಪೋ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ। ಪರಮ ವಿರಕ್ತರಾಗಮವೆ ಪ್ರಮಾಣ। ಮಹಾ ಶರಣ ...
ಬಾಹ್ಯವೆ ಪ್ರಮಾಣ। ಮಳಿದವೆಲ್ಲವು ನಿಶಾನ್ತಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೨೦॥ ಸುಧೆಯೊಳಗೆ ವಿಷವುಂಟೇ। ಮಧುರದೊಳಗೆ ಕಹಿಯುಂಟೇ। ದಿನಮಣಿಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಲುಂಟೇ। ಚಿದ್ದಿಂಗದೊಳಗೆ ಕಿಚ್ಚುಂಟೇ। ಅಮೃತ ಸಮುದ್ರ ...
೮೭ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಬೆವಿನ ಬಿಂದುವುಂಟೆ। ಮಹಾಜ್ಞಾ ನಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಶರಣರ ಲಿಂಗವೆಂದ ಬಳಿದ ಮಹಾತ್ಮಂಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಭ್ರಮೆಯುಂಟೇ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ವಿಶ್ವಾಸವು ದೃಢ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೨೧॥ ...
ಪ್ರಯೋಧಿಸಿ ನಮುಕ್ತನೆಂಬವನೊಬ್ಬ। ಪುರಾಧಿಷ್ಠಾ ವಮುಕ್ತನೆಂಬವನೊಬ್ಬ। ಕೃತ್ರಿಮ ಹೀನವಾಗಿ ಆತ್ಮನು ತಾನಿಂದ ತಾನೆ ಮುಕ್ತನೆಂಬುದು ಅದು ಅಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಾಂತ। ಆತ್ಮ ಪಶು ಪಾಶಬದ್ಧನು। ಅನಾದಿ ಮಲಯುಕ್ತ ...
ನಾಗಿ। ಪಶುವಾಗಿ। ಆತ್ಮನೊಬ್ಬ ಸಂಪಿಂಬ। ಅನಾದಿಯಾಗಿ। ಪಶುಪತಿಯಾಗಿ। ನಿಷ್ಕಲನಪ್ಪ ಶಿವನೊಬ್ಬನು ಬಿಟ್ಟು ಉಂಟೆಂಬ ಮ ... ಕೈಮಾಯಾ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮುಟ್ಟದಿಲ್ಲ। ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದ ...
ದ ಮುಕ್ತನೆಂಬೆ। ಆ ಮುಕ್ತಿಯುಳ್ಳಿಯಾ। ಪರಾ ಧೀನ ಮುಕ್ತನಲ್ಲದೆ ಯಹಿ ಕತ್ತಲಿಲ್ಲಾ ಯೆಂಬೆ। ಯಹಿ ಕತ್ತಲಿಲ್ಲದಾಗಲೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಹುಸಿ। ಮುಸಿಯೆಂದಾದರು ಬಿಟ್ಟಾದ ದುಂಟೆ। ಅಂಬರ ಮಾಸಿ ...
ತೋರ್ಪದರೆ ಬಿಳಿದ ಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ। ಮಲದಲ್ಲಿಸಿ ಕರೆಯ ಮಾಡಿ ತೋರ್ಪದರೆ ಬಿಳಿದಾಗಬಲ್ಲದೆ। ಉದು ಕಾರಣ ಸ್ವತಂತ್ರಯಂದಾ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲಾ ಯೆಂದೆ। ಉತ್ತರ ಮಧ್ಯಂಗ ಳಂತಿ ರಹಿ। ಪರಶಿವ ಪರಶಕ್ತಿ ಯಂದಸು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ...
ಲು ಬೆಯ ಮಾಡಬಹು। ಆಸು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯು ಗರ್ಭದ ಲಿ ಶಿವ ಶರಣಾನು ದಯ ಮಾದ। ಅಂತು ದಯ ಮಾಡಿರ್ದ ಶರಣಾನು। ಆಸು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯು ಸಂಗವ ಮಾಡಿ। ಆಸು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಯೋ ತ್ತಗಿ ತಾನೆಂಬ ಭಾವವ ಮೆಲು ಮುಟ್ಟದ ...
ತ್ತಾನೆ ಪರಶಿವ ತತ್ವದೊಳಗೆ। ದೀಪ ದೀಪ ಬೆರ ಸಿ ದಂತೆ। ರೂಪಿರ ದ್ದಳಿದು ಯಹಿ ಕಾತ್ತರವಾಗಿ। ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನಾದನಿ ಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನು। ದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ಅದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ...
ವೆ॥೨೨॥ ಲಿಂಗ ದಿಂದ ಶರಣರು ದಯ ಭಾಗ ವಿದ್ದಡೆ ಬಸವ ಚಂನಬಸವ ಪ್ರಭು ದೇವರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಯಹಿ ಪುರಾತನ ಮರಗಳಂಗಳಿಲ್ಲ। ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರವ ಬೆರಸಿದಂತೆ। ನೀರು ನೀರ ಬೆರಸಿದಂತೆ ತುಪ್ಪ ತುಪ್ಪವ ಬೆರ
ಸಿದಂತೆ। ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರಸಿದಂತೆ। ಲಿಂಗವ ಬೆರಸಿ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಯಾದರು ನೀತಾ। ಲಿಂಗದಿಂದ ಶರಣರು ಯಂ ಭಾಗ ವಿದ್ದಡೆ। ನೀಲಾಂಬಿಕೆ ಯಿಂ ದ ಲಿಂಗದಾಗಲೆ ತಂನಂಗವ ...

ಪರಂಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇರವಂಥ ಪಾದವನು ನೋಡಾ। ಅಂತಪ್ಪ ಪದಪ್ಪವ ಕಂಡು ಕಂಡು। ನಂಬಿ ಬಿಟ್ಟು ಅದು ಕಷ್ಟ ಸದ್ಭಕ್ತಫಲ। ಅದು ಅವರ ಗುಣಾ ವಿಶಿವನವರ ಯಾತ್ರ ಪಂಚ ನಗುಣಾ ನೋಡಾ। ಅದ್ರ ಪಂಚಮ
ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗವು ಅಲ್ಲಾ ಅಯೆಂಬುದು ಅಹುದು ಅಯೆಂಬುದು ಮುಕ್ತ ಮಹಾನಾಲಿ ಅಲ್ಲನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೪॥ ಆ ಬಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ವದಲ್ಲಿ ರೆಂಬ ಕನುದಿಯ ವಾಗಬಿದ್ದಕಡೆ। ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂ
ಪಂಚ ಗದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದ ಪರಿಯಂತೆ। ಆ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೆ ಹುಟ್ಟಿ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೆ ಲಯವಾದರೆ ವಸ್ತು ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನು। ಅನಾದಿಮುಕ್ತನಲ್ಲದೆ ಅಬಾಂತರಮುಕ್ತನೆಂಬ ಅಗಾನಿಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು॥
ಮೂರ್ತಿ ಸಕಲಲೋಕೋತ್ಪತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕಾಧಾರಕಾರಣ ವಾಗಿಯಹ। ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಂಗಳ ವಿಚಿತ್ರಕಾರಣವಾಗಿಯು। ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಿಜ ಚಿನ್ಮಯವಸ್ತು ಆ ದೇಕಮುಖದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಲಾಸರೂಪವಪ್ಪ
ಲಿಂಗಸ್ಥ ರುದ್ರಗಣಾಂಗಳು ಉದಯವಾದರು ನೋಡಾ। ಆ ರುದ್ರಗಣಾಂಗಳು ಮತ್ತೂ ಜಗತ್ಪಾವನಕಾರಣ ಮತ್ತದರಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದಡೆ। ಅದೇನು ಕಾರಣ ಮಾದಿಯ ವಾದರು। ಹಾಸನಾಗು ನಾ
ವಿಲ್ಲದೆಯೆಂದು। ಸಂದೇಹಾಸುವ ಅಲ್ಲ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣ ನಾನಾಯ ನಾಡಲಗೆಯ ಯಮದೂತರು ಕೆಲಕ್ಷಮ ಮೆ ಅವರಿಗೆ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ವಿಶಿವನ ನಿಸಾಕ್ಷಿ
ಅಮಾನಿ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೪॥ ದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ಅದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ಕಾಣಬೋ ಶರಣ। ದ್ವೈತಾದ್ವೈತವೆಂಬ ಉಭಯ ನೆಯ ನಿಲ್ಲದು ವಿರಹ ಮಾಹೇಶ್ವರನು ಪರ
ಶಿವನ ನಿರ್ವೃತ ತತ್ಪ್ರಯಾನಂದ ಸುಖಿ ಪರಶಿವನ ಪರಮತೇಜದ ಬಿಬೀಜ। ಪರಶಿವನ ಪರಮಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಮಯ। ಪರಮಾನಂದದ ನಿರುಪಮ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಭಾಕಿರಣ ಚೈತನ್ಯದ
ಶರಣಾ ಸಿಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೫॥ ತ್ರಯಂತು ಲಿಂಗಾಂಗಸ್ಥಲವನೆಯ್ದ ಶಿವತತ್ವ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಣವಾಗಿ ಪಂಚಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗಸ್ಥ
ಲವನೆಯ್ದಿತ್ತೆಂತೆಂದಡೆ॥ ಮುಂದೆ ಪಂಚಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಪಂಚಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥ ವಚನ॥ ನಿಃಕಲ ಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯವಪ್ಪು। ಆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತ್ಯಾತೀ
ತ್ತರೆಯೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರೆಯೆಂಬ ಕಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗ। ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮುಕ್ತ ಸಾದಾಖ್ಯ। ಆ ನಿರ್ಮುಕ್ತ ಸಾದಾಖ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ವವೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿ
ಆ ಪ್ರತಿಯೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನೆಂಬ ಮೂರ್ತಿ ಕ್ಷನು। ಆ ಶಿವನೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ। ಉಪಮಾತೀತನು। ಆ ಉಪಮಾತೀತನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು। ಅಂತು ಮಹಾಸಾದಾಖ್ಯ ಸಾದಲಿಂಗ
ನಿಃಕಲ ಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಶಕ್ತಿ। ಆ ಪರಶಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತ್ಯಾತೀತೋತ್ತರೆಯೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ಶಾಂತ್ಯತೀತೋತ್ತರೆಯೆಂಬ ಕಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ। ಆ ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿ। ಆ ಮಹಾಶಿವನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆಂಬ ಕಲೆಯ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನು। ಆ ಸದಾಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ। ಯಿಂತು ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿ॥ ಆ ನಿಃಕಲ ಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿಶಕ್ತಿ। ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ಕಲೆಯ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ। ಆ ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ। ಆ ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿ। ಆ ಬಿಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಕರ್ತಾರನೆಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ। ಆ ಕರ್ತಾರನೆಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ। ಆ ಈಶ್ವರನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಯು। ಯಿಂತು ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿ॥ ಆ ನಿಃಕಲ ಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ। ಆ ಇ
೮೭ ಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಕಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ। ಆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ। ಆ ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರುದ್ರನೆಂಬ ಕಲಾಮೂ
ರ್ತಿ। ಆ ಮಹಾರುದ್ರನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಂಬ ಪ್ರಸಾದಿ। ಆ ಭಾವನೆಂಬ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರುದ್ರ। ಆ ರುದ್ರನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ। ಯಿಂತು ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿ॥ ಆ ನಿಃಕಲ
ಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ। ಆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ಕಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ। ಆ ಗುರುಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯ। ಆ ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯ
ದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿ। ಆ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯನೆಂಬ ಮಾಹೇಶ್ವರ। ಆ ಚೈತನ್ಯನೆಂಬ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು। ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಅಪ್ಪು॥ ಯಿಂತು ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿ॥ ಆ ನಿಃಕಲ ಶಿವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ। ಆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಕಲೆ। ಆ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಕಲೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ। ಆ ಆಚಾ
ರಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯ। ಆ ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭವನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿ। ಆ ಭವನೆಂಬ ಕಲಾಮೂರ್ತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತ। ಆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತ
ನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ। ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ। ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನರರು ಸುರರು ಅಸುರರು ಅಂಡಜ ಸ್ವೇದಜ ಉದ್ಭಿಜ ಜರಾಯುಜವೆಂಬ ಸಕಲ ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದವು। ಯಿಂತೀ ವೆಲ್ಲ ಶಿವ
ನ ನೆನಹು ಮಾತ್ರದಿಂದಲಾದವು। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧ ॥ ವಸ್ತುವೆಂದಡೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ನಾಮ। ಆ ವಸ್ತು ತಾನಿಂತಪ್ಪ ವಕಲ್ಪಿಸಿ। ಆ ಹಾವಿನಿಂದ ಮಾಯು ಮವಕಲ್ಪಿಸಿ। ಆ ಮಾಯ

ಶಿಂಬಕೋಣದ ಹುಟ್ಟಿತು। ಆ ಕೋಣದಿಂದ ಪರಶಿವ ಪ್ರಪಂಚ ಹುಟ್ಟಿತು। ಆ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಇಂತಿ ಪೆಲ್ಲವ ನಿನಾಗಿಂದ ಬೇರಾದೆಯ ನಿಬೆಡಾ ಹೆಂದಡೆ ಮಾದ ಮಶಾಶಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ಪರಶಿವನಿಂದ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ ಆ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಶಿವ ಆದಿಯ ಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂಬ ಪಂಚಶಕ್ತಿಗಳು ಹುರುದೆಯ ಬಾದರು ನೋಡಾ। ಆ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲೆ
ಆ ನಿವೃತ್ತಿ ಕಲೆಯಿಂದ ಮಹಾಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಜನನ ನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೩॥ ಅನಾದಿಯಾಗಿ ಶಿವನಾವ್ಯಂಟು ಮಾಯೆ ಯಹಂಟು
ಆತ್ಮನ ಪಿಂಡಾಂಡದ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಲೆ ವ್ಯಾ। ಆದಿ ಅನಾದಿ ಸುರಾಳ ನಿರಾಳವಿಲ್ಲದಂದು ಮಾಯೆಯ ಮೂಕಾಕಾರ। ಅತ್ತನ ಮೂಕಾಕಾರ ಮಹಾದೇವ ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಇರ್ದನೆಂಬುದು ಕಾಣಬಂದಿತು ನೋಡಾ। ಶಿವಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಆ ಲಿಂಗನಿ
ಶ್ಚಿಂತದಿಂದ ಮಾಯೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಮಾಯೆಯಿಂದ ತತ್ವಂ ಪ್ರಪಂಚಾದಿ ಆಕಾರಾದಿ ಆಕಾರಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ನೋಡಾ। ಶ್ರೀಂಗೆ ನಿಂವನೆನೆ ನಿಜ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತ್ರೈಜಗ ಹುಟ್ಟಿತು ನೋಡಾ।
ತ್ರೈಜಗಂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತ್ರಿಸ್ಥಲವೆಂಬಂಗಳಿಗೆ ನಿನೆಕಾರಕಾವಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೪॥ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿಃಕಲಶಿವತತ್ವದಿಂ ನಿಂದ ತಾನೆ ಅಖ
ದಖಿಳ ಪೂರ್ಣ ನಿಃಕಲಶಿವತತ್ವ ತ ಂ ನಿಂದ ತಾನೆ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೋಳಕಾಕಾರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಲಿಂಗದ ಮಧ್ಯದ
ಲ್ಲಿ ಜನಿಂಪ ಪ್ರಕೃತಿಯದಯ ಬಾಗುವ ಬಾಂಗೆ। ಆ ಲಿಂಗದ ತಂನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನಾಗಿ। ಸಕಲ ನಿಃಕಲ ಬಾಗಿ ಪರಶಿ
ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪಂಚಸಂತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಜದಶ ಪಂಚವಕ್ತ್ರ ಪಾದತನು ವೇಷಶುದ್ಧ ಸ್ಫಟಿಕದ ವರ್ಣದ ಧಾತಿನಿಂದ ಬಾಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿ। ಆ ಸದಾಶಿವನ ಈಶಾ
ನ್ಯಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ತತ್ಪು ರುಷ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಾಯು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಅಘೋರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ವಾಮದೇವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪು ಹುಟ್ಟಿತು। ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖ
ದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ। ಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ। ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಗಾಪ್ಪ॥ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದನು। ಇಂತು ಪ್ರಕೃತಿ ಅಷ್ಟತೆ ಜಯ ಯೆ ಆಕಾಶ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ
ಆತ್ಮನೆಂಬ ಶಿವನ ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳಾಯಿ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಾಯಿತ್ತು। ಆ ಜಗತ್ತಾವಾವೆಂದಡೆ। ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಂಗಳು ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಂಗಳು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಂಗಳು ಸಪ್ತಕುಲಪರ್ವತಂಗಳು। ಸಮಸ್ತ ಗ್ರಹ
ಸ ತಾರಾಪದಂಗಳು ಂಗ ಚಿತ್ರ್ಯ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ವಂ ಪ್ಪೆಂದ ಪೆನಿಸಿತ್ತು। ಇದು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೫॥ ಶಿವನಾವ ಕಾಲದ ಆತ್ಮ ನಾವಕಾಲ ನಾಗಂ ಪಿ

ಯೋಗಾಮಂತ ... ಯೆ ಮಹಾನೆ ವ। ಆತ್ಮ ಅನಾದಿಯೋ ಮಾಯೆ ಅನಾದಿಯೋ ಶಿವನು ಅನಾದಿಯೋ। ಬಾಯೋ ಮಾಯೆ ತ್ರಿತಯವು ಅನಾದಿ ಹೇಳಿದೆ। ತಾ ವಿಮಲ ದಿದೆ ನಾ। ಅನಾದಿಯೆಂದರೆ ಆತ್ಮನು। ಶಿವನು ಅ
ತ್ಮನು ಮಾಯೆ ಯೋಮಾಲು ಉಳ್ಳದೆಂದು। ನಿತ್ಯನಿರಂಜನವ ರಹಿತ ತತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತ ಶಿವನೆಂಬುದು ಯತಾರ್ಥವಲ್ಲದೆ। ಯಳಿದ ವೆಲ್ಲ ಹುಸಿ ಸಂಶಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೮॥ ಯುವ ... ತಾ
ದೇಹ ಮಾಯೆ ಯೋ ಆತ್ಮನು ಮತ್ತು ತ್ರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯ ಕಾರಣಗಳಾಗುತಿಪ್ಪ ಯುಸಿದ್ಧಾ। ಶಿವನೆಯ ತ್ರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳ ತಾತನು ನಿತ್ಯನಾಗಿಪ್ಪನು ನೋಡಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಅನಿತ್ಯವಾದ ಪಶುಪಾಶಂಗಳ ನಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಅದು ಅ
೮೮ ಜ್ಞಾನ ನೋಡಾ। ಶಿವಜ್ಞಾನ ನೋದ ಯುದಿ ರಿದತಿ ವಿದು ನೋ ಇದರಿ ಶಿವತತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯ। ಯಳಿದವೆಲ್ಲ ಅನಿತ್ಯಕಾಣಾ। ಪಿಂಗಿಂದು ಕಂಡರಾಗೆ ನಿನೆಸೊ ಡಾಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೯॥ ಆತ್ಮನಾಯ
ಂತ ಮಲಮಾಯಾಕರ್ಮ ಸಂಗಕ್ಕೊಳಗಾಯಿತು। ಶಿವ ನು ಸಂಪುಟ್ಟು ಯೆಂದರೆ। ಶಿವನೆನು ಪುತ್ರ ಮಾನ್ಯನಗಾ ಖಂಡಿತನೆ। ಶಿವನೆನು ಕಿಂಚಿಜ್ಞನೆ ಸರ್ವಜ್ಞನೋ। ಶಿವನೆನು ಪರಿಪೂರ್ಣನೋ ನಾದಡೆ ಯಲ ಮಾಯೆ
ಕರ್ಮಸಂಗದಿ ಬದ್ಧನಾದ ದು ಹೋಗೆ। ಖಂಡಿತನೆ ಂಬೆನಗೆ ಶಿವನೊಂದು ಮಾಡೆಂಬುದು ಪುನಃ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೆ। ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂಬುದು ಹುಸಿಯೆ। ಆದರೆ ಕಿಂಚಿಜ್ಞನೆಂ ಸು। ಕಿಂಚಿಜ್ಞನೆಂಬುದು ತ್ರಿ
ಂತೆ। ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಹಿಮಾದ ವಸ್ತುವಿನ್ನೊ ಬ್ಬನೆಯಾಗಿ। ಪ್ರತಿಯುಳ್ಳದು ಶ್ರುತಿಮನಿನೆಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೦॥ ಅನಾದಿ ಯೋಗಿ ಪಶುಪಾಶ ಮಲಮಾಯಾ ಕರ್ಮಂಗಳಿಂದ ...
ಗವನೊಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ತೃ ಬಿಟ್ಟು। ಯೆಂಬಿ ಂದು ಜಗವಿದಿತು ನಿತ್ಯವೆಂಸು। ಯೆಂಬೆಂದು ಜಗವಿದಿತ್ತೆಂಬೆಯಾದಡೆ। ಶಿವನ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಸಂ ಹಾರ ತಿರೋಭಾವ ಅನುಗ್ರಹವೆಂಬ ಪಂಚಕೃತ್ಯಂಗಳು
ಜಯೆಂಸು। ಶಿವನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರ ಕರ್ತೃಗಳ ಹಾದಡೆ ಜಗತ್ತಿನ ಶಿವನ ನೆನಹು ಮಾತ್ರದಿಂ ದೇಹುಟ್ಟುತ್ತಲ್ಲದೆ। ಯೆಂದು ಮಂಟಪ ಬುದ್ಧಿ ವಾದಿಗಳ ಮತವಲ್ಲದೆ। ವೀರಶೈವರ ಮತವಲ್ಲ। ವೀರಶೈವರ ಮ
ತ ಪಂತಂದಡೆ ... ನೆಗಂಬ್ಧರ ಪಾರುಬಿ ಯೋಗಿ। ತಿನ ತರಂಗ ಬುದ್ಬುದಗಳ ಕರಾದಿಗಳು ತೋರಿದಡೆ। ಆ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗಿ ತೋರಬಲ್ಲವೇ। ಆ ಪರಶಿವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳು ತೋರ್ದಡಗುವಗಳು ಮತ್ತೆ
ತ್ರಿಯಾಗಿ। ಮತ್ತೆಯೆ ಅಡಗುತ್ತಿಪ್ಪವು ನೋಡಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಜಗತ್ತು ಇತ್ತೆಂದೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೧॥ ಪಶುಪಾಶಮಲಮಾಯಾಕರ್ಮಂಗಳು। ನಿತ್ಯವೆಂಬಿರಿ ತ್ರಿ
ಶ್ರೀ ಹಾದಡೆ। ಪಶುಪಾಶ ಲಿನಿರ್ಮಿತಂ। ಪರಮಾತ್ಮ ಸದಾಶಿವ ಯೆಂದು ದಾಗಿ। ಇದಂ ಮಲತ್ರಯಂ ದಾಹುಂ। ಗುರುಕೊಂಡ ... ಯೆಂದುದಾಗಿ। ಪಶುಪಾಶ ಮಲಮಾಯಾಕರ್ಮಂಗಳು। ಗುರು ... ಶಿವಪ್ರಸಾ
ದದಿಂದ ಬೆಳಕಿನ ತಿಕ್ಕಾಡು। ಪಶುಪಾಶ ಮಲ ಮಾಯಾಕರ್ಮಂಗಳು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇದು ತಿದ್ದಾಡು। ಶಿವ ಮಂತ್ರಾನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವ। ಅಜ್ಞಾನ ಯುವ ನಿತ್ಯ ಬೆಂಬ ... । ನಿತ್ಯ ಬೆಂದೆಯಾದಡೆ।

ಮನೋಮಯಕ ಪಸ್ಥಲಂಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಪಂಚಮಹಾಲಿಂಗದ ವಿಳ್ಳಂಬಂ ಸು। ಮೂಲಮಾಗಿಯುಳ್ಳ ಸಂಗಳು ಯಿದು ಆದಿ ಸಂಬಂಧ ಶಿವೆಯಿಂಬ ನವಿಮುಕ್ತಿಯುಳ್ಳಂಥಾ ದೇಹ। ಮುಕ್ತಿಯಂತೆ ಪರಿಪಾಲಿಸು

ಮಹಾಶರಣಸ್ಥಲಂಗಳ ನಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಅಬದ್ಧ। ಅದು ನಿತ್ಯವಾದಾಗದೆ। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಂಗಳಿಲ್ಲಾಯೆಂಸು। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಗಳುಳ್ಳಂಥಾದಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯವೆನಬಹುದೆ। ಪೃಥ್ವಿಯು ಜಲದಲ್ಲಿ ಅ

ಪ್ಪುವಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪುವಿನಲಯ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ। ಅಗ್ನಿಯಲಯ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ। ವಾಯುವಿನಲಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ। ಆಕಾಶದಲಯ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ। ಆತ್ಮನಲಯ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಯಿಂತೆ ಪೃಥ್ವಿಯಾದಿ

ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಯೀ ಕ್ಷಮವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಲಯವಾಗುವದರಿಂದ ತತ್ವಂಗಳೆಲ್ಲ ಲಯ। ಸಮಸ್ತ ತತ್ವಂಗಳೆಲ್ಲಕು ಲಯ। ಯಿಲಯಗಮನಂಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವಾದ ಶಿವತತ್ವವೊಂದೆ ನಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮರಿ

ದವೆಲ್ಲವು ನಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ಮತ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಬದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದ॥೧೦॥ ನೆನೆವಡೆಲ್ಲದ ಘನವಸ್ತು ಜಗತ್ರಿ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಕಾರಣ ನೆನದು ನೆನವಾತ ಸಾಂಬಯವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಆ ನೆನಹು ಅದಾದು

ಬಳಿಕ ಮುಖವೆಂದು ಯಿರದು ಮತ್ತೆ ಅನಾದಿ ಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಅದಾಯಿಬದ ಪ್ರಕೃತಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಯಾದ್ಯಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಜಬಿಸ್ತರಿಯ

ಪಿಂಡಸ್ಥಲ ವಾದ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಯ ಸಾಮಾರ್ಥದ ಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥಗಣರು ಪ್ರಗಣ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾತನಂಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರಯ್ಯಾ। ಹೀಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಬದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವಿನ ನೆತ್ರ

ಕ್ಕೆ ಯಿರದು ಪ್ರೇರಿಯಾಯಬಾರದು ಪುಶಾ ನೀರೂ॥೧೧॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತು ಪಂಚಮುಖ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವನೆಯು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದು ಅಯಿದು ಪ್ರಕ್ಷಾಳದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮಹಾತ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗ್ಯೇ ಪಂಚಮಾತವಿದೆ

ಹೆ ಆತ್ಮನೆ ದೇವಿಯಾದ ಕಾರಣ ದೇವಾದಿ ಲಿಂಗ ಂದುಮ ಎರಡು ಸಮರಸವಾಗಿ ಪಿಂಡವೆನಿಸಿತ್ತಾಗಿ। ಯಿಂದೆ ಪಿಂಡಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ಪಿಂಡಸ್ಥಲ ವಚನ॥ ವಸ್ತುವೆಂದ ಚೇತನಂದ ಮಾದನಾಮ। ಆದನಳವಿ

ನಿಂದ ಆತ್ಮಜನನ। ಆ ಆತ್ಮನಿಂದ ಆಕಾಶವುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆಕಾಶದಿಂದ ವಾಯುಜನಿಸಿತ್ತು॥ ಆ ವಾಯುವಿನಿಂದ ಅಗ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಆ ಅಪ್ಪುವಿನಿಂದ ಪೃಥ್ವಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು।

ಯಿಂತಿತ್ತೆಲ್ಲ ಯಿ ಶಿವನ ಮುಖದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೆಂದ ಅದಿಮೂರು ಯಿಂತು ಹುಟ್ಟಿದ ಪಂಚಭೂತಂಗಳೆ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಯುಕ್ತವಾಗಿ ದೇಹವಾಯಿತ್ತು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ। ಆಕಾಶದಿಂದ ಲ

ಂತರೆ ... ತ್ರ ಯಿಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು। ವಾಯುವಿನಿಂದ ಪಂಚಪ್ರಾಣ ವಾಯುಗಳಾದವಯ್ಯಾ। ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವಯ್ಯಾ। ಅಪ್ಪುವಿನಿಂದ ಶಬ್ದಾದಿ ಪಂಚವಿಷಯ

ಯಿಂ ... ವಯ್ಯಾ। ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ನಾನಾವಿಧ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವಯ್ಯಾ। ಯಿಂತಿವು ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಯುಕ್ತವಾಗಿ ಶರೀರವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ।

[illegible] ಚತುಷ್ಟಯಂಗಳು ಹು— ಕ್ಷಿದಯು | ವಾಯುವಿನಿಂದ ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳೆಂದಪಯ್ಯಾ | ಅಗ್ನಿಯಿಂ ಬಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಮಕ್ಷಿದವಯ್ಯಾ | ಅಪ್ಪುವಿನಿಂದ [illegible]
ಂಚವಿಷಯಂಗಳು ಮುಕ್ಷಿದವಯ್ಯಾ | ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದಲಾ [illegible] ಚವಿಶತಿಸಂಭ್ರಯಂಗಳು ಮುಕ್ಷಿದವಯ್ಯಾ | ಯಿಂತಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳು ಶಿವಾಗಿ [illegible] ಶಕ್ತಿಶರೀರವಿತವಯ್ಯಾ | ಅದೆಂತೆಂದಡೆ | [illegible]
ಶಿವ ಆಕಾಶವ ಬೆರಸಲು ಜ್ಞಾನವು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಆಕಾಶ ವಾಯುವ ಬೆರಸಲು ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಆಕಾಶ ಅಗ್ನಿಯ ಬೆರಸಲು ಅಹಂಕಾರ ಮುಕ್ಷಿತ್ತು | ಆಕಾಶ ಅಪ್ಪುವ ಬೆರಸಲು ಬುದ್ಧಿಯು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಆಕಾಶ ಪೃಥ್ವಿ-
ಯ ಬೆರಸಿದಾದ ಚಿತ್ತವು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಯಿಂತಿ ಅಂತರಂಗ ಚತುಷ್ಟಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯವಯ್ಯಾ || ವಾಯು ಆಕಾಶವ ಬೆರಸಿದ ಡಾ ಸಮಾನವಾಯು ಜನನ | ವಾಯು ವಾಯುವ ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿ ಉದಾನವಾಯುವಿ-
ನ ಜನನ | ವಾಯು ಅಗ್ನಿಯ ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನವಾಯುವಿನ ಜನನ | ವಾಯು ಅಪ್ಪುವ ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿ ಅಪಾನವಾಯುವಿನ ಜನನ | ವಾಯು ಪೃಥ್ವಿಯ ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನ ಜನನ | ಯಿ-
ಂತಿ ಪಂಚವಾಯುವಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯವ್ಯಾ | ಅಗ್ನಿ ಆಕಾಶವ ಬೆರಸಲು ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯದ ಜನನ | ಅಗ್ನಿ ವಾಯುವ ಬೆರಸಲು ತ್ವಗೇಂದ್ರಿಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯವಯ್ಯಾ | ಅಗ್ನಿ ಅಗ್ನಿಯ ಬೆರಸಲು ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿ-
ಯದ ಜನನ | ಅಗ್ನಿ ಅಪ್ಪುವ ಬೆರಸಲು ಜಿಂಹೇಂದ್ರಿಯದ ಜನನ | ಅಗ್ನಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಬೆರಸಲು ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ | ಯಿಂತಿ ಪಂಚ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯವಯ್ಯಾ | ಅಪ್ಪು ಆಕಾಶವ ಬೆರಸಲು
ಶಬ್ದವು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಅಪ್ಪು ವಾಯುವ ಬೆರಸಲು ಸ್ಪರ್ಶನವು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಅಪ್ಪು ಅಗ್ನಿಯ ಬೆರಸಲು ರೂಪವು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಅಪ್ಪು ಅಪ್ಪುವ ಬೆರಸಲು [hole] ರಸವು ಕ್ಷಿತ್ತು | ಅಪ್ಪು ಪೃಥ್ವಿಯ ಬೆರಸಲು ಗಂಧವು ಕ್ಷಿತ್ತು |
ಯಿಂತಿ ಪಂಚವಿಷಯಂಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯವಯ್ಯಾ || ಪೃಥ್ವಿ ಆಕಾಶವ ಬೆರಸಲು ವಾಗೇಂದ್ರಿಯದ ಜನನ | ಪೃಥ್ವಿ ವಾಯುವ ಬೆರಸಲು ಪಾಣೀಂದ್ರಿಯದ ಜನನ | ಪೃಥ್ವಿ ಅಗ್ನಿಯ ಬೆರಸಲು ಪಾದೇಂದ್ರಿಯದ ಜನನ
ನ | ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪುವ ಬೆರಸಲು ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದ ಜನನ | ಪೃಥ್ವಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಬೆರಸಲು ಪಾಯುವಿಂದ್ರಿಯದ ಜನನ | ಯಿಂತಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ | ಯೀ ತತ್ವಂಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಭೂತಾಶ್ರಯವಾ-
ಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಬಗೆ ಆರ್ತಿ ನೋಳ್ಪನು | ಯಿಂತಪ್ಪ ಪೃಥ್ವಿ ಮತ ತತ್ವಂಗಳ ಬಿಡಲೆಂದಡೆ ಯುಳು ಯೋಗ್ಯವಯ್ಯಾ | ಆಕಾಶದ ಭಾಗಗಳು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನ | ಆಕಾಶದ ಭಾಗಗಳು ಹೇಯು ಮನಸ್ಸು | ಆಕಾಶದ ಭಾಗಗಳು ಅಗ್ನಿಗೆ ಅ-
ಹಂಕಾರ | ಆಕಾಶದ ಭಾಗಗಳು ಅಪ್ಪುವಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ | ಆಕಾಶದ ಭಾಗಗಳು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಚಿತ್ತ | ಯಿಂತಿ ಆಕಾಶದ ಪಂಚಕ ತ್ರಿಯವಯ್ಯಾ | ವಾಯುವಿನ ಭಾಗಗಳು ವಾಯುವ ಧ್ಯಾನ ವಾಯು | ವಾಯುವಿನ ಭಾಗಗಳು ಆಕಾಶ ಸಮಾನವಾಯು | ವಾಯು-
ವಿನ ಭಾಗಗಳು ಅಗ್ನಿ ವ್ಯಾನವಾಯು | ವಾಯುವಿನ ಭಾಗಗಳು ಅಪ್ಪು ಅಪಾನವಾಯು | ವಾಯುವಿನ ಭಾಗಗಳು ಪೃಥ್ವಿ ಪ್ರಾಣವಾಯು | ಯಿಂತಿ ವಾಯುವಿನ ಪಂಚಕ ತ್ರಿಯವಯ್ಯಾ | ಅಗ್ನಿಯ ಭಾಗಗಳು ಅಗ್ನಿ ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯ | ಅಗ್ನಿ-
ಯ ಭಾಗಗಳು ಆಕಾಶ ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ | ಅಗ್ನಿಯ ಭಾಗಗಳು ವಾಯು ತ್ವಗೇಂದ್ರಿಯ | ಅಗ್ನಿಯ ಭಾಗಗಳು ಅಪ್ಪು ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ | ಅಗ್ನಿಯ ಭಾಗಗಳು ಪೃಥ್ವಿ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ | ಯಿಂತಿ ಅಗ್ನಿಯ ಪಂಚಕ ತ್ರಿಯವಯ್ಯಾ || ಅಪ್ಪುವಿನ [illegible]

ಳಗನಾ ಅಪ್ಪುರಸ। ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣಂ ಆಕಾಶಕಲೆ। ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ವಾಯು ಸ್ಪರ್ಶನ। ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿರೂಪು। ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಗಂಧ। ಯಿಂತೀ ಅಪ್ಪುವಿನ ಪಂಚೀಕೃತಿಯಯ್ಯಾ॥ ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗ
ಣ ಪೃಥ್ವಿ ಪಾಯುವಿಂದ್ರಿಯ। ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ವಾಗೀಂದ್ರಿಯ। ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ವಾಯು ಪಾಣೀಂದ್ರಿಯ। ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ಪಾದೇಂದ್ರಿಯ। ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ। ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ … ಯಿಂತೀ ಪೃಥ್ವಿ
ಪಂಚೀಕೃತಿಯಯ್ಯಾ। ಪಂಚಮಹಾಭೂತಂಗಳು ಪಂಚೀಕೃತಿಯನೈದಿ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಅಂಗರೂಪಾದ ಕಾಯದ ಕೀಲ ಸ್ಥಾನ ಭಾವದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದರಿದು। ಯಾದೆ ಹಾದ ಸ್ವರೂಪ ಮುತ್ತಾನಲ್ಲಾಯೆಂದಱಿದು। ತಂನ ಸ್ವರೂ
ಪ ಪ್ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪೆಂದು ತಿಳಿದು। ಆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಲಿಂಗದ ಒಳಗೆ। ಅಂಗ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧಿಪ। ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವನು ಕ್ರಮವಿದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು
ವೆ॥೧೧॥ ಶ್ರೀಂಗಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗಕಳೆ ಹೇಂಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಆ ಮದಾನೊಂದು ಕಳೆಯ ಸ್ಥಾಪಿಸು ವಳಿದ ಲಾಯದು। ಯಿದನಱಿಯೆನಾಕರುಣಿಸು ಪ್ರಿಯ್ಯಾತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥
॥೨॥ ವಸ್ತು ಪೆಂಡ ಹೇಂಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ ಗ್ರಹ ಸೊಪೆಟೆದ ಲಾತುದಯ್ಯಾ। ಕಳೆಯ ಸ್ಥಾಪಿಸು ವಳಿದ ವಾಲಾದಯ್ಯಾ। ಯಿದಱ ಗುಣವನಱಿಯೆನು ಕರುಣಿಸು ಪ್ರಿಯ್ಯಾತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ
ಪ್ರಭುವೇ॥೩॥ ವಸ್ತು ಪಿಂಡದ ಹೇಂಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾಯೆಂದೆ। ಹಾಲೊಳಗೆ ತುಪ್ಪ ಯಿರ್ದಂತೆ ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹೇಂಗೆ ಹಾಂಗಿಪ್ಪುದು। ಶ್ರೀ … ರದಾರ್ಣ ಗಂಧ ತುಪ್ಪ ಹೇಂಗೆ ಹಾಂಗಿಪ್ಪುದು। ತಿಳದಲ್ಲಿ ತೈ
ಲ ಹೇಂಗೆ ಹಾಂಗಿಪ್ಪುದು। ಜಲದೊಳಗೆ ಸೂರ್ಯ ಹೇಂಗೆ ಹಾಂಗಿಪ್ಪುದು। ಕಂನಡಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಹೇಂಗೆ ಹಾಂಗಿಪ್ಪುದು। ಸರ್ವಜ್ಞ … ಯಿ ತಾತ್ಮಾವಿನ ಠಾವು। ವಸ್ತುವಿನ ಕಳೆಯುರಿಯುಂಡ …
ಗಿಪ್ಪುದೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೪॥ ಯಿಂತೀ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಸ್ತುವ ಬೆಳಗು ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲ। ನಿಂನಲ್ಲಿ ಮಂಟಪ ತಿಳಿದು ನೋಡಯ್ಯಾ ಮಗನೆ। ನೀನಱಿ
ದ ದಲಾಕಿಹ ರಗ್ಗಿ … ತನಾಗಿ। ತಳೆದಾ ಅದೆ ಕಾನಾ … ಪ್ರದೆ ಖಂಡ ಸ್ಥಲವಾಗಿ … ನಿ। ಈ ಖಂಡ ಸ್ಥಲದವ … ಯ್ಯೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು
ವೆ॥೫॥ ಆದಿ ಪಿಂಡ ಮಧ್ಯಪಿಂಡ ಅನಾದಿ ಪಿಂಡವೆಂದು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಆದಿ ಪಿಂಡವೆ ಜೀವಪಿಂಡ। ಮಧ್ಯಪಿಂಡವೆ ಸುಜ್ಞಾನಪಿಂಡ। ಅನಾದಿ ಪಿಂಡವೆ ಚಿತ್ಪಿಂಡ। ಚಿತ್ಪಿಂಡವೆ
ಂದು ಅಪ್ಪ ತನು ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾದುದು। ಅಂದಿಂದ ಪವಳಂಗಳೆಂಬ ಚಂದು। ಶಿವಶಕ್ತಿಯಿಂದ … ಪ್ರವೃತ್ತಿ ತೀರಿ। ಶಿವ … ಸ್ವರೂಪವನಂನಿಶ್ಚಳಿಸಿದ ದಿಗ್ಗಜಿವ ಪಿಂಡ। ಜೀವಾ
ತ್ಮ ಯಿಂದ … ವಸ್ತು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ। ಜಗದ್ಧಿತಾರ್ಥ ಕಾರಣ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗಿ। ಶರೀರ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿಯೂ। ಆ ಶರೀರದ ಗುಣಧರ್ಮ ಕರ್ಮಂಗಳ ತೊಡಿಯೂ ಹೊದ್ಧಿಪ್ಪರು। ಅದೆನ
… ಬಿಡಾಂ ಶಕರಾದಿ ಕಾರಣ। ಶರೀರವಿಡಿದರೆಯೂ। ಆ ಶರೀರಸಂಬಂಧಿಗಳ … ಬುದ … ಹೇಳಬೇಂದ … ಕಲ್ಪುಸಾದದು

ನಂಕತ್ತುಮಳಿ ಯೂಡಿ ಂಚಿಡಿ ಮುಷ್ಪದಬಿಂದುಬಿಂದು ಶಾಹವಷ್ಟುಂಕಲುಅಶಾಹದಗುನಾಶಿತ್ತುಬಿಂನ್ನವಾದಂತೆ। ಆಶರಣಾರುಬಿಂದುಅಅಂಗವಹಾಂಕಲಂಗಿ। ಪಿಂಡಕ್ಷೇಷದಪ್ರಪ್ರಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯ ಹೋಗಿಪ್ರುನಂದೆನಾ
ಯಲಾಯತ್ತಾಗಿ। ಯದುಶಾರನಾಬಪವಜೊದಶಾದಪ್ರಮಥರುಧರಿಸಿದಶರೀರವೆಲ್ಲಸುಜ್ಞಾನಪಿಂಡವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಅದುಕಾರಣ। ಪಂಚಭೂತಂಗಳ ಪವಿತ್ರವಹಾಡಶಾಸುಗವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಪಿಂಡವೆಲ್ಲ
ದೆ। ಲಾಸನಾಥವ್ಯಾನದಪಿಂಡವಲ್ಲ। ಷುದ್ಧಶಿಲತುದು। ಶಿಷಮಾತ್ರದಶಾದವಾಸನಾಪಿಂಡವೆಂಬುದುಅದು ಅಗಾನನೊಡಾ। ಚಿತ್ಪಿಂಡವೆಂದು ಚಿಂನಬಿಂನಾದವಾಂಗೆಶಿಲತತ್ವವಬಿಟ್ಟು ಯೆಂಮೊಅಗಲದೆಯದಂಥಾದು
ಚಿದಂಗಸ್ವರೂಪವಾಗಿ। ಚಿದ್ರನಲಿಂಗಕೆ। ಚಿತ್ಪಿಂಡಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಂಥಾದು ಕಾನಾಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಶಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬। ದಿಹಾವಮರಿಗೊಂಡಿಪ್ಪ ಆತ್ಮನಂತೆ। ಶಕ್ತಿಯ ಮಯಗೊಂಡಿಪ್ಪ ಶಿವನಂತೆ। ಕ್ಷೀರವಮಯೆ
೯೦ ಗೊಂಡಿರ್ಪುತುಪ್ಪದಂತೆ। ವಾಕ್ಯವಮಯಗೊಂಡಿ ಪ್ಪ ಅನಿಲ್ಪಾಗಿದ್ದಂತೆ। ಲೋಕಾತ್ಮದಾಳಗಿಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮದಂತೆ। ಯೆಂನಾತ್ಮಯಂನೊಳಗೆಆದಿಗಿಪ್ಪಪರಮಾತ್ಮತತ್ವಯ। ಬೀಜದಾಳಡಗಿದವೃಕ್ಷದಂತೆ। ಯ
ದ್ದಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಯಂನನಾನಬಿಯದಯುಂನನಂ ನೊಳಗೆಡಗಿದ್ದಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಶರಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೭। ಸೂತ್ರ॥ ಸೂತ್ರಯಿಂತುಪಿಂಡಸ್ಥಲವನರಿದು ನಿಶ್ಚೈಸುತ್ತಿರಲು।
ಮುಗಿಲಮರೆಯಿಂದಮದಯವಾದಸೂರ್ಯ ನಂತೆ। ಪಿಂಡದಾಳಗಿದ್ದ ಶಿವತತ್ವಮುದಯವಾಗಿ। ತಾಅಲು। ಆತತತ್ವಬಿದ್ದುಶಿವತತ್ವವಿ ದೆಂಬ ವಿವೇಕತಲೆದೋರಿ। ಶಿವತತ್ವದ ಆದಿಯ ಪ್ರವೇಶ
ನಕಾಣಬಂದಿತ್ತಾಗಿಮುಂದೆಪಿಂಡಜ್ಞಾನಸ್ಥಲ ವಾದುದು॥ ಪಿಂಡಜ್ಞಾನಸ್ಥಲ॥ ವಚನ॥ ಬಾಳಹಾರಗೆಯಬಿತನಾಗಿವಸ್ತುತಲೆದೋರಿದಕಾ ಗೊನೆಕೊಳ್ವದೆಯಿಪ್ಪನೆನುತಿವಾರೆ। ವಸ್ತುವಿನಗುಣಾವಸ್ತುವಿನ
ಸ್ವರೂಪುಆವುದುಕರುಣಿಸಯ್ಯಾಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ವಸ್ತುವಿನಸ್ವರೂಪು ಮೇಲೆಮೇಲೆಕುಹೊಳಯುತ್ತಿದ್ದಕಾಲಾ ಗ್ನಿಯೊಪಾದಿಯ ಶಾಂತಿಯನುಳ್ಳದು। ಅನಂತಕೋಟಿಮಿಂಚು
ಗಳ ಪ್ರಭೆಯಪ್ರಕಾಶವನುಳ್ಳದು। ಅನಂತಕೋ ಟಿಸೋಮಸೂರ್ಯರಪ್ರಭೆಯಪ್ರಕಾಶವನುಳ್ಳದು। ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ್ಯನವರತ್ನದಕಿರಣಂಗಳಪ್ರ ಭೆಯಪ್ರಕಾಶವನುಳ್ಳದು। ಥಳಥಳನೆಹೊಳವುತ್ತಿಪ್ಪ
ವಜ್ರದಪ್ರಭೆಯಪ್ರಕಾಶವನುಳ್ಳದು। ನಿಂನಪಿಂ ಡಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮದಯವಾಗಿ ತೋರುವ ಪಿಂಡಜ್ಞಾನದ ಮಹಾದಬೆಳಗಿಂಗೆ ಶ್ರೀಂ ಪ್ರಭೆವೆಂದು ಅರಿಯಲುಯೋಗ್ಯರೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವ
ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨॥ ಕಾಲಿಂದೆ ಜ್ಞಾನದಕಳೆವಾಕನುಮಿಗುಲಿತ್ತು। ಮನಸಿನಸ್ವಿನಮಿಗುಲಿತ್ತು। ಅಹಂಕಾರಂಗಳನೆಮಿಗುಲಿತ್ತು। ಜ್ಞಾನವನುಮಿಗಿಲಿ ತೋರುವ ನಿರಂಜನಸೂತ್ರ ವಸ್ತುವೆಂಬುದುಹಾಳಿಸುಯದೆಂದೆನ
ಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩॥ ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತುಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾವಾಸದಲ್ಲಿದಿಟಪುಟದ ಜ್ಞಾನಮುದಯವಾಗಿ ಬಿತ್ತರಿಸಲಾಗಿ ಶಕ್ತಿಮಾರವಾಗಿ ವಿರಕ್ತಿತಾಳಿ ಯಸೊಡಾ। ಕುಟಿಲಮಾಹಕ

ಪಿಂಡಸ್ಥಲ

ಅಂತು ಮತ್ತಂ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾಯು ವರ್ತಿಸುತಾಗದಮುಂನ. ಸ್ಫಟಿಕಪ್ರಜ್ವಲಾಕಾರವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಶಿವಜ್ಞಾನಪ್ರಭೆಯೊಳಗೆ, ನಿಶ್ಚಲಲಾಂಛನನೆಂಬ ನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಂಡು ಅದೆಯುಂನ ನಿಜವೆಂದು ಬೆರಸಿ ಅಲ್ಲಿಂ ನಸುಬ
ಯೂಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೫೭॥ ಬಿಂಬಿನ ಪ್ರಭೆಯು ಳ್ಳಿ ಪಂಚವದನನ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಸಂಚಲವಿಲ್ಲದೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಪಂಚವುಂ ಚಿತ್ರತಿಯು ಪ್ರಭುಂ ಚುಪರಿಭಾರವಾಗಿ। ನಿಂ ಪ್ರಭ
ಂಚನಿ ತ್ರಿಪುಟನಾದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೫೮॥ ದನಿರಾಕಾರವೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ, ನಿರ್ವಿಕಾರದಷ್ಟಂ ಶಿನಸಾಖಗೆ ನೆಲೆವನೆಯಾಗಿ ಬ್ಬರಂನಯ್ಯಾ। ಆ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿಯ ಮನೋಜ್ಯೋತಿ ಸಜ್ಯೋತಿ
ಶಿವಂ ಪರಂ। ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಞಾನಾನಂದಮಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೦॥ ಸಮಸ್ತಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳಿಲ್ಲದಂದು। ಅನಾದಿಪರಶಿವನಿನೊ ಬ್ಬನೆ ಉದ್ದಿಯ ಯ್ಯಾ। ಆ ನಿರಾಕಾರಪರಶಿವನಿಂದ ಸಾ
ಸುದೆಯು ವಾಗಿ। ಮಾಯೂಶಂ ಜನೆಹು ಟ್ಟಿದ ಮುಂನ ನಿರಂಜನನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿ ದ್ದೆನು। ಜ್ಞಾನಅಜ್ಞಾನಗಳಿಲ್ಲದಂದು ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದೆನು। ಈಶ್ವರಿರ ವಿಷ್ಣುಮನಿಮ್ಮನಾಲನಂ
ಬಗಣೇಶ್ವರನಾಗಿದೆನು। ಬಸವಪೊದಲಾ ದಪ್ರಮಥರು ಪ್ರಸಾದವಯೆಂನಲ್ಲಿ ಸಂಮಂದಿಸಿ। ನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಲ ಪ್ರಸಾದವೆಯೆಂನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ। ಯುಂನಾಮದಕ್ಕು ಅಂಜ ಬಿಡಾ ಯೆಂದು।
ನಿಸುನಿಂನೆಪ್ಪುಮನರು। ಯೆಂನ ಆಜ್ಞಾಪಿ ಸಿಮರ್ತ್ಯಕೈಲಾಸುವಿವರಿಯಾಗಿ। ಶಿವುಹಿದನೆದವ ಶಿವಜ್ಞಾನೋದಯದಿಂದಲಿಮ। ಸ್ಥಿರಲಿಂಗನೆಂಬ ನಾಮ ಯೆನಗೆ ನಿಂನಿಂದ ಬಂದಿತೆಂ
ಬುದಅರಿವಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೧॥ ಆತ್ಮರಕ್ಷೆ ನಿಂದಪರಶಿವನತಿಳಿದಲ್ಲದೆ ಜಾತಿಸ್ಮರಕ್ಷವ ಕಾಣಾಬಾರದು। ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಲಿಂಗದಿಂದಾ
ದಗಿದಶರಣನಸೂತರಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡು ವಿರಂನಾ। ಮಾತಿನಿಂದ ಪೇಳಿಹೆನೆಂದರೆ ವಾಚಾತೀತ ಶಿವಶರಣನು। ವಾಙ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರವಾದ ಮಹಾಘನಪರತತ್ವದಲ್ಲದಯವಾದ
ಶರಣನ। ಮಾತಿಂಗಿತಂದು ಸುಡಿವಮ ರುಘುಮಾನವರನೆನೆಂಬನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೨॥ ಸ್ವಯಂಕರದ ಘುಟದೊಳಗೆ ತಿದಜ್ಯೋತಿಯಾಕಾರ ಗಾಂದೆನ್ನರು
ಹಾಗಿಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ। ಯೆಂನೊಳಗಿಪ್ಪ ತನುಹೋ ಜಗಿಪ್ಪಾತನು ಬಂದಿವಸ್ತುವೆಂಬತಾದ್ಯಂತವು ಕಾಣಾ ಬಂದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಪರಶಿವತತ್ವವೆ ಶರಣನು ತಾನೆ ನೋಡಾ। ಬೇರಾ
ಮಪ್ಪಸೂಪಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೩॥ ನಿರಂಜನದಾಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ದಶಿಶ್ವವಾರು ಧಿಯಸುಡಿ ಪದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಸಾಗರಬಳಿ ಉಪ್ಪತ್ತೆ ದುರ್ಗಮವನುಂಗಿದರೆ ಪ್ರಿಬಾರದ
ಅಂಗಸತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ನೋಡ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೪॥ ಹೃದಯಕಮಲ ದಿಗ್ದಳದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗನೋಡಿ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಸಾರಿದ್ದನು ನೋಡಿದರೆ ನಿರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ

ಪುರಿಯ ಶ್ರೀಭನೋಡಾ। ದೂರದಿ ದುರ್ಗನೋಡಿ ದಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮರಿಮತಾವಿದೆ ನೋಡಾ। ಉದೆಸೋ ಉದೆಸೋ ಜ್ಯೋತಿಯ ಗುಣಾ ಬಾತಂ ಸಹ್ರಾಂತಿ ನಗುಣ ಯಾಉಯಿಂಡು। ಸ್ವಯ ಜ್ಞಾನ ಗುರು ಬಿಸಮು ಬಿಬಿಂದ ವಿಕಾರಿಸ
ಹಾರಿದ ನಿರುಬಳಿತು ಜ್ಯೋತಿ ಮಳೆಯಿತ್ತು। ಆ ಮಳೆದ ಮಳು ಮೆಯಿತಾನೆಂದು ತಿಳಿದಾತನಲ್ಲದೆ ಶಿವಶರಣಾನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೯॥ ಚಿಂತದ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯು
ಶಂಡೆನ ಯ್ಯಾ। ಚಿಂನಕಾಶ್ಮೀರ ವಲ್ಲ। ಚಿನ್ಮಯ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲ। ಉದರನ್ನಾಯ ತೆನ ಹೇಳ್ದ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೭॥ ಚಿತ್ತಿನ ಮನೆಂಮಳ್ಳಿ ಸತಿಪ್ರುವ ನಿವನಾರಾ। ಸತ್ತವನನೋಡಿ ಯೆತ್ತಿ ಹಾಡದರಿ। ಮೇಲೆ
ಹಾದವನ ತ್ತುಸತವನ್ನು ಕೂಗುತಿದಾನೆ। ಈ ಚಿತ್ರ ವನೆನೆಂಚ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೩॥ ಗುರು ಷ್ಟಾಮಗ ದಶಯ್ಯಲಿ ಪುರುಷ ವಿಪ್ಪು ದಶೆಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಪುರುಷ ವೇಷಾಂತದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ ನೋಡಾ ಷ್ಟ

೬೧ ರು ಷಾಮ್ಮುಗ ವಸೆತ್ತಿದು ಪುರುಷ ವೆಸಾದನವ ಮ ತಲ್ಲೆಹಿರಿಯರನಾರನೂ ಕಾಣಬೆ। ಕನ್ನಿರಿಯ ಮೃಗಬಂದು ಸುಳಿಯಲು ಮರುಷಾಮ್ಮಗ ವಳಿಲಿಮು। ಪುರುಷ ಸಾದನವಾಂಗಿ। ಪರಾಪರ ಬಾದುವೆನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪॥ ತಂದೆಯ ಬಧುವ ತಂದು ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದೆ। ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯ ತಂದು ಅವರಪ್ಪಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದೆ। ಅತೆ ಸೊನಿಯ ನೆರದವು। ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬ
ರು ಪುರಾಂಗನೆಯ ನೆರದು। ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವಾದು ದನೆನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೫॥ ಹಾರಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುತ್ತಿದ ಕಿಚ್ಚು। ಮೆರುವಿಯ ಸುತ್ತಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಕರಿ ಕರಿಯ ಬಿಡಿವ
ಲಿದು। ಆರಂಣ್ಯಾವನಾವತ್ತಿನ ಸುತ್ತು ನೋಡಾ। ಅ ರಂಣ್ಯಾದಾಕ್ಷಗಿ ದರ್ಶನ ಅಂಗನೆಯ ಮುಡಿಬೆಂದು। ಹಾರಹುತ್ತಿದ ಕಿಚ್ಚುಲು ಮಾಳಪತ್ತಿಯನಪ್ಪು ಮಿನಾರಿ ಮರುಪರಳಿದು। ಮಾರಾರಿ ಯೊಬ್ಬನೆ ಯಗೆದನನೋ
ಡಿರೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧ ಟ॥ ಗಗನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಸಿ ಕಳೆ। ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೆದೆಯವಾದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಆ ಮಂಡಲದಲು ದೆಯವಾದ ಸಸಿ ಕಳೆ। ತ್ರೈಜಗ ದನುಂ
ಗಿತು ನೋಡಾ। ನಾರಿಯ ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೆರು ಬೆಯ ಹಾಕಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಮೆರುಗಿರಿಯ ಪ್ರಪಕ ತದಲ್ಲಿಪ್ಪಾತನಯ್ಯ ದಿಸುಂಗಿತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೭॥ ಪಾಪ ಪಿನ
ಮಿಶ್ರದಾಕಗಿ ಪುಷ್ಟಿ ರಸಸು ಲಿಂಗಲ್ಲಿ ದೆಪು ಕು ಲಿಂಗಲ್ಲಿದೆಯು ಪ್ಪು ಪರಿಯಿದೆ ನೋ। ಪುಷ್ಪದಿ ನಕಳಿ ವರಬಿಂ ಹೊ ಲಿಮತ್ತು ಕರ ತಾನ್ನಿ ಯಾಗಿ। ಪುಷ್ಪ ಬ ಕೊಂಬಿತ್ತು। ಸಸು ಬನು ಂಗಿ ತ್ತು। ಪುಷ್ಪ ಪತಿಯ ಕರಿ ಸಸು ಲಿಂಗೆ।
ಪ ಕು ಲಿಂಗಿ ಹಾ ಅಗಾದಲಿ ಪುಯರ ತಿಹಿತ ನು ನಿಂಮ ಉಬಳು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೮॥ ವಾರಣಾದುದರದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯ ನಿಯಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಭೂರಿಯ ಮನೆಯ ಹಾಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ
ದಾತ್ರಿಯ ಕಾಣಾದೆ ಹಾರಾಟಗೊಳುತ್ತಿದಾರೆ ನೋಡಾ। ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಾರಾಟವ ಕಂಡು। ಮೂರು ಲೋಕದ ಮಸ್ತಕವ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲಲು। ವಾರಣಾದ ಪ ರಾಬೆಂ

ಚೆಂದಿತ್ತು ಮೂಲ್ತ್ರಿಸತ್ತ ಭುದಾಳನಿ ಪಾಟಪಾಯಿತು ನಿಂಮ ವಕ್ತ್ರಿಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೧೯॥ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಂಗಳು ತೆ ಅದು ದಕಂಡೆ ಕಿಚ್ಚಿನ ಜ್ವಾಲೆಕ ಅಮದ ಕಂಡೆ। ಮುತ್ತುಗಳ ಮಾಂತ
ಕಿತ್ತೊಡು ವದಕಂಡೆ। ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಗಾದುದ ಕಂಡೆ। ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆಱುಲ್ಲದ ಬೆಳಗಿನ ನಮೋಘಕೊಂಡ ನಿತ್ಯಪ್ರಸಂನನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೦॥ ಮಲ ಹೆಯ ತಮ್ಮ ಲಕ ಡಿಯ ಯಿ
ಅಯುಹಿನ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಯ್ಯಾ। ಅಖುಮಾನ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗನಿಂ ಮಕು ಬ ಹೂಕಂಡು ಕೂಡುವತು ಯೋಳವಸಿಯ ಸುಖವ ಕೊಡುಕಂಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ತಂದೆ। ಹೊದಬಿದ್ದ ಕೆಸಿನ ಗೆಪ್ಪ ಮಧರಾ ನಾಬಿಬಸ ಲಂಕಾ ನಾ
ಸೋಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೧॥ ಮೂರಹಾರಗಣಾ ಮನೆಯೊತ್ತ ಗೊಂದು ಮರಿದಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿ। ಯಾರಿಳ್ಳು ಲೋಕವನು ಗಿ ಹೂರಿಳ್ಳ ಬಹುತ್ತ ತು ನೋಡಾ। ಮೂರನು ಪ್ತಿ ಗಂಗಳು। ಆದಾರಿಗೆ ಯು ಕಾಣಾ ಬಾ
ಬದು। ಅದು ಮೂರಾರಿ ತಾನೆಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂ ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೨॥ ಅಂಗಹಲಲರಮಿಲೆ ನಿಂದಾತನ ಕಾಣಾ ಲಕಂಗಳು ಹೊಂದಿನೊಳಿದ್ದಾ। ಆಕಾಣಾ ಲಕಂಗಳು ತಂನಕಂಗಳಾ ಬಿಂನಾ ಬಿರೇಗಿಂಬು
ಣಾದಕಂಗಳಾ ಯೆಂಬ ಬೆಡಗನರಿದು। ತಂನ ಕಂನಾಕಳದು। ಬಿಂನಾಣಾದಕಂಗಳ ನಳಿಯಲು। ತಂನ ಮುಂನಿನ ಕಂಗಳು ಕಾಣಾ ಬಂದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಅದು ನಿಂನ ಕಂಗಳಿಂದ ಬಿದ ಮೂತ್ರದಲ್ಲಿ। ಯಂನ ಸಂಗಿತ್ತು
ನಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು। ಅದು ಅಡಗಿದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ನಾನ ಡಗಿನಿಲ್ಲದಯಲಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೩॥ ಕೊಡಗನ ಅಕಾಲ ಸಂಚದಲ್ಲಿ ಯೆರಡು ದಾಡೆಹುಟ್ಟಿದ ಮೂಸೆ
ಡಾ। ಆದಾಡೆ ಯೆಸಂಚದಲ್ಲಿ ಮೂಱು ಲೋಕ ಬೆಲಾ ಅಳು ತ ಮುಖು ಗುತ್ತ ದೆ ನೋಡಾ। ತ್ರಿಜಗದ ಮಸ್ತಕವನೊಡೆದು ನಿಮ ಮೂಡ ... ಕೆಳು ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಯೀ ಕೆಳು ಲೋಕ
ಟನೊಳಕೊಂಡ ಬೆಳಗ ತಾನೆಂದ ಬಿಯಲು। ಕೊಡಗನ ನಾಲಿಸಂಚಲದೆದಾಡೆ ಮುರಿಯಿತ್ತು। ಮೂಱು ಲೋಕದ ಬೆಡನೆ ಮಾದುದ ಕಂಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೪॥ ಅ
ಯ್ಯಾ ಲೋಕನು ಮೊಬಿತ್ತು ಮನಸ್ಸನು ಮೊ ಅಕ್ಷರಂಗಳನು ಮೊಬಿ ಜ್ಞಾನವನು ಮೊಬಿ ಅವಾಖ ವನಿರುಳ ಮವನು ಬೆಂಬುತ್ತಿದ್ದಿರಿ। ಅದು ರೂಪಾಗಿ ಯಂನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಿಜ್ಜಯಿಸಿ ಹಾಗಿ। ಮನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾ
ಸಂಸಾ ಣಾಹಾಗಿ। ಭಾವದಲ್ಲಿ ಪರಿತೃಪ್ತ ಹಾಗಿ ತಿ ವಿಚರಿ ಪೂರ್ಣಹಾಗಿ। ಯೆ ತೆಗಡೆ ಯುಳ್ಳದಿಳ್ಳುವೆದ ವೆಕರುಣಿಸಿ ದರಿಯಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೫॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಶಿವ ಶರಣಾನಂತರಂಗದ
ಶಹೊಹಲ್ಲಿ ಶಿಲಸ್ನಾನ ತಲೆದೋರಿ। ಆಶಿವಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶಾಕ್ಷಿದಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಲಿ ಮೂರ್ನ ಸ್ಥತ್ಪ ವನೆಯು ದಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣಕೇವಲಾ ಪರತತ್ತ್ವ ಚೇತಂನ ನಿಜಲಿಂಗ ಬಿದು। ಆ ಪರಮಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ
ಸ್ಥಲ ಮುಂದೆ। ಬುದಿರಿ ಟ್ಟು ಆರು ಭ್ರಮರ ಬೆಯೆಂಬ ಮಯೂರ ಪಂಜನು। ಅಲು ಬಿ ನೆಮು ಖದಿಂದ ಅತಿಗಳು ತಿದ್ದಾನಾಗಿ। ಮುಂದೆ ಸಂಸಾರ ಹೇಹಸ್ಥಲವಾದುದು। ಸಂಸಾರ ಹೇಹಸ್ಥಲ ॥ ವಚನ ॥
ಮೊಹನ ಪ್ ಲೋ ಲೆಯ ಮಮ ದ್ವ ಮೊ ಗದ ಶಾಖೆ ಕಿಯರ ಲಕ್ಷ್ಮೆನು ದಿಯಿಸಂಬನಯ ಗತ್ತಿಯಲ್ಲರಹೂದಯ ವೆಕೊ ಬಲು ತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ಯಿಕ್ಷ್ಮೆಲ್ಲಿ ಯ ಅರುಣ್ಣೊ ತಿ ಬೆ ಬಾ ಬಲ್ಲ

ತನ ಬಯಿ ದೊರೆ ತಾ ಯಿತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೧॥ ಜಗಧ್ವ್ಯಾನವೆಂಬ ಬಂದಿಕಾನನವ ಹಾಕಿ ಸತಿಯರ ಸವಿನುಡಿಯೆಂಬ ಕಸ್ತೂರಿ ವೇಣು ಹಾಯಿದುದು। ಅಂಗನೆಯರ ಶೃಂಗಾರವೆಂಬ
ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುದು। ಕಂಗಳು ಕೆಟ್ಟು। ಲಿಂಗನೆನೆಹೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಆನಂದ ಬಡುತಿರ್ದನು ನೋಡಾ। ಆಸ್ಥೆಯೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಕೆಡದ ಮುನ್ನ। ಅಂಗವಿಕಾರವೆಂಬ ರಸ ಅನಂತ ಹಾತ್ರಿಯರ ಸಂಗವ ಬದಲಂಡು। ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬೆಸಿಕ
ದೆಗೆಟ್ಟೊಲಗಿದರು ನೋಡಾ। ನಿಂ ಮಹಾಪ್ರಭು ಮರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೨॥ ದೇವತ್ವಯ ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಜಿಸುವ ದಿಬ್ಯ। ಕಾಯಗುಣಾಕಾರಂಗಳು। ಆವ ಹಾದ ಡಿನ ಎಷ್ಟೊಂದನೆಲ್ಲ
ಡಾ। ಮಾಯಕಕೆ ದೈವತ್ವಮಂ ಪಿಮರುಳು ಮಾನವ। ಮಹಾದೇವನೆ ದೇವನಲ್ಲದೆ। ಅನಿತ್ಯವಾದ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚು। ನಿತ್ಯವಾದ ಶಿವನನೆನೆವರೆ ಕೆಡುತಿದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೩॥
೮೭ ಸಜ್ಜಮುಖಿಯರ ಸಂಗಕ್ಕೆ ಸುಖವು ಹುಟ್ಟಾಣಿ ಗಳು। ಬಹುಭಕ್ತಿಯ ಸಂಗಕ್ಕೆ ಸುಖ ಕೆಯೆ ನಾಶಪಾಲ್ಪರಯ್ಯಾ। ಶಿವನಿಮಾಡಿದ ವಿಷಯದ ವಿಧಿ। ಯಾರಿಗೂ ತೊರೆವನಂದ ವೇಮುತ್ತಿ ದಿನ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು
ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೪॥ ಎಲೆ ನೆಯರನ ಜಗಜೆಯೆಂಬ ಹುಬ್ಬ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟಿತೆಗಾತ್ರ ಬರಾಮ್ಮಯ್ಯ ಮಾನವಾ। ನಿಟಿಲತಟದಲ್ಲಿ ಮುಟದ ಮೂಡಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಕಾಲ ನಾಗಿರಾ। ಹೂಬಿಯ ಮೊ
ಯೂತ ಮೊಂದಕೆ ಬಿಡದು ಬಿಡಲಾಶರಯೆ ಂ ನೋಡೆಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೫॥ ಹುರಿಗೆ ತಾಂ ಬಿದ್ದೆಬಂ ನೀಶರಗು ವಂತೆ। ಅಸಿಯ ಜಲ್ಲೆ ನೆಯರ ಕಂಡು ವಿಷಯಾತುರನಾಗಿ
ಕಸಿವುತ್ತಿಪ್ಪರು ನೋಡಾ। ಹಾವಿಯ ರುಯಿ ದಹುಸಿಯಂದ ಬಿದು। ನಿಂ ಮಶರಣರು ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಸಿಧರನಸಾಹಿತ್ಯ ವಮಾಡಬಲ್ಲರಾಗಿ। ಸಂಸಾರ ವಿಷಯ ದಾಹ ಪರಿಹಾರವೆ
ಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೬॥ ತುರಿಯ ಜಿಕೆ ತುರಿ ನಿಕ್ಕಿದರೆ ಹಿತವಾಗಿಹುದು। ಬತ್ತಿತು ಬಿಸಿದರೆ ಬಾಡಲೆಲ್ಲ ತುತ್ತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂತರದಂತೆ। ವಿಷಯ ತಾ
ಬಿದರೆ ಯೋನಿಜ ತ್ರಿತನಿಜ್ಜೈಸೂದು। ವಿಷಯಾತ್ರಿದಬಳಿಕ ಆಯೋನಿ ತಸ್ಕಾರನ ದಕ್ಕುವಿಗಿಂದೆ ಕಕ್ಕೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಸತಿಯೆಂಬವಳು ಸತ್ವಸ್ರವ ಕಿಂದ ಕಡೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಅಪ್ಪು ಬಾರದು ಅಪ್ಪು
ಬಾರದು ಅತಿ ಹೇಸಿಕೆ। ಪುಶು ಪ್ರತಿನಿಮಾಡಿದ ವಿಷಯದ ವಿಧಿ। ಯಾರಿಗೂ ತೊರೆವನಂತ ತೇಲಯುತ್ತಿ ದಿನ ನೋಡಾ। ಯಾಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚ ದೇವದಾನ ಮಾನವರು ಪತ್ರಿಹಾತ್ರಿ ಸಲಾರದೆ। ಆಗುತ್ತ ಮುಳುಗುತ್ತ ಇಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಯಿದ
ಕಾರಣ ಸದಾಶಿವನನರಿದು ನೆನೆಯಲು ಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚು ಕೆಡುವುದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೭॥ ಮಲದಾ ಡನೆಕ್ಕೆ ದಂಡೆಯ ನಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಾನಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಮೊಗ್ಗು ಬೇಸಾಯ ಸರಸ ಸೋರಿಯ ಕೆಡದು। ಮಾಯಸಂ
ಗ ಹರ ಗಾದಕೆಡು। ಯೆಂತೆ ಮಹಾಮಹಿಮರ ಶಿವನೆನಿಂ ನಸಂಗವಲ್ಲದೆ। ಯಾದು ಸ್ಸಂಗವಿಲ್ಲದು ಗತಿ ಕಾಬ ಜಂಗಮಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೮॥ ಹಾರ ಹೊಂತನ ಮೆದಬುಸವ। ಕಾಡುಗಟ್ಟೆಯನೀರಿನ ಬಿದು
ಕ ದೇಯ ಲ್ಲಿದ್ದವ [illegible] ಬಿದು ಹಾಲು ನಿಕ್ಕಿದು ಸ್ತ್ರೀ ಬಿಸುವಂತೆ। ಹಸು ಬಿನಿ ಜ್ಞೆಗೆ ನಾ ಕಲಅಸ ನವಬಿಂದು। ವೇಸೆನ ದಿಜ್ಞೆಗೆ ಯೊನಿಕ ಪ್ಪೆಯನಲು ಬಿಕ್ಕಿದೊಂದು [illegible]

ಪೊರಘುವ ಹಂಬಿಯ ತೀ। ಹಂಗ್ಯಾ ಬೊಪದವಿರ ಹಕ್ಕರಗಳ ಆಘುತಮ ಘುಸುತ್ತಯಪ್ಪವರು ದೇವರನೆತ್ತ ವಲ್ಲರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೧॥ ಹೆಂಗಳೂಲ ಬೆಂಬುದು ಅಂಗಜನರಮ
ನೆಹಂಗಳ ಬಡು ತ್ರಿದಾರಿ ನೋಡಾ ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲ। ಯಿದು ಕಾರಣ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಲಿಂಗನೆನೆ ಹೆಂಬಕಿಜ್ಜಹೆಡಿಯಲು। ಅಂಗಜ ನರಮನೆ ಬೆಂದು। ಭವಹಿಂಜು ಹಿಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಯಿ ಲಿಂಗದೊಲವು ನಿಜ್ಜೈಕ್ಯದಹ್ಲಿ
ದಲಿಲ್ಲಾ ಹುಬಿಕ್ಕಾರ್ನಾಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦॥ ಮಲಬಾತ್ರಿದರಾಘು ಗರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೆಕಯ್ಯಾ। ಜಲಬಾತ್ರಿದರಬಜ್ಜತಾಳಗಳ ಬಿಡಬೆಕಯ್ಯಾ। ಯಿಂದ್ರಿಯ ಬಾತ್ರಿದರೆ ಹೊನಿಹಂಬಿ
ಜ್ಞಾಳಗಳ ಬಿಡಬೆಕಯ್ಯಾ। ಸ್ನಾನಸೊಂದು ಚರ್ಮದ ಕಜ್ಜತಂದು ತಿಪ್ಪೆಯ ಕೆರದು ಹೂಳಿಲು ತ್ತಾಂದು ನಾಯಿ ಬಂದು ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಕಾಯಿದು ಕೊಂಡಿಪಂತೆ। ತಾನು ಜ್ಞೆಯ ಬೋಯಿವಬಜ್ಜಲೆ ಗುಂಡಿಯ ಜವದ
ನಾನ। ಮನೆಂಮ ಬಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮ ತ್ತಾಂದು ಬಂದು ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದು ಕಾಕ್ರ ನಾಯಂತೆ ಕಾಯಿದು ಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಹಂಗೆ ಶಿವ್ಯಕ್ತವಿ ಯಿದ್ದಿಯದು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೧॥
ಆನಾವಮಲಮಾಯಾಮಲಶಾಲ್ಮಿನಮಲವೆಂ ಬಿಯಾಮಾಯಿ ಮಲತ್ರಂಗಳು। ಹೊಂದು ಕೆಂಬಿನಮಲ। ಹೊಂದು ಬಿಳ್ಳಿನಮಲ। ಹೊಂದುಕಪ್ಪಿನಮಲ। ಯಿಮೂಯಿ ಪ್ರಕಾರದ ಮಲವಮುಂಜಿಬಿನಂತಾರ
ಬಿಛುಯಕಾಪ ಬೆಂಬ ತಿಪ್ಪೆಯ ಗುಂಡಿಯನಿರ ಕುಡಿದು ಮಾಯಾ ಬೊಹ ಬೆಂಬಹಾಘುಗೆರ್ರಿಯ ಗಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸೂಕರನಂತಿಪ್ಪುವರವ ೦ತು ಚಕ್ರರೆಂಬೆಯೆಂತು ದೇವರೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨॥ ಹೂಡು ವಕಚಿದ ಸ್ನಾನಬಾಡಿಯನಕುರುಹಬಲ್ಲುದೆ। ಹೊಂನು ಹೆಂಣು ಮಂಣು ಕಚ್ಚಿದ ಮನುಜರು ನಿಂ ಮನಿತವಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ। ನಿಂಮನಯಿಯದ ಮನುಜರು ನಾಣ್ಣಂ
ನಿನಿಂದಲು ಪರಕಸ್ಪ ನೋಡಾ। ನಿತ್ಯವಹಿಡಿಯದೆ ಅನಿತ್ಯವಹಿಡಿದು ವ್ಯರ್ಥನಕೆ ಸತವರ ನೋಡಿಹೊಸಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೩॥ ವಿಷಯರತಿ ಮತ್ತವಂಗೆ। ಯಿಶ್ವರನರತಿಯೆ
ಯಿಂನೆಲ್ಲಿಯದಾ। ಅಂಗವಿಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗ ಗಸಂಬಂಧ ಲಿಂನೆಲ್ಲಿಯದೈಯ್ಯಾ। ಮಾಯಾಲ ಚಲಹರಿಯದ ಹರಿಯದ ಬಾರಿ ಯೆರಿಗೆ ಮಹಾದಮಾ ತೆರೊ। ಸಂಸಾರಸಂಗಾನುಭಾವದು ತ್ತರೆ
ದಾಳಗಿಪ್ಪುವರಿಗೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವದ ಮಾತೇಕೆ ಬಿಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೪॥ ಪಟ್ಟಣ ಪಾಳಿಯದಲ್ಲಿ ಲೈವಹರಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಸಜ್ಜ ಕ್ಷತ್ರಿಗೊಬ್ಬ ಹುಟ್ಟುಗುರುಡನು ಗಂಡನಾಗಿಪ್ಪನು ನೋಡಾ ಬಿತ್ತ
ನಾಬೆಂದು ಪಾಳೆಯವನಿದು ಸತ್ತಿಕಾತಿಯ ಮನೆಲಾತ್ತನಕೆ ಟ್ಟುಹುಟ್ಟುಗುರುಡಂಗೆ ಕಂಣುಬಂದಲ್ಲದೆ ಮುಂಧನಾಬತ್ತೆಯಾ ಯಿಗೂಕಾಣ ಬಾರದು ನೋಡಾ। ಸೂಕ್ಷ್ಮಶಿವ ಲಿಥದ ಹಾದಿ ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಕಾಣಾ। ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂ
ಪಂನಂಗಲ್ಲದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೫॥ ನಿಜ್ಜದಿಮ ಜನನನೆಯ ಯಿಯ ಲಯಿ ಯದೆ ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲಾ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ಅರಿಯ ಘುಲವ ಬಯಸಿದ ಹಾರಿಯ ಯರಿಲ್ಲಾ ಹಾಕ್ಷದಲ್ಲಿಸಿ ಬದರೆ
ಯಿದರರಹು ... ದೆಗೆ ಲೋಲಗಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೬॥ ತನುವೆಂಬ ದಾಂದು ಹಸುತ ಕೆ ಬಾಂಬ ಹ್ಯ ಹಾನಿಯು। ಹಾಮಸ ವೆಂಬ ... ತವೆ ಹಾದಿ ನಾ ...

[illegible] ಪ್ರಿಂ ಪ್ಲಾಂ ಶಿವಶಕ್ತಿಯುಕ್ತ। ಶಿರವ ಹರಿಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಶರೀರ ಬಂಧ್ರಿಯಂಗಳಿಂ ಬಳಂ ಪ್ರಹಾಟವಿಶುವನೆಯ ಗುಪ್ತತ್ತದ ಸೊಡ್ಡಾ। ಅವಿತುವಳಿ ವಳರ ಕಲ್ಲದ ವೆಲ್ಲರ ಸುಡುಪ ಪಕೆಂ ಬೆಸ [illegible]
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೯॥ ಅಜ ಹರಿ ಸುರ ಮನು ಮುನಿಗಳ ಮರುಳು ಮಾಡಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ। ಸತಿ ಪ್ರತಿಯೆಂಬ ಪರಬ್ರಹ್ಮೆಯಾಟಗಾರಿ ನಿತ್ತು ಮಾಯೆ। ಯತಿಗಳೆಂಬ ವೇರ ಯೆದೆಯ ದಿಯ ಸೋಡಿತ್ತು
ಮಾಯೆ। ಸಚರಾಚರಂಗಳನೆಲ್ಲ ಜನನ ಮರಣಂಗಳೆಂಬ ಅನಾದಿ ಗಿರಿ ಕಿ ಅಗಿದ ಗಿದು ತುಗಿಯುತ್ತ ಸೊಡ್ಡಾ ಮಾಯೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೦॥ ನಿಂ ಮಶರ ಕಾರಲ್ಲದವರೆಲ್ಲರ ಕೊಂದು ಹಾಗಿತ್ತು ಸೊಡ್ಡಾ ಹಾಂಸೆ
॥೧॥ ಆಶರ ಕಾಂಗಳೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದು। ಸ್ವಾಮ ಕಾತುರದಿಂದ ವಿಷಯಾಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ। ಯತಿಶ್ವರರು ಯತಿಶ್ವರರು ಯೆಂದು ಹಿತಗಿತ್ತಿಸುದಿದು ಕೊಂಡು ನಡೆವ ಮತಿಹೀನ ಮಾನವರ ನೆನೆಂಬೆ ಶಿವನೆ। ಯೀಶ್ವರ ಶರರಾಂ
ಗಳಿಕಾರ ಹಿಡಿದ ಡಿಮೊಸಲನಾಯಿ ಮುಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೧॥ ಜ್ಞಾನಪನಬಂದು ಕಳ್ಳ ಬಿಮುತ್ತಲು ಪುಟ್ಟಗಾ ಬಿದರಿತ್ತು ಸೊಡ್ಡಾ। ಕುಟ್ಟಗಾದ ತಳವಾ ಬಿರುದು ತ್ತುರನೆ
ಬ್ಬುಟ್ಟು ಬಿದಲಿಕೆ ಬಿಟ್ಟಾ ಡಿತ್ತು ಸೊಡ್ಡಾಯ ಲಟ್ಟಗಾದ ಕಳವಳಿಕೆ ವಡಗಿತ್ತು ಯಿದನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೦॥ ಹಾರಾಳಗಳ ದಕತುಂಬಿ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕೆಸರಾದ ಮನೋ
ಡಾ। ಮನೆಯೊಳಗಿಕ ಸಹಿಕಿಸ ಖಯನಿಳ ವಿಯ್ದು ದುಸೋಡಿರೆ। ಮಾರಾಳಗಳ ಮದಕ ಳಹೊರಡಿ ಬಬಾಗಿ ಲಾಳಗಗಾಕೆಸರಸುಟ್ಟು ಮನೆಯೊಳಗಗ ಕೆಸನತೆಗ ದುಸನಿಯಸಲಚಿಕೊಂಬುದನಿಸೊಳಿದು ಕಬ
ಕಾಲಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೧॥ ಕಾಮದಿಂದ ಕರಗಿದೆನಯ್ಯಾ। ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಕೊರಗಿದೆನಯ್ಯಾ। ಲೋಭ ಮೋಹಂಗಳಿಂದ ಬಸೊಂದೆನಯ್ಯಾ। ಮದ ಮತ್ಸರಂಗಳಿಂದ ಬೆದ ಬೆದೆನೆಬೆಂದೆ
ನಯ್ಯಾ। ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರದಿಂದ ಮತಿಮಂದನಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಯೆಂನ ಕಾಮಾದಿ ಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳ ಕಳದು ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರಂಗಳ ಮಾಣಿಸಿ ನಿರಹಂಕಾರಿ ಯೆಂದೆನಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೨॥ ಯೆಂನ ತತಿಹ ನುಡಿ ಕಾಶಿದರಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಮನ ನಡಿಕಾರದರಯ್ಯಾ। ತನು ಮನ ನೆನವ ನಂದ ಳಿವ ಧನ ವಿಕಾರದಯ್ಯ ಸೊಡ್ಡಾ। ಹಗಲು ಹಸು ವಿನ ಬಂತೆ। ಯಿರುಳುವಿ ಷ
ಯದ ಬೊಂತೆ। ಹಗ ಲಿರುಳು ಸಾವ ಲಾಭ ಲನೆ ಸಂತವಿಡುಹಬೆಂತೆ। ಅದಲ್ಲದೆ ಸದಾ ಶಿವ ನಧ್ಯಾನ ಶಿವಪೂರ ನಾಗಿ ಶಿವ ತತ್ವ ವಿಚಾರ ದಾಳ ಗಿರ ಲಾಕ್ಷೆ ನ ಸೊಡ್ಡಾ। ಸುಧೆಯ ಸೊಲ್ಲ ದೆ ಹಡಿ ಕೆಗೆಮುಚ್ಚಿದ ಸ್ಥಾನನ ವಿಧಿ
ಯಂತೆ ಆಯಿತ್ತು। ಅಮೃತ ಮಯ ಲಿಂಗಸಂಗವ ಸೊಲ್ಲದೆ। ಸಂಸಾರ ಸಂಗಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಾನುವ ಮರುಳು ಮಾನವನಿಂನ ನಾನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೩॥ ಜಗದ ಸಂಗದ ಕಾ
ಗಿಬದ್ಧ ವಿಸೊಡ್ಡಾ। ಯೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದ್ಧರಗೆ ರುದ ಬಿಲ್ಲಾ ಬಿಡ್ದಾ ಡಿದ ಸೊಡ್ಡಾ। ಬ್ರಹ್ಮ ಬಾರಿಯ ಲ್ಲಾ ಪ್ರಮೆ ಗಾಂಡಿತ್ತು ಸೊಡ್ಡಾ। ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲ ಮಾಸ್ತ್ರೀ ನಿತಪಾದ [illegible]

ನೋಡಾ। ಖರರು ಭಿರರು ಪ್ರತಿಗಳು ಸಾಮರ್ಥ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮರುಳಾದರು ನೋಡಾ। ಸತಿ ಸುತರೆಂಬ ಚಿವನೊಳೆನೆಂಬ ವಿರಕ್ತರೆಲ್ಲಾ ವಿಕಾರಗೊಂಡರು ನೋಡಾ। ಶಿವನಿರ್ಮಿತದಿಂದ ಮಾಯೆಯ ಪರಿಹರಿಸದೆ
ದಡೆ ಅಜಹರಿರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ನೋಡಾ। ಈ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರೆ ಪರಶಿವಜ್ಞಾನಮುಖದಿಂದಲ್ಲದೆ ಪರಿಹರವಾಗದು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೪॥ ತನುವಿರತರು ವದಾಸಿಗೆ ಆಂದು
ಬಸುಹು ಬತ್ತುತ್ತು ನೋಡಾ। ಬಸು ಬಿಡು ತಾಯಿಯನಳ್ಳು ಬಸವನೀಕ್ಷಿಸಿರು ಅಖಂಡಿತ ತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೫॥ ಮನ ಮನಸ್ಸು ಹೊಂಸುಹೊಂಕಿಯುಂಗಾನೆನದು ಪ್ರಯೆಗೊಂಡು ನಿಂಮ ನೆನೆಯುತಾ
೯೩ ಲ್ಲದು ನೋಡಾ। ಯೆಂನ ಚಾಯಕನಿಂಮ ಮುಟ್ಟದೆ ಸಂಸಾರಕಷ್ಟುನವನಿಮ್ಮಾ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲುದು ನೋಡಾ। ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣ ನಿಂಮ ಮುಟ್ಟದೆ ಪ್ರಪಂಚಿನೊಳಗಿ ಮುಳುಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಯೆಂನ ಭಾವ ನಿಂಮ ಬಾವಿಸಿ ಪ್ರಮೆಯುಳ್ಳಿಯ ದೆಸಂಸಾರ
ಭಾವನೆಸಿಂಮಂದಭಾವಗಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮುಟ್ಟೊಕ್ಕಲಾನನಾಗಿದೆನಯ್ಯಾ। ಸುರಜಾಪದಂತೆ ತೊಳಲಿ ಅಡಗುವಲ ಅನಿತ್ಯತನುವನಿತ್ಯವೆಂದು ನಿರುತವೆಂದು ಭ್ರಾಂತಾಯಿತ್ತು ಯೆಂನವಿವೇಕ। ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸವನ
ವದುಅವಿವೇಕಿಯಾದೆನಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಅವಿವೇಕವ ಕಳದು ಶಿವತತ್ವ ವಿಚಾರವ ನಿತ್ಯ ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೬॥ ಅಹಂಕಾರ ಭಾವ। ಅವಿದ್ಯಾಭಾವ। ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಭಾ
ಭಾವ। ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಭಾವ। ವರ್ತನ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಭಾವ। ಮೋಹನ ವಿಸ್ಮೃತಿ ಭಾವವೆಂಬ ಭ್ರಾಂತು ಭಾವವ ಬಿಡಿಸಯ್ಯಾ। ಇಂದ್ರಿಯ ಭಾವ। ಚಿತ್ತಯ ಭಾವ। ಸೂತ ಭಾವ। ಕರಣ ಭಾವ। ವಿಶ್ವ ತ್ರಿಜಗ ಪ್ರಾಗ
ನೆಂಬ ಜೀವ ಭಾವದ ಭ್ರಮೆಯ ಕಳೆಯಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೭॥ ತನು ನಿನಗಂನ್ಯವೆಂದಱಿಯದೆ ತನು ನಿಂನ್ನದೆಂಬೆ। ಮನ ನಿನಗಂನ್ಯವೆಂದಱಿಯದೆ ಮನ ನಿಂನದೆ
ದೆಂಬೆ। ಧನ ನಿನಗಂನ್ಯವೆಂದಱಿಯದೆ ಧನ ನೆಂನದೆಂಬೆ। ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣವೆಂದೆಂಬ ತನುತ್ರಯ ನಿನಲ್ಲ। ಮನ ಮನನ ಮನನೀಯವೆಂಬ ಮನತ್ರಯ ನಿನಲ್ಲ। ಧನ ಮಕಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಹಾರ
ಬಕಾಮ್ಯ ಕರ್ತ್ರಯ ನಿನಲ್ಲ। ಯಿಲ್ಲೊಂದು ನಿನಲ್ಲ। ನಿನಾರೆಂದರೆ। ನಿಮ್ಮ ಸಜ್ಜಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ ವಪ್ಪ ಶಿವತತ್ವವೆ ನೀನೆಂದು ತಿಳಿದು ನೋಡಾ। ಮಱೆದಲೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಯೆಂನಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨೮॥
ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ವಿಕಾರದ ಶುಕ್ಲ ಶೋಣಿತ ಸಂಮಂದ ವಪ್ಪ ಸ್ಥೂಲ ಸೂತಕ ತನುವಿಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಯಮನ ಸಂಬಾರವ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಶಿವನ ಪರಿಯನಾರು ಅಱಿಯರು ನೋಡಾ। ಈ ಮಾಯೆ ಕಸಂ
ಬಂಧಭಾದಡಿ ಹಾವ … ತಾನೆಂದೆಂಬ ಮೂಢಾಕ್ಷರ ನಿನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಆತ್ಮ ಅನಾತ್ಮನ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಅಚೇತನವಾದ ಅನಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿ ದೇಹ। ಆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿಪ್ಪ ಚೈತಂನ್ಯನು ಆತ್ಮ
ಸ್ವ।ದ ದು ಕಾರಣ ಬೆಹಾವಿ ಜಡ ಆತ್ಮನೆ ಅಜಡ। ಆದೆನು ಕಾರಣ ದೇಹ ಜಡ ಆತ್ಮ ಅಜಡನು ಯೆಂದರೆ। ದೇಹ ಲಿಂಗಮಯ ಕಾರ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಜಡ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಜಡ

[illegible] ಘು ಜಡ। ಶರಣಂಗೆ ಭುಜದ। ಲಾಂಛನ ಯೋಜದೆ। ಆತ್ಮನ ಬಿನುಕಾರಣಾ ಅಜಡನೆಂದರೆ। ಶಿವಾಂಶಿಕೆ ನಾದ ಕಾರಣಾ ಅಜಡನು। ಆ ಘುದ್ಧ ಚಿದ್ರೂಪ ನಾದ ಆತ್ಮನು ಅವಿದ್ಯಾಸಂಬಂಧದಿ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಸಂಗದಿ
ಜಗಜ್ಜನಿ ಶಿವನಂ ಬಿಸಂಸಾರಯಾನಿರ್ಪಸು ನೋಡಾ। ಯಾನಂ ಸಂಸಾರ ಲಬ್ಧ ಲ್ಲಿಯ ಷಂ ಧಾಂಜಿ ವನಗುಣಾವಕಳಿದು ಳಿದೆಹೆನೆಂದ ಬೆದೆವ ದಾನ ಮಾನ ವ್ರತಿಗೆದು ಲ್ಲೆನವ ಮನೋಡಾ। ಯಾ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚನಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮಾಡುವ ಮಹಾದ
[illegible] ಸು ತಾನೆಂಡ್ರಾ ಡಾ। ಅಂತಪ್ಪ ಅಖಿಲ ಭೂಪ ಶರಣಾರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೯॥ ನಡುಮನೆಯ ತಾಡು ವಿಶಂಗಳಿಕನ ಬಾಂದು ಹುಡುಸುಂಗಿದ್ದ ಕಂಡು ಕೆಡೆಯ
[illegible] ಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಳಿಲ ಬೆವಿನಗುತ್ತಿದಾವೆ ನೋಡಾ। ನಡುಮ ಪೃಥ್ವಿಲಿನ ತ್ರಿ ಪುದೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಡುಪಿಂಗ ಳಿಕಮಡಿದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಳಿಲ ಬೆಳಿಕೆ ಕೆಡಿಮುರಿದಾಡಿದರು ನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೦॥ ಅಡಲಿ
[illegible] ಮೂಲ್ಲ ಮೆದಳು ಹ ಮೆಡು ವಿನಗ್ರಾಸೆಯ ಮು ದಿದುನ ಡುಬೀದಿಯ ಬಿಬರು ಆರಲು ಕಡೆಯಳಿದ್ದ ಮುಳಿ ಬಂದು ಬೀದಿಯಲು ನಿಂನೋಡಲೆಯನೆನ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡೆನೊಬೆಂದು ಅಂನೋಡೆಯ ನಕರೆಯ
ಲು। ಆದಿದ ಮೂಲಿ ಬಿಜ್ಞಾದಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮ ಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೧॥ ಬೆ ವರಮಾಜಿ ಸಿಕಾಯ ಗಾಂಡು ಹುಟ್ಟಿ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಯ ಧನ ದಾನ್ಯ ಮುಟ್ಟಂದನಾದಿ ಭೋಗಾದಿ ಭೋಗಂ
[illegible] ಗಳಲಡದು ಭೋಗಿಸಿ ಸುಖಿಸಿನೆಂಬೆಂಬೆತೆ ಮುರುಘು ಮಾನವಾ। ಕೆಂಡುವೆ ದುಃಖದಾಗರವೆಂದರಿಂಚಿಯಲ್ಲಾ। ಕಾಯವೆ ಸಕಲಧರ್ಮಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯುವೆಂದ ಮುಂಚೆಯಲ್ಲಾ। ಮುಂಗ್ಬೆ ಪಾಪಕರ್ಮ
[illegible] ಸಂಗ್ದಿ ದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಕ್ಕೆ ಡೆಯಾಡುತ್ತಿರ್ಪುದನರಿ ದೆಯಲ್ಲಾ। ಹುಟ್ಟುವದು ಮಹದುಃಖ ಹುಟ್ಟಿ ಸಂಸಾರಸರಧಿಯೊಳು ಬಿದ್ದು ಕುವದು ದುಃಕ್ಕ। ಸಾವ ಸಂಕಟ ವದನಾನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಅದು ಅಗಣಿತ
[illegible] ದುಃಖ। ಆವಪುರಿಯಲು ತಿರಿದು ನೊಡಲು ಯಾ ಮೂಖಪರಿಯ ದುಃಖ ಮುಕ್ಕವಾಕ ಅನಂತ ದುಃಖ ನೋಡಾ। ಯಾ ಕಾಯದ ಕಂಥೆಯಲಾ ಪ್ಪು ಕರ್ಮದಾವಗಿರದೆ ಮಾಯಾ ಮೋಹವೆ ತಾವು ಮತ್ತನಾ
[illegible] ನಿರದೆ ಪಂಚೆಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸುಖಂಗಳಿ ಗೆ ಮಜ್ಜಿ ಮರುಳಾಗಬೇಡ ಬೆವದನನನೆನದು ಸಂಸಾರಪ್ರಪಂಚ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಬಸು ಬುದ್ಧಿ ಮಕರಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೨
[illegible] ಕಾಯ ಗಾಂಡು ಹುಟ್ಟಿ ಸಕರಣಾದಿ ಗುಣಂಗಳಿಗೆ ಸುಲಿ ಮಾಡಿ ಕಾಡಿ ಸಾಡು ವಿರಯ್ಯಾ। ಯಿದು ಕಾರಣಾ ಯೆಂನ ಕಾಯದ ಕರಣಾದಿ ಗುಣಾವಕಳಿದ ಯೆಂನೊಳು ಹಾರಗಿ ಹಾಡಿ ಭಿಪ್ಪ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ ಮಾಣಿಸಿ ನಿಮ್ಮ
[illegible] ಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ನನು ಅಖಿಲಯದಂತೆ ಸಂಸಾರಸುಖವನೆನೆಯದಂತೆ ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೩॥ ಬಾಲೋಗರವ ಸುಂಡು ಬೆಲೆಯರತಾಳ್ವರೆ ಲೋಬಿನಿದರೆ ಬಾರದಖ ವದ
[illegible] ಬಪ್ಪು ಮುತದು ಕಾಸರಿಗಿ ಕಾ। ಅನಿಯ ಅಲಿಂಗನ ಬಿಹುಯ ಜುಂಬನ ವಿಷನೊಟ ಸರಘುಸವಿನು ಬಿಕರಾರಿ ನೋಡಾ। ಅಲ್ಲಿಯ ನೆನಹು ಅಜ್ಞಾನ ನೋಡಾ। ಅದು ಅಂನತಿ ಅಪ್ರತನಾದಂದ
[illegible]

ಸ್ವಾಗಮವಾದ ನೆಂಬುದು ... ನಾಥನಿನಗೆ ಹಾಗೆಯೆಂಬುದಿ ... ಮಾನವ ... ಸಂಸಾರಸುಖ ... ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾದವ ಸಂದು ನಾನಾ ...
ದನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೬ ॥ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಅಸನವನುಂಡು ಅಜ್ಞಾನ ಜಲ್ಪನವ ಕಜ್ಜ ಹೊಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿಪ್ಪ ರಾತ್ರಿಗೆ ಅಜ್ಞ ಗವೆ ಅನಂತ ಬಹುದುಃಖ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನನಱಿಯದೆ
ಸಂಸಾರ ಲಂಬ ಮೃತ್ಯು ಬಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾಗಿ ತಾಪತ್ರಯ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಭೆಯ ಕೋಳಗಾದರಿಯಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಪರವಸ್ತುವ ಮಜ್ಜನವಱಿಯದೆ ಪ್ರಥಾ ಕೆಟ್ಟತು ನೋಡಾ ತ್ರಿಜಗದ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೭ ॥
ಮಲದ ಕುಳಿಯೊಂದು ಮುಖ ಜಲದ ಕುಳಿಯೊಂದು ಮುಖ ರಕ್ತದ ಕುಳಿಯೊಂದು ಮುಖ ಕೀವಿನ ಕುಳಿಯೊಂದು ಮುಖ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟ ಕ್ರಿಜಂತುಗಳು ತುಂಬಿಪ್ಪ ಕುಳಿಯೊಂದು ಮುಖ ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ಸರ್ವತಾಮುಖವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಗೆ ಕಂಣಿನಲ್ಲಿ ಜಾರು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಸುರಿವ ಶಿಂಬುಳು ಬಾಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿನಿಕೆ ಉರದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದ ಗ್ರಂಥಿ ಯಾತ್ರಗೆ ಕರುಳ ಜಾಳಿಗೆ ಅಮೇಧ್ಯದ ಹುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಚರ್ಮದ
ವ ಹೊದಿಕೆ ಯಾಪಿಂಡವು ಹುಳುನಬಂಣಾದ ಕರೋಯ ಲಕಂಡು ಕಂಣನೆಟ್ಟು ಮನ ಮುಟ್ಟಿ ಮರುಳಾದರಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತಂಗನಾ ನಿಂನನಱಿಯದ ಬಱಿಯ ಬಂಣಾದ ಅೞಿಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೊಂಬೆ ದನೋಡಿನಾನು
ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಆಳಾಗಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೮ ॥ ಕತ್ತಲೆಯ ಮುರಳ ಕಳ್ಳರು ಮುತ್ತಲು ಮುರವತಿ ಮುತ್ತಿಗೆಗಾ ... ಗಾದ ನೋಡಾ ಅಯ್ಯಾ ಅತ್ತಳ ಹೂರಿಂದ ಬೆಳಗು ಪಸರಿಸಲು
ಮುತ್ತಿಗೆ ತೆಗದಾಡಿತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೯ ॥ ಮರ್ಕಟನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ ಮರ್ಕಟನ ಹಾಡಿದು ಮಾಣಿಕ್ಯವ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಲಾರ ಳವಲ್ಲ ನೋಡಾ
ಮರ್ಕಟನ ಕೊಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯವ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆ ಮುಕ್ತಂಗನಾ ಶಿವನೆಂದು ಬೆಱುಂಪಿಹೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪೦ ॥ ಪಶುಪತಿ ನೆಲಿದ ಕೊಂಡಾಕಿ ಮುಟ್ಟಿ ಗಾರನೋಡಾ ಹಸುವಿನ
ಒಡೆಯ ಕೋಣಾನನೆಲ್ಲ ಪ್ರಲುಕಿಸು ಬಿನವಧನಿಮಾಯಿತು ನೋಡಾ ಶಿಸು ಬೆದ್ದು ತಂನ ತಾಯನಪ್ಪಲು ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ನೋಡಗೂಡಿ ನಿಂದ ನಿಲವ ತಾನೊಂದೆ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವ
ರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪೧ ॥ ಯೆಂಬೆಯನಱಿದಲ ಹುಸಂಮುಗಾರ ನೋಡಾ ಯತ್ತಿ ನೋಡೆಯ ಬಂದು ಯೆಂಬೆಯ ಕೊಲ್ಲಲು ಸ್ವಂಮಗಾಱಸತ್ತು ನಿಂಮ ಕಂಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ
ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪೨ ॥ ತಾವು ಕರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಂದು ಹಾಂದಿಯು ನಾಯಿ ಮೃತನಮಮಾಡು ಬದ ಕಂಡು ಆಕಾಶದ ಲಾಡುವ ಅರಗಿಳಿ ನಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ ತಾಡು ತಾಡು ತ ಬಂದು ಅರಗಿಳಿ ವಾಜ್ಞಾನ ನಸುಂಗಲು ಮಾ
ಯಾಲಿತಾಸ ಲದನಿತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪೩ ॥ ಕರ್ಮಬಲ್ಲನೆ ವಕ್ರಿಯ ಲವ್ಮನವ ಚರ್ಮಪತ್ರಿಂಬೆ ಸಾಂಗ ಬಲ್ಲುದೆ ಪೌಯ ಸದಸವಿಯ ಜ್ಞೇಯ ಬಜ್ಜಲ ಮುಚ್ಚಿಕೆ ...
ಜ್ಞಾನ ದಿದಾಡುವ ಮರುಳು ಮಾನವರು ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರಾಳ ನಿಗಾವಿದು ವ ಜ್ಞತ ಹಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಅಗಲದಿಪ್ಪ ಅನುವು ಸುಜ್ಞಾನ ಲವರೆ ...

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಸ್ಮೃತ ತಲೆಗೆ ಹೊಯ್ದು ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಅಕಟಕಟಾ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ ತ್ರೈಜಗವೆಲ್ಲಾ। ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಉಪಪತಿಯೆ ಹೊದಿವನೆಂದ ಅರಿದು ಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚವ ಮರೆಯಾ ಮರುಳಿವರಮ
ಸುಖದಾಳಗಿ ದುರ್ಗ। ಅತ್ರಿಸುಖಕೆ ಆಸೆಮಾಡುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನೆನೆಂಬನೆ ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೩॥ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಗುವ ದಾತ್ರಿಯ ಹೊಳಗಣ್ಣಿ ಮುಗಿತಿಮನೆಂಬ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ದಾರಿಗಾಂಡು ಮೇಗುವ
ಅಯ್ಯಾಗಳ ಬಾರಿ ಜಾ ಬಾರಿ ಬಾರೆಯೆನುತಿದೇಕೆ ನೋಡಾ। ನಾರಿಯ ವಿಲಾಸವನೊಡಿದಾರಿದಪ್ಪಿದರು ನೋಡಾ। ಅಯ್ಯಾಗಳು। ನಾರಿಯ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ದಾರಿಯ ಕಾಣಬಾರದು। ನಾರಿಯ ಕೊಂದು ದಾರಿ ವಿಡಿದು ನಡದು ಊರ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಮಹ
ಆಳಿವ ಡಗದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೪॥ ಅಯ್ಯವತಿಯ ವೃಷವಾರ ವೆಂಬ ವಿಕಳತಿವ ತ್ತಿ। ಹೊಗದಸಮತ್ತೆ ಸಡಿಲಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಸತ್ಯಸತ್ತಿತ್ತು ಬಕ್ಕಯ ಜತಿ ತಮ ಮಾಯಾ ವಿಲಾಸವೆಂಬಲ್ಲಿ ತ್ತುಮು

೯೭ ಷ್ಪದ ಮುಂನನಿಂಮ ತ್ತಿಪಿಡಿದು ಅಪತ್ತಿಕ್ಕೊಳ್ಳಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೫॥ ಚಿದಾನಂದ ಸುಖಮಯವಪ್ಪ ವಸ್ತುವಿಂಗೆ। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆನಂದ ಹೊದ್ದಿದರೆ ನಾನೊಂದೆನಯ್ಯಾ। ನಾನು ಚಿಂದೆನ
ಯ್ಯಾ। ನಾನು ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನು ಯಯ್ಯಾ ನಾನಂದ ವಿಪದೆನೊ। ಉದು ಕಾರಣ ಅನಾಮಯವಪ್ಪ ಉಂತ್ರಿಯ ವಿಚಾರವ ಮಾಣೆಸಯ್ಯಾ ಯೆಂನತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೬॥ ಚಿದ್ವಿಲಾಸ
ದ ಮುಂದೆ ಇದಿರಿಟ್ಟು ತೋಱುವ ಮಾಯೆ ವಿಲಾಸದ ಹಾದಿಗೆಯು ದೆನೊ। ಶುದ್ಧ ನಿರ್ಮಲ ನಿರಾವರಣನೆಂಬ ನಿಜಖಾವ ವೆನಿಸಿಯ ಮಾದರೆ। ಯಂನತೆಸು ಮನಭಾವ ದಾಳಿಹಾರಗೆ ಆದಿ ವಿಪ್ಪ ಮಾಯಾತ್ರ
ಪಂಚ ಮಾಟುದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೭॥ ಹೊಲಿಗೆ ಹೊಳಗಣ ಸರ್ಪ್ಪಯೂರಿಳ್ತು ತಾಕವ ಸೆಗಿತ್ತು। ಯೂರಿಳ್ತು ಲಾಕವನುಂಗಿ ಕಾಳ್ಕೂಟ ವಿಷವನೆ ಮಗುಳ್ದು ತಿದೆ ನೋಡಾ।
ಆ ವಿಷದ ಹಾಗೆ ಹಕ್ಕಿ ಎರಾಳ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಿಕಟ ತಿಪ್ಪ ಜಪ ತಿಯೆನುತಿರಲು। ವಿಷದ ಹಾಗೆ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಹೊಲಿಗೆಯ ಮುರಿಯಿತ್ತು ಯೂರಿಳ್ತು ಲೋಕವನುಂಗಿದ ಸರ್ಪ್ಪ ತಾನು ಸತ್ತಿತ್ತು। ಉದ ಮಾನವರಯಿಮದಕ್ಕೆ
ಮಾನವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೮॥ ಆಚಿನ ಶರವ ಮೆಚ್ಚಿ ಕುಣಿದಾಡುವ ಕೊಡಗ ಮಾರುತನೆಸಾಡಿಯದು ಲಹಾಡಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಮತ್ತೆ ವಿನನಾಳಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಜಹರಿಸುರ
ಮನು ಮುನಿಗಳಡಗಿದರು। ಉವರೆಲ್ಲರಯೆ ಜನಾದಿ ಶತ್ರುಂಗಳು ಮಡುವಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದವು। ಈ ಜಗವೆಲ್ಲವು ಅಂಗಿಗೆ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವಲ್ಲಾ। ಮಡುವಿನ ನಾಲಗೆಯ ಕೊಯಿದು ಹುಳಿದಾ
ಡುವ ಕೊಡಗನ ಕಾಲ ಮುರಿದು ಅಜಟಿಕು ವಕೊಂದು ಅಗ್ನಿಯ ಬಿಸುಟ್ಟು ಖಸ್ಸವಮಾಡ ಬಲ್ಲಾತ। ಜನನ ಮರಣಾದಿರಹಿತನೆಂಬೆ ತ್ರಿಜಗಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೊಡೆಯನೆಂಬೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರ
ಭುವೆ॥೪೯॥ ಮಾರುತನ ಮುಖದ ಮಾನಿನಿ ಅಜ ಮರಬಿಯ ಹಾಡಿದಳು ನೋಡಾ। ಅವರು ಮೂರು ಲೋಕವ ಹೊಲ್ಲವ ಪ್ಪತ್ತಿಗಳು। ಅವರ ಜಯಿಸುವ ರತಿನಾಥನಾ ಕಾಣೆ। ಅಂಗಳಾರನು ಕೊಂದಾತೆ। ತ್ರಿಜ
ಗದಾತೆಯನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೫೦॥

ಗುರು ಕರುಣ ಸ್ಥಲ

ಅಯಿ ಪರಮ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಆ ಸುಮಂದಿ ಹಾಡುತ್ತಿರಲು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕೈವಲ್ಯವಾಗಿ ಪ್ಪುರು ಸೊಡಾಪಾಲ ಬರಕ ಯ್ಯೋಗಿ ಪ್ಪುಜಾಲ್ಪ ಚಾಂಡಾಲನಿತಿ ಮೂಲಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆರೂಢರ ಸುಂಗಿದ ಶುಸೊ ಡೊ ಹಾಲ ಮಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಲು
ಹಾಯಿದು ಮೂರು ಮುಖದಂಗನೆಯ ಶಿರದ ನೆಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಲಬಲ್ಲರೆ ಆತನು ನಿರ್ಮಾಯನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||೧೫|| ಃ || ಸೂತ್ರ || ಇಂತು ಪರಮ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಿಯ ಮುಂ
ದೆ ಯಿದಿರಿಟ್ಟು ತೋರು ಪಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಶರಣಂಗೆ ಅಂತರಂಗದ ಜ್ಞಾನ ಗುರು ಪೆಸಾಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸದ್ಗುರು ಪಾದ ಖೆದ ವತಾನ ಬಿದ್ದು ಗುರು ಪಾವನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಗುರು ಕರು
ಣಸ್ಥಲವಾದುದು || ಗುರು ಕರುಣಾ ಸ್ಥಲ || ವಚನ || ಯೋಗ್ಯನ ಬಿತನವ ಕಳೆದು ಪಕ್ಕನ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ ಅಯ್ಯಾ ಪಂಚ ಭೂತದ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾಯವ ಕಳೆದು ಪ್ರಸಾದಕಾಯವ ಮಾಡಿ ಬಿರಿಲ ಅಯ್ಯಾ ಪಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯ ಕಳೆದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿ
ಯ ಮಾಡಿ ಬಿರಿಲ ಅಯ್ಯಾ ಅಂಗೇಂದ್ರಿಯವ ಕಳೆ ದು ಲಿಂಗೇಂದ್ರಿಯವ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ ಅಯ್ಯಾ ಅಂಗವಿಷಯ ಪ್ರಿಯೆಯ ಕಳೆದು ಲಿಂಗವಿಷಯ ಪ್ರಾಂತನ ಮಾಡಿ ಬಿರಿಲ ಅಯ್ಯಾ ಅಂಗಕರಣಂಗಳ ಕಳೆದು ಲಿಂಗಕರಣ
ಂಗಳ ಮಾಡಿ ಬಿರಿಲ ಅಯ್ಯಾ ಆ ಲಿಂಗ ಕರಣಂಗಳಿ ಹರ ಕಾಕಿರಣವಾಗಿ ಬೆಳಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿರಿ ಅಯ್ಯಾ ಕುಲ ಸೂತಕ ಛಲ ಸೂತಕ ತನು ಸೂತಕ ಮನ ಸೂತಕ ಮನ ಸೂತಕ ನೆನವು ಸೂತಕ ಭಾವ ಸೂ
ತಕವೆಂಬ ಇಂತಿ ಪ್ರಿಯೆಯ ಕಳೆದು ನಿಜ್ರಾಂ ತನ ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಶ್ರೀಗುರುದೇವಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||೧|| ಭವ ತಿಮಿರವೆಂಬ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಸು
ಕಿಕೊಂಡು ಕಾಣಬಾರದೆಯಿದ್ದ ಕಂಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾ ನವೆಂಬ ಅಂಜನವನೆಚ್ಚಿ ಶಿವಪಥವ ತೋರಿಸಿದ ಸದ್ಗುರುದೇವಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||೨||
ಭವವೆಂಬ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತಿಪ್ಪ ವಂಗೆ ಬೆಂದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂ ದೆಸೆದಪ್ಪಿ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಯಿದ ಬಳಲಿ ಅಡವಿಯಾಕಾಶನಡುಮಧ್ಯದೊಳು ದೆಂದ ಬಿಯದೆ ಯಿರುತಿರ್ದರೆ ಯಿಂ ಬಾಗ್ದ್ವ ವಂಗೆ ಶಿವ
ತತ್ತ್ವವೆ ಆಶ್ರಯವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ ಸದ್ಗು ರುದೇವಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||೩|| ಹಲವು ಜನ್ಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಲ್ಲುತ್ತ ಪಾಪಂಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮ
ಂಗಳನು ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟುರುಹಿದ್ದು ಕಾ ಬಳಿತಾ ಬಿದ ಸದ್ಗುರು ದೇವಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||೪|| ಸುರತರು ವೃಕ್ಷದೊಳಗಲ್ಲ
ಸುರಧೇನುವಿನೊಳಗಲ್ಲ | ಪರುಷ ಪಾಷಾಣದೊಳಗಲ್ಲ | ಶಿಷ್ಯನ ಭಾವಕೆ ಗುರು ನರನಲ್ಲ | ಗುರು ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಲ್ಲರೆ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ |
ಖಗಂಡಂನಿಂದ ಹೊಂದಲಿ ಪೊದಲೆ ಹುಟ್ಟಿದರು ಗಂಡಂಗಿಂದಕ್ಕರಿಯ ಳ ಪ್ಲದೆ ಪಾತ್ರಿ ಯಳಲ್ಲನೋಡಾ | ಗುರು ಜಲಿನಿಂದ ಶಿಷ್ಯ ಯೆಟ್ಟೆ ಅಬಿಹು ಕೃಲನಾದರು ಗುರು ವಿಂಗೆ ಪ್ರತ್ಯಸಲ್ಲದೆ ಕಳ್ಳನಲ್ಲವ
ಲಿಪ್ಪು | ಕಾದುರೆಯ ಪಾಡಿಯ ಹೋಳಿದರೆ ಧಾಳು ತಿಕೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಲೋಪ್ಪುವರೆ | ತಾಳಾನಿದ್ದ ಅರಸಾಗಿ ದ್ದೆನೆಂದರೆ ಲೋಪ್ಪು ವರೆ |

ಪ್ರಗನೆಸುತಂದೆಂಬೂದವು ಲ್ಲನೆ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ವಂಬುವ ಕ್ರಿಂಕಿಂ ಕುಪಾಣಿ ವೆಣ್ಣರ ಬೆಸು। ಈ ಗುಣಾಪ್ಪ ಶ್ರೀ ಅಶಿಷ್ಯನೆ ಗುರುವಪ್ಪುದ ತಪ್ಪುದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೬೦।।
ತಂದೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಿಗೆ ತಂದೆಯ ಸ್ವರೂಪಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಸ್ವರೂಪಿಂದು ತಿಳಿಯಲುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಶಿವತಾನೆ ತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆ ತಾಂದೆಯರದಾಗಿ ಗುರುವೆಂದು ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಆಯಿತೆಂ
ದಡೆ ಆ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿಷ್ಯಂಗೂ ಬೇರಿಟ್ಟನು ಡಿಯ ಹಾಗದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಗುರುವಿನ ಅಂಗ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಅಂಗ ಗುರು। ಗುರುವಿನ ಪ್ರಾಣ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರಾಣ ಗುರು। ಯಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧ ತಾಂದಾದ ಬಳಿಕ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರೆಂ
ಬೆರಿಟ್ಟನು ಡಿವ ಪ್ರಭುಕರನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೬೧।। ಗುರುವಾರ್ಗಂ ಬಹುವಿಧ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ನುಡಿದು ಕೊಂಡು ನಡೆಯಬೇಕಾಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಲಾಭ ಹಾರ್ಗಂ ಬ
೯೬ ಹುವಿಧ ಸಂದೇಹ ಲಳಿದು ಶಿವಪರಮಾರ್ಥ ಬಹುವಿಧ ಹು ಪರಮ ಸೊಬ್ಬನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಗುರುವೆ ಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯನೆ ಗುರು ಬಾಡುದನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೬೨।। ಅಬಹು
ಅತಿದಾಟಿ ತ್ತೆಂದು ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಜರೆ ಯ್ಯಲಾಗದಯ್ಯಾ। ಗುರುವ ನಾಜಲಿಯಿಸೆ ಅರಿಯರನು ಜರಿಯೆ। ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ಗುರುವೆ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಲಿಂಗವೆ ಬಿಡ್ಡ ಮುಜಂಗಮವೆ ಅನಾದಿ ಸ್ವರೂಪು।
ಯಿ ಮೂಲಬರಿಯು ಅಬಹು ಸ್ವರೂಪು। ಅವಜಕ್ಕೆಯು ಲುಂಟೆ ನಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಜಲಿದ ತಿಪ್ಪಿನಯ್ಯಾ। ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಜರಿದರೆ ಗುರು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾನವಯ್ಯಾ। ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆನು
ನಿಂಮ ಶಾಂಭವ ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಜೀವ ನೊಹಾ ಯುಕ್ತಿ ಪರಮಾರ್ಥವನಲ್ಲಾಯೆಂಬ ಪ್ರಪಂಚ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಬೈನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।। ೯।। ಗುರುವನೂಮ ಹಾದಿವ ನನೂ ಡಾ
ದೆಯೆಂದು ಬಾವಿಸಬೇಕು ನೋಡಾ। ಯಿಬಡೆ ಬಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಾವ ತಾಲಿ ದರೆ ಅದು ಅಗ್ನಾನ ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಆ ವ ನಾನೊಪ್ಪನು ಯರಡಿಂದು ಬಾಲಿ ಬಿಡನಾ ದತ್ತ। ಅನೆ ~~ಶಾ~~ ಶಾಲನರತ ವಹು ಬಿಯ
ಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ತಪ್ಪುದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೧೦।। ಶಿವಾಸ್ತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಯವನೆನವಖಂಡರ ಮುಬತನೊ – ಡೆನೋಡೆ। ಶಿವಾಸ್ತ್ರಯವೆಂವರೆ ತ್ರಿ ಗುರುವಿನ ಶರಣ ಮಲ
ಷೆಂಬವರಿ। ಶಿವಾಸ್ತ್ರಯವೆಂದರೆ ತಂನ ಹಿಂದಣ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೆಂಬವರಿ। ಯಿಂತು ಗುರು ಕರಜಾತನಾಗಿ ಗುರು ಕುಮಾರನಾಗಿ। ನರರ ಹೆಸರ ಹೇಳುವ ನರಕಜೀವಿಯು ಯೆನಗೊಂಮೆ ತೋರದಿರೆ।
ತಾನು ಶುದ್ಧನಿಷ್ಕಳನಾಗಿ। ಮಲಸಂಬಂಧವ ಬೆರಸುವ ಮರುಳು ಮಾನವನ ಪರಿಯ ನೋಡಾ। ಯಿಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನಿಯ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಕೈವಿಡಿಯಬಹುದೆ। ಯಿಂತಿವರಿಬ್ಬರ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವ ಕಂಡು ನಾನು ಹೇಸಿದೆನು
ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೧೧।। ಗುರುವಿನಿಂದಲು ಪದೇಶವ ಪಡೆದು ಗುರುವು ತ್ರನೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ। ಪೂರ್ವದ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯೆಂದು ಬಂದು ಗಳೆಂದು ಮಲಸಂಬಂಧವ ನಾನೆಂಬ ಬಾಗದು
ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಕಾಣ ದಿರಿ ಯಾಡರೆ ಬೆರೆಪ್ರ ಹಾ ತಪ್ಪದ। ಯ್ಯಾ। ಯಿಂನು ನಿಮಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿ ಹೋಕಳಿ। ಗುರುವೆ ತಂದೆ ಗುರುವೆ ತಾಯಿ ಗುರುವೆ ಬಂಧು ಗುರು ಗುರುವಿನಿಂದ ಪರವಿಂನಾರೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಬಲ್ಲರೆ ಕಾಣ್ಬ

ನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೨ ॥ ಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದೇಶವಡೆದ ಶಿಷ್ಯಂಗೆ ಪಾವಾಳದಯ್ಯಾ ಎಂದಡೆ । ಸದ್ಗುರು ಸಂದರ್ಶಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಯೆಂಬ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪಾದದಿಂದು ಹಾಲಿಸುವ ದಯ್ಯಾ । ಆಶದವರಂತೆ ಸತ್ತರುಕೆ
ಟ್ಟರು ಯೆಂದು ಬಯಿಯದು ಸ್ಮರ್ಣೆಜಿಯಸು ಡಿದರೆ ಅಘೋರ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೩ ॥ ಕೆಡಿಲ್ಲದೆ ಗುರುಲಿಂಗಕೆ ಕೆಡಕಟ್ಟುವರಯ್ಯಾ । ಕೆಡಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೆಡಕಟ್ಟುವರಯ್ಯಾ । ಕೆಡಿಲ್ಲದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೆಡಕ
ಟ್ಟುವರಯ್ಯಾ । ಕೆಡಿಲ್ಲದ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಡಕಟ್ಟಿ ಅಜ್ಞಾನಿಸಿದಲ್ಲಿಯುದ್ಧಿತ್ತುಳಿ ಸಜ್ಜನಸಿದರಿ ಮಂತ್ರವಿಂನವಾಯಿತೆಂದು ಸಂದೇಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಡುತಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ । ತನುಮನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳೆಯದಂತೆ ಲೈಬಸಿಕೊಂಡು ಲಾಂಛ
ಹೊರಗೆ ನಿಜ ಸಮರಸವಾಯಿ ಪೂಜಿಸುತ ಸದಾಸಂನೆ ಚಿತನಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಯಿಯೆ ದಿಕ್ಕೆ ತ್ತತ್ತುಯುದ್ದ ತ್ತುಯೆಂನಲಿಕ್ಕೆ । ಕಡುಬಾದಲಂಬಲವೆ । ಹಾಳಸುವಾಗೆ ಹಾಗೆ ರವೆ । ಅದುಕೆಡುವುದೂ ಅಲ್ಲ ಅಳಿವುದೂ ಅಲ್ಲ ನಿಂಮ ಮನಂ ಕಲ್ಪಿತ
ಕಲ್ಪವೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಬೇಕೆಡಿಸುತ ಅಳಿಸುತ್ತನಿ ಂಮ ಕಾಡುತಿಪ್ಪವು ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೪ ॥ ಗುರು ಅಳಿದನು ಮಡಿದನು ಯೆಂದೆಂಬಿರಿ ಗುರುವಳಿದರೆ ಜಗವಳಿ
ಯಲಲ್ಲದೆ । ಸ್ಥಾವರಂ ಜಂಗಮಾಧಾರ । ನಿಮ್ನ ಲಂಕ್ಷಾರವೆವಚ । ಜಗದ್ವಂದಿತಪಾದಾಯ । ತಸ್ಮೈಶ್ರೀಗುರುವೇನಮಃ ॥ ಯೆಂದುದಾಗಿ ಗುರು ಅಳಿವನೂ ಅಲ್ಲ ಮಳಿವನೂ ಅಲ್ಲ । ನಿಂಮ ಭ್ರಾಂತಿಯೆ ಅಳಿ
ದನು ಮಡಿದನು ಯೆಂದು ಕುತರ್ಕಾಳಿ ಸುತಿದೆಯ ಲ್ಲಾ । ಯಾವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬೋಬೆನೆಯೆಂನಿನಯ್ಯಾ । ಗುರು ಸತ್ತನೆಂದು ಬ ಸುರಹೊಯಿಕೊಂಡು ಬಾಯಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳುವ
ದು ಕ್ಷಿಜಿ ಬಿಗಳಿನಿ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಗುರುವಿಲ್ಲವಾ ಗಿ । ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲವಾಗಿ । ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಯಾತ್ರೆ ಬಿಡಲು ಇಲ್ಲವಾಗಿ । ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವು ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಪಾದೋದಕ
ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಯೆಂ ದಿಗೂ ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೫ ॥ ತನುವನು ಶ್ರೀಗುರು ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತನುಗುಣಾವನು ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿತವ ಮಾ
ಡಿದ ಬಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಜಡತನು ಅಲ್ಲ । ಶಿವಸತ್ಕ್ರಿ ಯಾಚಾರದ ಮೂರ್ತಿ ಸೂತ್ರತಂನ ತನು ಬೆಂದ ಇಲ್ಲದು । ಶ್ರೀಗುರು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮನದ ಮೂಲ ಪ್ರಾಂತ್ರ್ಯ ಲಕ್ಷಿಸಿದು ಮನ ಕೆಳಗಣ ನೆನಹು ಸಂಬಂ
ದಿಪಿದನಾಗಿ ಮನ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಯ ಬೆಂದ ಇಲ್ಲದು । ಶ್ರೀಗುರು ಜ್ಞಾನದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣನ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಭಾವ ಲಕ್ಷದು ಅಖಂಡಿತ ಜ್ಞಾನಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಯೆತಂನ ಪ್ರಾಣನಾ
ಲಿಂಗಧಾ ಥನೆಂದು ತಿಳುಹಿದನಾಗಿ ಪ್ರಣಾಯುವಿನ ವೆಂಬುದು ಮಹುಕು ಭಾವವಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗಭಾವವಲ್ಲ । ಈ ಸಂದೇಹ ಭ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ಕೈವಲ್ಯವಹಲ್ಲಯೆನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ । ತಂ ಮತಾಲವಳಿದು ನಿಜ್ಞೈಸದಿದ್ದಡೆ ಮೂಣಿ । ಗುರುಪ
ರಣಸ್ಥ ದೇಶದಿಂದ ನಿಜಜ್ಞಾನವೂ ಮಾಡು । ಸಂದೇಹ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೬ ॥ ೧೦೬ ॥ ಸೂತ್ರ ಯಂತುಗುರು ಕರುಣವಪಡೆದ ಶಿಷ್ಯನ ಅಂಗವಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗವ ಕೊಂಗೆಲಾಗದಿಂದು । ಶಿಷ್ಯನ ಸ್ಥ
ಲ ಲಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ರಿಯಾ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವ ನೈದಿದನಾಗಿಯುಂಟೆ ಲಿಂಗಧಾರಿಣಾಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ಲಿಂಗಧಾರಣಾಸ್ಥಲ ॥ ವಚನ ॥

ಗುರುಶಿವನೆ ಮಹಾದೇವನು ಗುರುದೇವನೆ ಸದಾಶಿವನು । ಗುರುವೆ ಪರತತ್ತ್ವಮು । ಆ ಪರಶಿವತತ್ತ್ವನೆ ಗುರುರೂಪಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು । ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾದಿ ಕಾರಣ । ಆ ಶ್ರೀಗುರು ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತಕಮಲವನಿರಿಸಿ ಯಾತ್ರ ಕಾರವಸ್ತು

ಲಿಂಗಕಳೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿದನಾಗಿ । ಆ ಗುರು ಶಿವಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಆಕೆಯೆ ಮೂರ್ತಿ । ಆ ದಿಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಯಿತು । ಮನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತು । ಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಾವಲಿಂಗವಾಯಿತು । ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾ

ಣ ಭಾವವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗವು ತಾನೆ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಆರು ತೆರನಾಯಿತು । ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂ

ಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಇಂತಿ ಲಿಂಗಪಂಚಕವು ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಯೋಗಸ್ಥಿರತ್ವವಾಗಿ । ಆಚಾರಲಿಂಗವೆಂದು ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂ ದು ಬಾಂದೆಳರಿಯಾದುದಾಗಿ । ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು ಇಷ್ಟಲಿಂ

೬೨ ಬಿಂದು ಬಾಂದೆಳರಿಯಾದುದಾಗಿ । ಇಂತಿ ಚೆಲ್ಲವನೊಳಕೊಂಡು ನಿಂನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು ವಸ್ತು । ಈ ಕರಸ್ಥಲದ ಮಹಾಘನನಿಲವನರಿಯಲೆಂದು ಅನಿಮಿಷದಿಂದ ನಿಯ್ಯಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ

ಕೆಕ್ಕರಪ್ರಮುಖವೆ ॥೧॥ ದೇಹದಾದನೆಪ್ರಾಣ ಹೂತ್ತಿತ್ತು ಯ್ಯಾ । ಆ ದೇಹದಾದನೆ ಮಿಕ್ಕ ಪಾದಪ್ರಾಣನು ಶ್ರೀಗುರು ಶಿವಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ । ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಯವ ಮಾಡಿ । ಮಗುತ ಲಿಂ

ಗದಲ್ಲಿ ಮರಿತ ಚಲಿತ ಭಾರಿತ್ರನ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ಲಿಂಗದೇಹಿ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೨॥ ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಗುರು ಚಿನಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ

ಲಿಂಗದೇಹಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿಗುರುಕನು । ತಂನ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವೆನಿಸುವ ಬಿಶಯ್ಯಾ । ಆ ಜ್ಞಾನವೆ ಆರು ತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ ಅದು ಆ ಪಾಟೆಂದಡೆ । ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮ

ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಇಂತು ಆರು ತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದು । ಈ ಷಡ್ವಿಧ ಪ್ರಭೇದನರಿದು ಆ ಷಡ್ವಿಧ ವಕ್ರಮವೆಂತು ಅಯ್ಯ ಎಂದಡೆ । ಆಧಾರ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೆಸಳ ಕಮಲ । ವ

ಷನ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬೀಜಾಕ್ಷರದಪ್ಪತ್ತಿತತ್ತ್ವದ ಕೆಂಪು ವರ್ಣದನೆಲೆಯನರಿಯಬಲ್ಲೆಯಯ್ಯಾ । ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದ ಆರೆಸಳ ಕಮಲದ ಬ ಭ ಮ ಯ ರ ಲ ಎಂಬ ಆರು ಬೀಜಾಕ್ಷರದ ಯುಕ್ತ ಬಾದ ಅಪ್ಪುತ

ತ್ತ್ವದ ನೀಲವರ್ಣದನೆಲೆಯನರಿಯಬಲ್ಲೆಯಯ್ಯಾ । ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದ ॥ ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೆಸಳ ಕಮಲದ ಡ ಢ ಣ ತ ಥ ದ ಧ ನ ಪ ಫ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಬೀಜಾಕ್ಷರಸ್ವಾತಮಾಗಿಪ್ಪ । ಅಗ್ನಿತತ್ತ್ವದ ಕೆಂಪು ವರ್ಣ

ದನೆಲೆಯನರಿಯಬಲ್ಲೆಯಯ್ಯಾ । ಅನಾಹತ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಂನೆರಡೆಸಳ ಕಮಲದ ಕ ಖ ಗ ಘ ಙ ಚ ಛ ಜ ಝ ಞ ಟ ಠ ಯೆಂಬ ಹಂನೆರಡಕ್ಷರಯುಕ್ತವಾಗಿಪ್ಪ ವಾಯುತತ್ತ್ವದ ಶ್ವೇತವರ್ಣದನೆಲೆಯನರಿ

ಯಬಲ್ಲೆಯಯ್ಯಾ । ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರೆಸಳ ಕಮಲದ ಅ ಆ ಇ ಈ ಉ ಊ ಋ ೠ ಌ ೡ ಏ ಐ ಓ ಔ ಅಂ ಅಃ ಎಂಬ ಹದಿನಾರು ಸ್ವರವೆಸ್ವಾಯತವಾಗಿಪ್ಪ ಆಕಾಶತತ್ತ್ವದ ಸ್ಫಟಿ

ಕಲನ್ನದ ನೆನೆಯನರಿಯಬೆಕಯ್ಯಾ। ಆಜ್ಞೆಯ ಚಕ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯೆರಡೆಸಳಕಮಲದ ಹಂಸ ಯೆಂಬ ಯೆರಡು ಬೀಜಾಕ್ಷರ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತ ತತ್ವದ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣದ ನೆನೆಯನರಿಯಬೆಕಯ್ಯಾ। ಯಿದೆಲ್ಲಕ್ಕು ಮೇಲಣ ತತ್ವ
ಬೆನಿಸುವ ಬ್ರಂಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರೆಸಳಕಮಲದ ಸಾವಿರ ಬಿಜಾಕ್ಷರ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿಪ್ಪುದೆ ಧವನರಿಯಬೆಕಯ್ಯಾ। ಯಿಂನಿ ಚಕ್ರಂಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಸ್ವಾಯತ ಯುಕ್ತವಾಗಿಪ್ಪುದೆಂದಡೆ ಹೇಳಿಹೆನು। ಆಧಾರ ಚಕ್ರದ ನಾಕೆಸ
ಂರು ಹಲ್ಲಂಬುಕ ಳಕಮಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ। ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರದ ಆರೆಸಳಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ। ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರದ ಹತ್ತೆಸಳಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ।
ಸಂಪ್ತು ಕಾಕಳ ಅನಾಹತ ಚಕ್ರದ ಹಂನೆರಡೆಸಳಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ। ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರದ ಹದಿನಾರೆಸಳಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ। ಆಜ್ಞೆಯ ಚಕ್ರದ ಯೆರಡೆಸಳಕಮಲ ಮಧ್ಯ
ಪ್ತಕವಲ್ಲ॥ನಾಥ ದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ। ಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಆ ಚಾರಲಿಂಗವ ಸಂಮಂಧಿಸಿ। ಜಿಂಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ। ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ। ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗವ ನೆಲೆಗೊ
ತಿಪ್ರಕಪ್ಪಕ್ಷ್ಮಾ ಳಿಸಿ। ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವ ಸಂಮಂ ಧಿಸಿ। ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ। ಬ್ರಂಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿಪ್ಪ ಪರಿಪೂರ್ಣಲಿಂಗ ಮಸ್ತಕಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾಗಲು ಅಂಗಸಂಗಗಳೆಲ್ಲವು ಲಿಂ
ವರುಳಗಲೀ॥೦೦ ಗಸಂಗಗಳಾಗಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಕಾಶಿ ಸುತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಪ್ರಭೆಯೊಳಗೆ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೩॥ ಯಿಂತು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
ಕಕಮಿಲಿಂಗ ಲಿಂಗಧಾರಣವಾಯಿತೆಂದಡೆ। ಬಹಿರಂಗ ದಲ್ಲಿ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಧಾರಣವಿಲ್ಲದೆಯಿರಬಹುದೆ ಯಿರಬಾರದು। ಅದು ವಿರಮಾ ಹೇಶ್ವರ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲದಕಾರಣ। ಯೆಷ್ಟು ಅರಿವಾದ
ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ರು ಅಂಗದ ಮೆಲೆ ಶಿವಲಿಂಗಧಾರಣವಿಲ್ಲದ+ ಬಿದ್ದಡೆ ಅವನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು ಕಾಣಾ। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ। ಅದು ಶಿವಾಚಾರದ ಪಥವಲ್ಲದಕಾರಣ। ಗುರುಕರುಣದಿಂದ ಪಡೆದ ಲಿಂಗವ
ಕಕ್ಷೆ ಕರಸ್ಥಲ ಕಂಠ ಯುತ್ತಮಾಂಗ ಮುಖವ ಕ್ಷೆತ್ರಮಳ್ಳೊಕ್ಕೃಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸೂದೆ ಸತ್ಪ್ರಥ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೪॥ ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣನೊಳಗೆ ಹೂಳಿ
ದ್ದವರಮೆಕಳೆಯತಾಗದು ಶಿವಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಮಾಡಿ ಯೆಂನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು। ಆಲಿಂಗವು ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ____ ಯೂ ಅಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಲಾಗದು ಯೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ
ದೆನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಅಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗ ನಿಮಿಷ ಹಾದರೆ ಅಗಲಿದಡೆನಾ ____ ಯ ಕವರಕ ತಪ್ಪದೆಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೫॥ ಬಯಲ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸ ಮಾಡಿ
ಯೆಂನ ಕರ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು। ಬಯಲ ಮೂರ್ತಿಯಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣದೊಳಿರಿಸಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು। ಬಯಲ ಬಯಲ ಬೆರಬ ಬಯವಿಂದೆನಿಸಿ ಯೆಂನ

ಪ್ಪ ಶಿವನ ಸಂಯುಕ್ತಶ್ರೀಗುರು। ಈ ಮಕಾರ ನಾಯೆಂಬ ಶರಸ್ಥಲ ಮನಸ್ಥಲ ಭಾವಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಧರಿಸಿ ನಾನು ಅಂಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೮॥ ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆ ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆ
ಯೆಂಬ ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯಂ ಅಂಗಲಿಂಗದ ತನುತ್ರಯ ಅಂಗತ್ರಯ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆದು ಲಿಂಗತ್ರಯ ಅಂಗತ್ರಯ ಸಂಬಂಧಿಸಿದನದೆಂತೆಂದಡೆ। ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆಯೆಂದು ಶ್ರೀಗುರು ತಂನ ಹಸ್ತವ ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗಿ
ಸಿ ಮಾಡಿದ್ದು। ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯೆಂದು ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರವ ಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದು। ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯೆಂದು ಆ ಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪವನೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವ ಮಾಡಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
೯೮ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು। ಈ ದುಕಾರಣ ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಾರಣತನುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಳಿದು ಭಾವಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಾಯಿತ್ತು। ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತನುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಳಿದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂ
ಬಂಧವಾಯಿತ್ತು। ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ತನುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಳಿದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಾಯಿತ್ತು। ಅಂಗತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತ್ರಯಂಗಳ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇ
ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೮॥ ಶ್ರೀಗುರು ಶಿವಗಣಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಂಚಮುಖದ ನೀ ಪಂಚಕಳಸಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ। ಆಗಣಂಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕರಸ್ಥಲದ
ಶಿವಲಿಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಲಿಂಗವೆ ಗಂಡ ನೀನೆ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು ಹಣೆಲಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ। ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿ ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವನಿತ್ತು। ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸತಿಪ
ತಿಭಾವ ತಪ್ಪದಿರಲಿಯೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು। ಆ ನಿರೂಪವ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಈ ದುಕಾರಣಯೆಂನ ಪತಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವನರಿಯೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿ
ದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೯॥ ಆಯತಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಾತ ಅಂಗವಿ। ಸ್ವಾಯತಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಾತ ಮನವಿಲ್ಲದವ। ಸಂನಹಿತಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಾತ ಆತ್ಮವಿ। ಈ ದುಕಾರಣ ಆಯತ
ಲಿಂಗವ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ। ಸ್ವಾಯತಲಿಂಗವ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ। ಸಂನಹಿತಲಿಂಗವ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ। ಅಂಗತ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಹ ಮಹಾಂಗದಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವ
ರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦॥ ಭಾವ ಮನಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದೆ ಯೆರಡಂಗವ ಕರಾಗಿ ಬಾಂದಂಗವ ವಿಯೋಗಿಪ್ಪ ಅಂತರಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು। ತನು ಮನ ಕೊಂಬದರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಲಿಂಗ
ಯುಕ್ತೆ ಅಂಗತ್ರಯಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅಚಲಿತನಾಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೧॥ ತನು ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲಾಯೆಂಬಾತನ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಲೊಂದು। ಮನಶುದ್ಧವಿಲ್ಲಾಯೆಂಬಾತನ [illegible]
ವಹೆ ಇದು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು। ಪ್ರಾಣ ಮಲಿನವೆಂಬವಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಲ್ಲಿಯದೊ। ಇದು ಕಾರಣ [illegible] ಶುದ್ಧವಲ್ಲಿ [illegible] ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇ [illegible]

...ಲಿಂಗವ ಪಾಡಿದ ಹಸ್ತ ವಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಶಿವ [illegible] ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುವ ಹಸ್ತ [illegible] ಲಿಂಗದ [illegible] ತಾನೆ ನೋಡಾ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ [illegible] ಲಿಂಗ [illegible] ತಾನೆ ನೋಡಾ। [illegible]

ಶರಿತನಾಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದೇವಾ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಲ್ಪಿಸುಡಿವಲ ಬದ್ಧ ಹೊಲೆಯರ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೧೨॥ ॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಗುರುಕರುಣಾಮೃತ ಪಡೆದು ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ

ವಿಭೂ ಧಾರಣವಾದ ಶರಣನು ತಂನಂತರಂಗದ ವಿಮಲ ಚಿದ್ವಿಭೂತಿಯ ನೆತ್ರಿಯುತ್ತುಧರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣ ಮುಂದೆ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ಥಲ ॥ ವಚನ ॥ ಆದಿ ಆಧಾರದ [illegible] ವಾಕ್ಯಂ

ತಿ ಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲು ಭವಬಂಧನ ದುರಿತ ದಾಳಂಗಳು ಪರಿಹಾರವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ನೆ ಧರಿಸಿ ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಹಿಂಗಿಸುವುದು ನೋಡಾ। ಮಲತ್ರಯಂಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗದ ಮುಂನ

ಂಥನೆದ ಬೆರುಗಳ ಪಂಪ್ಪೂರಿಸಿ ಜನನ ಮರಣಂಗ ಳಹಾಂತ್ರಿ ಬಾರಸೂದು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೧॥ ಸಕಲ ಶರಣಂಗಳ ವಿಶಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನೆಯಲ್ಲಿ। ಸುಳ್ಳು। ಮುಕುತಿಯ ವಿಭೂತಿಂಯ ಧರಿಸಲು

ಳು ಕುತಿಯ ಹುದಕ್ಕೆ ಸಂದೆಹವಿಲ್ಲ। ಯಿದು ಕಾರ ಕಾಣವೆಸಂ ಮಂಧವಾದ ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ನೆ ಧರಿಸುತಿರ್ಪನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೨॥ ಯಿದು ಕಾರಣ ಸಲ್ಲಾಟಂಗಾದ್ದೂಳನ ವೆಲ್ಲಧಿಕನು

ಣಾ। ಆತನ ರೋಮ ರೋಮಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಲಿಂಗಮಯ ನೋಡಾ। ಆತನು ಪವಿತ್ರಕಾಯನು ನೋಡಾ। ಆತನು ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪನು ನೋಡಾ। ಆತನು ಶುದ್ಧ ನಿರ್ಮಲನು ನೋಡಾ। ಆ ಪರಶಿವ ಸ್ವರೂಪಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋಯೆಂ

ಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೩॥ ಬ್ರಂಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪ ಸರ್ವಜ್ಞತಾ ಮುಖದಾಗಿಪ್ಪ ಶಿರದಯ್ಯಾ। ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಆದಿಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ

ಬಲದ ಕರ್ನದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯ ಯ್ಯಾ। ಯಡದ ಕರ್ನದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಾತ್ಮ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ನಯನದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮ್ಯಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಯಡದ ನಯನ

ದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಳನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯ ಯ್ಯಾ। ನಾಶಿಕದತ್ತಿ ನಿರ್ಮಲಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಜಿಂಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಾಪನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಕಂನಿನಲ್ಲಿ ಶಂಭುವನೆಂಬ ಗ

ಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾದನಂದನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಯಡದ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಯಜನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ।

ಬಲದ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಯಡದ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಶೂಲಪಾಣಿಯೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಾಕ್ರಿತಾಂಚನನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಯಡ

ದ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಪಶುಪತಿಯೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಭವಹರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಯಡದ ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮೃಡನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರನೆಂ

ಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಕಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಹೂಂ

ನಯ್ಯಾ ದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಂತರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಗುದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥನಾಥನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಮದೇವ

ನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಮಣಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪದಂತನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ಮಣಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಕಣಪಾದದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡಿತನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರ

ನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ಕಣಪಾದದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಕಶಿಕನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಪಾರ ಡಿನಲ್ಲಿ ಜನನ ವಿರಹಿತನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ಪಾರಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ

ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಹಿಮ್ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಘಘೋಷನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ಹಿಮ್ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಮಾಕಾಂತನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಅಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ

೯೯ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ಅಂಗುಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಬಿರುಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಬಲದ ಅರೆಪಾದದಲ್ಲಿ ಊರ್ಧ್ವಮುಖನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಎಡದ ಅರೆಪಾದದಲ್ಲಿ ಸಚರಾಚರನೆಂಬ

ಗಣೇಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಆಧಾರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ಜಂಗ

ಮಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ಇಂತಿದೆಲ್ಲಾನಾ ಮಂಗಳಶ್ಲೋಕ ಶಾಂಭುಜಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಸ

ರ್ವಾಮಂತ್ರಸ್ವರೂಪತ್। ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿರ್ಮಹಾರು ದ್ರಂ। ಜಿಹ್ವಾ ಜ್ಯೋತಿರೂಪಕಂ। ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂದು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರದೊಳು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿ ಸುತಿಪ್ಪ ಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರಾಣಂಗಳು ಲಿಂಗಮಯವೆಂದರಿದು ಅರಿದರಿ

ಗೆ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯ ನೆಧರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮॥ ಅರಿದರಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯನೆ ಸಿನ ಉತ್ತಮರು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಧರಿಸುತ್ತ ಭವಭವತ ಪ್ಪುನ ಕೊಂಬ ಸುಖಂ ಸುಸರಿಯುಂ ಹಿಡಿತುಂ ಇಲ್ಲ ದಪ್ರತಿಮನೆನಿ

ಮ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೫॥ ಅನಾದಿ ಶಾಶ್ವತಂ ನಿತ್ಯಂ ಚೈತನ್ಯಂ ಚಿದ್ರೂಪಕಂ। ಚಿದಂಗಂ ಪ್ರಸಾದಾಕಾರಂ। ಚಿದ್ಘನಂ ಲಿಂಗಧಾರಣಂ। ಪ್ರಥಮಂ ಗುರುದನಿರ್ಮಾಣಂ। ದ್ವಿತೀಯಂ ಜಿಹ್ವಾರೂಪಕಂ। ತೃತೀ

ಯಂ ಚಿದ್ವಿಲಾಸಂ ಚ। ಚತುರ್ಥಂ ಸರ್ವಧಾರಣಂ॥ ಅಪಾದಮಸ್ತಕಾಂತಂ ಚ। ರೋಮ ರೋಮ ಭವೇಜ್ಜ್ಯೋತಿಃ। ಸಕಾಯ ಮುಕ್ತಿಲಿಂಗಂ। ವಿಭೂತಿ ಧಾರಣ ಪ್ರಭಾತೆ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಅನಾದಿ ಶಾಶ್ವತಂ ನಿತ್ಯಂ ಪರಶಿವಸ್ವರೂಪಮು ತಾನೆನಿಸಿ ತೊ

ಶ್ರೀವಿಭೂತಿ। ಪರಶಿವನ ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪ ಸೊಡಾ ವಿಭೂತಿ। ಚಿದಂಗ ಪ್ರಭುಕಾರನೊಡಾ ವಿಭೂತಿ। ಆ ಚಿದ್ಘನ ಶಿವನೆ ಧರಿಸಿ ಪ್ಪುರಿಯಯ್ಯಾ। ನಿನೊಳಿದು ಧರಿಸಿದ ಪರಮ ಪಾವನ ಚಿದ್ಘನಸ್ಥಲವೆನಿಸಿ ನಾನು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ

ಧರಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಬೆಳ್ಳುಳಿವ ಮಯವಾಗಿದ್ದೆ ಸುಸುಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮॥ ಕಾಲನ ಸುಟ್ಟ ಭಸ್ಮವ ಧರಿಸಿದನಯ್ಯಾ ಬಸವಂ ನಾನಿಂ ಮಿಂದಾ ಕಾಮನ

ಘುಟ್ಟವಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಬಸವಂಣಾನಿಂ ಮಿಂದು। ತನುತ್ರಯಮಂಗಳ ಬ್ರಹ್ಮರಚಿತ್ರಿಕ್ಷ್ಯಯಂಬ ಜ್ಞಾನೆಕ್ಷುಬುಂದಗಿಡದ ವಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಸತಂಣಾನಿಂ ಮಿಂದು। ಸಂಚಿತಪ್ರಾರಬ್ಧ ಆಗಾಮಿಯಂಬ ಕರ್ಮತ್ರಯಂಗಳ ಕಳೆ
ದ ವಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಬಸವಂಣಾನಿಂ ಮಿಂದು। ಸತ್ವರಜತಮಂಗಳ ಸುಟ್ಟುರುಹಿದ ವಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಬಸವಂಣಾನಿಂ ಮಿಂದು। ಆಣವಮಾಯಾಕಾರ್ಮಿಕವೆಂಬ ಮಲತ್ರಯಂಗಳ ಕಳೆದ ವಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಬಸವಂಣಾನಿಂ
ಮಿಂದು। ಜಾಲ ಇಂದ್ರಿಯಜಾಲ ವಿಷಯಜಾಲ ಭೂತಜಾಲ ಜನನಜಾಲ ಬಿಜಜಾಲವೆಂಬ ಜಾಲತ್ರಯವ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯವೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿ ಏಕಾರ್ಥವಾದ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸಿದೆನಯ್ಯಾ ಬಸವಂಣಾನಿಂ ಮಿಂದು।
ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಆಧಾರಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿತು। ಆ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪ ಶಿವ ಬಸವಂಣಾ। ಉದ್ದುಕಾರಣಾ ಚಿದ್ವಿಭೂತಿಯ ನೊಸಲದಾ ಕಲದೆ ಶಿರಶಿಖೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಚಿದ್ರೂಪ ನಾನಿದ್ದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮॥ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಶತ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಗಿಂದ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನವಧಿಕನೋ ಡಾ। ಮಂತ್ರಸ್ನಾನಕೋಟಿನ ಕೋಟಿಗಿಂದ ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ನಾನವಧಿಕನೋಡಾ। ವಿಭೂತಿ ರೇಣುಮಾತ್ರದಿಂದ ರುದ್ರನಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ। ಸರ್ವಾಂಗದ ಲಿಂಗ ವಿಭೂ
ತಿಯನೆ ಮದ್ದೂಳನವ ಮಾಡಿದಾತನ ಯನೆಂಬು ಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ। ಆತನು ಜಗತ್ಪಾವನನು ನೋಡಾ। ಯಿಂತಪ್ಪ ಪವಿತ್ರಕಾಯಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ। ಆತನೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪನಾ
ದಕಾರಣಾ। ಆತನು ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾ ದಕಾರಣಾ। ಆ ಮಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಶರಣೆಂದು ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೯॥ ಶ್ರೀಗುರು ಯಿವಿಭೂತಿಯ ಯಂನ ತಾಳ
ದಳಿಪಟ್ಟದ ಕಟ್ಟಳೆ ಪಟ್ಟನ ಪಟ್ಟದಲಂ ದಲಾದ ಉತ್ತು ನೋಡಾ। ಶ್ರೀಗುರು ಯಿವಿಭೂತಿಯನೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಳಬಿದನಾಗಿ ಪ್ಪುವಿನಸ್ತ್ರಿಗತಿಯ ಕುಕ್ಷಿಪಾರಿಯಿತು ನೋಡಾ। ಶ್ರೀಗುರುಯಿ
ವಿಭೂತಿಯ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಂದು ಮೊಪದೆ ಶಿವನಾಗಿ ಯಿಂನಂತರಂಗದ ಬಹಿರಂಗದ ಧಮ್ಮಾಂತಿವಸ್ತುವಾಗಿ ರುದ್ರನಲಯದ ದಾಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾತ್ಮತ್ತೆ ನೋಡಾ। ಶ್ರೀಗುರುಯಿ ವಿಭೂತಿಯ ಅನಾದಿ ಚಿತ್ಸ್ವರೂ
ರುದ್ರಾ ಪವೆಂದು ಅಭಿಹಿದನಾಗಿ ಅನಾದಿ ಸಂಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಪುಲ ವಿಭೂತಿಯನೆ ತ್ರಿಯಟ್ಟುಲ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಧರಿಸುತಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಗುರುಕರುಣಾಮಂ ಪ
ಕ್ಷಸ್ಥಲ ಮ ಅಂಗತ್ರಾಣವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯನೆ ಉದ್ಧೂಳನಂ ಮಾಡಿ ಆ ಪವಿತ್ರ ಪಾವನವಪ್ಪ ಲಿಂಗಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಶಿವನ ಆಭರಣವೆನಿಸುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣಾ ಮುಂದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ
ಸ್ಥಲ ಲಾಪುದು॥ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಸ್ಥಲ॥ ವಚನ॥ ತತ್ವಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೆಂಬ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ವಕ್ತ್ರಧಾರದ ಲಿಸರಗಾಳಿ ಯುಕ್ತಿವಿಧಾನವಿದಿಮದ ಧರಿಸಸದ್ಭಕ್ತನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ಪರ
ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ನೇತ್ರ ಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ ಪಬೆಯಲಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಹಸ್ತ ತೋಳು ಉರ ಕಂಠ ಕರ್ಣ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಶರಣನೆ ರುದ್ರನು। ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಜಪಿಸಿದಾತನೆ ಸದ್ಭಕ್ತನು। ಯಿದು ಕಾರಣಾ ಅಜ ಹರಿ

సురమను మనె... శ్రీ... తిరుత్రక్షియనె ధరిసి శివలింగార్చనెయ మాడుతిప్పరు। బ్రహ్మధగణారు బ్రగణము శృతాదగణాధిశ్వర...మూర్తి రుద్రాక్షియనె ధరిసి ప్రణావ పంచాక్షరియ నెల
బిసి త్రిణామస్వరూపగళాగుతిప్పరు। సోదిదవరు మక్కదవరు ధరిసిదవరు జబిసిదవరెల్లా సకలప్రపంచ నళిదు పరశివస్వరూపరప్పరు తప్పదు నోడా। యిదు కారణాది మూర్తి రుద్రాక్షియ నెధరి..స శివలి
పంచాంగార్చనెయ మాడి త్రిణామ పంచాక్షరియ నెజపిసు తిర్దనయ్యా మహాలింగగురు శివసిద్ధేశ్వర ప్రభువే॥౭॥ లలాటదల్లి విభూతి। కొరళల్లి రుద్రాక్షియ మాలె। ముఖదల్లి శివమంత్ర। అంగదమేలె
శివలింగధారణ మస్తకి శివ... సాక్షాత శివతానె నోడా మహాలింగగురు శివసిద్ధేశ్వరప్రభువే॥౩॥ ॥సూత్ర॥ యింతు విభూతి రుద్రాక్షియం ధరిసి లింగదమేలె శివలింగ సంబంధ నాద విరక్తను
శివనుప్రణామ ముఖ్యలాద పంచాక్షరియ జ పిసబేకాద కారణ ముందె పంచాక్షరియ స్థలపాడుదూ॥ పంచాక్షరియ స్థల॥ వచన॥ సద్గురువిన దేశెయిం దబలవనాసి జ్ఞానకలియ త్రిప్రణావదే
౧౦౦ మహేశ్వర ప్పరత్తు। అకల్లవేబిజవెనిసి కొండి త్తయ్యా। అదుఅపద య్యాబిచెందకిత్రగురు వినదేశెయిందలపడద శివమంత్రాక్షరవే బిజ వెనిసి కొండిత్తయ్యా। అంథాప్రణావియిం జ్ఞానకాయ నెనిసి కొం
బటన య్యా। శివమంత్ర మిదదేశ చిల్లదాత ను ప్రణత్రితికాయ నెనిసి కొంబనయ్యా। ప్రణవ తికాయ బెందదె అజ్ఞానియిందు పేశ్ఛదు తిష్ఠుదయ్యా। యిదు కారణ ప్రణవ తికాయ జ్ఞానకాయ వెందు యర
డుకిదవాగిప్పుదయ్యా। శివమంత్ర దిక్షాపదేశవాగలాగి ప్రణవ తికాయ తాగి జ్ఞానకాయ వప్పుదు తప్పదయ్యా మహాలింగగురు శివసిద్ధేశ్వరప్రభువే॥౧॥ నామరూపు క్రియెగళెన్నూ యిల్లద
నిత్య నిరంజన పరవస్తు తానె నిరంజన ప్రణా మ నోడా। ఆ నిరంజన వస్తు బినల్లి పెరమ చిత్రవె మదెయవాగి ఆ చిద్రూప కళెయిందు ప్రణామ వెనిసిత్తు నోడా। ఆ మూర్ధ ప్రణామదల్లి చిత్తు ఆ చి
త్తె సచ్చిదానంద స్వరూపవనుళ్ళదాగి చిత్ప్రణా మ వెనిసిత్తు నోడా। ఆ చిత్ప్రణామ వెనిసిత్తు నోడా। ఆ చిత్ప్రణామ స్వరూప్పు వప్పుల రతత్వ దల్లి పరశక్తియ దయెబాయిత్తు ఆ పరశక్తి యిందె నాదబిందుమక
లెగళాదప్పయ్యా। అకారవె నాదమకారవె బిం దు। మకారవె కళెయిం తి మూల కళెపర శక్తియె తాయి। యింతి నాలు బొందాదల్లి ప్రణామహాయిత్తయ్యా। ఆ ప్రణామ పెపంచలక్షణావాయిత్తు అదెంతె
ందడె। తారకాకృతి దండకాకృతి కుండలాకృతి అర్ధచంద్రాకృతి బిందువాకృతి యింతి పంచాకృతియాయిత్తయ్యా। తారకాకృతియల్లి నకారజనన। దండకాకృతియల్లి మకారజనన। కుండలాకృతియల్లి శికారజనన। అర్ధ
చంద్రాకృతియల్లి వకారజనన। బిందుకృతియల్లి యకారజనన। యింతి ప్రణామదింద పంచాక్షరంగళు త్రిణియాదవయ్యా। ప్రణామ విశిష్టవాద పంచాక్షరి పెంద శివ ప్రొత్తిత్తయ్యా మహాలింగగురు శివసి
ద్ధేశ్వరప్రభువే॥౨॥ యిదుకారణ దేవగురు నిరూపిసిదలివసు శాస్త్ర మంత్రవనెల్ల మెట్టిసావకిడు వ మంత్ర తంత్రయంత్రాదిగళెకలితు

బదుకనే। బశా [illegible] రోజ్ం నమః శివా [illegible] పుయితే। యొం బజుంచు కారాకారా। యన్రాం మంత్ర కుశాల మంత్ర వేసురు వేంద [illegible] యదే అన్నిసాయ [illegible]

శీయువ లనాంబాంఠి గళకంఠ దేంయం నమశివ నక్షత్ర మ క్షేద యుక్తమల్లో లింగగురు జీవ నక్షత్ర [illegible] మవె॥౨॥ ఓంకారవే శివ। యకారవే సదాశివ। వకారవే [illegible]। శికారవే మహేశ్వర। మకారవే రుద్ర।

నకారవే యీశాన। యీ షడాక్షరవే షడ్విధ మంత్రమూర్తిగళాగి లోపుత్తిప్పువయ్యా। మత్తె నకారవే మూర్తిబ్రహ్మ। మకారవే పిండబ్రహ్మ। శికారవే కళాబ్రహ్మ। వకారవే ఆనందబ్రహ్మ। యకారవే విజ్ఞానబ్రహ్మ। ఓంకారవే పరబ్రహ్మ।

యీ షడాక్షరవే షడ్విధ బ్రహ్మవెందు వేదంగళు కీర్తిసుత్తిప్పవు నోడా। మత్తె నకారవే క్రియాశక్తి। మకారవే జ్ఞానశక్తి। శికారవే ఇచ్ఛాశక్తి। వకారవే ఆదిశక్తి। యకారవే పరాశక్తి। ఓంకారవే చిచ్ఛక్తి। యీ మంత్ర శక్తిస్వరూపవెందరి

యువు నోడా। నకారవే కర్మసాదాఖ్య। మకారవే కర్తృసాదాఖ్య। శికారవే మూర్తిసాదాఖ్య। వకారవే అమూర్తిసాదాఖ్య। యకారవే శివసాదాఖ్య। ఓంకారవే మహాసాదాఖ్య। నోడా మత్తె నకారవే పీత

వర్ణ। మకారవే నీల వర్ణ। శికారవే కుంకుమ వర్ణ। వకారవే శ్వేత వర్ణ। యకారవే స్ఫటిక వర్ణ। ఓంకారవే జ్యోతిర్మయ స్వరూపు। యింతివు మంత్రమూర్తి యవర్ణ భేదవెందరి తుదనుష్ఠి। నకారవే

సద్యోజాత మంత్రమూర్తి। మకారవే వామదేవ మంత్రమూర్తి। శికారవే అఘోర మంత్రమూర్తి। వకారవే తత్పురుష మంత్రమూర్తి। యకారవే యీశాన్య మంత్రమూర్తి। ఓంకారవే మహా [illegible]

మూర్తి। యితు మంత్రమూర్తియ వదన భేదవెంద అనుదిను నోడా। నకారవే సత్తు। మకారవే చిత్తు। శికారవే ఆనంద। వకారవే నిత్య। యకారవే పరిపూర్ణ। ఓంకారవే నిరంజన స్వరూపవెందు అనుదిన [illegible]

మత్తె నకారవే ఆచారలింగ। మకారవే గురులింగ। శికారవే శివలింగ। వకారవే జంగమలింగ। యకారవే ప్రసాదలింగ। ఓంకారవే మహాలింగ। యీ షడక్షర లింగమంత్రవెంద [illegible]

గవెందు తిళివుదు [illegible] మహాలింగగురు శివశివదేశ్వర ప్రభువే॥౩॥ నకారవే పృథ్వి। మకారవే అప్పు। శికారవే అగ్ని। వకారవే వాయు। యకారవే ఆకాశ। ఓంకారవే ఆత్మస్వరూప నోడా। మత్తె నకారవే

బ్రహ్మ। మకారవే విష్ణు। శికారవే రుద్ర। వకారవే యీశ్వర। యకారవే సదాశివ। ఓంకారవే మహాత్మను నోడా। మత్తె అంతరిస్థమయినె నకార। [illegible] మకార। [illegible]

కార। [illegible] నోడా। మత్తె [illegible] గస్వరూపు వప్పువన్నె నకార। విద్యాంగస్వరూప వప్పు మహేశ్వర నె మకార [illegible] గస్వరూప వప్పు ప్రసాద [illegible]

గస్వరూప [illegible] ఓంకార నోడా। మత్తె నకారవే సద్భక్తి। మకారవే నైష్ఠికాభక్తి। శికారవే అవధానభక్తి। వకారవే అనుభావభక్తి। యకారవే ఆనందభక్తి [illegible]

[illegible] నోడా। మత్తె అత్మతత్త్వవే నకార। విద్యాతత్త్వవే మకార। శివతత్త్వవే [illegible]

ಓಂಕಾರವೆ ಪರತತ್ವ ನೋಡಾ। ಮತ್ತೆ ನಕಾರವೆ ಸುಚಿತ್ತಹಸ್ತ। ಮಕಾರವೆ ಸುಬುದ್ಧಿಹಸ್ತ। ಶಿಕಾರವೆ ನಿರಹಂಕಾರಹಸ್ತ। ವಕಾರವೆ ಸುಮನಹಸ್ತ। ಯಕಾರವೆ ಸುಜ್ಞಾನಹಸ್ತ। ಓಂಕಾರವೆ ಸದ್ಭಾವಹಸ್ತ। ಯಿಂತಿವು ಅಂಗವ
ಡಾಕ್ಷರ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೫॥ ಆಧಾರಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಕಾರ ಸ್ಥಾಯಿತ। ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮಕಾರ ಸ್ಥಾಯಿತ। ಮಣಿಪೂರಕಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರ ಸ್ಥಾಯಿತ। ಅನಾಹತಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ವಕಾರ ಸ್ಥಾಯಿತ। ವಿಶು
ದ್ಧಿಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಯಕಾರ ಸ್ಥಾಯಿತ। ಆಗ್ನೇಯಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರ ಸ್ಥಾಯಿತ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಶರಣನ ಕಾಯ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ ಶರೀರಯೋಗಿಸಲು ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲವು ಜ್ಞಾನಕಾಯ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।
।೬॥ ಓಂಕಾರವೆ ಪಂಚಮಹಾತತ್ವಮಯ ನೋಡಾ। ನಕಾರವೆ ದಶವಿಧೇಂದ್ರಿಯ। ಮಕಾರವೆ ಮನ ಪಂಚಕಂಗಳು ನೋಡಾ। ಶಿಕಾರವೆ ಪ್ರಾಣಮಯ ಸ್ವರೂಪು। ವಕಾರವೆ ದಶವಾಯುಗಳ ಸ್ವರೂಪು। ಯಕಾರವೆ ತ್ರಿಗುಣ ಸ್ವರೂಪು
೧೦೧ ನೋಡಾ। ಓಂಕಾರವೆ ಪಾದಾದಿ ಮಸ್ತಕಪರಿಯಂತರ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ವಗು ಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು। ನಕಾರವೆ ರುಧಿರಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಮಕಾರವೆ ಮಾಂಸಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಶಿಕಾರವೆ ಮೇದಸ್ಸು ಮ
ಯವಾಗಿಪ್ಪುದು। ವಕಾರವೆ ಅಸ್ಥಿಮಯವಾಗಿಪ್ಪು ದು। ಯಕಾರವೆ ಮಜ್ಜೆಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಷಡಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವೆಲ್ಲವು ಶುಕ್ಲಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಶರಣನ ಸಪ್ತಧಾತು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ
ವಿಷಯ ಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲವು ಷಡಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಮ ಯವಾಗಿಪ್ಪವು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಶರಣನ ಶರೀರವೆ ಶಿವನ ಶರೀರ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿ ದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೭॥ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆರೆದವನಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಯ
ನಗೆ ಶಿವಮಂತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ ನೋ ಡಾ ಯನಗೆ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಯೆಂಬ ಷಡಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನೊಡಬಿಸುತಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮॥ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂಬುದು ವಿಪರೀತದಾಟಕಂಠ ಯ್ಯಾ। ಹರಹರಾ ಯೆಂಬುದು ಹರನಾದ ತಾ ದಕ್ಷಿಣಮರಣವ ಶುರಿಹರಿಸೂದು ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ನಿತ್ಯವು ತನು ಶಿವತ್ವ ನ
ಪ್ರಾಣವಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಿ ಯೋ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಓಂ ನ ಮಃ ಶಿವಾಯ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಯೆಂಬ ಪ್ರಣಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುತಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೯॥ ಓಂಕಾರವೆ ನಾದಮ
ಯ ಓಂಕಾರವೆ ಮಂತ್ರಮಯ ಓಂಕಾರವೆ ಪ ರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವವನುಳ್ಳುದು ನೋಡಾ। ಪ್ರಣಮವೆ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಗೋಪ್ಯಮುಖ ನೋಡಾ। ಪ್ರಣಮವೆ ಶಿವಶರಣರ
ಹೃದಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣಾಂತದಯಕಮಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಮವನುಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಪರಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಣಮಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಮಯವಾಗಿ ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂ
ತ್ರವೆ ಶ್ರೀಗುರುವಾಗಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆ ಪಂಚಮುಖವಾಗಿ ಯೆನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಪ್ರಣಮವೆ ಪ್ರಾಣಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರ್ದೆನ - ಯ್ಯಾ। ಯಿದು ಕಾ
ರಣ ಷಡಕ್ಷರ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಯನಾಗಿ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ। ಯೆಂಬ ಶಿವಷಡಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನೆ ಸ್ಮರಿಸಿ ಭವಸಾಗರವ ದಾಂಟಿ ಬಕ್ಕನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।೧೧।

ಯೆಂನ ರೇಚಕ ಪೂರಕ ಕುಂಭಕವೆಲ್ಲವು ಶಿವಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತಿಪ್ಪುದು। ಯೆಂನ ಪೂರಕವೆ ಚಂ ಯೆಂಬ ಪ್ರಣಾಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಯೆಂನ ರೇಚಕವೆ ಜ್ಞಾನಮುಕಳಿ ಕಾಯನ ಮರಿ ಕಳಾಯನಮುಂಕವಾಯನಸಿ
ನುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಯೆಂನ ಕುಂಭಕವೆ ಪರಶಕ್ತಿಮಯವಾಗಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪರಮಚಿದ್ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ್ಥಾನವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಮಂತ್ರಮಧ್ಯವಪ್ಪ ಲಿಂಗ। ಲಿಂಗಮಧ್ಯವಪ್ಪ ಮಂತ್ರಂ। ಮಂತ್ರಲಿಂಗದ್ವಯೋರೈಕ್ಯಂ। ಯಿಪ್ಪಲಿಂಗ
ಂ ತುಕ್ರಾಂ ಕರಿ॥ ಯೆಂಮದಾಗಿ ಯೆಂನ ರೇಚಕ ಪೂರಕ ಕುಂಭಕ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಶಿವಮಂತ್ರವೆ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಯೆಂನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ರತಿರ್ತಾಮಕಕಳಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗವೆ ಕಂಗಳು ತುಂಬಿ
ನೋಡಿ। ಮನಮುಟ್ಟಿ ನೆನೆದು। ಸಂದಿಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವ ಬಲಿದು ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಅಗಲದೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸದಾಸಂನಿಹಿತನಾಗಿ ದೀರ್ಘಶಿವಲಿಂಗ ಹರಾಯೆನುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ನೆನಹಿಂದ ನಿಂಮುವ ನೆನೆವುತಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂ

ಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೨॥ ಪ್ರಣಾಮವೆ ಪ
ರಮಪದ। ಪ್ರಣಾಮವೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಾಂಗ ಳ
ಂತ್ರವನೆಂಬುದ ಮಾಯಾಸಂಮದವೆಂಬ ಅಬದ್ಧರ
ಯೆ ಪ್ರಸಾದ ಜಡ। ಪ್ರಸಾದ ಜಡನೆಂಬ ವರಿಗೆ ಮು
ಂಬ ಅಜ್ಞಾನಿ ಕರ್ಮ್ಮಕಾಂಡಿಗಳ ಬಳಿಮತದವರ
ಗಳಿ॥ ಮಾನಸ ಸವಾಚಕ ರುಪಾಂಶಿಕವೆಂದು ಪ್ರಣ
ಜಯಾಯುಸಾಮ ಸಿದ್ಧರಾಯ ಪ್ರಮವೆ ವಿಮುವೆಳಿ

ರಬ್ರಂಮವು। ಪ್ರಣಾಮವೆ ಪರಾತ್ಪರವಸ್ತು। ಪ್ರಣಾಮವೆ ಪರತತ್ವ। ಪ್ರಣಾಮವೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶಮಪ್ಪ ಪ್ರಣಾಮವೆ ಪರಶಿವ। ಪ್ರಣಾಮವೆ ಶಿಕ್ಷಾದ್ರ ಪ್ರಸಾದ। ಪ್ರಣಾಮವೆ ಲ
ತುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ನೋಡಾ। ಪ್ರಣಾಮವೆ ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಅನೇಕಕೋಟಿ ಉಪಮಂತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ನೋಡಾ। ಯಿಂತಪ್ಪ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಪ್ರಣಾಮವ ಮ
ಯುನಗಂ ಮೆತಾರಬಿ ಅಯ್ಯಾ। ಮಂತ್ರಜಡನಾದಲ್ಲಿ ಯೆ ಗುರುಜಡ। ಗುರುಜಡನಾದಲ್ಲಿ ಯೆ ಲಿಂಗಜಡ। ಲಿಂಗಜಡನಾದಲ್ಲಿ ಯೆ ಜಂಗಮಜಡ। ಜಂಗಮ ಜಡನಾದ ಲಿ
ಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಯೆಂದೂ ಇಲ್ಲ। ಮಂತ್ರ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಅಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವತಾನೆ ಯಲ್ಲದೆ ಬೇಱೆ ಶಿವಬೇಱೆಯು ಮಬೇಱೆಯೆ
ಯೆನಗಂ ಬೆಳಿ ಅವಿರು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಪ್ರಣಾಮವೆ ಪರವಸ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆ ಪಂಚಮುಖವನುಳ್ಳ ಪರಮೇಶ್ವರತ್ವ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥
ಮಕುಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪ ಮೂರು ತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದು। ಮನದಲ್ಲಿ ಯೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಂತ್ರವನ್ನುಚ್ಚರಿಸೂದು ಮಾನಸ। ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು ವಾಚಿಕ ಉಪಾಂಶು
ವಳಿವಾಕರಣುಕರಣವೆಂಬುದೆ ವಾಚಕ। ಕ್ರಿಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುತರವಾಗಿ ತೊಬ್ಬರು ಕೆಳದವಾಂಗೆ ತನಗೆ ಕೇಳುವವಾಂಗೆ ಶಿವಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಳಿವಾನಿಯಾ ನಿ

ಮುನ ಕರಣವೆ ಯಾಗಿ ಪ್ರಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ ಉಚ್ಚರಿಸೂದಿಗ ಉಪಾಂಶಿಕ। ಯೀ ಮೂಱು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಿವಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸ ಬಿಕು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪॥ ಯಿದು ಕಾರಣ ಯೆಂನ ಮಾನಸ ನಿಂಮು
ವನೆ ನೆನೆವುತಿಪ್ಪುದು। ಯೆಂನ ವಾಚಕ ನಿಂಮುವನೆ ಕೀರ್ತಿಸುತಿಪ್ಪುದು ಯೆಂನ ಕಾಯ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲವ ಮರೆದು ಶಿವಲಿಂಗಕೃತ್ಯವನೆ ಮಾಡುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮನಮನ ತಾಂ ತ ಜಕೆ ಯಾಗಿ ಮಹಾಸುಖಿಯಲ್ಲ। ತನಗಿಲ್ಲದುದ
ನಂತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುವನೆ ಶಿವಶರಣಾ। ಅದಲ್ಲದೆ ಬಿಡು ಯೆಂನ ಜಾತ್ರ ಪ್ರಪ್ಪುಸು ಪೂರ್ವ ಯೊಳು ಶಿವಲಿಂಗ ಯೆಂದು ಮವಿಷ್ಣು ವನವಣ್ಣಿ ನಾನು ಭಕ್ತನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೫॥

ಸ್ಥಲವನರಿತು ಸ್ವಾನುಭಾವ ಲಿಂಗವೆನಿಸಿ। ಪ್ರಣಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೆಲೆಗಳು। ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನೆಮ್ಮುಗೆ। ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಂಗ ಕ್ರಿಯೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯೆ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸ್ವಾನುಭಾವ ಸುಖ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು। ಭಕ್ತಸ್ಥಲ। ಸದಾಚಾರ ದಕ್ಷಿಣ ದೇವರ

ನ। ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾಗಿಪ್ಪುದನ। ಶಿವಾಂಶ ನವರಂದ ಲಿಂಗದನೆಗ್ರಹ ತೃಪ್ತಿಪ್ಪ ವನೆ। ಲಿಂಗಜಂಗಮವನೊಂದೆನಾವ ದೆಳ್ಳಿ ಶಂಭು। ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಸದಾಚಾರ ಯುಕ್ತ ಭಕ್ತಿ ರಬಲ್ಲ ಭಕ್ತಸ್ಥಲವಿದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥

ಅಷ್ಟ ಪ್ರಕಾಶಿ ಮಾನವನು। ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಘುಳಿಕೆ ಸಮಬುಸುಬ। ಆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವೆ ತನು ಮನ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ। ಭಕ್ತನಸ್ಥಲವಿದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆಚಾರವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ

ಆಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೆ ಆಶ್ರಯ। ಇಂತೀ ಪಂಚಲಕ್ಷಣ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬಲ್ಲರೆ ಸದ್ಭಕ್ತನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨॥

ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾದಿವೆಂಬರು। ದ್ವಿತೀಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಶ್ವರನಾದಿವೆಂಬರು। ತೃತೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದಿವೆಂಬರು। ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದಿವೆಂಬರು। ಐದನೆಯಲ್ಲಿ ಶರಣನಾದಿವೆಂಬರು। ಆರನೆಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ

೧೦೨ ನಾದಿವೆಂಬರು। ಆ ಆರು ಸ್ಥಲವ ಮೀರಿ ನಿರವಯಸ್ಥಲವನ್ನು ಐದಿದಡೆ ವೆಂಬರು ಖಂಡಿತ। ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಣಯವಲ್ಲ। ಆ ಆರು ಸ್ಥಲವ ಸಂಗಂಗಾಂ ಬಡು ಆ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಿರಬಲ್ಲರೆ ಸದ್ಭ

ಕ್ತನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩॥ ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ದೇವ ಎಂಬುದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನ ಸಂಗವೆ ಆದಿಯಾಗಿ। ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೆ ಅಂಗವಾಗಿ। ಆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂಗವನುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿಯೆ ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣ

ಲಿಂಗಿ ಶರಣಾಂಗ ಐಕ್ಯನಪ್ಪ ಅಂಗ ಪಂಚಕವು ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ ಭಕ್ತನ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗ

ಪಂಚಕವು ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಪ್ರಸನ್ನ ಕಾರಣವಾಗಿ। ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಬೆರಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಿರಬಲ್ಲರೆ ಭಕ್ತನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪॥ ಸುದತಿ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಪಿತ

ಪಿತರು ನಿತ್ಯ ಶಿವಂದು ಹಾದೆ ದುಃಖ ಬಿಡದು ಕೋಟಲೆಗೊಂಬಂತಹ ಸ್ಥಿರಗುರುವೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಸುರರ ಜಾಲ ಬಂತೆ ತೊಲಗಿ ಬೆಡು ಪದಂನು ಹೊಂದಲಾಗದ ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ ಮಾಡದನಾಗಿ ಸ್ವಾಂ ಸ್ವಾಗರಲಿಂಗವೆಂದೆನಯ್ಯಾ ಯಾರ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ

ಕೂಟ ತಾಪದ ಒಳಗೆ ಬಿದ್ದು ರುಳುವನಾಮನಪ್ಪರಿಗೆ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವೆಂದೆನಯ್ಯಾ। ಈ ದುಷ್ಟದುರ್ಮಲತ್ರಯದ ಅಂಧಕಾರ ಅಹಂಕಾರ ಅತ್ತ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಇದರ ವಳಿಗೆ ಶಿವಸತ್ಪದವೆಂದೆನು ಮಹಾಲಿಂಗಗು

ರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೫॥ ಭಕ್ತನ ಮಾಹೇಶ್ವರ॥ ಯೆನಸೊಡೆದರೆನಯ್ಯಾ। ಯೆನಸೆಳೆದರೆನಯ್ಯಾ। ಯೆನಗೆ ಬಿದರೆನಯ್ಯಾ। ಆದಿಮರು ಕಾಡಿಯೆ ಶಬ್ದ ಭಕ್ತರೆ ಎಂದು ನಿತ್ಯ ತಿಳಿಯದೆ ಶಿವನ ತಿಳಿಯ ಬಂದಂತೆ। ಎನ್ನ ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾಚಾರ ಸ್ವಾನುಭಾವ

ಲಿಂಗವ ಬಿಡದೆ ಅಂತರಂಗ ನಿರ್ಣಯವಿಲ್ಲದೆ। ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ ಕಲಿತು। ನುಡಿಗೆ ನುಡಿ ಕಲಿತು। ತತ್ವದ ನಡೆನುಡಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ। [illegible] ತಿಳುಹು ಮುನಿಸಾಗದಿರಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂ

ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬॥

ನವಿಲಾಡಿತೆಂದು ಕೆಂಬೂತ ಪುಕ್ಕವ ತರಿದುಕೊಂಡಂತೆ। ಹುಲಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ನರಿ ಮೈಯ್ಯ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ। ಕೋಗಿಲೆ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಗೃಧ್ರ ದನಿಂದು ಕಾಗೆ ಕೂಗಿದಂತೆ। ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಂಗಿ ವಚನವ ಹಾಡಿದರೆ ಯಾತ್ಪುರುಷರಲ್ಲದೆ ನಿಷ್ಠಹೀನರ್ ಯಾದ ಹಾಡಿದ
ರೆ। ನಗೆಗುತ್ತೆಂಬುವಿಂದ ನರಿಹಾರ್ದವ ತಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿ ಟಪ್ಪು ಬಗುಳ್ದದಂತೆ। ಯೆಂದಡೆ ಪಾತ್ರವರಿತು ನಡೆಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೯॥ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ನೋತನು ಗುರಾಂಗದ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಖೆಯ
ದಂ ನೆಸ್ವರ। ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿದರೆ ನೋಸೂಸಿ ಯೆರಂತೆ ಹಾಲುಮಸೆದೆ ಗೆಪಾಪ ಮನವನೆನೆಯ ನೆಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಯಿರಿದು ಯೆತ್ತು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆನಹ ಘಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ತನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯವ ಬೆಡದು। ಅನಿಟ್ಟು ವಸರಿ ಹರಿಸಬಲ್ಲರೆ ಅಂತ
ನೆಳೆ ಪರಿಂಗಾರ್ಚನೆನು। ಲಿಂಗಧ್ಯಾನ ಪಂತ್ರಂನನು। ಲಿಂಗವಲ್ಲದ ನ್ಯಲನ ಬಿಯದ ಅಚಾರತವ ಮನುನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦॥ ಆಯತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂಗಗುಣವಳಿದು ನಿಷ್ಠಾಂಗವೆನು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಘಟ್ಟಿ
ಗಾಳಿಖಲಿಂಗಾಂಗಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ತನೋಡಾ। ಪ್ರಾಯತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವೆದ್ದು ಬಾಗಿ ಮನೋಮಯವನರಿದ ನಿಷ್ಠೆಯ ನಿರಾಕಾರವನು ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚನೆನೊಳಗೆ ಚರಿಸದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ। ಸಂನಹಿತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಂನ
ನರಿದು ತಾನೆಂಬ ಭಾವವೇನು ತಾನಿದಮು ತಾನು ಬಾವಿಯನೋಡಾ। ತಾನೆಂಬುದೇನು ಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ನಿನೆಂಬುದು ಯಿಲ್ಲ ನಾನು ನಿನೆಂಬುದು ಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಲಿಂಗವೆಸ ಪ್ರದಯಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇ
ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧॥ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಪರಮಲಿಂ ಗತಂನ ಕರಸ್ಥಲವನರಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಹ ಮೋಹಮೆಂಬ ಲಿಂಗಪ್ರೇಮಿ ಯಾಗಿಲಿ ಂಗಭಾವದಲ್ಲಿ ತಂನ ಭಾವವ ಬಳಿದ ಬಳಿಕ ಅನ್ಯವಿಷಯ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ವೃಥಾಹಾರದ ಭ್ರಾಂತಿಯುಳ್ಳದಿರಬೆ ಕು ನೋಡಾ। ಯಿದೆಂಪೆಕ ಚಿತ್ತವ ನೊಖಾಲಿಯಿಗುಣ। ಯಿದೆ ಲಿಂಗಪ್ರೇಹ ಕಸನಿರುತ। ಲಿಂಗ ವಮುಟ್ಟಿಮುತ್ತೆ ನಸೂಯ ತ್ವದ ನಿಕಶೆಕಸು ನೋಡಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೨॥ ಯಿ ಹಾಕಾಶದಲಿಂಗವ ಮೂಜಬಪುರಕಾಕದಪಥವಿಯಬಯಸು ವನಲ್ಲನೋಡಾ। ಯಿ ಪೂರ್ವವ ನೊಳಕೊಂಡಲಿ ಹೂನ್ಯಲಿಂಗವ್ಯತಂನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚಯಿತವಾ
ಗಿರಲು। ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಂನ ಸಂಗವ ಬೆರಸಿ ಅಳಿದು ಪರಮಾತ್ಮಲಿಂಗವೆ ಗೂಡಾಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೩॥ ಕಾಯದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿರಾಯ
ದರಿದು ದೇವತಾಬಾಗಳವನೈದಿನೆಂಬೆ ನಾಬಿಲರ ಯೆನಗಾಂಯಮೆ ತಾಬಿದಿರದಕ್ಷ್ಯಾಕಾಯವನು ಜೀವವನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ರಿಸಬಲ್ಲ ಶೀಮಹಾಚೆಲ ನೆಂದು ಜೆಯ ಂ ಪಿತಾಮಹೆ ಶ್ವರಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದೆನು ಕಾ
ಣಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪॥ ಆಚಾರಲಿಂಗಾನುಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಜ್ಞಾನಶ್ರೀಯವನರಿದ ಸದಾಚಾರನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ। ಸದ್ಗುರುರತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪುತತ್ವದ ಮೂಲಜ್ಞಾನಶ್ರೀಯವನರಿದ [illegible] ಲಿಂಗಪ್ರೇ
[illegible] ಚಾರ ನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ। ಸದ್ಗುರು ನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ। ಶಿವಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ಮೂಲಜ್ಞಾನಶ್ರೀಯವನರಿದ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರೇಮಿ ಯಾದ [illegible] ಚಾರ ನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ। ಚರಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ವಾಯುವಿನ ಮೂಲಜ್ಞಾನಶ್ರೀಯವನರಿ
ದ ಜಂಗಮ [illegible] ಕನ ನೋಡಾ। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗನಿವಕಶದಿಂದ ಆಕಾಶದ ಮೂಲಜ್ಞಾನಶ್ರೀಯವನರಿದ ನಿಷ್ಠಾಸಾನಿರಾವರಣನ ನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ಶಿವಜ್ಞಾನವನರಿದ [illegible] ನ ನೋಡಾ। ಲಿಂಗ [illegible]

ಸ್ಥಲ ... ತ್ರಯಂಗಳು ... ಲಿಂಗ ಸಂಪಾದನೆ ಸಾಗಿ। ... ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ನೆಮಾಡಿ। ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಸಾಂಗ ಕ್ರಿಯೆಯ ತವಷ್ಟಾತ್ರ ಧ್ಯಾನವಿಡಿಗೊಂಡ ತ್ರಾಗಿ ಪ್ರಸಂಬಕಾಶಿ ಸ್ಥಲ ವಾದುದು ... ಸ್ಥಲ
ವಚನ॥ ... ದ ನಡೆವೆವ ನ। ಶಿವ ... ಯಲಿ ನಲಿ ಬಕ್ಕ ... ಪ್ಪವನ। ಶಿವ ... ಣ ನವಶಂ ಡ ವಿಪಂದನೆ ಗ್ರಿಸಿ ತಿಪ್ಪ ವನ। ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವ ನೊಂದಿ ... ವ ದ ರಿಕಂ ... ಚಾರ ಸಹಚಾರ
ಯುಕ ವಾಗಿರ ಬಲ್ಲ ಡೆ ... ಸ್ಥಲವಿಡಿದಂಚಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ಆ ದನಪ್ರಾಣ ... ಮಾನವ ವನು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವು ... ಸಮ ಷ್ಟಿಗಳು। ಆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ವಿತ ... ಮನ ಪ್ರಾಣವಾ
ಗಿರ ಬಲ್ಲ ಶಿವ ... ಸ್ಥಲವಿಡಿದಂಚಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨॥ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಚಾರ ವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆ ಆಶ್ರಯ। ಆ
೧೦೨ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮ ವೆ ಆಶ್ರಯ। ಯಿಂತೀ ಪಂಚ ... ಪರಿಮಾರ್ಗವಾಗಿರ ಬಲ್ಲ ... ನಸ್ಥಲವಿಡಿದಂಚಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩॥ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ... ನಾದವೆಂಬರು। ದ್ವಿತೀಯ
ದಲಿ ಮಹಾ ಶಿವ ನಾದವೆಂಬರು। ತೃತೀಯ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರ ... ದಿಯ ಬಿಂದುವೆಂಬರು। ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ... ವೆಂಬರು। ... ನೆಯಲ್ಲಿ ಶರಣ ನಾದವೆ ... ಬರು। ಆ ... ನೆಯ ... ನಾದವೆಂಬರು। ಆಯಿ ಸ್ಥಲ ವೆ ... ಶಿ
ನಿಶವಯ ಸ್ಥಲವನ್ನಿಡಿದವೆಂಬರು ಯಿದು ಯಿಂದಿ ... ಜ್ಞಾನನಿನ ಯವಲಿ। ಆ ಪಾವಸ್ಥಲ ವನಂ ಗಂ ಗಂಡರು। ಆ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ... ಲಿಂಗ ... ರಿಸಿ ... ನಿಂಚಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಹಾ
ಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೪॥ ವಕ್ತ್ರಾದಿ ... ಂತ ... ಗಳಿವ ಕನಂಗ ವಿಲ ದಿರಿಮಾಗಿ। ಆವ ಕ್ಕಂಗಿ ಪ್ರಭಿ ... ಅಂಗವಾಸ್ಥಿ। ಅ ... ದ ಯಿಂಗವ ನುಡಿ ... ನಲಿಯಿ ಮಾಹಾ ಶರಣ ಸಂಗ ...
ಣ ಲಿಂಗಿ ಶರಣ ... ಅಂಗ ಪಂಚನ ಗಿ ... ತವಾಗಿ। ಆ ದಶನಂಗದಲಿ ಆಚಾರ ಲಿಂಗ ಸಾಯತವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಯಿ ಗುರು ... ಶಿವ ಲಿಂಗ ... ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಂಗ ...
ಲಿಂಗವೆನಿಸು ... ಪಂಚ ... ಗಳಿನ್ನತವಾಗಿ। ಆ ಆಚಾರ ಲಿಂಗವೆ ಸಿವ ... ವಾಗಿ। ಯಿಂತಿ ... ಲಿಂಗವ ಲ್ಲಿಯ ಶರಣ ... ಲ ಬಿರಬಲ್ಲ ... ನಿಂಚಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೫॥ ... ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ
ಮ ತ್ರಿಪಿತರು ... ತರು ... ಲಿಂದ ... ಗುರು ಲಿಂದಿನ ಧ್ಯಾನ ... ಪದಂ ... ನಿನ ... ನಿಂ ... ನ ... ನಾಗಿ ... ದಿನ ಧ್ಯಾನ ... ಲಿಂಗ
ಕ ... ನಾಮ ನ ... ಗೆ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವೆಂದಿನ ಧ್ಯಾ। ಅದು ... ತ್ರಯದ ಅಂಧಕಾರ ಅ ... ರ ವಿನಾಶ ... ದುಷ್ಟ ... ಶಿವ ... ಲಿಂಗ ... ಶ ...

ಸಾಕಿನ ಮಾಹೇಶ್ವರ । ಯೆನ ನೋಡಿದರೆನಯ್ಯಾ । ಎನ ಸೆಳೆದರೆನಯ್ಯಾ । ಆವನ ತಾ ಬಿಡರೆನಯ್ಯಾ । ಬಾಡಿ ಮರುಳಾದಿ ಹೊಸ ಬಿಚ್ಚಿ ಬ್ಬರಿ ಯೆಂದು ಗಿಳಿ ಹೊಡೆ ತಂನ ಹಿಂಲ ತಾ ಶಿಂದಂತೆ । ಎರ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಚಾರ ಸಂಸುಖಾನುಭವ ವಿವೇಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿರ್ಣಯ ವಿರದೆ । ಹೊತಿಗೆ ಬಂತೆ ...

ಸತಿಗೆ ನಮಬಿಡೆ ಯುಕತಿ ತು । ತಕಮಕ್ಕಾಟರಂತೆ ಬಾರು ಭಬಯ ಲೆಸ ಪ್ರಮುದ । ತಕ್ಕಿಗಳ ಕಾಡರೆಬಾಗಿ ಯುಕೊನಿಗೆ ಯೆಂತೆ ಮುಖ ಮುನಿಸಾಗಿ ಸಮ್ಯಮ ಮಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಡ್ಡೆ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ಬ। ನೆ ವಿಕಾಶಿತೆಂದು ಶೆಂಬಾತ ಪಕ್ಷವೆ ತರದು ಹೊಂಡಂತೆ ಹೂ ಹಾರು ಬಂಡಾಕೆ ನಿಮ್ಮ

ಯ್ಯ ಸುಮ್ಮ ಹೊಂಡಂತೆ ಗೆ ಕೊಗಿ ಕೆಸ್ಸರಗ್ರಿ ದದಿಂದು ಕಾಗಿಕ ಬೊಂದಂತೆ । ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾರಿ ಬಚನವ ಪಾಡಿದರೆ ಬಾಬು ವರಲದಿ ನಿಷ್ಠೆ ಹಾನ ಬಾಬಿ ಹಾಡಿದರೆ । ನ ಳಿಗುಣ್ಯೆ ಯುತಿರಿದ ನರಿ ಪಾಪ್ಪದತ ಡಿಯ ಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿ ಟ್ಟು ಬಗುಳಿದಂತೆ ಯೆಂದು ಪಾಪಿ ಮಾಡನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿ

ವಬಡ್ಡೆ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೦ ॥ ಅಷ್ಟವಿದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ನೊತನುಗುಣಂಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ಮುರಿಯದಂನಕರ । ಷೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿದರೆ ನೊಸೂಕ್ಷ್ಮ ಯುರಂತೆ ಪಾಲ ಮಸಡಿಗೆ ಬಾಹ ಮನೆ ವನೆನ ತಾನ ತಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಪಾಡಿದು ಣ್ಣ ತ್ರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆನಹು ಮುಟ್ಟಿ

ಗಾಳಿ ಬ್ಬಿಕತನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಂದದ್ವೈತ ವಿಡಿದು । ಅನಿಷ್ಟ ವ ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲ
ರಿಂತೆನೆ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚಕನು । ಲಿಂಗಧ್ಯಾನ ಸಂಪಂನನು । ಲಿಂಗವಲ್ಲದಂನ್ಯವನರಿಯದ ಅಚಲಿತ ಮಹಿಮನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಡ್ಡೆ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ಗಾಢ ಯುತ ಲಿಂಗದ

ಲ್ಲಿ ಅಂಗ ಗುಣ ವಳಿದು । ಸರ್ವಾಂಗವನು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆ
ಯಸುಲ್ಲ ಪುಷ್ಟಿ ಗಾಳಿ ಬಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರುತನು ನೋಡಾ । ಸ್ವಾಯತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನ ವೆ ದೃಷ್ಟಾಂಗಿ ಮನೋಮಯುವ ನಳಿದ ನಿರ್ವಾಣಯ ನಿರಾಕುಳನು ಮಾ

ಯಾ ಪ್ರಪಂಚ ನೊಳಗಿ ಚರಿಸದ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠನು ನೋಡಾ ।
ಸಂನ್ನಹಿತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಂನ್ನನಳಿದು ತೆನಿಂಬಿರ್ವಾ ವವನು ತೋರದ ಮಹಾನುಭಾವಿಯು ನೋಡಾ । ತಾ ಸಂಬುದಿ ಸುಯಿಲವಾಗಿ । ನಿಸ್ಸಂಬುದಿಲ್ಲ ನಾನು ನಿಸ್ಸಂಬುದಿಲ್ಲ

ಲ್ಲವಾಗಿ । ಲಿಂಗವೆ ಸರ್ವಗಮುಯವಾಗಿ ಪ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವ ಬಡ್ಡೆ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೦ ॥ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಪರಮ ಲಿಂಗ ತಂನ ಕರಸ್ಥಲವ ಪಿಡಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನ್ನಿಹೆ ಮೋಹ ಮಂಬಳಿದು ಲಿಂಗ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ಲಿಂಗ

ಶಿವದ ಲ್ಲಿ ತಂನ ನಾವ ವೆಬಲಿದ ಬಳಿಕ ಅಂನ್ಯವಿಷಯ ತ್ಯಾಗಿ ಮ
ಪ್ಪ ವಹಾರ ದಗ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದಿರ ಬೇಕು ನೋಡಾ । ಇದೆ ಪತಿಚಿತಮ ನೊಳಗಾಗಿಯು ಗುಣ । ಇದೆ ಲಿಂಗ ಗ್ರಹಾಕನ ನಿರುತ । ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ನಮೂ ಮುಟ್ಟದ ನಿಃಶಂಕನು ನೋಡಾ ಮಹಾ

ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವ ಬಡ್ಡೆ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೧ ॥ ಯುಹ ಲೋಕದ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಬಿಟ್ಟು ಶರ ಶಿವಪದ ವಿಯು ಬಯುಸುವನಲ್ಲ ನೋಡಾ । ಇಹಪರವ ನೊಳಕೊಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಿಂಗ ಮತಂನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂನ್ನಹಿತ ವಾಗಿರಲು । ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಂನಂಗವ ಬೆರಬಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ಗುರ

ಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗವೆ ಗೂಢಗಿ ಪ್ರಲಿಂಗನಿಷ್ಠನ ನೆಂಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ॥ ೧೨ ॥ ನಾ ಯುದಮೆ ಲೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ । ದೇವ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಕಾಯುವಳಿದು ದೇವತಾಂಗವ ನ್ಯೆದಿ ನೆಂಬಗಾವಿಲರಯನಗಾಂ ಮಿ ತೋರದಿ ಪ್ಪ ಕಾಯ ವನು ಜೀವವನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬಲ್ಲ ಶಿವ ಪಾದಿ ವನಿಂ ಮಿ ಬ

ರುಂತೆ ಆ ಮಹೇಶ್ವರಂಗೆ ನ ಮೋನ್ನ ಮಿಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ॥ ೧೩ ॥ ಆಚಾರ ಲಿಂಗಾನು ಭಾವದಿಂದ ಪಡೆದು ಯುಪೂ ರ್ವಾಶ್ರಯುವನಳಿದ ಸದಾಚಾರ ನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ । ಸದ್ಗುರು ರತಿ ಇಂದ ಅಪ್ಪು ವಿನಪೂರ್ವಾಶ್ರಯುವನಳಿದ ಸದ್ಗುರು ನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ ।

ಶಿವಲಿಂಗ ಸಂಗದಿಂದ ಅಗ್ನಿರೂಪ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವನಳಿದ ಶಿವ ಲಿಂಗ ಪ್ರೇಮಿಯಾದ ಶಿವಾಚಾರ ನಿಷ್ಠನ ನೋಡಾ । ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಸಂಗದಿಂದ ವಾಯು ವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯುವನಳಿದ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಪ್ರೇಮಿ ಹಾರನ ನೋಡಾ । ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗ ಸೇವಕ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಬೆಳ ಕಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಯ

ಯಸಳಿದ ನಿಷ್ಠ ವಿರಾವರಾನ ನೋಡಾ । ಮಹಾಲಿಂಗ ಸಂಗದಿಂದ ಪಿಂಡ ಪವಳಿದ ಮಹಾಮಹಿಮನ ನೋಡಾ । ಲಿಂಗನಿ

ಪ್ರಸ್ತೆ ಸಾರ

ಪ್ರಾಣಾಂಗಲಿಂಗಸಂಗಿ ಸಕಲವನೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು ನಿಜನಿಕಳಂಗನು ಆಗಿ ಯುಸಾಶಾ। ಉಂತಪ್ಪ ಮಹಾಶ್ರೇಷ್ಠಂಗೆನ ಮೊನಮೊ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬಸವೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೧೪।। ಖಡ್ಗನೆತ್ತ ಸಾರಿ। [illegible]
ಪಲ್ಲಾರ್ಪಿತ ಬಾರಂಗಳಮಾಡಿ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಂಗಳನಾತಂಗೆ ನೀಡಿ ತನುಂಡು ಮಿಕ್ಕುದನುಂಬುದೆ ಪತಿವ್ರತಾಂಗದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಾಕದ್ದ ಪ್ರಾಂತರದಂತೆ। ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ಯೆಂಬುದನು ಪದುಳು ಪದೆ ಶಿವನ ದೇವರು ಮಾ। [illegible]
ಬೂಗಾಂಗಳಿಂದತೆ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ತನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಷ್ಟ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೊಂಬುದೆ ಆಚಾರ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಲಿಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡೆಂದು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ತಿಂಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ [illegible]
ರಕತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಬಸವೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೧೫।। ತಂನಂಗದ ಮೇಲೆ ಶಿವಲಿಂಗವಿದ್ದು। ಸತ್ಯ ಯೋಗಮುಖದಿಂದ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಹೊಂಬುದೆ ಶಿವಾಚಾರದ ಪಥ। ಆ ಸತ್ಯವನರಿಯದ ಶಿವನಿಷ್ಠೆ [illegible] ಗೆ
ಲ್ಪದೆ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಆತ್ಮಲಿಂಗ ಮಂಟೆಂದು ಮನಭಾವಂಗಳಿಂದ ಅರ್ಪಿತಮೆಂದು। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಿಲ್ಲದ ಚರತ್ನ ಪ್ರಂಗೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ವಸತ್ಯಮಾಯಿಲ್ಲ। ಆ ವಸದಾಚಾರಮಾಯಿಲ್ಲ। ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ಮೊ[illegible]
೧೦೩ ನವೆಯಿಲ್ಲ। ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾನವಾಗಿ ಕೊಂ ಬುದು ಅದು ಶಿವಜ್ಞಾನವೇ। ಯಿಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಯುರ ಯಿನಗಾಂ ಮೆಚ್ಚ ಅಬಿರಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬಸವೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೧೬।। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡದ[illegible]
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡುವ ಪ್ರಪಂಚಿಗೆ ಳಿಗೆ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿದ್ದು ಲಿಂಗವಲ್ಲಮೆ ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗವಾದರೆ ಆ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವೆತ್ತಕೆ ತೆಗೆದು ಕಳೆದಿರಿ। ಆ ಲಿಂಗವನೆ ಬಿಡೆ ಮೂರ್ಖರ ದಂ ಲೇ ಆಲಿಂಗ
ರ್ಪಿತವಲ್ಲದೆ ಮನಾಬಿಹುದೆ। ತದ್ಧಾವೆ ಸ ಮುಂದಿರಿ ಯಾದರೆ ಶಿವನ ದೇವಾನಿ ದೆನೆರೆ ಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಕುಮ। ಶಿವಾರ್ಪಿತವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ದಂದೆತ್ತಿಂಬ ಅನಾಚಾರಿಗಳೆ ತಿಯರ ಯುನ ಗಂ[illegible]
ತಾ ಅಬಿರಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬ ಸವೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೧೭।। ಸಂಯಕ್ಕೆ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಮೊಂದೆಂಬಿರಿ। ಮನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೊಂದೆಂಬಿರಿ। ಆತ್ಮಂಗೆ ಭಾವಲಿಂಗವೊಂದೆಂಬಿರಿ। ಯಿಂತ್ರಿವಿಧಂಗ[illegible]
ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಾಯಿತೆಂಬಿರಿದೆ ರೆಂಬಿರಿ। ಮನಭಾವಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತ ತ್ರಿಯುಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಿಲ್ಲಾ ಯೆಂಬುದು ಅಬುಹೊ। ಕ್ರಿಯೆಗೂ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಬಿಂನ ಹಿಂಡೆ ಕುರಿಮಾನವಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಸಾಧಯ
ದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಾರ್ಪಣ। ಮನದಕ್ಕೆ ಮು ಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣ। ಭಾವದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಪರಿಣಾಮಾರ್ಪಣ ಯಿ ತ್ರಿವಿಧಾರ್ಪಣದೊಳಗೆ ಲಾಂಛನ ಬಿಟ್ಟು ಲಾಂಛನ ಕೆಲ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗದು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗ [illegible]
ಮುಖಾಂತ ಸಾದರು ಆಗಲಿ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂ[illegible] ಯುತ್ತೆಂದು। ಅಂನಪಾಂಸಂಗಳು ಮುಖ್ಯಲಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಂಗಳನು। ತಂನ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡದೆ ಬಾಯಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ತಿಂಬ ನರಕಕ್ಕೆ ಅವರು
ನಂಗಾಂಯೆ ಅಬಿರಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬಸವೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೧೮।। [illegible] ಶಕ್ತಿ ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು [illegible] ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು [illegible] ಸನೊಡಾ। [illegible]
[illegible] ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ [illegible] ನೊಡಾ।

ಪರಿಣಾಮ ಪಾಣಿಬಂದ ಪದಾರ್ಥ ಪದಾರ್ಥವ ದಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಶುದ್ಧಪರಮಾತ್ಮನಾದೆನು ನೋಡಾ। ಯೋತ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನಾರ್ಪಣ ವಿರಲು ಕುಶಾಂಗ ಮ ಆತ್ಮನು ಬಯಲಾಯಿತ್ತಾಗಿ
ಯಾಗ ಯಮಾರ್ಕಜಿ ಪವ್ಯಾಪರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದಬಳಿಯ ಬಾಗಾದ ಕದಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾದೆನೆಂದು ಉಪಲಿಂಗಾರ್ಪಣವಬಿಡುವನಾಯುಮುಖವಯನ ಗ್ರಾಂಯೆತಾ ಬಿರ್ಪಯತ್ರ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೯॥
ಗುರುಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹೇಸುವರು। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹೇಸುವರು। ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹೇಸುವರು ಭಕ್ತಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಹೇಸುವರು। ಪಾಲತಿಯಾದಗಿತ್ತಿ ಬಲ್ಲವರಾದರೆ ಹಾಲಮ ಮುಖರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಂ ಜಲವಿನುತಿಪ್ಪರು ನೋಡಾ। ಜಗ। ಹದಿನೆಂಟು
ಜಾತಿಯ ಯೆಂಜಲ ಹೇಹ ವಿಲ್ಲದೆ ತಿಂಬನ್ನ ಪವಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಶಿವಪ್ರಸಾದದಾರಕೊಂಬುದೆ ದಾರಕೊಳ್ಳದು। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ಪಾಪದಲ್ಲಿಂಹೋನಿ ಚತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪರಾಗಿ ಈ ಅಶುದ್ಧಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧವಹ ಶಿವಪ್ರಸಾದ
ದಲ್ಲಿ ಸಂಮಂಧ ಸಮನಿಸದು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೦॥ ಗುರುವ ಮುಟ್ಟಿಬಂದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ತಂನ ಬಾಯ ಮುಟ್ಟಿಬಂದಲ್ಲಿ ಯೆಂಜಲೆಂಬರು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ತಂನ ಬಾಯ ಮುಟ್ಟಿ
ಬಂದಲ್ಲಿ ಯೆಂಜಲೆಂಬರು ನೋಡಾ। ಜಂಗಮವ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ತಂನ ಬ್ಯಾಯ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಯೆಂಜಲೆಂಬರು ನೋಡಾ। ಗುರುವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವಗುಣಮುಂಟೆ। ಲಿಂಗವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಯ ಸ್ಥಲವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಲಮುಂಟೆ। ಜಂಗಮವಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿಯುಂಟೆ। ಪ್ರಸಾದವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯೆಂಜಲುಂಟೆ। ಯಿಂತಪ್ಪ ಪ್ರಪಂಚಿಗಳನೆಂತು ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೧॥ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅಂಗನೆಯ ಕುಚ ಲಿಂಗವಾದು
ದಿಲ್ಲವೆ। ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಿಲ್ವ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ। ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆಡಿನ ಹಿಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ। ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಹೆಂಣು ಗಂಡಾದುದಿಲ್ಲವೆ। ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಭಾಗರ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಯೆಂಜಲೆಂದ ವಿಪ್ರರು
ಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಳಿಯ ಲುಕೆಂಡವಾಗಿಸುತ್ತದಿಲ್ಲ ಚಿತ್ರಾಮ ಸಹಿತವಾಗಿ। ಯಿದು ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗುರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಲಿಂಗ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಜಂಗಮ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಂದ ಮಾನಂಗೆ। ಗುರು ವಿಲ್ಲಲಿಂ
ಗವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೨॥ ಗುರು ಪುಸಾಂಕಲು ಅವಲೋಹದ ಗುಣಕೆಟ್ಟು ಚಿಂನವಾಗದಿಹುದೆ। ಹಾಲಮೃತ್ತ ಲಿಂಗಕೆಲ್ಲವು ಅಗ್ನಿಮುಟ್ಟಲು ಬ್ರಹ್ಮ
ವಾಗದಿಹುದೆ। ಪೂರ್ವ ಕೊಳ್ಳದನಿರಿಲ್ಲ ಬಂದು ಅಂಬುಧಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಕೆ ಅಂಬುಧಿಯಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ। ಹಾಲಮ ವರ್ಣದ ಪದಾರ್ಥವನೆಲ್ಲವ ತಂದು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು ಪದಾರ್ಥದ ಭೂತಶಕ್ತಿ
ಯವಳಿದು ಪ್ರಸಾದವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ। ಆ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪವಿತ್ರಕಾಯವನು ನೋಡಾ। ಆತನು ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲನು ನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೩॥ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಶುದ್ಧ
ಪ್ರಸಾದ। ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ। ಜಂಗಮಮುಖದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ। ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿಂದಯಂನ ತನು ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದದಿಂದಯೆಂನ ಮನ ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು। ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದದಿ
ಂದ ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣ ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತು। ನಿಂಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಶುದ್ಧನಾಗಿ ತಂನಿಂದ ತಾನೆ ಶುದ್ಧವಾದೆನೆಂಬ ಲಿಂಗದ್ವೈತಿಯ ತೋರ ಬಾರಾ।

…ಸಮಪ್ರಸಾದ […] ಪ್ರಸಾದವ ತಾಗ್ರಹಿಸುದೆ ಆಚಾರ। ಹೀಂಗಲ್ಲದೆ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬ ಅನಾಚಾರಿಗೆ ಸಾಂಯ ಶಶರಕತ ಪ್ರಮು ಕೇನಾಣಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯೆ ಹೇಳಿವ ನೆಮ ಹಾಡಿ
ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೪॥ ಅಷ್ಟಪದಾರ್ಥವನೆಲ್ಲವ ಮೆಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚಿ ತಂಬಿಹಿಹಿಬಿರಯ್ಯಾ। ಹಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾಣದ ಅಜ ಪಿನಂ ತೀಂಬಷ್ಟ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆವೆಂದು ಲಿಂಗವ ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು। ಹಾಪ್ತಿಯ ತುಂಬಿಕೊಂಬ ಪ್ರಪ್ತಪ್ರಗೆ ಪ್ರಸಾ
ದವೆಲ್ಲಿಯದೋ ತ್ರಿಪ್ತವ ಮುಟ್ಟುವ ಲಮ್ಮನವನಜಿದು। ಕಾಯದ ಕರಕಾದಕ್ಕೈಪ್ತಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತ ಲಿಂಗದ ಮುಖ ವೈದನ ಐದು। ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೫॥ ಚರಿತಬಾನ ಚರಿತಬಾನವೆಂ
ದುಹಾಂದೆ ವೇಳೆ ಬಾಚಾಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆವೆಂದು ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಪಾಯಿತ್ತೆಂದು ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಪದಾರ್ಥ ಬಂದರೆ ಲಿಂಗವ ಬಿಡಲಂ ಮರೆಯ್ಯಾ। ಪದಾರ್ಥವಕಂಡು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸಿ ಕುದಿಕುದಿದು ಕೊಟಲೆಗೊಂಡು ಹೊಳ್ಳುಬ
ರಿಯಾ ಬತಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ಅದೇಕೆ ಲಿಂಗವ ಬಿಡಲಂ ಮರಿಕ್ಕೈಯೆನು ಯೆಂಜಲ ಕೈಯೆಂಜಲಾದವಂಗೆ ಬಾಯೆಸ್ತಾಯೆಂಜಲು। ಬಾಯೆಂಜಲಾದವಂಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗವೆಲ್ಲಾ ಯೆಂಜಲು। ಯೆಂಜಲೆಂದರೆ ಅಮೆದ್ಯ। ತ ಅಮೆದ್ಯದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವ
೧೦೪ ಧರಿಸಿಪ್ಪರಿ ಯೆಹೊ ಧರಂಕಾ। ಯಾಸಂದೆ ಹೊಪ್ಪಾಂತಿಂಪು ಕೈವಿಡಿಯ ತಾಲ್ಲರು ನಿಂಮ ಶರಣರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೬॥ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಗುರು ಚರಿತವಾದುದಿವ ರಿತಬಾನ। ಮನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಚರಿತವಾದುದೇವ
ರಿತಬಾನ। ಧನದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಚರಿತವಾದುದಿವರಿತ ಬಾನ। ಹಾ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಚರಿತವಾದುದಿವರಿತಬಾನ। ಅಂತರಂಗ ಬಾಹ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತು ಚರಿತವಾಗಿಯೆ ಡೆಗಡೆಯುಲ್ಲದ ವಸ್ತುವನಲ್ಲಿ ತಾ ಚರಿತವಾದುದೆ
ಚರಿತಬಾನ। ಹೀಂಗಲ್ಲದೆ ಮರುಷಾ ಹಾರ ಪ್ರಮಾಣಿನಿಂದ ವಾಗರವ ಗಡ ಕಾಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಕೊಂಡು ಯೆಂಜಲೆಂದು ಕಳೆ[hole]ದು ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವ ಮುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಲಂ ಮದ
ವರಿಕೆಗೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲಬಾನ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಯಿವರ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಮಂಧಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಾಂಗಿಯ ಅಂ[hole]ಗದಲ್ಲಿ ಸಂದೆ ಹಾಸೊತಕಮಂತೆ ಯಾವಂಗಿತರ ಮುಖವ ಸೋ
ಲಾಗದು ಕಾಕಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೭॥ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ಅಂಗವೆಂದೆಂಬರಿ। ಅಂಗಸೂತಕ ವಹೆಂಬರಿ। ಪ್ರಾಣವೆ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಾದವೆ ಪ್ರಾಣವೆಂದೆಂಬರಿ। ಪ್ರಕೃತಿ ಯಾವವ ಕಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಬಿ
ರಿ। ಯಿದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ಹೋವವೆ ಅಲ್ಲಕಾಣಿರೋ। ಲಿಂಗಾಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಬಾವ ಚರಿತವಾದರೆ ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ ಅರ್ಪಿಸಲಂ ಮೆಹೆಂಬುದು ಅಜ್ಞಾನ ನೋಡಾ। ಈ ಅಜ್ಞಾನಿಯ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವು
ಂಟೆ। ಮನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವುಂಟೆ। ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವುಂಟೆ। ಯಾ ಅಶುದ್ಧ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಶುದ್ಧವಹ ಶಿವಪ್ರಸಾದ ಸಂಮಂಧ ಯೆಂದು ಯಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ। ಲಿಂಗಸಾಂಕಿದ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಅಶುದ್ಧವುಂಟೆ ಯಿಲ್ಲ। ಯಾ ಅನಂಗ ಸಂಗಿಗಳ ಮುಖವ ತಾರದಿ
ರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೮॥ ಲಿಂಗವಿದ್ದ ಹಸ್ತವೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೀಠ ಕಾಣಿರೋ। ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುವ ಸಹಸ್ತವೆ ಶಿವಹಸ್ತ ಕಾಣಿರೋ। ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಪ್ಪ ಅಂಗವೆ ಲಿಂಗದ ಅಂಗವಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೂ ಅಂಗಕ್ಕೂ ಬಿ
ನವಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೋ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ತಾನೆ ನೋಡಾ। ಬಾಳೆ ಪೊರಗೆ ಲಿಂಗ ಚರಿತವಾಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದೇಹಿಗೆ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಸಹ ಭೋಜನವ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೆ ಸದಾಚಾರ। ಹೀಂಗಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗ

ಕ್ಕಾ ಲಿಂಗಕ್ಕಾಪದಾರ್ಥವನರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಸಹಭೋಜನವ ಮಾಡಲಾರದಿಂಬ ಸಂದೇಹಸೂತಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ । ಮನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ । ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಂ
ಬುದು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ ನಿಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಯು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೨೯॥ ಬಾಂದೆ ಬೆಳೆಮುರುಡಿ ಬಾರ ಪ್ರಮಾಣಿನಲ್ಲಿ ಗಡಣಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದನವಧರಿಸಿಕೊಂಬಿಯಿ । ಮತ್ತೊಂದು ಪದಾರ್ಥ ಬಂದರೆ ಮುಟ್ಟಲಿ
ರ್ಪಿಸಲಂ ಮರು । ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ಸುಕಾರಣ ಕ್ರಿಯೆನುಯೆಂಜಲೆ । ಕ್ರಿಯೆಂಜಲಾದವಂಗೆ ಬಾಯೆಂಜಲು । ಬಾಯ ವ್ವಾಯೆಂಜಲಾದವಂಗೆ ಮೃತ್ಯುವ್ವಿನೆಂಜಲು । ಎಂಜಲೆಂಜಲೆಂದರೆ ಅಮೇಧ್ಯ । ಅಪವಿತ್ರ ಹೊದ ಕಾಯದ ಮೇಲೆ
ಲಿಂಗವಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪರೆಂತೆ । ೦ಮ೦ ತಪ್ಪು ಸಂದೇಹಿ ಮಾನವರನಿಂಮ ಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಮಚ್ಚರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೩೦॥ ಆ ಪದಾರ್ಥ ಸೊಂದು ಪದಾರ್ಥವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ । ಪದಾರ್ಥದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ
ಳಿದು ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ । ಆ ಪ್ರಸಾದವಮು ಟ್ಟುವ ಹಸ್ತವು ಪ್ರಸಾದಹಸ್ತ । ಆ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಜಿಂಹ್ವೆಯು ಪ್ರಸಾದಜಿಂಹ್ವೆ । ಆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಭಾಜನವಾಗಿಪ್ಪ ಸರ್ವಾಂಗವು ಪ್ರಸಾದಕಾಯ ನೋಡಾ । ಪ್ರಸಾದವೆಂ
ದಡೆ ಪರಶಿವಸ್ವರೂಪಮು ತಾನೆ ನೋಡಾ । ಯೀಪರ ಮ ಪ್ರಸಾದಗ್ರಾಹಕನಾದ ಪ್ರಸಾದಿಯು ಬಾಂಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಾದಮಯವೆ ನೋಡಾ । ಪ್ರಸಾದಸದ್ಭಾವದಲ್ಲಿ ಯೆಂಜಲೆಂಬ ಸಂಶಯ ಸುಳಿಯಲಾಗದು । ಎಂ

ಪಕ್ವನ ಪ್ರಾಣಲಿ ೦೧

ಜಲೆಂಬ ಸಂಸಯ ಸುಳಿದರೆ ಅದು ಅಜ್ಞಾನ ಸೊ ಡಾ । ಅವಂಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೩೧॥ ಪಕ್ವನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ॥ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಮುಕ್ತಾನಾಳು ಹುಡುಕಿಪ್ಪು
ದಯ್ಯಾ । ಅಂಗದಾಶ್ರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ತನುವಿನ ಮೇಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಯಿತವ ಮಾಡಿ ನೆರೆಯಲರಿಯದೆ ಧನ ಕಾಮಿನಿಯರ ಭ್ರಾಂತಿನಲ್ಲಿ ಜಿನುಗುವ ಮನುಜರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದೆನಹೊದ್ದಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೩೨॥ ಹಾವಿರ ಗೆ ಅಗ್ನಿಯ ರಿಮುತ್ತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಕುಂಭದಾಶ್ರಿಗೆ ಮದಕವಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಅಗ್ನಿಯ ಸಂಪರ್ಕದದೆಸೆಯಿಂದ । ಕುಂಭದಾಶ್ರಿ ದ್ರವ್ಯ ಮದಕವು ಹೊಂಗೆ ಮಾಪ್ಪ ವಪ್ಪುದು
ಹಾಂಗೆ ಸರ್ಪ್ಪಿಂಬ್ರಿಯವನು ತ್ತ ಪ್ರಾಣನು ತಂನ ಮೂ ರ್ಪ್ಪಗುಣಾವನು ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಕಳೆಯನೆ ವೆದಿಸಿ ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೩೩॥ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಲಿಂ
ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಚಾರವಿರುತಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯೆ ಕಳಾವರನೆನಿಸಿಕೊಂಬುದಯ್ಯಾ । ಅದು ಹೆಂಗೆಂದಡೆ । ತಾಲಗೆ ಅಗ್ನಿಯ ರಿಮುತ್ತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಮದಕವಿಪ್ಪುದು ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯ ಸಾಮ[illegible]ಂದ
ಕುಂಭದಾಶ್ರಿ ದ್ರವ್ಯ ಮದಕವು ಹೊಂಗೆ ಮಾಪ್ಪ ವಪ್ಪುದು ಹಾಂಗೆ । ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯೊಳು ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಚಾರವ ಮಾಡಲಾಗಿ । ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಾಚಾರ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ
ಪ್ರಭುವೇ ॥೩೪॥ ಅಗ್ನಿಯ ಸಂಪರ್ಕದದೆಸೆಯಿಂದ ಹಾಲು ಉದಾಶ್ರಿ ದ್ರವ್ಯ ಮದಕವು ಹೆಂಗೆ ಬತ್ತಿ ಬಯಲಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸತ್ತಿ ವೇದ್ಯ ಸಮರಸವಾದ ಲಿಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿ
ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ॥೩೫॥ ಪ್ರಾಣನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆದು ಲಿಂಗನೆನಹಸಂಬಂಧವ [illegible] ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವು ಅಂಗವು ಹೆಂಗೆ ಹೂಸದ ಯತ್ನ ಯೆಂದರೆ ಅಂಗನೆನಹೆ ಹಿಂಗಿ ಬಾಗಿ ಲಿಂಗನೆ ಸಂಬಂಧ [illegible] ಬಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ

ಅಂಗ ವಿಷಯಂಗಳೆಂಹಿಂ ಬಾಗಿ ಲಿಂಗವಿಷಯಂಗಳೆಯುಂ ಬಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಆ ಪಾಗವ ಲಿಂಗಸಹಿತ ಪಾಗಿ ಯಿಂತು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ ಗಾಪು ಭೋಗವನೊಗಿಸುತ್ತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಭೋಗಿಸುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದಡೆ। ಘ್ರಾಣ ಜಿಂಹ್ವೆ ನೇತ್ರ
ತ್ವಕ್ಕು ಶ್ರೋತ್ರವೆಂಬ ಮುಖದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆಂಬ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧವೆಂಬ ಯಿ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ಲಿಂಗಮುಖಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿ ಆ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನ
ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿಪ್ಪಾತನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೩೮॥ ಯಿಂತು ಕ್ರಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನವಲ್ಲ। ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಕ್ರಿಯೆ ಯಿದು ಪ್ರಯೋಜನವಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಅದು ಹೇಗೆಂದಡೆ।
ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಆ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಕ್ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲ। ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲ। ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲ। ಯಿ

ದು ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನಸತ್ಕ್ರಿಯೊಪಚಾರವಿರಬೇಕೆಂಬ
ದು ಆಗಾವಿಂಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಲೀಯದು। ಆಗೊ
ಮುಷ್ಟಿಯಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದಯ್ಯಾ। ಯಿ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ
ಕಾಣಿಸುವ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ।
ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು ಯಿವು ಮೂರು
ಶಿವನು। ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರ
ದಯ್ಯಾ। ಯಿಂನು ಸಂಗವಾಗಿ ನಡೆಂತೆಂದಡೆ

ತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೩೯॥ ವಿನವಚನ॥ ೪೦॥ ಯಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿಯೆನೆ ಪ್ರತಿಚ್ಛೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಪ್ಪರು। ಗೋವಿನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಘೃತವಿಪ್ಪ
ದೆ ಬಾಧಿಸಿ ಹಾಲ ಕರದು ಕಾಸಿ ಹೆಪ್ಪನಿಕ್ಕಿ ಆ ದಧಿಯ ಮಥನವ ಮಾಡಿ ಬೆಂಣೆಯ ತೆಗದು ಆ ನವನೀತವ ತುಪ್ಪವ ಕಾಸಿ ಆ ಗೋವಿಂಗೆ ಕುಡಿಯಲಾಗಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ
ಲಿಂಗೋಪಚಾರವ ಮಾಡಲಾಗಿ ಜ್ಞಾನವಹುದು। ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿಕೆ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನವಹುದು ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನವಾಗಲಾಗಿ ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ
೪೧॥ ಭಕ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಎಂದು ಯಿವು ಮೂರು ಕ್ರಿಯಾಂಗವಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯನೆಂದು ಯಿವು ಮೂರು ಜ್ಞಾನಾಂಗವಯ್ಯಾ। ಆಚಾರಲಿಂಗ
ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವಯ್ಯಾ। ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಯಿವು ಮೂರು ಜ್ಞಾನಲಿಂಗವಯ್ಯಾ। ಯಿವಕ್ಕೆ ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಂಯೋಗ ನಿಷ್ಠೆ ಶಿವ ಹೇ
ಣಾ ವಿಶ್ವನೆಂದು ಯಿ ಆರು ಕ್ರಿಯಾಂಗವಯ್ಯಾ। ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಲಿಂಗವಾರು ತೆಱನಾಗಿಪ್ಪು
ಘ್ರಾಣ ಜಿಂಹ್ವೆ ನೇತ್ರ ತ್ವಕ್ಕು ಶ್ರೋತ್ರ ಭಾವವೆಂದು ಸಂಗವಾರು ತೆಱನಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಘ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ। ಜಿಂಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ತ್ವಕ್ಕಿನ

ನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ। ಯಿಂತೀ ಷಡಂಗಗಳು ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮರಸಸಂಯೋಗವಾದಲ್ಲಿ ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಯಿಂನು ಪ್ರಾಣಾಂಗವಾರು ತೆಱನದೆಂ
ತೆಂದಡೆ। ಸುಚಿತ್ತ ಸುಬುದ್ಧಿ ನಿರಹಂಕಾರ ಸುಮನ ಸುಜ್ಞಾನ ಸದ್ಭಾವವೆಂಬ ಯಿ ಆರು ಪ್ರಾಣಂಗಳು ಯಿಂತೀ ಪ್ರಾಣಾಂಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗವು ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯ ನೈಷ್ಠಿಕಾ ಬದಕ್ರಿಯಾಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ

ಬಂದು ನಿಂದು ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗದನುವನರಿದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾದವಯ್ಯಾ। ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ತ್ರಿಯಾಂಗವಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸುಚಿತ್ತಾದಿ ಷಡಂತವಹ ಜ್ಞಾನಾಂಗವಾಯಿತು ಯಾವುದೆ ಯೋಗಸಂಗ

ಶರಣನ ಬಿಂದ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವಾಗಿ ನಿಂದ ನಿರುಪಮ ಹಿಮ ಶರಣಂಗೆ ಅಂಗಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಿನಿಸಿಕೊಂಬನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೩॥ ... ಗಂಡಂಗೆ ನಾ

ಶರಣ ಬೆರೆಹಿಂಡ ತಿಮಕ್ಕಳ ಹೆಂಗೆ ಪಡೆವಳಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಾಚಿದಾತ ಶರಣನೆಂತಪ್ಪನಯ್ಯಾ ಯೋಜ್ಞೆನಾಚಿಕೆಯೆಂಬ ಪಾಶವಿದೆನಯ್ಯಾ। ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪದಿಂದ ಸಂದೇಹಿಸುವ ಭ್ರಾಂತಿಯೆ ಲಜ್ಜೆಯಯ್ಯಾ। ಅಷ್ಟು ದಾಲ್ಲಾ ಹೊಯಿಸೆ

ಂತಾಯೆಂದು ಹಿಡಿದು ತಬ್ಬಿದು ತಪ್ಪುಲಜ್ಜಾಭ್ರಾಂತಿ ಮಸುಗಿರಬೆಕಯ್ಯಾ। ಗಂಡನಸು ಬಹಾನ ಬಿಯದಾಕೆಗೆ ಲಜ್ಜೆನಾಚಿಕೆ ಮಂಪೌದುದಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗವನರಿಯದಾತಂಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ವೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ಪಾದುದಯ್ಯಾ।

ಅಯಿತು ಮ ಅಹುಯೆಂಬ ಮಹೆಯದ ಮುನುಶ
ಶರನಿಧಿರತ್ನ ಧಳಿಬಿದರೆತಾಮಹಾನಧಿಗೆಬಾಂ
ಗಮ ಶರಣಾನಾಗ್ರವರ್ತಿಗಳು ತ್ತು। ಯೆತಕಯ್ಯಾ
ಶರಣಾಲಿಂಗವೆಂಬಾತ ಕಾಣಶರಾ॥ ೯೧॥ ಮುಖದ
ಆಪರಮೇಶ್ವರ ನೊಶಗಣಾ ಸ ಮರಸಾವ ವೆಆ
ರ್ತವಿದಲ್ಲದೆ ಆನ್ಯಮಪ್ಪಿಲ್ಲವು ಅತ್ತದು ಕಿಕಶಾ
ನೆಹಮನ ಭೊಮ ನೆಮ ಅನುಷ್ಠಾನವ ಮಾಡಿದ

ತಿಗದುನೆಯಿಲ ಬಹಿನಲ್ಲಿಸದಾಸಂನಹಿತ ಬಿಳ್ದದ ಒಡರುಗಳ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನು ಭಾವವಬೆನಗಾತ್ರಯಂಪೆ ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೦॥
ದುಲಡ ತನಮಂಪೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮೆರುಗಿರಿಪ ವೃಕ್ಷಂತಲು ಮೂಲಿಕೆಯ ಧರಿಸಿರ್ದಡೆ ಆ ಮೆರುಗಿರಿಪ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಯಂಪೆ ಅಯ್ಯಾ। ಅನಾದಿ ಮಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಂ
ಂದಡೆ। ಅಂನ ಮಹಿಮೊಗುಣವೃವವ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ತಿ ಅವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಶರಣಾಲಿಂಗವೆಂಬ ಅಂತಪ್ಪಿಯದಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುತಾನೆ
ಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಪುರದ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗನೆನಹು ಶಯಿ ಗೊಂಡ ಶಿವಾತ್ಮಶರಣನಪ್ಪದಯವೆಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಲಿವನೆ ಯಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ।
ಶರಣಂಗೆ ನಿತ್ಯನೆಮ ಪೂಜೆಯಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಇದೆ ಮಾನ್ಯಶರಣಭಾವ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ ಘನಲಿಂಗಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮತ್ತಲ್ಲಿಯೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದೆಪರಮ
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೨॥ ಅಷ್ಟ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥ ಮಯಿಂದರಿಲ್ಲ ಕಾಶಿರಂಗಾ। ಲಕ್ಷಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಜಪವ ನೀಸಿಬದಲ್ಲಿ ಕಾಶಿರಂಗಾ। ಅಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲಕಾಶಿರಂಗಾ। ನೂರು ಪುತ್ರ ವೆಳ್ಳೆ ಮಾಪ್ರದಕ್ಷಣವ ಮಾಡಿದದಿಲ್ಲ ಕಾಶಿರಂಗಾ। ಕಾಶಿಕೆತಾರ ತ್ರಿಶೂಲ ಶಿವಗಂಗೆಗೆ ಹೆ ದರಿಲ್ಲ ಕಾಶಿರಂಗಾ। ಯೆಷ್ಟು

ನಿಯಮಧ್ಯಾನ ತುಕಾಲಿ ರಂಗಾ। ಯೆ ಪೃಥಾವ ಪೇಳಿ ಪೆನುಕೆಲಿ ರಂಗಾ। ಶ್ರೀಗುರು ಕರುಣದಿಂದ ಬಿಜಯಂ ಗೈಸಿಕೊಟ್ಟ ಪರಮಲಿಂಗಮ ತನ್ನಕರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಹಾಲು ಮಕಡೆಗಿಹ ಹೂಮನೆವ ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿಹ

ಬಿಮ ಆಲಿಂಗದ ಗಾತ್ರನಲ್ಲಿಕ ಕ್ಷನೆಯೆ ಯಲ್ಲರೆಲಿ ಶಿಲ್ಪ ನುಶೆಂಶುಪರಮೆಶ್ವರನ ಸ್ವಯಿದೆ ನಿಶ್ಚಯ ತಳಿದ ವೆಲಾ ತ್ತುಸಿ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೪॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸಕಂಡೆ। ತ್ರಿತ್ತ್ರಲಿಂಗ

ದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವ ಮಾಡುವ ಬಣಗು ತಾಳೆಯರಯನಗಂ ಬೆತಾರದಿರಾ। ಯಡಿಸಿ ತಾ ಬಿನಿನೊಡುವಗೆಂಡನತನುಮುಟ್ಟಿ ಅಪ್ಪಿಮನ ಮುಟ್ಟಿನೆರೆಯದೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಮದಸ್ಥನೇನ

ಲಿತಿಯ ಲೆತೀತನ ಲಿಂಗವ [illegible] ಸ್ವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಅನಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಂನ ವೆಳೆ ಇಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ವಾಚಾತೀತ ಮನೋತೀತ ಭಾವಾತೀತ ಮಗೋಚರ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಾ ನಿತ್ಯ

ನಿರಂಜನ ನಿರವಯ [illegible] ನಿಷ್ಕಲ ನಿಕಳಜ್ಞಾನ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರುಪಾಧಿಕ ನಿರಾಲಂಬ ನಿರಾಕರಣ ಅದ್ವೈತ ಆನಂದದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣನು ಪರಶಿವತಾನೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಾದನು । ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಸದಾಶಿವನಾದನು ।

ಅ[illegible]ನಾದನು । ಈಶ್ವರನಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನಾದನು । ಮಹೇಶ್ವರನಿಂದ ರುದ್ರನಾದನು । ರುದ್ರನಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದನು । ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದನು । ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸಕಲ ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಆಯಿತು

ಆ[illegible] ಅಧಿದೇವತೆ । ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ಅಧಿದೇವತೆ । ಮಣಿಪೂರಕ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ರುದ್ರನಧಿದೇವತೆ । ಅನಾಹತ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನಧಿದೇವತೆ । ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಸದಾಶಿವನಧಿದೇವತೆ । ಆಗ್ನೇಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಪರಮೇ

೧೦೮ ಶ್ವರನಧಿದೇವತೆ [illegible] ಧಾರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಆ ಚಾರಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ । ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ದವಿಷ್ಣು ತತ್ವಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ । ಮಣಿಪೂರಕ ಸ್ಥಾನದಲು ಭ್ರತತ್ವಕ್ಕೆ ಶಿವಲಿಂಗವ ಸ್ವಾ

ಯತವ ಮಾಡಿ । ಅನಾಹತ ಸ್ಥಾನದ ವಾಯು ತತ್ವಕ್ಕೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ । ವಿಶುದ್ಧಿ ಸ್ಥಾನದ ಸದಾಶಿವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ । ಆಗ್ನೆಯ ಸ್ಥಾನದ ಪರಮೇಶ್ವರ ನಿಂಬ

ತ್ವಕ್ಕೆ [illegible] ಮಹಾಲಿಂಗವ ಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿ । ಶಿ ಪೂರ್ಣಲಿಂಗವಾನೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿಯು । ಆಶ್ರಯ ಸರ್ವಾಂಗವು ನಿರುಪಮ ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿಯು ನಿರವಯಸ್ಥಲ ವಿತ್ತವಾಯಿತ್ತಯ್ಯ

ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪೭ ॥ ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿ ॥ ತನುವಿನೊಳಗೆ ತನುವಾಗಿ ಪ್ಪುವಿಯಯ್ಯಾ । ಮನದೊಳಗೆ ಮನವಾಗಿ ಪ್ಪುವಿಯಯ್ಯಾ । ಭಾವದೊಳಗೆ ಭಾವವಾಗಿ ಪ್ಪುವಿಯಯ್ಯಾ । ಯಿಂನಂಗವು ಪ್ರಾಣವು

ಈ ಚಾಲಿಂಗವೆನಿಸಿಯಾದ ಕಾರಣ ಯೆನಗಿಂನಾ ಲಿಂಗವು ಯಿಲ್ಲನೊಡಾ । ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ । ಯೆಂನ ಲಿಂಗವು ಆತ್ಮನು ನಿಂನೊಳಗಡಗಿ ಶುದ್ಧಪರಮಾತ್ಮನಾದೆನು ಕಾಣಾ । ಯಿಂನಾ ಪ್ರಭು ಯಿಂನು

ನಗಿಲ್ಲನಿನು ನಿಲ್ಲೆನೆಲು ನಾದ ಕಾರಣ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪೮ ॥ ಅಂಗಭಾವದಿಂದ ಲಿಂಗಮುಖವನು ಅಂಗಮುಖವನು ಅರಿದು । ಜಂಗಮ ಮುಖವನು ಅರಿದಡೆ ಸಂಸಾ

ರವೆಂಬ ಬಂಧನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರವಸ್ತು ತಾನೆ ನೋಡಾ । ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ಅಂಗವಾ ಲಿಂಗವಾ ಲಿಕೆ ಮೆಲಾಗಿ । ಆ ಅಂಗವನೂ ಲಿಂಗವನೂ ತಂನಲ್ಲಿ ಯೆಕೀಭವಿಸಿಕೊಂಡು ತಾ

ನು ಪರಮ ಚೈತನ್ಯನಾದ ಕಾರಣ । ಆ ಪರವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಸಂನ ಪ್ರಸಾದ ಮುಖವನರಿದು ಯಿ ಹಾಫಲವನಿಚ್ಛೈಸೂದಿಲ್ಲ ನೋಡಾ । ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ । ಯಿ ಹಾಫಲಕ್ಕೆ ಹಂಗಾಗಿ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ

ವಿನೊಂಬಿಯಾದನಾಗಿ । ಯಿಂತೀ ವಿಧ ಹಾಲಾಂದೆಯೆಂದಲಿನಾತನೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು ತಾನೆ ಕಾಣಿರೋ ॥ ೪೯ ॥

ಯೆನಗೆ ಕಾಯವುಂಟೆಂಬರು ಕಾಯವೆನಗಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಯೆನಗೆ ಜೀವವುಂಟೆಂಬರು ಯೆನಗೆ ಮುನ್ನವೆ ಜೀವವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಯೆನಗೆ ಭಾವವುಂಟೆಂಬರು ಯೆನಗೆ ಭಾವ ಮುನ್ನವೆ ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದ
ಡೆ। ಯೆನ್ನ ಕಾಯ ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ನಾಯಕ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಿನಾದ ಕಾರಣ। ಯೆನಗಿನ್ನಾ ಭವ ಮಾಯಾ ಲಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಾನು ನಿತ್ಯ ನಿಯನಾದ ಕಾರಣ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೮॥ ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊದಲ್ಲಿಸುವನ್ನೆ
ಬಂದಲ್ಲದೆ ಬೆರೆಲ್ಲ ಕಾಣರೊ। ಸಂಗಾರದ ಪ್ರಕೃತಿಯುಂದಬೆ ಅಱುತು ತೊಲಗಿತ್ತು ಯೆಂದಡೆ ಬೆಡಾಗಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಶುದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮ ತಾನೆ ಬಂದೆಯ ಇದಾಗಿ ಜೀವ ಪರಮನೆಂದು ತಾ ಋತೆಂದಡೆ। ಆ ಬಾಗ ಜೀವ
ಆ ಬಾಗ ಪರಮನೆಂಬ ಖೆದವನಱಿಯದೆಲ್ಲ ಉಮರುಶಾ ಬರಿಯತಾ। ದೆಹಾಭಾವದ ಮಾಬಿ ತುಶಂ ನಶ್ವರ ಜೀವನಾದೆ ಮಹಾಭಾವದ ಮಾಬಿ ಶಿವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಳಿದ ಬಳಿಕ ಜೀವನೆಂಬತನ ಪರಮನೆಂಬ ತನು
ಭಶಿ ಬೂನ್ನತ ಪ್ಪ ತಾನೆ ಂಬಾತ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ। ತಾ ಕ್ಷೇತ್ರಾಶಿರಾ। ೪೯। ಆದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟುವಂದು ಯೆಂ ಸೊಡಹುಟ್ಟಿದವರು ಅಯಿವರು ನೋಡಾ। ಅಾದ ಹು
ಟ್ಟಿದ ವರ್ಕೈವರು ಯೆನಗೆ ಕಾಡ ತಾಗಿಪ್ಪರು ನೊಡಾ। ಬಾಡಲನುರಿಗಿತ್ತು ಯೆನ್ನ ನಿಮಗಿತ್ತು ನಿರ್ಭಯತಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೫೦॥ ಕತ್ತಲೆಯ ನೊಳಕೊಂಡ ಬೆಳಗಿನಂತೆ। ಬೆ
ಕ್ಕೆಯ ನೊಳಕೊಂಡ ತತ್ತಿಯೆಂತೆ। ಮುತ್ತನೊಳಕೊಂಡ ಚಿಪ್ಪಿನಂತೆ। ಸಾಗರವನೊಳಕೊಂಡ ಶಶಿಯೆಂತೆ। ಜಗವನೊಳಕೊಂಡ ಆಕಾಶದಂತೆ। ಯೆನ್ನನಿರು ಹಾಳಕೊಂಡಿರಿಯಾಗಿ। ನಾನೊ ನಿನೊ ಯೆನ
ಂದ [illegible] ಯೆನ್ನ [illegible] ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೫೧॥ ಬಾಂನು ತಂನ ಬಂಗಾರದ ಕೆಸುವ ತಾನಱಿಯದಂತೆ। ಬೆಲ್ಲ ತಂನ ಮಧುರವ ತಾನಱಿಯದಂತೆ। ಮುಪ್ಪು ತಂನ ಪರಿಮಳವ ತಾನ
ಱಿಯದಂತೆ। [illegible] ಱಿಯದಂತೆ। ಮನವು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಱಿಯ್ಯಲಾಗಿ। ಮನ ವಱಿದು ನೆನಹು ಱಿದು। ನೆನಹು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನಿನಾಗಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ
ಪ್ರಭು [illegible] ಶಕ್ತಿಯ ನಾಚರಿಸದ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ। ಆ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನಿಷ್ಠೆಯನೊಳಗೊಂಡು ನಿಷ್ಠೆಯು ಖಂಡಿದ ಆ ಭಕ್ತನಿ ಮಾಹೇಶ್ವರನಾದನಾಗಿ। ಮುಂದೆ ಮಾಹೇ
ರ [illegible] ॥ ಅನ್ಯತಲನಾಚಾರ ಅಂನ್ಯ ಹೆಂಣ್ಣು ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪರನಿಂದ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು। ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯುಂದ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲವಿದೆಂ
ಬೆ [illegible] ಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧॥ ಜಲವೆ ಅಂಗವಾದ ಮಾಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ। ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣ ಐಕ್ಯ ಭಕ್ತನ ಷ್ಟ ಅಂಗ ಪಂಚಕ ಯುಗ ಳಿಕ್ಷಿತವಾಗಿ। ಆ ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಗುರುಲಿ
ಂಗ [illegible] ದಲ್ಲಿಯೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗವೆನಿಪ್ಪ ಷಡ್ವಲಿಂಗ ಪಂಚಕ ಯುಗ ಳಿಕ್ಷಿತವಾಗಿ। ಗುರುಲಿಂಗವೆ ಆತ್ಮನ ವಾಗಿ
[illegible]। ಸಿಬೆ ಉಱಿದಿರಬಲ್ಲರೆ ಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨॥

ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ

ಶಾಂತ ... ತ್ರೆಗಳ ಮೇಲಾಗಿ ಗೆದ್ದನು ಪೊತ್ತುರು ಹಾಲ ಅಳಿಯರು। ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಹೊಟ್ಟುಗುಟ್ಟಲ ಆರಿನರು। ಬಟ್ಟಬಯಲ ಮುಟ್ಟಿ ತೆಂಬಿಯರ ... ತನೆಶನ ಜಿವಿರಂಗಳ ... ಶೆಯಬಿ। ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ಮುಸುಕನೆಸೀ। ಯದೆ। ವಿಷಯಂಗಳ ಕೆರವನ ಅಳಿಯದೆ। ಕರಣಂಗಳ ಕತ್ತಲೆಯ ತೊಡೆಸದೆ। ಕಮ್ಮೆಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮೂಲದ ಬೇರ ಕಿತ್ತುಬಿಸ್ಸುವ ಮಾಡದೆ। ಕಷ್ಟ ಮನನಷ್ಟವ ಮಾಡಲರಿಯದೆ। ಲಿಂಗನಿಷ್ಠರೆಂಬ ಕಷ್ಟವನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮದ
ಗಳ ಮೊತ್ತವ ಕಿತ್ತಿ ಕೆದರದೆ। ಸತ್ವರಜತಮಂಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಮಾಡದೆ। ನಿತ್ಯನಿಜೈಕ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠರೆಂಬ ಕಷ್ಟಯೋಗಿಗಳನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩॥ ಶ್ರೀಗುರು ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಯ ಹಾಗ ತೆಕ್ಕೆ। ಶ್ರೀಗುರು ನೆಟ್ಟಲಿ
ಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಶಿಸವೆಕೆ। ಅದಕೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವ ಮಾಡಿಕೆಕೆ। ನಿಷ್ಠೆದ್ರಕಲ್ಲಿಗೆ ನಿ(ಡಿಕ್ಕೆ ಬದರಕೆ ಕಷ್ಟದ ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟುವ ನೋಡಿರೆ। ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲ ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು। ನೆಷ್ಟಿದ್ರ ಕಲ್ಲಿಗೆ ನಮಿಸಿರಾ ಪ್ರತ್ಯಾರಾ। ತಂನ ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಕೊಡಲಿ
ಯದೆಂದು। ನೆಷ್ಟಿದ್ದ ಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟೆ ತೆಂಬ ಕೊಟ್ಟಿಗ ಳ ನೋಡಿ ಹೊಕ್ಕೆ ಹುಂಜಾದಂತೆ ನಗುತಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದುದು ಕಲ್ಲು ನೆಟ್ಟಿದ್ದು ದೂಕಲ್ಲು। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ। ಏಕಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಚಾರವಿ
೧೦೨ ಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಇಷ್ಟಪಾಷಾಣದ ಹಂಗು ಂಟೆ। ಆತ್ಮನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅನುಭಾವಿ ವಲಿಂಗವಪ್ಪ ಗುರುತಂದು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ಇರಿಸಿದನಾಗಿ। ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣ ಬಾಂದೆಯೆಂದರಿದು। ಆರಾಧಿಸಸು
ಖಿಯಾಗಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೪॥ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಂಣಿದ್ದಂತೆ ಮರನನೇರಿ ಕೊಂಬಭಾಗಿಸಿಕಾಯಕಾಯವ ಅಳಿಮರುಳನಂತೆ। ಅನಾದಿ ಮೂಲದಾಚೆಯತಂನ ಕರಸ್ಥಲಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಪ್ಪುದ ತಾನೆ ಅರಿಯದೆ। ಬೆಟ್ಟ ಲಿಂಗ ಮುಂಟು ಬೆಟ್ಟತ್ತಿ ತ್ರುಮಂಟು ಯೆಂದು ಹಲವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹಂಬಲಿಸುವ। ಯಾಸೂಳೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಯಿ
ಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೫॥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ವರ್ತಾರ್ತಿಸಾಂತು ನಿಷ್ಠೆವಾನರು ನಾಮಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳೆಂದು ಹಾಡ್ಡಿಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡ್ಡ ಬಹುದಲ್ಲದೆ। ಸರ್ವಾಂಗವನು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಿಗಾರಿ
ಸಬಾರದು ಕಾಣಾ ರಂಣಾ। ಬೆಟ್ಟಿಂಯ ಹೂತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರವಂ ತೆನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿಯದಾನಿಷ್ಠೆ ಪಾನರಿಗೆ ನಿಮಕನನು ಸೊಳಗೂ ಇಲ್ಲನೊಡಾಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬॥ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲ ನಾಕಲ್ಲ ತಂದು ಮೂರ್ತಿರೆ
ಲ್ಲರು ಪೂಜಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತರೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದಾ ರೆನೊಡಾ। ಕೊಟ್ಟಾತ ಗುರುವೆಂಬರು। ಕೊಂಡಾತ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬರು। ಕೊಟ್ಟವ ಕೊಂಡವರು ಬಯಮೆತ್ತರು ಮರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಹೋಹಲ್ಲಿ। ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಕಲ್ಲು ಮೂರ್ತಿಯ
ಳಿಯಿತು ನೊಡಾ। ಭಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಿಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಲ್ಲಬಿಡಿ ಇದು ಗುರುಶಿಷ್ಯಸಂಮಂಧವಲ್ಲ। ಅನುಭಾವಸಹಿತವಾಗಿ ಗುರುವೆಂಬೆ। ಆಚಾರಸಹಿತವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನೆಂದೆಂಬೆ ನಿಷ್ಠೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬೆ। ಇದು
ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ ಪರಮಸೌಖ್ಯಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಪರಿ ಕಾಣಾ ಮಹಾ। ಹಿರಿದಬಲ್ಲ ಪ್ರಸಕ್ತಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭॥ ... ॥ ಮಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತ॥ ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ಗುರು ಭೂತ ಪ್ರಾಣಿ। ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗ ಶಿಲೆ। ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ
ಜಂಗಮ ವೇಷಧಾರಿ। ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ಪಾದೋದಕ ನೀರು। ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಸಾದ ಎಂಜಲು। ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಭವಿ। ಇದು ಕಾರಣ ಆಚಾರವನೇನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತ್ತಲೆಗಳೆಯದೆ ಸೋಪಾನವಯ್ಯಾ।

ಹಾರವಿದವನೆಂಯ್ದುವೆ ಶಿಕ್ಷಿಗುರು ಹೊಳಿದ ಸದಾಚಾರವಿಷಾಪಾನವಯ್ಯಾ। ಗುರೋಪದೇಶವ ಮಿಾರ್ತ್ರಿ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಪಾಬಗಳಯೆನಗೆಂಬುತೆಂ ಅದಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೮|| ಆನುವರಿದ ಕಾಯ
ದಂತೆ ಕಶಿಗೆತ್ತೆನಯ್ಯಾ। ಅದೆನು ಕಾರಣ ತಿಂದಡೆ। ಪಶುಪತಿಯ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ವಿಟಯೂತುರನಾಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಯೆಂನ ಸಂಸಾರವಿಷಯಂಗಳ ಮಾಣಿಸಿ ಭಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
||೯|| ಸಕಲಗುರು ಸಕಲ ನಿಃಕಲ ಜಂಗಮ ನಿಃಕಲ ಲಿಂಗ। ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಯ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದಡೆ। ಲಿಂಗವು ಜಂಗಮವು ಗುರುವಿನಲಿ ಹುಂಪಿಂದು ತನುಮನಧನವ ಸವೆದು ಮಾಡುವುದು ಗುರುಭಕ್ತಿ। ಗುರುವು ಜಂ
ಗಮವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹುಂಪಿಂದು ಮನಧನ ತನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ಲಿಂಗಭಕ್ತಿ। ಗುರುವು ಲಿಂಗವು ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹುಂಪಿಂದು ಧನಮನ ತನುವ ಸವದು ಮಾಡುವುದು ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿ। ಯಿಾ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಹಾ ಡಿ
ಲಿರಾಜಿಸುತಾ ತನೆ ಶಿವಭಕ್ತನು ಕಾಣಾ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೦|| ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳ ಮುಟ್ಟದೆ ಸದಾಶಿವನ ಮುಟ್ಟಿಪ್ಪ ಭಕ್ತನ ಪರಿಯ ನೋಡಾ। ಕಾಮಾದಿ ಷಡುವರ್ಗಂಗಳ ಸಾಂಕದ
ನಿಸ್ಸ ಮನ ಪರಿಯ ನೋಡಾ। ಗುಣತ್ರಯಂಗಳನತ್ತಿ ಯದ ನಿರ್ಗುಣನ ಪರಿಯ ನೋಡಾ। ಅಹಂಕಾರತ್ರಯಂಗಳನಳಿದು ತಾಪತ್ರಯಂಗಳ ನೀಗಿ ಕೋಪ ಮೋಹಾದಿಗಳ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಪರಿಯ ನೋಡಾ। ಜಾತಿಹೆ
ಜಿಗನ ಅರಿಯದೆ ನಿರಾಕುಳನಾದ ನಿಜಭಕ್ತನ ಪರಿ ಯ ನೋಡಾ। ತಾನೆಂಬುದ ಮರೆದು ನಿನೆಂಬುದನಳಿದು ತಾನು ತಾನಾದ ಭಕ್ತಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದು ಬದುಕಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು
ವೆ ||೧೧|| ಶಂಕಾ ಇನಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ। ಪ್ರಾಣದ ಲ್ಲಿ ಲೋಭ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮದ ಅವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸರ ಅರುಹಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯ ಹುಟ್ಟಿನಕ್ಕರ ಯೆಂತು ವಸ್ತ ನೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಮಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಪ್ರಸಾದಿ ಯೆಂ
ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಿ ಬೆ। ಯೆಂತು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಯೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಶರಣ ನೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಐಕ್ಯನೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಷಡುಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣನೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಧ್ಯಾನಿಗಳೆಂಬೆ। ಯೆಂತು ಅನುಭಾವಿಗಳೆಂಬೆ। ವಾಕು ಪಾಟುತಿ ಗಗ
ಳುಧರರು ಮಾತಕರಯೆನಗೆಂಬೆ ತಾ ಅದಿರ ಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೨|| ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಿ || ಬಳುತಾಯೆ ಮರಹುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಕುರುಕರುಹ ಮಜಹುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಅಂಗನೆರ
ಮಣಿನಮ ಅಟ್ಟಳೆ ಅಯ್ಯಾ। ಗುಡುಗನಾಡುವನು ಗೋತಮ ಅವನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಸಾವಧಾನಿಯ ಬಾತ ಲಿಂಗದನೆನಹು ಮುಬವನೆ ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೩|| ಶ್ರೈಮ ಬಿದು ಕಾಡುವ ಕಾಣ
ಗವದೆನೋ। ಪ್ರೈಮ ಅದು ಮಾಡುವ ಮಾಟವದೆನೋ ||ಬಾಯ ಮ ಅದು ತುರೆಬಲೂಟವದೆನೋ। ಸನ್ಮಾನಸಾವಧಾನವಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಸಂಧಾನ ಜನ್ಮದ ಮುತ್ತು ನೋಡಾ। ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಅರ್ಪಿತ ವಿಕಾರ ನೋಡಾ। ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪವಿಲ್ಲ
ದೆ ಮನ ಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದರೆ ಅರ್ಪಿತ ಅದು ಪ್ರಸಾದ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೪|| ಯೆಂನ ಕಾಯ ಕಾಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಕಾಯಭವನಗಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಯೆಂನ ಮನ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಸಾವ
ಧಾನ [illegible] ತ್ತಾಗಿ [illegible] ಅರಿದೆಗದಾಡಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣ [illegible] ಸಾವಧಾನವಾಯಿತ್ತಾಗಿ [illegible]

ಯಿಂತಹ ಬಂಧುವಾದ ಪರಶಿವನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಮಿಗಳು ಅರಿದು ಬೋಧಿಸು ನೋಡಾ। ಪಾವನಿಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಪ್ರಮಲಮುಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿ ನಿಂದ ಪ್ರಸಾದಯೆಂಬ ನೆರೆಕೊಂಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥
ತನು ವಮುಕ್ತಿ ಪಾಲುನ ಮನವ ಮುಕ್ತಿ ಪಾತನುತನು ಮನವ ಮುಕ್ತಿಪಾ ಸಪ್ತ ಶರಣಾಂಗಳು ನೋಡಾ। ಕಾಯದ ಕರಣಾಂಗವೆ ಮುಕ್ತಿ ಹಾಜಿವನ ನೋಡಾ। ಕಾಯ ಜೀವ ಶರಣಾಂಗಳ ಶುದ್ಧಪರಮಾತ್ಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಪಬಲ್ಲಡೆ। ಅದೆ ಅಲ್ಲಿ
ಅದೆ ಪ್ರಸಾದ ನೋಡಾ ಡಾ। ಆ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದು ಪ್ರಳಿಯ ವಿರವಾತನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೬॥ ಕಾಯ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಸರ್ವತ್ರ ಮಂಗಳ ಯಿರಲಾಗದು ನೋಡಾ। ಜೀವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾದ ಬಳಿಕ

ಸಂಸಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪಾಂಥಜ ವನಗುಣ ಯಿರಲಾಗದು ಅದು ಅರ್ಪಿತವಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಕರಣಾಂಗಳು ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಕರಣಾಂಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗ ಕರಣಾಂಗಳಾಗಿ ಆ ಲಿಂಗ ಕರಣಾಂಗಳೆ ಪರಕಾಯಾಗಿರಬೇಕು ನೋಡಾ। ಕಾಯದ ಜೀವ
ದ ಕರಣಾದಿಗುಣಾವಳಿಯದೆ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಪ್ರಸಾ ದಿಗಳೆಂಬ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ಬ್ಬನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೮॥ ಸ್ಥಲ॥ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ॥ ಜ್ಯೋತಿ ಯಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯುಂಟೆ। ಲಿಂ
ಗವಿದ್ದ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವುಂಟೆ ಅಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ವಾಗಿ ಅಂಗವಿಕಾರವಿಲ್ಲ। ಅಂಗವಿಕಾರವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಹೆಂಗಳಿಗೆ ಸೋಲರು ಹಾಂಗಳಿಗೆ ಸೋಸರು। ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯರಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರ
ಭುವೆ॥೧೯॥ ಅಂಗನೆಯ ಚಿತ್ತ ರಮಣನಸು ತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿ ಅಗಲದಿಪ್ಪಂತೆ। ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯ ಲ್ಲಿ ಶರಣನ ಚಿತ್ತ ರತಿ ಶಿವಲಿಂಗವ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿ ಅಗಲದಿಪ್ಪರೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಯೆಂತುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ
ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯ ಸ್ವಭಾ ತ್ರ ವೆಸ್ತು ದಿನಲ್ಲಿ ಅಳಿವ ಲತುಬಿಳುಗುನಿಜ್ವಲಿಗಾದ ಘನಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆ ನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೦॥ ಯಿಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳು ವ್ಯಂನಕ್ಷರ ಪ್ರಾಣಂಗೆ ಬಂಧನ ಮಾಬು ದೆ। ವ ಪದುಳಕ್ಕೆ ಗಳಿರೆ। ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆಲ್ಲ ವ ಲಿಂಗ ಸಂದಾನವ ಮಾಡಬಲ್ಲಡೆ ಪ್ರಾಣನ ಬಂಧನ ಬಿಡುಗಡೆ ತುದುನೋಡಾ। ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಭೆಯು
ಗಿಲಬಾರದು। ಪ್ರಳಿಯ ಪ್ರಳಿಯ ದಹಾಳಿಯರಾ ನಿಪ್ಪವರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೧॥ ಶಕ್ತಸನಕಂಗಳಾಳ ಗೆರಾತ್ರೆ ಸರಪುಡೆ ಯಿಪ್ಪುದಕಂಡೆನಯ್ಯ
ರಾತ್ರೆ ಸರಪಡೆ ಯೊಳಗೆ ಮುಕ್ತಂಣನು ದೆಯಲಾ ಗಲು। ಶಕ್ತಸನಕಂಗಳು ಕೆಟ್ಟು ರಾತ್ರೆ ಸನ ಪುಡೆ ಮುಳಿದಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಮುಕ್ತಂಣ ಶಿವ ನೋಳವನಾನೆ ನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೨॥

ಟೊಂಣು ಪ್ರಾಣವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ಮಂಣು ಪ್ರಾಣವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ಟೊಂನು ಪ್ರಾಣವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ಹೆಂಣು ಟೊಂನು ಮಂಣು ಬಂಬ ತು ಪ್ರಾಣಂಗೆ ಪ್ರಪಂಚು ಕಾಲವೆಂದರಿದು। ಪ್ರಾಣಂಗೆ ಲಿಂಗಕಳೆಯ ಸಂಬಂ
ಧಿಸಿ। ಲಿಂಗಕೆ ಪ್ರಾಣಕಳೆಯ ಸಂಬಂಧಿಸಿ। ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಪ್ರತಿಭಾವತೊಲದೆ। ಅ ಪ್ರತಿಮ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯೂ ನಿರ್ದೆಸು ಶಾಂ ಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೩॥ ೦ ಕ್ಕೆ ೦॥ ಮಾಹೇಶ್ವರನ
ಶರಣ॥ ಬೆಂಬು ಮ ತ್ರಯಮೊಕ್ಕೆಂಬು ಗಾಡದಿರಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ ಶಿವಂಬು ಪದ ಪದ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಸಂಬುಗೆ ವಿಡಿದು ಅಗಲದಿರಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ। ಸೂಸಲಿಯ್ಯದೆ ಮನವ ನಿಜಪದದಲ್ಲಿ ಯೋಸರಾಗಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಬಲ್ಲರೆ। ಆ

ಶಿ ನೆ ಜಗಭೇಶ್ವರನೆಂಬೆ ಸುಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ||೨೩|| ನೆಲನೀರು ಕಿಚ್ಚು ಗಾಳಿ ಬಯಲು ಮುಕ್ತಾದಿ ಆದಪಿಂಡದವತಾನೆಂದೆಂಬ ಮಿತ್ಯಜ್ಞಮೂಢದೇಹಿಗಳ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ನೆಲನಲ್ಲದ ನೀರಲ್ಲದ ಕಿಚ್ಚಲ್ಲದ ಗಾ
ಳಿಯುಲ್ಲದ ಬಯಲಲ್ಲದ ಪ್ರಪ್ರತಿಯಲ್ಲದ। ಪುರುಷನಲ್ಲದ। ಮೇಲಣ ಶುದ್ಧಸ್ವಯವೇ ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದಾಂತನಲ್ಲದೆ ಶರಣನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ||೨೪|| ಗಂಡಿಂಗೆ ಹೆಂಗಲ್ಲದೆ ಹೆಂಗಾಳಿಂಗೆ ಲಿಂ
ಗಾಉಂಟೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ। ಯೀ ಅಬುಪುರುಷು ಶಿವನ ನಾನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಅಪ್ಪ ಮೂನವ ಅಂನ್ಯರತಿಗೆ ಕೊಡುವ ದೇವನ ಮರುಳುತನವ ನೋಡಾ। ಅದೇನು ಕಾರಣ ಹೊದಡೆ ||ಪತಿ ಲಿಂಗ ಸತಿ ಜ್ಞಾ ಹಂ। ಬಿತಿಯುಕ್ತ ಸದಾ ತಥಾ।
ಷಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಂ ನಾಸ್ತಿ। ಶರಣಾಸ್ಥಲಮುತ್ತಮಂ ||ಯೆಂದುದಾಗಿ। ಮುಕ್ತಂಗಾಂಗೆ ನಾ ಹೆಂಣಾದ ಕಾರಣ। ಯೆಂನ ಶರಣಾಮೊ ಪಶರಣಾಂಗ ಧೆಲ್ಲಮು ಲಿಂಗಾಪಶರಣಾಂಗಳಾದಿ। ನಿಂಮ ಶರಣಾವೆ ಪುರಣಾಲಾಗದೆನಯ್ಯಾ ಮ
ಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ||೨೫|| ತಂಗುಪ್ಪದ ಲಿಪ ಪ್ಪನದಪ್ಪಬಾದರೆ ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲಮ ವಿಷಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಶರಣ ನೆಂಬಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗದತ್ತಬಾಗಲು ಶರಣನ ಸರ್ವಾಂಗ ವೆಲ್ಲಮ
ಲಿಂಗವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಲಿಂ ಗಸಂಗಿಯಾದ। ಅಭಂಗ ಶರಣಂಗೆ ಅನಂಗಸಂಗ ಹಂಚಿಬಿದಾಮರುಳೆ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಬಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ ||೨೬|| ಶರಣನಂಗ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿತ್ತಾಗಿ ಶರಣನ ತ
ನುವೆ ಲಿಂಗದ ತನು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗದ ತನು ಶರಣನ ಪ್ಪಿತ್ತಾಗಿ ಶರಣನ ತನುವೆ ಲಿಂಗದ ತನು ನೋಡಾ। ಶರಣನ ಮನ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಲಿಂಗದ ಮನ ಶರಣನನಪ್ಪಿದ ಕಾರಣ। ಶರಣನ ಮನವೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದ ಮನವೆ ಶರ
ಣ ನೋಡಾ। ಶರಣನ ಪರಣ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಲಿಂಗದ ಪರಣ ಶರಣನನಪ್ಪಿದ ಕಾರಣ। ಶರಣನ ಪರಣವೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದ ಪರಣವೆ ಶರಣ ನೋಡಾ। ಶರಣನ ಭಾವವೆ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಲಿಂಗದ ಭಾವವೆ ಶರಣನನಪ್ಪಿ
ದ ಕಾರಣ। ಶರಣನ ಭಾವವೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದ ಭಾವ ವೆ ಶರಣ ನೋಡಾ || ಅಹಂ ಮೂರ್ತಿರ್ಗಾ ಪ್ರಾಣಾ। ಪ್ರಾಣೋ ಮಾಹೇಶ್ವರಾ ಮಮ। ತಸ್ಮಾದ್ವಿರಹಂ ನಿತ್ಯಂ। ಶರಣಸ್ತೇನಾಮವರ್ತತೇ || ಯೆಂದುದಾಗಿ ಭಾವಭೇದವಿಲ್ಲ ಶರ
ಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಬಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||೨೭|| ತಂನಸತಿ ತಂನಧನದ ಮುಂನತಿಯ ಹೋರಿರ ಬೇಕು ಅನ್ಯಸತಿ ಅನ್ಯಧನದಾನಿಯ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದು ನೋಡಾ ಜಗ। ತಂನಸತಿಯರು ಅನ್ಯಸತಿಯ
ರೆಂದು ಬಲ್ಲವರುಂಟೆ ಹೇಳಾ ಮರುಳೆ। ಬಲ್ಲವ ರುಂಟುಂಟು ಶಿವ ಶರಣರು। ತಂನ ಶಕ್ತಿಯೆ ಶಿವಶಕ್ತಿ। ಅನ್ಯಶಕ್ತಿಯೆ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿ ಕಾಣಾ ಮರುಳೆ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗವಂಗ ವೆಂದು ನಿ
ವೃತ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಸಂಪಂನರಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವನೆಬಿದರಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಶರಣರು। ಯಿದು ಕಾರಣ ಶರಣಂಗೆ ಅನ್ಯಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗ ಅಘೋರನರಕ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಬಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೨೮|| ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸುವ
ವನಿಂದೆ ಹಿಂಯ ಮನೆಯ ಕೂಳು ಹಂದಿಯ ಬಾಯ ತುತ್ತನಾಯಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತಿಂದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ। ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ। ತಂನ ಬಾಡಲ ತುಪಾಬಿಗೆ ತಂನನಿಂದಿಬದುದ ನಂಬಿಗ [illegible] ದೆ ಭಕ್ತನೆಂದು ಜಾತನಿತ್ತು
ಕೊಂಡು ನಡೆವವರ ನೋಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೨೯|| ಬಾಳಗನಿತ್ತು ಕೊಂಡು ನಡದರೆ ನಡೆಯಲಿ ಅದಕೆ ಸರಿ ಶಿವಶರಣರಿಗೆ [illegible]

ದುಕ್ಕೆ ತನಯ ಮಾಹಮಣ್ಣ ಪಾಪ ಯಹಾ ವರವೆಂಬುದು ಪಾಬಿಯ ಪಾದ್ದಕ್ಕೆ ಆಚಾರಲನಾ ಚಾರವೆಂಬುದನರಿಯದಿದ್ದರೆ । ಜಲದಾವಗನಾ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚ ಹಾಬ್ದಿಯೂ ಪಾದ್ದದೆ ಬೆರದು ಬಾರಿಸದೆ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಕನಾಗಿರಬ
ಲ್ಲರೆ ತೆ ಆತಂಗೆಸಲು ವದುಯೂ ಮತ್ತೆ । ಆಚಾರದಿದೆಯುಲ್ಲಿ ಅನುಸರಣೆಯುಂಟೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೦ ॥ ಮನಸಿಟ ಕಷ್ಟಾಯಿತ್ತೆಂದು ತಾಳಮೆ ಕ್ರಿಯಹಂಸಕಹಿಂಯಾ ಯಿತ್ತೆಂದು । ಶಿಷ್ಟಿಯ ಹಾಸ್ತ್ರ ಕವರ ತೆಂ
ದು । ಹಾಂಬಿ ಹುಡುಹುಡುಗುಕ್ಕಿತ್ತೆಂದು । ನಾಯಿ ಬಗುಳಿತ್ತೆಂದು ಸಂದೆಹಿಸದವರುಂಟೆ । ಯಿದು ಕಾರಣ ಅಜ್ಞಾನಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ನುಡಿದರೆ ಅಲು ಹೊಂಗಿ ಪ್ರಮೆಯುಂಟೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೧ ॥ ೦ ಶ್ರೀ ॥ ಮಾಹೇಶ್ವ

ಮಾಹೇಶ್ವರನ ವಿಶ್ವ

ರನ ವಿಶ್ವ ॥ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯ ಆಕಾಶದ ಸುದ್ದಿಯನು ಡಿದರೆ ಆಕಾಶದ ನೆಳಲೆಯ ಬಲ್ಲರೆ ಅಯ್ಯಾ । ಪಾತಾಳ ಕಾಳದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಕೈಲಾಸದ ಸುದ್ದಿಯನು ಡಿದರೆ ಕಂಡಂತೆ ಆಗಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ । ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವ ಸೊದಿ ತತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯ

ರ್ಲಿಂಗ ಕ್ಷತಿ ಇಡು ತತ್ವಮಸಿ ಹಾದಿ ನೆಂಬಲ ಶಿವ

ತ್ರೀ — ಜ್ಞಲಿಂಗೈಕ್ಯರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವ

೧೧೮ ಗಳ ಶಿವತತ್ವಾನುಭಾವಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ । ಅ

ಮನವಚಯ ಲು ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಶರಣರೂಪುನಿ

ಯ್ಯಾ । ಹೊ... ಬಿಗಿಪ್ಪಾತನ ಬಾಳಗೆ ನೊಡಿ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ

ನೆಮನೆಲಗತವಾಯಿತ್ತು । ಸಮನಿಸ್ತ್ರಮೆಯಾಯಿತ್ತು

ನೃಪಾಗಿ ಯಿಂನೆನು ಯಿಲ್ಲ । ಅನ್ನ ಅನನ್ಯವೆಂಬುದಳಿದು

ದುತ ಪಾದರಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಯೆ ಸತ್ತು ಹೋದರಲ್ಲಾ । ಯಿದು ಕಾರಣ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯ ವಿರಹಿತವಾದರು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗವಾಗಿ
ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೨ ॥ ತತ್ವಾರ್ಥವ ಬಕ್ಕೆ ನೆಂಬರಯ್ಯಾ । ತತ್ವ ಯೋಗಿಗಳು ಬಾಲಕರು ತತ್ವಾನುಭಾವ ಸಂಭವಿಸದರೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಲುಂಟೆ । ಸತ್ತು ಹೋಗುವ ಪ್ರಾಣಿ
ನುಪಮ ಅದ್ವಯ ಶಿಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೩ ॥ ನಿರೂಪರೂಪ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ ನಿರೂಪನಿರೂಪವಿಡಿದಾಚರಿಸಿತನು
ರೂಪಳ್ಳಿದು ನಿರ್ಭಯವಾದರೆ ಆತನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೪ ॥ ಭಾಳಗಿಪ್ಪತನ ಹಾಗಿಪ್ಪಾಂತ ನೊಡಿ ಕಂಡೆನ
ಬಾಳ ಹಾರಗಿಪ್ಪವ ಬಿಟ್ಟುರು ಹಾಂದಾಗಿನಿಂದನಿಲಯ ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರಸಿದಂತೆ ನಿರಾಳವಾಯಿತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೫ ॥
ನೊಡಾ । ನಿರುಕಿಜ್ಞನುಂಗಿ ಮಾರಿಲ್ಲವನಾವತ್ತಿಸಿತು ನೊಡಾ । ವ್ಯಾಳ ಬೆಂದು ವುಳು ಹಾಳಿ ದುಳಿದು ಸೀಮೆನಾಮವಳಿ ಅವಿತಾನು ಪರಾಪರನು ನೊಡಾ । ತಂನಿಂದ
ಅಧ್ವೈತ ಪರವಸ್ತುವಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೬ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸೂತ್ರ ॥ ಯಿಂತು ಪ್ರೈತ್ಯಶಾಮುಖದಿಂದ ಆಚರಿಸಿದ ವಿರಮಾಹೇಶ್ವರನು । ಅನ್ನೈತ್ಯ

ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ

ಶಾಬಲದಿಂದ ಶಿವಪ್ರಸಂನತೆ ಪ್ರಸಾದ ತತ್ವವನೆಯ್ದಿದನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲದ ವಚನ ॥ ಸರ್ವಾಂಗವನು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಅಳುಕಿ ನಿಗಾಳಿಸಿ । ಮನವ ಪರುನ್ನನಿಯ ಅವಸ್ಥೆಯನೆಯಿದಿಸಿ । ಶತಪತ್ರದಲ್ಲಿಸ್ಥಿತಿ ಟ್ಟ
ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಪಿಸದ ನೈವೆದ್ಯ ಲಿಂಗನೆನೆ ಹೊನಲ್ಲಿಂಯೆ ಸೈತವಿಸೂದು । ಅಂಗಾರ್ಪಿತವ ವಿಸರ್ಜಿಸೂದಯ್ಯಾ । ತಟ್ಟುವ ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಂಸು ವಲವ ಷ್ಮರ್ಣವನರಿದು ಲಿಂಗಮುಖಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿದ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲಡೆ ಪ್ರಸಾದಿ
ಸ್ಥಲವಿದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧ ॥ ಅಷ್ಟವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ

ಅಕ್ರಿಯೆ ಅಂಗ ಲಾದ ಪ್ರಸಾದಿ ಯತ್ಲಿಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣಾ ಐಕ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಮೂರ್ತಿಶ್ವರ ನಪ್ಪ ಅಂಗವು ಜಂಗಮ ಗಣ ಸತ್ಯತಾಗಿ ತಾ ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ । ಆ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ವಿರಾ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಮ ಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರ ಲಿಂಗ
ಗುರುಲಿಂಗ ವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗತ್ರಂ ಚಕ್ರ ಮಗಣ ಸಮಸ್ತ ವಾಗಿ । ಶಿವಲಿಂಗ ವೆಸ ತ್ರಯವಾಗಿ । ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ಎಲ್ಲದಿರ ಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨॥ ಜಂಗಮ ಕೊಂಡ ನಿಕ್ಷೇತ್ರ ಸೊಂ
ದ ನುಂಬನೆ ಪ್ರಸಾದಿ । ಜಂಗಮ ಮಂಡರೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳನೆ ಪ್ರಸಾದಿ । ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತಲೆ ಗೂಳ್ಳ ಕಳಿದು ತಾ ಗಂಗಳ ತುಂಬಿ ಬೋತ್ತ ಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಬನೆ ಪ್ರಸಾದಿ । ಪ್ರಸಾದಿ ಯೆಂತೀ ಪ್ರಪಂಚ ಮಂತ್ರ ಕಷ್ಟ ಲಿತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ನಾದಡೆ ನಾಯ ಮಾಂಸವ
ತಿಂದ ಸಮಾನ ಕಾಣಿ ಬಾವ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩॥ ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ ವಾವುದೆಂದಡೆ ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ । ಶಾಂಭವ್ಯದಿಂದ ಮನಶುದ್ಧ ನಿಂದ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸತ್ಯ ಶುದ್ಧನಾಗಿ । ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆಯೆಡೆಗೊಂಡು । ಶರೀರ ವ
ಸೂತ್ರ ಪ್ರಾಣ ವನೂಲಾಡಿಯಂಗೆ ಸಮ ಲ್ಪಿಸಿ । ಪ್ರಸಾದ ವಕೊಳ್ಳ ಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆ । ಅಂಗಲ್ಲದೆ ಸುಖಕುಲ ವೆಂಬ ಸುಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಶಾಲಿಚಾರಿ ರುಣ ಪಾತಕರ ಪ್ರಸಾದ ಸದ್ಭಾವಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗು
ರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೪॥ ಗುರು ಪ್ರಸಾದಿಯಾದ ಬಳಿಕ ವಾತ ಬಿತ್ತ ಕ್ಲೇಶವೆಂಬ ಲ್ಪತಿ ದಾಟು ವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು । ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಜೀತಾಪ್ಲಾದಿಗಳೆಲ್ಲವು ಇಲ್ಲದಿರಬೇಕು । ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದ ಬಳಿಕ
ಆಧಿ ವ್ಯಾಧಿ ಯಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು । ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಮರಣ ವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು । ತಾಪತ್ರಯ ತನುವ ಪೀಡಿಸುವಂನಕ್ಕರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದೆನೆ । ಜರುಗಿರಾ । ಕೆಂಡವ ಯುಯುವೇ ಮುತ್ತ ಬಲ್ಲದೆ । ಸೊ

ಪ್ರಸಾದಿ ಯುಕ್ತ

ಣ ವಾದರೆ ಮದ ಸಾಕ್ಷಿ ದಾನಿಯ ಬಂಬಿ ಮುಬಿಯ ಬಲ್ಲದೆ । ಪ್ರಸಾದಿಯು ಪ್ರತೀಯ ಬಾಧೆಗಳು ಬಾಧಿಸಬಲ್ಲವೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೫॥ ೬॥ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪಕ್ಷ ॥ ಮಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿತು ಸೊಯ ಲು
ಚಿನ್ನದ ಪಂಗೆ ಗುರು ಬಿನ ಮಚ್ಚಿಲಿಯ ದಾಹೊಂ ಣ ನಚ್ಚಿದಾಂ ನ ನಚ್ಚಿದ ಪಂಗೆ ಲಿಂಗದ ಮಚ್ಚಿಲಿಯದಾ । ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಧುಗಳು ಹೆತ್ತವರೆಂದು ಮಚ್ಚಿದ ಪುತ್ರಿಗೆ ಜಂಗಮದ ಮಚ್ಚಿಲಿಯದಾ । ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂ
ಗಮ ವನಂಬದ ಪಂಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದೆಕ ನಬನಲ್ಲಿಯೂ ಯಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ । ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ನಿಂಮ ನಂಬದ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ॥ ೭॥ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಪಕ್ಷದೆಂದು ಗುಣಾಕ್ಷದನವನರಿದು
ಕೊಂಡು ಯಮಗೆ ಅನ್ಯದೈವ ಯಿಲ್ಲೆಂಬ ಸಾರ್ಥ ಯ ಬಂಣಾದ ಅಂಗಗಳು ನಿತು ಶೇಳಿ ಬಾ ನಿವಬಿಯ ದಿದ್ದರೆ ನಾ ಹೇಳಿ ಹೊ ಕೇಳಿ ಬಾ । ಹೊಂಕೊಂಡು ಹೂತಮ ಕೊಂಡು ಹೂತ ಹೋಂ ನೊಂದು ಹೂತ ಹೋಂ
ದೆಂಬಿರಿ ಮುಂಬು ನಿಂಮ ದೆಂಬಿರಿ । ಹೂಂ ನು ನಿಂಮ ದೆಂಬಿರಿ ಅವೆ ಪ್ರಾಣ ಲಾಗಿ ಸಾವು ತ್ತ ಹುತ್ತುತ ಲಿಪ್ಪಿರಿ । ಆ ಹೂತ ನಿಂಮ ಹಾಬಿಡು ಹೊಸಿಕಿ ಕೊಂಡು ಕಾಗಿ ತಿಂದು ತೆಗೆ ಹೊಂದಿ ಹಿ ಪ್ಪಿಂಯ ಮಾಡಿಗಾ ಉ ಮಾಡು ತಿಪ್ಪ ಮಕ್ಕಾಳಿ ಬಾ । ಅವ
ಡಿ ಮಕ್ಕತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುಣಯೆ ಮಗೆ ಅನ್ಯದೈವ ವಿಲ್ಲೆಂಬಕುಂನಿ ಮನು ಜರಮೆ ಝವನೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೮॥ ಮಡಕೆಯ ತುಂಬಿ ಪಾನ ದ ಲಶೆ ಟ್ಟುವರಲ್ಲದೆ ಸಜ್ಞಾಣಂ ಗವನಾ ಸದಾಚಾರ ವೆಂಬ ಪಾವ
ನಾಗ ಮಾನ ಕಾಣಿ ಸವಯ್ಯಾ । ಬಾಯ ತುಂಬಿ ಪಾವಡೆಯು ಬಿಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವರಲ್ಲದೆ ಯ ನದ ಬಾಯ ಅಂಬಿ ಹೆಂಬ ಪಾವಡದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವರಾರನೂ ಕಾಣೆನಯ್ಯಾ । ಮನ ತುಂಬಿ ಪಾವಡ ವ ಕಟ್ಟುವರಲ್ಲದೆ ಮೂಗು ಧಾರೆ ವರಂತೆ

ಶಿವತುಂಬಿ ನಿರ್ವಾಣನಾದೆಂಬ ಪಾತಕ ಪಶತ್ತುವರಾರನು ಕಾಣೆನಯ್ಯಾ। ಅಂಗಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನವಾಗದೆ। ಮನಅಱುಹಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನವಾಗದೆ। ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನವಾಗದೆ। ಬರಿದೆ ಶೀಲವಂತರು ಶೀಲವಂತರೆಂದೆನಲ್ಹು
ತನುಗುಣಾದಿ ಮದವನಳಿಯದೆ ಬೊಂಬಳಿಯ ಯುಕ್ತಿಯ ಕಳೆಯದೆ ಹೊಲೆಗೆತ್ತುತಿಗಳೆಂದರೆ ಆರು ಮೆಚ್ಚುವರಯ್ಯಾ। ಮುಚ್ಚರಿರಾಸುಂ ಮನಿರಿಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು ಉವರ ಮೆಚ್ಚನು ಕಾಣಿರೋ॥೮॥ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆ ಮಡು ಶೀಲ। ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
ನುಡಿ ಮಡು ಶೀಲ। ಸತ್ಯಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸ ಸತ್ಯವನಱಿಮುದೆ ಶೀಲ ಕಾಣಿಬಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೯॥ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಮ ಬಿಟ್ಟರೆ ನೋ। ಕನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನ ಜನಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿಪ್ಪ ಭವಿಭವಿಂಜೆಂಬ ಸಂದೆಹದ ಶೀಲ
ನಿಸ್ಸಂದೆಹಿ ನಿರ್ಲೆಪತ್ವ ನಾಗಿರ ಬಲ್ಲಡೆ ಶೀಲಸಂಪುಂ ನರಿಂಬೆ। ಮುರಿದ ಬೆಲ್ಲಾಸೂತಕದ ಪಾತಕ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦॥ ತನುವಗುರುವಿಗೆಸವೆ ವದು ಶೀಲ। ಮನವಲಿಂಗಕ್ಕೆಸವೆವದು ಶೀಲ। ಧನವಜಂಗಮಕ್ಕೆಸವೆವ
೧೧೦ ದು ಶೀಲ। ತನುವ ಗುರು ವಿಂಬು ಗೊಂಬುದೆ ಶೀಲ। ಮನವ ಲಿಂಗ ವಿಂಬು ಗೊಂಬುದೆ ಶೀಲ। ಧನವ ಜಂಗಮ ವಿಂಬು ಗೊಂಬುದೆ ಶೀಲ। ಯಾತನು ಮನ ಧನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಂಚಕ ಶೀಲವಂತನಲ್ಲದೆ। ಯುವಶಲ್ಲಿದ ಬದವ ವಿಂಬು ಶೀಲವಂತ
ನೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ಮಾತಿನನಿತಿಯ ಶೀಲವಂತರೆಂಬ ಹೆ ಜತ್ತಿಂನಮನಾ॥೧೧॥ ಚತುವೆ ಅಗವಣೆಯ ಹಿಡಿವರೆ ನೋ ಜನ್ಮದಮ್ಯೆಲಗೆಯ ತಾಳೆಯದೆಂ ನಕ್ಕರು। ಕಾಡಗಚ್ಚಿ
ನಿರಹು ಡಿದರೆನೋ ತಂನ ಕಾಡುವ ಶರಣಾದಿಗುಣಂ ಗಳಕಳೆಡು ಕಿಯದಂನಕ್ಕರ। ಯುಕ್ತಿನುಗೆಯ ಬಿಟ್ಟರೆನೋ ಸಂಸಾರದ ಸಾಕ್ಷಿನುಕ ಮುಱಿದ ಮಾಯಾದು ಬ್ಬಾಸನೆಯ ಬಿಸಜ್ಜಿನ ದಂನಕ್ಕರ। ಸತ್ಕ್ರಿಯಮಂಡರೆನೋ ತ್ರಿ
ಯರ ಅಪ್ಪುಗೆ ಬಿಡದಂನಕ್ಕರ। ಅದೆತಱಿ ಶೀಲಅ ದೆತರಪ್ರತ ಮರುಳೆ। ಅಂಗವ ಚಾರಲಿಂಗವಾಗಿ। ಮನಲ ಅಱಿಲು ಸಂಮ್ಮಂಧವಾಗಿ। ಸರ್ವದು ತ್ಯಾಗವಚೆಂತ್ರ ವೆಳ್ಳಕೆತ್ತು ಸತ್ಯಸದ್ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸದ್ಭಕ್ತ
ನಸುಶೀಲಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣೆ ಮ ಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಮಾಹೆಶ್ವರ ಲೊಡಲು ಮಾಪತಿ ಯಲ್ಲಿನಿಂದು। ಮನ ಮಹಾಶಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಿದು ನಿಂದಕ್ಕಾರಣಾ ತನ
ಮನದ ತಾಮಸದ ತವಕ ಮುಱಿದಾಡಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಜಿವಪ್ರಣಮವನಪ್ಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪಶತ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ। ಪ್ರಪಂಚ ತರೆದಾ ಜಱಿಯ್ಯದು ನೋಡಾ। ಶ್ರೀವತ್ರ್ಯ ಮವನಪ್ಪಿ ದೆಹಾಬಾವಂಗಳ ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಡಹಿತ್ತು ನೋಡಾ।
ದೆಹಾಮೊಹಾವಳಿದು ಸತ್ಯಾಂಗತು ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ರಿಯ್ಯದಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೩॥ ಶಿವತತ್ವದತ್ರಿದಿಮಧ್ಯಾವಸಾನವನೇಱಿಯದೆ ಸಕ್ಕರಿಂ ತಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ಶಿವತತ್ವದಾದಿ ಮ
ಹೇಶ್ವರ। ಶಿವತತ್ವದ ಮಧ್ಯ ಸದಾಶಿವ। ಶಿವತತ್ವದ ವಸಾನ ಪರತತ್ವ। ಮಾಹೆಶ್ವರನಲ್ಲಿ ತಂನತನುವನಿರಿಸಿ ಸದಾಶಿವನಲ್ಲಿ ತಂನಮನವ ಸಾಹಿತ್ಯವ ಮಾಡಲು। ಮನೋಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪನು ನೋಡಾ ಪರ
ಶ್ಶೆತತ್ವ ಪ್ರಾಣಪುರವನಪ್ಪಿ ಪರಾಪರನಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನೆನ್ನುವ ಮುಕ್ತದೆಪರವ ಮಾಹೆಶ್ವರನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು ಶ್ರೀ॥೧೪॥ ಅಂಗದ ಗುಣರತಿ ಲಿಂಗವನೊಳಕೊಂಡನಿರಂಗಪುಂನಿಗೆ। ಆತ್ಮಗು
ಣಾಲುಂಪಿಪರಮಾತ್ಮ ಲಿಂಗಸಂಮುಂಬಿಗೆ। ಅಹಂ ಭಾವರುಂಜೆ ತಾನೆಂಬ ಭಾವವನಳಿದು ದಾಸೋಹಂ ದಾಸೋಹಂ ಯೆಂಬ ನಿಷ್ಕಲನಿರಾವರಣಾಂಗೆ। ಸಂದೆಹಾವರಣ ಯೆಂದೂ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ। ತಾನೆಂಬೆಂದೂ ಇಂದು ಧರನಂ

ಪ್ರಸಾದಿ
ಯುಕ್ತ
೫೩.೦

ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹುವಾಗಿ ಬಂದ ನಾ। ಹುಟ್ಟಿದ ಬತ್ತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆದು ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಯೆ ಹೊಂದು ಪಾತನೆಮೂ ಹೊತ್ತರನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪೬॥ ತ್ರೈಲ ಬತ್ತಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಟ್ಟಿ [illegible] ತೆಯ ವೃ[illegible] ನಿ ದಾ ಸಪ್ತ
ಕಿನ್ನೆ ಹಾಹೋತ ಬಂದ ಲಿಂಗ ಸ್ಪರ್ಶನತ ಮಾಡಿ ಆ ಸಕ್ಕನ ದೇಹ ಮನ ಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗವಾದವು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿಮ ತ್ತರಟೆಮು। ಟ್ಟದನಿ ಹ್ಮೋಜಿಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದನೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪೭॥
ಬ್ರಹ್ಮಂ ಷ್ಟುರಂಧ್ರವೆಂಬ ತತ್ವರಾತ್ತರ ಶಿಖರ್ವಾಲಯ್ಯಾ। ಶ್ರೀಮಹುದ್ದೆಂಬ ಶ್ರೀಶೈಲ್ಯ ಹೃದಯಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾವಾಸವೆನಿಸುವ ಕಾಶಿ ಕಾಶಿಬಾ। ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ವಾಯತ ಶ್ರೀಮುಖದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ವಾಯತ ಹೃದಯಕಮಲಕರ್ಣಿಕಾವಾಸ
ದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗಸ್ವಾಯತ। ಈ ಲಿಂಗಂಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಸಮಸ್ತ ಲಿಂಗಂಗಳಿಪ್ಪವು। ಅಲ್ಲಿಯೆ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಪ್ಪವು। ಸಮಸ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರಹಾ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಇಪ್ಪವು। ಗತಿ ಪದ್ದ ಮುಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಇಪ್ಪವು। ಹೀಂಗೆ ತ

ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ

ಂನ ಲಾಕಲೊ ಉಗೆ ಪರಿತ ಪಾಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವಂತಾ ಜು ಹಾ ನ ಯ ಲಿಂಯ ಬಿ ಅನ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವರವ ಹೊಡದೆನೆಂಬ ಕುಂನಿಗಳನೊಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪೮॥ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ॥ ಪಾ
ಲಿಂಯ ಕದಲನೊಂದು ಮುಂಡುಕಮಿಡಿ ಮುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮುಂಡುಕನ ಮಾರ್ಜಾಲ ಹೊಕ್ಕಿದಿಡೆ ನೋಡಾ। ಮಾರ್ಜಾಲನ ಮೂಷಕನು ನುಂಗಿದ್ದು ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮೂಷಕನ ಮೂಲವನ್ನದ ಲುಕ್ಕು ಹೊಡಿದು ಜ್ಯೋತಿ ಡಾ ಉಂದು ನೋಡಾ। ಇ
ಲ್ಲವರ್ಷ ಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದ ಂದು ಕೊಟ್ಟದ ಗ್ರಾಮವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಗ್ರಾಮ ದೇವಾಗಿ ಲೊತ್ತ ಗಾಬ್ರಿಕತ್ರಿಯ ಕಜ್ಜಿಲ ನಿಷ್ಟುನ್ನ ಜ್ವಾಲವ ಬಿಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆ ನೋಡಾ। ಆ ಜ್ವಾಲದಾಶಗೆ ಹಾರಿಬ್ರ ಷ್ಟು ಶಿವತಾಗಿಗಳು ಬತ್ತಿ ಹೊ
ಗ್ದಾಡುತ್ತಿದಾರೆ ನೋಡಾ। ಜ್ವಾಲವ್ಯಹರಿದು ಕಬ್ಬಿಲನ ಕೈಕಾಲಕಡಿದು ಕಿವಿ ಮೂಗನು ತರಿಬದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೪೯॥ ಯಿಂನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ
ತ್ತನೊಳಗೆ ಅಂಗ ವಿಲ್ಲದಲ ನಾಮಯನ ನೊಡಿಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಆ ಹುರುಳಿನ ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಧರು ಪ್ನನಸ್ಪರಷನ ವ ಮಾಡಿಕೂಡಿ ನೆರೆದೆನೆಂದರೆ ಚಿತ್ತ ಮನಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರನಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಈ ಹುರುಳಿನ ಪಾ
ತ್ರೆ ವಿಲಲೀತ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿದೆ ನೋಡಾ। ಆತನ ರೂಪು ಲಾವಣ್ಯ ಯುಕ್ತಿ ವಿದಾನವ ನೆನೆನೆನು ಹಮಿಸುವೆನಯ್ಯಾ। ಪುಪಮಾತೀತ ಅವಿರಳಾತ್ಮಕ ಚಿದ್ರೂಪ ಕಾಣಿ ಬಾ। ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಬಾಳನೇತ್ರ। ರಂಜಿಪ ರ
ವಿಕೋಟಿ ತೇಜ ಬಿಂದುರವ ನೆಸುತ್ತಿದಾನೆ ಕಂಜಪದಯುಗಳದಾಳು ಹಾಳು ತುತ್ತಿದಾನೆ ನಂಜುಗೊರಳನವ ಕಾಣಿ ಬಾ ಅವರೊಗವ್ಯಂಸ್ಪೃಷವ ಹಾರಯಂನತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವ

ಕಮಲ

ಯಂನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಮನ ನಾಹಾವದಲ್ಲಿ ಆರಾದಿಸುತ್ತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ॥ ೧೫೦॥ ಮನೋಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಸಕ್ಕಸಂದಾನದ ಕಳೆಸಂದಿಸಿ ಅರುಹೊದಯ ಪಾದಂತಿದೆ ಗಿವೆನಯ್ಯಾ। ಅದು ಯಂನ ಹೃದಿಂದ ಮತಿ ಪ್ರಕಾಶವಾ
ಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಆ ಪ್ರಸಂನ ಪ್ರಸಾದವ ನೊಳಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಗಿನಿಮಗೆಸಲು ವಳಿಯಾದುದ ಆರು ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೫೧॥ ಅಂಗದ ಮೇಲೊಂದು ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆ ಲಿಂಗ
ದ ಮೇಲೊಂದು ಅಂಗವ ಕಂಡೆನು ನೋಡಾ। ಅಂಗವೆಂಬಡೆ ಆತ್ಮನು ಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಪರಮನು। ಶಿವಜೀವರಿಂಬಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಣಾ ಪಾನ ವ್ಯಾನಮ ದಾನ ಸಮಾನ ನಾಗ ಕೂರ್ಮ ಕೃಕರ ದೇವದತ್ತ ಧನಂಜ

ಯ ಸಂಚದಶವಾಯುಗಳಗಮನಾಗಮನದ ವಿಷಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಡಗಿ ಆತ್ಮಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರ್ದನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೧॥ ಸ್ವಾನುಭಾವವಿವೇಕ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಜ್ಞಾನತಲೆದೋರಿತ್ತಯ್ಯಾ
ಆತ್ಮರೆಯೊಳಗೊಂದು ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶನ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಅದೆಂತೆನೆ ಪ್ರಾಣದಾಡೆಯನೆಂದರಿದು ಅಳಿಸನು ಮೆತಸಂಗಿಯಾಗಿ ಘನಸಮರಸನಾಗಿ। ಮನಮಗ್ನನಾಗಿ। ಸದಾಸಂನಹಿತನಾಗಿರುತಿರ್ದನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೨॥
ಪ್ರಸಾದಿಯಸ್ಥಲ ಓಂ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಶರಣ॥ ದೇವಸಾಲೆಯುಲ್ಲಿಬಿಪ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ದೇವಸಾಲೆ ಅಳಿಯದಲ್ಲಾ ದಿಪ್ಪಮೂರ್ತಿ ಕೆಡುವನಲ್ಲಾ। ಕೆಡಿಲ್ಲದ ಪುರುಷ ತಾನೆಂದರಿದಾತನಲ್ಲದೆ ಶಿವಶರಣನಾಗನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ
ಪ್ರಭುವೆ॥೨೩॥ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿರ್ಮೂಲವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ। ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳ ಕಳೆದು ಕತ್ತರಿಸಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ। ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಂಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಜಾರ್ದು ನೂಂಕಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ। ಪ್ರಾಣಾದಿ ವಾಯು
ಗಳ ಘಟಿಹರಿಸಿ ಅಂತಃಕರಣಂಗಳ ಗ್ರಾಮಕ್ಕವ ನಿಗ್ರಹಿಯ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಶರಣ। ಗುಣತ್ರಯಂಗಳನರಿದು ಪ್ರಣಮಮೂಲವತಿರಿದು ತ್ರಿಣಯನನಪ್ಪಿ ಅಗಲದಿರಬಲ್ಲರೆ ಆ ಶರಣಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂಬೆನ್
೧೧೧ ಂತಿ ಬೆಳ್ಳವ ತಂನೊಳಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೆ ಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿಯಾಗಿಪ್ಪ। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ನಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಪ್ರಪಂಚಿಗಳ ಮೆಚ್ಚರು ಕಾಣಾ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೪॥
ಯುಳ್ಳರ ಆಹುದೆಂಬುದು ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ ಕಾಣಿರೋ। ಯುಳ್ಳರು ಅಲ್ಲಾಯೆಂಬುದು ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ ಕಾಣಿರೋ। ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ। ಶಿವಶರಣ ಕೃತ್ಯ ದಯದಂತಸ್ಥವನರಿಯರಾಗಿ। ಎಂನ ಅಹುದೆಂಬುದನೂ ಅ
ಲ್ಲಾಯೆಂಬುದನೂ ಎಂನ ಮನೋಮೂರ್ತಿ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ನಿಸ್ಸೆಬಲ್ಲೆ॥೨೫॥ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯ ಬಾಗಿರ್ದಡೆ ನೊಲಸೆ ತನವಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ। ಅತಿಯು
ಣುಕಳಿತಿರ್ದಡೆ ನೋ ಕ್ರಿಮೆ ಬಿಡದ ಕಾರಣ ಪ್ರಯೋ ಜನಕಾರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ। ತಿಪ್ಪೆಯ ಹಾಸ್ಯತ್ತಲಿದ್ದರ್ದಡೆ ನೋ ಅಮೇಧ್ಯವೆರದ ಕಾರಣ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾಗಮಂಗಳ ನೋದಿಯಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಅ
ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಾದರೆನೋ ಆಸೆಯೆಂಬ ಪಾಶದಲ್ಲಿಕ ಟ್ಟುವಡೆದು ಪಾಶಬದ್ಧರಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಗಳಾದುದಿಲ್ಲ। ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯದವರ ನಡೆದಂತೆ ನುಡಿಯದವರ ಎಂತು ಶಿವಶರಣರೆಂಬೆ ಪ್ರಾ
ಣಿಕರ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೬॥ ಪುರಜನಂಗಳ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಾಗ ಪಿರುಷಾರ್ತಿಯ ಶರಣ। ಪರಿಜನಂಗಳ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಾಗ ಪಾದರಗಿತ್ತಿಯ ಶರಣ। ಸರ್ವರ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಾಗ ಸಂತೆಯ ಸೂಳೆಯ ಶರಣ।
ಪ್ರಸಾದಿ ತಂನ ಲಿಂಗದ ನಚ್ಚು ಮಚ್ಚು ಪರರ ಪಟ್ಟದ ಜಚ್ಚು। ನಿಂದಕರಸುದುವಯ ದೇಗಿಲ್ಲು ಸೋಡಾ। ಕೆಂಡವ ಕೊಂಡು ಮಂಡೆಯ ತುರಿಸುವಂತೆ ಕೆಂಡಗಂಣನ ಶರಣರಾರಯ ರವನರಿಯದೆ ದೂಷಣೆಯ ಮಾಡುವ ನರಕಿ
ಯಸ್ಥಲ ಜಿಗಳು ನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣ್ಬನೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೭॥ ಓಂ॥ ಪ್ರಸಾದಿಯಸ್ಥಲ॥ ಆಚಾರ ಅನಾಚಾರವೆಂಬುದಾಯಿಲ್ಲ। ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠೆ ಎಂಬುದಾಯಿಲ್ಲ। ಗಮ

ನಿಗ್ರಹಮನವೆಂಬುದಾಯಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಕರ್ಮಕಥಮ್ಮನೂ ಖಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಯ ಪೂ ಹಾವಾ ಯ ಯಿ ಹಾ ಪರವೆಂಬ ಮಹಿಮೆಯನರಿದ ಮಹಾ ಯಿಲ್ಲ ಪ್ರಿಯ್ಯಾ। ಯಿವೆನ್ನಿಲ್ಲದ ಪರಮ ನಿರ್ವಾಣಿ ನಿಶ್ಚಯಲಿ
ಶರಣಲಿಂಗಸಮರಸವಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೨೮।। ಸುಜನ ಸಾಲಿಯ ಆಧಾರದ ರತ್ನಪೀಠದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ರಾಜಮೂರ್ತಿಯ ಬಸವಾರಯ್ಯಾ। ಮೂಜಗದಾದಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು
ತಾನೆ ಕಾಣಿರೋ।।೨೯।। ಹಾಜಾರದ ಮನೆಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಸುಜನ ಜನವರಂ ನ್ಯಾನಿದಾನಿ ನೋಡಾ। ಸುಜನ ಜನ ಪರಿದು ಸುಜನ ಜನ ಮುಖ ಸರೋಜ ರಾಜಹಂಸನೆಂಬಾತ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು ತಾನೆ ಕಾಣಿರೋ।।೩೦
।। ಅಕ್ಷರವೆಂಬುದು ಶಿಕ್ಷದಾಶ್ರಗು। ಶಿಕ್ಷವೆಂಬುದು ನೆನಹಿನೊಳಗು। ಯಿ ಪಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರಿತದಾಶ್ರಗು। ಕಶ್ರಿತವೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ ನೋಡಾ। ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಕಲ್ಪನಿತ್ಯಾತ್ಮಕ ನಾದಲಿಂಗಸ್ವರೂಪನಕ ಶ್ರಿತಕ್ಕೆ ತಂದು ಸುಡಿವ ಕರ್ಮಖಾಂಡಿಗಳನೆ
ನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರ ಭುವೆ।।೩೧।। ಯೆರಡೆಂಬ ಬಿನ್ನ ಶರಣರ ಡಾಯಿತ್ತು। ಶರಡಿ ತಾಡರಿದ ನೋಡಾ। ಯೆರಡ ನೊಂದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ನೆರಡು ಮೂಯಿತ್ತು ಕರಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಗಾಣ ಬಹು
ದು ಪೂನ್ನ ನಿರಾಳ ತಾನು ತಾನೆಂಬುದು ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೩೨।। ಅದ್ಭುತದಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪೂಬ್ರವನ್ನದ ಅಂಗನೆ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ಪಡೆದಳು ನೋಡಾ। ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಪಡೆಂ
ಪ್ರಾಣಲಿಂ ಡು ಖುದಾ ಖುದ್ದವನಳಿದು ನಾನಿನೆಂಬುದ ಹೊದ್ದದೆ ಯೆರಡಳಿದ ನಿರಾಳನಿನೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೩೩।। ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿ ಸಾಲದಾನಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಪ್ರಸಾ
ಗಿಯಸ್ಥಲ ದಿ ತಾನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಾದನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಸ್ಥಲವಾದುದು।। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಸ್ಥಲದ।। ವಚನ।। ಸುಗುಣಾವಿ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ। ದುರ್ಗುಣಾಂಬಿ ವಾಯುಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ। ಸುಗುಣ ದುರ್ಗುಣವೆಂಬ ಉಭಯವನ
ಂಗಳಿದು ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳ ಸಮಾನಂಗಂಡು। ಶತ್ರುಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ಸಮಾನಂಗಂಡು। ಸ್ತುತಿನಿಂದ್ಯಾದಿಗಳ ಸಮಾನಂಗಂಡು। ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ವಿರಪರಿಹರಣ ಹೇಳಿಕೆ। ಯಿಂತು ಪ್ರಾಣನ ವಿಷಯಪ್ರಾಂತಿಯನಳಿದು।
ಪ್ರಾಣನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಳಿದು। ಲಿಂಗದ ನೆನಹು ಸಂಬಂಧಿಸಿ। ಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯಸ್ಥಲವಿದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೧।। ವಾಯು ಪೆಂ ಅಂಗವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ
ಲ್ಲಿ ಯೆಕರಣಾದಿ ಕೃತಕ್ರಮ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿಯುಪ್ಪ ಅಂಗಪಂಚಕಲು ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ। ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ವಾಯತವಾಗಿ। ಆ ಜಂಗಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗವೆನಿ
ಸುವ ಲಿಂಗಪಂಚಕವು ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ। ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ। ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಬೆರಸಿಪ್ಪ ಬಿಲ್ಲದಿರಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।।೨।। ಆಕಾಶದಾಶ್ರಗನಾಲಿ
ರಾಶಿ ಜ್ಞಾನ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ। ಆಕಾಶದಾಶ್ರಗನಾ ವಾಯು ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ। ಆಕಾಶದಾಶ್ರಗನಾ ಅಗ್ನಿ ಬುದ್ಧಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ। ಆಕಾಶದಾಶ್ರಗನಾ ಅಪ್ಪು ಚಿತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ
ಆಕಾಶದಾಶ್ರಗನಾ ಪೃಥ್ವಿ ಅಹಂಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ। ಹೀಂಗೆ ಪಂಚಕರಣಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲಿಂಗವೆ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ವಾಯು ಬಿನೊಳಗನಾ ವಾಯು ಪ್ರಾಣ ಲಾಂಯಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ

ಸ್ವಾಯತ । ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ವಾಯು ಆಕಾಶ ಸಮಾನ ವಾಯು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ಉದಾನ ವಾಯು ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ಅಪಾನ ವಾಯು ಅಲ್ಲಿ ಗುರು
ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ವಾಯುವಿನೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಪ್ರಾಣ ವಾಯು ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಹಿಂಗೆ ವಾಯು ಪಂಚಕದಲ್ಲಿಯು ಲಿಂಗವೆ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಗ್ನಿ
ಯೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ವಾಯು ತ್ವಗೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಘ್ರಾಣೇ
ಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಹಿಂಗೆ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳಲ್ಲಿಯು ಲಿಂಗವೆ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ರಸ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಶಬ್ದ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ ।
ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ವಾಯು ಸ್ಪರ್ಶನ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗ ಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿ ರೂಪು ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಅಪ್ಪುವಿನೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಗಂಧ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ
೧೧೭ ಪೃಥ್ವಿ ಪಾಯುವಿಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾ ಯತ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ವಾಗೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ವಾಯು ಪಾಣೀಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗ
ಣ ಅಗ್ನಿ ಪಾದೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಹಿಂಗೆ ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿ ಯಂಗಳಲ್ಲಿಯು ಲಿಂಗವೆ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಆತ್ಮ
ನೊಳಗಣ ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸ್ವಾ ಯತ । ಆತ್ಮನೊಳಗಣ ಆಕಾಶ ಸುಜ್ಞಾನ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಆತ್ಮನೊಳಗಣ ವಾಯು ಸುಮನ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಆತ್ಮನೊಳಗಣ ಅ
ಗ್ನಿ ನಿರಹಂಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಆ ತ್ಮನೊಳಗಣ ಅಪ್ಪು ಸುಬುದ್ಧಿ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಆತ್ಮನೊಳಗಣ ಪೃಥ್ವಿ ಸುಚಿತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ । ಇಂತೀ ಪ್ರಾಣಾಂಗದಲ್ಲಿಯು ಲಿಂಗವೆ
ಯತವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ । ಇಂತೀ ಅಂಗಪ್ರಾಣಂ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲಿಂಗವೆ ಯಡೆಗಡೆಯುಳ್ಳದಿಪ್ಪುದೆ ಪವನ ಬಿಂದಾತ್ಮನೆಸ ಪ್ರಾಣಂಗ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಾಣ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩ ॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿತ
ತ್ವಂಗಳುಯೆಂಬ ಕುಟಿಲಗಣದೊಳಗೆ ತಾನು ಬಂದ ದ ಪುಸ್ತಿಕೆಯೂ ಬಗೂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ವರಾಚಾರವ ಕೊಂಬುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ । ಅಯ್ಯ ದಲು ನಿರಕುಡಿಯುಲಿಗಾ ಮೈಸುತಿದೆ ನೋಡಾ । ಯೆಲ್ಲ ಬಮೊಳೆಮನ
ಂದು ಯೆಂಟರ ಆಹಾರವ ತಾ ಕೊಳ್ಳದೆ ನೋಡಾ । ಹತ್ತ ಬಚಂಬಳಿ ದಿಡುಬಾಂಬತ್ತುಬಾಗಿ ತೊಳಗಿನ ಡದಾಡು ಪದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ । ಕೊಂಬು ಕೊಂಬಿನ ಯುಂಬಿನಲ್ಲಿಸು ಲಿದಾಡುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ ಅಯ್ಯಾ । ಆಸುಖ ಬಾನಸೂ

ಕ್ಕೆ ವೆತ್ತಿಲಿ ದೆ ತೆಂನ ಸುಖ ಪಾನ ಲಿವ ತೊರಿ ಯರನಾ ಜನೂಕಾ ನಾಚೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೮ ॥ ಶಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕುಸುಮ ಬಾಯಲಿಲ್ಲ ಕುಸುಮ ಸುದಿ ತುತ್ತಿಪ್ಪಲಯ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಯ್ಯುತೆನಮ್ಮ
ಶ್ರೀದ ಕ್ಷಿತ್ರಳೆಂಮ ಪಾದರು ನೋಡಾ । ಬಳಿಕ ವರ ಜುಹುಬ ಜು ದಾರೆ ಹಾಯು ಪ್ರಯೆ ವರ ಪ್ರಾಣಾಲಿಂಗ ಸಂಮಂದಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೫ ॥ ಮಂಜರದ್ರಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ತೋಜುವ
ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗಂಗಳು ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲರವಾಗಿಪ್ಪುದು । ಇದು ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾರವೆಂಬುದ ನೊಬ್ಬರು ತಿಳಿಯದೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬುಗೊಳುತ್ತಿದಾರೆ ನೋಡಾ । ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲಾ ಮಂಜರದ್ರಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮನು ದಯವಾಗಲು ।
ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗಂಗಳ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲವೆತ್ತಾ ಬೆಂದು ಹೋದವು ನೋಡಾ ತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೬ ॥ ಬಾರು ವರಮನೆಯು ದೆಲಿಯ ಹಾದಿರು ಚದುರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲ ಬರುನಿಕ್ಕೆ
ಕೆತ್ತರು ನೋಡಾ । ಬಾರು ವರ ಕೊಂದು ಹಾದಿರು ಚದುರಳಿದಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಕಾಣಬಾರದು ನೋಡಾ । ಪ್ರಾಣಾಲಿಂಗ ಸಂಮಂಧಿಗಳೆಂಬರೆ ನಾಚದ ವರನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
॥ ೭ ॥ ಅರಳಿಯೆಲೆಯ ಮೆಯ ಬಂದ ಯರಳೆ ಬಾಜು ಬಿದ್ದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ । ಅರಳಿಯೆಲೆಯ ಹರಿಯುಲು ಯೆರಳೆ ಯೆದ್ದೋಡಿತ್ತು ನೋಡಾ । ಬಾಡಿ ಹೋದ ಯರಳೆ ಅಡವಿದ ರಾವ ಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಾಣಾಲಿಂ
ಗಸಂಮಂದಿಗಳೆಂಬೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೮ ॥ ರಕ್ಷಳಿಯ ಬಸುರಲಿ ಬಾಂದು ಪಕ್ಷಿ ಹುಟ್ಟಿರ ಕ್ಷಳಿಯ ಕೊಂದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ । ಪಕ್ಷಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಕ್ಕೆ
ಯ ಬೆದು ಅಖಂಡಿತನಾದುದು ಸಾಜಿಗ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೯ ॥ ಅಂಗಡಿಯ ಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಗಿತಿ ಕುಳಿತು ಪಂಗವ ಮಾಜುತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ । ಆಕೆಗೆ ಹೊರಗೆಯ
ಪಂಗನೆಂಬವ ಗಂಡನಾಗಿಪ್ಪನು ನೋಡಾ । ಅಂಗಡಿಯ ಬಿದಿಯ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಗಿತಿಯ ಕೊಡ ಮತ್ತಿದು ಹಾರಿದೆಯ ಪಂಗನ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವ ಕಾಣಬಾರದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೦ ॥ ಹೂರಿಗೆ ಹಾಹಾದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಡಗಳು ಕಿತ್ತಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ । ಹೂರಿಗೆ ಹಾಹೂ ಅಂನಾಗಳು ಇದಿರಿಕಾಡುತಿದ್ದಿತ್ತು ನೋಡಾ । ಕೊಡಗ ನಲಿದಿದು ಹೋದ ತಕ್ಕೆ ಹಾಕೆನೆಂ
ದು ಹೋದರೆ ಹೊರನೆಲ್ಲ ವನುಂಗಿತ್ತು ಇದಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸದು । ಇದೇನು ಸಾಜಿಗ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೧ ॥ ಚಂದ್ರಮನೊಳಗೆ ನಾಗಳು ಹಂಸೆಯಿದ್ದು ರಾಹುವನುಂಗಲು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ
ಸುತ್ತರು ಮಣಿದು ಚಂದ್ರಮನ ಬೆಳಗು ಮಂಡಲವನವಗಲಿಸಲು ಮಂಡಲಕರಗಿ ಮಂಡಲಾಧಿಪತಿ ತಂನತಂದುದು ಸಾಜಿಗ ಸಾಜಿಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥ ೧೨ ॥ ಸಂನಾನನಾಲು ಲೆಕ್ಕ
ದಿ [illegible] ನೆಲ್ಲ ನೋಡಾ [illegible] ನಾದರೆನಯ್ಯಾ [illegible] ಪ್ಪಾ [illegible] ಬಾರದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು

ರು ಕಾಷ್ಠೇ ದ್ವೈತ್ಯರ ಪ್ರಭುವೇ॥೧೫॥ ಅಷ್ಟಸಾತ್ತೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳಗೆ ಜನ ಜತ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ವನಾರಯ್ಯಾ। ಘಟ್ಟಲಾಡದು ಹಾಟ್ಟು ಪಾರಿತ್ತು ಷಟ್ಸ್ಥಲಮಠಯುತ್ತು ಊಕತ್ತಳೆಯನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥
೮॥ ಗಾಜಿಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿರಾಜಿಸುವ ನಿಜಗನು ಲಾಜನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಗಾಜು ಗಾಜಾಗುತ್ತಿದೆ। ತಂನೊಳಗೆಯ ಮಾಯುತ್ತಲ್ಲಾ ಅಯ್ಯಾ। ಗಾಜಿನ ಮನೆಯ ವಬಿದು ಹ್ರಾಜನ ಹೊಂದು ಗಾಜು ಗಾಜ ಬಿಟ್ಟು ತಂನೊಳ
ಯನರಿದಲ್ಲದೆ ಲಾಳಿತಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥೧೫॥ ತುಂಟ ಬರಲಂಗೆ ನಂಟರು ನಾಲ್ವರು ನೋಡಾ। ಬಂಟರು ಯೆಂಟು ಮಂದಿಗಳಾಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ। ನಂಟರ ನಾಲ್ವರ ಕೊಂದು ಬಂಟರುಯೆಂಟ
ಮಂದಿಯು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲದೆ ತುಂಟುತನ ಬಿಡದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥೧೬॥ ಕಾಲಿಯ ನಿರಿಯ ಬಾಡೆಯರು ಬಾವಿಯ ಆಳವ ನೋಡಿ ಹೇನೆಂದು ಹಾದರ। ಬಾವಿಯ ಬಳಕೆ ದಾವಿ ನುಂಗಿದ್ದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಬಾ
ವಿಯ ಹೂಳಿ ಬಳಕೆ ದಾವಿಯ ಕೊಂದು ಕಾಲಿಯ ನಿರಿ | ಯ ಹಾರಿದಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಕಾಣಬಾರದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಮಂದಿಗಳೆಂಬರೆ ನಾಚದವರ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥೧೭॥ ಅಜ ವಿನ
೧೧೩ ರು ವಿನಕು ಬಹನ ಬಿಯದೆ ತನುವ ಕರಗಿಸಿ | ಮನವ ಬಳಲಿಸಿದ ಕೆಸು ಪ್ರಯೋಜನವು। ಯಿಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವ ಮಾಡಿ ವಿಷಯಂಗಳ ಬಂದಿಸಿ ಆತ್ಮಂಗೆ ಬಂಧನವ ಮಾಡಿದರೆ ಆತ್ಮದ್ರೋಹಕ್ಕಾಣಿ ಬಾ। ಹೊಂಗೆಯ ಬಿತ್ತ
ದಿಂದ ತನುವ ಬಾಣಗಿಸದ ಕೆಹಾಸಿಯ ಮರನ | ತಯಿದು ಬಿಸಿಲಿಂಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ತನುವ ದಾಣಗಿದರೆನಯ್ಯಾ ಮನದ ಮಲಿನ ಹೋಗದು। ಮನದ ಮಲಿನ ಹೋಂಗದನಕ್ಕರ। ವ ವಹಿಂಗಿಲ್ಲೆಂಬ ಅಂತರ ನೆನೆಂಬೆ
ನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು | ವೇ॥೧೮॥ ಅಯಿದು ಬಂಣದ ಹೂರಿಂಗೆ ಅಯಿದು ಬಗೆಯ ಕೆರಿ ರಚಿಸುತ್ತಿದಾವೆ ನೋಡಾ। ಹೂರ ಕೆರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟದಳ ಕುದ್ಮಮಂಟಪ ಪತ್ತೆನೋಡಾ।
ಅಷ್ಟದಳ ಮಂಟಪದ ಹಾಡುವ ಹಂಸನ ನಿಲ | ವ ನಷ್ಟನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿನರಿಯ ಬಲ್ಲಾತನೆ ದಿಟ್ಟ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥೧೯॥ ಅಷ್ಟದಳಕೆ ಮಲವ ಮೆಟ್ಟಿ ಚರಿಸುವ ಹಂಸನ ಬಿಡ
ಲಿಹನು। ಪೂರ್ವದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಗುಣಿಯಾಗಿಹ | ನು। ಆಗ್ನೆಯದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಕ್ಷುದೆಯಾಗಿಹನು। ದಕ್ಷಿಣದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಕ್ರೋಧಿಯಾಗಿಹನು। ನೈರುತ್ಯದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಅಸತ್ಯನಾಗಿಹನು। ವರುಣದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ನಿದ್ರೆಗೈವುತಿಹ
ನು। ವಾಯುವ್ಯದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಸಂಚಲನಾಗಿಹನು। ಉತ್ತರದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಧರ್ಮಿಯಾಗಿಹನು। ಯೀಶಾನ್ಯದಳಕ್ಕೆ ಬಲು ಕಾಮಾತುರನಾಗಿಹನು। ಈ ಅಷ್ಟದಳ ಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದಾಡುವ ಹಂಸನ ಕುಳವ ತಾಳಿಗಿಸುವ ಲ್ತ
ಮಹೆಂತುಟೆಯ್ಯಾ ಯೆಂದರೆ। ಅಷ್ಟದಳ ಮಂಟಪದ ಅಷ್ಟಕೋಣೆಗಳಾಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಲಿಂಗಕಳೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ। ಹಂಸನ ನಟ್ಟನಡು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲಿಸಲು ಮುಕ್ತಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದಿ ಪರವಸನಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥೨೦॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯೀಶ್ವರ ಹೂಡಿದ ಹೂಗ ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲಾ ಹೂಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ಮುದಿಬಳ್ಳಿ ಹೂಡಿದ ಹೂಗ ಮಲಿಬಳ್ಳಿಗೆಳ್ಳಾ ಬಳ್ಳಿ ಯುಬಗು ಕುಡಿತ್ತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ।

ಮಱಿಬಳ್ಳುಗಳು ಬಳ್ಳಿ ಪ್ಪುಬನು ಳಿದ ಬಸುಳು ಮುರಿಬಳುವ ಮುಟ್ಟದಿದೆ ನುಸಾಜಿಗ ಬಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು ಬಾಹ್ಯನಕ್ಷತ್ರ ಚರ ಬಾದ ಕಾರಣಾ। ಅವರ ನಡೆ ಯೂನುಡಿಯೂ ಮುಟ್ಟು ಮಕೊಳ್ಳಿರಾ।।೨೧।।
ಊಜ ಚಲ ಅಂದನರಿ ತಂನ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಲೊದರು ವಂತೆ। ಮೂತಿನ ಮಮಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗಮವ ಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಕೂಗಿಡುವರು ನೋಡಾ। ಆಗಮ ವತಿರ ಬಾಹ್ಯ ಆಗಮ ತೋಂಗಿ ಪುದೆಂಬು ದನು ಅಂಗರು ನಿವೇತ ಬಲ್ಲರಿ। ಆಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು
ನಿತ್ತ ಅನುಭವಿ ಬಳ್ಳ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಬಲ್ಲರು।।೨೨।। ಆಗಮವ ಬಲ್ಲೆ ಆಗಮವ ಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಆಗಮಜ್ಞರೆನಿಸಿಕೊಂಬವರು ನಿತುಕೇಳಿ। ಆಗಮವೆಂದು ನುಡಿವ ವಾಗೇಂದ್ರಿಯ
ವ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ। ಆಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಹೋಗಿಹುದು ಬಲ್ಲರೆ ನಿಲು ಹೊಳಿ। ಆಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಬಾಹ್ಯನಕ್ಷತ್ರ ಗೋಚರಮ। ಬಾಹ್ಯನಕ್ಷತ್ರ ಚರವಾದ ವಸ್ತುವ ಆಗಮದಿಂದ ಅಂತರದೆಂಯಂತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವರ್ತ್ರಾ
ಂತಿನಲುಹುಬಾರಿಗಳನೆ ನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೨೩।। ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೊಂದೊಂದು ಮಾತ ಕಲಿತು ಬಹಳಲಬಲ್ಲೆ ತುಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡುನ
ಡೆಯು ಬಳ್ಳಿರಲ್ಲದೆ ಸಾವನ ಉಬಿ ಹೊನೆಂದರೆ ಬೆ ವ ತಾದಿಗಳಿಗಳವಲ್ಲ ಕಾರಣರಂಣಾ। ದೇವರ ಮೂರ್ತಿಯ ಬಾವದಲ್ಲಿ ಕಂಡಲ್ಲದೆ ವವದುಃಕ್ಕ ಹೊಂಗಳು ನೋಡಾ। ವವದುಃಕ್ಕವ ಹೊಂಗಿಸದೆ ಶಿವಾನುಬಾವ ಲೇಸೆ ಹೇ
ಳಿರಾ। ಹುಸಿಯ ನೇಹಾವಮುಪಸಿಯನೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಪಶುಪತಿಯ ಅನುಬಾವಿಗಳೆಂದು ತ್ರುಳ್ಳೆಯ ಕ್ಷೋಳಗಾಗಿ ಹಾದರು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೨೪।। ಆಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಅಂತರಾತ್ಮನೊಳಿ
ರುತಿರೆ ಆಗಮ ವಚನ ಉಯ ಬೆಕೆಂದೆನು ಹೊಳಿ ರೊ। ಆಗಮವವಿಚಾರಿಸಿ ಅಱಿಯಬೆಕೆಂಬ ಅಱಿಪುತಾಗರಿಗಲ್ಲದೆ। ಆಗಮ ಮೂರ್ತಿಯೆ ತಾನಾದರು ಪುರುಷುಗೊಂಡಮೂರ್ತಿಗೆ ಆಗಮವಿಚಾ
ರವೆಂದೆನು ಹೇಳಾ। ಆಗಮ ಅಱಿಹೊನಮೂ ರ ಮಾಡಿದರಾದಡೆ ಕಾರಣರಂಣಾ। ವೇದವಿವೇಕಿನುಡಿದರಾದ ಮಕಾರಣರಂಣಾ। ಶಾಸ್ತ್ರಸಭ್ರಷ್ಟ ನಿಷ್ಠೆ ಬಿದರಾದಡೆ ಕಾರಣರಂಣಾ। ಪುರಾಣ ಅಗ್ರಗಣ್ಯತಾಗೆಂದ
ರಾದಡೆ ಕಾರಣರಂಣಾ। ತರ್ಕವನತರ್ಕ್ಯ ಅತಿ ನಿಗೆ ಆಡಿಸಾಡಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರಾದಡೆ ನೋಡಾ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣ ಆಗಮ ತರ್ಕ್ಯ ಯುಕ್ತ ವ ಮೇಗಾಳಗುತ್ತುವುದೆ ಗೋಳಾದಮ। ಪುರಾತನ ಮಾತಿ
ತನ ಉಲಿತ ಬಲ್ಲರು ಹೇಳಾ। ಆತ್ಮಲಿಂಗದ ಆದ್ಯಂತ ವಚನ ಅಱಿಯದೆ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತಿಗಳೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆವ ಪವರಣಾಗಳನೆನೆಂಬಿನಯ್ಯಾ। ಆಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ಸರ್ವ ಅಂತ ಅಱಿ
ಯದ ಯೋಗಿ ಹುದಳಿ ಪ್ರಸಂನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಬಾದಗಿದ ಸ್ವಾನುಬಾವಿ ಬಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು ವಿನಲ್ಲಿ ಬಸವ ಪ್ರಭು ಚಂನಬಸವಂಣ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಂಮ ಪ್ರಮಥರು ಬಲ್ಲರು ಕಾಮನಪ್ಪನ
।।೨೫।। ಅಂಬಿಕಾ ಯೋಗಿಗಳ ಡಾಂಬರಿಗಿಸರಿ ಯಿಂಬೆ ಹಠಯೋಗಿಗಳು ಅಟಮ ಆಕಾರ ರಿಂಬಾ। ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಿಗಳ ಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪಿತಗಳೆಂದೆಂಬೆ। ಶಿವ ಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಭುಸಂಚಿಗಳೆಂದೆಂಬೆ।

ಲಯ ಯೋಗಿ[illegible]ನಾಯಿ ಗಿಂದಕಡೆಯಿಂದಂಬೆ। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ।೦।ಯು ಯೋಗವೆಂಬುದು ನಾನಾ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವದಾಗಿ ಅವಳಿವ ಯೋಗಿಗಳು ಬಲ್ಲರು। ಮಂತ್ರಯೋಗವೆಂಬುದು ಸರ್ವ[illegible]
ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ಮಂತ್ರವೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೆ ಮಂತ್ರವೆಂದರಿದು ಲಿಂಗನೆನಹಸಂಬಂಧಿ ಕೊಳಲರಿಯದೆ। ಲಿಂಗವಿರಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಪ್ಪರಾಗಿ ಅದ ಅಂಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮೆಚ್ಚರು ನೋಡಾ। ಇದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ
ಕೆಲಮ್ಮೆ ವರುಗಳು ಮಾಡುವರಾಗಿ। ರಾಜಯೋಗವೆಂಬುದು ಗಾಜು ಗಾಜು ನೋಡಾ। ಅದನೂ ಲಿಂಗವಿರಹಿತವಾಗಿ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬ ದಾದಲ್ಲಿಯೆ ಯೋಗವೆನುತಿಪ್ಪರಾಗಿ। ಯಿತುವಾಂದಾ ಲಿಂಗಾಂಗದ ಹಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲ। ಅದು ಕಾರಣದಿಂ
ಗನಿಪ್ಪರು ಮೆಚ್ಚರು। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ। ಲಿಂಗವತೆಗದಡೆ ಲಿಂಗದಾಡನೆ ಪ್ರಾಣ ಹಾಗದಾಗಿ। ಅವೆಲ್ಲಿಯು ಯೋಗ ಪ್ರಯೋಗ। ಇದು ಕಾರಣದಿಂ ಮಶರಣರು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸಂಬಂಧಿಗಳು ಪ್ರಸಾದ ಮುಕ್ತರು।
ಈ ಮೂಬಿ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಿಪ್ಪರು ಶಿವಯೋಗಿಗಳು। ಯಿದು ಕಾರಣದಿಂ ಮಶರಣರು ಸ್ವಾನುಭಾವಜ್ಞಾನ ಶುದ್ಧ ಶಿವಯೋಗದ ಶ್ರಿಷ್ಟರೂಪ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೨೬।। ನಭಿಹಾಬಿಗ
ಳು। ವನವಾಸಿಗಳು। ಗಿರಿವಾಸಿಗಳು। ಗುಹೆವಾಸಿಗಳು। ಯಿಂದ್ರಿಯಸುಖಂಮಂಗಳಿಗೆ ಅಂಜಿ ಕಂದ ಮೂಲ ಫಲ ವೃಕ್ಷ ಸುವಶಾನನದ ಮರುಳುಗಳೆಲ್ಲ। ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ಪುರಾತನ ಶಿವಯೋಗಿ
ಗಳಿಗೆ ಸರಿಯೆ। ಈಭ್ರಾಂತರಲ್ತಾ। ಯಿದು ಕಾರಣದಿಂ ಮಶರಣರು ಅಂಗಪ್ರಾಣ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಲಿಂಗದಾಳಗಡಗಿದ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದರು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರ
ಭು।।೨೭।। ಊರನಾಶ್ರೈಸುವನೆ ಮಹಜಿವಿಗಳಂತೆ ಕಾಡನಾಶ್ರೈಸುವನೆ ಶರದಿಂಬಿಂತೆ। ಊರನಾಶ್ರೈಸುವನು ಅಲ್ಲ। ಕಾಡನಾಶ್ರೈಸುವನು ಅಲ್ಲ। ನೋಡಾ। ಊರಾವುದು ಕಾಡಾವುದೆಂದರಿಯದೆ ಶಳವಳಿಸುತಿಪ್ಪ
ರು ನೋಡಾ। ಊರೆಂದರೆ ಹೂಣಸಂದ ಪಾದಪಂಚಳಿವಾ ಶಿಕಗ್ರಾಮ। ಕಾಡೆಂದರೆ ಆಕಾಯವನಾಶ್ರೈಸಿ ಹೊಂದಿಪ್ಪ ಸಕಲ ಶರಣಂಗಳು ಕಾಣಾ ಮರುಳೆ। ಕಾಯದ ಶರಣಂಗಳಿಗೆ ವಸತಿವಾಗಿದ್ದುದು। ಊರಿಗೆ [illegible]
ಬಗಾಗಿದ್ದೆನೆಂಬ ಮಹಜಿವಿಗಳನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರಣದಿಂ ಮಶರಣರು ಕಾಯವನಾಜಿವವನೂ ಶರಣವನೂ। ಶಿವತಾಪುರಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದಾಳಗೆ ಬೆರಸಿ ಬೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಯವನೂ ಜೀವವನೂ ಕರ
ಣವನಗಿಹಾದ್ದದೆ ಮಹಾಳು ನಲಿಂಗವುದದಾಳಗಿಪ್ಪರಯ್ಯಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೨೮।। ಆಶಾಪಾಶವೆಂಬ ಆಧಿ ವ್ಯಾಧಿ ಅಂಡೆಲೆವುತಿಪ್ಪ ಮನೋಡಾ। ದಾಟದುಗುಣವೆಂಬ ಥು
ರಿತದು ಕಿಕ್ಕಬಿಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಮನೋಡಾ। ಸಕಲಶರಣಂಗಳೆಂಬೆ । ಕಾ ಸರಪ್ವಾದಿ ಹಿಡಿದು ಕವಳಿಸುತಿಪ್ಪರು ನೋಡಾ। ಯೀಹ್ಲಿರಾವಾ ಜವನೂ ಬಿದು ಹೊಂದುನದವರನಾಂತದ ಪ್ರಾಣಾಂಗಿವೆಲ್ಲ ದಾರಿತುಳುತುಗಳು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ
ಂಬಂಧದಯೋಗವನಿವರೆತ್ತಬಲ್ಲರು। ತಂಮಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿದ್ದು ಅಂ[illegible] ಮಧ್ಯ ನಾಬರಿಸುವ ಸಂನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲಿಯದಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।।೨೯।।

ಉತ್ಪತ್ತಿಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆನುತಿಪ್ಪರು। ಉತ್ಪತ್ತಿಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಕುಲ್ಡಿಯನಾ ... ಉತ್ಪತ್ತಿಲಿಂಗವನರಿದರೆ ಅನಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ರಚಿಸು ನೋಡಾ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚು ನಾಶನಿಯು ಗ
ರಚಿಸು ನೋಡಾ। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಾಣ ತುಂಬದೆಯೆಂದ ಲಿಂಗ ಬೀಡದ ಬೇರಬಿದಬಳಿಕ ಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಳ್ಳದೆ ಹುಟ್ಟಿನಾ ತಾರ ಲಿಂಗದ ನೋಡಾ। ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಾ
ಣಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೦॥ ಅಂಗಲಿಂಗದ ಸಂಬಂಧದ ನಿಲುಕಡೆಯನರಿಯದೆ ಅಘೋರ ತಪವ ಮಾಡಿದರೆ ನೋ। ಭೂಮಿ ಪಾರವ ಕೊಂಡರೆನು। ತರಗೆಲೆಯ ಮೆದ್ದರೆನು। ಗಿ
ರಿಗಂಹ್ವರದಾಕಿರ್ದರೆನು। ಅಂಗಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಬಲ್ಲರೆ। ಅಂಗಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದಲ್ಲದೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರುಹು ತಲೆದೋರದು। ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರುಹು ತಲೆದೋರದಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮಲಿಂಗದ ಆದ್ಯಂತವನರಿಯ
ಬಾರದು। ಆತ್ಮಲಿಂಗದ ಆದ್ಯಂತವನರಿಯದೆ ಅಘೋರ ತಪವ ಮಾಡಿದರೆ ಅದೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೧॥ ಯಮ ನಿಯಮ ಆಸನ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರ
ತ್ಯಾಹಾರ ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣ ಸಮಾಧಿಯೆಂದು। ಈ ಯೆಂಟು ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಂಗಳು। ಈ ಯೋಗಂಗಳ ... ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪೂರ್ವವಾಗಿಯೆಂದು ಯರಡು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಹುದು। ಯಮಾದಿ ಪಂಚಕ ಪೂರ್ವಯೋ
ಗ। ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣ ಸಮಾಧಿಯೆಂದು ಯೀ ಮೂರು ಉತ್ತರಯೋಗ। ಉ ವಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಯಂನು ಯಮಯೋಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅನ್ಯನ ತ ಹೊಂಸಿ ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪರನಿಂದ್ಯ। ಯಂ ತಿಪ್ಪದ ನಾಲಿಕ್ಕು ಲಿಂಗಲಾಂಛ
ಯಮ ಮಾಡುವಗ ಯಮಯೋಗ। ಯಂನು ನಿಯಮಯೋಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ನಿರಾಪೇಕ್ಷನಾಗಿ ಆಗಮದ ಪೂರ್ವಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆವನು ಶಿವನಿಂದ್ಯವೆ ಕೇಳದಿಹನು। ಯಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಗ್ರಹ
ವ ಮಾಡುವನು। ಮಾನಸ ವಾಚಕ ಕಾಯಕವೆಂಬ ತ್ರಿಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಸುಚಿಯಾಗಿಹನು। ಅಸು ಚಿತ್ತವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಹಾ ತಿರು ಪ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಧರಿಸಿ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚ
ನೆ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಪ್ರಾಪಕ್ಕೆ ಉಚಿತನಾಗಿಹುದು। ಉಬದು ನಿಯಮಯೋಗ। ಇಂನು ಆಸನಯೋಗವೆಂತೆಂದಡೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಸಿದ್ಧಾಸನ ಪದ್ಮಾಸನ ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಸನ ವೀರ್ಯಾಸನ। ಈ ಅಯಿದು ಆಸನಯೋ
ಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡೂದದಿಗ ಆಸನಯೋಗ। ಉಂನು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ। ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಪ್ರಾಣ ಅಪಾನ ವ್ಯಾನ ಉದಾನ ಸಮಾನ ನಾಗ ಕೂರ್ಮ ಕೃಕರ ದೇವದತ್ತ ಧನಂಜಯ
ನೆಂಬ ದಶವಾಯುಗಳು। ಪ್ರಾಣವಾಯು ಇಂದ್ರನೀಲವರ್ಣ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಮಂಗುಷ್ಟ ತೊಡಗಿ ವಾ ನಾಗ್ರಪರಿಯಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಚ್ವಾಸ ನಿಶ್ವಾಸಂಗೈದು ಅಂನ ಜೀರ್ಣಕರಣಂ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿ
ಹುದು। ಅಪಾನವಾಯು ಹರೀತವರ್ಣ ಗುದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಮಲ ಮೂತ್ರಂಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ಅಧೋದ್ವಾರಮಂ ಬಲಿದು ಅಂನರಸವ್ಯಾಪ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ವ್ಯಾನವಾಯು ಗೋಕ್ಷೀರವರ್ಣ ಸರ್ವಸ
ಂಧಿಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಗನಿಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ರ್ಗದನೂ ಮುಡಿದು ನಿಕೊಂಡಿದ್ದು ರ್ಗದನಾ ... ಸಮಾನವಾಯು ... ವರ್ಣ ಕಂಠಸ್ಥಾನದ ...

ಕಿಂಮುಳ ಕ್ಷನಸಕೇ ಂಬು ಹ ಯೆಳಿಸು ಹ ಳ್ಳ ದ್ವಿರ್ನಿ ರಾದನಂಗಳ್ಳಂ ಮಾಡಿ ಬಿಱಿಂಪರಸ ಅಪಾರ ಸ್ವಾಧನಂಗೈಸುತ್ತಿಹುದು। ಸಮಾನವಾಯು ನಿಲವರ್ನ್ನ ನಾಭಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ್ದು ಆಹಾರದ ಮಸ್ತರಪರಿ ಯಂತರದ
ವನು ಯೆಲ್ಲಾ ರೋಮನಾಳಂಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕ್ಕುವದು। ಯೀ ಅಯಿದು ಪ್ರಾಣಪಂಚಕ। ಯಿನ್ನು ನಾಗವಾಯು ಪೀತವರ್ನ್ನ ರೋಮನಾಳಂಗಳಲ್ಲಿರ್ದ್ದು ತಲೆನೆಯ್ಯಿಲ್ಲದೆ ತಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಕೂರ್ಮ್ಮವಾಯು ಶ್ವೇತವರ್ನ್ನ ಯು ಧರಲತಾಟದಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರೆತ್ತಿದೆ ಹ ಮುಚ್ಚಿಯುಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಯ ಮುಚ್ಚುತ್ತ ತೆರಯುತ್ತ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಲನವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಕೃಕರವಾಯು ಅಂಜನವರ್ನ್ನ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿರ್ದ್ದು ಕ್ಷುದಾದಿ ಧರ್ಮ್ಮಂಗಳಂ ನೆಗಳ್ಚಿ ಗಮನಾಗಮನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹು
ದು। ದೇವದತ್ತವಾಯು ಸ್ಫಟಿಕವರ್ನ್ನಗು ಹ್ಯಾಕಟಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಮಲಗಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿ ಯೆಳಿಸಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ ಸಿ ಚೇತರಿಸಿ ಬಾಲಲಿ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಧನಂಜಯವಾಯು ನಿಲವರ್ನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿರ್ದ್ದು ಸರ್ನ್ನದಲ್ಲಿ ಸೆ ಮು
೧೧೭ ದ್ರಕ್ಷೋಪ ಮೆಂ ಘೋಷಿಸಿ ಮರಣಾನಂತರ ಕೈನಿಘೋಷ
ಷವಪ್ಪುದು। ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೂಲವಾಯು ವೊಂದಿ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರಾ ಮುಖವಾಗಿ ಚರಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಆ ಪವನದಾಡಿನ ಪ್ರಾಣ ಶೂಡಿ ಪ್ರಾಣದಾಡನೆ ಪ
ವನೆಕಾಡಿ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಹಂಸನೆನಿ
ಸಿಕೊಂಡು। ಆಧಾರ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಮಣಿಪೂರಕ ಅನಾಹತ ವಿಶುದ್ಧಿ ಆಜ್ಞೆಯವೆಂಬ ಆರು ಚಕ್ರಂಗಳ ಮೆಲೆ — ಸುಳಿದು ನಡ ನಾಳಂಗಳೊಳಗೆ ಚರಿಸುತ್ತಿಹು
ದು। ಅಷ್ಟದಳಂಗಳೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಅಷ್ಟದಳಂ ಗ
ಳ ಮೆಟ್ಟಿ ಚರಿಸುವ ಹಂಸನು। ಅಷ್ಟದಳಂಗಳಿಂದ ವಿಶುದ್ಧಿ ಚಕ್ರವ ಸ್ಪದಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣು ಹೋಗಿ ಸೂಸುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ಹಂಸೆರಡ
ಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣು ವೊಳಗೆ ತುಂಬುತ್ತಿಹುದು।
ಹೊಂಗೆರಡ ಕಪೂರಕದಿಂದ ಮರುತ ಚರಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಿ ಮಸ್ತಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಯುಷ್ಯವು ದಿನದಿ [illegible] ನಕ್ಕೆ ಸಂದುತ್ತಿಹುದು। ಹೊಂಗೆಯಿ ಡಪಿಂಗಳದಲ್ಲಿ ಚರಿಸು
ವ ರೇಚಕಪೂರಕಂಗಳ ಭೇದವನರಿದು ಮನ
ಪವನಂಗಳ ಮೆಲಿಂಗವ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಮನಪವನ ಪ್ರಾಣಂಗಳ ಲಿಂಗದಾಡನೆ ಕೂಡಿ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವ ಮಾಡಿ ವಾಯು ಪ್ರಾಣತ್ವ ವಳಕದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣವನು
ಮಾಡಿ ಪ್ರಾದಯಕಮಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಾಮ
ವನುಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಪರಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತರಹಾರನಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ। ಯಿನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಯೋಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ। ಅಹಾರದಿಂದ ನಿದ್ರೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂ
ದ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂದ ವಿಷಯಂಗಳು ಘನವಾಗುತ್ತಿಹವು। ಸೊಡಾ। ಆ ವಿಷಯದಿಂದ ದುಃಕರ್ಮ್ಮಂಗಳ ಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ಜೀವಂಗೆ ಭವದ ಬಂದನವ ಸೂಡಗೂಡಿ ಆಯುಸಂಬಡು ತಿಪ್ಪರು ನೋಡಾ। ಅಗ್ನಾನಿಕ
ರ್ಮ್ಮಂಗಳು। ಈ ಅವಸ್ಥೆಯ ಬಾಗದಿಪರು ಸುಜ್ಞಾನಿ ಧರ್ಮ್ಮಂಗಳು। ಅದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಮಂತ್ರವೆ ಕ್ರಮದಿಂದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರೆ ಹಾವಸಾನಾತ ಬಹು। ಗುರುತ್ರವಿಯಿಂದ ಯೀ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ವೆನ್ದ್ರಿಯಂಗಳನು ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ
ಸಾವಧಾನವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಯೋಗ। ಈ ಯಿದು ಪ್ರವ್ಯೋಗ ಯಿನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಧಾರಣಾ ಸಮಾಧಿಯೆಂದು ಈ ಮೂರು ಉತ್ತರಯೋಗಂಗಳು। ಯಿನ್ನು ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರ॥

ಅಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮಲಿಂಗವನಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವನೆ ಮಾಡಿ ಶರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗುರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟನಾಗಿ। ಆ ಶರಣಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ದರ್ಶಿವಲಿಂಗ ವಿಪುರ ಮಾರ್ಗದಿಂ ಸ್ಥಲವೆಂದರಿದು। ಆ ಲಿಂಗವನೆ ಆಧಾರ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಮ
ಣಿಪೂರಕ ಅನಾಹತ ವಿಶುದ್ಧಿ ಆಜ್ಞೆಯು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನೆ ಆ ಜ್ಞಾನವಿಸರ್ಜನವಿಲ್ಲದೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಗಧ್ಯಾನಯೋಗ। ಆ ಲಿಂಗವನಾವ ಮನಶರಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ವ
ಸ್ಥಾನಂಗದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಗಧಾರಣಯೋಗ। ಆ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಂಗೇ ಶಿವಕಳೆಯ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಪ್ರಾಣಾಲಿಂಗವೆಂಬ ಲಿಂಗತ್ರಯವನು ಏಕಾಕಾರವ ಮಾಡಿ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಿವ
ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಸಂಯೋಗವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಏಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ಪುವ ಗಸಮಾಧಿಯೋಗ। ಇಂತಿ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಿವತತ್ವದೊಡನೆ ಕೂಡುವ
ಗಳಿಂಗಾಂಗಯೋಗ। ಇಂತು ಕರ್ಮಯೋಗಂಗಳು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಯೋಗಂಗಳು ಅಲ್ಲವಾವೆಂದಡೆ। ಯಮನಿಯಮ ಆಸನ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವೆಂಬ ಈ ಐದು ಸೂಲಗ ವಿರತಿ
ತವಾಗಿ ಮಾಡುತಿಪ್ಪರಾಗಿ ಈ ಐದು ಕರ್ಮಯೋಗಂಗಳು। ಅವರು ಲಕ್ಷಿಸುವಂಥಾ ವಸ್ತುಗಳು ಉತ್ತರಯೋಗವಾಗಿ ಮೂಲ ತ್ರಿ। ಅದು ಯಾವುವೆಂದಡೆ। ನಾದ ಲಕ್ಷ್ಯ ಬಿಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕಳಾಲಕ್ಷ್ಯ
ಬೆಂದು ಮೂಲುತೆ। ನಾದವೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತತ್ವರತತ್ವವೆಂದೆ ಲಕ್ಷಿಸುವರು। ಬಿಂದುವೆ ಅಕ್ಷರ ಓಂಕಾರ ಮಕಾರ ಮೂರು ಶುದ್ಧಬಿಂದುವೆ ಸಂಮಂದವೆಂದು। ಆ ಶುದ್ಧಬಿಂದು ಬೆಳಗಲಬಿಡುತ್ರ
ಕಾಶಿವನುತ್ವದೆಂದು ಲಕ್ಷಿಸುವರು। ಕಳೆಯೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಯು ಹಾಂಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಂಗಳ ಹಾಂಗೆ ಮಿಂಚುಗಳ ಪ್ರಕಾಶದ ಹಾಂಗೆ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ ನವರತ್ನದೀಪಿಗಳ ಹಾಂಗೆ ಪ್ರಕಾಶ
ಮಯ ವಾಗಿಪ್ಪುದು ಎಂದು ಲಕ್ಷಿಸುವ ದಿಗಕಳಾಲಕ್ಷ್ಯ। ಈ ಐದು ಉತ್ತರಮಧ್ದವರು ಮಾಡುವ ಯೋಗಂಗಳು ಈ ಲಿಂಗ ವಿರಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡುವರಾಗಿ ಕರ್ಮಯೋಗಂಗ
ಳು। ಈ ಕರ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಅದು ಕಾರಣ ನಿಜವೆ ಯುಕ್ತವಾಗದು। ಇಂತು ವಿರಮಾಹೇಶ್ವರರು ಗಳ ಲಿಂಗಸಾವಧಾನ ವೆಂತೆಂದಡೆ। ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿಪ್ಪ ನಾದಚೈತನ್ಯವಪ್ಪ
ಪರಮಚಿತ್ತಳೆಯನೆ ಭಾವಮನ ಕರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು ತಂದು ಸಾಹಿತ್ಯವ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಭಾವಲಿಂಗವೆನಿಸಿ। ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ವೆನಿಸಿ। ಕರದಲ್ಲಿ ಆನಂದಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆನಿಸಿ। ಬಂದು ವಸ್ತು ತನು ಮನ ಭಾವಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವವಾದ ಭೇದವನರಿದು। ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪ ಒಂದೆ ನ ಶಿವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ಮನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ। ಭಾವಲಿಂಗವ ಭಾವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ। ಈ ಲಿಂಗತ್ರಯವ ಬಿಡದು ಆಚರಿಸಿ ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಕೂಡಿ। ಲಿಂಗವೆ ತಾನು ತಾನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪುದೆ ಶಿವಯೋಗ ಸಮಾಧಿ
ಗಗುಹೆ ಶಿವಸಿದ್ಧ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ೩೬ ॥

ಜ್ಞಾತದ ಕಳೆಯ ಶಕ್ತಿ ಸದ್ಭಕ್ತರ ವೆಂಬ ಲಿಂಗಕಳೆಯು ದೃಷ್ಟಿ ಮಹಾಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಮೇಲುತಿಪ್ಪ ಚಿಲ್ಲಿಂಗವು। ಶರಣನ ದೇಹವೆಂಬ ಭೂಮಿಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನದಂತೆ ಒಡಾಧಾರದಲ್ಲಿ
ಓಡಾಡಿಯ ಗತಿಯ ಡಾತ್ಮಕನಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚವದನನಾಗಿಯು ತನ್ನಯ ವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ದಶವಾಯುಗಳ ಕೂಡಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ನಡವುತ್ತಿಹ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿ
ಸುತ್ತಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ। ಘನದತ್ತಿ ಮತಿಯ ಕಳಾಜ। ಮೂತಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವಾಗಿ ಯೆಂನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ತಾಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ವಿನೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೩॥ ಮೂರಾಳ್ಗೆ ಅನೇಕ
ಜ್ಯೋತಿಯ ಕಂಡೆ। ಹಾಗಿತೊಳಗೆ ನವರತ್ನದ ಕಂಡೆ ಮೇಲ ಕಾ ಮಣಿ ಕಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುದ ವಾರಳ್ವಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೪॥ ಯೆಂನಂತರಂಗದಾತ್ಮಗಳ ಆತ್ಮಲಿಂಗ ಅನಂತ ಜ್ಯೋತಿ ಯೆಂತಿಪ್ಪುದು
ಹೊಡಾ। ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ನವರತ್ನದಂತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ ತಿಂಗಳ ಸೂಡಿದ ಅಭವನ ಸವಸಂಗಿತರಿಗಾರಿಗೂ ಗೋಚರಿಸನು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಂಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳಮಯವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೆ
ಶಾಸಕಾ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೫॥ ಆಧಾರದಾಳ್ಗಳ ಜ್ಯೋತಿ ಮೂಜ ಗವನುಂಗಿದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮೂಜಗಸತ್ತು ಮೂಜಗದಾದೆಯನುಳಿದುದು ಜಗವೆಂದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೬॥ ಹಾಲವೆ
ಗಾಣಿಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಗೆಗಜಬಿಯುಳ್ಳ ನೋಡಾ। ತೂರೊಳಗಿಪ್ಪ ಕಳಿಗೆ ತಲೆ ಯುಳ್ಳ ನೋಡಾ। ಹಾಲಹಕ್ಕಿಗೆ ಗಜಬಂದು ಹೂರೊಳಗಿಪ್ಪ ಕಪಿಗೆ ತಲೆ। ಬಂದಲ್ಲದೆ ತಾನಾರೆಂಬುದನ ಅರಿಯಬಾರದು। ತಂನಾದಿಯ ಶಿವತತ್ವವ ವೇದಿಸಲರಿಯದೆ
೧೧೬ ವೇದಾಗಮ ಮುಖದಿಂದ ನಿಂಮ ನಾನರಿಯೆನೆಂಬ ಅ ಜ್ಞಾನಿಗಳನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೭॥ ಕುಂಡಲಿಯ ಬಾತೆಯು ಒಡದಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಪ್ಪತಂಡು ಮುಂಡು ಕಾತಿಯು ಜಗವನೆಲ್ಲಾ
ಹಂಡು ಮೂಡುತ್ತಿದಾಳೆ ನೋಡಾ। ಕುಂಡಲಿಯ ಬಾತೆ ಯತ್ತಿಕೆಂಡದ ಬಾಳಲು ಖಾಂಡ ಬಾದದು ತಂಡು ಮುಂಡು ಕಾತಿಯು ತಾಮಸ ಬೆಂದು ಕುಂಡಲಿಯ ಸರ್ಪನ ಸೆದ್ದು ಮಂಡೆವಾಲಸುಂಡು ಮಡಿದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ ಮ
ಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೮॥ ಅಯ ದೂರ ಪಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲಪಶುವನು ಆ ಊರ ಹೊಕ್ಕು ಅರಸಿನೆಂದು ಪಾದರೆ ಮೂಜಿಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜು ದಾರೋನಗಳ್ಳ। ಅಜಸ ಬಂದ ಅಯ್ಯಗಳು ಆ ಸತ್ತ
ಪಾದರಲ್ಲಾ। ಅರಸುಲ ಅಜುಗೆ ತಾನೆಂದು ತಿ ಲಿಯೊಳು ಮೂಜಾ ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ತೋರುವ ಮೂಲಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕ ತಾನೆ ತಪ್ಪುದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೩೯॥ ನಾದಬಿಂ
ದುಕಳಾಹದ ವತ್ತಿಳಿದಲ್ಲದೆ ಆ ಅಕ್ಷರ ಪಾದತೆ ಜನನಮಿಯ ಬಾರದು ಅಬಿಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಮೂಲಪ್ರಣವ ವತಿಳಿದಲ್ಲದೆ ನಾದ ತಲೆದಾಲದು। ನಾದ ಬೆಳಗಿನ ಕಳೆಯ ಸೋಡಿ ಕಂಡಲ್ಲದೆ ರಾಜಶಿವ ಯೋಗಿ ಯಾಗಬಾರದು ರಾಜಶಿ
ವಯೋಗವೆಂಬುದು। ಆದಿಯುತ್ತ ಶಿವಳಿಜ ಬಾದಮ ವಾಮ ಮೂಮರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ। ಜಗದವಾರಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೪೦॥ ಆದಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆ ನ

ರಾಜಿಸುವೆಯ್ಯಾ ಯ್ಯಾ। ಆದಿಲಿಂಗದ ಸಂಧಾನದ ಭೇದಾದಿ ಭೇದದಿಂದ ಮೂಲಪ್ರಣಾಮವ ತಿಳಿದು ನಾದ ಬಿಂದುವಿನ ಕಳೆಯ ನೋಡಿ ಕಂಡ್ಯೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೮೬॥ ಮೊಸಳೆಯ ಪಾಡಿದ ಪೊಂಗಣ ಮಂಡಲದ ವಿಕಾಸ ಹೊತ್ತ
ದೆಸ್ರೆಯ್ಯ) ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಮಸುಳಿಸಿಯು ಅದಾ ಅಗಿದುದು ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಬಿಟ್ಟುದ ಹಾಗೆಯ ಸುಕೆಡಿಸಿ ಬೊಸಳೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂಬ ತ್ರಸಮರನಾ ಅನಾಕಾಶದವನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೮೭॥ ಕಳ್ತರಾತ್ರಿಯ ಮನೆಯ ಮ
ಂಟಪದ ಕೋಣೆ ಕೋಣೆಗಳೊಳಗೆ ಯೊಳಂಟು ಕೋಣಗಳು ಪೂಜಿಸಿ ಹಾಡಿದಾಡುತ್ತಿವೆ ನೋಡಾ। ಬಾಸುವಿನ ಮದಿಯಕೆ ಕೋಣಾಸ ಹುದ ಕಂಡು ಪ್ರಾಣವಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೮೮॥
ಚಂದ್ರಮನ ರಾಹು ಯಿಕೆಗೊಳಲು ಪುರನಿಂದುರಿವುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ಮಂಧರಗಿರಿಯ ಸಳಿಲ ಮುಂಜಾರ ಲೋಪರಲು ನಿಂದುರಿವುದು ಕೆಟ್ಟು ನಿಜನಿಂದಿತಯ್ಯಾ ಯಿಂತಪ್ಪನ ತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೮೯॥ ಸೂಳೆಳಿಯ ತಾ

ಅಲುಕು ಬಿಂಗಿ ಮೆರುವಿನ ತೊಲಿಕೆ ಜ್ಞಲು ನೋ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಂಡು ತ್ರಿಪ್ಪಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಣಾಮಿ
ಡಾ। ಗಾಳಿಯ ದಾರಿಯ ದಾರಿನಿಂದು ಅಂಬರ
॥೮೮॥ ಅಂಬರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಚಿದಾದಿತ್ಯನು
ಕಂಡು ಅಪ್ರಮಗಲದೆ ಅಪ್ರತಿಮನಾಗಿರ್ದೆನು
ಮಾಡಿದೆ ನೋಡಾ। ಆತಾಂಡದ ವಯಿನ ಮಂಡೆ

ಡಾ ಅಯ್ಯಾ। ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಅಡಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಅದು ಮೊಲೆ ಗೊಕ್ಕಳ ಬಾಲಕಿಯ ಹಿಡಿದು। ಕಳ ಬಾಕಿನೆಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲ। ಕುಡಿ ಪಾತಗೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಕೈಯಿಲ್ಲದೆ ಕರಿ ಅದು ಬಾ
ಸಬಲ್ಲಾತನಲ್ಲದೆ ಶಿವಶರಣನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೯೦॥ ತಲೆ ಪಾಲು ಮಾಸರಲು ನೆಲಬೆಂದು ನೀರ ಜಿ ತುಕಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ನೋ
ದ ಸಂಭ್ರಮ ವಡಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಪಾಲಕು ಡಿದುವರು ಸಿರು ಸತ್ತು ತಾನು ತಾನಾದುದ ನೆನೆಂ ದು ಪುಮಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
ದಯವಾಗಲು। ಅಂಬುಜಕಮಲದ ದಯವಾಗಿ। ಅಮರಗಣಂಗಳು ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದಾರೆ ನೋ ಡಾ। ಅಮರಗಣ ತಿಂಥಿಣಿಯೊಳಗೆ ಅನುಪಮಮ ಹಿಮನ
ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೯೧॥ ಪಿಂಡಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತುಂಬಿದ ಖಾಂಡವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಖಂಡಾಂಡವ ಹೊದ್ದದೆ ಅಖಂಡಮಯ
ಯುಕ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಮೂಲಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಯೆದ್ದು ಮೇಲಣ ಕಮಲ ವತಾಗಲು ಕಮಲದೊಳಗಣ ಕೊಡ ಕೊಡದೊಳಗಣ ಪದ ಕರ್ಣಿಕೆ ಶರರದ ಮೇಲೆ ಪಾಗ

ಗಳು। ಖಂಡಕರಗಿ ಅಖಂಡಮಯವಾಗಿದೆ ನು ಅಮೃತ ಬಿಂದು ವಸಿಷ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವ ಗೆದ್ದು ನಿರ್ಮಲ ನಿರಾಳವರನಾನಾದೆನು। ನಿಮ್ಮೆಯ ವಿಗಳಿ ನಿಶ್ಚಿಮನಾದೆನು। ಪರಮನಿರಂಜನನ ನೋಡ ಗೂಡಿ ಮಾಯಾರಂಜ
ನೆ ತೊಡೆದು। ನಿರಂಜನನಾಗಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ। ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚಿಗೆ ಹೊರಗಾಗಿ ನಿಃಪ್ರಪಂಚ ನಿರ್ಲೇಪನಾಗಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೯೨॥ ಭವನಾಶನಿ ಯೆಂಬ ಶಿವಾಣಿಯ ಶಿರದಲ್ಲಿ
ಜಗಜ್ಯೋತಿಯ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಅದು ತಾಗಳಿರಾಳನೆ ಯುದೆ ಜಗ ಜಗಿಸುತ್ತಿರ್ದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಜಗಂಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನೊಳಗೆ ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮ ನಿದಾನೆ ನೋಡಾ। ಆ ಅಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ನಾನಿರ್ದೆ

ಸುಕಾಂಕ್ಷಾತ್ರಪ್ಪ ಹೇಳುವ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆಲಿಹಿಲ್ಲನೋಡಿರೆ ॥೪೯॥ ನೆಲನಿಲ್ಲದ ಮಾಮಿಂಚಿಲ್ಲಾಂದು ತಲೆಹುಟ್ಟಿತಲೆಹಲತು ಮುಖವಾಗಿ ಅದೆ । ಆ ದರನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲಡೆ
ಶಿಯರನಾರನೂ ಕಾಣಬೆನೊ ಡಾ । ಹಲಲು ಮುಖವಾಷ ದಿಗನನುಂಗಲು ನೆಲನೆತ್ತ ಹೋಯಿತ್ತೆಂದೆಡೆ ಯೆನಯ್ಯಾ । ಆ ಲಾವ ದಿಗದೆವ ಡಿಗನೊಳ್ದಗಲು ಹಾಲೆತ್ತ ಹೋದಡೆ ದೇವ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೦॥
ಹಿಂದಳ ಅಂಗ ಮುಂದಳ ಮುಖ ಮಧ್ಯದ ಚೈತನ್ಯವೆಂದೆಂಬರಯ್ಯಾ । ಹಿಂದು ಮುಂದು ಮಧ್ಯದ ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ನಕ್ಕಳ ಬಂದಿತ್ತು ನೊಡಾ ತಾ ದರು । ಹಿಂದು ಮುಂದು ಮಧ್ಯದ ಚೈತನ್ಯವಾಂದು ಯಿಲ್ಲದ ಲತ್ತ ನೆನೆಪಾ
ಕಾರಸಂಪತ್ತು ನಿಂಮ ಶರಣಾರ ಚರಿತ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೧॥ ಹಾಜ್ಞೆಯು ವೃಷಮಗ ಯಿ ಬ್ಬರಕೂಡಿ ಹಾಲಬರನೆಲಿ ಹಾಹಲ್ಲವ ಮಾಡುವ ದವಸ ಲು ಬ್ಬರವೆಂಬುದ ಬಾಳ್ಬರೂ ಅಬೆಯರು ನೋ
ಡಾ । ಹಾಜ್ಞೆ ಯಿಲ್ಲದ ವೃಷಮಗ ಯಿ ಬ್ಬರ ಕೂಡದು । ಹಾಲ ಬರನೆ ಅ ಹಾದು ಹಾಲ್ಬುವ ನೊಲ್ಲದು ತಾ ನೊಲ್ಬನೆಯಾ ಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು ವಿನಶರಣಸ್ಥತಂತ್ರ ಕಾಶಿರಾ ॥೫೨॥ ತಾನೊಲ್ಬ
ನ ಕೊಳುವರು ಹಾಲಬರು । ಹಾಲತು ದಿಕ್ಕಿನ ರಿಜ್ಞೆ ದ್ದುಸುಡು ವಲ್ಲಿ ನೆಲನ ಮಲ್ಲಿಯ ಹೋಗಲು ಜಲಮ ಯಿಹಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ । ಜಲದಾಳ ಗಾಳ ವನಲ ಲಂಧರರಾಕ್ಷಸನ ಕ್ಷಿಸು ಚ್ಚಿರಲು ಅಕಟಕಟಾ ಶಿವನೆಯನ
೧೧೭ ಉಮುಂಕರಂಗಾತೆ ಅದನು ರಕ್ಷಸನಜಾಕ್ಷುಮು ಮಿಯಿತ್ತು । ಕೊಳುವರು ಹಾಲಬರು ಹಾಲತುದಿಕ್ಕಿನ ನೆಲನ ಬಿಷ್ಟೂ ದಿದರು ಹಾಲತು ದಿಕ್ಕಿನ ಕಿ ಜ್ಞುಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ನೆಲಕರಗಿತ್ತು ಜಲವ ಜತಿತ್ತು ಜಲದಿಯ ಸಾಗ
ರವ ದಾಂಟಿ ಅಮೃತ ಸಾಗರವ ಚಿರನಿಷ್ಠೆ ನು ಮುಸುಖಿ ಯೊದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೩॥ ತಾತ್ರ ಮರ್ನ ಪಿಡಿ ದುತನಿರಸವನುಂಬಂ ನೆಕ್ಕರ । ಬಾರದವ ಪದ ಕ್ಕಿಬಟ್ಟು ದುತ
ಟ್ಟುದು ನೋಡಾ । ತಾತ್ರಮ ಜನಹಿಡಿಯ ದೆತನಿರ ಪಲ ಮುಟ್ಟದೆ ಮೆಲ ಕಾಲ ಕುಡಿಯ ಬಲ್ಲರಾಗಿ ನಿಂಮ ಶರಣರು ಭವವಿರಹಿತರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೪॥ ಆ ತೆಯ ಕೊನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದ ಹಾತೆ ಬಾಳೆ ಯೊನೆ ಬಯಸುತ್ತಿ ಟ್ಟುದು ನೋಡಾ । ಆತೆಯ ಕೊನೆಯ ಹಾತೆಯ ಹರಿದು ಬಾಳೆಂದು ಮಾಣಿ ತಾನಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ನೆನೆವೆನು ವೆನಯ್ಯಾ । ನೆತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೆಕ್ಷ್ಯನಮಹೋಮತಾನಾದ
ನಿಂದೆಚೆಂನಬಸವಂಣ ಬಲ್ಲ ಚೆಂನಬಸವಂಣನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ತಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೫॥ ಮನನಿನೆ ಸಂಶಯ ಕನಸಿನ ಸೂತಕವಾಗಿ ಕಾಡುತಿದೆ ನೋಡಾ । ಮನಸಿನ ಸಂಶ
ಯ ಬನಳಿದರೆ ಕನಸಿನ ಕಾಟ ಬಿಟ್ಟೋಡಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೬॥ ಲಾಂಛನಯ ತವೆಯಲ್ಲಿ ಯೆಂತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆಂತೆ । ಅವಕ್ಕೆ ನಂಟರು ಆಲ್ಲೆ ಬೆಂತು ಹುತ್ತು ನೋಡಾ । ಲಾಂಛನಯ ತವೆಯ
ಲ್ಲಿ ಮರಿ ಲಿಂಗ ಹುಟ್ಟಲು । ಯೆಂತಾನೆ ನೆತ್ತ ಮನಂಟರು ಕೈಬಿಟ್ಟರು । ಲಾಂಛನೆಯ ತವೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂದು ತುರಿಯ ಹುರುಹುನ ನೆಅದು । ಕಂಟಕಂಗಳ ಗೆಲಿದು ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಂಟಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೭॥

ಮೊರೆಂದು ಗೂಡಿದ ಬಟ್ಟೆಯಕ್ಕಿ ಮಾರಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮಾರಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮರ್ಕಟ ಹುಟ್ಟಿ ಮಾರುತನ ಬೆರಸಿ ಯಾರೆಳು ತಾಕಲ ನುಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಯಾರೆಳು ತಾಕಲ ನುಂಗಿದ
ಕಬ್ಬೆ ಮೆರುಗಿರಿಯ ನೆರಿದಾರಿ ಗಾಂಡು ಬಜು ಲರ ಯೆ ಡಿಬಿಕಾ ಕುತಿದ್ದುದು ನೋಡಾ। ಕೊಡೆಗನ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಹೆನಿಂದು ಹಾದರೆ ಅದು ಕಾಲಸರ್ಪನಾಗಿ ನುಂಗಿ ಹೆಳಿಗೆ ಬಂದರ್ಬಾಳಗೆ ಅಡಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಹೆ
ಳಿಗೆ ಮುರಿಯಿತ್ತು ಕಾಲಸರ್ಪನ ಸತ್ತಿತ್ತು। ಮೇಲುಗಿರಿಯ ನೆಲೆಬಿದ್ದ ಮರ್ಕಟ ನಾರಿಯ ಕೆರವ ಮೆಟ್ಟಿ ಮಾರಾರಿಯ ಬೆರಸಿದುದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೮॥
ಹಾಲಮುಬಂಣಾದ ತೂರಾಳಗೆ ಉರಿವ ಜ್ಯೋತಿಯ ಹಿಡಿದು ಹರಿಹರಿಯ ಕೆರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುವ ಕಳ್ಳಿಯ ಹಾರಾ। ಈ ಊರಿಗೆ ನಾನೊಡತಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುಳಿವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆನು ಕಾರ್ಯತಾಳಾ। ಯಾ ಊರಿಗೂ ನಿನಗೂ ನಾನೊಡತಿಯೆನುತ ತೂ
ರಸುತ್ತು ನಾರಿಯ ಕೊಂದವರು ನಾನು ಪರಾಪರಾಂ ಗನೆಯೆನುತ। ಕ್ಷಿತಿಪತಿಯ ನೆರೆದು ನಿಃಪತಿಯ ನೆಯಿದಿದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೫೯॥ ಉಬ್ಬರಿಗಾಬ್ಬುವ
ಗ ಹುಟ್ಟಿ ಅವನೊಬ್ಬನಿ ಗ್ರೆವರು ಹೆಂಡರು ನೊ ಡಾ। ಸವತಿಮತ್ಸರವ ಬಿಟ್ಟು ತಂಮತಂಮ ನಾವದಲ್ಲಿ ನೆಲೆವರು ನೋಡಾ। ಅಯುವರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆದುದ ಕಂಡು ಮೆಲೊಬ್ಬ ಸತಿ ಬಂದು ನೆರೆ
ಯಲು ಅಯುವರ ಮನೆ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು। ಆಕೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ಸ್ಥಿರವೆಲಗಾಗಿ ಸರ್ವನಿರ್ವಾಣಿಯಾದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೬೦॥ ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ಅನಾಮಯನ ಕಂಗಳಿಲ್ಲ
ದೆ ಕಂಡೆ। ಕಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಿದೆ। ಮನವಿಲ್ಲದೆ ನೆ ಜದೆ। ಬಾವವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳಿದೆ। ಮಾಯೆವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾದೆನು। ನಿರುಪಾಧಿಕ ನಿಃಶಂಕ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೬೧॥
ಕರಿಯ ಕರದಲಿ ಅರಿಯಾಳು ಹುಟ್ಟಿ ಬರಿದೆ ಬಿ ಯನಿಬಿಸಿ। ಮತಿವಂತರ ಮಖ ಮಾಡಿ ಗತಿಸತ್ಪಥ ಕೆಪ್ಪರಿಗಳಾದ ಮ ನೋಡಾ। ಕರಿಯ ಕರವ ಮುರಿದು ಹಾವಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಾಲ ಕುಡಿಯಬಲ್ಲರೆ। ಸಿ
ರಿದೆವಿಮಡಿದವು। ಅರಿಗಳಾಳು ನಮು ಗಾಢಾ ರವಿಲ್ಲ ಚೆನುತ ತೆಗದಾಡಿದುದ ಕಂಡೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೬೨॥ ರಂಜನೆಯ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಮಂಜನ ಮುದಕವ
ತುಂಬಿ ಮಾನಿನಿ ಹಾತ್ತು ಮೂಯಿ ಲಾಕವಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದಾಳೆ ನೋಡಾ। ಮಾನಿನಿಯು ರಂಜನೆಯ ಕಂಡು ನಾನು ಹಿರಿಯರೆಂಬವರೆಲ್ಲ ಮಾನಿನಿಯ ಮಸಕದ ವಿಷಯಕ್ಕೊಳಗಾದುದ ಕಂಡೆನೆನ ಹೊಳು ಏನಯ್ಯಾ
ರಂಜನೆಯ ಕೊಡ ನೋಡದು ಮಂಜನ ಮುದಕವ ಜತು ಮಾನಿನಿಯ ರಂಜನೆಯ ಮಸಕದ ವಿಷಯ ಪಡೆದಿದರೆ ಪರಮ ನಿರಂಜನನೆಂದು ಚಿರುಗಂತಿ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೬೩॥
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ನಿರಾಭಾರ ಲಿಂಗಿಯವಕ್ಕಾ। ಸುರತರುವ ಬಿಟ್ಟು ಉಂಬೆಲುವದ ಮುಳ್ಳೆನಿರರ ವಂತೆ। ನೋಯಿಲಾಲ ಚೆಲ್ಲಿ ಕಾಪಿಯ ಬಯಸಿ ಬಾಯಾಳುವಂತೆ। ತಾಯ ಮೂಲೆ ತಾತ್ತ ಕೊಂಬುವರಂತೆ। ರಂಭೆಯ ಬಿಟ್ಟು

ಜಂಬೆಯ ಬಯಸುವ ಜಂಬುಕನಂತೆ ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ನಿರುತವಲ್ಲದ ಸತ್ಯವಲ್ಲದ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮನುಜರು ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ನಪ್ಪುವ ಶಕ್ತಿಯ ತಪ್ಪನಿಳಿಸಿ ನಿತ್ಯಪದದ ಸುಖವ ಪೃಥ್ವಿಕಾಯರು ಇವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಮಹಾಲಿಂ
ಗಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ।। ೬೮ ।। ಜಂಗಮ ಜಂಗಮ ತಮ್ಮ ಕೊಂಡಿತೆಂದು ತನ್ನ ಕಾಲ ಬೆಟ್ಟರ ಬೆದಯ್ಯಾ । ತಾ ಹಾತ ಹೊಲಮರಳಿ ಮುಟ್ಟಿದು ನೋಡಾ । ಜವಿತನಕ್ಕೆ ಮಾಸಿ ವಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ಬಾಯಿಯನೆಂಟರು ಹೊತ್ತರು ಬ
ಂಧುಗಳಿಂದ ಬೆರಸಿದರೆ ಆ ಹಂದಿಗಿಂದ ಮೂಕರ ಕಷ್ಟ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ।। ೬೯ ।। ಮೊಲನ ಕಂಡ ನಾಯಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮುಂದು ಹರಿಯದಿರಾ । ಅಂಗನೆಯರ ಸಂಯೋಗದಿಂ ಭಂಗಿತನಾಗದಿರಾ । ಲಿಂ
ಗವನಪ್ಪಿಸು ಖಿಯಾಗು ಯೆಲೆಲೆ ಮನವೆ । ಅಂಗದಿಚ್ಛೆಗೆ ಆಯಸಂಬಡದಿರಾ । ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳ ಸಾಧಿಸನಗುವರೆಲೆಲೆ ಮನವೆ । ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂಗಳೆಂಬ ಮಕ್ಕನ ಸಿನಸಿಜಾ ಯೆಂತೆ ತಾಜ ಅಡಗುವ ಬಾ । ಇವನೆಕೆನ ಜ್ಞಾನವೆ ಮಜ್ಜುವೆ ಹಾ ಜ್ಞಾ
೧೧೫ ಮನವೆ । ಹರಹರ ಶಿವಶಿವಾ ಯೆಂನೆಯೊಯೆಲೆ ಜ್ಞಾ ಮನವೆ । ನಿಂನ ನಾಂಚೆ ಡಿಕೊಂಚೆನಯ್ಯಾ ಯೆಲೆಲೆ ಮನವೆ । ಶಿಂಪ್ಲವ ಕಂಡ ಕರಿಯಂತೆ ಕೆಡಬಡಿದಾಡದಿರಯ್ಯಾ ಮಾಸಿ ಮನವೆ । ಲಿಂಗಪದವನೆ ತ್ರಿಶಿವವಕ್ತನಾಗಿ ಮು
ಕ್ತಿ ಸಂಯೋಗನಾಗಯ್ಯಾ ಕರ್ತೃ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವ ನೋಡಗೂಡು ನಿತ್ಯನಾಗ ಬಲ್ಲರೆಯೆಲೆಲೆ ಮನವೆ ।। ೭೦ ।। ಜೆನ ತುಪ್ಪದಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು ಸಾವ ನೊಣನಂತೆ ಕೀಳು ಮಾಂಸದಸವಿಗೆ ಗಂಟಲ ಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿ
ಲುಕಿ ಸಾವ ಮೀನಿನಂತೆ । ಹೀನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಚ್ಚಿ ಮ ಕ್ಕದಿರಾಯೆಲೆಲೆ ಕೂಜ್ಞ ಮನವೆ । ಅಲ್ಪಸುಖಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿ ಅನಂತವ ಘೋರ ಶೋಕಗಾಗಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಗಿಳಿಯದಿರಯ್ಯಾ ವೆಂದ ಮನವೆ । ಶಿವಶಿವಾ ಹರಹರಾ ಯೆಂಬು
ದ ಮರೆಯದಿರು । ಮಂಗ ದಾರಗ ಬಿಡು ನಾಮಸಾ ಹಾಸ ವಿಕಂಡಾಂಯೆಲೆಲೆ ಮನವೆ । ಊಮರು ಘಾತ ಸೇವಬಿಟ್ಟು ಬಾಡೆಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವಿಗೆ ಶರಣು ಶರಣೆಂನ ಕಲಿಯಾ ಸಖಿಯಾ
ಗಬಲ್ಲರೆಯೆಲೆಲೆ ಮನವೆ ।। ೭೧ ।। ಬಾಡಿಯಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು ಹಾ ಅಳುವ ಕತ್ತೆಯಂತೆ । ಯೆಲುವ ಕಡಿವ ಶ್ವಾನನಂತೆ । ಹಾತೆಯ ತಿಂಬ ಹಲ್ಲಿಯಂತೆ । ಕಿಚ್ಚ ಬಾಯಿ ವವಕ್ಕಿ ಗದಂತೆ । ಬಾಚ್ಚಿ ಹಾತ್ತಿನಸುಖಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚಿ ಮಾಜ್ಞಾ ಬಿಡಿಂಬ
ರಾ । ಮತ್ತು ಜಯನನಪ್ಪದೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾದವರ ಕಂಡು ನಗುತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ।। ೭೨ ।। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರ । ಸುಡಿ ವಲ್ಲಿ ಕೊತ್ತದಿರ ವಬಲ್ಲದೆ ಕೊ
ಬೆಲೆಕದ ಕಗಳಯಗಳ ಕಲ ಬಲ್ಲುದೆ । ಮುಂಜಿ ದು ತಿಂಬ ತೊಳ್ಳ ಜಾಯ ಮಜ್ಜಯ ಬೆನೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ । ತಂನ ವಸಕೆರೆಕೆ ಆರನಾದ ಜ್ಞಾನಾದಿ ವಿವೇಚ ಕೊಂದೆ ಹಾನೆಂಬ ಅಸತ್ಯ ನು ಸತ್ಯದ ಕು ಜ್ಞಾ
ಮಕ್ಕೆ ನೆಸತ್ಯದ ಕು ಜ್ಞಾನ ಜಯ ಸಾಗಿ ಶಿವನಕ್ರಿಯನೆಂತು ಅರಿವನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ।। ೭೩ ।। ಕತ್ತೆಗೆ ಕಯ್ಯ ಕೊಡಿ ಬಾನಾ । ತೊತ್ತಿಗೆ ತಾಳಬಂದಿಯೆ ತಕ್ಕಯ್ಯಾ । ಸ್ವಾನಂಗೆ ಕಿರೀಟ ಆನೆಯ ಚೊ
ಹ ವಯ್ಯಾ । ಹಂದಿಗೆ ಕೆಂಡದ ಪ್ರಾಯದವಯ್ಯಾ । ಶಿವನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದವಂಗೆ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಶಿವಮಂತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂಬ ಶಿವಚಿಹ್ನವೆತಕ್ಕಯ್ಯಾ ಇವರಿಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ।। ೭೪ ।।

ಕ್ಕೊತ್ತಿಗೆ ಕೊಂಬು ಹುಟ್ಟಬಲ್ಲದೆ। ನುಚ್ಚಕ್ಕಿ ಬೋಳೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ। ಸತ್ತ ಮರದ ಯುಕ್ತ ಬಲ್ಲುದೆ। ಆ ಜಾತಿಯ ಮೆಲೆತಾವ ಜಾಬೆಳೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಧುಳ್ಳು[illegible] ಮಾನವರ [illegible] ಶಿವಜ್ಞಾನ [illegible] ಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಶಿವಸ್ತೋ

ಸಲಿಲ್ಲದವ ಜಾಗೆ ಶಿವಪ್ರ ವೆಂಬುದಿಯದೋ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೯॥ ಬಾಲಿನೋತಗನಸಂಗ ಆವಾಗಲೆಂದ ಜಾಯ ಬಾಜದಯ್ಯಾ। ಕಿಚ್ಚಿನೊತಗನಸಂಗಸುಟ್ಟು ವಸ್ತು ಮಾಡೂದಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಅಂ

ಗನೆಯರ ಸೊಟಬೆಟಕ ಉತಕ್ಕೆ ಡಿಬಸಂಗಿ ತರ ಬೂದೂದಯ್ಯಾ। ಘರತ್ರಿಯರ ಕೂಟ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕದಲ್ಲಿ ಕೂದಯ್ಯಾ। ಧರೆಯೊಳು ಕೊಳ್ಳು ಹಿರಿಯ ಜಾಮಜ್ಜರಾಗಿ ಶಿವಮುಂನಲೆ ಮಚ್ಚನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪುದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು

ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೦॥ ಜ್ಯೋತಿಯು ತಮವಡಿ ಗೊಂಡಂತೆ। ಚಂದ್ರನರಾಹುಯಿಡೆಗೊಂಡಂತೆ। ನಿಧಾನವ ಸರ್ಪನೆಡೆಗೊಂಡಂತೆ। ಅಂಬುಧಿಯ ಅನಲನೆಡೆಗೊಂಡಂತೆ। ಮನವ ಮಾಯೆ ಪಡೆಗೊಂಡು ನಿಂತು ನೆನಹಾನೆ

ತಿಗೊಳ್ಳಲಿ ಯ್ಯದೆ ಮರಣ ಕ್ಕೊಳಗು ಮಾಡುತ್ತಿಪ್ಪು ದಯ್ಯಾ। ಈ ತಮವ ಪರಿಹರಿಸಿಯಂನನು ಘುಹಿ ಕೊಳ್ಳ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೧॥ ಅಮೃತವನುಂಡಿಸು ಪಸೂಕರ ಅಮೃತದ

ಸವಿಯ ನೆತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯಾ। ಗೆದಲ ತಿಂಬ ಕರಡಿ ಕಜ್ಜುರದ ಹಂಣಿನ ಸವಿಯ ನೆತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯಾ। ಬೆವತಿಂಬಕಾಗಿ ಬೆಲ್ಲದ ಸವಿಯ ನೆತ್ತ ಬಲ್ಲುದಯ್ಯಾ। ಅಂಗನೆಯರ ಸಂಗಮಿಹದ ವಿಕಾರದ ಸಂಗಿಯ ಕೊಂಡುಪ್ಪೊ

ಮಜದವ ಸೆಜರು ಲಿಂಗ ಪ್ರೇಮದಸು ಖವನಿಪ ರಿತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೨॥ ಹೂಮಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲುಕಲ್ಲು [illegible] ರುಚಿಕರಶ್ರೈಷ್ಟ್ಯ ಕಬಿಯು ಖಚೊಂಡ ಶಿಲೆಯ ನೆಂತು ಲಿಂಗವೆಂ

ಬೆನಯ್ಯಾ। ಶ್ರೋತ್ರಾತ ಗುರು ವೆಕೊಂಡಾತ ಶಿಷ್ಯ ನೆ ಅಲ್ಲಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ಶಿಲಾಶಿಖಿತವ ಕಳೆದು ಕಳಾಬೆದ ವನ ಜಾದು ಕಳೆಯ ಮತುಂಬಿಕೊಡಬಲ್ಲರೆ ಗುರು ಪೆಂಚೆಕೊಂಡಾತ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಯಥಾಕ

ಲಸ್ಯ ಥಾಕಾಲಂ। ಯದಾನಾವಸ್ತಥಾ ಮನಃ। ಯಥಾ ಮನಸ್ತಥಾ ದೃಷ್ಟಿ। ಯಥಾ ದೃಷ್ಟಿಸ್ತಥಾ ಸ್ಥಲಂ। ಯೆಂದುದಾಗಿ ಈ ಪದವನ ಜಾಯದೆ ಯುಪ್ಪವ ಮೂರುವಾತಂಗೂ ಕೊಂಬಾತಂಗೂ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ

ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೩॥ ಕಲ್ಪರ ಬಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯದಂತೆ। ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಕಾಯದಂತೆ। ದೇವರಿಲ್ಲದ ದೇಗುಲದಂತೆ। ಪತಿಯಿಲ್ಲದ ಸತಿಯ ಶೃಂಗಾರದಂತೆ। ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ತಂನ ಮನಕ್ಕೆ ತಾ ಬಂದ ಹಾಂಗೆ ಮಾ

ಡಿದುದಕ್ಕೆ ಶಿವನ ಮುಟ್ಟದು ನೋಡಾ। ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅಹುದೆಂದು ದನಾ ಅತ್ಮಾಯೆಂದು ಉದಾಸಿನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ ಅದು ಕಮ್ಮನಿಕ್ಕೆ ಗುರಿ ನೋಡಾ। ಶ್ರೀಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆವಿಡಿದು ಆಚರಿಸುವ ಸತ್ಯಸಾತ್ವಿಕರ

ಕಂಡು ಸ್ತ್ರಿಕ ಗೆ ಚಾರಣ ನೋಡಾ। ಯಕೊಬ್ಬಾ ಬದನಿತ್ತ ವವರ ವ್ಯಾಕುಲ ಸ್ಪನೆಪ್ರತ್ಯಾರು ನೋಡಾ। ಅಹುದಾ ಅಲ್ಲ ಬಾ ಯೆಂಬ ಮನದ ಸಂದೇಹದ ಕಿಲಕಳೆದು। ಶಿವಲಿಂಗದಾಜ್ಞೆಗೊಂಡು ಮಾಡಿ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷ ಕರ್ಮಂಗಳ

ಬಾಳತ್ರಂಗಸೂಧು ನೋಡಾ। ಇಂದು ಧರನೊಳಗೆ ಬೆರಸಿದ ಅಚರಿತ ಮೋಕ್ಷರಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೪॥ [illegible]। ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗಾಯ ಪ್ರಸಾದಿ।

ಪ್ರಾಣಲಿಂ
ಗಿಯ ಪ್ರ
ಸಾದಿ॥

ಸಕ್ತನ ಅಂಗವಾತುದು। ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಅಂಗವಾತುದು। ಪ್ರಸಾದಿಯ ಅಂಗವಾತುದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಅಂಗವಾತುದು। ಶರಣನ ಅಂಗವಾತುದು। ಐಕ್ಯನ ಅಂಗವಾತುದು ಯೆಂದರಿ ಹೇಳಿಹೆನಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಂಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆ ಅಂಗ। ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಜಲವೆ ಅಂಗ। ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯೆ ಅಂಗ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ವಾಯುವೆ ಅಂಗ। ಶರಣಂಗೆ ಆಕಾಶವೆ ಅಂಗ। ಐಕ್ಯಂಗೆ ಆತ್ಮನೆ ಅಂಗ। ಇಂತಿ ಅಂಗಸ್ಥಲಂಗಳ ಭೇದವ ತಿಳಿಮದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೭॥

ಭಕ್ತಂಗೆ ಹಸ್ತವಾತುದು। ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಹಸ್ತವಾತುದು। ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಹಸ್ತವಾತುದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಹಸ್ತವಾತುದು। ಶರಣಂಗೆ ಹಸ್ತವಾತುದು। ಐಕ್ಯಂಗೆ ಹಸ್ತವಾತುದು ಯೆಂದಡೆ ಈ ಹಸ್ತಂಗಳ ಭೇದವ ಹೇಳಿಹೆನಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಂಗೆ ಸುಚಿತ್ತವೆ ಹಸ್ತ। ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆ ಹಸ್ತ। ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ನಿರಹಂಕಾರವೆ ಹಸ್ತ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಸುಮನವೆ ಹಸ್ತ। ಶರಣಂಗೆ ಸುಜ್ಞಾನವೆ ಹಸ್ತ। ಐಕ್ಯಂಗೆ ಸದ್ಭಾವವೆ ಹಸ್ತ। ಯಿಂತಿ ಹಸ್ತಂಗಳ ಭೇದವ ತಿಳಿಮದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೮॥

ಭಕ್ತಂಗೆ ಲಿಂಗವಾಮದು। ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಲಿಂಗವಾತುದು। ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಲಿಂಗವಾತುದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಲಿಂಗವಾತುದು। ಶರಣಂಗೆ ಲಿಂಗವಾತುದು। ಐಕ್ಯಂಗೆ ಲಿಂಗವಾಮದು ಯೆಂದಡೆ। ಈ ಲಿಂಗಸ್ಥಲಂಗಳ ಭೇದವ ಹೇಳಿಹೆನಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಂಗೆ ಆಚಾರಲಿಂ-

೧೧೯ ಗ। ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ। ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗ। ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ। ಐಕ್ಯಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೯॥

ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೃಥ್ವಿಯೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪುವೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಾಯುವೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನೆ ಸಮರ್ಪಣವಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೦॥

ಇಂನಿವಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತಮುಖಂಗಳ ಹೇಳಿಹೆನು ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಈ ಅಯಿದು ಲಿಂಗಮ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದರಿಯಲು ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಈ ಅಯಿದು ಲಿಂಗಮ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದ ಅರಿಯಲು ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಈ ಅಯಿದು ಲಿಂಗಮ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದ ಅರಿಯಲು ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಈ ಅಯಿದು ಲಿಂಗಮ ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದರಿಯಲುಬೇಕಯ್ಯಾ। ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಈ ಅಯಿದು ಲಿಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದ ಅರಿಯಲು ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಈ ಅಯಿದು ಲಿಂಗಮ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದ ಅರಿಯಲು ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಹಿಂಗೆ ಅಂಗಮುಖಂಗಳಲ್ಲಿ ಯೀ ಲಿಂಗವೆ ಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಭೆದವನರಿಯಬೇಕಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೧॥ ಯಿಂನಿ ಲಿಂಗಮುಖಕ್ಕೆ

ತ್ರ ಪ್ತಿಸುವೆ ಅವಧಾನ ಪಾಮದೆಂದಡೆ। ಪೃಥ್ವಿಯೆ ಅಂಗವಾದ ಭಕ್ತನು ಸುಚಿತ್ತವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಘ್ರಾಣವೆಂಬ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಂಧವ ಸಮರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಆಚಾರಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕ
ರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಜಲವೆ ಅಂಗವಾದ ಮಾಹೇಶ್ವರನು ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬ ಮುಖದಲ್ಲಿ ರಸವನು ಸಮರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಗುರುಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ।
ಅಗ್ನಿಯೆ ಅಂಗವಾದ ಪ್ರಸಾದಿ ನಿರಹಂಕಾರವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೇತ್ರವೆಂಬ ಮುಖದಲ್ಲಿ ರೂಪವನು ಸಮರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ವಾಯುವೆ ಅಂಗವಾದ ಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗಿ ಸುಮನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಜಂಗಮಲಿಂ
ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೋ
ಭಾವವೆಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವೆ
ನಯಿದು ಭೋಗಸುವ ಭೋಗವೆಲ್ಲವು ಪ್ರಸಾದ ಅ
ಕೊಂಬ ಭೋಗೋಪದ ತುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಅಂಗಸ್ಥ ಅ
ಗವೆ ಶುದ್ಧ। ಅವಯವಂಗಳು ಅಶುದ್ಧವೆ ಮ
ಗಕ್ಕೆ ತ್ವಕ್ಕೆಂಬ ಮುಖದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶನವ ಸಮರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಆಕಾಶವೆ ಅಂಗವಾದ ಶರಣನು
ತ್ರವೆಂಬ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವನು ಸಮರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಆತ್ಮನೆ ಅಂಗವಾದ ಐಕ್ಯನು ಸದ್ಭಾ
ಂಬ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನು ಸಮರ್ಪಣವ ಮಾಡಿ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಈ ಅರ್ಪಿತ ಅವಧಾನ ದಳೆದವ
ಂಗ ಭೋಗ ಅನಾರ್ಪಿತ ಅನಾರ್ಪಿತವೆ ಕರ್ಮದ ತಪರು ಮನೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವ ನೋಂ ಮೆಯೂ ಮುಕ್ತರೂ॥ ೮೩॥ ಮಾರಕ್ತಾ
ಪ್ರಯವಂಗ ಭೋಗೋಪದ ತುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವ ನಿಜಸಬಹುದು ಅವಯವಂಗಳ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವನಿರಿಸಬಾರದೆಂದೆಂಬ ಜಡಯೋ। ಅಂ
ರುಳುಗಳಿರಾ ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಿಬಾ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಶರಣಂಗೆ ಸೈಬಾಯಿ ಅವಯವಂಗಳಾದ್ಯಂಗೆ ಲಿಂಗವೆ ತುಂಬಿಪ್ಪುದು ಕಾಣಿರೋ।
ಈಶ್ವರನೆ ಲಿಂಗಸಮರಸವನಿವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೪॥ ಸ್ವಾಮಿ ಯಮಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲತಂದು। ಮಾತದೆ ಹೊಯ್ಯ ಕೈಯ್ಯೊಳಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲಿಯ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹಾಕ್ಷೆಯ
ಪೌರವ ಪ್ರಭುರಿಗೆ ಶ್ರಿಯದಾ ಪ್ರಸಾದ। ನಾದಲಿಂಗ ಮಿತಿ ಜ್ಞೇಯಂ। ಬಿಂದು ಪಿಂಡಮು ದ್ಭಾಪ್ತಂ॥ ನಾದಬಿಂದುಯುತಂ ರೂಪಂ। ಲಿಂಗಾಕಾರ ಮುಚ್ಯತೇ॥ ಯೆಂದುದಾಗಿ ಯಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದಾದಿಯ ನಿವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಮ
ಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೫॥ ಪ್ರಸಾದವು ಪದಾರ್ಥವು ಎಂತಿಪ್ಪವೆನು ತಿಪ್ಪರಿ। ಪ್ರಸಾದವಾವುದು। ಪದಾರ್ಥವಾವುದು। ತುಚ್ಛಿಷ್ಟವಾವುದು ಹೇಳಾ ಮರುಳೆ। ಪ್ರಸಾದವೆಂದಡೆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಶಿವ

ತತ್ವವು। ಪದಾರ್ಥವೆಂಬುದೆ ಆತ್ಮನು। ಮುಕ್ತಿತ್ವವೆಂಬುದರಿಮಾಂಸೆ ನೋಡಾ। ಪೂರ್ವದ ಕಾರ್ಯವಾದ ದೇಹ। ಇಂದ್ರಿಯ ಮನ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಲ್ಲು ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳು। ಆ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಚೈತನ್ಯವಾ
ಗಿ ಆತ್ಮನು। ಅಂತು ಆತ್ಮನ ಲಾಂಛನ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳು। ಇಂತೀ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳ ಕಳೆದು। ಆತ್ಮನ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬಲ್ಲರೆ। ಪರಮಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಕಾಶನೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೮೮॥ ಪೃಥ್ವಿ ಸುಚಿತ್ತ ಘ್ರಾಣ ಗಂಧ ಪಾಯು ಇಂದ್ರಿಯ ಇವು ಭಕ್ತನ ಅಂಗಮುಖಂಗಳು ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಆಚಾರಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಜಲ ಸುಬುದ್ಧಿ ಜಿಹ್ವೆ ರಸ ಗುಹ್ಯ ಇವು ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಅಂಗಮುಖ
ಂಗಳು। ಆ ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ ಗುರುಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಅಗ್ನಿ ನಿರಹಂಕಾರ ನೇತ್ರ ರೂಪು ಪಾದ ಇವು ಪ್ರಸಾದಿಯ ಅಂಗಮುಖಂಗಳು ಆ ಪ್ರಸಾದಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ವಾಯು ಸುಮನ ತ್ವಕ್ಕು ಸ್ಪರ್ಶನ ಪಾಣಿ ಇ
೧೭೦ ವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಅಂಗಮುಖಂಗಳು ಆ ಪ್ರಾ ಣಲಿಂಗಿಗೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಆಕಾಶ ಸುಜ್ಞಾನ ಶ್ರೋತ್ರ ಶಬ್ದ ವಾಕು ಇವು ಶರಣನ ಅಂಗಮುಖಂಗಳು ಆ ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ
ವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಆತ್ಮ ಸದ್ಭಾವ ಮನ ನೆನಹು ಪರಿಣಾಮ ಈ ಅಯ್ದು ಐಕ್ಯನ ಅಂಗಮುಖಂಗಳು ಆ ಐಕ್ಯಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಇಂತೀ ಅಂಗಮುಖವನರಿದು ಲಿಂಗಾಂಗಮುಖ
ವ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೮೯॥ ಕಾಯ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಗಿ ಕರ್ಮಂಗಳ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಾಗಿ ನಿತ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನು ನೋಡಾ। ಜೀವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಜೀವಪ
ರಮರೆಂಬ ಬಹುವಯ ವಳಿದು ಚಿತ್ತಾರ ಮರೆಗಾ ದೆನು ನೋಡಾ। ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಇಹಪರವನಳಿಯೆನು ನೋಡಾ। ಪರಿಣಾಮವರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಶರಣ ಲಿಂಗವೆಂಬಳು ಅಭಿಹೊಲ್ಲ ನೋಡಾ। ನಾನೆಂಬು
ದರ್ಪಿತವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ನಾನೂ ಇಲ್ಲ ನೀನೂ ಇಲ್ಲಯೆ ನೂಯೆನೂ ಇಲ್ಲದ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಸಾದಿಯಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೦॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಶರಣ॥ ಸಂಗ್ರಹದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂ
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಶರಣ॥ ಗಿಲ್ಲರನೆಡು ಲಿಂಗಲೀಲೆಯಾಡುವ ಪದಶಂಚೆನ ಯ್ಯಾ। ನಂದಿಶ್ವರರು ಕೃಪಾದ ಪ್ರಮಥರು ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಾ ಅಯ್ಯಾ। ಸಂಗ್ರಹದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಂಮಾಂಗಿಶ್ವರ ಬಸವದೇವಂಗೆ ತರಾದರಲ್ಲಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿ
ದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೧॥ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮನೆಯ ಕಾ ಳಿಕೆಯೊಳಗೆ ಹಾಳಿದ್ದ ವಸ್ತು ಇದೆನಯ್ಯಾ। ಮಾಳಿಗೆ ಬಯಲಾಗಿ ಕಾಳಿಕೆಯುಳಿದಲ್ಲದೆ ಹಾಳಿದ್ದ ವಸ್ತುವ ಕಾಣಲಾರರು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೯೨॥
ಅದ್ವೈತವನು ಓದಬಲ್ಲವವಿಗಳು ರಾಮನ ದಕ್ಷ ದ್ರುಪದಗದು ಕಾಣಿಬಾ। ತತ್ವಾರ್ಥವನು ಓದುವ ವಿತರ್ಕಕಾಯುರ ವಿಕಾರದ ಕತ್ತಲೆ ಹರಿಯದು ಕಾಣಿರೋ। ಶಿವಾನುಭಾವದಿ ಮಿಗೆಸತ್ತ ಹಾಗಿರಿಬಾ ತತ್ವ ತತ್ವ ತೆಯಾಗಿ ನಿಲಿಕ್ಕೆ
ಯೋಗ ಮತ್ತು ಬಿನ ಬಾಯ ತುತ್ತಾದಿರಿ ಯಲ್ಲಾ ತತ್ವ ಬಿತ್ತಗಳು। ವ್ರತ ಭಾಸತ್ವದ ಕಂಡ್ರುಮ ಜಂಗಮ ನಶ್ವರ ನಾರು ನಗುತಿಪ್ಪರು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೩॥ ಗಾಳಿ ಬೀಸು ಮಂನ ಕೈರ ತುರನು ಶಿ

ಯೆಂದ ಮಹಾನಾದವಯ್ಯಾ। ಆಯತವು ಕೂಡಿದ ನಕ್ಕರ ಬಿಕಾರ ನಾಯದು ನೋಡಾ। ಆ ಪಶ್ಚಿಮ ಕೂಡಿದ ನಕ್ಕರ ಪ್ರಣಮ ಮಹಾನಾದವಯ್ಯಾ। ಮನ ಕೂಡಿದ ನಕ್ಕರ ಮುಂಬೆ ಮೂನಾದವಯ್ಯಾ। ಮೂಯ ಕೂಡಿದ ನಕ್ಕರ ಸಾಮ ಮಹಾಜ್ಞಾದಿ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೧॥
ಮುಂದಣ ಮುಖ ಸಾಕೆಯೊಳಗೆ ಮದ್ದಂಡ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಉಂಡರಪುಂಡರ ನಂದರದಂಡಿಸು ತ್ರಿದಾರೆ ನೋಡಾ। ಮುಂದಣ ಮುಖ ಸಾಕೆ ಮುಖದು ಮದ್ದಂಡ ಮೂರ್ತಿಯ ಬಿದಪ್ರಚಂಡ ತತಿಯನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೨॥
ನಡುವಣ ಮುಂಟಪ ದಕ್ಷಿಣದ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಪ್ರಡನಗ ಡಣವೆ ಯುಕ್ತಿ ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಅಡಗಿ ಮಡುಗಿದೆ ನೋಡಾ। ಉಪಾಡಿ ಯನಮ ಮನೆ ಯನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೩॥ ಮುಂದಣ ಮನೆಯ ಲಿಂಚಂದ್ರಶೇಖರ
ನಿಧಾನ ನೋಡಾ ಅಯ್ಯಾ। ಚಂದ್ರಶೇಖರನಸ್ತಿಪ ಪಮ ಡಲು ಬಂಧನ ತಾಂಗಿತ ಯ್ಯಾ। ಜಗವೊಂದನೆಸ್ರೆಯ್ಯ ಲಾದಿ ನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೪॥ ಷಡಾಕ್ಷರ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಲಾಗಿ। ಷಡುಸಾದಾಖ್ಯಮೂರ್ತಿಸಂಯು
ಕ್ತನಾಗಿ। ಕರಣನ ಷಡಂಗ ದಳಿಸದಾಸನ ಹಿತನಾಗಿ। ಸದ್ಯಸ ದ್ಯೋಗ್ನಸ ಲೈಕ್ಯ ಸಹ್ಲಾನಂದ ಮಯ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭು ಮೂರ್ತಿ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೫॥ ಎಂ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪಿತ್ಥ॥ ಪ್ರಭು ವಿನಲು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವೆನಲು
ಪರಮ ನೆನಲು ಪರಮೇಶ್ವರ ನೆನಲು ಪರಮಾತ್ಮ ನೆನಲು ಪರತತ್ವ ವೆನಲು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಯನಲು ಪರಶಿವ ವೆನಲು ಪರಾತ್ಪರ ವೆನಲು ಯಿಂತಿವೆಲ್ಲಾ ನಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತಿಪ್ಪ ತನು ಪರಶಿವನು। ಪರಶಿವನೆಂದರೆ ಪರಮಾ
ತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದರೆ ಮಹಾಲಿಂಗ। ಆ ಮಹಾಲಿಂಗ ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವಾಗಿಯು ದ್ಭವಿಸಿತ್ತು। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಜಂಗಮಲಿಂಗ ದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು। ಗುರು
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಹುಟ್ಟಿತು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಯಿತು। ಇಂತೀ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗವು ಒಂದಲಿಂದಾಂದಾದವು। ಒಂದನೆಂದುದು ಸಾಧಿಸಲು। ಯಿಂತೀ ಷಟ್ಸ್ಥಲವು ಯೆಕವೆಂದರಿವುದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೬॥
ಆಚಾರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣ। ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶಿವಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣ। ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣ। ಜಂಗಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣ। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣ। ಇಂತಿವು ಒಂದಕೊಂದು ಪ್ರಾಣ
ವಾಗಿಪ್ಪವಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೭॥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬೇರಲ್ಲವೆಂದರಿದು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ। ಯಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗಿ। ಗುರು ಪ್ರಕಾರವಪ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ರಮ ತಪ್ಪದೆ ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪ
ವು। ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂಗೆಂದರಿದು ಯಿಪ್ಪ ಪ್ರಾಣ ಸುಲಿಂಗ ಪ್ರಭುವೆಯೊಳಗೆ ಒಡಾಡುತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೮॥ ಯೆಕ್ಕುಲಿಂಗದಾವಗೆ ಸಾವಿರದ ವೃತ್ತ ರಡುಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಒಂದೆ ಜ್ಯೋ
ತಿ ಸಾವಿರ ದೃವ ತತ್ತರಡು ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ ಅಂತಲ್ಲಿ। ಯೆಕ್ಕು ಲಿಂಗದಾವಗೆ ಯೆಕಾಕಾರ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಾಪರವೆ ತಾನೆಂದರಿದು ಸಮರಸವನ್ನೈದಬಲ್ಲಾತನಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಿಕ್ಕನಲ್ಲ
ರಾ ನಾಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೯೯॥ ಯೆನ್ನ ಒಳಹೊರಗೆ ನಿನ್ನ ಒಳಹೊರಗಯ್ಯಾ। ನಿನ್ನ ಒಳಹೊರಗೆ ಯೆನ್ನ ಒಳ ಹೊರಗಯ್ಯಾ। ಯೆನ್ನ ಜೀವನವೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯಾ। ನಿನ್ನ ಜೀವನವೆ ಯೆನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯಾ। ಯೆಂ

ನಸು ಖವೆ ಸಿಂನಸು ಖವೆಯ್ಯಾ। ನಿಂನಸು ಖವೆ ಯಿಂನ ಸುಖ ವೆಯ್ಯಾ। ಯೆ ನಗೆನಿನಗೆ ಸಂಚು ಸಂಶಯ ವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಸಂದು ಹಿಂದುನು ಡಿಮ ದೆಲ್ಲಾ ಬಂಧನ ದನು ದಿಕ್ಕಾಣಿರಾ। ಅದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಿಲ್ಲ। ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಿಲ್ಲ। ಯೆಂದೆಂದು
ಸಂಬಿಲ್ಲ ಶರಣಾ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೦॥ ಶರೀಯ ಶಿರದವಿಬಜಿ ಶ್ಶೈ ಪುಟ್ಟಿ ಶರೀರವನುಂಗಿ ಮತ್ತಿಯನುಂಸಾತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ತುರಿಂಯ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಮನೋನ್ಮನಿ ಹುಟ್ಟಿ ಶರೀಯ ಶಿರವಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂದಳು ನೋಡಾ। ಮರಿಯ ನಾ
ಲಿಗೆ ನಂಬಿ ಕರಿಯ ಬಿಯಿಕ್ಕೈ ಯುಯಿದು ನಿಷ್ಠೆಯಲ ಬೆರಸಿ ದಳು ನೋಡಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೧॥ ಮೂಜು ಮಂಡಲ ತಿರುಗುವಲ್ಲಿ ಆಜೂರವರು ಅಳುತ್ತಿಪ್ಪರು ನೋಡಾ। ಬೆರಾಂದಣ ಜವರು ಬಂದು ಮೂಜು ಮಂಡಲ
ಬನೊಂದು ಮಾಡಿ ಆಜೂರವರ ಅಳುವ ಮಾಣಿಸಿ ಬೆರಾಂಧೂರ ಹಾಕ್ಕು ನೋಡಲು। ಯಿಾ ಮೂರು ಕಾವೆಗೆ ಸತ್ತಬ ನಿವನಾರಾಯೆಂದು ನೋಡಿಂಹೆತ್ತ ಹಾಗಲು ಯತ್ತಾಸತ್ತುದ ಕಂಡು ಬಿಜಗಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।
೧೦೨॥ ಹಾರಿಯ ಬೆಳಗೆ ಯತ್ತಿ ಮಾರ್ಜಾಲ ಮೂಷಕ ನ ಹಡೆದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ ಕರಿಯ ಬೆಡನಕ್ಕೈವಿಡಿದು ರಾಹು ಕೇತುಗಳಾಗಿ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಕೊರಳನುಂಡುಧರೆಯಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಶರೀರವಿಲ್ಲದೆ ಯಡೆಯಾಡುವುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ
೧೨೧ ಶಿವರ ವಾಕ್ಕಿಪತಿಯೆಂಬವರ ತಂನ ಹಾರಿಯ ಶ್ಲಿಕ್ಕಿ ಆಳಿ ಮನುಮುನಿಶ್ವರರ ಮಜ ದಾರ್ಗಗಿಸಿದುದ ಕಂಡೆಯಿದ ಜನೆಲೆಯ ನಜಿದು ಹಾಲಬತಿಳಿದು ಶೋಳ ಬಲ್ಲಾತನಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು
ಲೆ॥೧೦೩॥ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದ ಶಿರವಿಯಾಲ್ಲಿ ಯೊಹ ಳಿಯ ನಾಡುವದ ಹೊಂದಳ ಕೆಜಿಯ ವರು ಕಂಡು ಮುಂದಳಹಾರ ವರಿಗೆ ಮೊರೆಯ ಹೊಳುತ್ತಿದಾರೆ ನೋಡಿರೆ। ಮುಂಧಳಹಾರ ವಶಿತ್ತಾಗ ಬಿಯೊಹುಳಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ಮೆಂಗಳಯುಂ
ಗಳಯೆನುತ್ತಿಳತ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದುದ ಕಂಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೪॥ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಧ್ಯರ ದೊಳಗೆ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಸತ್ತೆಹುದು ರೆಯಹೊಳದು ಮುತ್ತುಮುತ್ತು ಹಬಮೂಡುವದ ಕಂಡು ಸತ್ತಲೋಕದಸತಿ
ಯುಬಂದುಯಿ ವೆತ್ತಳ ಹುತ್ತಹಬೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ ಲು ಸತ್ತೆಹುದುರೆಗಳ ಸತ್ತು ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಯೆತ್ತ ಹೋದಳೆಂದ ಜಿಯೆ ಆಲೋಕವೆಲ್ಲ ಹಾ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಾದುದ ಕಂಡು ಯಿದು ನಿತ್ಯ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯವೆಂದ ಜಿ ದೆಸು ಕಾಣಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೫॥ ಮೂಡಣ ಗಿರಿಯ ಶಿಸೂರ್ಯನು ಡೆಯ ಬಾಗಲು। ಮುಂದಣ ಕೆರಿಯು ಕೊಳಿ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ಕೋಳಿಯ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳುತ್ತ। ಆತೋರದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರನಾವಂಗೈ ಮಚ್ಚಿಪ್ಪರು। ಕೋಳಿ
ತ್ತಿತ್ತು ಶಾಗುಲದೆಳಿತ್ತು। ಪ್ರನಾವಂ ಗೈತು ಅಪ್ಪ ಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಳಯವಾದುದ ಕಂಡು। ಹಾಕಾಕಾಶದ ತಾಜಿ ಯೆಕಾಕಾರವಾಯಿತ್ತು ಅನುಪಮ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ। ಆಕಶದ ಪ್ರಮೆಮಂಪ ನಿರ್ಪ್ರಾಂತನಾದ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ನಿ
ಂನೆ ತಳ್ವರಂಜನೆ ಹೇಳಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೬॥ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನ ಲೋಕದಿಂದ ಜೆನಮಳೆ ಕರೆದತು ಮಾನವ ಲೋಕದ ವರು ಕಂಡು। ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನ ಯುವನ ವೆತ್ತ ಜೆನಮಳೆ ಯತ್ತ ಹೋದು ತಾವಖಾದ್ಯವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು
ಳೆಲ ಕಾಲಾಶದಿಂದ ಅಮೃತದ ಜಾನೆ ಸುರಿಯಲು। ಕಾಲಾಗ್ನಿಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಜೆನಜಾನೆ ಅಮೃತವಾಗದ ಮುಂನ ನೋಡಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತುದ ಕಂಡು ತಾನಿಪ್ಪಯ ತಾದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೭॥ ರವಿಯ ಮಂಡಲದ
ಲ್ಲಿ ಸಶಿಯು ಮೆಳುದ ಸಾನೆ ಸುರಿತುತ್ತಿದೆ ಅಗ್ನಿಯು ವನ್ನದ ಬಿಜದಲ್ಲಿ ಅಯಿದು ವನ್ನದ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಸಾವಿರೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷ ನಾನಾರೂಪಿನೆ ಪ್ರಳಪ್ರಜ್ಞೆ ಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ ನಾನಾರೂಪಿನ ಪ್ರಜ್ಞಾಕಾರ ಯೆನಸೂಯೆನೂಯುಲ್ಲದ ರಾಜನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನೈದಿದೆನಾ

ಶರಣ ಸ್ಥಲ

ನುಸ್ವರೂಪಂ ಘಟಾದೆನುಕಾಣಾಯೆನೂ ಯಿಲ್ಲದ ನಿರಾಳನಿನು ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೧೦೮॥ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಹ ಕ್ಷಿದಕಂಣು ನೆಲದಾಡಿಯನನುಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ತಲೆಯ ಕೆಯುತ್ತ ನೆಲ ಬೆಂದಿತ್ತು ತಲೆಯೊಳಗಣ ಕಂಣು ತ್ರಿಜಗಾಧಿಪತಿಯಾತಾನೆ

ಂದು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಅಡಗಲು। ನೆಲದಾಡಿಯ ಸತ್ತುದ ಕಂಡು ನಿರ್ವಯಲ ಸಮಾದಿಸ್ತನಾಗಿ ಕೂಹಾಳಿದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಯೆನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೧೦೯॥ ಅಯಿದು ಬಂಣದ ಗಿಡು ಲಿಂಗೆ ಯುಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೊನೆ ನೋಡಾ। ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಯಾ

ಯಾಡುವತಾ ನೊಳ್ಳಿನೆ ನೋಡಾ। ಅಯಿದು ಬಂಣವಳಿದು ಯುಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾಕೆಯು ಬಿಯಲು। ಅಲ್ಲಿ ಆಡುವಾತ ಸತ್ತ ಕೊಳುಲೊಯಿತ್ತು ನಿಂಮ ವರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ನಿಜ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೧೧೦॥ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಲಿನ

ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸ್ಥಲವನಾಚರಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ತಾನೆ ಶರಣನಾದನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಶರಣಸ್ಥಲವಾದುದು ॥ ಶರಣಸ್ಥಲದ ॥ ವಚನ ॥ ಲಿಂಗವೆ ಪತಿಯಾಗಿ ತಾನೆ ಸತಿಯಾಗಿ ಅಂನ್ಯವನುಳಿಯದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ರಹಿತನಾಗಿತೆ

ಲಹೊಲ್ಲದ ಅಯಿಹೂ ತಾನಾಗಿ ನೆರೆ ಅಯಿಹೊನೊಳು ನಿಜೈಲಿಗಾಗಿ ಹೃದಯಕಮಲಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನೊಳಗಣ ಸಮರಸನ್ನೆಹೊಲೆ ಅನಿ ಅಗಲದಿಪ್ಪುದಿಗ ಶರಣಸ್ಥಲ ವಿದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು

ವೆ ॥೧॥ ಆಶಾಶಿವೆ ಅಂಗವಾದ ಶರಣನಲ್ಲಿಯೆಚಿಕ್ಕ ಚಕ್ರಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಫಲ ಅಂಗ ಪಂಚಕವು ಗಳಿಕ್ಷತವಾಗಿ। ಆ ಶರಣಂಗೆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ವೆಸ್ಥಾಯತವಾಗಿ। ಆ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಆಚಾರಲಿಂ

ಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗ ಪಂಚಕವು ಗಳಿಕ್ಷತವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ವೆಲಕ್ಷಯವಾಗಿ ಯಿಂತಿ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವೆ ರಸಿ ಬೆಯಿಲದಿರಬಲ್ಲ ರೆ ಶರಣನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು

ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೨॥ ನಿರಾಳ ಗಗನ ಲೋಕ ನೆದುರಿಯಲು ಮೆಲು ಗಿರಿ ಪರ್ವತ ಬೆಂದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮಾರಳಿದು ಮಲು ಹಡಗಿ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಯು ಅಳಿದು ಬಿದುದು ಸಾಜಿಗ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು

ಸಪ್ತದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೊನೆಯ ವೈ ಕ್ಷವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಯೆಂಟ ಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು। ಯೆಳ ಅನಿರಲಿ ಬೆಳದು। ಆ ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿಹುದು। ಹತ್ತರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದು ಹಬ್ಬಿ ಕೊ

ಕೊಳ್ಳುವದಯ್ಯಾ। ಯೆಲೆ ಹೂವು ಫಲ ತುಹಲ ವಾಗಿ ಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ತುಅಲ್ಲ। ಯುಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೊನೆಯೂ ಅಲ್ಲ। ಯೆಂಟಲ್ಲ ಯೆಳಲ್ಲ। ಆ ಅರಪ್ರಮೆಯಲ್ಲ। ಹತಲ ಹಾದಿಯಲ್ಲ। ಹಾಯಿದು ಹಬ್ಬಿ ಕೊಳ್ಳುವದ

ಲ್ಲ ಯೆಲೆ ಹೂವು ಫಲ ತುಹಲವಾಗಿ ತೋಯುವ ತೊರಿಕೆ ತಾ ನಲ್ಲ ವೆಂದು। ನಡುವಣ ವೃಕ್ಷದ ನೆಲೆಯ ನಿರ್ಣಯವ ತಿಳಿದಾತ ದೆನಲ್ಲದೆ ನಲೆಳಿವ ಶರಣನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೪॥ ಧರೆಯ ಮೇಲಣ ಅಲು

ಯಲ್ಲಿ ಮೆಲುಗಿರಿ ಪರ್ವತವು ಬೈದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಗಿರಿಯ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಜ್ರವು ದ್ವಿಸಲು ಗಿರಿ ಕಳಿಗಿ ಅಲೆ ಬಾಡದು ಧರೆ ಬೆಂದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆದ್ದು ಉರಿ ಮುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ಆ ಉರಿಯ ವಜ್ರ ಪ್ರಭೆಯೆಂದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿ

ದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೫॥ ಮದಗಜದ ಪ್ರಾದಯದಲ್ಲಿ ಮರಿಲಾಲಲಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಹುಲ್ಲೆಯು ಬಾಯದೆ ಹುಲಿಯ ಬಾಯ ತುತ್ತಾಯಿತ್ತಲ್ಲಾ। ಬಲ್ಲವರಕಡಿಯಿಂದ ಖಾಸ್ಕರನ ದ್ವೈಸಲು ಹುಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹುತ್ತೆ ವಾಲು ಪಾಲನುಂಡು ಮರನಾವ ನೆಲಿ

ಯುತ್ತಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ।। ೮ ।। ನೂತೆಳೆಯ ತಾ ಅಮರದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ದ ದತ್ತಾ ಬಿಕಾಯಿ ಫಲವಾದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ । ಮರನ ನೆರಿ ಸಾಗು ಹೋಯಿ ಪಂನಕ್ಕರ ನವ ಖಾರ ಹೂಂಗ
ಜಂ ಹಿಲಂಪಟದು ನೋಡಾ । ಮಜನನೆರದೆ ಕಾಯು ಮುಟ್ಟದೆ ಮೆಲನಾ ಹಂಚಿನ ರುಚಿಯ ಬಂನಾಗಿ ಕ್ಷರರಿಸಖತ್ತಾ ತನಲ್ಲದೆ ಶಿವಶರಣನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ।। ೮ ।। ಪಾವಟಿದದ ಚೆಳು ತಾನಿದ್ದು ಹೂರಲು ಪಜಗ ವೆತ್ತಾ ಬಿನೆ ಹತ್ತಿಬೆ
ಕ್ಷಬಿಲ್ಲದ । ಪುಶಲು ತ್ರಿದೆ ನೋಡಾ । ಚೆಳಿನ ಮುಟ್ಟ ಮುಟ್ಟಿಯಲು ಬೆನೆ ಊಬದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ।। ೯ ।। ಬಾಹ್ಯಗೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ ಹಾಅಗೆಬವ ನೊಲ್ಲ । ರೂಪೆಂಬುವ ನೊಲ್ಲ ನಿರೂಪೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ ಕಾಮಿಯೆಂಬುವ ನೊಲ್ಲ ನಿಃಕಾ
ಮಿಹಿಗಳು ಮಾಯೆಂಬುವ ನೊಲ್ಲ ಮಾಯೆಯೆಂಬುವ ನೊಲ್ಲ ನಿರ್ಮಾಯನೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ ಶುದ್ಧನೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ ಅಶುದ್ಧನೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ ಮಲಿನನೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ ನಿರ್ಮಲಿನನೆಂಬವ ನೊಲ್ಲ । ಬಾಹ್ಯಗೆಂಬಾತನೂ ಅಲ್ಲ । ಹಾಅಗೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ರೂಪೆಂಬಾ
ಉಲ್ಲದ । ಪುರಾತನು ಅಲ್ಲ ನಿರೂಪೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ ಕಾಮಿಯೆಂಬಾ ತನು ಅಲ್ಲ ನಿಃಕಾಮಿಯೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ಮಾಯೆಯೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ನಿರ್ಮಾಯನೆಂಬಾತನುಲ್ಲ । ಶುದ್ಧನೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ಅಶುದ್ಧನೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ಮಲಿನನೆಂ
ಹೆಪ್ಪದ ಮಲತ್ರಯಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ನಿರ್ಮಲಿನನೆಂಬಾತನು ಅಲ್ಲ । ನಾ ಸುನಿನೊಬುದೆ ನೂಯಿನೂ ಯಿಲ್ಲದ ಪರಾಪರ ಬೆಳರ ಜಾನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ।। ೯ ।। ತಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಕರ್ತೃತ್ವ ಹಿನವಾದ ವಾಗಾದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ । ಅ
ದಹುವಾಸನೆಯು ನಾದಿಖಿಂನನಾಗಿ ದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ ನೊಡಾ ಶರಣನು । ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ಮಹಾಘನ ಪರಶಿವ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತುಲು ದ್ವೈಸಿತು ಆಚೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯಿಂದ ಶಿವಶರಣಾನು ದ್ವೈಸಿದನು । ಅಂತು ದ್ವೈಯುಸಿದ ಚಿದ್ರೂಪ ಶಿವೇಶ್ವರ
ಲ್ಲದ ೧೨೨ ಣಾನುಸಸ್ವರೂಪ ಲಿಂಗವು ಯಿಾಶರಣಾಲಿಂಗಯರ ಡ ಬಿಸಂಬಂದವ ದ್ವೈತವೆನಲಿಲ್ಲ ಅದ್ವೈತವೆನಲಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ।। ೧೦ ।। ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೆ ತಂನಲಿ ನೊದಾತ್ತ ಸಾರ
ಣಾ ನಿಜಜ್ಞಾನವಾಗಿ ತೋಜಿತ್ತು ನೊಡಾ । ಆ ಮಹಾಗ್ಗಾ ನಚಿತ್ರ ಅಂಗಸ್ಥಲ ಲಿಂಗಸ್ಥಲವೆಂದಾಯಿತ್ತು ನೊಡಾ । ಅಂಗವೆ ಶರಣಾ ಲಿಂಗವೆ ಶಿವ । ಅಂಗಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸ ತಾನೆಂಬಾತ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು ತಾನೆ
ಕಾಶರಾ ।। ೧೧ ।। ದೆಹಾದಿಗುಣವಿಲ್ಲದ । ಜಾತಿವರ್ಣ ಶ್ರಿಮಸಾಮರೂಪುಯಿಲ್ಲದ ಸಂಗ ಸಂಯೋಗ ಸಂಬಂದವೆಂಬ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಂಧನವಿಲ್ಲದ । ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿಯಿಲ್ಲದ । ತ್ರಿಪುಟಿಯ ಬಿಾ
ಜು ತ್ರಿಪುಟಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಸ್ಥಾನದ ಅಜು ಹಿನ ಪರಬ್ರಂಹ್ಮವೆ ಶರಣಾಲಿಂಗ ಕಾಣೊ ಬಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವಿನ ಶರಣರು ಅದ್ವೈತ ಆನಂದದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಣಾ ।। ೧೨ ।। ಅಣಿಮಾ ಗರಿಮಾ ಲಘಿಮಾ ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಾ
ಪ್ತಿ ಪ್ರಕಾಮ್ಯ । ಯಿಶತ್ವ ವಶಿತ್ವವೆಂಬ ಅಷ್ಟಮಹಾದ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಮೃತ ಶಿಕಳೆ ಸಹೊಂಡಿಪ್ಪನು ನೊಡಾ ಶರಣನು । ಅಂಜನಾಸಿದ್ಧಿ । ಘುಟಿಕಾಸಿದ್ಧಿ । ಕಾಯಸಿದ್ಧಿ । ರಸಸಿದ್ಧಿ । ವಾಚಾಸಿದ್ಧಿ । ದೂರಶ್ರವಣ । ದೂರದೃಷ್ಟಿ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನ ಪರ
ಕಾಯ । ಪ್ರವೇಶ । ಖೆಚರಗಮನ । ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭ । ಜಲಸ್ತಂಭ । ಮಾರಣ । ಮೋಹನ । ಉಚ್ಚಾಟನ । ಸ್ತಂಭ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗದ್ದನು ನೊಡಾ ಶರಣನು । ಗುಣತ್ರಯಂಗಳನಳಿದ ನಿರ್ಗುಣನು ನಿತ್ಯನು ನಿ
ರಾಳುವನು ನೊಡಾ ಶರಣನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ।। ೧೩ ।। ಧನುಜನು ಜಬಿ ವಿಜರ ಅವ್ರುಪದ ಲಿಂಯ ನೆನೆಂದು ಅಜಿಯನು ನೊಡಾ ಶರಣನು । ಮನ ಮಣಿಗ ವಕ್ತ್ರ ಶಿಶಪದಗಿದ ವೆಬಗೆಲವನೆ ನಿಃಕಾಮಿ

ಶರಣನು।ಕಾಮದಿಸುಗಿಮದೆಸುಕಲ್ಪತರುಗಿಲ್ವತರುಚಿಂತಾಮಣಿಗಿಂತಾಮಣಿಪರುಷಗಿರುಷವೆಂಬಪ್ರಪಂಚುಗಳನೆಳಸುವನೆನಿಭ್ರಾಂತಶರಣನು।ಯಿಹಲೋಕದಸುಖಪರಲೋಕದಗತಿಯೆಂಬಯಿಹಪರವನೆಳಸುವನೆಶರಣ
ನು।ಯಿಹಪರವೆಂಬಯಿದ್ದೆನಿಗೆಲ್ಲವುರಾಟರವಸ್ತುವೆತಾನಾದಪರಮಪರಿಣಾಮಿಶರಣನು।ನೋಡಾಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೪॥ಬ್ರಂಹ್ಮಪದವಿಯಪಡೆದೆಹೆನೆಂಬುದುಪ್ರಕೃತಿಕಾರಣ।ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯಪಡೆದೆಹೆ
ನೆಂಬುದುತ್ರಿಪ್ತಿಕಾರಣ।ಯಿಂದ್ರಪದವಿಯಪಡೆದೆಹೆನೆಂಬುದುಬಂಧನಕಾರಣ।ಯೆಲೆಲಾಮರುಳುಮಾನವರಿರಾ।ದೇವತಾದಿಪದವಿಗಳಪಡೆದೆಹೆನೆಂದುಭುವಿಗಾಮಿಸುವಗಾವಿಲರನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ।ಧನುಜಪದನಿತ್ಯವೆಂಬ
ಸುಜರಮರುಳುತನವನೋಡಾ।ಬ್ರಂಹ್ಮವಿಷ್ಣುಯಿಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೊಡೆಯನಾದರುದ್ರಪದವಪಡೆದೆಹೆನೆಂಬುದುಅದುಅಂತಿರಲಿ।ಅದೆನುಕಾರಣವೆಂದಡೆಯಿವೆಲ್ಲವುಅನಿತ್ಯಪದವಾದಕಾರಣ।ಇವೆಲ್ಲಾಪದಂಗಳೊಳಮಿತಾದಮಹಾಲಿಂಗ
ಪದವೆನಿತ್ಯತೃಪ್ತಪದ।ಆಮಹಾಲಿಂಗವೆದದಾಥ ಗೆಸಂಯೋಗವಾದಘನಲಿಂಗಪದಸ್ಥಶರಣನು।ತನಗಂನ್ಯವಾಗಿತೋರುವವಸ್ತುವಬಲ್ಲನೆಅನನ್ಯಶರಣನು।ಯಿದುಕಾರಣತನುವಬಳಲಿಸಿತಪವಮಾಡಿತ್ತ
ಲಪದವಪಡೆದುಖಾಗಿಬನೆಂಬವರವಿಧಿಯ ಲ್ಲ।ಹಂಬಿತಲುವಮಾಡಿವಾಘುಕೆಯಿಯಪಡೆದಂತಾಯಿತ್ತುಕಾಣಾ।ಶಿವಪದವಳ್ಳುದೆಮಳಿದಪದವೆಲ್ಲಾಹುಸಿಕಾಣಾಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥
೧೫॥ಅಂಗದಕಳೆಲಿಂಗದಲ್ಲಿಲಿಂಗದಕಳೆಅಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂಗಕಳೆಲಿಂಗಕಳೆಯೆಂಬಉಭಯವಳಿದುಅತನಂಗವಿರ್ಪುವಲಿಂಗವುಯಪಾಣಿಅಂಗಲಿಂಗಲು ದಸ್ಸನಯ್ಯಾಶರಣನು।ಮನದಲ್ಲಿಲಿಂಗಲಿಂಗದಲ್ಲಿಮನವೆರಸುಮನ
ಲುಮಹಾಘನವನೆಂಬುಗೊಂಡಿಪ್ಪುದಾನಿತ್ರ ಲಂಚುಪದಂಗಳನಳಿಯನಯ್ಯಾಶರಣನು।ಘನಲಿಂಗಪದಸ್ಥನಾದಕಾರಣಪ್ರಾಣದೊಡನೆಲಿಂ ಗಲಿಂಗದೊಡನೆಪ್ರಾಣಕೂಡಿಪ್ರಾಣನಗುಣವಳಿದುಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪದ
ಸ್ತನಯ್ಯಾಶರಣನು।ಬಾಲಪ್ರುಷ್ಟುವನಪ್ಪಿಜಾ ಗ್ರಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಯೆಂಬಸಪ್ತಾರ್ಣವನ್ನೆಯನಳಿದಪರಮಾವಸ್ತನಯ್ಯಾಶರಣನು।ಯೆತ್ತಾಳುದಂಗಳಲಿರಿಮಹಾಘನವನೆಂಬುಗೊಂಡಘನಲಿಂಗಪದಸ್ತನಯ್ಯಾ
ಶರಣನು।ಯಿಂತಪ್ಪಘನಮಹಿಮಶರಣಂಗೆ ಆವಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂಯಿಂನಾರುಸರಿಯಿಲ್ಲಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದಪ್ರತಿಮಶರಣಂಗೆಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೬॥ಪರುಷಸೋಂಕಿಯೂಪಾಷಾಣ
ಉದವಾಗದಿದ್ದಡೆಆಲೋಹದಗೊಡವೆಯೆತಕ್ಕಯ್ಯಾ।ಅಗ್ನಿಸೋಂಕಿಯುಕಾಷ್ಟದಗುಣವಳಿಯದಿದ್ದಡೆಆಅಗ್ನಿಯಗೊಡವೆಯೆತಕ್ಕಯ್ಯಾ।ಗರುಡನಿರ್ದುಸಪ್ಪನವಿಷಯೆಹೋಂಗದಿದ್ದಡೆಆಗರುಡನಗೊಡವೆಯೆತಕಯ್ಯಾ।ವಜ್ರ
ಂಗಿಯೆತಾಕಿದ್ದುಪಾಷಾಣದವಿಷಯಹೋಂಗದಿದ್ದಡೆಆವಜ್ರಾಂಗಿಯಗೊಡವೆಯತಕ್ಕಯ್ಯಾ।ಆನೆಯನೆಟ್ಟಿದಿಯೂಸ್ಥಾನನವಿಷಯಹೋಂಗದಿದ್ದಡೆಆಆನೆಯಗೊಡವೆಯಿತಕ್ಕಯ್ಯಾ।ಜ್ಯೋತಿಯಿದ್ದುಕತ್ತಲೆಹರಿಯದಿದ್ದಡೆಆಜ್ಯೋತಿಯಗೊ
ಡವೆಯೆತಕ್ಕಯ್ಯಾ।ಅಂಗದಮೇಲೆಚಿತ್ಘನಲಿಂಗವಧರಿಸಿದ್ದುತನುಮನದಅವಗುಣಹೋಂಗದಿದ್ದಡೆಆಲಿಂಗದಗೊಡವೆಯೆತಕ್ಕಯ್ಯಾಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆನಿಮ್ಮಸೋಂಕಿಯೂಭವಹೋಂಗದಿದ್ದಡೆನಿಮಗೇಕು

ಧರಯ್ಯಾ॥ ೧೭॥ ಜಂಗಮದೆಸೆಗಣ್ಣವಹ ಜಂಗಮದ ತೆರವನು ಜಂಗಮದರೂಪಸ ತಿಳಿಹೆನು ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ। ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ಪರಮ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನು। ಆತಂದು ದಿನಮುಂತಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ವಿಲ್ಪದ ಮಹಾ ಜೀವಿಕನಲ್ಲ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ। ಮಹಾವಿನಿರು ಮಾಡಿದ
ದೆ ಮಹಾ ಭ್ರಾಂತನಲ್ಲ ಕಾಣಿ ಭೋ। ಸತುಚಿತು ಆನಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣತನು ಭಕ್ತನ ಪ್ರಾಣವೆ ತಾನಾಗಿಪ್ಪ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆ ಜಂಗಮದೇವನೆಂದು ಅರಿಯಲು ಯೋಗ್ಯ ಕಾಣೆ ಭೋ। ಆತ್ಮ ನಷ್ಟೆ ತನ್ನವೆಂಬ ಜಂಗಮಲನೆಹ ಸೋಪಾವದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸು ಬಿಯ ದೆಸುಕ
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೮॥ ಜಂಗಮವೆಸು ಕಾಮಿಯೆ। ಕ್ರೋಧಿಯೆ। ಲೋಭಿಯೆ। ಅಲ್ಲ ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ಮೋಹಿಯೆ ಮದದನೆ ಮತ್ಸರಿಯೆ ಅಲ್ಲ ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ಅಹಂಕಾರಿಯೆ ಮಮಕಾರಿಯೆ ಪ್ರಪಂಚಿಯೆ ಯೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾಯನಲ್ಲ ಕ
ಣಿರಯ್ಯಾ। ನಿಃಕಾಮಿ ನಿಃಕ್ರೋಧಿ ನಿರ್ಲೋಭಿ ನಿರ್ಮೋಹಿ ನಿರ್ಮದ ನಿರ್ಮತ್ಸರ್ಯನಯ್ಯಾ। ನಿರಹಂಕಾರಿ ನಿರ್ಮಮಕಾರಿ ನಿಃಪ್ರಪಂಚಿ ನಿರ್ವಿಕಾರನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು ತಾನೆ ಕಾಣಿರಾ॥ ೧೯॥ ಜಂಗಮವೆನುಸಂಗಿಯೆ ಮಮಕಾರಿಯೆ ಸಿಮನೆತು
೧೨೩ ಶಾಬಿಕನೆ ದೆಹಿಯೆ ಮಲಿನನೆ ಅನಿತ್ಯನೆ ಅಲ್ಲ ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ನಿಷ್ಫಲ ನಿರಾಕಾರಿ ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿರುಪಾಧಿಕ ನಿರ್ದೇಹಿಯಯ್ಯಾ। ನಿರ್ಮಲ ನಿತ್ಯ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಾಧಾರ ನಿರಾಲಂಬ ಸರ್ವಾಧಾರ ಸದಾಸನ್ನಿಹಿತ ಜಂಗಮದೇ
ವನಯ್ಯಾ ಆ ಜಂಗಮದೇವ ತಾನಾಗದೆ ಜಂಗಮಜಂಗಮವೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆವರೆನಾಚದ ವರನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೦॥
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮವೆಂದೆನೆ ಲಜ್ಜೆ ಭಂಡರಾಜಂಗಮ ಪಂತೆ ಕಳಂಕಿಯೆ। ಆಪೇಕ್ಷಿಯೆ ಆಸಕನೆ ಪಾಕಜೀವಿಗಳನೆಂತು ಜಂಗಮವೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಜಂಗಮವೆನು ದಾಷಿಂಯೆ ದುರ್ಗುಣಿಯೆ ಅಸತ್ಯನೆ ಅನಾಚಾರಿಯೆ
ಅಲ್ಲ ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ಹೊರಿ ಹೊಕಳಿ ನಿಃಕಳಂಕನಿರಾವಿಶ್ವ ನಿರಾಸಕ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿ ನಿಷ್ಠುರುಷ ಸತ್ಯದಯ ಕ್ಷಮೆ ದಮೆ ಶಾಂತಿ ಸ್ವಿರ ಸೌಸಮಾಧಾನ ಸಂತೋಷ ಪರಿಮಳ ನಾಮನು ದಿತತ್ವನ ಡೆಹವನ ಸುಪ್ರಖ್ಯತ್ವಾಲಿಜ ದಸಚ
ಗದಾರಾಧ್ಯಪ್ಲೃಯಸ್ವತಂತ್ರಚರಪರಿಣಾಮಿಪರಿಪೂರ್ಣಪ್ರಕಾಶ ಸರ್ವಗತ ತ್ರೈಶ್ರಯ ಶೂನ್ಯ ನಿಃಶೂನ್ಯ ನಿರಾಳನೆ ಜಂಗಮದೇವ ಕಾಣಿ ಭೋ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭು ಬಿನಘನ ಕಾಣಾ॥
ಕಂಥೆ ಕಪ್ಪಾಂಗ ದಂಡ ಕಮಂಡಲ ಗುಂಡಿಗಪ್ಪುರ ಜೋಳಿಗೆ ಕಾಮಾಕ್ಷೆಯಿತು ಪಂಚಮುದ್ರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಸ್ಥಲ ಕುಳವೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡು ನಡವರಯ್ಯಾ। ಜಿವವೆಂಬುದು ಪಾಲಿ ಕಾಯವೆಂಬ ಕಂಥೆ ತಡಿಗೆಡದು ಮೆ
ಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹಾಗಾಪುಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೊಹ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಆತುದು ಕಂಥೆ ಆತುದು ಕಪ್ಪಾಂಗ ಆತುದು ದಂಡ ಆತುದು ಕಮಂಡಲ ಆತುದು ಗುಂಡಿಗಪ್ಪುರ ಜೋಳಿಗೆ ಆತುದು ಕಾಮಾಕ್ಷ। ಈ ಸ್ಥಲಕುಳದ ನಿನ್ನ ಯವ ಬಲ್ಲರೆ ಹಿರಿಯ ಜಂಗಮವೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೧॥ ಪಂಚಮುದ್ರೆ ಪಂಚಮುದ್ರೆಯೆಂದೆನೊ ಹೇಳಿ ಹೇಳ ಕೇಳಿ। ಸರ್ವಾಂಗವನು ಸಮತೆಯೆಂಬ ಸದಾಚಾರದ ಭಸಿತಗಳಿ ಬಮುಡೆ ಕಂಥೆಯು ಯ್ಯಾ। ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಕುಟಕ್ಕೆ ಅರುಹೆಂಬ ಬಟ್ಟೆ ಪಾವ
ಡೆ ಕ್ರಿಯೆಂಬ ಪಾಗ ವಿಚಾರದಿಂದ ಬಳಸಿ ಸುತ್ತಬೇಕು ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ। ಪ್ರಭಾವೆಂಬ ದಂಡ। ವಿವೇಕವೆಂಬ ಕಪ್ಪುರವಹಿಡಿಯಬೇಕು ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸ್ವಗುಂಡಿಕೆ। ಸುಮನವೆಂಬ ಗಮನ। ಸುಚಿತ್ತವೆಂಬ ಸುಖ

ಬಾ। ಪುರತತ್ವಸದ್ಭಾವದಿಂದಪರಮಪಿಹಿಯೆಂದು ಸುಖಿಪ ಪರದೇಶಿಕನ ತೋಱಿ ನಿಬ್ಬರುಕಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೩॥ ಕಜ್ಜಿನ ಹಾರಗಣಾನಾಗೆಯ ಮೆಯ್ಮಱೆ ನಾಮಿಸುವಪಕುವಿನಂತೆ। ಹಾರವೆ ಶಿವಹ

ಕೊಂಡುಲ್ಲ ನಿಸ್ಸತ್ವಶ್ರೋತಾಚರಣೆಯನುಡಿದು ಬಲ್ಮವರೆ ನಿಜಕೋಳಿಬ ಹುದಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯರನನಿಲವ ಯಾತ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಾ ಬಹುದೇ ಕಾಣಾ ಬಾರದು ಕಾಣರಯ್ಯಾ ಕಬ್ಬುರ ಡಿದು ಬಾಳುಗನಾ ಮಧುರವಸ್ಥೆ ಕರಿಸುವ ಮದಗಜದಂ

ತೆ। ಅಂತರಂಗದ ನಿಳಿಯು ದಲ್ಲಿ ನಿಜವಕಂಡು ನಿಹಾಬಿಗಳಾಗಿ ಚಿದಂಗಚಿತ್ರಾಣಾ ಚಿಜ್ಞಿಖಿಚಿದಾಕಾಶವೆನಿಸುವ ಚಿದ್ಬ್ರಹ್ಮ ವೆಸಲಕುಳವೆಂದು ಱಿದುಸುಖಿಯು ಬಲ್ಲರೆಸ್ಥಲಗಳೆಂಬೆ ಮಱಿದವೆಲ್ಲಾ ಹುಸಿಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು

ವೆ॥ ೨೪॥ ಪರಮಾತ್ಮನನುಱಿದು ಪರರಕಯ್ಯಂತು ಬೆಡು ಱುದು ಕರಕಷ್ಟವಯ್ಯಾ ಮರಾತರಂತೆನು ಡಿಯು ತಿಕೆ ಕಿರಾತರಂತೆ ನಡೆಯು ತೆಕೆ ಆಸಿಯು ಬ್ಬೆಗೆ ಶಿಸನುಡಿ ವಿಶೆ ಯುಜ್ಞೆಯನುಡಿತು ದುತು ಜ್ಞೆಯಕು ಜಿತುದು ಸರಿಕಾಣರೊ। ಇಜ್ಞೆಯನು

ಡಿವನೆ ಶಿವಶರಣನು। ಮಾತಿನ ಶಿಬಾಂಡವನು ಡಿದು ಮನದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯು ನಾನೆಕಜಱ ತಿಪ್ಪುದು। ಈ ವೇಶವಕಂಡು ಯನಗೆ ಹೊಸಕೆಯೂ ಇತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೫॥ ಹೊಲಿಗೆ ವೇಶದಸಾಂಕು

ಲಾಳಗೆ ಕಾಱುದ ಮಚ್ಚಿಯಯ್ಯಾ। ಅಸನವನಿಕೆ ಹಣಾವ ಕೊಡದವರ ಕಂಡಡೆ ಕಾಪಿಸಿ ಕೊಪಿಸಿ ಪಾಪಿಗಳೆಂಬಿರಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಪಿಸಿ ಕೊಪಿಸಿ ಹಾಯಿದು ಕುತ್ತಾಪಿಸುವವರು ನಿಮ ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲದೆ ಅವರು

ಪಾಪಿಗಳೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಿರಯ್ಯಾ। ಜಗದ ಕರ್ತನ ವೇಶವಧರಿಸಿ ಕರ್ತುನಿವಾದ ಬಳಿಕ ಮಾನವರು ಕೊಟ್ಟರು ಕೊಡರೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಕೆ ಅಱಿಮ ರುಗಳಿರಾ। ಕೊಡುವಾತ ಶಿವನೆಂದಱಿಯದ ಉದರಪೂತರ

ಜುಲ್ಲರ ನೋಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರ ಭುವೆ॥ ೨೬॥ ಕಂಕಣ ಶಿಕಂಡು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸಿ ಬಂಗಾಗುಂದಿ ಬಳಲುವರಯ್ಯಾ। ಬಂದರೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಜಾರದಿದ್ದರೆ ಕುಂದಕೆಲಯ್ಯಾ। ಕುಂದದರೆ ಬಪ್ಪುದೆ ಮಾಱದು ಜರಿದು

ಹೆಡಿಗಾಂಡು ಕರಗಿಕೊರಗಿ ಕೊಡಿವಱಿದು ಬೆಂದು ನಿಂದು ಱಿಱಿದು ಕಡು ನೊಂದು ಶಂಗಲದು ತ್ತಿ ಪುರಯ್ಯಾ। ಹಾಂದು ನಿಮಿ ಷವಿ ಮಿಷ ರ್ದ್ದ ನಿಂಮ ನೆನೆ ಹಲ್ಲನೊಡಾ। ಆಸೆಯೆಂಬ ಮಾಯಾಪಾಶದಾಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ

ದಾಟದು ಸ್ಖುರಣದಿಂದ ಬಿದ್ದುರುಳುವ ಪಾಶಬದ್ಧರ ಈ ಶಿವಾಂಶ ಛನಧಾರಿಗಳೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೭॥ ಮಂಡೆ ಬೋಳಾಗಿ ಮೈಬತ್ತಲೆಯು ಪ್ಪವರ ಕಂಡಡೆ ನಿರ್ವಾಣಿಗಳೆಂಬೆ

ನೆಂದೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಅಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮನ ಬೋಳಾಗಿ ಭಾವಬತ್ತಲೆಯಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ ಅದು ಸಹಜ ನಿರ್ವಾಣವೆಂಬೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೨೮॥ ಹೆಂಣ ಬಿಟ್ಟ ಹೊಂನ ಬಿಟ್ಟ ಮಂಣ ಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಜಗ

ಕಂಣಕಟ್ಟಿ ಮೆಱೆವ ಕಂಣ ಬೆನೆಯ ಬಂಣದ ಅಂಗಗಳು। ನಿಮ ಕೇಳಿ ಬಾ। ಮಾತಿನಲಿ ಬಿಟ್ಟರಿಂ ಹೊಮನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರಿಂ ಹೋ ಈ ನಿತ್ತಿಯ ಹೇಳಿಯನ ಗಾಂಟೆ। ತನು ಮನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಂ ಪರನೆನಹು ಕಟ್ಟು ಲಿಂಗದನೆನಹು ಹೊನಱು

ತಲೆ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ ಬಿಟ್ಟರೆಂದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಾತಿನಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ ನವನವದಲ್ಲಿ ತ. ಮದು ಕುಂನಿನಾಯ ಕೇರ ಹಾರಜ್ಜೆ ಸುವ ಹಾಂಗೆ ಕಜ್ಜಿಸದಲ್ಲದೆ ಯೋಗ ನು ಕಾಣರಯ್ಯಾ। ಬಿಡದು ಸಂಪಾದಿಗಳ

ಜಿಹ್ವೆ ನಿಸ್ಸಂಸಾರಿಗಳಲ್ಲ ಯರಡು ಅಲ್ಲದ ಯಿಟುವರನೆ [illegible]ಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨೯ ॥ ಕಾಯವೆಂಬ ವನಿತೆಗೆ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಪುರುಷನೊಡಾ । ಈ ದೆಹಾತ್ಮನೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೆಸಕೆಯ್ವ [illegible]
ಪ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಶತ್ರುಗಳೊಡಾ । ಯಿದೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದನರಿಯದೆ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ತೊಂಟ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ವಿರಕ್ತನಾದೆನೆಂಬ ಅಜ್ಞಾನಿಯ ಪರಿಯ ನೋಡಾ । ಇದು ವಿರಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಮನಃ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳ ಮೋಹವಳಿಯ
ಲೊಡಗೂಡಿದಾತನೆ ಪರಮ ವಿರಕ್ತನು ಆತಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೦ ॥ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಂಡರೆ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಬುದೆ । ಹೊನ್ನಿನ ಕಂಡರೆ ಕಪ್ಪೆ ಹಾವು ಹಿಡಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಬುದೆ । ಹಣ್ಣ ಕಂಡರೆ
ಮನ ಕರಗಿ ಅಳಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣದು । ಬಿಸಿಯ ಕಂಡಡೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕರಗಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣದು । ಹುಸಿಯ ಕಂಡಡೆ ಲೋಕ ನಚ್ಚು ಪ್ರಮಾದ ಮಚ್ಚು ಪ್ರಪಂಚು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ಯಿವರು ಮೆಚ್ಚೆ ಯೆನುನಂ ಮನಾಯಿಗೆ ತಂಮಮ ಗುಣ ಕೊಡಬೇಡಾ ॥
೩೧ ॥ ಕಾಯ ಬತ್ತಲೆಯಿದ್ದರೆನೊ ಮಾಯವಳಿಯದಂ ನಕ್ಕರ । ಮಂಡೆ ಬೋಳಾದರೆನೊ ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯವಳಿಯದಂನಕ್ಕರ । ಯಿದೆ ತೆರ ನಿರ್ವಾಣನಾಗಸದು । ನಿರಾಲಂಬಿಗಳಾದ ನಿಜಶರಣರು ಮೆಚ್ಚರು ಕಾಣಾ ಹೊ ಅವಿಶದಪೂ
೧೨೪ ಸಕರ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೨ ॥ ಸ್ನಾನಂಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಾಳ । ಮಹಾದಿಕಂಗೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಾಳನೊಡಾ । ಮಮಕಾರವೆಂಬ ನಾಯಿಯೆಷ್ಟು ಮೊಲಗಳು ನಾಲಗೆಯಿಂ ಬಚ್ಚಾಲ ಬಿಡಾಡುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ । ಪಾದಲು
ಪಾದಿಗೆ ಮೊಪ ಚಾರವನು ಅರಿವ ವಿರಕ್ತನ ನಾಲಗೆ ನಾಯಲಾಳಕಿಂದ ಕರಕಷ್ಟ ನೋಡಾ । ಪರಮಾರ್ಥಪದದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಯಾದವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚುಂ ಪಿಹೆಳೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೩ ॥
ಪಂಚಭೂತೆಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಂಚನೆಯನರಿ ಗಳದನಿರ್ಭಂಚಕನ ನೋಡಾ । ತನುವೆಸನ ಮನವೆಸನ ಧನವೆಸನ ರಾಜ್ಯವೆಸನ ವಿದ್ಯಾವೆಸನ ಉತ್ಸಾಹವೆಸನ ಸಿವಕವೆಸನವೆಂಬ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳ ಸಂಸ್ಥಾನವ
ಮೊಡದನಿರ್ವ್ಯಸನಿಯ ನೋಡಾ । ಷಡೂರ್ಮ್ಮಿಗಳ ಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳ ತೊಡದ ಪ್ರಪಂಚಿಸದ ಶಿವಾ ಯುಗಂಗಳ ಗಮನಾಗಮನದ ಶಿರವನ್ನರಿದ ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನ ನೋಡಾ । ಅಷ್ಟತನುಮೂರ್ತಿಗಳ ಯಾತ್ರಾಕಾರಿಗೆ ತೊತ್ತಾಗಿ ಬೆರಗುವ
ಪ್ರಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ತಾನಾಗಿ ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿನಯ ಮದಂಗಳ ಸುಟ್ಟುರುಹಿ ಹಾತ್ತಿ ಬಾಜಿಸಿದ ಮಹಾಮೂರ್ತಿತನ ನೊಡಾ । ಸರ್ವವಿಕಾರಂಗಳ ಗರ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತವ ಮಾಡುದು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯಾದ ನಿಕಲ ವಿರಕ್ತನ ನೋಡಾ ।
ಬಾಳ ಹೆ ಅಗೆಂಬ ಕುಳ ವತಿಳಿದ ನಿಶ್ಶಂಕ ನಿರಾಕುಳನ ನೋಡಾ । ಅಬುಹು ಮಲ ಹಾಳಿದು ನಿರ್ದೈಶಿಯಾಗಿ ನಿಮಹಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಲಿಂಗವನೆಯ್ದು ಅಗಲದಿಪ್ಪ ಮಹಾತ್ಮಶರಣಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದು ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿ
ಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೪ ॥ ಅಂಗದ ಸಂಗವ ಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಯ್ಯಾ । ಮನೋಮಾಯವ ಅರುಹಿನ ಬಲದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಯ್ಯಾ । ಜೀವನ ಪಾಬಿಯ ಶಿವಾನುಭಾವದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸ
ಬೇಕು ಕಾಣಿರೊ । ಕರಣಾದಿ ಕತ್ತಲೆಯ ಸದಮಲದ ಬೆಳಗನುಟ್ಟು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ಕಾಣಿರೊ । ಜನ್ಮನದ ಘೋರ ಮಿಂಚ ಕರಣಂಗೆ ತಾಯಿ ಬಕಾಮ ಜಾಲಗಳ ಶಿವಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯನಿಕ್ಕಿ ಸುಟ್ಟುರುಹಿ ಭಸ್ಮವ ಧರಿಸಬಲ್ಲಡೆ

ಶರಣಾರೆಂಬೆ ಮುಖದ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಸಿಯೆಂಬೆ ... ಮ ಪಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಿದ್ದೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೫॥ ಸಪ್ತಶಮಂದ ಮಧ್ಯದ ತ್ರಿತು ತ್ರಿತ್ತಿ ಯಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ತತ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದತ್ತತ್ತ ... ಘನ ಪರಶಿವ ರೂಪಾದಲ್ಲಿ
ರಾಪರತ್ವ ತಾನೆ ನೋಡಾ। ಆ ಪರಾಪರತ್ವ ತಾನೆ ತತ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ದಾ ... ಅಗಸೆ ಪ್ರಯ ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಸರ್ವವನು ಹಾರ್ದಿಯಾ ಹಾರ್ದದ ಮುಕ್ತಿಯು ಮುಕ್ತದ ಅರಕ್ಷೆಂತ ನೋಡಾ। ಸಪ್ತಶಮಂದ ಯುಸ ಯುಗ ... ಗೆ ಅಕ್ಷ
ರಾಕ್ಷರ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಅದ್ವಯನು ನೋಡಾ। ನವಚಕ್ರಂಗಳು ಜಂಗಳದ ಪಶುಪತಿ ವರ್ಣಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ತಾವಾಕೆಯೆನೂ ಯೆನೂ ಉಳ್ಳದ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ನಿರಾಮಯ ನಾದಶರಣಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋಯೆಂಬೆನು। ಆ ನಿರಾಮಯ ವಸ್ತುವೆ ಸಂಗನಬಸವ
ಣ್ಣನು ನೋಡಾ। ಆಜಿ ಅದ್ವಯವಾದ ಬಸವಣ್ಣನೆಯೆಂ ನಂಗ ಲಿಂಗ ಯೆಂನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಯೆಂನ ಭಾವಲಿಂಗ ಯೆಂನ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗವು ಕಾಣಾ। ಯೆಂನ ಷಡಾಧಾರದ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾದ ಷಡಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ಬಸವಣ್ಣನಾದ
ಕಾರಣ ಬಸವಲಿಂಗಾ ಬಸವಲಿಂಗಾ ಬಸವಲಿಂಗಾಯೆಂದು ಜಪಿಸಿ ಭವಾರ್ಣವ ದಾಂಟಿ ಬದುಕಿದೆನು ಕಾಣಾ। ಬಸವನೆ ಪತಿ ನಾನೆ ಸತಿಯಾಗಿ ಶರಣನಾದೆನು ಕಾಣಾ। ಬಸವನೆ ಲಿಂಗವಾದ ಕಾರಣ ನಾನೆ ಲಿಂಗವಾದೆನು
ಕರ್ತ ಬಸವಣ್ಣಂಗಾ ಭೃತ್ಯನೆನಾನು ಬಾಡೆಯನೆ ಬಸವಣ್ಣ ಬಂಟನೆನಾಸೆದ ಕಾರಣ ದಿಟವೆನಾನು ದಿಟಯೆ ಬಸವಣ್ಣನಯ್ಯಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಯೆಂನ ನಡೆ ವಚೇತನ ಯೆಂನ ನುಡಿ ವಚೇತನ ಯೆಂನ ನಡೆ ನುಡಿಂದೊ
ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವಾತ್ಮಕ ಬಸವಣ್ಣನಯ್ಯಾ। ಇಂತಪ್ಪ ಬಸವಣ್ಣನ ಶ್ರೀಪಾದದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿನಾ ಮರಣನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಬಿದ್ದೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೬॥ ನಿರಾಕಾರ ಬಯಲು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು
ಪ್ರಕಾಶ ನಿಜಚಿತ್ರ ರೂಪವಾಯಿತ್ತು। ಆ ಚಿತ್ರರೂಪವೆ ಶಿವಶರಣನಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡನು ನೋಡಾ। ಆ ಶರಣನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನಾದನು। ಆ ಸದಾಶಿವನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿ
ಗೊಂಡನು। ಆ ಯೀಶ್ವರನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಾದನು। ಆ ರುದ್ರನ ಕೋಟ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದನು। ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೋಟ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಾದನು। ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೋಟಾನಕೋಟಿ ಅಂಶದಿಂದ ನರರು
ಸುರರು ಅಸುರರು ಹೆಂಣು ಗಂಡು ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಲ್ಲವು ಹುಟ್ಟಿದವು ನೋಡಾ। ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಪರಶಿವನ ನೆನಹು ಮಾತ್ರದಿಂದ ತೋರಿ ಅಡಗುತ್ತಿಹವು। ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ ಈಶ್ವರ ಸದಾಶಿವ
ಯುಂ ತಿಳಿಅಯು ವರನು ತಂನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಚಿತ್ರರೂಪವಪ್ಪ ಶರಣನು। ಆ ಶರಣನೆ ಜಂಗಮ ಬಸವಣ್ಣನು। ಆ ಜಂಗಮ ಬಸವಣ್ಣನೆಯೆಂನಂತರಂಗದ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಅರಿದು ಮನೋಬಾ
ವದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಬಿದ್ದೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೭॥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಾದ ಬಿಲ್ಲ ಅಡೆನು ಕಾರಣ ನಿಃಶಬ್ದಮಯವಾದ ಕಾರಣಾ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಬಿಲ್ಲ ಅಡೆಸು ಕಾ
ರಣ ಅದು ಶಬ್ದಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನುಳ್ಳದಾದ ಕಾರಣಾ। ಅದು ಕಾರಣ ನಾದಸ್ವರೂಪವೆ ಜಂಗಮ। ಬಿಂದುಸ್ವರೂಪವೆ ಲಿಂಗ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗವೆ ಜಂಗಮದಂಗ ಆ ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಾಣ।

ಅನಾದಬಿಂದುಸ್ವರೂಪುವಪ್ಪ ಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿಪ್ಪುದಕ್ಕೆ ತಾ ಸ್ವರೂಪನೆನಿಪ್ಪನು। ಯಿನಾದಬಿಂದುಕಳೆಗಳನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಶಿವ ತತ್ತ್ವತಾನೆ ಲಿಂಗಜಂಗಮವಾಕ್ಷನೆಂದು ಮೂಱುತೆರನಾದೆಸು ಸೊ-
ಡಾ। ಈ ಮೂಱು ಬಾಂದ ಯೆಂದ ಬಂದೆನು ಸೊಡಾ। ಯೆಂನ ಶರಣನಾತ್ಮದ ಆದಿಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೮॥ ಶರಣನೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೆ ಶರಣ ಇವೆರಡಕ್ಕು ಬಿಂನವಿಲ್ಲವಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗಕ್ಕಿಂದಲು ಶರಣನೆ ಅಧಿಕವಯ್ಯಾ।
ನಿನಗೆ ಪಂಚಮುಖ ನಿಂಮ ಶರಣಂಗೆ ಸಹಸ್ರಮುಖ। ಸಹಸ್ರಕಂನು ಸಹಸ್ರಬಾಹು ಸಹಸ್ರಪಾದ। ಆ ಶರಣನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ರುದ್ರರು ಜಠರದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಅಜಜನನರು। ಯಿಂತ್ರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ್ಯ ಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ
ಅಗ್ನಿ ವಕ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಯು ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಗಗನ ದಶದಿಕ್ಕು ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿರದಲು ದಯ ತೆತ್ತಿಶಕೋಟಿ ದೇವಾದಿದೇವರ್ಕ್ಕಳು। ಯಿಂತು ಸುಕ್ಷೇಯಲ್ಲಿ ಜಗವನಿಕ್ಕೆ ಉಸಿದನು ಅಕ್ಷಯನು ಅಗಣಿತನು ಇಂತಪ್ಪ
ಮಹಾಮಹಿಮ ಶ್ವರನ ನಿಜಚಿನ್ಮಯಸ್ವರೂಪವ ಪ್ರಭು ದೇವರು ನೋಡಾ। ಅಂತಪ್ಪ ಪರಮಪ್ರಭುವೆ ಯೆನಗೆ ಪರಮಾನಂದವಪ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಆರಾಧಿಸಿ ಬದುಕಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ।
೧೨೫ ಇನಿಶ ಪ್ತರಸಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಕಶ್ವರವಯ। ಬಾಕ್ಕಲಿಲ್ಲದ ತೂರುವಾಘು। ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಮನೆ ಮಸಣವಪ್ಪಗೆಯೆಂಬ ಲೋಕದದೃಷ್ಟಾಂತರದಂತೆ। ಮುಕ್ತಂಗನ ಅಲು ಬೌಲ್ಲ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಯಕಕ್ಕಶವೆ ವಿಧಿ ರಕ್ಷಸರ
ಬೌಕ್ಕಲು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೦॥ ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮುಪ್ಪುರವಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮುಪ್ಪುರದೊಳಗೆ ಸಪ್ತಕುಸಾಗರ ಸುತ್ತಿ ಹರಿದು ಸಪ್ತಗಿರಿ ತಲೆಯ ನೆತ್ತಿ
ಸಪನೋಡಾ। ಸಪ್ತಕುಸಾಗರವನೊಂದುಕಪ್ಪ ಕುಡಿದು ಸಪ್ತಕುಸಾಗರ ವರತು ಕಪ್ಪಿ ಸತ್ತು ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಧರೆಯಳಿದು ಮುಪ್ಪುರಬೆಂದುದ ಕಂಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೧॥
ಬಂಣದ ಮಡಕೆಯ ಹೊತ್ತಾಡುವ ಹೆಂಣಿಗೆ ಪ್ಪೆಯೆತ್ತಾ ಮುತ್ತು ಮುಖವಿಕ್ಕೈದು ನೋಡಾ। ಬಂಣದ ಮಡಕೆಯ ನೊಡದು ಹೆಂಣಿನಮೈಯ್ಯ ಮುಕ್ತನೆತ್ತಾ ಮುಱಿದು ಮುಖವಿಕ್ಕೈದ ಕೆಡಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ನಿಲನಿ
ರಾವರಣ ಶರಣನು ಆ ಶರಣಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೨॥ ಅಂಗದ ಕಂಗಳ ಕಳೆಯೊಳಗೊಂದು ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆ ಅದು ಕಾಮಾರಿ ನೋಡಾ। ಆ ಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ಅನಂಗ
ಸಂಗವ ಕೊಡಹಿ ಅವಿರಳ ಪರಬ್ರಂಹ್ಮವಾಗಿ ಅರಿವುದು ಲಗ್ನಂಗಳಗಳ್ದ್ರವ ಮುರಿದನು ನೋಡಾ। ಶರಣನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೩॥ ಧರೆಯಾಕಾಶದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರಿಯ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟು ಧರೆ
ಯಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಯೆಡೆಯಾಡುತ್ತಿದಾಳೆ ನೋಡಾ। ತೂರಬಾಳ ಹಾಱಗೆ ತಾನಾಗಿ ಆಱುಬಂಣದ ಪಕ್ಷಿಯ ಬರದಲ್ಲ ಮತವಕಱದು ತಾನು ಪರಮಾನಂದದಲಿರೆ ಯಿಂದನಲಿದಾಡುತ್ತಿದಾಳೆ ನೋಡಾ। ತೂರು ಬೆಂದುದು ದುಮುಲು

ತತ್ತ್ವಾತತ್ವವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವ ಉಳ್ಳದ ಬಜ್ಜಬರಿಗಳ ಬಯಲ ಬಂಣ್ಣವಳಿಂಗರಿ ಸಿಪರ ತತ್ವವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆಪರತತ್ವತಂನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಬಿಳಿಜಿಸಿ ಅಂಗಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಅಂಗವೆ
ಂದಡೆ ಶರೀರ ಲಿಂಗವೆಂದಡೆ ಪ್ರಾಣ ಯಿದು ಕಾರಣ ಶರಣಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವೆಳ್ಳಿಯಷ್ಟುದಾ ಭೇದವಿಲ್ಲಿಯದು। ಬಿಡಾಮರದೆಂತೆ। ಶರಣನೆ ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸತ್ಯವು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೫೮॥ ಲಾಳ್ಪುನಿಗೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತು
ಯಿರು ನೋಡಾ। ಲಾಳ್ಪುಳು ಕಾಂಬ ದರಾಳಿ ಯಾನಿಕಾಯವ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವವು। ಆಕಾಯದ ಗುಣಂಗಳ ಪೌದ್ಗಳು ನೋಡಾ। ಮತ್ತೆ ಪ್ಪುಳು ಪ್ರಾಣದ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಂಗಳ ಶುದ್ಧವ ಮಾಡುವವು ಆ ಪ್ರಾಣನ ಗುಣಂಗಳ
ಕತ್ತಲಿಸಿದ್ದವು ನೋಡಾ। ಯಿಪ್ಪತ್ತು ಪ್ಪುರ ಸಂಗದಿಂದ ತಾ ನೊಳ್ಪು ಸಾಯಲು ಮೂಲು ಲೋಕದ ತಪ್ಪಿಪ್ಪಿ ಬಿಟ್ಟಿ ತ್ತಲ್ಲಕಾಲದ ಗಿತ್ತು ಂಬೆಲ್ಲರು ನಿರಾಳ ವಾದರು ಅವರು ನಿಂಮ್ಮವರು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
ರಿಯುತ್ತಾ। ೬೦॥ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವರದ ಅಂಗನೆ ಲಾಕಾಕಾಶಂ
ಯ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ದೇಲನಾದುದ ಕಂಡೆ ಬಾಲಪ್ರು
ತ್ರೈಜಗವು ಟ್ರಾದಶತತ್ವವುಂನ ತಾವು ಕ್ಷಿ
ಶರಣಾ ನವಕ್ತ॥ ತನಾ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿ
ವ॥ ತನುಮನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಯಿತ್ತ ಪ್ರಾಣಾಲಾ
ನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥

ಗಳ ನೋಡಿಹೆನೆಂದು ಯಿಳಿದು ಬರಲು ಆ ಲೋಕದ ವರಲೋಕಂಡು ನಂಮಯ ಲೋಕದ ಪ್ರಿಯಲ್ಲಯಿ ವಳಾವ ಲೋಕದ ಪ್ರಿಯ ಕಿ ಯೆಂದು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಆದೆ ವಪ್ರಿ
ಟೆಗೆ ಪಾರಗಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೧॥ ಆಧಾರ ಶಕ್ತಿ ಅನಾದಿ ಮುರುಷನ ಕೂಡಲು ತ್ರೈಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ।
ದಿನೆಂದ ಜಾಯ ಬಲ್ಲರೆ ಮ್ಯಾಲು ಲೋಕದವತ್ತು ಪ್ರತ್ತಿಕ್ಷಿತಿ ಪ್ರಳಿಯದಾಳಗಲ್ಲ। ಆ ಪ್ರಳಿಯವಿರಹಿತನಾದಾತನೆಲ್ಲಚ್ಚ ಶರಣನು ನಿತ್ಯನಿರಂಜನನು ಆತಾ
ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೨॥ ಶರಣನವಕ್ತ॥ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಖುಹ ಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯ ಸಂಪಂನನಾದ ಸಚ್ಚರಿತ್ರನು ನೋಡಾ। ಪಕ್ತ
ವನಿ ಲಿಸಿ ತನುಮನ ಭಾವ ಬಿರಹಿತನಾಗಿ ನಿರ್ದೇಹಿ ನೋಡಾ ಭಕ್ತನು। ಕ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ ಭಾವ ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಲಿಂ ಮುಟ್ಟದ ನಿ ಭ್ರಾಂತನಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಭಕ್ತ
೬೩॥ ಸತ್ಯದಿನಾಗಲಿ ಯುಕ್ತಿಯ ಕ್ರಿಯ ಚೈತನ್ಯ ಸುಕರಣಾದ ಕರ್ತೃವೆಯೆಂಬ ಕಳೆಯ ಕಳದು ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯ ನೊಳಕೊಂಡು ನಿಂದ ಮುಕ್ತಾಂಗನೆ ಸಚ್ಚಿದಾ
ನಂದಸ್ವರೂಪಿ ನೋಡಾ। ನಿತ್ಯನಿಜತತ್ವದ ವನೆಲಿದು ಮತ್ತೆ ತ್ಪತ್ತಿ ಕ್ಷಿತಿ ಪ್ರಳಿಯ ವಲಿಯ ಮಿದ ಶರಣನ ಪರಮ ಭಕ್ತನ ಯೆನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೪॥ ಲೋಹದದೇಸಿ ಹಾ ೩
ಯಿಂದ ಪಾಲ್ಚರಿದ ತಿಗೆ ಲೋಡಿಗಳು ಮೇಲೆ ಮೆ ಅವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕಂಡು ರೂಮ ತಾಲಂಗ್ಯಾ ಸುಖಿ ಭಾಗಿ ಗಳೆಂಬರಯ್ಯಾ ಯೀ ಲೋಕದ ಮಾನವರು। ಸುಖಿಗಳಾದರೆ ಸುತನುಲ ತಾಲಪ್ರದಿಗಳು ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲವೆ। ಯಾಯಾರು
ಹಾಲೆಂಬ ತೊಳಲ ನಾಗರು ಪಾಡಿದು ಬಿಡದು ನೋಡಾ। ಸುಖಿ ಸುಖಿಗಳೆಂಬ ಈ ಲೋಕದ ಕಾಮುಬಿಚಾರವ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಭಕ್ತಿಯಿರೂಪು ನಿತ್ಯವಿಲಾವಂಗಳು ಮುಕ್ತಾಂಗನೆಯ ಕೂಡಿಸು ಖಿಸುರುವೆಸುಖಿ। ಲಿಂಗಭಾ

ಗೊಪುಳಾಗಿ ಯಾದಪ್ರಸಾದಭೋಗವೆ ಭೋಗಯಿಂತಪ್ಪ ನಿರಂಗಸಂಗಿಗಳು ಆವಲೋಕದಲ್ಲಿಯುಗ ಇಲ್ಲನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೭॥ ಕಾಯಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಜೀವಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಕರಣಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಲಿಂಗಕ್ಕಾಧಾ
ರ ಭಕ್ತ। ಜಂಗಮಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಪ್ರಸಾದಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಶಕ್ತಿಗಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಭಕ್ತಿಗಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ಯೆನಗಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ನಿನಗಾಧಾರ ಭಕ್ತ। ನಾನು ನಿನ್ನೆಂನದ ನಿಜವಯನಿಮ್ಮಾಯನಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನು। ಇಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತಸಂಗನ ಬಸವಂಣನಲ್ಲಿ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ
ಯೆರನಾನಿರಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೮॥ ಅಜ್ಞಾನ ಹೀನ ಜ್ಯೋತಿಯಿದ್ದಿತ್ತು ಶರೀರವನೆತ್ತಾ ತುಂಬಿತ್ತು। ಮಜ್ಜೆಯ ತವ್ಯಾಪಾರ ಇತ್ತು। ಕರಣಾಂಗಳ ತುಂಬಿಸಿತ್ತು। ವಿಷಯಂಗಳ ಶಿರವನರಿಯಿತ್ತು। ದಶವಿಧಂ
ದಿಯಂಗಳ ಭಾಷೆಯನಿರಿಸಿತ್ತು। ಪಂಚಮಹಾಭೂತಂಗಳ ಪ್ರಪಂಚುವ ಹೊರಿಹೊರಿಸಿತ್ತು। ಬ್ರಹ್ಮವೆತಾನೆಂಬ ಕಳು ಹಾತ್ಮಗಾಳಿ — ಸಿತ್ತು। ತಾನೆಂಬ ಕಳು ಹನಳಿದ ಅವಿರಳ ಸಹಜ ಸುಭಕ್ತನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ
ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೯॥ ಮಾತೆಯಿಲ್ಲದ ಜಾತನು। ತಂದೆ ಯಿಲ್ಲದ ಯಿಂದುಧರನು। ತಂದೆತಾಯಿ ಹೆಸರು ಕುಲವಿಲ್ಲದ ಪರಮಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದ ಚಿನುಮಯನು ನೋಡಾ ಮಹೇಶ್ವರನು। ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಿರಂಜನನಾಗಿ ಮಾಯೋರಂ
೧೨೨ ಜನೆಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾಮಹಿಮನು ನೋಡಾ ಭಕ್ತನು। ಲೋಕ ಹೊಸ ಜಗನ ತ್ರಿಯದ ಪರಿಪೂರ್ಣನ ಸರ್ವಮಯನಾದ ಜಗದ್ಭರಿತನು ಅದ್ವಯನು ನೋಡಾ ಭಕ್ತನು। ಇಂತಪ್ಪ ನಿರುಪಾದಿ ಭಕ್ತನ ನಿರ್ಗುಣ ಚರಿತ್ರವನೇನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೦॥ ಆಜಹರಿಸುರರಿಗೆ ಶರೀರವತಾಬಿಸಿ ಕರಣಾದಾಕುಳಿಯೂ ಬಿಟ್ಟ ದಮಳೆಯ ಕರಡುತ್ತೊಡಾಳೆ ನೋಡಾ। ಪರನಾದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಹಾಂಸ ಹೊಂಸುಮಂ ನಾತಾಬಿಕೆ
ಕಾಕ್ಷರದಳು ನೋಡಾ। ನಿಂನ ಕಾಣಾರಿಯದ್ದವದೆ ತಾನು ತಕೆ ಕೆಳಕಾಗಿ ಕಾಲು ಮೇಲಾಗಿ ನಡವಳು। ಕರಿಯಾಗಿ ನಿಂದು ಹಾರಿಯಾಗಿ ಹಾರಿದು ಮರಿಯಾಗಿಸುಡು ತಿಪ್ಪುಳು ನೋಡಾ। ಕತ್ತಿಯ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮರಿಹೂಳ್ಳಲು ಕರಿ ಬೆಂದಿತ್ತು
ಹರಿನಿಂದಿತ್ತು ಮುರಿಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಶರೀರಗುಣಾವಳಿದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಸಾಂಪ್ರಬ್ರಹ್ಮಳ್ಳ ವನಾಳುತ್ತಿದ್ದನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೧॥ ಕರಿಯ ಕಾಮಿನಿಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಧರೆ ಕಣ್ಬು ಮೊಳ್ತುಮ ನೋಡಾ। ಹಾರಿಹೆ
ತ್ತೆ ಬಾಯ ತುನದ ಮತಿ ಹುಲ್ಲು ನೋಡಾ। ಆಕೆಯ ಶಿರ ದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬ್ಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕರಿ ಸರ್ವಾಂಗ ವೆಳ್ಳಾ ಬಳ್ಳಿಕ ನೋಡಾ। ಶಿರದಲ್ಲಿ ಶಿವಕಳೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಕಳೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವಮ್ಮ ಕಳೆ ಮುದಯ ನೋಡಾ
ಶಿರದ ಬೆಂಬ್ಲಿಸತ್ತು ಹೃದಯದ ಕರಿಯುಳಿದು ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ತೊಡರಿದ ಬಳ್ಳಿ ಕಬ್ಬು ಸರ್ವಾಂಗ ನಿನಗೆ ನಾನು ಭಕ್ತನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೨॥ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಗುರುಸಾ
ಕ್ಷಿತ್ರ್ಯಾಗಿ ತನುಭಾವವಳಿದ ನೋಡಾ। ಮನದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಹೊಂಬ ಶಿವಲಿಂಗ. ವಸ್ತುತಿ ತಾಗಿ ಮನಭಾವವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಹಾನುಭಾವವೆಂಬ ಜಂಗಮ ಸಂಬಂಧವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಭಾವಭಾವಂಗಳಿಲ್ಲದ ಸರ್ವಾಂಗವಿ ನೋಡಾ। ಪ್ರಾ
ಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದನಿಃಪ್ರಪಂಚಿಯ ನೋಡಾ। ಆಚಾರ ಅಂಗಹೀನ ಅಲ್ಲು ಕುಮುತ್ರಾದಯ ಹಾಗಿಪ್ರಾದಂಯ ಘಟ್ಟಲಾಗಿ ಹಾದುಳಿಗನಾದ ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಮದನಹಾರ ನಿಪ್ಪುನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು
ವೆ॥ ೭೩॥ ಸತ್ತು ಬೆಂಬ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಯೆಂನಸ ಪ್ರಾಣಂಗದಡಗಿ ಬಾತ್ರ ದಪ್ರ ಧುಮೆಯ ಅವಯವಂಗಳ ಶೃಂಗಾರದಂತೆ ಆಕಾರ ಬೆಂಬಂತೆಯಿಲ್ಲದನಯ್ಯಾ। ಚಿತ್ತೆಂಬ ಲಿಂಗದಾಳಗೆ ಮನವಡಗಿನವನಾಳದಸು

ಶರಣ ಸ್ಥಲ ಮಾಹೇಶ್ವರ॥

ಘಹುಕೆಟ್ಟುಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೈಕ್ಯವಿಯದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರಣಾಯೆಂದ ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಯಂ ತಿಪ್ಪುದನಿಖಿಳತ್ರಿಯಮೃಡದೆ ಮತ್ತಾರುಬಲ್ಲರು ಹೇಳಾ। ಆನಂದವೆಂಬ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಯಿಹು ಯೆಕತ್ವಾಗಿ ಆತ್ಮ
ಹಾಂಮೆಂಬುದನರಿಯೆನೊಡಾ। ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನಾದಕಾರಣ ನಿತ್ಯವೆಂಬ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣನೆಡಗಿ ನಿತ್ಯಳನಿತ್ಯವನರಿಯದೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಅನಾದಿವಕ್ತನಾದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೆ
ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೫॥ ಶರಣನ ಮಾಹೇಶ್ವರ॥ ಆ ಬಿಪರಶಿವಬಿಂದುವಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿ ತ್ರಿಜಗದ ಜನನಿ ನೋಡಾ। ಆಕೆ ಜಾತಿವರ್ಣ ಶ್ರಿಮುಕುಳ ಗೋತ್ರನಾಮವಿಲ್ಲಿಯುಕಡದಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಗ್ರಾಂತುಲಕ್ಷಣ ನೋಡಾ। ಆಕೆ
ಯುಬಳೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲ ಪಕ್ಕಿಕಾಕಾಗಿ ಆಕೆಯ ಪಾಡನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಆಕೆಯ ಪಾಡನೆ ಬೆಳೆದು ಆಕೆಯ ಪಾಡನೆ ಲಯವಾಗುತಿಪ್ಪುವು ಆಕೆ ಹೊಂ ಪೋಗಿ ಲೋಕದ ತೊಟ್ಟಿಲೆ। ಆಕೆ ಲಯವಾದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಲಯ ನೋಡಾ।
ಆಕೆಯ ಶೃಕ್ಕಾಲಶಡಿದು ಮೊಳೆಮೊಗನು ತಯಿಸಿ | ಆಕೆಯ ವಿಕಾರದ ಸಂಗವನಳಿದು ಆ ಬಿಪರಶಿವ ಬಿಂದುವನ್ನೆದಬಲ್ಲಡೆ ಆತನು ಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳ ಪ್ರಪಂಚುವ ಗೆಲಿದ ನಿಃಪ್ರಪಂಚಿ ಮಾಹೇಶ್ವರ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗನುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೬॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿ | ಹುಟ್ಟಿದಾತನು ಮೇಧಿನಿ ನಿಳಿದು ತಂನಾದಿಯಂತುವ ಮರದು ಮೇಧಿನಿಯೆ ತಾನೆಂಬಂತೆಯುಪ್ಪನು ನೋಡಾ। ಆದಿಯಂದಗಳಿವೆದವಾದಿಯಾಗಿ ಅವಿಚಾರಿ ನಾ
ದನು ನೋಡಾ। ಮೇಧಿನಿಯ ಪ್ರಾದಯದಲ್ಲಿ ನಾದಬ್ರ | ಂಮ್ಮದಕಳೆಯುದೆಯವಾಗಲು। ಮೇಧಿನಿಯ ಗುಣಧರ್ಮ ಕರ್ಮವರ್ಣಾದಿ ದೇವತೆಗಳಳಿದು ಆದಿ ಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂದೆದರಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೆ
ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೭॥ ಆದಿ ಆಧಾರವಮುಟ್ಟದನಾ | ದಬಿಂದು ಕಳಾತೀತನ ಕಂಡೆನು ಅದು ಆದಿಮಹಾಘನಲಿಂಗ ನೋಡಾ। ಅದು ಯೆಂನಂಗ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಲಿಂಗಜಂಗಮವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಲಿಂಗವೆ
ಅಂಗವಾಗಿ ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಪರಶಿವ | ಕಳೆಯೆ ಕರಣವಾಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೮॥ ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಪದವೆಂಬವು ಯೊಂದು
ತ್ರಿಣನೊಡಾ। ನಿಂಮ ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ। ಯಿಂದ್ರ | ದಿದಿಕ್ಪಾಲಕರಭೋಗ ಯೊಂದು ಮಾತ್ರ ನೋಡಾ। ತ್ರಿಭುವನಸಂಪದ ಯೊಂದು ಕಿಂಚಿತು ನೋಡಾ ನಿಂಮ ಮಾಹೇಶ್ವರಂಗೆ। ಭಿಕ್ಷೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ದಿವ್ಯಜ್ಞಾ
ನಿತಾನಾಗಿ। ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ವಿಷಯಂಗಳು ತಂನವಶಗತವಾದವಾಗಿ। ಮೋಕ್ಷವೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನಾಗಿ। — ಮಾಯಾಮೋಹರಹಿತ ನಿಂಮ ನೆನಹೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ। ನಾನು ಮಾಹೇಶ್ವರನಾದುದಯೆನಹೆ ಸಿ
ಲೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೯॥ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪ ಶರವಧಿಯಿಂ ಕೈಲಾಸವಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಕೆಲಬರು। ಶ್ರಂಧೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಕರ್ಮಭೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಕೆಲಬರು। ಕಲ್ಪಕಂಥೆಯ ತೊಟ್ಟು ಲಿಂಗವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಕಾಯ
ಕಂಥೆಯ ತೊಟ್ಟು ಜಂಗಮವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗರಗುಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭೋಗರು ಪ್ರರೆಲ್ಲಾ ಆಗುಹೋಗಿಗೆ ಗುರಿ ನೋಡಾ। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ತಂಮಾದಿಯ ಶಿವತತ್ವವನರಿದಿಪ್ಪ ಘನಲಿಂಗಪದಸ್ಥರು ತಾವೆಂಬವರಿಯದೆ ಶಿವಪ
ದಕ್ಕೆ ಅನ್ಯವಾದ ಗಣೇಶ್ವರಪದವೆಂಬ ಗರ್ವಪರ್ವತವ ನಡರಿ ಕೆಟ್ಟರು ನೋಡಾ … ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆಂಬ ನಿಜವಿರಿ ಗಜಂಗಮ ಲೊಂದಾದ ಪದತು

ಯಾ ಬಾಂದವ ಬಾದಿಯಲ್ಲ ಬಿಡಾ ಮರುಳೆ ॥೭೫॥ ಬಾಂದು ಮಡದಾತ್ಮನೆ ಯೆರಡೆಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಪದ ಹುಟ್ಟಿದವ ನೋಡಾ। ಆ ಯೆರಡೆಂಬತ್ತು ಕೋಟಿ ಪದದಾತ್ಮಗೆ ಅನೇಕ ಕಾಲುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ನೋಡಾ। ಆ ಅನೇಕ ಕಾಲುಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಡು ಆ ಯೆರಡೆಯ
ತ್ತೆಂಟು ಕೋಟಿ ಪದಂಗಳನರಿದು ಬಾಂದವ ಪದದಲ್ಲಿ ನಿಲಬಲ್ಲರೆ ಆತನು ಪರಶಿವ ಪದಸ್ಥನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೭೬॥ ಅಂಗಾಲ ಕಂಣಾವರ ಪದವಿ ಅವರಿಗೆ ಉರಲಿ। ಮೇಗಾಲ ಕಂಣಾವರ ಪದವಿ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿ। ಮೈಲ್ಲಾ
ಯೆಲ್ಲಾ ಕಂಣಾವರ ಪದವಿ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿ। ಹಂಚಮುಖನೊಸಲ ಕಂಣಾವ ನಂದಿವಾಹನರೆಪ್ಪ ಗಂಗೆವಾಳುವ ಸಲು ರುದ್ರರ ಪದವಿ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿ। ಸಾಲೋಕ್ಯ ಸಾಮಿಪ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದಂ ವಂಗಳು ಅವರಿಗೆ ಉರಲಿ। ಯೆನಗೆ ಅಷ್ಟಫಲ
ವು ಆವ ಪದವೂ ಬೇಡ ನಾನು ನಿಂಮ್ಮ ಪದದಾತ್ಮಗಡ ನಿಯೆನಗೆ ನಿನಗೆ ಭಿಂನವಿಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಪರಮ ಐಕ್ಯಯ ಸಂಪದವನೆ ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೭೭॥ ಕಾಯಶೂನ್ಯನು ಕರಣಾ ಶೂನ್ಯನು ಮಾಹೇಶ್ವರನು। ಆತ್ಮಶೂನ್ಯನು
೧೨೮ ಸರ್ವಶೂನ್ಯನು ನಿರಾಲಂಬಿ ಮಾಹೇಶ್ವರನು। ಆದಿ ಅನಾದಿಯ ಗೆದ್ದ ಅನಾದಿ ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಮೇಣ ಮುಟ್ಟಿದ ಭಿರನಯ್ಯಾ ಲಿಂಗ ಮಾಹೇಶ್ವರನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೭೮॥ ಕಂಗಳಿಲ್ಲದಾತ ಕಾಣಬಲ್ಲನೆ ಕಿ
ವಿಯಿಲ್ಲದ ಕಿವುಡ ಕೇಳಬಲ್ಲನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮೂಗಿಲ್ಲದ ಮೂಕೊರೆಯ ವಾಸಿಸಬಲ್ಲನೆ ನಾಲಗೆಯಿಲ್ಲದವರು ರುಚಿಸಬಲ್ಲನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಕೈಯಿಲ್ಲದ ಮೋಟ ಮಾಡಿಯು ಬಲ್ಲನೆ ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಹೆಳವ ನಡೆಯಬಲ್ಲನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಹಂದೆ ಸಾ
ಕೌರ್ಯದ ಕಲುಷ ಬಲ್ಲನೆ ನಪುಂಸಕ ವೃವಹಾರಿಸ ಬಲ್ಲನೆ ಅಯ್ಯಾ। ತಂಮ ತಾವರಿಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಗುರು ಗುರುಯೆಂದು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶವ ಕೊಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾನ ಆಚರಣೆಯ ಹೊಕ್ಕಿಸಿ ವ್ಯರ್ಥ ಕೆಡುವವರು ದೇವನೆಂ
ಬರಯ್ಯಾ। ತಂಮ ಪಾದಿಯ ತಾವರಿಯದವರು ತಾ ದಿಂಬನಾರಿಗೆ ಪಾದಿಯ ತಾಜಿಹುರಯ್ಯಾ। ಈ ಮೂರ್ಖರಿಗಳು ಗುರುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾಚರು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೭೯॥ ಗೆಲುದ್ದಲಾ
ಡಲಾರ್ತಗೆ ಬೆಟ್ಟದುದ್ದ ಮಾತು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಬೆಟ್ಟದುದ್ದ ಮಾತಿಲ್ಲಾಯತಕ್ಕಯ್ಯಾ ಯೆಂದಡೆ ಗೆಲುದ್ದ ಮಾಡಲಹಾರು ಪದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಣಾ। ಲಾಂಛನರತ್ತದಿಂದ ಉದರವ ಹೊರವ ಪರಿಯಿದ್ದಾ ಗುರುವೆ। ಇಂದ್ರಿಯಂಗ
ಳಿಗಾಂದೊಂದು ಮಾತ ಕಲಿತು ಸದಾಶಿವನ ಸಂಬಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ತಾ ಬಿನ್ನೆಂಬವರು ತಾ ವೇಷಕಾರರು। ತಾವು ಕಾಣದೆ ತಂಮ ಶಿವ ಸ್ತುತಿ ಪೇಕಳಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಬಾಧೆ ಅದು ಅವಿಚಾರ ಕಾಣಾ ಗುರು ತತ್ವವಲ್ಲ ಗುರು
ಶುದ್ಧ ಚಿದ್ರೂಪ ಚಿನ್ಮಯನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೮೦॥ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನು ಬಿಡು ನಿತಿಯ ಲಿಂಗ ಅಧಮರಾದ ಮಾನವರು ಈಶ್ವರೊ ಪಾಚವನು ಬಿದು ಕೊಂಡು ನಡವರೆ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಾಯಿ ಬಗುಳಿದಂತೆ ನಪ್ಪದನು
ಬಿ ಕೂರಿಯ ಮುಟ್ಟದು ಕಾಣಾ। ನಿಂಮ ಮುಟ್ಟದೆ ಮನ ನಕ್ಕಿ ಬಂದಂತೆ ನಡವವರ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ನುಡಿವವರ ಮಚ್ಚೆನು ಕಾಣಾ ಅಲ್ಲಿ ನಿನಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೮೧॥ ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚನಡವರಯ್ಯಾ
ಲೋಕಮೆಚ್ಚನುಡಿವರಯ್ಯಾ। ಲೋಕಮೆಚ್ಚನಡೆಯ ಹಾಯಿತ್ತೆಂನ ಶಿವಾಚಾರ। ಲೋಕಮೆಚ್ಚನುಡಿಯ ಹಾಯಿತ್ತೆಂನ ಶಿವಜ್ಞಾನ। ಲೋಕ ಕೇವರ್ತಕನಾಯಿಕನರಕ ವೆಂಬಿತ್ತು ಗುರು ವಚನ ಯಿದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗ ಮೆಚ್ಚನಡವೆ। ಲಿಂಗ ಮೆಚ್ಚನುಡಿ

ಟೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಲಿಂಗಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ಲಲ॥ ಲೋಕದ ನಷ್ಟ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸುಡುತ್ತಿದೆ ನೋಡಾ। ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರಾಳದೆಂಬ ನಿರಸನೆ ಅರಿಯಬಾರದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿ
ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ಲಲ॥ ಬಾಹ್ಯ ಲೋಕಾಭಿನಯ ಸಿಲೆ ವಾಧಿನ ತುಂಬೆ ಲೋಕದಾಳಿಗೆ। ಬಾಹ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಬುದ್ಧಿಯು ತ್ತಲಾಸಿ ಶಿವಪ್ರಿಯ ತ್ತರುಂಬೆ ಲೋಕದಾಳಿಗೆ। ಬಾಹ್ಯ ಲೋಕಾರ್ತನಾಬಲರ ಮೂರ್ತಿ ತುಂಬೆ ಲೋಕದಾಳಿಗೆ। ಬಾಹ್ಯ ಜಿಲನ ಗುಣಾ ಬಾಹ್ಯ ಪರ
ಮನ ಸುಣಾ ತುಂಬೆ ಲೋಕದಾಳಿಗೆ। ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕ ಗಳಲ್ಲಿಯ ಗಮನಂಗಳಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ತ್ರು ಶಿವನೆಂದರಿಯದವಂಗೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಿಯದೋ। ಸಮಸ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರಗೆ ಸರ್ವಪ್ರೇರಕ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ಸರ್ವಮಯನು ಸರ್ವ
ಜ್ಞ ಸೊಬ್ಬನೆ ಸರ್ವಕಾರಣ ಲಿಂಗಂ ಬುದು ಪರಮಾತ್ಮ ಬಲ್ಲದೆ ಕುಳಿದ ಪೆತ್ತಾ ಜೀವ ಭಾವ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ಲಲ॥ ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಪರಮನ ಬುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕೆಂದೆಂಬರು। ಉದು ಶಿವಶರಣರ್ಗ ಸುಣಾ ಲೋಕದ ಅ
ಹಂಕಾರ ನಿಗ್ರಹ ಗುಣಾವಲ್ಲದೆ। ಸೇರದು ಚಿತ್ತ ಮಗ್ನವವ — ಕ್ಕನೆ। ಯೆರಡು ಬುದ್ಧಿ ಯುಕ್ತವ ಮಾಹೇಶ್ವರನೆ। ಯೆರಡು ಅಹಂಕಾರ ಮಗ್ನವ ಪ್ರಸಾದಿಯೆ। ಯೆರಡು ಮನ ಮಗ್ನವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆ। ಯೆರಡು ಬುದ್ಧಿ ಮಗ್ನವ ಶರಣನೆ। ಯೆ
ರಡು ಭಾವ ಮಗ್ನವ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆ। ಯೆರಡೆರಡೆಂಬ ಜೀವಭಾವ ನಳಿದು ಶಿವಭಾವ ತುಂಬುವ ನಾದ ಯೆಸೊಬ್ಬಾತನಿಂ ಮಹಾಮಾಹೇಶ್ವರನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ಲಲ॥ ಶರಣನ ಪ್ರಸಾದಿ॥

ಶರಣನ ಪ್ರಸಾದಿ॥

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮುಖವಾವುದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮು ಖವಾವುದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಮುಖವಾವುದು ತಯೆಂದರೆ ಹೇಳಿಹೆನು ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮುಖ ಬಿನ್ನಿದು ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳ ಮುಖವೆನ್ನಿದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆ
ನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು। ಭಾವವನ್ನಿದಿ ಭಾವಲಿಂಗವೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು। ಒಂದೆ ಲಿಂಗ ತನುತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವರೂಪಕವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಜೀವತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನರೂಪಕವಾಗಿಪ್ಪುದು।
ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣ ಚೇತನ ಸ್ಥಾನ ನ್ನೆಲೆಯ್ಯಾಗಿಪ್ಪುದು। ಮನತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲ ಆಕಾರ ಪರರೂಪಕವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಯಾತನಾತ್ರಯಂಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರೈಲಿಂಗ ಪ್ರೇಮ ರತಿಗೆ ಸಕಲ ಸಾಧನಂಗಳಾಗಿ ನಾ
ಯೋಗ್ರಾಂ ತಿಯು ನಿತ್ರಾಂ ತಿನಿಜ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಾ ಲ ಪಲ್ಲಟೂರ್ಣ ಲಿಂಗ ತಾನೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಸಾದರೂಪಕನಾಗಿರುತಿರ್ದನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ಲಲ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ
ಬುದು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯಾವುದು। ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯಾವುದು ಯೆಂದಡೆ। ಪೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವುದು। ಇದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ। ಆ ಲಿಂಗವನು ಮನ ಬುನ ತ್ತಿಳ್ಳಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ
ಮನೋಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಪ್ಪ ನಿಃಕಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಲನು ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗದ ಗೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮದಿಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಯೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಮನಸ್ಸು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿಯ್ಯವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿ
ಮಚ್ಚಿ ಲಿಚ್ಚೋ ತ್ತಿ ಆಪ್ತ ಅಗಲದಿಪ್ಪುದೆ ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಯೆಂದು ಪೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಈ ಮೂರು ಲಿಂಗದ ಅರ್ಚನೆ ಮೂರು ಲಿಂಗದ ಉಪಚಾರ ಶಿವಾತ್ರಿಗಳಾದ ವೀರಶೈವರುಗಳು ಮಾಡುವ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮತ್ರಮ

ವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।। ಲ।। ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಪಣ ವಾಹುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಪಣ ವಾಹುದು ಭಾವಲಿಂಗಾರ್ಪಣ ವಾಹುದು ಯೆಂದಡೆ ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರೀರವೆ ಸಮರ್ಪಣ।
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯೆ ಸಮರ್ಪಣ। ಶರೀರವೆಂದರೆ ರೂಪು। ಮನವೆಂದಡೆ ರುಚಿ। ತೃಪ್ತಿಯೆಂದಡೆ ಸಂತೋಷ। ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಭೋಗಿಸಬಲ್ಲಾತನೆ ಶುದ್ಧಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।। ೯೦।। ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ। ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ। ಜಂಗಮಮುಖದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ। ಜ್ಞಾನಮುಖ
೨೯ ದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಮಹಾಪ್ರಸಾದ। ಈ ನಾಲ್ಕು ತೆರದಿಂದ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ರಕ್ಕಸರ ಹಾಂಗೆ ಚಾಚಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಬ ಪ್ರಕೊಂಡು ಬಿಡುವ ಪಬಿಟ್ಟ ಸೂಳೆಗೂಳಿ ಚೆಲ್ಲಿಯಾಡುವವು ಉದಾರ ಪ್ರಸಾದ ಹಿಂಗ ಅದೆಂತೆಂದಡೆ।
ಆಜ್ಞಾ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸಾದಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮುಕ್ತಾಂನ ಶಿಕ್ಷಿತಂ। ।ನ ಪಾಪಿನರಕಂ ಯಾಂತಿ। ತದ್ದು ಹಂನರಕಾಲಯಂ ಯೆಂದುದಾಗಿ। ಬಹುಜನಂಗಳು ಕಾತ್ರಿದಕೂಳ ಸ್ನಾನಮಂ ಜಿಸಿ ತಂನವಾಡಲ ಭಾರದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ವಿಸ್ತಾನ ವಿಲ್ಲದ
ಪ್ರಸಾದ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।। ೯೧ ।। ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪಿದೆಯಯ್ಯಾ ಗುರುವಿನ ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ। ನಾ ಹುಟ್ಟಿದೆನಯ್ಯಾ ಗುರುವಿನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ। ಇದು ಕಾರಣ ಯೆಂನ ಅಂಗವ ಮಾಡಿ ನಂನ ಪ್ರಾಣವ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರತಿ
ಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿದನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀಗುರು। ಆಗುರುವಿನ ಪ್ರಸ ಂನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾನು ನಿಸಹುಟ್ಟಿದೆ ಹಾಗಿಯು ನಗೂ ನಿನಗೂ ಗುರು ಪ್ರಸಾದವೆ ಪ್ರಾಣನೋಡಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಗುರುಪ್ರಸಾದವ ಯೆಲೆ ಲಿಂಗವೆ ನಿನು ಕೊಳ್ಳ ಲಿಚ್ಚುಗು ರುಪ್ರ
ಸಾದವ ಕೊಳ್ಳದಿರ್ದಡೆ ನಿಲಿಂಗವಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಪ್ರಸಾ ದವಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೇವತ್ವವೆಲ್ಲಿಯದು। ದೇವತ್ವವಿಲ್ಲದರು ಹೂಜಿಗೆಸಲು ಮದೆ ಹೂಜೆಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂ ದೆನು ಕಾಣಾ ಯೆಲೆ ಶಿವನೆ ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ। ಇದು ಕಾರಣ ಗುರು ಪ್ರ
ಸಾದವ ನಾನು ಕೊಳ್ಳದಿರೆ ಆಗುರು ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳ್ಳ ದಿರ್ದಡೆ ನಾನು ಪ್ರಸಾದಿಯಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಇದು ಕಾರಣ ನಾನು ನಿನು ಗುರುಪ್ರಸಾದಿಗಳು ಕೆಳು। ಗುರುಮಂ ತ್ರೋಪದೇಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗುರುಪ್ರಸಾದವ ಕೊಡಬಾರದು
ಯೆಂಬ ಅನಾಚಾರಿಗಳಿ ಗೆ ನಾಯಿಕನರಕ ತಪ್ಪ ದು ಕಾಣಾ। ಎಂತೆಂದಡೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ। ಸದ್ಗುರುಃ ಶಿಷ್ಯಮಸ್ತಕೇ।। ಹಸ್ತಾಬ್ಜಮಥನಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಂ। ತಸ್ಯ ಭಾವಕರಾದಿತಂ।। ವಪುಶಿವಸಮುತ್ಪನ್ನಂ। ತತ್ಪ್ರಾಣೋ ಮಿಶ್ರಿತಂ
ಭವೇತ್। ಯಥಾ ಗುರುಕರೆಜಾತಾ। ಲಿಂಗಸ್ಯ ತೃಪ್ತಿ ರಿದತಃ।। ಎಂದುದಾಗಿ ಗುರುಪ್ರಸಾದ ಯೆನಗೂ ನಿನಗೂ ಪ್ರಾಣ ತೃಪ್ತಿಯೆಂದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ।। ೯೨।। ಗುರುವಿನ ಮೂರ್ತಿ ನಿರಾಕಾರ ಮನೋಡಾ।
ಲಿಂಗದ ಮೂರ್ತಿ ಆಕಾರವು ನೋಡಾ। ಆ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದವ ಆಕಾರ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೆಕೆಂಬುದು ರಿವ್ಯಾಜ್ಞಾರದ ಪದ್ಧ ನೋಡಾ। ಆ ಗುರುಪ್ರಸಾದವ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಯೆ
ಂಬ ಅನಾಚಾರಿಯ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು ನೋಡಾ। ಆಗುರುವಿನಿಂದ ಲಿಂಗವಪಡೆಯಬಹುದಂತೆ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಡಬಾರದು ಯೆಂಬ ಮರುಳು ಮಾನವನ ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿಯನು ಏನೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ

ಅಹೆಂತೆಂದಡೆ। ಅಶರೀರ ಗುರೋಃ ಜ್ಞಾನಂ। ಆಕಾರಂ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಷು। ಅನಂಗ ಸಂಗ ಸಂಯುಕ್ತಂ। ಗುರೋರ್ಲಿಂಗ ಸಮಾಶ್ರಿತಂ॥ ಯಿಂತೆಂದುದಾಗಿ ಗುರು ಪ್ರಸಾದವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಕಾಣಾ। ಆ ಗುರು ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರ
ಮ ಪರಿಣಾಮವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೪೩॥ ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಾಣ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗುರುವೆ ಪ್ರಾಣ ಆ ಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣ ನೋಡಾ। ಅದಿನ್ನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ ಆ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ
ಪರವಸ್ತುವೆ ಘನ ಸೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂ ಜಂಗಮವಾಯಿತು ನೋಡಾ। ಆ ಪರಮ ಜಂಗಮದಿಂದ ನಿಃಕಲ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಉದಯವಾದನು ನೋಡಾ। ಆ ನಿಃಕಲ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಆದಿ ಮಹಾಲಿಂಗ ಉದಯವಾಯಿತು ನೋಡಾ। ಆದಿ ಮಹಾಲಿಂಗದಿಂದ ಮೂ
ರ್ತಿಗೊಂಡನು ಭಕ್ತನು। ಆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆದ ಕಂಗೆ ಆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವೆ ಪ್ರಾಣ ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಭಕ್ತನಾದರು ಲಿಂಗವಾದರು ಗುರುವಾದರು ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆ
ಆ ಗುರುವಲ್ಲಿ ಅದು ಲಿಂಗವಲ್ಲಿ ಆತ ಭಕ್ತನಲ್ಲಿ ನೋಡಾ। ತಿ ಶೈವ ಪಾಷಾಂಡಿಯು ಕಯ್ಯ ಪಡೆದುದು ಮಹದೀಶವಲ್ಲ ಆತನಿಂದಲುದ್ದು ಲಿಂಗವಲ್ಲ ಆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸ ಪ್ರೌತನು ಭಕ್ತನಲ್ಲ ಅವ ಮಾತ ಪ್ರಾಣಿ ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರ
ಆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬಾತ ಣ ಭಕ್ತನು ಆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವನು ವಿನಿಂದಲು ಕರಕರಪು ನೋಡಾ। ಆ ಭವ ಘೋರಂಗೆ ಮುಖವ ನೋಡ ತಾಗದು ಕಾಣಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೪೪॥ ಬಸವಂ ಣನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಪ್ರಭುದೇವರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ
ಪರಶಿವ ತತ್ವಸ್ವರೂಪವೆಂಬ ಸ್ವರೂಪಿಂದ ಆ ದು ಸಮಸ್ತ ಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚ ಕೊಡಹಿದೆನು ನೋಡಾ। ನೀಲಲೋಚನಮ್ಮನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕಗಳ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸುಜ್ಞಾನದ ಮಾಯಾ
ಪಾಶವ ಹರಿದು ನಿರ್ವಾಣಿಯು ನಾಗಿ ನಿರ್ವಾಣಾಪದದ ಕ್ತಿ ನಿಂದೆನಯ್ಯಾ। ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಶುದ್ಧ ಶಿವತತ್ವವ ಹಾಡಿದೆನಯ್ಯಾ। ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಿತಂದೆಗಳ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಕಾಮದ ಕಳವಳವನಳಿದು ದುಷ್ಕರ್ಮ
ನಿರ್ವಾಣ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ವಿರಹ ಮಾಹೇಶ್ವರನಾದೆನು ನೋ ಡಾ। ಯಿವರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಯೆಳುನೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಅಮರಗಣಂಗಳ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ। ಯೆಂನ ಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗ ಕರಣಂಗಳಾಗಿ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆ
ಬಿದು ಳಿದು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಸಾದಮಯನಾಗಿರ್ದೆನು ನೋಡಾ। ನಿಂಮ ಶರಣರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾನು ಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿರ್ದೆನ್ನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೪೫॥ ಶಿ
ವಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಬೆಳಗು ತತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದ ತತ್ವತಾರದ ಘನ ನೋಡಾ। ಅದು ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರತತ್ವ ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವೆ ಪ್ರಸಾದ ನೋಡಾ। ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಿಃಪತಿಯಾಗಿ ಮಹಾ
ಪ್ರಸಾದಿಯಾದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೪೬॥ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಅಕಳಂಕ ಕಲಂದ ಣಯ ಅಪ್ರಮೇಯ ಶುದ್ಧ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚಿದ್ರೂಪನು ನೋಡಾ। ಆ ಚಿದಾತ್ಮ ತತ್ವ ಪ್ರಸಾದವ ನೋಡಗಾ

ವಿಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಮಪ್ರಸಾದಿಯೊಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೯೮॥ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದಳದಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಜ್ಞನು ಅನಂತಕೋಟಿ ಸೋಮಸೂರ್ಯರ ಬೆಳಗು ನೋಡಾ। ಸಾವಿರ ದ್ರುವ ತೈಜ
ಡು ಎಸಳಿನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ತೋರ್ಪನಿ ಬೆಳಗುವ ಎಸೆ ಕಮೆ ವನದಿ ತಿಯ್ಯನ ಪ್ರಸಾದ ಮುದ್ದೆಯ ನೋಡಾ। ಆ ಪರಮಪ್ರಸಾದಗ್ರಾಹಕನಾಗಿ ಶುದ್ಧಶಿವಯೋಗಿಯಹೊದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೯೯॥ ಆಗ್ನೇ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ
ದಳಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವಿರಳ ಸುಜ್ಞಾನ ಪಿರದೊಳಗೆ ಆತ್ಮತಮಂಜ ಲಿಂಗವ ಕಂಡೆನು ನೋಡಾ। ಆ ಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯವ ಗೆಲಿದು ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದಿಯೊಡೆನು ಕಾಣಾ। ಆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದವೆಂಬುದೇ ದಾಗಿಯ
೧೨೦ ರ ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಮೂಲ ಆಧಾರಾಗ್ನಿ ಆಯುಮುಖ ತ್ರಿಕಾಲವಾಗಿ ಆಮುಖ ಪ್ರತ್ಯಾಯು ಯೆಂಸೂ ಅಪಾದಿನಾತಾಗಿ ಆಯುಂಸೂ ಅಪಾದಿನಾಲಿರ ಬೆಳಗು ಬಂದಾಂದದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸದ್ಯಂನಹಿತನಾಗಿಪ್ಪುದು ನಿಂಮ ಶರಣಸಂಗನಬಸ
ವಂಣಮೊರಡಾದಪ್ರಮಥಜಿಗೆಸಾಧ್ಯವಕ್ಕದೆ। ಅಜ ಹರಿಸುರ ಮನುಮುನಿಗಳಿಗೆ ಅಗಮ್ಯ ಅಘೋಚರ ಅಪ್ರಮಾಣ ಅಸಾಧ್ಯ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೯೯॥ ಷಾಡಶ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಾರ
ದ ವಸ್ತು ವಕಂಡೆ। ಅದು ಶತಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರು ದಯವಾದಂತಿದೆ ನೋಡಾ। ನೋಡಬಾರದ ವಸ್ತುವ ಕಾಡಿ ಅಳಿನವಳಿವ ಪ್ರಸಾದಿಯೊಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೦॥ ಹಂ
ನೆರಡು ಎಸಳ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರವಿಶಶಿ ಬಳಿ ಯ ಬರದಲ್ಲಿ ಶಶಿ ವರ್ಧನೆ ವಿಶ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ದಾಳೆ ನೋಡಾ। ಸಿಮುಖಿಯಸಂಗದಿಂದಪ ಶುಪತಿಯ ನೆಲೆದು ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿದ್ದೆನು
ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ॥೧೦೧॥ ದಶದಳಕಮಲದಲ್ಲಿ ಶಶಿಕಳೆ ಪಸರಿಸಿ ಸಸುಸಿಳ ಕಳೆಯೊಳಗೆ ರವಿಯ ಬೆಳಗು ನೋಡಾ। ರವಿಶಶಿ ಬಿಳಿ ಯಿಸರಸಮಯವಾಗಿ ಓಂಕಾರವಾ
ಂದಾದನಾದ ಅದ ಆಧಾರಸ್ವಾದಿ ಪ್ರಮಣಿಪೂರ ಕ ಅನಾಹತ ವಿಶುದ್ಧಿ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕಾಡಿಸು ಬಿಸು ಅತಿರ್ದೆಸನಯ್ಯಾ। ಆನಾದ ಬೆಳಗಿನ ಕಳೆ ಸೂಸ್ಪದಲ್ಲಿ ಅದಗಲು ನಾನು ನಿನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗು
ಶರಣನ ರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೨॥ ಶರಣನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ॥ ಅಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಬಿಲ್ಲದಂದು ಹಂ ಲು ಬಿಂ ಮುಗಳಿಲ್ಲದಂದು ಜಪಪರಮ ಜಲ್ಲದಂದು ಮನಮನನಮನನಿಯ್ಯವಿಲ್ಲದಂದು ಸೂಂನ್ಯನಿಃ
ಪ್ರಾಣಲಿಂ ಶೂನ್ಯನಾಮ ನಿಸ್ನಾಮ ಯವೆನೂ ಯೇನು ಯ ಲ್ಲದ ಬಟ್ಟಬರಿಯ ಬಯಲೆ ಸಹಜವಿಂದ ಘುತ್ತಿಗಾಂದು ಘನಲಿಂಗವೆಂಬ ಘುರು ಘತತ್ವಮ ದಾಯತ್ತ ಯ್ಯಾ। ಆ ಘನಲಿಂಗದಿಂದ ಚಿತ್ಶಕ್ತಿ ಜನಿಸಿದ
ಗಿ॥ ಳು ಆ ಚಿತ್ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಶಕ್ತಿ ಜುಶ್ಮಿದಳು ಆ ಪರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳೆಗಳಾದವು। ಅಕಾರವೆ ನಾದ ಮಕಾರವೆ ಬಿಂದು ಮಕಾರವೆ ಕಳೆ ಇಂತೀ ತ್ರಿವಿಧಕ್ಕೆ ಪರಶಕ್ತಿಯೆ ತಾಯಿ। ಇಂತೀ ನಾಲ್ಕುಯಿಂ ದಾದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಯಿತ
ಸ್ಥಲ ಯ್ಯಾ ಮುಂದೆ ಪ್ರಣಮ ತಾನೆ ಪಂಚಲಕ್ಷಣವಾಯಿತ್ತು ಆ ಘನಲಿಂಗದಿಂದಲೆ ಪಂಚ ಸಾದಾಖ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಾದವು। ಆ ಚಿತ್ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪಂಚಶಕ್ತಿಯರಾದರು। ಪಂಚಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪಂಚಕಲೆಗಳಾದವು। ಅಪಂಚ
ಲ ತೋಂನ್ನಾಮೂರ್ತಿ ತಾನೆ ಕತ್ರಯವಾದ ಬಿದವಹಿತಿ ಹಿನು ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಶಿವತತ್ವ ಸದಾಶಿವತತ್ವ ಮಾಹೇಶ್ವರತತ್ವ ವೆಂದು ಮೂಲು ತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದು। ಬಾಂಮು ನಿಃಕಲ ತತ್ವವಾಗಿಪ್ಪುದು।

ಒಂದು ಸಕಲನಿಃಕಲ ತತ್ವವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಒಂದು ಸಕಲತತ್ವವಾಗಿಪ್ಪುದು। ಶಿವತತ್ವವೇಕಮೇವ ಒಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು। ಸದಾಶಿವತತ್ವವಯಿದು ತತ್ವವನಾಗಿಪ್ಪುದು। ಮಾಹೇಶ್ವರತತ್ವ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ತೆರನಾಗಿಪ್ಪುದು। ಹಿಂಗೆ
ಶಿವತತ್ವ ಮೂವತ್ತೊಂದು ತೆರನೆಂದರಿದು। ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಪರ ತತ್ವವೆಂಬ ಮೂಱು ತತ್ವವೆ ಆ ಪಾದಬೇಧಮಂ ಪೇಳ್ವೆ। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಆ ಘನಲಿಂಗದ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ। ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿಸಹಸ್ರಾಂಶದೊಳಗೆಂದ ಪರಮೇಶ್ವರ।
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಪರಶಕ್ತಿ। ಪರಶಕ್ತಿಯ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಸದಾಶಿವನು। ಸದಾಶಿವನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಆದಿಶಕ್ತಿ। ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಈಶ್ವರ। ಈಶ್ವರನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ। ಇ
ಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಮಾಹೇಶ್ವರ। ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ। ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ರುದ್ರ। ರುದ್ರನ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ। ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಿಂದ ಈಶಾನ್ಯಮೂ
ರ್ತಿಯಾದನು ಹಿಂಗೆ ಮೂಱು ಆಯಿತೆ ಅನಾಯ ತಯ್ಯಾ। ಇಂತಲಿಂಗಂಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಸಂಪೂರ್ಣವಪ್ಪೊಳಿನು। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಒಂದು ಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಸರ್ವತೋಚಕ್ಷು ಸರ್ವತೋಬಾಹು ಸರ್ವ
ತೋಪಾದ ಸರ್ವಲಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣ ದಧಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾಳಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ಅದರಿಂ ದ್ವಿತೀಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಏಕಶಿರಸ್ಸು ತ್ರಿನೇತ್ರ ಎರಡು ಹಸ್ತ ಎರಡು ಪಾದ ಮಿಂಚಿನ ವರ್ಣದಧಾತಿನ
ಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ಅದರಿಂದವಾದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಐದು ಶಿರಸ್ಸು ಆಱು ಕಂಣು ನಾಲ್ಕು ಭುಜ ಎರಡು ಪಾದ ಸುವರ್ಣದಧಾತಿನಲ್ಲಿ ಮನೋಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ಅದರಿಂದವಾ
ದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮೂಱು ಮುಖ ಒಂಬತು ಕಂಗಳು ಆಱು ಭುಜ ಎರಡು ಪಾದ ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ಧಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ಅದರಿಂದವಾದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ ಹನೆರಡು ಕಂ
ಗಳು ಎಂಟು ಭುಜ ಎರಡು ಪಾದ ಕುಂಕುಮವರ್ಣದಧಾತಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ಅದರಿಂದವಾದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಪಂಚಮುಖ ದಶಭುಜ ದಶಪಂಚನೇತ್ರ ದ್ವಿಪಾದ ಅಸುಲೇಶ ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕವರ್ಣ
ದ ಧಾತಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋಪ್ಪುತ್ತಿಪ್ಪುದು। ನಿರಾಕಾರವೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ ತೋಱಿತ್ತು। ಸಾಕಾರವೆ ನಿರಾಕಾರ ಲಕವೆಂಬುದನು ಸ್ವಾನುಭಾವದಿಂದ ಅನುಭಾವಕ್ಕೆ ತಂದೆನಯ್ಯಾ। ಇದು ತಂನಿಂದ ತಾನೆ ಸ್ವ
ಯಂಭು ಪಾದ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಱಿಂದಾದುದಲ್ಲ। ಇಂತೀ ಸಕಶಿವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಲೋಗದಮಾತಂಗಳಾ ಪಾಪವೆಂದಡೆ ಸದ್ಯೋಜಾತಮುಖದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿ ವಾಮದೇವಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪು ಅಘೋರಮುಖದಲ್ಲಿ ತೇ
ಜ ತತ್ಪುರುಷಮುಖದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಈಶಾನ್ಯಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ। ಇಂತುದಯವಾದ ಪಂಚಭೂತಂಗಳು ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವವಾದ ಭೇದವ ಪೇಳಿಹೆನು ಅದಾವಾವೆಂದಡೆ। ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು ತೇಜ ವಾಯು ಆಕಾಶ ಇಂತು
ಸ್ಥೂಲಭೂತಿಕವಪ್ಪುದು। ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ವ್ಯಾನ ಉದಾನ ಸಮಾನವೆಂದು ವಾಯುಗಳೈದು। ವಾಕು ಪಾಣಿ ಪಾದ ಪಾಯು ಗುಹ್ಯವೆಂದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೈದು। ಶ್ರೋತ್ರ ತ್ವಕ್ಕು ನೇತ್ರ ಜಿಹ್ವೆ ಘ್ರಾಣವೆಂದು ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯ
ಂಗಳೈದು। ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತ ಅಹಂಕಾರವೆಂದು ಕರಣಚತುಷ್ಟಯ ನಾಲ್ಕು ಜೀವನೊಬ್ಬನು ಅಂತು ಆತ್ಮತತ್ವ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು। ವಿದ್ಯಾತತ್ವ ಹತ್ತು ತೆಱನು।

ಆದೆಂತೆಂದಡೆ। ಶಾಂತಾತಿತೆ ಶಾಂತಿ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಕಲಾಶಕ್ತಿಯಯ್ದು। ಶಿವಸಾದಾಖ್ಯ ಅಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ ಮೂರ್ತಿಸಾದಾಖ್ಯ ಕರ್ತೃಸಾದಾಖ್ಯ ಕರ್ಮಸಾದಾಖ್ಯವೆಂದು ಶಿವಾದಿಯಾದ ಸಾದಾಖ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳಯ್ದು ಅಂತು ವಿದ್ಯಾ
ತತ್ತ್ವಪಾಮತೆಱನು। ದ್ವಿತೀಯ ತತ್ತ್ವವು ಪತ್ತೈದು ತೆಱನು। ಯಿವೆಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವಂಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ತತ್ತ್ವಲಾಗಿ ಶಿವತತ್ತ್ವವಾಂದು। ಅಂತು ತತ್ತ್ವವು ಮೂವತ್ತಾಱು। ಅಂತು ಆತ್ಮತತ್ತ್ವ ವಿದ್ಯಾತತ್ತ್ವ ಶಿವತತ್ತ್ವವೆಂಬ ತ್ರಿತತ್ತ್ವ ಮೂವತ್ತಾಱು ತೆರನುರೂಪತತ್ತ್ವ
ಂಗಳ ತ್ರಿಯೆ ತತ್ತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಕಮ ಶೋಧಿಸಲಾಯಿತ್ತು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ। ತತ್ಪದ ತ್ವಂಪದ ಅಸಿಪದವೆಂದು ಮೂಱು ತೆಱನು। ತತ್ಪದವೆಂದು ತೂರ್ಯ್ಯನಾಮದ ಶಿವತತ್ತ್ವವು। ತ್ವಂಪದವೆಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿಯುತೆಱನಾಗುತಂವಿ
೧೩೧ ದಂತ ಆತ್ಮತತ್ತ್ವವು। ಅಸಿಪದವೆಂದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅನಾಗುತ್ತಂ ವಿದ್ವಂತ ವಿದ್ಯಾತತ್ತ್ವವು। ತತ್ಪದವೆ ಲಿಂಗ। ತ್ವಂಪದವೆ ಅಂಗ। ಅಸಿಪದವೆ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಬಂಧ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪದವನೊಳಕೊಂಡು ನಿಂದುದೆ ಪರತತ್ತ್ವವಯ್ಯಾ ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೦೩|| ತನು ಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಕಕಾರವುಂಟೆ। ಮನಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಮಾಯೆಯುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ ಭಾವಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಭ್ರಮೆಯುಂಟೆ ಕಾಯಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಕಳವಳವೃತ್ತಿಯುಂ ದಾ
ಜೀವಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಕರ್ಮಾದಿವುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಪ್ರಳಯವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೦೪|| ಶಿವಭಾವದಿಂದ ಆತ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಶಿವತಾನೆಂಬುಭಯವನಲಂಕ
ರಿಸಿದನಾಗಿ ಆತ್ಮಂಗೆ ಭಾವವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು। ಆತ್ಮನು ಆಕಾಶವ ಬಂದು ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು। ಆತ್ಮನು ವಾಯುವ ಬಂದು ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿ ಮನವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು। ಆತ್ಮನು ಅಗ್ನಿಯ ಬಂದು ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಅ
ಹಂಕಾರವೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು। ಆತ್ಮನು ಅಪ್ಪುವ ಬಂದು ಬೆರಸಿದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು। ಆತ್ಮನು ಪೃಥ್ವಿಯ ಬಂದು ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಪುಟ್ಟಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಚಿತ್ತ ವಾಚಾರಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಪ್ಪುದು। ಬುದ್ಧಿ ಗುರುಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ
ಪ್ಪುದು। ಅಹಂಕಾರ ಶಿವಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಪ್ಪುದು। ಮನಸ್ಸು ಜಂಗಮಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಪ್ಪುದು। ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಪ್ಪುದು। ಭಾವ ಮಹಾಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಈ ಭೇದವನರಿದು ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಬಲ್ಲರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಶ
ರಣರು ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಗಳಯ್ಯಾ। ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಬಸವಪ್ರಭು ಚೆನ್ನಬಸವಣ್ಣ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿರಳಿ ಪ್ರೈಪ್ರೈಶ್ವರ ಬಂಟರ ಬಂಟನಾಗಿರಿಸಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೦೫|| ಪಂಚಭೂತಿಕ
ತತ್ತ್ವಂಗಳೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾಳಿಗೆ। ತನುತ್ರಯಂಗಳೆಂಬ ಅಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟಗುಣತ್ರಯಂಗಳೆಂಬ ಘೋರಾರಣ್ಯನೋಡಾ। ಜಾಗ್ರತ್ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಗಳೆಂಬ ತಾಹುಗಳು ಆಗು ಹೋಗು ಬಾಗಿಗಳೆಂಬ ಕುಳಿತವರು ನೋಡಾ।
ಪ್ರಕೃತಿತ್ರಯಂಗಳೆಂಬ ಮೃಗಮಲತ್ರಯಂಗಳೆಂಬ ಮೆಹಮೆದು ವಿಷಯಂಗಳೆಂಬ ಜಂಬುಕ ಕುಡಿದು ಪರಿಣಾಮಿಸುತ್ತಿದೆನೋಡಾ। ಜೀವನೆಂಬ ಶಾಡಬೆಡನು ತೊಹಿಸೊಳಗಣ ಮೃಗದ ಬೆಂಪೆಗೆ ಹೋದರೆ ತೊಹಿಸೊಳಗಣಾತ
ಳವಾರ ಹಿಡಿದಾಯಿದುದ ಕಂಡು ಬೆಲಗಾಡೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ ||೧೦೬|| ಮೂಱೂರ ಹೊಲಿಗೆಯ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಾ ಆಱು ಮೂಡಲು ಆಱೂರಾಳ ಗಾಡು ವಪಕ್ಷಿ ಅಯಿವತ್ತೆರಡು ಮೂತ್ರತ್ರಿಂಗ

ಶಪತ್ತುತಯುಳಿತುತ್ತಿರಲಾಗಿ ದುಮಪಾಘನವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಅಂಬತ್ತು ಬಾಗಿ ಬಾಳಗೆ ಹಾಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಲಾಂಭತ್ತು ಬಾಲ ಮುಚ್ಚಿ ಅಯಿವತ್ತೆರಡು ವೃಕ್ಷಂಗಳ ತುಲು ಹಾಸದಗಿಸಿ ಎಕತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೆದ
ಳಿ ಸ್ವಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲಿಸಿ। ಆ ಊರಿಲಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಳಯವ ತಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೭॥ ಪಂಜರ ಕೃತ್ಯದೊಳಗೆ ಚಂದ್ರಮ ಸುದಯ ನೋಡಾ। ಚಂದ್ರಮನ ಬಾಡಲು ನೋ
ಡದು ರವಿ ಮೂಡಲು ಪಂಜರ ಸತ್ತಿತ್ತು ಧಾತ್ರಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತ್ತು ಚಿತ್ತ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಾಂದಾಗಿ ಚಿದಾತ್ಮಲಿಂಗವಾದೆನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೮॥ ಕನಸಿನ ಕಾಮಿನಿ ಯರರೂಪು ಮನಬಗಿರಮೃವಾಗಿ ತಾಯಿ ವದು
ದು ಮನನಿನ ಭೂಯು ಕಾಣಿಕೋ ಮನಬಿನ ಮಾಯು ವನಲಿಯಲು ಕನಬಿನ ಕಾಮಿನಿಯರರೂಪು ಮನಬಿಲಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಆದ್ಯಾಂತ ಭ್ರಮೆಗಳನಳಿದಾತನಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥
೧೦೯॥ ಕ್ಷನ ಬಿಡಿ ಬಂದು ನೆರವೆತ್ತಿಯರು ಮನಬಿನ ಮೂಯ್ಯ ಕಾಣಿಬಾ। ಮನಬಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾವನಿಲಿಸಲು ಕನಸಿಲಿ ಬಂದು ನೆರವೆತ್ತಿಯರು ಮನಸಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಮನವನಳಿದಾತನೆ ಮಹಾದೇವನು ತಾನೆ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವ
ರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧೦॥ ನೆಲವಿಲ್ಲದ ಬಯಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಪ್ಪಗಲ ಬಿಜ ನೋಡಾ। ಅದರ ಅಂಕುರ ಮೂರು ಫಲ ವಿಪ್ಪತ್ತೈದು ನೋಡಾ। ಪ್ರಥಮಾಂಕುರ ಶಿವ, ದ್ವಿತಿಯಾಂಕುರ ಸದಾಶಿವ, ಮೂಜನೆಯಂಕುರ ಮಹೇಶ್ವರ। ಫಲ ವಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಪಂ
ಚವಿಂಶತಿ ವಿಲಾಸ ಪ್ರಹ ನೋಡಾ। ಫಲ ವಿಪ್ಪತ್ತೈದ ಅಂಕುರ ಮೂಲ ನೊತಕೊಂಡು ನಿಂದನಿ ವೃಕ್ಷವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧೧॥ ದೆಹದ ದೆಗುಲ ಕಾಶಿಕಂಬ
ರಸ್ಪಿ ಶಿಖರ ನೋಡಾ। ಹೃದಯ ಕಮಲ ಕನ್ನಿಕಾ ಬಾಸಲೆ ಸಿಂಹಾಸನ। ಮಹಾಘನ ಪರತತ್ವವೆಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮೂರ್ತಿಗೌರಿಪ ಪುರವಸ್ಥೆ[illegible] ತಜಲದಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಐದು ಮಹಾದಳ ಪದ್ಮಪುಷ್ಪದಿಂದ ಪೂ
ಜಿಸಿ ಪರಮ ಪರಿಣಾಮವೆಂಬ ನೈವೆದ್ಯವ ಗಡಣಿಸಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಸಂಬಂಧ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧೨॥ ಕಾಯವೆಂಬ ಕೆರೆಗೆ ತಮನುವೆಂಬ ಯೆರಿ ಮನ
ವೆಂಬ ಕಕ್ಷಿಯ ಕಟ್ಟಿದು ಧೃವೆಂಬ ತೂಬ ನಿಕ್ಕಬೆಕಯ್ಯಾ। ಆನಂದವೆಂಬ ಜಲವ ತುಂಬಿ ಸ್ಥಾನ ಖಾವವೆಂಬ ಸಾಪಾನವ ಹೂಡಬೆಕಯ್ಯಾ। ಆ ಕೆರೆಯ ಯೆಡಿಯ ಮೆರೆ ಆಚಾರವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಅಯಿವೆಂಬ ಹೂತ್ತಲದೃತವೆ
ಂಬ ಹಸ್ತದಿಂದ ಕೊಯಿದು ಅನುಪಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲರೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚಕರೆಂಬೆ। ಈ ಭೇದವನರಿಯದೆ ಹುಸಿಯನೆ ಪೂಜಿ ಬಿಗಸ [illegible] ಗಾದ ಬಸು [illegible] ಲಿಂಗಪೂಜಕರೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ
॥ ೧೧೩॥ ಹೃದಯ ಮುಖದ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಅಧೋಮುಖ ಕಮಲ ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾಗಿ ಕುಡುಕಮಲಾಂಬುಜಂಗಳು ಉದಯವಾಗಿ ಆ ಐಕಮಲದ ಯಸಳು ಅಯಿವತ್ತಾಗಿ ಯೆಸಯುತ್ತಿದಾವೆ ನೋಡಾ। ಅಂಬುಜ ಕಮಲ ಆ ಐದರಿಂದ ಸ್ವಯಂಭು
ವ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧೪॥ ಆ ತ್ತಾರೆಯಿದ್ದ ಹೂಪತ್ರೆಯ ಕೊಂಬ ತಂದು ತಾಬ ತುಪ ಚಾರವ ಮಾಡುವದೆಲ್ಲಾ ಬಯಲು ಯಾವದ ಬಳಿಕೆ ನೋಡಾ। ಅಳಲದೆ
ಬಳಲದೆ ಲಯಸಿಂಬದ [illegible] ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನ ಕಳೆಯ ಕಮಲವ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲ ಶರಣಂಗೆ ಬೆಳೆಗಾಗಿ ಯಿದ್ದು ಪೂಜಿಸಿನೆಂಬ ಕಳವಳವೆಂದೆನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೧೫॥

ಕೆಸರಿಲ್ಲದ ಹೂವಿನ ಮಲ್ಲಿಯೆಸಳಿಲ್ಲದ ಬಯಕೆ ಕೊಳ್ವರ್ಣದ ತಾವರೆ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಪಾವನ ತಾವರೆಯಿಂದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ಶರಣನೆ ಶಿವನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೧೬॥ ಪ್ರಾಣದೆಯ ಮಧ್ಯದ ತೊಂಡುಸದಮಲ
ದುಬದಯವ ಕಂಡೆ। ಅದಕ್ಕೆ ಮದಯು ಇಲ್ಲ ಮಧ್ಯಸ್ಥಲ ಇಲ್ಲ ಅಸ್ತಮಯ ಇಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಆ ಸದಮಲ ಬೆಸಳಿನಿಂದ ಯಾತ್ರೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿಗೆ ಹೌ ಅಪಚಾರವೆಂಬ ಬಣ್ಣ ಯಾವದ ಬಳಿಸೆಯೆಂದೆನು ಹೇಳಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೆ
ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೧೭॥ ಶಂಗಳ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ಚಂಗಕಲೆ ನಿಲಕಂಡೆ। ಚಂದನಾನಿ ನಿಲಕಮಲ ಪತ್ರ ಯಿದು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಶರಣಂಗೆ ಸಂಸಾರಸಂಗದ ಹಾದಿಗೆ ಯೆಂದೆನು ಹೇಳಾ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಗಿಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
॥೧೧೮॥ ಹರಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಂಡೆ। ಕರಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಮಲವಶು ಯಿದು ಕಾಮಾರಿಯ ಚರಣವನರ್ಚಿಸಬಲ್ಲ ನಿಪ್ಪಿಮಂಗೆ ನಾಮ ಬಿಮೆಗಳುಂಟೆ ಯೆನು। ಕಾಲ ಕಲ್ಪಿತವೆಂದೆನು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಯಾವದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡು

ಹೇತಮೂಯೆ
ಬೀಜಸಾಗಾ
೧೨೭

ವ ಶರಣಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ॥೧೧೯॥ ಉದಯದ ಪೂಜೆಯುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಬೀಜ। ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೂಜೆ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬೀಜ। ಅಸ್ತಮಯದ ಪೂಜೆ ಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ಬೀಜ। ಈ ಉದಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಸ್ತಮಯವ
ಕಳದು ಸದಾಸಂನಹಿತನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳ ಬಿಡಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಪೂಜೆ ಕಾಣಾ ಆ ಪೂಜೆನಿಂ ಮಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨೦॥ ಉದಯಮುಖದ
ಜ್ಯೋತಿ ಶರೀರತ್ರಯವನುಂಗಿತ್ತು। ಮಧ್ಯಾಹ್ನಮುಖದ ಜ್ಯೋತಿ ಮನತ್ರಯಂಗಳನುಂಗಿತ್ತು। ಅಸ್ತಮಯಮುಖದ ಜ್ಯೋತಿ ಅಹಂಕಾರತ್ರಯಂಗಳನುಂಗಿತ್ತು। ಈ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ಜ್ಯೋತಿಯ ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ನುಂ
ಶರಣಾ ಗಿತ್ತು। ಅಖಂಡಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ಅವಿರಳ ಬ್ರಹ್ಮವನೆಯಿದೆ ನುಂಗಿ ಅಳಿಯೆ ಅಡಗಿತ್ತು। ಅಡಗಿದ ಠಾವ ತಾನಡಗಿದಾತನೆ ಶಿವಯೋಗಿ ಕಾಣಾ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨೧॥ ಶ್ರೀ॥ ಶರಣಾ ನಬಿ
ನಬಿಕ್ಕೈ॥ ಕ್ಕೈ॥ ನೋಟವಾಗದ ಮುನ್ನ ಬೇಟವಾಯಿತ್ತು। ಬೇಟವಾಗದ ಮುನ್ನ ಕೂಟವಾಯಿತ್ತು। ಕೂಟವಾಗದ ಮುನ್ನ ಬಸುರಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಬೆಸನೆ ತಾಯಿ ಬದಮುನ್ನ ಬೆಸನಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಬೆಸನಾದ ಶಿಶು ಬಿದ್ದು ತಂದೆಯ ನಪ್ಪಲು ಪುಶಪ
ತಿ ಬಿಕ್ಕಲಾದುದು ಹಾ ಜಗಲಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨೨॥ ವಾರಣಾದ ತಲೆಯ ನೋಡದು ಮತ್ತುಂಗರಾಸಿಯೆಂಬ ಪರ್ವಾಂಗನಲಿದ ಯವಾದಹು ನೋಡಾ। ಸರ್ವಾಂಗನೆಯ ಬಸುರಿಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮ
ಲ ಜ್ಯೋತಿ। ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಮನಂತ ಬ್ರಹ್ಮವನೆ ಇದನುಂಗಿ ತುಗುಳಲಾಲುಬೆ ಅಲ್ಲಿಂಯಿಸತಿತ್ತು ನೋಡಾ। ತಾ ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಯಿಂನೆತ್ತ ಳತ ತ್ರಾತತ್ವ ವಿಚಾರ ಹೇಳಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨೩॥ ಕಂಗಳ ನೋಟ ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗ
ಹಾದಿಯದಜ್ಞಾನ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಲಿಂಗಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ನೆಡಪಕಾಲುಕೆಟ್ಟು ಬಾಡಿಪಕ್ಕೆಯ್ಯುಕತ್ತಲೆ ಹಯಿದು ಬೆಳಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ನೆನವಮನದ ಕತ್ತಲೆಹಯಿದು ಬೆಳಗಾಯಿತಯ್ಯಾ। ನೋಡುವ ಕಂಗಳ ಕತ್ತಲೆಹಯಿದು
ಬೆಳಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಬೆಳಗಿನ ಮೇಲು ಬೆಳಗಾಗಿ ಬೆಳಗು ಸಮರಸವಾಗಿ ಯಿಂದು ಇಂದು ಎಚೂಡಿದಂತೆ ಶರೀರವಿಯ ಬೆಲಬದಂತೆ ಮಿಂಚು ಮಿಂಚನುಗೂಡಿದಂತೆ ಶಿವಯದ ಸಂಚವನಳಿದು ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಯಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೨೪॥

ನಾನೆಂಬುದು ಅಹಂಕಾರ ನೀನೆಂಬುದು ಮಾಯೆ ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಉಭಯವನಳಿದರೆ ನಾನೆಂಬವನು ನೀನೆಂಬವನು ನೀನೆಯಯ್ಯಾ। ಉಭಯವಳಿದರಳಿದ ವಿಶ್ರಯದಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೨೫॥ ನಾನು ನೀನೆಂಬ ಉಭಯತೆ ಸುಗುಣನಾ
ಯಾಗಿ ಅಬು ಹುಮ ಅಹೆಂಬ ಉಭಯದ ಮಹಾ ಹುಲಿ ಇತ್ತಯ್ಯಾ। ಮಹಾ ಹುಲಿಯಿತ್ತಾಗಿ ಮಹಾದಯ ಹೀನ ಆಚರಣೆ ಕಳೆಗೊಂಡಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಮಹಾದಯ ಹೀನ ಆಚರಣೆ ಕಳೆಗೊಂಡಿತ್ತಾಗಿ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಬೆಳಗು ದೊರಕೊಂಡಿತಯ್ಯಾ ಮ
ಹಾಲಿಂಗದ ಬೆಳಗು ದೊರಕೊಂಡಿತ್ತಾಗಿ ಮಂಗಳಮಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಪರಿಣಾಮ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತಯ್ಯಾ॥ ೧೨೬॥ ಅಂಗಗುಣವಳಿದು ಲಿಂಗಗುಣ ಉಳಿಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅವಯವ ಪಿತ್ತಯ್ಯಾ ಪರಮ ಅನುಪಮ ಪಕ್ಕೆ
ಸುಖ ಲಿಂಗಾಂಗವೆಂಬ ಎರಡನ ಐಕ್ಯವೆನಯ್ಯಾ। ಶುದ್ಧ ಸುಜ್ಞಾನ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಕಾಶನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಎರಡನ ಐಕ್ಯವೆನಯ್ಯಾ। ಎರಡೆರಡೆಂದು ಉಭಯಭಾವ ನೆಕ್ಕಿಸುದಿವರಯ್ಯಾ ಜಗ। ಈ ಎರಡು ಒಂದಾಯಿತ್ತಾಗಿ
ಲೋಕಚಾತುರ್ಯ ಲೋಕ ವಿವಹಾರಣೆ ಲೋಕಭ್ರಾಂತಿಯ ಮಹದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ। ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬೆಲಗಾದೆನಯ್ಯಾ॥ ೧೨೭॥ ಲೋಕಗೆಂದೆನು ಹಾಲಿಗೆಂದೆನು ಅಹು ಹೊಂದೆನು ಅಮರ
ಹೊಂದೆನು ತಾನೆಂದೆನು ಇದಿರೆಂದೆನು ಬಳ್ಳಿಯ ಬಯಲಪ್ರಮೆ ಗೊತ್ತಾಗಾಯಿತ್ತಲ್ಲಾ ಯಾಲೋಕ। ಲೋಕಗೂ ತಾನೆ ಹಾಲಿಗೂ ತಾನೆ ಅಹುದು ತಾನೆ ಮಹಾ ತಾನೆ ತಿಳಿ ಲೋಕದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಾತ್ಪರ ತಾನೆ ನೊ
ಡೊಹ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೨೮ ॥ ಆದಿಯೊಳಗೆ ಆಧಾರವಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಆಧಾರದೊಳಗೆ ಆದಿಯಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಆದಿ ಆಧಾರವನುಂಗಿ ಆಧಾರ ಆದಿಯನುಂಗಲು ಸಾಧ್ಯಸಾಧ
ಕ ಹೂಜ್ಯ ಪೂಜಕ ದಿವದಿ ಹೊಕನೆಂಬವರಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಎರಡಳಿದ ನಿರಾಳನೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೨೯॥ ಶಿವ ಜೀವದನೆಯ ಮಸ್ತಕವ ನೋಡದು ಅಸಮಾಕ್ಷನು ದಿಯಹಾದನು ನೋ
ಡಿಕೆ। ಅಸಮಾಕ್ಷನು ದಯಕ್ಕೆ ರವಿ ಶಶಿ ಶಿಖಿಲೊಂದಾಗಿ ಅಸಮಾಕ್ಷನನೆ ಅದು ಸತಿಪತಿಭಾವ ಸತ್ತಿತ್ತು। ಪರವಸ್ತುವೆಂದು ಬೆಳಗುಂಟೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೩೦॥
ನಾದ ಗುರುಮುಖವೆಂದೆಂಬರು। ಬಿಂದು ಲಿಂಗಮುಖವೆಂದೆಂಬರು। ಕಳೆ ಜಂಗಮಮುಖವೆಂದೆಂಬರು। ನಾದವೆಳ್ಳಿಯದು ಜೀವವಿಲ್ಲದವಂಗೆ। ಬಿಂದುವೆಳ್ಳಿಯದು ಕಾಯವಿಲ್ಲದವಂಗೆ। ಕಳೆಯೆತ್ತಿಯದು ದೂರ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವಂಗೆ।
ನಾದ ಗುರುವೆಂದೆಂದೆನೆ। ಬಿಂದು ಲಿಂಗವೆಂದೆಂದೆನೆ। ಕಳೆ ಜಂಗಮವೆಂದೆಂದೆನೆ। ನಾನು ಶೂನ್ಯ ನಕ್ಷರ ನಿನಲ್ಲದೆ ನಾನೆಂಬುದು ಅಳಿದ ಬಳಿಕ ನಾನಿಲ್ಲ ನೀನಿಲ್ಲ ಸ್ಥಲಯವಿಲ್ಲ ಪರವಿಲ್ಲ ನಾದಬಿಂದುಕಳಾತೀತ ನಾದತಾದಿ ಕ ಯಂ ಮು ತಾನಾ
ದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ ತನಗನ್ಯವಾಗಿಯುಂ ನೆನಹ ಹೆಳವಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೩೧॥ ಬಾರಿ ಬಳಿದು ಹಾರಿ ಶಿಳಿಯಾದಂತೆ। ಬಾರಿ ಶಿಳಿ ಶಿಶರಗಿತು ದಕವಾದಂತೆ ನಿಂನ ಒಳಿನೋದಕ್ಕೆ ನಿನೆ ಶರಣಾದೆ। ನಿಂ
ನ ಲಿ ನೋದಕ್ಕೆ ನಿನೆ ಲಿಂಗವಾದೆ। ನಿಂನ ಒಳಿ ನೋದನಂದಕ್ಕೆ ಶರಣಾ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಉಭಯವಳಿದು ನಿರಾಳ ನಿರ್ವಯಲಾಗಿ ನಿಃಶಬ್ದಮಯವಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೩೨॥ ನಾನೊಬ್ಬ

ಸೊಂಟುಯಿಂಬವಂಗೆ ಒಸಾಕ್ಷಿ ನೊಂತಾಗಿ ತಾಯಿ ವೆನಾನು ನಿನೆಂಬುದುಂ ತೋರ್ದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ತುಂತಾಯಿತು। ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ಸಮುಂ ತೋರ್ಪಲ್ಲಿಯೆ ನಾನಾ ವಿಧದ ಪ್ರಪಂಚಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಮಾಯೆ ಕವೆಂಬುದು ಹಿಂಗಲ್ದ ದೆಯುಂನು ಹೊಂಗಿ ಹುದು ಹೊರ್ದಾನಾ
ನಿನೆಂಬುದೆಯು ಮಸತ್ತರೆ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ವಲತಿತ್ತು। ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ತಾಯಿ ವಮಾಯೆ ಕವಳಿಯಿತ್ತು। ಮಾಯೆ ಕವಳಿಯಿತ್ತಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯನಾದೆಸು ಕಾಣೋ। ನಿಷ್ಠೆಯನಾದ ನಿಜಶರಣಂಗೆ ಕಾಯವಿಲ್ಲಿಯದು ಮಾಯೆವಿಲ್ಲಿಯದು ಮನವಿಲ್ಲಿಯದು ನೆನ
ಹೊಲ್ಲಿಯದು ಅಬು ಹೊಲ್ಲಿಯದು ಹೆರು ಹೊಲ್ಲಿದು ತಾನಪ್ಪ ಭಾರ ಸರ್ವ ನಷ್ಟಂಗೊಹಸಗಂಪ್ಪವಾಗಿ ಯಿಂನೆನು ಪ್ರಪಂಚವನು ಹೊರವಿಲ್ಲಿಯದ ಪ್ರಪಂಚಂ ತಂನಪ್ಪವೆಂದುದಾಗಿ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವ ಪ್ರಮವೆಂಬ ಲಿಂಗವು ನಿರಾಳವಾ
ಗಿ। ಒಂನೆಸು ಒಯೆಂಬ ನುಡಿಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದ ನೆಲೆ ॥೨೩॥ ಒಯೆನಾಯೆನು ಯಿಲ್ಲದಾವಿನಲ್ಲಿ ನಾನಿನೆಂಬುದು ಯಿದೆಸು ಕಾರಣವು। ಯಿದು ನಿಂನ ಬಿನೊದಾರ್ಥ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಮಾನವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು ನೋಡಾ। ತಾಹುಪ್ಪದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂಲು ಲೋಕಹು
ಬ್ರತ್ತು। ತಾನರಿದಲ್ಲಿಯೆ ಮಾಯೆ ತಾಕವಳಿಯಿತ್ತು। ನಾನಿನೆಂಬುದಳಿದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂನರಿತೆ ನಿಂದುಪ್ಪಯಂಬು ವಾಯಿತ್ತು। ಪ್ಪಯಂಬು ವಳಿದು ಶೂಂನ್ಯವಾಯಿತ್ತು। ಮೂಲ ವಸ್ತುವೆಂದು ಬೆಯುಂಪೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೆ
೨೩೨ ಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೩೮॥ ಸೂತ್ರ ಯಿಂತು ಆನೆಂದ ಸಕೀಂಯನಾಚರಿಸಿದ ಶರಣನು ಶರಣಾಲಿಂಗವೆಂಬೆರಡು ಯುವಳಿದು ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಯೆ ಕರಸಮಯವಾದನಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಶ್ಶಬ್ದಸ್ಥಲವಾದುದು॥ ನಿಶ್ಶಬ್ದಸ್ಥಲ॥
ವಚನ॥ ಪ್ಪತ್ತು ಓಂಕಾರಂ ನಿಸಾಕಮೋಹ ಜರೆ ಮರಣವೆಂಬ ಷಡೂರ್ಮೆಗಳು ಯಿಲ್ಲದೆಪ್ಪನು। ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭ ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರವೆಂಬ ಷಡುವರ್ಗಂಗಳು ಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುತಿಪ್ಪನು। ನಾಹಂ ಕೋಹಂ ಸೋಹಂ ಮೆಂಬ ಭಾವರಹಿತ
ನಾಗಿಪ್ಪನು। ಅಪ್ಪಳಿ ದಾಟ್ಟನೆ ಪುರ ಪುಚಾರರಹಿತನಾಗಿಪ್ಪನು। ಕರ್ಪೂರ ಅಗ್ನಿಸಂಯೋಗವಾಗಿ ಕರ್ಪೂರದ ಗುಣವಳಿದು ಅಗ್ನಿಯಾದಂತೆ ಲಿಂಗವನೆನನೆನ ದು ಲಿಂಗವೆ ತಾನಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ನಿಶ್ಶಬ್ದಸ್ಥಲವಿದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧॥ ಆತ್ಮನೆ ಅಂಗವಾದಬಳಿಕ್ಕನಲ್ಲಿ। ಪಕ್ಕಮಾಹೇಶ್ವರಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣನಪ್ಪ ಅಂಗಪಂಚಕ ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ ಕ್ಕಲಿಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಾಗಿ। ಆ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಆಚಾರಲಿಂ
ಗಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗಪಂಚಕವು ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ। ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ಆತ್ಮಯವಾಗಿ ಯಿಂತಿ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿಬೆಯಿಲ್ಲದಿರಬಲ್ಲರೆ ನಿಶ್ಶಬ್ದನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು
ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨॥ ಹಾಲುತಪ್ಪಿಗೆಗಳು ಯಿರ್ಪುದಾಗಿಪ್ಪುದಕೆಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಸುಕ್ಕರಿಗೆ ಸಬುದ್ಧಯೆದ್ದರೆ ಮಾಟುದ್ದ ಹಾಲು ಹಾಗಲ್ಲ ಯುಗೆ ಸಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಮತ್ತೆ ಅದೆನೆಂದರೆ ಅದೆ ನೋಡಾ। ತಂನರಿವದರೆ ತಾನು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮನೋಡಾ
ತಂನಪರಿಬಿಪುರಿ ತಪಿಸ್ನಯುಬಾಗಿದೆ ನೋಡಾ। ಮೂಲ ಆಯು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಹಾಲು ಬುವದಯ್ಯಾ। ಸರ್ವ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪುಪ್ಪೆ ಹುಲ್ಲೆ ಸೂದುಕ ಬಾಗಿಲೆಲ್ಲವು ತಂನ ಹಾದಿಯಲ್ಲವೆಂದುಯಿಯದು ನೋಡಾ। ತಂನ ಹಾದಿಯ ನಲಿದು ತಂನಾಗಿ
ನಡದಾದಬಳ್ಳರೆ ತಿರುಗಿ ಪರ್ವತವ ಹಾರಂತೆಯೈದಿ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳೆ ಬೆಳಸಿ ತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೩॥ ಹಾಲ ಹಾದಿದ ಬೆಳು ತಾನೆದ್ದು ಹಾಲು ಮೂಜಗವೆಲ್ಲಾ ಬೆನೆ ಹತ್ತಿ ಬೆಳುತ್ತಿ
ದೆ ಬೆಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಕ್ಷ್ಯ ಹಲಿಯಲು ಬೆನೆ ಲೂಬುದು ಬೆನೆಮಾದು ತಾನು ತಾನಾದುದ ನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೪॥ ಶರಿಯ ಮಹಾಸನಿಗಾಂದು ಅರಿದು ತವೆ ಹುಟ್ಟಿದರೆ

ಯಾಕಾಶದ ನಾಲ್ಕು ಗೊಂಡಿತಯ್ಯಾ। ಅಱುದ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರಿ ಹುಟ್ಟಿತಾಗಿ ಶಿರ ಬೆಂದು ಕರಿ ಉಮಮ ಬಿಸನಳಿದು ಧರೆಯಾಕಾಶದ ಬೆರಸಿ ಚಿದಾಕಾಶದ ಮಯ ವಾಯು ತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೮॥
ಟುಂಡ ಬಳ್ಳಿ ಹುಟ್ಟಿದ ತಲೆಕೆಂಡ ವೆಕ್ಕಿಕ್ಕಿರ ಹರಿದಾಡುತದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಮುಂಡ ಬೆಂದು ತಲೆ ಮರಿದು ಕೆಂಡ ಕೆದರವಾಗಿ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಕೆಪರ ತಾನಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೯॥ ಹಕ್ಕೆ
ಯನುಂಗಿದ ಹಕ್ಕೆಯ ನೆಲದ ನಕ್ಷತ್ರದುದಯದಂತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಹಕ್ಕೆಯ ಹರಿದು ಪಕ್ಕೆ ಹರಿಯದ ಮುಂ ನ ಜಲಂಧರ ರಾಕ್ಷಸನ ಸಾಕ್ಷಿ ಮುಖದು ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ತಾನು ತಾನಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವನೆನೆಂದು ಪ ಬಿಸುಟೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇ
ಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೬॥ ಹಾವು ವನಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಳಿಯದ ನಾಯಿ ಹಿಡಿದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ನಾಯ ಹಿಡಿದಿಪ್ಪ ನಾಕಿತಿಯ ನಾಗರ ಕಾಟ್ಟಿವಾಗಿ ಕಾದುತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ನಾಗರಿಗೆ ಮದವೇರಿ ಬಂದ ಅಯ್ಯಗಳು ನಾಕಿತಿಯ ನಟ್ಟನಡುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲು
ಕಿದರು। ಕರತಾಗರ ನಾಟಾಯ್ಯರೆಂತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೮॥ ಏರು ಷಡಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಂ ತಾಮ ಕಾಯ ರತ್ನವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಅದು ಅನಂತಕೊಟಿ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯರ ಬೆಳಗು
ನೋಡಾ। ಅತಿ ಶಯದ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗಿನೊಳು ತ ನಂದ ಸುಖ ದಾಕ ನಾಡಾದುತಿ ರ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೯॥ ಅಂಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಾಡುವ ಕಪಿಯ ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯ ಬಿಡಿಮುತ್ತ
ತಾಗಲು ಶಂಗಿ ತರಾದು ಹಾರಿ ಪ್ರಮ್ಮರೆಲ್ಲರು ಅಂ ಗದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಬಿಡು ಮಾ ಪ್ಪು ಮುಂ ಜಾಯಲು। ಮಂಗಳ ಮಂಯ ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾ ಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೦॥ ಕಾ
ಲ ಬೆಟ್ಟು ನಶಿರ ಬನೋಡದು ಜ್ಞಾತಾ ಮು ಖಗ ಣೆ ಶ್ವ ನು ದೆಂಯ ವಾಗಲು। ಕಾಲ ಕಾಮ ಉಯ ಮಾಬಿಗ ಳ ಮರ್ದಿಸಿ ಲಿಂಗಳಿತೆ ಉಂದ ಹಾಲಾಡುತಿದಾ ನೆ ನೋಡಾ। ಆ ಜ್ಞಾತಾ ಮುಖಗಣೇಶ್ವರನ ಮರಿ ಲಿಂಗವ ಉಬಿ ಮಂಗಿ
ದ ಕಂಡು ನಾನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾ ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೧॥ ಆದಿ ಅಂಗನೆಯ ಮಧುರದ ಹಾಂದು ಅಪ್ಪೂರ್ಣತದ ಕಿಚ್ಚು ಹುಟ್ಟಿ ಮೂಱು ಹಂಸಿಯನುಂಗಿಯು ಪ್ಪುರವನು ಸ್ತು ಆರೂಢ
ಪದದಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಅದ್ವೈಯ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಂಬೆನೆಂದು ಪ ಮಿಸು ವೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೨॥ ಪವನನ ಬೆರಸಿದ ಪ್ರಾಣನ ನಿಲವು ಹಾಗೆಸುತ್ತಿದ ಮರಿಯಂತಿದೆ ನೋಡಾ। ಹಾಗಿಯ
ಕಳದು ಚಿದಾಗ್ನಿಯ ಬಗೆ ಜಗಾಗ್ನಿ ಪಲ್ಲಯೆ ಜಗದಾಡೆಂಯ ತಾನು ತಾನಲ್ಲದೆ ಬೆ ಅಲ್ಲನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗು ರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೩॥ ಕಾಯ ದಾಳಗ ಜೀವ ಹೊಂಗಿಪ್ಪುದೆಂದಡೆ ಲೋಹ ಗೊಂದು ಬೆಳಗು ವ ಜ್ಯೋತಿಯಂತಿ
ಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಕಾಯ ವೆಳರ ಜೀವ ವಲಿಂಗ ವೆಂಬುದಾಯ ವನಾರೂ ತಿಳಿಯರಲ್ಲಾ। ಜೀವನ ಬೆಳಗು ಕಾಯವನುಂಗಲು। ಕಾಯ ನಿರವಯವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆನಿಂಮೊಳು ॥ ೧೪॥ ಶರಿದಾನವನ
ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮಱುಜವಣಾಯ ಹಂಗಿಪ್ಪುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಉಱು ಹಾರಿಬಂದು ಮುತ್ತ ಮುಱು ಜವಳಿ ಆ ರಿ ಗೂ ಕಾಣ ಬಾರದಯ್ಯಾ। ಉಱು ಹಿನ
ಬಾಯ ತಾ ದು ಮಱುಜವಣಾಯ ಹಂಗಾಸವಿಯ ಬತ್ತಾತಂಗಿ ... ನಮ ಮಹಾಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂ ... ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥ ೧೫॥

ಉರಾಶಗೆ ಆಯುಷ್ಯಂ ಟಪಟಕಂಡೆಸು। ಅಯುವತ್ತೆ ಅಡುಯುಸುಳಿಂದರಚಿಸುತ್ತಿಪ್ಪು ——— ದಯ್ಯಾ। ಯೆಸಳೆಸಪು ತಪ್ಪದೆ ಅಕ್ಷರಲಿಪಿಯನೆಕಂಡು ಅಕ್ಷರಲಿಪಿಯಹೆಸರಕಳುತಲಿಪಿಯನೆತಾದಡು ನಿ
ರ್ಭಿಕಲ್ಪನಿತ್ತೋತ್ಮಕನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಆಯುಷ್ಯಂಟಪವೆಳಿದು ಮೂಲಸ್ತೋಣವೆಯಕೆಡಿಸಿ ನಾವಿರೆಸತ್ತುಮಂಟಪವಹಾಗತಾಗಿನಾತು ತಪ್ಪುವದೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೭॥ ತಾಕ್ಕಮರದಮೆಲೊಂದು
ಹೂಳಿದ್ದುವಸ್ತುವಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಯೆಳುನೂರುಯೆಪ್ಪತ್ತುಮನೆಯಸತ್ತಾತಾನಾಗಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಸುವರ್ಣಸಂದುಗಳೊಳಗೆ ಅಳವಟ್ಟು ಬೆಳಗುವದು ನಕ್ಷತ್ರನಡುಮಧ್ಯದಕ್ಕಿನಂದಾದಿ ಉಗೆಸಂದದಬೆಳಗುಕುಂದದು ನೋಡಿರೆ। ಮೂರಾಱು
ನೆಳೆಗಳ ಮೀರಿಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಪ್ಪುದು ದಶನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ಯೆಸೆಯದು ಹುಸರಿಬಿಪ್ಪುತಿತತ್ರುದ್ದಪ್ರಕಾಶಯುವಾಯಿತ್ತೆಯ್ಯಾ। ಊರಗಿಲ್ಲ ಹೊಱಗಿಲ್ಲ ಯುದನಿಲ್ಲ ಬಳನಿಲ್ಲ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ ಅಡಿಯಿಲ್ಲ ಅಂತರವಿಲ್ಲ ಆಕಾಶವೆಂ
ಬುದು ಮುಂನ ಹಿಂದವಯ್ಯಾ। ಹಿಡಿದರೆ ಹಿಡುಹೊಲ್ಲ ಚರದರೆನು ಡಿಯಿಲ್ಲನೆಟಕೆ ನಿಯುಕದು ಯುದರಾಟ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೮॥ ದೂರ್ತಿಯದಳವ ಮೆಯಬಂದ ಹೊ
೨೩೪ ಅನಹೂರ್ತಿಯಕರೆಡಿತಾ ದರಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ ಕರಡಿಯು ಹಿಡಿದ ಬಿಡದನಕ್ಕೆಯ್ಯ ಕಾಡು ನಾಯಿಗಳು ನಾಡನೆಲ್ಲವ ಹಲುವಿತಿಮತಿಪ್ಪುಲು ಯುವ ಅಗಾಥವನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಯುವರಗಾಡದಗಮಕವ ಮುಱಿ
ದಾತನತ್ವದೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗು ರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೯॥ ಸತ್ತಾತಗುರು ಹೊತ್ತಾತಲಿಂಗವು ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡಾತ ಜಂಗಮ ವೆಂಬೆನಯ್ಯಾ। ಸತ್ತವನೊಬ್ಬ ಹೊತ್ತವನೊಬ್ಬ ಯೆತ್ತಿಕೊ
ಂಡವನೊಬ್ಬನೆಂಬಂನಕರಕತ್ತಲೆ ಹರಿಯದ ಯ್ಯಾ। ಅತ್ತವರಮುರರು ನಿತ್ಯವಾದುದು ಪ್ರಸಾದ। ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದುದು ಪಾದಜಲಯುದ ಅತ್ತವಬಲ್ಲರೆ ಸತ್ತಹೊಂಗಿರ ಬೆಕುಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗು
ರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೯॥ ಹಸುಸತ್ತುತಿ ಱಿದಿನಕಸೆರುಸತ್ತು ಮೂಱುದಿನ ಅಂದು ಬಿತ್ತಿದಬೆಳಸು ಯುಂದಫಲವಾದುದ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಫಳಕಪವನುಂಡುಂ ಡುಕುರವಸಪುರಿಕಾಯಿ ಯಾದೆನಯ್ಯಾ
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೦॥ ಚಿತ್ರದಾಳಗಣವಸ್ತುಮುತ್ತಿನಂತಿಪ್ಪುದಯ್ಯಾ। ಚಿತ್ತೆಚಿಪ್ಪುಮುತ್ತೆವಸ್ತುವೆಂಬ ಯಶುಕೆಯನಾರೂತಿಳಿ ——— ಯರಲ್ಲಾ।
ಚಿಪ್ಪುಳಿದು ಮುತ್ತಬೆರಸವಾಗಿ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತದವಾಯಿತೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೧॥ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾಳದತ್ತಿ ಹೊಱು ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ। ಕಾಕಾದಿಕಾಕದಾತು ಯೆಕೋಭರಿತಸೌಗಿಸ
ಪ್ರಸಾಕ್ಷಿಕನಾಗಿ ದಾನೆನೊಡಿರಯ್ಯಾ। ಅಕಾರಪಕ್ಷೆದು ಪೆಳಿದು ನಿರಾಕಾರಮುಯವಾಗಲು ಅಕಳತಾನುತಾನಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೨॥ ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಿನಿ
ಮುತ್ತಸರಗೆಯು ಮರದಕಂಡೆ। ಕತ್ತಲೆಹಾದು ಮನಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತತ್ವಮಸಿವಾಕ್ಯದಿಂದ ತತ್ವತ್ತತಾನಾಗಿ ತಾಸತ್ತಬಳಿಕ ಯುಂನೆತ್ತಳಯೋಗ ಹೇಳಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೩॥ ಮತಳಿವಿಯೆಂಬಹೊಂ

ಗೂಸಿ ನಳಿರದಲ್ಲಿ ಅಮೃತದ ಜಾನೆ ಸುರಿಯುತಿದೆ ನೋಡಾ। ಹಾಲ ಮಳೆಗರೆದು ಆಕೆಯ ಮೆಳೆಮೆಯಿದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಯಲು ಅಲೆಯುಳಿದು ಆಕಾಶದ ಪ್ರಾಣಿಗತು ಸತ್ತು ಚರಾಚರಂಗಳ ಬೀಜಾಸ ಚಿದಾನಂದಲಿ ವೈಶ್ವನಾದೆನು ಕಾ
ಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೪॥ ಅತ್ರಿಶಿಖಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅಮೃತತತ್ತ್ವಯೆಂಬ ಅಂಗನೆಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಾಖ್ಯೆಯೆಂಬ ಕಿಚ್ಚು ಹುಟ್ಟಿ ಮೃತ್ಯುಗಳ ಮೊತ್ತವ ಸಂಹರಿಸಿ ತತ್ತ್ವಂ ಅಸಿ ಯಂ
ಬಳದವ ನುಂಗಿ ಉಪಾಪರವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೫॥ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಹಾಡಿ ನುಂಗಿದ ಆಕೆ ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಪ್ರಪಂಚ ಸಾಂಕೆಯು ನೋಡಾ। ಪಿಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಜಾಳ
ಗೋಳಗೆ ತಾನಾಗಿ ಅಖಂಡಿತನೆನಿಲಿದು ಅಖೈಲಿಂಗೈಕ್ಯಭಾವವು ನೋಡಾ। ಏಕಾಂತ ಮಹಾಲಿಂಗಪತಿಯ ಸಂಯೋಗವೆಂದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೬॥ ಮುಪ್ಪುರದರಸಿಂಗೆ ಮುಖವೈದು ಬಾಯಿ
ಹದಿನಾಲು ಹಲ್ಲುಯಿಂನೂರು ಹದಿನಾಲು ನೋಡಾ । ಆ ಬಾಹ್ಯಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ ತದಳಿಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಲು ಮೂಜಾರು ಬೆಂದು ಮುಖವೈದು ಕೆಟ್ಟು ~~ಬಾಯಿ ಹದಿನಾಲು~~ ಮುಕ್ತಿಂ
ನೂರು ಹದಿನಾಲು ಹಲ್ಲು ಮುರಿದವು ನೋಡಾ। ಮುಪ್ಪುರದರಸನು ಂಗಿದ ಕಿಚ್ಚು ನಿರುಪಿತಿಯಾಗಲು ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೭॥ ಮಾತಗ್ರಾ
ಮದಲ್ಲಿ ಪಾತಕದಕಿಚ್ಚು ಹುಟ್ಟಿ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಯಾಗಿ ಪತ್ತು ರಘೂತಿ ಸುತ್ತಿ ಜ್ವಿಸು ತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮದ ಮುಖದ [illegible] ತ್ರಿಪುರ ಮಹಿಖುದ್ರಿಸಲು ಮಾತಗ್ರಾಮ ಬೆಂದು ಪಾತಕ
ದ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಕೆಟ್ಟು ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮದ ಕಿಚ್ಚು ರ ಬ್ರಹ್ಮವನಪ್ಪಲು ಪರಮಶಿವೈಕ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವ ರಪ್ರಭುವೆ॥೨೮॥ ಪರಶಕ್ತಿ ಬಂದು ಪಶುಪತಿಯ ನೆರೆಯೆ ಮ
ಲ ಅತಿಯ ನೆರೆದು ಸುದಯವಾದನು ನೋಡಾ। ಆ ತತ್ತ್ವದ ಶರಣನು ಉಕು ಪಾಶ ಮಲಮಾಯೆ ಕರ್ಮ ಕವನೆಂದೆಂದೂ ಬಿಡದ ಅನಾದಿ ನಿರ್ಮಲನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗಶರಣನು। ಆದಿ ಅನಾದಿಯಿಂದತ್ತತ್ತ
ಜ್ಞಾನಾದಲರಾಪರನು ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಕಾಣಾ ಮ ಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೨೯॥ ಬಿರಿಯ ಸೀರೆಯ ಸುತ್ತುತಿಯು ಪರುತರು ಶಿಯರು ಮರಿಯ ಮತರುಷನನೆಯ ಹೊಗಿ ಬಿರಿಯ ಸೀ
ರೆಯ ತೆಗೆಯದೆ ನಾಚಿದರು ನೋಡಾ। ಬಿರಿಯ ನರಿದು ಮರಿಯ ಪುರುಷನ ನೆರೆಯಲು ಪರಮಶಿವಯೋಗವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೩೦॥ ಆರೂ ಇಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯದ ಮಾರಾರಿ
ಯೊಳ್ಬನೆ ನೋಡಾ। ಅರಸು ಪ್ರಧಾನರು ಪ್ರತಿಕೀನೆನಿಸಿ ನೆಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವೆಲ್ಲವು ಸತ್ತು ಅರಸನ ಅರಸು ತನಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ನೋಡಾ। ತಂನಿಂದನ್ಯಲಾಗಿ ಯಿಂನಾರೂ ಆರೂ ಇಲ್ಲನು ಯೆನೂ ಇಲ್ಲದ ನಿರಾಕಾರವನೆಯಿರು ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರ
ವಸ್ತುವೆ ಯಾದವಾಗಿ ಅರುಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೩೧॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಆಕರವು ಟ್ಟದತ್ತತ್ತ ಮುಂನ ನಿರ್ಭ್ರಾಂತನ್ನನೆಂ ಬಿ ತಾತಾರಿದ ವಿಲಾಸೂತ್ರಮಾತ್ರದಿಂದ ನಿನು ಹ
ಲ ಬಾಡು ದನಾನು ಕಂಡಿನ ಯ್ಯಾ। ತಿತಾ ಸೂ ~~ತ್ರ ಮಾತ್ರ~~ ದರಾ ಶಿ [illegible] ನೆರದು ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಯೋಗಿಯಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೩೨॥

ಸಜ್ಜಿದಾನಂದನ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಮುತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ತತ್ತ್ವಪ್ರಕೃತಿ ತತ್ತ್ವ ಮಿಥ್ಯವೆ ಮಾಯಾಸೂತ್ರದ ಜಗಜ್ಜಾಲ ನೋಡಾ। ತತ್ತ್ವಕೃತಿ ತಂನ ನಿಜವೆಂದು। ಮಿಥ್ಯವೆ ಸುಖಂ ಎಂದು ಬಿಡೆ ಕೇವಲ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿದಳ ಮಾಯೆಸ್ನೆ
ಡಾ। ತತ್ತ್ವಮಿಥ್ಯಲೆಂಬ ಟಾತ್ತು ಟಾಕನ ತಿಗಳದ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನನೆನು ತಾನೆ ತಾನೆ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೭॥ ನಿದ್ರಿಸಿ ಕಾಳಿಯ ನಾವದಳ್ಳಿ ತಾಬಿದಗರ್ವ ಬಿಳಿಯ ಮದಗಜವೆಕಳವಳಿ ಆಕಳವಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಬಿ
ಬಳಿಯ ಮದಗಜದಳಿರದಹುರಿಯ ಚರಕಾದಳ್ಳಿ ಮುಕ್ತಿನರವರಿಯ ತಬೆಲಿದು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೮॥ ಅತ್ತಿತ್ತ ವರಣವಿಲ್ಲದ ಚಿದಾವರಣಾನ ಕರಣಂಗಳೆತ್ತಾ ಚಿತ್ತಕರಣಂಗಳು ನೋಡಾ
ಅತಂಗೆಶರಿರ ಚಿದ್ರೂಮಿ ಚಿಜ್ಜಲಚಿದಾಗ್ನಿ ಚಿತ್ರೆಪ್ತಿಗಾ ಬಾಗುವು ಚಿದಾಕಾಶವುಮು ನೋಡಾ। ಆ ಚಿದಾರಗೆವರಣಂಗೆ ಚಿಚ್ಛೈತನ್ಯನೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ನೋಡಾ। ಆ ಚಿದಾವರಣಾಶರಣ ಚಿದ್ಘನಲಿಂಗವನೆರದು ಪರಾಪರ ನಾದಪರಶಿವಯೋಗಿ ನೋಡಾ
೧೩೫ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೯॥ ಗುಣ ತ್ರಯಂಗಳ ನಳಿದ ನಿರ್ಗುಣನಾನಮತೆ ನಿರ್ವಯಲು ಬಂದಿ ಅನಿತ್ತು ನೋಡಾ। ನಿರ್ವಯಲು ಬಂದೆರನಿದರವಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲಿಪ್ರಪಂಚುಮಿ ಜಾಡಿದವು। ಕರಣಂಗಳೆಂಬಿ ಕತ್ತರು
ಕಾಳುಗೆ ತ್ತರು ನೋಡಾ। ತನು ತ್ರಯಂಗಳೆಂಬ ತ್ರಿಪು ರದಹಿಳು ಹುಳಿಯ ತ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಮರ ಮಾಳಿಗದ ಮುಖ ಉಳ್ಳ ಯಿದ್ದಾ ಬಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ತ್ತ್ರ ತ್ರಯಂಗಳ ಅಹಂಕಾರದ ಬೆಳುಸಂಹ್ವಾರವಾಗಿಯು ತ್ರಿತ್ರಯಂಗಳ
ನೆಳದ ಪ್ರಪಂಚು ಕೆಟ್ಟು। ಜೀವಪರಮರಿಂಬ ಲಾ ವನೆತ್ತಿತ್ತು। ಜೀವಪರಮರಿಂಬ ಲಾವಸತ್ತಿ ತ್ತಾಗಿ ನಿಗುಣನಾಂಗೈಕ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೦॥ ಸದ್ಯಾಜಾತನ ಮುಟ್ಟಿ
ತ್ತಿದ್ದಿ ಬಯಲಾಗಿ ಚಿತ್ತಪಂಚಕಮಕೆಟ್ಟವು ನೋಡಾ। ವಾಮದೇವನಿಗಾಲಿದು ಅಪ್ಪು ಬಯಲಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಪಂಚಕಕೆಟ್ಟವು ನೋಡಾ। ಅಘೋರನನೆಳಿದು ಅ ಗ್ನಿ ಬಯಲಾಗಿ ಅಹಂಕಾರಪಂಚಕವಳಿದು ನಿರಹಂಕಾರಿಯಾದ
ನಯ್ಯಾ। ತತ್ಪುರುಷನನಪ್ಪಿ ವಾಯು ಬಯಲಾಗಿ ಮನಪಂಚಕವಳಿದ ನೋಡಾ। ಈಶಾನ್ಯನ ನೋಡಗೂಡಿ ಆಕಾಶ ಬಯಲಾಗಿ ಅಖುಹುಲುಂ ಜ್ಞಾನಿ ಮುರ್ಚ್ಛಲ್ಲವಾದವು ನೋಡಾ। ಮಹಾದೇವನ ನಿಜದು ಆತ್ಮ
ಬಂತುತಾಗಿ ನಾಪಪಂಚಕವಳಿದು ನಿರ್ಜ್ಞಾನ ವಿಯಾಗಿ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದೆನಯ್ಯಾ। ಯಿತ್ತಾಪದಂಗಳವಿಲಿ ವ ಮಹಾಲಿಂಗಪದದೊಳಗೆ ಸಂಯೋಗ ಲಾಂಗಿ ನಿರ್ಜನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೧॥
ಆಧಾರಸ್ವಾಧಿಷ್ಟ ಮಣಿಪೂರಕ ಅನಾಹತ ವಿ ಶುದ್ಧಿ ಆಗ್ನೆಯವೆಂಬ ಷಡು ಚಕ್ರಂಗಳ ಚತುರ್ದಳ ಚತುರಾಕ್ಷರ ಷಡುದಳ ಷಡಾಕ್ಷರ ದಶದಳ ದಶಾಕ್ಷರ ದ್ವಾದಶದಳ ದ್ವಾದಶಾಕ್ಷರ ಷೋಡಶದಳ ಷೋ
ಡಶಾಕ್ಷರ ದ್ವಿದಳ ದ್ವಿಯಾಕ್ಷರವೆಂಬ ಚಕ್ರದಳ ಅಕ್ಷರಂಗಳೆಲ್ಲವು ಬಯಲಾದವು ನೋಡಾ। ಶತಪ್ರಿತ ಹರಿತ ಮಾಂಜಿಷ್ಟ ಕಪೋತ ವರ್ಣ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ತ ವರ್ಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಯಲಾದವು ನೋಡಾ। ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರಯಾ
ಶ್ವರ ಸದಾಶಿವನೆಂಬ ಪಂಚಾಧಿದೇವತೆಗಳು ಬಯಲಾದವು। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ರುದ್ರ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಈಶ್ವರ ಸದಾಶಿವನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಸದಾಶಿವ ಚಿತ್ತಿ

ನಲ್ಲಿ ಅರಗಿ ಆ ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪವ ಪ್ರಿಅರಿ ಶರಣನೆ ಮಹಾಲಿಂಗದೊಳಗದೆ ನಿರ್ವ್ಯಯವಾದುದಿ ಯಿಲ್ಲೆರಳ್ಳರ ಬಯಲು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೮॥ ನಿರ್ವಯಲಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿಯ ತಾವರೆ ಶತಸಹ
ಸ್ರದಳದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿಹುದು ನೋಡಾ। ಅದುಯ ಕಿಮಿಂಚು ಶತಕೋಟಿಗಳ ಬೆಳಗ ಕಿಕ್ಕಿಱಿದು ಸುವ ಅಮುಳ್ಬ್ರಹ್ಮ ನೋಡಾ। ಆ ಬ್ರಹ್ಮದಂಗವ ಬಗಿದು ಹೊಕ್ಕು ಬಿಡದಿಪ್ಪ ತಬೆರಸಿದಂತೆ ಏಕರಸಮಯವಾದ ಅಚಲಿ
ತ ಸ್ವಕೃಷ್ಣನು ಅಚಲಿತ ನಿರಾಳನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೩೯॥ ಸತ್ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಚಿತ್ಸಮುದ್ರ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಯಮ ಸನ ಸಮುದ್ರಂಗಳ ಶಾಖರತತ ನೋಡಾ। ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಾನವರು ಚಿತ್ಸಮುದ್ರ
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರ್ಮಲರಾದರು ನೋಡಾ। ಚಿತ್ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತಾತ ಸಾಕ್ಷಾತ ವಸ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೦॥ ಸದ್ಯೋಜಾತ ವಾಮದೇವ ಅಘೋರ ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನ್ಯನೆಂ
ಬ ಅಯಿವರ ಮೀತಿ ಸಂಗಿದಲ ವಿರಳ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನೋ ಡಾ। ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವನುಂಗಿದ ನಿರವಯ ನಿರವಯವನುಂಗಿದ ನಿರಾಳ ನಿರಾಳವನುಂಗಿದ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಪರವಸ್ತು ನೋಡಾ। ಆ ಪರಶಿವರ ನುಂಗಿದ ಪರವಸ್ತುವೆಂಬನು
ಂಗಿತ್ತಾಗಿ ಆ ಅರವಿಸ್ತುವನಾನುಂಗಿದೆ ನಾನಿನಿಕ್ಷಬ್ದ ಮಯವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೧॥ ನೋಡಿ ನೆಂದರೆ ನೋಟ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣದಿನೆಂದರೆ ಕೂಟ ನಿಬ್ಬೆರಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ
ನೋಟಕೂಟಗಳೆಂಬ ಉಭಯವಳಿದು ನಿಜದಲ್ಲಿ ನಿ ರ್ವ್ಯಯವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ನೂತ ವಿಲ್ಲದ ನು ತಿಸವಿಲ್ಲದ ಕೂಡವಿಲ್ಲದ ಅಪ್ರತಿಮ ತಾನಾ ತಾನಾದ ಪರಮಾನಂದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿರ್ದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗು
ರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೨॥ ಮನಿಲಮಲವೆ ಯಸೂರ್ಯನಂತೆ ನೆಂದ ಮಅವಯ ನಿಧಾನದಂತೆ ಲೋಹಿಯ ಅಲಗಿನಂತೆ ಹಂ ನೋಳಗಣಾರಸದಂತೆ। ಶರಣನ ಶರೀರವ ಮಿಗೆ ಗೊಂಡು ಪರ
ಮಹಾವನೆ ಮೂರ್ತಿ ಸಬರಾಪರತಾನು ತಾನಾಗಿದ್ದು ನಾದನಿನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೩॥ ತುಪ್ಪ ತುಪ್ಪವ ಬೆರಸಿದಂತೆ। ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರವ ಬೆರಸಿದಂತೆ। ತೈಲ ತೈಲವ ಬೆರಸಿದಂತೆ।
ನೀರು ನೀರ ಬೆರಸಿದಂತೆ। ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಕೂಡಿ ದಂತೆ। ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರಸಿದಂತೆ। ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣ ಸಂಯೋಗವಾದ ಶರಣ ಲಿಂಗ ಸಮರಸವನೆನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
॥೪೪॥ ಅಷ್ಟದನದಲು ಂಪೆಸು ಷ್ಟದಸು ದಮಂ ಪೆಅಯ್ಯಾ। ಚೆಂದಮುದಕೆ ಮರಳಿ ಧರೆಯ ಕೂಡಬಲ್ಲದೆ ಕರ್ಪೂರವ ಅಗ್ನಿ ನುಂಗಿದ ಬಳಿಕ ಕರಿಯುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಶರಣನ ಲಿಂಗ ನುಂಗಿ ಲಿಂಗವ ಶರಣ ನುಂಗಿ ನದಿ ಯೊ
ಳಗೆ ನದಿ ಬೆರದಂತೆ ಬೆರದು ಉದ್ದನಿಷ್ಕಲನಾದ ಲಿಂಗನೈಕ್ಯಂಗೆ ಕಾಂ ನಾಂ ಇಂ ನ ಚಕ್ಷಿಸುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಯನ ಗೊಂಡು ತೋರದಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೫॥ ನರರಂತೆ ನರರು ತೃಪ್ತಿ
ನರರಂತೆನು ಬಿಲ ತೃಪ್ತಿಪ್ಪರಿಯಯ್ಯಾ। ನರರಂತೆ ತು ಊತ್ತಿ ಪ್ಪರಿ ನರರಂತೆಯು ದು ತ್ತಿ ಪ್ಪರಿಯಯ್ಯಾ। ಸೋಡದರೆ ಅವರವರಂತೆ ಪ್ಪರಿಯಯ್ಯಾ। ಲಿವರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಂಮಂತೆಯು ಪ್ಪರಿಯಯ್ಯಾ। ಹತ್ತರ ಗೆಹಂನೋಂ
ದಾಗಿ ಪ್ಪರಿಯಯ್ಯಾ। ಉಳಿತನನಾಮಲಿ ಇದು ಶರವಶೆ ಯುಂಬೆಂಬರಿ ನಾಮವಿಲ್ಲದ ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ನಿಸ್ಸೀಮಲಿಂಗೈಕ್ಯನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೪೬॥ ಚಿಂನೆ ಇಂದ ಲಾದ ಹ

ಲಮಹಂಕಾರವನಳಿದು ಶರಣಪದಕೆ ಮುಂ ನಸಹಿಂಗವೆ ಯಾದಂತೆ. ತಮದಕಬಿಂದಾದ ಲಾರಿಕಲ್ಲು ಶರಗಿ ಮುಂನಿನೆಮದಕಲೆಯಾದಂತೆ। ಚಿನ್ಮಯವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಮೃತ್ಪಿಂಡ ಚಿತ್ರರೂಪವಾದ ಶರಣಾನುಭಾವಂ ಹಮಲ
ವಸ್ತುವನೆಬೆರಸಿ ಪರಮಶಿವನಹೊಗಿಯಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೬॥ ಚಂದ್ರನಿಂದಾದ ಕಳೆ ಚಂದ್ರನನೆ ಬೆರಸಿ ಚಂದ್ರನಾದಂತೆ। ಸೂರ್ಯನಿಂದಾದ ಕಿರಣ ಸೂರ್ಯನನೆ ಬೆರಸಿ ಸೂರ್ಯನಾದಂ
ತೆ। ಅಗ್ನಿಯಿಂದಾದ ಕಾಂತಿ ಅಗ್ನಿಯನೆ ಬೆರಸಿ ಅಗ್ನಿಯಾದಂತೆ। ದೀಪದಿಂದಾದ ಬೆಳಗು ದೀಪವನೆ ಬೆರಸಿ ದೀಪವಾದಂತೆ। ಸಮುದ್ರದಿಂದಾದ ನದಿ ಸಮುದ್ರವನೆ ಬೆರಸಿ ಸಮುದ್ರವಾದಂತೆ। ಪರಶಿವತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಆ ಪರಶಿವ
ತತ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ಬೆರಸಿ ಪರಮಶಿವನಹೊಗಿಯಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೭॥ ತ—— ಸುತ್ರಯಂಗಳು ಸದ್ರೂಪವಪ್ಪ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ತನು ನಿರ್ವಯಲಾಯಿತ್ತು। ಮನತ್ರಯಂಗಳು ಚಿದ್ರೂಪವಪ್ಪ
೧೩೬ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಮನ ನಿರ್ಮಲವಾಯಿತ್ತು। ಧ ನವೆಂದರೆ ಅರ್ಥ ಅತ್ಮವೆಂದರೆ ಜೀವಾತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಆತ್ಮತ್ರಯಂಗಳು ಪರಮಾನಂದವೆಂಬ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಪರಾತ್ಪರವಾದವಾಗಿ
ಧನನಿಕ್ಷೇಪವಾಯಿತ್ತು। ಈ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತಾಗಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೮॥ ತನುವ ನಿತ್ಯ ಸಾಂಕಿ ತನುನೆ
ಪ್ಲವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಮನವ ನಿತ್ಯ ಸಾಂಕಿ ಮನನೆ ಪ್ಲವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣವ ನಿತ್ಯ ಸಾಂಕಿತ್ರಮೆ ನಪ್ಲವಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಅಬುಹೇನಿವಾದಿರಾಗಿ ಮಲ ಘುನೆಪ್ಲವಾಗಿ ಹೋಯಿತಯ್ಯಾ। ಮುಜಹು ಅಳಿಯಿತ್ತಾಗಿ
ಮಾಯೆ ಅಳಿದು ಹೋಯಿತ್ತಯ್ಯಾ। ಮಾಯೆ ಅಳಿಯಿತ್ತಾಗಿ ನಿರಾಳ ನಿರ್ಮಾಯ ಪರಾಪರವಸ್ತುವಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೪೯॥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಎರಡು ತೆರನಾ
ಗಿಹುದು ಎಂದೆಂಬರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆ ಶಕ್ತಿಮಯವೆಂದೆಂಬರು ನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಶಿವಮಯವೆಂದೆಂಬರು। ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆ ಮಾಯೆಯೆಂದೆಂಬರು ನಿವೃತ್ತಿಯೆ ನಿರ್ಮಾಯವೆಂದೆಂಬರು ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ನಿವೃತ್ತಿಗೆ ಪರಮಕಾರಣನಾಗಿ ಪರಶಿವನೆಂದೆಂಬರು ಉದುಕಾರಣ ಎನೆಗೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ನಿವೃತ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಪರಮಕಾರಣನೆಂದೆಂಬುದೂ ಇಲ್ಲ ಶಿವಶರಣನೆಂಬೆರಡೂ ಇಲ್ಲ ಯೆಕಾತ್ಮ
ವಾಗಿ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೊಂದೆಯಾಗಿತ್ತಾಗಿ ತಂನಿಂದನ್ಯವಾಗಿ ಉಂಟೆಂಬುದ ನೆನೆಸಲಾಸ್ಪದವಿಲ್ಲ ತಾನೆ ಪರಾಪರವಸ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೫೦॥ ಯೆಲೆಗಳ
ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷರದಂತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಡಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ತೆರೆಯು ವಿದಳ ಅಂಬುಧಿಯಂತೆ ಪರಮಶಿವಸಾಗರದಾಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಪರಮಚಿದ್ಘನನಾಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಘಟ ಒಡೆದ ಆಕಾಶದಂತೆ ಬಟ್ಟಬಯಲ ಬಯಲಾ
ಗಿ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ। ಪಟವನಳಿದ ಚಿತ್ರದಂತೆ ನಿರ್ಮಲ ನಿರಾವರಣನಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಅತುಲ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಮ ಅನುಪಮ ಅಪ್ರಮಾಣ ಅನಾಮಯನು ನೋಡಾ ಶಿವೈಕ್ಯನು ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥೫೧॥ ಆರಾಱುವಿಂದ ಮೀರಿತ್ತಾ ಊಲವಸಿ ಮೆನಿಷ್ಪವೆನೊಡಾ। ಆಪಿಲೆಯು ಅರಸು ಅನಾಹತನು

ಅವರವರಿಗಾದಂತೆ ಇಲ್ಲದ ಜಾಗ್ರದವರ ಕಾಂಗೆ ... ವರಲಾಬಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಲ ಮಹಾಲಿಂಗ ಲಾಂಛನ ಈ ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಯೋಗದ ತತ್ವಮಸ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವೆಂಬ ವಾಚಾಳಿಕೆಗೆ ತಂದು ನುಡಿದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ವಾಚಾ
ತೀತನಾದ ಶಿವೈಕ್ಯನ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨೩ ॥ ಉತ್ತರತಾರಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದವೆಂಬ ಅಂಗನೆ ಮುಖ್ಯಲೋಕವನೆಯಿದಲು ಆ ಶಕ್ತಿಯ ರತಿ ತ್ರ್ಯಾಕ್ಷತ್ರ್ಯಂಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಆ ಲೋಕ ಲೆಕ್ಕಾವ
ಕೆ ಸಾಲೋಕ್ಯವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಶಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸತ್ಕೃತ್ಯನತ್ಯಲಾಗೆ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ಮುಖವ ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕ್ಯನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨೪ ॥ ಊರ್ಧ್ವ
ಸತ್ಕುಲಜಂಗೆ ಅಕ್ಕುಲಜೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ಸತ್ಕುಲ ಕೆಟ್ಟು ಅಕ್ಕುಲಜನಾಗಿಹುದು ತಪ್ಪಿತ್ತ ಹೊಂದುತ್ತ ಇಹುದ ಉದನಾರು ಮಾಡಿದರಾಯೆಂದು ಅರಿದು ನೋಡಿ ಮೂರಾರಿ ಯುಕ್ತ ತಕೆ ಬೆಂದರಿಯಲು ಸತ್ಕುಲಜನಾಗಿ
ಅಕ್ಕುಲಜೆಯ ಕೊಂದು ಸುಪುತ್ರನನುಂಗಿ ತತ್ವಮಸಿ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತತ್ತತ್ವದ ವನನೆತ್ತಿ ಯೆಳ್ಳಿ ಹಾತ್ತು ನೆಲೆಯಲು ಶಕ್ತಿ ನಿಃಪತಿಯಾಯಿತು ಸತ್ಯವಿಲ್ಲಯೆನಗೊಂದು ಸಹಜವಿಲ್ಲ ಗುರು
ಲಿಂಗಜಂಗಮವೆಂಬ ಮುಕ್ತದ ಮಾತೆಲ್ಲಿ ಯದು ಮೂರಾಂದಾಣಿ ಬೆಳೆದ ನಿರಾಳಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ ಬಿದೆಲ್ಲಿಯದು ನಿರ್ನಾಮಂಗೆ ಬಿಡಾ ಮರುಳೆ ॥ ೨೫ ॥ ಮಾ
ರ್ಗಂದಾದ ಕಿಚ್ಚು ಧಾರುಣಿ ಯೊಲ್ಲವನು ಡು ಪದಕಂಡೆ। ಧರೆಯ ಮೇಲಣ ಮನುಜರು ಮರಿಯ ಬಿಜಲಪೆ ವಣಿಗೆಯ ಮಾ ದಿ ಶರೀರವನರಿದು ಸದಾಶಿವನದಾಶಿವಯೆನುತಮನು
ವಿಕ್ಷನ ವಕ್ಷ್ಯ ಜತ್ತವಿಡಿದು ದೇಲನಾದುದ ಕಂಡು ಉದ ಶಿವಜಿ ಪ್ಯೈಕ್ಯವೆಂಬೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨೬ ॥ ತ್ರಿವಿಧ ॥ ವಿಕ್ಷನ ವಕ್ಷ್ಯ ॥ ಕಾಯವಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಜೀವವಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಮಾ
ಯೆ ಯಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಮಲ ಬೊಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಅಯಿ ಯಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಲಾಛಿ ನಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಹಾರ ವಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ತಾನಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ಯಿದಿರಿಲ್ಲದ ವಕ್ತ್ರ ತಾನಿದಿರೆಂಬುದು ಯೇನೂ ಯೇನೂ ಇಲ್ಲದ ಪರಮ
ಸಚ್ಚಿ ಬೆರಳು ಬೆಳಗಿಲ್ಲದ ಪರಮ ವಕ್ತ್ರನ ಯ್ಯಾಮ ಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨೭ ॥ ಗುರುವಿನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ಲಿಂಗವ ನರ್ತಿಯದ ವಕ್ತ್ರ ಜಂಗಮದನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ಪ್ರಸಾದ
ವಿನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ಪಾದೋದಕವನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ತಂನನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ಯಿದಿರನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ತಾನು ತಾನಾದ ಅವಿರಳನು ಅದ್ವಯನು ಸೋಡಾ ಪರಮ ವಕ್ತ್ರನೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥
೨೮ ॥ ಮೂವಿ ಮೂಲವ ನರ್ತಿಯದ ವಕ್ತ್ರ ಕೂಡಿ ಕೂಟವನ ಅಯಿದ ವಕ್ತ್ರ ಮಾಟ ಕೂಟವೆಂಬ ಕೂಟತೆಯಳಿದು। ನಿಸ್ಸಂಗತ್ವ ನಿರಾಕಾರ ನಿಸ್ಸೀಮ ನಿರ್ದೇಶಿ ನಿಜದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನಯ್ಯಾ ಪಕ್ವನು ಮಹಾ
ಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೨೯ ॥ ನಿತ್ಯ ... ನ ಪರಶಿವನು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣನೆಂದು ಮೂಲು ತೇಜ ನಾದವನು ನೋಡಿರೆ। ಸದ್ರೂಪು ಲಿಂಗ ಚಿದ್ರೂಪು ವಕ್ತ್ರ ಆನಂದಸ್ವರೂಪವೆ ಜಂಗಮ ಸೋ
ದಾ। ಅಭಿತ್ತ ರೂಪವಪ್ಪ ವಕ್ತ್ರಂಗಳು ... ಲಿಂಗವೆ ಅಂಗ। ಆನಂದಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗವೆ ಅಂಗ ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣ ಕ್ರಿಯಾ ಪಾಕ ನಾದ ಚಿನ್ಮಯನಯ್ಯಾ

ಶರಣನು। ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತರೆಂಬ ಈ ಮೂರು ಭಾವಂಗಳೊಂದಾಗಿ ಪರಶಿವ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ಅದ್ವೈತ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೆ ಪರಮಭಕ್ತನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೦॥ ಶಿವನ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದಸ್ಥನಾದ
ಯು ಪೇಳಿದ। ಶಿವನ ಚೈತನ್ಯವೆ ಭಕ್ತ। ಭಕ್ತನ ಚೈತನ್ಯವೆ ಶಿವನು ನೋಡಾ। ಭಕ್ತನ ಮನ ಪ್ರಾಣ ಕರಣಂಗಳೆ ಶಿವ। ಶಿವನ ಮನ ಪ್ರಾಣ ಕರಣಂಗಳೆ ಭಕ್ತನು ನೋಡಾ। ಉಭಯ ಕಾರಣಕೆ ಶಿವನೆ ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತನೆ ಶಿವನು ಶಿವ ಭಕ್ತರ
೧೩೨ ಉಭಯ ಅಂತರವಿಲ್ಲದುದ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೧॥ ಬಿಂದು ಕಲಾ ಸ್ವರೂಪವೆ ಲಿಂಗವೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಕಾಯ ಕಲಾ ಸ್ವರೂಪನಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನು। ನಾದ ಕಲಾ ಸ್ವರೂಪದ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕಲಾ ಸ್ವರೂಪನಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನು।
ನು। ತಂನ ಅಂಗ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಂನ ಪ್ರಾಣ ಸ್ವರೂಪವಪ್ಪ ಪರಮ ಚೈತಂನ್ಯ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಂನತೆ ಪ್ರಸಾದವೆ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಕಳೆ ನೋಡಾ। ಆ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಾಣಕಳೆಯ ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ತೃಪ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ
ಸ್ವರೂಪ ಅಘನ ಚೈತಂನ್ಯವೆಂಬ ಪರಮ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗದ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಸಾದಿಯಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನು। ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ಭಕ್ತ ಉಂಟಾದ ತ್ರಿವಿಧ ಭಾವಂದಾಗಿ ನಿಂದ ನಿಲುವೆ ನಿನ್ನೆ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಮಹಾಮಹಿಮ
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೨॥ ಕಾಮ ಬಿಂದರ ರಗನು ಕ್ರೋಧ ಬಿಂದ ಕೊರಗನು। ಲೋಭ ಮೋಹಂಗಳಿಂದ ತಿಣುಕದವನಲ್ಲ ನೋಡಾ ಭಕ್ತನು। ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರವೆ ಕಲಾದ ಮೇಲೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ತಾನೆ ನೋಡಾ ಭಕ್ತನು
ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೩॥ ಸತ್ಯನಲ್ಲ ಅಸತ್ಯನಲ್ಲ ಕರ್ಮಯಲ್ಲ ಧರ್ಮಯಲ್ಲ ನಿಃಕರ್ಮಿಯಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನು। ಆಚಾರ ಅನಾಚಾರನಲ್ಲ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪ ವಿರಹಿತನಾಗಿ ನಿಃಪಾಪಿಯಯ್ಯಾ ಭಕ್ತನು। ಶಿವ ಶಿವ
ಸ್ತ್ರೀ ತನೆ ಮಮ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಭಾವಿ ಭಕ್ತನೆಂಬು ಬಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ। ಸವಿಕಲ್ಪನಲ್ಲ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪನಲ್ಲ ನಿಃ ಮನಸ್ಸು ನಿಶ್ಚಿಂತ ಪರಮ ನಿರಂಜನನು ತಾನೆ ನೋಡಾ ಭಕ್ತನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ
ದೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೪॥ ಕಂ। ಜಿಶ್ವನ ಪೊಹೇಶ್ವರ ॥ ಕಾಲದ ಗಂಡ ಕರ್ಮದ ಗಂಡ ವಿಧಿಯ ಗಂಡ ವಿಧಾತನ ಗಂಡ ಋಷಿಯ ಗಂಡ ಪರದ ಗಂಡ ಪ್ರಾಪರ ಪರಮ ಪುರಾತನು ನೋಡಾ ಮಹೇಶ್ವರನು। ಅರಿವ ಮಹೇಶ
ಪೇಕಿ ಲಿಂಗದ ಧರಿಸಿ ಪಿಂಡಾಂಗವನೊಂದು ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯ ನೇತಾನೆಂದರಿಯದೆ ಸಾವಿಗಂಜದ ಸಂದಿ ಮಾಯೆಯ ಗಂಡ। ನಿಷ್ಟುಂದ ಮಾನಿಷ್ಟೆ ಭಕ್ತನಯ್ಯಾ ಮಹೇಶ್ವರನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೫॥ ಮನ ವಿದ್ದಂತೆ ಲಿಂಗ
ಪೊಂದಿ ನಿಂಮ ನೆನೆಯ ಚಿತ್ತ। ಬುದ್ಧಿ ಯುದ್ಧ ತ್ತಿಯೊ ನಿಂಮ ವಿಚಾರಿಸ ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಚಿತ್ತ ಲಿದ್ದ ತ್ತಿಯೆ ನಿಂಮ ನಿಜ್ಞಾನ ಬೇಕು ಅಹಂಕಾರ ವಿದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂಮ ಮಮಕಾರಿಸ ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಕಾಯ ವಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಯದ ಸಂಚವನರಿದು ಮತ್ತೆ ಮಂ
ದೊಳಗಿರ್ದ ಬೇಕಯ್ಯಾ। ಜೀವ ಚಾರಿಕಾಯ ಕೆಡದು ಯೋಗ ತಲಾಗಿ ಪೋಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ಪೋ ಆಗ ಆಗ ಮಯ ಕ್ರಿಯ ಬಯ ಬದರುಂ ತೆ। ಚಿತ್ತ ಬುದ್ಧಿ ಅಹಂಕಾರ ಮನ ಜ್ಞಾನ ನಾಲ್ವಂಗಳ ಬಿಡದ ನಿಷ್ಠಾನ ವಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದ ವಲ್ಲನೋ
ದವಯ್ಯಾ ಮಹೇಶ್ವರನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೬॥ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಸವಿಯ ಬಲ್ಲುದೆ ಅತ್ಯಮದ ಕೆತು ನಾ ಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಬಲ್ಲ ಬಯ ಲು ಕತ್ತು ಕುತ್ತಿಗೆ ಯಾತ್ರ ಗಾನ ಬಲ್ಲುದೆ ನಿತ್ಯ ಮಾ ನಯಿಗೆ ಲಿಂಗ ವಾತ್ಸನು।
ಳಿಗೆ ಬರ ಬಲ್ಲುದೆ ಕರ ಕತ್ತರಿ ರಾ। ಸುಂಮನಿರಿ ಬಾ। ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಉಳಿದವ ಪಾಘದತ್ತಿ ಮನ ಮುಟ್ಟಿ ಹೊಂದಿ ಬೆಟ್ಟದೆ ಅಡಗಿದಾತನೆ ಅಚಲಿತ ಮಹೇಶ್ವರನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ

... ಸು ಪವಿ ಶಾ ಮಿಸು ವ ಬಲ್ಲ ನೆಲೆ ದು ವರಿ ...

ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೮॥ ನಿರವಯಾ ಪದೆಯ ಶಕ್ತಿ ಬಳಿಯ ಲಿಂಗ ಬಳೆಯ ಬಿಸಬಹುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮರಿಗೆ ಆರಗತಾ ಬಿಗಾಳಿಗೆ ಜಾದರ ಪಾದಿಯ ಬಹುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮಕ್ಕಳೆ ಗಾಡೆ ಯನಿಕ್ಕಮ ಒಜಿನಮನೆಯ ತೂ ಬಿದರೆಕ್ಕರ ಬಾಗಬಟ್ಟೆ

ದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಹಾಲ ಹುವಿನ ಬದ್ಧಿಜಿನುಗುತಲು ಹುವಾರಿಯ ಮನದಕ್ಕಿಶಿವನ ನೆನಹು ಕರ್ಮ ಗೊತ್ತಸಬಹುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಬಾರದಾರಿಗು ಒಂದು ಕಾರಣ ಬಹು ಮುಖ ಮನದ ಕುದಸು ಗ್ಗಾನಸದ್ವಿಧೆ [illegible] ವಮಾಡಿ ಅಮ

ನವಮ ಬಾಳಿಂಗ ಪದದ ಶಿಷ್ಯಸಂಯೋಗ ವಮಾಡಿ ಮನೋಜ್ಞಾಂತಿಂಯ ನಳಿದ ನಿಜ್ಞಾಂತನ ಮಾಹೇಶ್ವರನೆಂಬೆನು ಕ್ಷಾಂ ಶಾಮ ಪಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೮॥ ಕೊರೆದು ಕೊನರಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಬರದು ಹಒಯನಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಅ

ಯ್ಯಾ। ಗುರುದಂಗೆ ಕಂನದಿಯ ತಾರಿದ ಕೆಡಿನೆ ದಬಲ್ಲನೆ ಮಾಗಿದ ರಾಗವ ಹಿರಿದರೆ ಲಾದಬಲ್ಲನೆ ಅಯ್ಯಾ। ಹೇಗ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಲ್ಲನೆ ಅಯ್ಯಾ। ತಾಗರಣೆ ಮರುಜಿ ಶಿವ ಹೊರಿದರೆ ಕೆ ವಸ ತ್ವಧದವ [illegible] ಗಬಲ್ಲರೆ ಅಯ್ಯಾ। ಒದು ಕಾರ

ಶಾ ಶಿವಸತ್ವಧದ ಆರೆಂಬುದು ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂ ಣಂನಂಗಲ್ಲದಿ ಸಾದ್ಯವಲ್ಲ ಕಾಣಾ। ಅಸಾದ್ಯವಸ್ತು ಬಿನೊ ಭಗಣ ಬಿಕೃ ಅಬಿವೇಕಿಗಳಿಗೆ ಅಳವಡುವದೆ ನಿಂಮವರಿಗಲ್ಲದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ

॥೬೯॥ ಕೆಬ್ಬೆ ಬಾದದ ಬಳಿಕ ತಾಬುತಡಿಯ ಬಲ್ಲುದೆ। ತಾದದ ಮದಕೆ ಗೊತ್ತುಮಂ ಶ್ಯಾಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಂಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಮುತ್ತಾದದರೆ ಹತ್ತಬಲ್ಲುದೆ ಸುರಚಾಪ ನಿದರ್ಶ ಲಾಗಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಚಿತ್ತ ಲಾ

ದದರೆ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು ಭಕ್ತ ಬಿಸರ ಬಾದರೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಯೆಂಬಿಗು ಯುಕ್ತ ಕಾಣಾ। ಒದು ಕಾರಣ ಚಿತ್ತಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಬಾಡೆ ಯದೆ ಶಕ್ತಿ ಬೀಸರ ಹೋಗದೆ ನಿಂಮ ಕೂಡಿ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮುಕ್ತನಾದೆನು

ಕಾಣಾ ಯುಕ್ತ ರಪರೆ ಯುಕ್ತ ಯೆಂನಲರಿಬೆ ಟೆ ನೊಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೦॥ ಲಿಂಗಮಧ್ಯೇ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ಯೆಂದುದು ದಾಗಿ ಜಗವ ಹೊಲಬಿಗಿಸಿ ಲಿಂಗವ ತಾಳ್ದಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗವಿ

ಬಿಯಾದ ನಿರುತನು ಜಗವ ತಾಬಿ ಪಕ್ಷಿಯಾ ಅಡಗುವಕ್ಷಿಯಾ ತಾಬಿ ಅಡಗದ ಅನುಪಮ ಮಹಿಮನಯ್ಯಾ। ಮಾಹೇಶ್ವರನು ಜಗದ ವಾಕ್ ತಾ ಅಗೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣನ ಸರ್ವಗತನಯ್ಯಾ

ಶಿಷ್ಯಪ್ರ ಸಾದಿ॥ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರ ಹುವೆ॥ ೭೧॥ ಓಂ ಕ್ಲೀಂ॥ ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರಸಾದಿ॥ ತುದಿಯ ಮುಖದ ಪ್ರಸಾದ ಸದಮಳದ ಬೆಳಗು ಸದ್ರೂಪವಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು ನೊಡಾ। ಆ ಪ್ರಸಾದ ಸರ್ವಾಂಗ

ವನೊಳಕೊಂಡು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಪೆತದಾಕಾರ ಬಾಗಿ ನಿಲುಲು ಆ ಪ್ರಸಾದ ದಾಳಗೆ ಆ ಅಂಗಬಯಲಾಯಿತ್ತು ನೊಡಾ। ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಮುಖದ ಪ್ರಸಾದ ಕುಹ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿ ಚಿದ್ರೂಪವಾಗಿ ಮನವನೊಳಕೊಂಡಿತ್ತು ಆ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ

ಮನಬಯಲಾಯಿತ್ತು ನೊಡಾ। ಅಸ್ತಮಯ ಮುಖದ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಸಂನಿ ಕೆಶತಕೋಟಿ ಸಾಲ ಸೂರ್ಯರ ತುದಯದಂತೆ ಆನಂದಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದೆ ನೊಡಾ। ಆ ಪ್ರಸಾದ ಯೆಂನ ಭಾವವನುಂಗಿ ಭಾವಬಯಲಾಯಿತ್ತು

ನೊಡಾ। ಭಾವಬಯಲಾಗಿ ಆತ್ಮಾಗಿ ಆ ಪ್ರಸಾದ ನಿಷ್ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದತ್ವವನೆಯ್ದು ನಿರ್ವಯಲಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೨॥ ಯದದಕ ಯ್ಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಲ

ದಕ್ಷಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಿಬುಮಂಬುಂ ಒಳೆಂದು ಮುಡಿಪಿದರೆ ಹೊಲ್ಲದು ಕಾಣಿರಯ್ಯಾ। ದೆವರು ಒಂದಿತ್ತೆಂದು ಬಿಗಿಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಬರಯ್ಯಾ। ದೆವರಿಗೆ ಹಾಪ್ಪಿಯತ್ತಾ ಯಿರಸವರಿಲ್ಲುಮಂ

ಮುದಿವರನೆಲೆಯೂ ಯುವರಯ್ಯಾ। ಶಿವರು ಲಿಂಗದೊಳ್ಳಿದು ಮುಂಬಕ್ರಮವ ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಉತ್ಪತ್ತಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವ ದಳ್ಳದೆ ಸಲಿದು ಪರಿಣಾಮಿಸುವ ಬಿಲ್ಲ। ಸಮೆದು ಪರಿಣಾಮಿಸು
ವದೆಳ್ಳಿರೊಂದರೆ। ಜಿಂಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ವವ ಮುಟ್ಟುವ ಉದುರಸಾಂನದರು ಚಿಯ ತಾನೆಂನದ ಲಿಂಗವೆ ಪ್ರಿಶರಿಸುತ್ತಿದೆ ಯೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ ಮತ್ತರಿಸಲಿದು ಪರಿಣಾಮಿಸುವರಯ್ಯಾ। ನಾಶಿಕದ ಕೊನೆಯ ಮೊ
ನೆಯತ್ತಿವಾಬಸುವ ಪುಷ್ಪದ ಗಂಧಂಗಳ ಭಾಗವನರ್ಪಿದು ಪರಿಣಾಮಿಸುವದು ಲಿಂಗತಾನೆ। ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯತ್ತಿ ತತ್ವವ ಪುಷ್ಪದ ರೂಪಿನ ಭಾಗಂಗಳ ಭಾಗಿಬಪರಿಣಾಮಿಸುವದು ಲಿಂಗತಾನೆ ನೋಡಾ। ತ್ವಕ್ಕಿನ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆ
೧೩೮ ಪ್ಪಿ ಸೋಂಕುವ ಪುಷ್ಪದ ಸ್ಪರ್ಶನದ ಭಾಗಂಗಳ ಭಾಗಿಬಸು ಬಿಸುವದು ಲಿಂಗತಾನೆನೋಡಾ। ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯತ್ತಿ ತತ್ವವ ಪುಷ್ಪದ ಶಬ್ದಂಗಳ ಭಾಗಾದಿಭಾಗಂಗಳ ಭಾಗಿಬಸುಬಿಸಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವದು ಲಿಂಗತಾನೆನೋಡಾ। ಭಾವ
ದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೀ। ವಿಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯಪುಷ್ಪದ ತೃಪ್ತಿಯ ಭಾಗಾದಿ ಭಾರಗಂಗಳ ಭಾಗಿಬಸು ಬಿಸಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವಾತನು ಲಿಂಗದೇವನೆಂದ ಹುಡುಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸರ್ವಧಾ
[illegible] ರ್ವಸರ್ವತಾಮುಖಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲವು ಬಾಯಾಗಿ ಸರ್ವತಾಮುಖ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಸಾದ ದಾಹಗದಗಿದೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ॥ ೭
[illegible] ಗ ಸ್ಪರ್ಶದಾಕ್ಷಿಗಳಾಕ್ಷಿಸು ಲಿಂಗೆ ತಾಯಿ ಮಂದಲ್ಲಿಯೆ ಪರಿಣಾಮ ಪಲ್ಲದೆ ಜೀವಾಂದೇ ದೇವಾದಿ ಮಂಗನೆಂದರೆ ಮನಾಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣ ದಾಹಗೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆಶರಣಾ ಸಂದಲ್ಲಿ ಯತ್ತ
ತ್ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅರಿರು ತಿಬದರಿ ಮನಾಬಲ್ಲುದೆ ಅಯ್ಯಾ। ಸಂಯೋಗವಿಯೋಗಂಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವವ ಅರಿಬಿಂದುಸುಖಾತ್ಮವನು ಅರಿವವ ನು ಅಪ್ಪಿಸುವವನು ಭಾವಿಸುವವನು ನೀನೆಯಲ್ಲದೆ ನಾನ
ಲ್ಲ ನಾನಾ। ಲಿಂಗ ದಾಹಗಿಪ್ಪರ್ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವನರ್ಪಿಸಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದ ದಾಹಗೆ ಲೋದಗೂಡಿ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿ ಮಹತ್ತಮ ಮಹವಾಗಿ ಪರಕ್ಕೆ ಪರವಾಗಿ ಸಾಹದಾನ ಪ್ರಸಾದಿಯಾಗಿರ್ಪ್ಪನು ಶಾಶ್ವತ ಮಹಾ
ಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೮॥ ತನುವಿನೊಳಗೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ದಾಹಗೆ ತನು। ಮನ ದಾಹಗೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ದಾಹಗೆ ಮನ। ಭಾವ ದಾಹಗೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ದಾಹಗೆ ಭಾವ ಪ್ರಾಣ ದಾಹಗೆ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ದಾಹ
ಗೆ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಪ್ಪರ್ಲಿಂಗ ಅಬ್ಬುಮ ಬಿವಸಿಂನ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗ ತೆಲ್ಲಿಯ ದಾ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲವಾಗಿ। ಪ್ರಸಾದ ವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದ ವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣಾ ಲಿಂನಾಲಿಂನವ ನರಿದು ಬಿಂನೋಹಗ ಹನಿದೆನು ಚಾ
[illegible] ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೭೯॥ ವಾಸನೆಯ ಕೊಂಬುದು ಲಿಂಗದ ನಾಶಿಕ ರುಚಿಸುವದು ಲಿಂಗದ ಜಿಂಹ್ವೆ। ನೋಡುವದು ಲಿಂಗದ ನೇತ್ರ। ಕೇಳುವದು ಲಿಂಗದ ಶ್ರೋತ್ರ। ಸೋಂಕುವದು ಲಿಂಗ
[illegible] ನ ದಾಹದು ಲಿಂಗತಾನೆ ನೋಡುವದು ಲಿಂಗತಾನೆ। ಮನ ಬೆರಸಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯೆಂಬ ಭಾವ ಸಹಜ ಭಾಜನವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥

ಅಂಗದ ಕಿವಿನೆಯು ಬೋನೆಯು ಶ್ರವಣಿಸುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ಅಂಗದ ಕಣ್ಣಿನೆಯು ಬೋನೆಯು ನೋಡುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ನಾಶಿಕದ ಕೊನೆಯು ಬೋನೆಯು ವಾಸಿಸುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ಜಿಂಹ್ವೆ
ಯ ಕೊನೆಯು ಬೋನೆಯು ರುಚಿಸುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ತ್ವಕ್ಕಿನ ಕೊನೆಯು ಬೋನೆಯು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ಶ್ರೋತ್ರದ ಕೊನೆಯು ಬೋನೆಯು ಕೇಳುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ಭಾವದ ಕೊನೆಯು ಬೋನೆ
ಯು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವದು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಯ್ಯಾ। ಇದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಸಂಗವ ಮಾಡೆ ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಅನ್ಯವ ನೋಡೆ। ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಅನ್ಯವ ವಾಸಿಸಿ। ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಅನ್ಯವ ರುಚಿಸಿ।
ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಅನ್ಯವ ಸ್ಪರ್ಶಿಸೆನು। ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಅನ್ಯವ ಕೇಳೆನು। ಲಿಂಗವುಂ ತನ್ನದೆ ಅನ್ಯವ ಪರಿಣಾಮಿಸಿನು। ಹಿಂಗೆಂಬ ನೆನಹು ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಿವೇಕ ಪ್ರತವಯ್ಯಾ ಯನಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿ
ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೨॥ ಹಿಂಗೆಂದ ಬಿ
ದು। ತಾನೆಂಬುದನೆ ಬುಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಬಿಗನ್ನನೆನೆಂಚೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು
ಲಿಂಗದ ತ್ವಕ್ಕು ತಂನ ನಾಶಿಕಕ್ಕೆ ಲಿಂಗದ ನಾಶಿಕ।
ಂಗ ಲಿಂಗವೇಕರಗಾಯಿತೆ ಅದಕ್ಕು ಭಿಂನವೆಕ್ಕಿ
ಬಿದ್ದು ಜಿಂಹ್ವೆಯುಂದ ಮುಂಜಿಬಿದ್ದು ಸ್ಪರ್ಶನ
ಯುದೆ ತಾನದ ದಿನೆಂದು। ತಾ ಸುಬಿದೆನೆಂದು। ತಾ ವಾಸಿಸಿದೆನೆಂದು। ತಾ ರುಚಿಸಿದೆನೆಂದು। ತಾ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದೆನೆಂದು। ತಾ ಕೇಳಿದೆನೆಂದು। ತಾನೆನದೆನೆಂ
ಲಿಂಗವೆಂಬುದನೆ ತಾನೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಾಗಿಸುವ ಭಾಗವೆತ್ತು ಅಂಗ ಭಾಗಕಾಣಿಸಿರೆ। ಅಂಗದ ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ಉಂಡು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಂಬ ಅಧಮ ಜೀ
ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೩॥ ತಂನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಲಿಂಗದ ಹೃದಯ। ತಂನ ಶ್ರೋತ್ರಕ್ಕೆ ಲಿಂಗದ ಶ್ರೋತ್ರ। ತಂನ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಲಿಂಗದ ನೇತ್ರ। ತಂನ ತ್ವಕ್ಕಿಗೆ
ತಂನ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಲಿಂಗದ ಜಿಂಹ್ವೆ ಪ್ರತಿರೂಪಕವಾಗಿ ಉದ್ದ ಬಳಿಕ ಅಂಗವಿದೆಂದು ಲಿಂಗ ವಿದೆಂದು ಬೇರೆ ಬಿಟ್ಟು ನುಡಿಯಲುಂಟೆ ಅಯ್ಯಾ। ಶರಣನೆಲಿ
ಯುದಾ ಲಾಂಛನದ ತಪ್ಪು ಬಿಂಗೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೪॥ ಕಿವಿಯುಂದ ಕೇಳಿದ್ದು ಕಂಣಿಂದ ಕಂಡುದು ಘ್ರಾಣದಿಂದ ಘ್ರಹಿ
ದಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ತೃಪ್ತಿಯುಂದ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದ್ದು ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸಹವರ್ತಿಯಿನಿಸಿಕೊಂಬುದು। ಬಾಂದ ಕೆಟ್ಟುಂದು ಪ್ರಾಣ ಬಾಂದದನೊಂದು
ಕೂಡಿ ಹುದು ತಂದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೫॥ ಲಿಂಗದ ಹೊಳವಾತ್ಮಕನು ಲಿಂಗದಾಚಾರದಲ್ಲಿಯೆ ನಡವನಯ್ಯಾ। ಲೋಕವರ್ತನೆಯನಲ್ಲ ಲೋಕಚಾತುರಿಕೆ ಲೋಕ ವೇವಹಾರವೇ ಯು
ನನುಸರಿಸಿ ನಡವವನಲ್ಲ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶಿವಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶವ ಸಂಮಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಮಯ ಲಿಂಗರೂಪಾಗಿ ಸಮಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗದಾಡನೆ ಭುಂಜಿಸುತಿಪ್ಪನಯ್ಯಾ। ಶಿವಸ್ವರ ಕಾರಿಯುಂದ
ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪ್ಪುದಿಸ ಹೂಖಾನವೇನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೬೬॥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಂನ ತನುವ ಸ್ವಾಮ್ಯವಾಗಿ ಆ ತನು ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ಸಮ್ಮಾಜನವಾಗಿ ತನುವೆಂಬ ಭಾ

ಜನವೆರಡು ಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಾಜನವಾಗಿ ಬಲ್ಲರೆ ಅದು ಕಾಯಲಿಂಗಭಾಜನವೆಂಬೆ। ಮನಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆ ಭಾಜನವಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವೆ ಭಾಜನವಾಗಿ ಮನವೆಂಬ ಭಾಜನವಳಿದು ಮನವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ ಮನಲಿಂಗಭಾಜನವೆಂಬೆ।
ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವೆ ಭಾಜನವಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೆ ಭಾಜನವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವೆಂಬ ಭಾಜನವಳಿದು ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿರಬಲ್ಲರೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಭಾಜನವೆಂಬೆ। ತನುಭಾಜನ ಮನಭಾಜನ ಪ್ರಾಣಭಾಜನ ಯೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧವು ಜೆ
ಹ್ರಾಂಡೆಂಬಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಚಿದ್ರೂಪ ಪ್ರಸ್ತವೆ ತಾನಾಗಿರಬಲ್ಲ ಶರಣ ಪರಶಿವ ಲ್ತಾಕ್ಷ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೬೨॥ ಕಾಯಪ್ರಸಾದವ ಯೆಂನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ। ಅದು ಯೆಂನ ಕಂಗಳನು ನುಂಗಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಮತ್ತಾನಾ
೧೩೯ ಗಿನಿಂದು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಪ್ರಾಣಪ್ರಸಾದವ ಯೆಂನ ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ। ಅದು ಯೆಂನ ಮನವ ನುಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಅನುಭಾವಪ್ರಸಾದವ ಯೆಂನಾತ್ಮನ ಕಿವ್ಯಸ್ಥಲ್ಲಿ ಕಂಡೆ। ಅದು ಯೆಂನಾತ್ಮನನುಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಕಾಯ
ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣಪ್ರಸಾದ ಅನುಭಾವಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವ ಲಾಂದಾಗಿ ಯೆಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ನಿಜಪ್ರಸಾದ ಭಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭು
ವೆ॥೬೩॥ ಆಚಾರಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದ ಭಕ್ತ ಬಯಲಾದನು। ಗುರುಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಬಯಲಾದನು। ಶಿವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಾದಿ ಬಯಲಾದನು। ಜಂಗಮಲಿಂಗದ
ಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಬಯಲಾದನು। ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದ ಶರಣ ಬಯಲಾದನು। ಮಹಾಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆಯಿಂದ ಐಕ್ಯ ಬಯಲಾದನು। ಈ ಷಡ್ವಿಧ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆ ಪ್ರಸಾದವಿ
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸವಾದವು। ಈ ಷಡ್ವಿಧಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನತೆ ಪ್ರಸಾದವನೆ ಪದಾರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲ ಕರ್ಣಿಕಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣವ
ಪ್ರಭುವನಪ್ಪಿ ತಂನೃವೆಂಬ ಪರಮಚರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕಾವಮಾಡಿ। ಆ ಪರಮಚರಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಂನಪ್ರಸಾದದಾನಂಗಾಡಗೂಡಿ ನಿರವಯವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ
॥೬೪॥ ಸದ್ಯೋಜಾತನ ಘ್ರಾಣಪ್ರಸಾದ ಯೆಂನ ನಾಶಿಕವನುಂಗಿತ್ತಾಗಿ ಗಂಧ ಷಡ್ವಿಧ ಬಯಲಾಗಿ ಗಂಧದುರ್ಗಂಧವನರಿಯದು ನೋಡಾ। ವಾಮದೇವನ ಬಾಲುಮೆಯ ಪ್ರಸಾದ ಯೆಂನ ಜಿಹ್ವೆಯ ತುಂಬಿತ್ತಾಗಿ
ಷಡ್ವಿಧರಸ ಬಯಲಾಗಿ ಮಧುರ ಆಂಮ್ಲ ತಿಕ್ತ ಕಟು ಕಷಾಯವೆಂಬ ಷಡುರಸಾಂನದ ರುಚಿಯನರಿಯದು ನೋಡಾ। ಅಘೋರನ ಅಕ್ಷಿರಶ್ರಪ್ರಸಾದ ಯೆಂನ ಕಂಗಳ ತುಂಬಿ ರೂಪ ಷಡ್ವಿಧ ಬಯಲಾಗಿ ಸ್ವರೂಪ
ಕುರೂಪವೆಂದರಿಯದು ನೋಡಾ। ತತ್ಪುರುಷನ ವಾಪ್ಪುವ ಪ್ರಸಾದ ಯೆಂನ ತ್ವಕ್ಕ ತುಂಬಿತ್ತಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶನ ಷಡ್ವಿಧ ಬಯಲಾಗಿ ಮೃದು ಕಠಿಣ ಶೀತೋಷ್ಣವೆಂಬ ಸಾಂಸನರಿಯದು ನೋಡಾ। ಈಶಾನ್ಯನ ವಿಮಲ ಪ್ರಸಾದ

ಎಂಬ ನಾಶ್ರಾತ್ರವ ತುಂಬಿತ್ತಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಪದ್ದ ಬಯಲಾಗಿ ಸುಶಬ್ದ ದುಃಖಿಶಬ್ದವನರಿಯದು ನೋಡಾ। ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದ ಎಂಬ ನಾಶ್ರಾವ ತುಂಬಿ ಪರಿಣಾಮ ಪುಷ್ಟಿದ ಬಯಲಾಗಿ ತೃಪ್ತಿ ಅತೃಪ್ತಿಯನರಿ
ಯದು ನೋಡಾ। ಇಂತಿ ಪ್ರತಬರದು ಮಹಾಘನ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಸಮರಸವಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಅರ್ಪಿತವನರಿಯದು ಅನರ್ಪಿತವನರಿಯದು ಪದಾರ್ಥವನರಿಯದು ಪ್ರಸಾದವನರಿಯದು ಭಾವವನರಿಯದು। ನಿಶ್ಚ
ವ ಬನರಿಯದು ನಿರವಯ ಪ್ರಸಾದವನೆಯ್ದಿ ನಿಷ್ಪತಿಯಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೫॥ ನೆನಹಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಲ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಚಿತ್ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನಶಿಖಿ ಉದಯವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಆಸ್ವಾದಿ
ತ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ನಾಮರೂಪು ಕ್ರಿಯೆಗಳನಳಿದು ನಿರವಯವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೬॥ ಸಾಮ ನಾಶದ ಕೈಕು ಪ್ರಶ
ಂ ಜ್ಞಾನಶಿಖಿ ಸ್ಪರ್ಶನಾರತ ಕೆಡಲಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮೊಂ ಪ್ರ ಸಾಕ್ಷಿದಶ್ಶಿಸು ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗು ನೋಡಾ। ಎಸಳು ನೂರಾರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆವುದು ಪರಶಾಂತಾದ್ವಯ ಕಾಂತಿ ನಿಲಲಾಹಿತನ ಪ್ರಸಾದದ
ಳ। ಪಿಂಗಳ ಸಾಕ್ಷಿದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಕಳೆ। ಘುಘುಮ್ಮ ಸಾನ ವಿಶ್ವದ ತೋತ್ರಮಾಣ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೭॥ ನಿತ್ಯ ನಿಜವಸ್ತು
ಯ ತುಂಬಿ ಹೊದಲಿಲ್ಲ ನೋಡಾ। ಅಬಿಮದ್ವಾರ ತತ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಂಗಿತ ತತ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದತತ್ತ ತಾನಾದ ನಿಶ್ಶಬ್ದಂತ ನಿಃಕಾರ ನ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೮॥
ಚಿವಪ್ರಸಂವತ್ಸ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದದ ಚಿದ್ವೈರಗು ಂಧಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಪಂಚಭೂತದ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಳಿದಿರಬೇಕಯ್ಯಾ। ಗುರುಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ ಯಾದಬಳಿಕ ಪಂಚವಿಷಯಂಗಳ ಸಂಚವಂಚನೆಯಕೆ
ಐಕ್ಯನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ॥ ಆಚಾರಲಿಂಗಸಂಬಂ ದಬಳಿಕ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ಕುಹಕತನವಳಿದಿರಬೇಕಯ್ಯಾ। ಜಂಗಮಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾದಬಳಿಕ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಕುಬ್ಬಿಯಳಿದಿರಬೇಕಯ್ಯಾ
ಬಿಬರಬೇಕಯ್ಯಾ। ಶಿವಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾದಬಳಿಕ ಅಂತಃಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯ ಸತ್ವರಜತಮಂಗಳ ಪ್ರಬಲತ್ವನೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಮು ಅಳಿದಿರಬೇಕಯ್ಯಾ। ಮಹಾಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾದಬಳಿಕ ತನುದ್ವೈತ ಧಾತುವನಳಿದು
ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿಯಾದಬಳಿಕ ತನು ತ್ರಯ ಜೀವತ್ರಯ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯ ಪ್ರಕೃತಿತ್ರಯ ಇಂತಿನಾನಾ ವಿಧಂಗಳನೆಲ್ಲವನು ಹೊಂದು ಮಾಡಿ ನಾನು ನಿನೆಂಬ ತನುವ ವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಹರ ಷಡ್ವೈಕ್ಯ ಪುರಾಪರ
ವಸ್ತು ರೂಪಾಗಿ ಶುದ್ಧ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ತನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೮೯॥ ಆಹಾವ ಅಗ್ನಿ ಲೆದಿಬಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಂತೆ। ಶಕ್ತಿ ಸಕ್ತಿಕಳೆ ತುಂಬಿಪ್ಪಂತೆ। ಸರ್ವಾಂಗವನು ಲಿಂಗಕಳೆ ತುಂಬಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಮಿ
ಚೇತಾನಾಗಿರಬೇಕಯ್ಯಾ ಮಸ್ತುವಿ ಎಯ ಚೆಂನರದ ಚಿತ್ರಿನಂತೆ ಪಸರಿಸುತಿಪ್ಪ ಹೊಬ್ಬಣ ಸಪ್ರಭೃವನೊಡಗೂಡಿದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗೈಕ್ಯವ ಎನಗುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥

ಐಕ್ಯನ ಪ್ರಸಾದ ೦೧॥

ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ನಾಕಪ ಬದ್ದರಸ ವೆತ್ತಿರೆಯಲು ಬದ್ದರಸ ವತು ಡಿಮೆನ ದ್ದಕಿಲ್ಲಾಪ್ರಳೆಂಯ ಪಾದರು ನೋಡಾ। ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ನಾಕಪ ಗೆಬದ್ದರಸವನು ನೀಸಲವ್ಲಾ. ತನಲ್ಲದೆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಲ್ಲಕಾ ಹಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೧॥

ಹಾರಿ ಯಸೈಯೊಳಗ ನಾಗಿಳಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿನ ಭಯ। ಗಿಳಿಯೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿ ಹೋಲುಕು ಡಿಯಲು। ಹಾರಿಯ ಕ್ಷೈಮ ಜಿದು ಮೂಜ್ಞಾಗಲಗೆ ವ್ಯರ್ಥನಾವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೨॥ ಬೊಪ್ಪರು ತಮ್ಮ ಶಿಂಬರು।

ಬೊಪ್ಪುರು ಮಧ್ಯಮರೆಂಬರು। ಬೊಪ್ಪುರು ಕನಿಷ್ಠರೆಂಬರು। ಬೊಪ್ಪುರು ಅಧಮರೆಂಬರು। ಬೊಪ್ಪುರು ಶತ್ರುನಿಷ್ಠುರಗಳೆಂಬರು। ಯೆಂದೆರದಕೆನು। ಯೋಗಿಗೆ ಬಿನೆಯ ಪೆಕಪ್ಪೆ ವೆಲ್ಲದೆಂ ತಕವಲ್ಲದೆ ಲೋಕಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪುರವಾರ್ಥ

ಕ್ಕೆ ಬಿರುದ್ದ ಕಾಕಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೩॥ ಮಳೆ ಹೊಯ್ದರಾಕಾಶ ನನೆವುದೆ। ಬಿಸಿಲು ಗೌಳ್ಪೂಳಿ ಬಿಸಿದರಾಕಾಶ ವಲವುದೆ। ಕತ್ತಲಿಗನಿಂದಿದರೆ ಆಕಾಶ ಹಾತ್ರಿವುದೆ। ಬಚ್ಚಬಿ ಬಯಲು ಬಂಧ

೧೪೦ ಲು ಕತ್ತಸ ಮತ್ತೆಗಾಳಿಗಾಗ ಬಲ್ಲುದೆ। ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿರಾತನಾದ ನಿಜೈಕ್ಯನ ತತ್ವಮಿಥ್ಯಬಂದನು ದಿವತು ಚ್ಛತರನು ದಿತಟ್ಟು ಬಲ್ಲುದೆ। ವಸ್ತು ವಿಪಾಕ ಕ್ರತ್ತು ಖಂಡಿಸ ಬಲ್ಲುದೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿ

ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೪॥ ಕೆಂಡೊಂದನು ಡಿಮಬಿಲೊಕೆ। ಹಾಗೊಂದನು ಡಿವದಿಲೊಕೆ। ಹೊಂದಿನಿಂದಿಸದರಿಂದು ಕುಂದಲಿಲ್ಲ। ಮುಂದೆ ಹಾಂದಿಸದರಿಂದು ಮುಬ್ಬಿಲಿಲ್ಲ। ವಂದನೆ ನಿಂದನೆ ಯೆಂಬುದು

ಲು ಉಜಿಲಿಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಮಹಮಾತೀತನಾ ದತ್ರೊ ನಾಲಿಂಗೈಕ್ಯನಿಗುಂಟೆ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೫॥ ಭೂಮಿಗಾ ಆಕಾಶವು ಯೆಕತ್ತವುಂಟೆ। ಕಿಚ್ಚಿಗೂ ನಿರಿಗೂ ಏಕತ್ವವುಂಟೆ। ಘೂ

ಳಿಗೂ ದೂಳಿಗು ಯೆಕತ್ವವುಂಟೆ। ನಿರಿಗೂ ನಿಳ ಗೂ ಯೆಕತ್ವವುಂಟೆ। ಕಂನಡಿಗೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೂ ಯೆಕತ್ವವುಂಟೆ। ತಮಕ್ಕೂ ಬೆಳ ಗೂ ಯೆಕತ್ವವುಂಟೆ। ಪ್ರೇನಾಪರ ತತ್ವ ದತ್ವ ಅದಗಿದ್ರೊ

ಗಾಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ ಪ್ರಪಂಚನ ಹಾಬ್ಲಿಗೆ ಯುಂ ಟೆ ಹೇಳಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೬॥ ಮನಘನ ವಸ್ತು ಬಾದ ಬಳಿಕ ಮನವಚನ ಕಾಯ ಒಂದಾ ~~ತ್ರಿಕರ~~ ದಾತ್ಸನೆಂಬೆ

ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತನೆಂಬೆ ನಿರಾಳನೆಂಬೆ ಯೆಂಬೆ ಆತನ ತನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ತನುವೆ ಗುರು। ಆತನ ಮನ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮನವೆ ಲಿಂಗ। ಆತನ ಭಾವ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಭಾವವೆ ಜಂಗಮ ೭೦

ನೋಡಾ। ಇಂತೀ ಜ್ಞಾನಗುರು ಅಱುಹೆಂಬ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಹಾನುಭಾವವೆಂಬ ಜಂಗಮ। ಯಿಂತೀ ತ್ರಿವಿಧವು ತಂನ ತ್ರಿವಿಧಾತ್ಮ ನೋಡಾ। ಜ್ಞಾನಗುರು ವೆಂದಡೆ ತಂನ ಜೀವಾತ್ಮ। ಅಱುಹೆಂಬ ಶಿವಲಿಂಗ

ವೆಂದಡೆ ತಂನ ಅಂತರಾತ್ಮ। ಮಹಾನುಭಾವ ಜಂಗಮವೆಂದಡೆ ತಂನ ಪರಮಾತ್ಮ। ಇಂತೀ ತ್ರಯಾತ್ಮ ಯೆಕಾತ್ಮ ಬಾದರೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿರಂಜನ ಪರಾಪರ ವಸ್ತು ನೀನೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಿನೆನಲಿಕೆ

ಲ್ಲ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ॥೯೭॥ ಅಕ್ಕನ ತಂಮ ನಸಂಗದಿಂದ ಹೊತ್ತ ಬೆಳುತ್ತದವು ನೋಡಾ। ಹೊತ್ತ ಬೆಳುವು ಅಕ್ಕನ ತಂಮ ನೂಲಿ ಓದರು ನೋಡಾ।

ವಿಶ್ವನಶ ರಗಾ॥

ಆಪೆ ತಪ್ಪೆ ಮು ತಪ್ಪಿಯು ಸಂಗ ಉಪರ ತತ್ತ್ವನೆ ಅದಳು ಸೊಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೮॥ ಅಗ್ನಿ ಕರ್ತೃವಿನ ಅಂಗನೆಗೆ ಬೊಬ್ಬೆದ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳು …
ಲಿತಾಸದಿಂದ ಕಾಶಾಬಿಡಾಕೆಂಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆಯ ಬಿದಳು ನೋಡಾ। ಆಕೆನಿಂದಲ್ಲಿ ಯಪ್ರತ್ಯೆಯ ಬಾಗು ತ್ತಿಪ್ಪಳು ನೋಡಾ। ತಾ ಕಳೆ ಪ್ರಾಣ ಕಳಸಿಗವುದು ಆಕೆಯಲಿಸೆಂಗಳ ಹೋರಗಾದಾತನೆ ಯೆಕಮೆವಾನದ್ವಿತಿಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಾ
ನು ತಾನಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗೈಕ್ಯನಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ॥ ೯೯॥ ವಿಶ್ವನಶರಿ॥ ಪಿಂಡಾಕಾಶದೊಳು ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವಾನುಭವ್ಯನ ದಯ ಬಾಗಲು ಪಿಂಡದ ಬಾಳ್ವೆ ಯಾ ಬಗೆ ತಾನಾಗಿ ತಂದ ತಂಡದ …
ಬಿರವಖಂಡಿತ ನೋಡಾ। ಆ ಅಖಂಡ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯುಂದ ಅಪ್ರಮಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಃಪತಿಯಾದಾತನನಿ ಒ ಶರಣನೆಂಬೆನು ಸಾನಾಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೦॥ ಮಹಾದಾಕಾಶ ಘಟದೆ ದಿಂ
ದಳು ಪಾಕಾಶ ಮಹದಾಕಾಶವಾಗಿ ತಾಯಿದೆ ಕೆ ಆಕಾಶ ಬಾಂದಲ್ಲಿ ದಿಇಪೆರ ಡುಂ ಓ ಮರು ಕೆ ಉರ ಕಿ ಷತಾನೆ ತಂನ ಶಕ್ತಿ ಬಿಡಬಿಂದ ಶರಣ ಲಿಂಗವೆಂದಾದ ಶಾನಾ। ಯೆಂದ ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ …ನವೆ
ಕ್ಷಿಯದಾ ಯಾ ಶರಣ ಮಥ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಂದಾದ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ ಮಥಲಕ್ಕಾ ನಾಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೧॥ ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಜ್ಞಾನ … ನವಾದ ಬಾ
ದ್ವೈತಿಯಲ್ಲ। ಅಹಂ ಕಿಂನವೆಂದೆಂಬ ದ್ವೈತ ಪಶುಮಲಧವೆಲ್ಲ। ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ ಶರಣಲಿಂಗದ ಮಥ ಬಿ … ಶರಣ ಲಿಂಗದ ನಿಲುಕಡೆಯನು ಪರಶಿವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಲ್ಲರ
ದೆ। ಪ್ರಪಂಚ ಬಿ ವಿಗಳೆಂದು ಅರಿಯರು ಕಾನಾಮ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೨॥ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೆ ಸದ್ರೂಪು ಚಿದ್ರೂಪು ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪ ತಾನಾಗಿತ್ತು ನೋ
ಡಾ। ಸತ್ತೆ ಶರಣ। ಚಿಂತವೆಂದೆ ಚಿತ್ತ। ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಂ ಹೆಂದೆ ಆನಂದವೆ। ಹಸ್ತ ಮುಖ ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವೆಂದೆ ಲಿಂಗೆಂಬುದು। ವೇದ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ। ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ। ಪುರಾಣ ಪ್ರಮಾಣ
ವಲ್ಲ। ಆಗಮ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ। ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ। ಅದೆನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ। ಯಿ ಬಳ್ಳಿಂದ ನಾನ ಯಿದು ಬಿಲ್ಲ। ಮತ್ತೆ ತ ಯಿಂದತ್ತಿದೆ ನೆಂದಡೆ। ಶಿವ ಪ್ರಸಂನೆತಿ ಪ್ರಸಾದ ಬಿಂದ ಯಿದು
ರಂಗಳು ಅದು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಶಿವತತ್ವಸ್ವರೂಪ ಶರಣನೆಂಬ ಲಾಕ್ಷಸತ್ಯನೊಡ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೩॥ ಚಿತ್ತೆ ಅಂಗ ಸತ್ತೆ ಪ್ರಾಣ ಆನಂದವೆ ಶ
ಣನ ಕರಣ ನೋಡಾ। ನಿತ್ಯವೆ ಪ್ರಸಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣವೆ ಸರ್ವಾಂಗದ ಪ್ರಕಾಶ ಪರಮಾನಂದ ಚೈತನ್ಯ ಜಲ ನೋಡಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನು ನಿಂಮ ಶರಣನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿ
ದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥ ೧೦೪॥ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಗುಣನು ನಿರ್ವಿಕಾರಿ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯಕನು ಯೆಕಮೆವಾನದ್ವಿತಿಯ ಪರಾಪರವೆ ಶರಣ ಲಿಂಗವೆಂದು ತಾ ಯಿತ್ತಕಾನಾಯೆಂದರೆ। ತಾತ್ತಿಂಗ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ …ನವೆಲ್ಲಿಯ

ದಾ ಅದೆಂತೆಂದಡೆ। ಚಿಂನಬಿಂದುನಾದಂ ತೆಶಿವಶಕ್ತಿ … ಪರಾಪರವೆ … ಜ್ಞಾನೋದಯ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೫॥ ಮಂತ್ರನಿಂದಾದ ಮಡಕೆ ಚಿಂನಬಿಂದು ತಾಡಿಗೆ ಕಂಚಿನಿಂದಾದ ತಳಿಗೆಬ
ಟ್ಟಲು ಕಬ್ಬುನದಿಂದಾ ಕೊಡಲಿ ಕುಡನು ಮೊದಲಾದ ಪಂಚ … ಕಾರಕಾಕ್ಕೆ ಆಂಗಲಿತ್ತಲೆಂಬಂತೆ ಮಹಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಮಧ್ಯೆಬಂದಂತೆ ಮಧ್ಯೆಬದ ಶರಣಂಗೆ ಅಂಗವೆಲ್ಲಿಯದಾ ಶರಣಗಾ ಲಿಂಗಕ್ಕಾ
ಅದ್ವೈತಾನಂದ ಬಿಂದುವಿಂ ಪೂರ್ಣವನು ಶೃದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿಮತ್ರಿಂದು ಸಂದೆಹವುಂಟೆ। ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಯವಶೆಲ್ಲಿಸುವ ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತರ ತೊಲಗಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೬॥
೧೪೧ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಿಗೆ ಹಸು ಅನವಯಮುಂಟೆ। ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಭ್ರಮೆಯುಂಟೆ। ವಾತಪಿತ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮ ನಷ್ಟವಾದವಂಗೆ ತಾಪತ್ರಯಾದಿಗಳುಂಟೆ। ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗು ಕ್ತಾ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ
ದಿಗಳೆ ಬೆಳಗನಾಶ್ರೈಸುವನೆ। ನಿಜಬಿಂದುತಂನೆ ತಾನರಿದು ತಾನು ತಾನಾದ ತನುಮಾಯಾಗಳ ಬಳಿಯ ಹುಳಿಗೆ ಬೆದರುವನೆ ಮಹಾಶರಣನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೭॥
ಗಾಳಿ ಗಂಧವನಪ್ಪಿದಂತೆ। ಬಯಲು ಬಯಲನಪ್ಪಿದಂತೆ। ಬೆಳಗು ಬೆಳಗನಪ್ಪಿ ಮಹಾಬೆಳಗಾದಂತೆ। ಶರಣ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ತಾನು ತಾನಾಗಿ ನಿರ್ಭಯನಾದ ಸುಖಸಾರಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂ
ಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೮॥ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗಯೆಂಬ ಮೂರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ। ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರ…ಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ಇಂತೀ ಮೂರು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ॥ ಇ
ಷ್ಟಲಿಂಗವು ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಸ್ವರೂಪು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಸುಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪು। ಮತ್ತೆ ಕ್ರಿಯಾಸ್ವರೂಪವೆ ಲಿಂಗವು। ಸುಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವೆ ಜಂಗಮವು। ಇದು ಕಾರ ಆಕಾರಸ್ವರೂಪವೆ ಲಿಂಗವು। ನಿರಾ
ಕಾರಸ್ವರೂಪವೆ ಜಂಗಮವು। ಆದಿಯೆ ಲಿಂಗವು। ಅನಾದಿಯೆ ಜಂಗಮವು। ಇದು ಕಾರಣ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕಲ್ಲದೆ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಜಂಗಮಕ್ಕಿಂಬುದು ಅದು ಅಜ್ಞಾನಸೋಡಾ। ಆದಿಲಿ
ಂಗ ಅನಾದಿ ಜಂಗಮಯೆಂಬುದು ಲೋಕಂ ದಾಗಿನಿಂದನಿಲವು ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು। ಆ ನಿರವಯ ವಸ್ತುವನೊಡಗೂಡಿ ನಾನು ನಿರಾಳನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೧೦೯॥ ಕ್ರಿ
ಯಾಸ್ವರೂಪವೆ ಲಿಂಗವೆಂದೆ। ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವೆ ಜಂಗಮವೆಂದೆ। ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪುವಪ್ಪ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಂನತೆ ಪ್ರಸಾದ

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಿವಕಳೆಯೆಂದೆ। ಜ್ಯೋತಿ ಕರ್ಪೂರವನೆರೆದಂತೆ ಅಂಗ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು। ದೀಪ ದೀಪವ ಬೆರಸಿದಂತೆ ಪ್ರಾಣ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು। ಈ ತ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ ಭಾವ ನಿರವಯವಾದ
ಬಾಗಿ ಲಿಂಗವೆಂನೆ। ಜಂಗಮವೆಂನೆ। ಪ್ರಸಾದವೆಂನೆ। ಯಿದು ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬುದು ಯಿಲ್ಲ ಕೊಂಡೆನೆಂಬುದು ಯಿಲ್ಲ ಕೊಡುವುದು ಕೊಂಬುದು ಯೆರಡು ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾದಬಳಿಕ ನಾನೆಂಬು
ದು ನಿನೆಂಬುದು ಯೆನೂಯಿನೂಯೆಂ ಬುದಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಮಯನಾದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥೧೧೦॥ ॥ ಸೂ

ನಿರವ ಯಸ್ಥಲ॥

ಸೂತ್ರ॥ ಯಿಂತು ಐಕ್ಯನ ಭಾವದಿಂ ದ ಸಮರಸಭಕ್ತಿಯನಾಚರಿಪದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು। ಆ ಯಿಕ್ಯಸ್ಥಲವ ಮೀರಿ ನಿರವಯಸ್ಥಲವನೆಯ್ದಿದನಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿರವಯಸ್ಥಲ
ಬಾದುದೂ॥ ನಿರವಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ವಚ ನ॥ ಒಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಒಳಗೆ ಬಯಲು। ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೊರಗೆ ಬಯ…ಲು ನೋಡಾ। ನೆನದೆನೆಂದರೆ ಮನ ಬಯಲು। ನೆನೆಹಿ
ಸಿ ಕೊಂಡೆನೆಂದರೆ ನಿಲ್ಲವಾಗಿ ನಾ ನು ಬಯಲು ನಿನು ಬಯಲು ನೋಡಾ। ಭಾವಿಸಿಕೊಂಬ ವಸ್ತು ಯಿಲ್ಲವಾಗಿ ಭಾವ ಬಯಲಾದೆನು ನೋಡಾ। ಮಹಾಘನ ಸತ್ಯದಾಯಿತ್ತಾಗಿ ಅ
ಖ ಘನ ಶೂನ್ಯವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಅಖುತುಶೂನ್ಯವಾದುದೆ ಅಖಂಡ ನಿರಾಳ ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೇ॥೧॥ ತನು ಶೂಂನಕ್ಷರ ನಿಂನ ಸಾವ
ಯನೆಂದೆ। ಮನ ಪ್ರಾಣಂಗಳು ಶೂಂನಕ್ಷರ ನಿಂನ ಸಾವಯ ನಿರವಯನೆಂದೆ। ಅನುಭಾವ ಶೂಂನಕ್ಷರ ನಿಂನ ನಿರವಯನೆಂದೆ। ನಾನು ಶೂಂನಕ್ಷರ ನಿನೆಂದೆ ನಾನಳಿದ ಬಳಿಕ ನಿನೆತ್ತಿಯವ
ನು ಪೇಳಾ। ಯಿದು ಕಾರಣ ನಿಂನ ಸಾವಯನೆಂನೆ ಸಾವಯ ನಿರವಯನೆಂನೆ। ನಿರವಯನೆಂನೆ ನಿರಾಕಾರ ಬಯಲಾದ ಕಾರಣ ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವೆನಲಿಲ್ಲ ಕಾಣಾ ಸೋಮೆ ರಡಿಲ್ಲದೆ ನಿರಾಳ
ನ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ…॥೨॥ ನಿಶ್ಶಬ್ದನೆಂಬ ನಿರ್ದೇಶಿಯ ಮೆರೆಸಲ್ಲಿ ದಾನಂದವೆಂಬ ಪರಮಸುಖಂದೆ ಅಗಿಯೆಯಿದಿ ಸಂಗಿತ್ತು ನೋಡಾ॥

ಯೆಯುಬಿಸುಂಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ್ಯನೆನಲಿಲ್ಲ ಕಾರಣನೆನಲಿ[illegible] ನಲಿಲ್ಲ ಜೀವನೆನಲಿಲ್ಲ ಪರಮನೆನಲಿಲ್ಲ ಜೀವಪರಮೈಕ್ಯವ ಸೊತ್ತ ಕೊಂಡು ತಿ॰ ಬಿಳಿಬಿ ಮೊನ್ನಯಾಕಾರವೆನಲಿಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯ
ನೆನಲಿಲ್ಲ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯನೆನಲಿಲ್ಲ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಅಧ್ಯಯನ[illegible] ಲಿಲ್ಲ ನಿಃಶೂನ್ಯನೆನಲಿಲ್ಲ ಮಹಾಶೂನ್ಯನೆನಲಿಲ್ಲ ಏನೂ ಎನಲಿಲ್ಲ ನಿರಾಕಾರ ಬಯಲ ನಿಃಶಬ್ದಮಯ ನಾದಕಾರಣ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವ
ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆಂಬ ನಾಮರು ಪುಕ್ರಿಯಾಗಳು ನಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣ ಏನೂ ಎನಲಿಲ್ಲ ನೋಡಾ॥೩॥ ಸವಿಕಲ್ಪ ಸತ್ತಿತ್ತು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೆಂಬ ಗರ್ವವ ಳಿದು ತೆ ಬಿಳಿಲ್ಲದ ಮಹಾಘನದಾಕಗ ದಶ್ಶಿತ್ತಾಗಿ॥ ಸಾ
೧೪೭ ಧ್ಯನಿಲ್ಲ ಸಾಧಕನಿಲ್ಲ। ಪೂಜ್ಯನಿಲ್ಲ ಪೂಜಕ ನಿಲ್ಲದೆ ಪನಿಲ್ಲ ಭಕ್ತನಿಲ್ಲ। ಯಿತೆಸೂ ಯೆನೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿ। ನಾಮನಲ್ಲ ನಿಸ್ಸಾಮನಲ್ಲ। ಸೀಮನಲ್ಲ ನಿಸ್ಸೀಮನಲ್ಲ। ಯಿವೆನೂ ಯೆನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಶೂನ್ಯ
ನಿರಾಲಂಬವು ನಿರ್ವ್ವಯಲು ನಿರಾಕಾರವು ರಾಪಸ್ತು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೪॥ ಮೆಟ್ಟಲಿಲ್ಲದ ಪೂಮಿ ಯತ್ರಿ ಮೊಟ್ಟಲಿಲ್ಲದ ಹೊಂಮರ ಪುಷ್ಪಿತ್ತು ನೋಡಾ ಮಿಕ್ಕ
ಹುತ್ತಿನೆಂದರೆ ಕೊಂಬಿಲ್ಲ। ಮುಟ್ಟಿಹೆ ಬಿ ದೆನೆಂದರೆ ಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲ। ಅದ ಅಶ್ಶಿಕಟ್ಟಿಕೆಗೆ ಯಿಬಿದ ಹಂಬುಸೆರಸ ತುಂ ಬಿ ತೊಟ್ಟು ಬಿಡದು ನೋಡಾ। ತೊಟ್ಟು ಮುಟ್ಟದೆ ಕಟ್ಟ
ಗಸೆಗಿಬಿದ ಹಂಣ ಮುಟ್ಟಸವಿಂಬ ಬತ್ತಾತನ ಹುಟ್ಟಿಲಿತಾತನೆಂಬೆನು ಕಾ —— ಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿ ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೫॥ ಕಾಯದರೂಪನ ಕಂಗ
ಳು ನುಂಗಿತ್ತು। ಪ್ರಾಣದರೂಪನ ನೆನಹು ನುಂಗಿತ್ತು। ಭಾವದರೂಪನ ಅರಿವು ನುಂಗಿತ್ತು। ಅರಿವಿನರೂಪು ನಿರೂಪು ನುಂಗಿತ್ತು। ಆ ನಿರೂಪುಸ್ವರೂಪಿ ಶಿವಶಿವನಾ ನುನುಂಗಿದೆನು। ಆ
ನಿರೂಪುಸ್ವರೂಪು ಪರದು ಬಯಲು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೬॥ ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ಮಂಗಳಾಂಗಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗದುದಯವ ಕಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕಂಡು ಅಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಗ
ವ ಮಾಡಿ ನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಸರ್ವ್ವಸಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗಿ ನಿರ್ವ್ವಯಲ ಬೆರಸಿ ಮಂಗಳ ಮಂಗಳ ಬೆಸುತಿಪ್ಪ ಮಹಾಮಂಗಳ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮೈಲು ಬದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಪ್ರಭುವೆ॥೭॥
ಕಾಂಚ ವಿಕಾರದ ಕುಂಭಿನಿಯು ಧರದ ಮೆಲೆ ಲಿಂಗನೆಳೆ ಬಿದಿಂಗಳ ಪಾಡದಪು ನೋಡಾ। ಆ ಬಿದಿಂಗಳು ಅಧಾರನು ಅಬಿಯದೆ ನಿರ್ವ್ವಯಲ ನೆಲೆ ಬಿಮತ್ತಲಬಿಮತ್ತಬೆ ಬಗಾಗಲು ತುಂ
ಭಿನಿಯು ದಳದ ಅಂಗನೆಸತ್ತ್ವದ ಕಂಡು ಯಿಹಾಕಾಶ ಪರಕಾಶ ಅವಕಾಶವ ಹೊಗದೆ ಕಾಶ್ರೆಷ್ಟವಲ್ಲವೆಂದು ದೇಹವಿಲ್ಲದ ದೇವನ ಧರವ ಬಗದು ಹಾಕ್ಕು ಅಂಗನಾತನ ಪ್ರಮಾಣದ

ಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂದು ಬದುಕಿದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||೮|| ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ನಿರಂಗಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯ ಬಳಗದ ಅವಯವಂಗಳು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಶಿರಸ್ಸಾ
ಗಿಪ್ಪುದು ನೋಡಾ | ಅಗ್ನಿಯಂಗದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಪರಿಪರಿಯ ರಸದ ಕಾವಿ ಆರಸದ ತಾವಿಯ ಮೃತ್ತಿಕ ಸಾದವರೆಲ್ಲಾ ಅಗ್ನಿಯನುಂಡಾದಿ ಆರಸವನುಂಡು ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾದರು ನೋಡಾ | ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ
ದ ಕಂಡು ಕಿವು ಉಸಾಳಿದು ಆ ಉಸಾದಗಿ ನಿರ್ಭಯುಳ್ಳ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದ ನಿಬ್ಬೆರಗು ಮೈತಗಲು ವನರ ಹಿತನು ನೋಡಾ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||೯|| ಮೂಉ ಲೋಕದ ಮೋಹನಿಲಿ
ರು ಲೋಕದ ಅಂಗನೆಯರ ಸಂಗಲ ಮಾಡಿ ಮೂಉ ಲೋಕದ ಮೋಹವ ಮಡದು ತಾ ಸತ್ತವು ನೋಡಾ | ಮೂಉ ಲೋಕದ ಮೋಹಿನಿಸತ್ತುದ ಕಂಡು ಆ ಉ ಲೋಕದ ಅಂಗನೆಯರು ನಾನಿ ಲೋಕದ ಶ್ರಿರರಾಗ ದೆಂದು ಮೋಉ
ದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾಗಿ ಆರೂಢನ ನೋಡುತ್ತ ನೊ ಡುತ್ತ ಆ ಊರ ವರು ಸತ್ತರು ಉದು ಮಾಉದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||೧೦|| ಯೆಳು ಕಮಲದ ಮೇಲೆ ಯೆರೆಜ
ಲ್ಲದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಫಲಬಿಳ್ಳದ ಹುಂಜನರು ಚಿಂಯ ತಲೆಯೆ ಬಾಯಾಗು ಕಾ ಬಲ್ಲರೆ ನೆಲಚ್ಚೆಂದಿ ತ್ತು ತಲೆಸತ್ತಿತ್ತು ಇದರ ಹಾಲ ಬಚ್ಚತನೆ ಪರಶಿವಯೋಗಿ ಕಾಣೌ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿ
ವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||೧೧|| ಟಾಂಡೆ ಜಡಾ ಉತ್ತೆಂಬುದು ಕ್ರಮ | ಯ ಜಡು ಮೂಹಾಯುತ್ತೆಂಬುದು ತಕ್ರಮ | ಮೂರು ಆರಾ ಉತ್ತೆಂಬುದು ಮುಂನವೆ ಕ್ರಮ | ಯೆನಗೆ ಆ ಊಉ ಲ್ಲ
ಮೂ ಊಉಯಲ್ಲ | ಮೂರು ಯಮು ಇಲ್ಲ ಮೂರು ಯ ಬಳಿ ಜಿಳಿದು ಟಾಂಡಾದೆನೆಂಬುದು ಮುಂನವೆ ಇಲ್ಲ | ಮುಂನ ಮುಂನವೆ ಪರಾಪರ ವಸ್ತು ತಾ ಸಾದ ಕಾರ ಣ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||೧೨||
ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಅಂಗ ಅಂಗ ವೆನುತಿರ್ದ್ದೆ | ಅಂಗಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಅಉಹು ಅಉಹು ಯೆನುತಿರ್ದ್ದೆನು ಅಉಹು ಅಉಹು ಯೆಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರ
|| ಅಂಗ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಲಿಂಗಲಿಂಗ ವೆನುತಿರ್ದ್ದೆ ನು | ಅಂಗಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಲಿಂಗವಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ | ಅಂಗಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಹಿಮೆಯು ಹಾಳವೆ ಅ ತಲ್ಲಿ | ಅಉಹು ಅಉಹು ಹೋ ಗಳೆಂಬುದು ಬಉದಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ | ಅಉಹು
ಹಾವ ನಿಷ್ಪ್ರಾಣವೆಂಬೆನು ತಿರ್ದೆನು | ಅಉ ಹೊಂಬುದು ಬರು ದಾದಲ್ಲಿ ಹಾಪನಿಷ್ಪ್ರಾಣವೆಬಯ ತಾಗಿ ಬಚ್ಚಬಉಯಬಯ ವಾಗಿರ್ದ್ದೆನು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||೧೩|| ಗಮನ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ನಿರ್ಗಮನ ಮಂತ್ರ ಗಮ
ನನಿರ್ಗಮನ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸ್ಥಲಕು ಕ್ರಮಂ [illegible] ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಹಾ ಹಾ ಮಂತ್ರ | ಸಾಹಾ ದಾ ಸಾಹಾ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ ಮಂತ್ರ | ಜ್ಞಾನಾಚಾರ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ತಾನಿದಿರು ಮಂತ್ರ ಗಮ
ನ ನಿರ್ಗಮನ ನಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಸ್ಥಲ ಚು ಘುನಾಸ್ತಿ [illegible] ತ್ರಿಯಾಕ್ಷರ ಹಾ ದಾ ಹಾ ನಾಸ್ತಿ | ಸಾಹಾ ದಾ ಸಾಹಾ ನಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ ನಾಸ್ತಿ | ಜ್ಞಾನಾಚಾರ ನಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ನಾನಿನೆಂಬುದು ನಾಸ್ತಿ | ನಾನಿ

ನಿಂಖು ... ದು ನಾಸ್ತಿಯಾದಶ್ಶಿಸಬಿ ಶಲ್ಪು ನಿಶ್ಶಿಶಲ್ಪನ [illegible] ಲ್ಪ ನಾಸ್ತಿಯಾದಶ್ಶಿ ಆದ್ವೈರಿನ ಲಿಲ್ಪ ವಿದ್ವರಿನ ಲಿಲ್ಪ ಸಾಧ್ವ್ಯರಿನ ಲಿಲ್ಪ ಯೆನಲು ಲ್ಪದ ಸರ್ವ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬವು ನಿರ್ವ್ವಯಲ ಪದವ ಆಪ ಆವರನಾ
ದವರನೆಂಬ ಪದವು। ಇದು ಕಾರಣಾಮ [illegible] ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಪ್ರಾಣ
ಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ದಶ್ಶಲಿ ಅಡಗಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ಶರಣಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಶರಣಸ್ಥಲ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಐಕ್ಯ ಷಡಂಗಯೋಗ ಸಮರಸವಾಗಿ ಷಟ್ಸ್ಥಲವ ಮೀರಿ ನಿರವಯಸ್ಥಲವನೆಯ್ದಿ। ಆ ನಿರವಯಸ್ಥಲ ನಿರಾಕ
೧೪೩ ದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ। ಆ ನಿರಾಕಾರ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ಪರವಸ್ತು ತಾನಾಯಿತ್ತಾಗಿ। ಶ್ರೋತ್ರ ನಿವೃತ್ತಿ। ಜ್ಞಾನ ನಿವೃತ್ತಿ। ಭಾವ ನಿವೃತ್ತಿ। ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಡಗಿ। ಭಾವಿಸುವ ಭಾವವೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ವ್ವ
ವಬಾಗಿ। ನಿರ್ಶ್ವಪನ ನಿರಂಜನ ಪರವಸ್ತು ತಾನು ತಾ. ನಲ್ಲದೆ ದಶ್ಶನಿಸಲಿಕೆ ಯಿನಗ ಉಧ್ಯಾಮ ಪಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಬಿದ್ವೇಶ್ವರಪ್ರಭು ತಾನೆಯು ಪ್ರಳಜ್ಞಾನಸಾರಾಯಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟನು ॥೧೪॥
ಷಟ್ಸ್ಥಲಜ್ಞಾನಸಾರಾಮೃತದ ವಚನ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಂಗಳ ಫಲ ಪಾಲಿತ್ರಯ ಸ್ತೋತ್ರದ ವಚನ।೯॥ ಸರ್ವ್ವಶೂನ್ಯ ನಿರಾಲಂಬಸ್ಥಲಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ।೪॥ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ।೫॥ ನಿಃಕಲ
ಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೧॥ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೫॥ ಅಂಗಲಿಂಗಾರ್ಪ್ಪಿತಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೨೫॥ ಪಂಚಮೂರ್ತಿ [illegible] ಲಿಂಗಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೯॥ ಪಿಂಡಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೨೪॥
ಪಿಂಡಜ್ಞಾನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೨೫॥ ಸಂಸಾರಹೇಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೫೧॥ ಗುರುಕರುಣಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೮॥ ಲಿಂಗಧಾರಣಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೧॥ ವಿಭೂತಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೯॥ ರುದ್ರಾ
ಕ್ಷಿಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೩॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೫॥ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೫೦॥ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೩೮॥ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೩೩॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ
ಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೧೦॥ ಶರಣಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೩೪॥ ಐಕ್ಯಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೧೦॥ ನಿರವಯಸ್ಥಲಕೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನ॥೧೯॥ ಅಂತು ಸ್ಥಲ ೧೧ಕ್ಕಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ ವಚನಂಗಳು ॥೭೦೦ಕ್ಕಂ॥ ಆಂತ ವಸಿ
ದ್ಧಲಿಂಗರಾಜಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಷಟ್ಸ್ಥಲಜ್ಞಾನಸಾರಾಮೃತ ಸಮಾಪ್ತಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ [illegible] ೧೭೬೯ನೇ ತು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ಸಂವತ್ಸರದ ಶ್ರಾವಣ ಶು ದ್ವಾದಶಿ ಸೋಮವಾರದಲ್ಲು ಬರೆದಾಯಿತು ಸ್ಥಲ
ಶ್ರೀ ಗುರು [illegible] ಮಂತ್ರಗೋಪ್ಯ [illegible] ಸಾಮಿಗಳ ವಚನ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯವರ ಬರೆದ [illegible]

ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ॥ ಬಹಿಯ ಕರಿಕೆಯು । ಅಂತರಂಗದ ಸುದ್ಧಸಾತ್ವಿಕ ಜ್ಞಾನವನು । ಕಣ್ಣಾಗದ್ದೆಯು । ಬಹಿರಂಗದ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಚಾರವನು । ತೋರಿಯು । ಮಾಡುವಂತಮನದ । ತಬಿಯು । ಅರದಿತ್ತಿರುವ
ಮಳತೆಂದು । ನಿರ್ಮಲವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನು ಅನುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು । ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ನೆರದು । ಶರಣನ ಅಂಗಸಂಮಂಧವಾದ ಕ್ರಿಯಾಚಿದಂತ್ರಮಾದಲು ಬಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಯ ಕೆಲ್ಲರು ನೆರಲು ಬ್ಬುಳಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವ
ಮಿನೆಬಾರದ ಮಕ್ಕರುಗಳಿಗೆಮು ಹರಾನಂದಸುಖವನು ಕೊಡುವಂಥ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಿ ಲಮುಗೊಂಡನಾಗ ಬೆಕೆಂದು । ಬಹಿರಂಗದ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ವತ್ತವನಾರದ ಯುತ್ತ ಲಿಂಗದೇವನಾಗಿನೆ ಶೆಗಾತ್ತ
ಬೆಕೆಂದು । ಗುರುದೇವತೆಯ ನುಬೆಸಗೊಂಬುವ ಸುಬಂನಿರೆ । ಮತ್ತೆಯು । ಅಂತರಂಗಜ್ಞಾನವ ನುಷದೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನು । ಷ್ಟೆಂದ್ರಿಯ ವಿದಶೀರದತ್ತಿರುವ ನಿಷ್ಟಗಾಲವಾದಮೇಂತ್ರೆ ವನು ಅಗು ಮಾಡಿಕೊ
೦ದುಬಂದಾಗ ಅತ್ತನೋಡಲಿ ಅನಿಕಕಾಲಕಾಡಿಲು ವಂಶವು ನವಿಂದಲಾದ ಸಕಲಕರಣಂಗಳೆಲ್ಲರು । ವಟ್ಟುಳಿಂದಾಗಿ । ಲಾವ ಮಿನಬಾರದ ಶಿಕ್ಷರುಗಳಿಗೆ ಮಹಾನಂದಸುಖವನು ಕೊಂಡು
ವಂಕ್ಷ । ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ । ಯುಷ್ಟಲಿಂಗದ ವನು । ಅಂತರಂಗದ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯು ಲ್ಲವನಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದವನಾದಿನೆ ತಿಗೆಳ್ಳ ಕ್ಕೆಂದು ಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯ ಸುಬಿನ ಸೊಂಬುವನು
ಬಂ ತ್ರಿಕಲ್ಪ ಯುಂ ಮನಂ ಬಂಧವಾದ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನು । ಯುಮ ವರ್ಣಬೆಸ ಗೊಂಡರೆ । ಬಹಿರಂಗದತ್ತಿಯು ಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯು । ಅಳವಟ್ಟ ವಿಕರಣಂಗಳೆಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ಗುರುಲಿಂಗ
ವಿಂನಿ ಶ್ರೀಯಯ್ಯ । ಯು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವು ಅಳವಡುವದಕ್ಕೆ । ಬಹುಶ್ರುತಿಲಗ್ನ ಶುಭವಿಧ್ಯ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತವೆಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ನಾಳಿಕೊಂಡ । ಅಷ್ಟವಿಧ ಅಂಗಲಿಂಗ ಸ್ವಕ್ಕೆ
ಗಳತ್ತ ಚರಣವಿಯು ಚಂದವಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟ ಸಂಬಂಧದುಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ಶುಣಸಂಬಂಧವು ಷ್ಟಿಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ಶರಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಾಲಾವಳಿ ತ್ರಿಚಂದವಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟ ಮಯೆಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ ।
ಚಂದ್ರಬಲ । ಚಂದ್ರಬಲವಿಂದ ಶಿಸ್ತಾನ । ತಾರಾಬಲ ತಾರಾಬಲವಿಂದ ಸತ್ಕ್ರಿಯು । ಯುಂಥೆಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯುಗಳುಚಂದವಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟ ಯುಂಯೆಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ನಾಳಿನದಿನಕ್ಕೆಂದಿ
ನದಿನ = ತ್ರಿನಿಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ । ನಾಳೆ ಅ [illegible] ದಕ್ಕೆಂದಲುಯಿಷಾ ಕ್ಕೆ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ನೊಪದೆಶವನು ಹದೆ ವಂಶಾದು ಬಹುಪರಿಣಾಗ ಮಾಡಿಂದು ಷ್ಟಿಳಿರಯ್ಯ ।

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಪ್ಪ ಜಿನಿಸ … ಲೆ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಧ್ಯಾತ್ರನೆ ಸಾಧಕ ಶಾಪ ಬಾರಕ್ರಿಗಳಿಂದಲ್ಲರಾಧಿಸಿದಸು ಶ್ರುತಮ ನಿಂಮದಯ್ಯಾ। ನಿಂಮ ದೇವಶರಣಾಗಳೆಂಬೆಂದು
ಶರಣಾಂಗಳೊಡನೆ ಬಿಂನ್ನೆಸುವಂದ ಬಿಂನ … ಡೆನಿಲ ನಿಕಕಾಲಶೂಧಿರುವಂತ ಸಕಲಶರಣಾಂಗಳು। ಬಿಸಗಾಂಡರಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧ ಅಳವಟ್ಟಿ
೧೪೪ ತ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರುನಾಥನೆಯೆಂದು ಬಿಸಗಾಂಡು ಕೇಳಿದರೆ। ಪುಷ್ಟವೆಂನ್ನಿರಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವ ಅಳವಡುವುದಕ್ಕೆ। ಬಹುಳ ವಲಸ್ತುಳುವಳ್ಳುಸುವ ಮೂರ್ತ ನಿಸುವ ಸೂಚನೆಯಂತೆ
ಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ರಾಸಿಕೂಟ। ದ್ವಾದಶ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ರುದ್ರಸಂಬಂಧವಂತೆಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಲಿಂಗವಹಾದದ
ಕಪ್ರಸಾದ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟ ತುಲಂದು ಹೇಳಿರೈಯ್ಯಾ। ಚಂದ್ರಬಲ। ಆತ್ಮ ಷಡ್ವಿಕರೆಗಳೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗ ಷಡ್ವಿಕರೆಗಳಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ತಾರಾ
ತುಂಬೆಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ ಬಲ್ಲಾಯುಪ್ತತ್ತ್ವಗಳೆಲ್ಲವು ಪ್ರತ್ತೆಳು ಲಿಂಗತತ್ತ್ವಂಗಳಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ನಾಳಿನ ದಿನಕಿಂದಿನ ದಿನಲೇಸೆಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಸತ್ತುಮುಕ್ತಿ ತುಪದ
ಕೆಂದಲು ಬಾಷೆ ತಳೆನಿಜ ಲೋಕ್ಷವ ಸುಷ್ಟವಂತಾದು ಬಹುಪರಿ ನಾಮವೆಂದು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ … ವನಪೂಜಿಸಿದ ಫಲ ನಿಂಮದಯ್ಯಾ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲಂ
ಸ್ವನಿಸ್ಸುಣಾಪೂಜಾ ಕ್ರಿಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿದಸು ಶ್ರುತಮ ನಿಂಮ ದೇವೇಶ ಗುರುನಾಥನೆಯೆಂದು ಮನಲೊದವಾದ ಸಕಲಶರಣಾಂಗಳು ಆ ಗುರುನಾಥನೊಡನೆ ಬಿಂನೈಸುವಂಥ ಬಿಂನ
ಪಮಾ।೨೫।। ಅಪ್ಪುಸು। ಶರಣಾಳ ಶಕ್ತಿಯುನಾನಿ। ಪುಷ್ಪ ಮೂರ್ತಿ ಎಸಗುರು ಪಾಗಿಬಂದು ಲಿಂಗಾಂಗಸಂಬಂಧವಸುಕರುಣಿಸಿ ಕೆಂಡು ಶಿಷ್ಯನಾದೆ। ಮುಕ್ತಿಯ ಬಾಂಪ್ರಯ ನಾದಕೆ। ಪುಷ್ಟಿ ಶರಮೂರ್ತಿ ಎಂಬೆಯು ಶ್ರೀ
ಂಗಪಾಗಿ ಬಂದು ಅಂಗದ ಮೇಲೆನೆ ತೆಗೆಂದು ಪೂಜೆಯ ಚ್ಚಿಕೆಂಡರೆ। ಆ ಸುಖದುಃಖ ಫಲ। ನಾ ಸುಕೃತಿ ಶೇಷನಾ ಸ್ವವೆಸು।। ಮುಕ್ತಾ ಸ್ವವ ಪ್ರೆಯಯ್ಯನ ಸಂನಿಧಿಯುಂದೆ। ಯುಕ್ತ ರತ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಮ ಪಾಗಿ ಬಂದು।
ಪ್ರಾಣ ದಿತ್ತಿನೆ ತೆಗೆಂದು ಕಿವಾಸುಗಾವ ವಂಗಿನ ದಿನಯು ಅ ಕಿವಾಸುಗಾವ ದತಿಂಗದೆಂಬುಂದು ಸುಕೃತ ಸ್ವರೂಪವನಾನೆ ಅಂ ಎನಯ್ಯಾ। ಶಿವಾಕ್ಷಿ ಕನಕ್ಕೆ ನ ಸ್ವರೂಪ ವನು ನಾ ತಿಳಿ ಎನ ಯ್ಯಾ।।೨೫ ಶಪ್ತ ಜಾತಿಯುಜ ನದವಿಜ
ನಿಜದೆ। ಅಪ್ಪಲ ಸ್ತುತಿ ಸ್ವಪಾದಂತಾದೆಟಿ ಕ್ಷಾ। ಆ ಜೀತ್ತಿನ ಜೀವ್ಹಾರ ದಿಂದ ಮುಷ್ಟ ಸ್ವಪಾದಿಸು। ಯುನೆಗದು ವಿಧಿಂಯೆ। ಜೀತ್ತಿನ ಜೀವ್ಹಾರ ದಿಂದು ಪ್ರಪ್ತು ಪಾದನೆಂದು ಜೀವಷಂಕಾರ ಬ

ನುಮ್ಮಂದು ಗೊಂಡುಯು ರುವಂತ್ತಾದೆ ಪ್ರಭಿ ಯವು। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ। ಯು ತಿಳಿವ ಲಿಂಗ ವೀ॥೬೩॥ ವುತ್ತು ಮುಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂಬೆ। ಎಲ್ಲ ಕೃತ್ರಿ ತ್ತುವಾನಿ ಪ್ರಂಥಾದಿ ಜಾತ್ತು। ಆ ಜಾತ್ತಿನ ಜಿಹ್ವಾರ ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ

ವುದಾರನೆಂಬ ಕೃತ ನಡೆ ವಾಳೆ ಯೆ ಹಾಸ ವಿರಂಚ್ಯು ಕ್ರಿ ... ಕೃತಿಗಡನೆ ಕೂಡಲ್ಲ ಪ್ರಜಿದ ಹಂಕಾರ ಮೆಂಬ ತಾರಕಾ ಯು ನು ವುಂಟು ಮಾಡಿದ ರಯ್ಯಾ। ಕ್ರಿ ... ಯುನೆ ಸ್ವದನಿ ... ನೆಗ ... ಯು ... ದಾಶಿ ...

... ಗುರು ರುಪಾನಿ ಬಂದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧ ... ಕ್ರಿ ಗುರು ... ನಿ ಶ ... ಡ ನು ... ಸಂತ್ರಿ ಯಯ್ಯಾ। ಡಾಸ್ತ್ರಿ ಯಯ್ಯ ಶಿವ ದಾನ ವನೆ ... ಯು ನೆ ... ಯಯ್ಯಾ। ಮ ... ಲಿಂಗ ... ಯು ... ಲಿಂಗವಾಗಿ ಬಂದು ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆ

... ಡು ಜ್ಞಾನ ವಪ್ರಿ ... ಕೊಂಡನು ... ಯಯ್ಯಾ। ಮಂ ನ್ನ ... ಯು ಮ ನ್ನ ಯು ನೆಂ ನು ವ ಮಂ ನ್ನಿ ನ। ನ ಮು ನ್ನ ತ ... ಗ ಭಕ್ತಿ ಮಾನ ಮಂ ನ ... ವ ದ ದಿ ... ಶಿವ ... ವಿಜಂಗಮ ವಾನಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ

... ಗೊಂಡು ಶಿವಾನುಭಾವ ವನು ... ದಿ ... ವಿಮಾನ ... ಮಂ ... ಯು ಮಾಡ ನಾ। ಮ ... ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ। ಶಿವ ... ॥೬೪॥ ... ಸಂಬ ... ನಿ ... ಕಲ ಬ್ರಹ್ಮ ... ಗುರು ...

... ಡು ಶಿವಾನುಭಾವ ವನು ತುಂಬಿ ... ಕಂಡು ... ಲು ಯು ... ವನ ... ಗುರು ... ಗೊಳ ... ತನಿ ... ಭ್ರತಾ ಮನ ... ಗುರು ... ಬಂದು ... ಸ್ವಾ ... ಗೆ ... ಯಯ್ಯ ನ। ...

ನಿ ಬಂದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧ ವನು ಕರುಣಿ ... ಲಿ ನ ನಿ ... ಲು ... ಲಿಂಗ ದ ಭಕ್ತಿ ... ವ ವನು ... ಮಾಡಿ ... ವನ ... ನ। ... ದಿವ್ಯ ... ನೆಂ ... ಯ್ಯ ... ಜಂಗಮ ...

ಪ್ರ ... ಯು ... ಲಿಂಗ ... ಗು ... ದು ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ... ಗೊಂಡು ಶಿವಾನುಭಾವ ವನು ತುಂಬಿ ದಿನಲ್ಲು ಆ ಜಂಗಮ ದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿಯ ನುಂಟು ... ಮಾಡಿದ ... ನ। ಮಾಡ ... ರನೆಂಬ ... ಜಂ ... ವ್ಯ

... ಜಂಗಮ ವಾನಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣ ದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ... ಆತ್ಮಾಂಗ ದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಗೊಂಡು ನಿಜ ಮೋಕ್ಷವನು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕಿರಯ್ಯಾ। ಆ ಪ್ರಸಾದ ದಲ್ಲಿ ಕುರು ... ಗಳ ನುಂಟು ಮಾಡಿ ... ನೆ ... ನ। ...

... ಪ್ರಸಾದ ವಿ ... ಪ್ರಸಾದ ವಾಗಿ ಬಂದು

ಆ ಸಮಸ್ತ ರುಪವನೆಂದರೆ। ಚತುರ್ವಿಧದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಧ ಲಿಂಗಸ್ವಾಯತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚತುರ್ವಿಧ ಭಕ್ತಿವಿಡಿದು ಆಚರಿಸಿದನೆಂದರೆ। ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ। ನಗುವನಯ್ಯಾ॥೬೫॥ ಚೆಂನಯ್ಯನ

ಮನೆಯ ದಾಸನ ಮಗನು। ಚೆಂನಯ್ಯನೆಂದರೆ ನಿಃಕಲ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾ। ಮನೆಯೆಂದರೆ ಚಿತ್ತು। ದಾಸನೆಂದರೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ತಾ। ಮಗನೆಂದರೆ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಕುಮಾರನಾದ ಆತ್ಮ ನು ಕಕ್ಕಯ್ಯನ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯ ಮಗ

ಳಾ। ಕಕ್ಕಯ್ಯನೆಂದರೆ ಸದಾಶಿವ ಮೂರ್ತಿ ನಾ ಮನೆಯೆಂದರೆ ಪರಶಕ್ತಿ। ದಾಸಿಯ ಮಗಳೆಂದರೆ। ಪರಶಕ್ತಿಯ ಸಮ್ಯಗ್ಞಾನಿ ... ಮೂರು ಶಕ್ತಿ। ಆ ಉಭಯ ಶಕ್ತಿಯು ತನೆ ... ದೆ ... ವರಿಬ್ಬರು। ಆ

ತ್ಸ್ವರೂಪವೆನುರು। ... ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ। ಚಿವಿಡಿಗೆ ಹೋಗಿ। ವಿಸ್ತಾರ ಸ್ವರೂಪ ಕುಮಾರ ದೇವ ವನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ... ದು ಹು ... ದು। ಸಂಗವ ಮಾ

ಡಿದರು। ಅ ... ವಸಂ ... ಗವ ಮಾ ... ನಂ ... ಪೃಥ್ವಿ ... ದಲ್ಲಿ ... ಲಿಂಗವೆಂಬ ಕುಮಾರನಾ। ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ... ೬೬॥

[illegible]

ನ ಅನಂದ ಬಲಿ [illegible]

[illegible]

ಸಂ. ಅಹಿಗವಮ [illegible]

[illegible]

(ಶ್ರೀ) ಗುರುಬಸವೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ॥ ಯಿಂ ನಲ್ಲ ನಾ ಮತಿ ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದವಂಥ ॥ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಅಳೆದು ನೋಡು ವಸ್ತ್ರಮ ವ ॥ ೧ ॥ ಲಾಬ ॥ ೨ ॥ ಪಾದ ಕಾ ॥ ಪಾತ್ರೆ ॥ ೩ ॥ ಬಿಂದ್ಗಾನ ಮೊಂಕು ಶ ॥ ೪ ॥ ಮನವಿಗೆ ವೈಕುಳ ವ ॥ ೫ ॥ ಅತ್ತೆನಾ ಸಾ ॥ ೬ ॥ ಬಿಂದ್ಗನ
ಮೊಂಕು ಶ ॥ ೭ ॥ ನವಕ ಕಾಶ್ಯ ಬಿಬಿ ॥ ೮ ॥ ಲಂಗಿ ॥ ೯ ॥ ಅ ಪ ಮೃತ್ಯ ॥ ೧೦ ॥ ಅ ತ್ತೆನೆ ॥ ೧೧ ॥ ತೆಸು ॥ ೧೨ ॥ ಮಹಾ ತೆಸು ॥ ೧೩ ॥ ಪ್ರ ವ ತಿಶ ॥ ೧೪ ॥ ಸರ್ವನಾ ಯ್ಯ ಬಿಬ್ಬಿ ॥ ೧೫ ॥ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಾವು ॥ ೧೬ ॥ ತ್ತೈಬಿ ಜಿ ಯಮ ॥ ೧೭ ॥ ಆದಿಕಾಲ ಬಮ ॥
ನ ॥ ೧೮ ॥ ಕಮಲ ಲಯ ಮ ॥ ೧೯ ॥ ಅ ಪ ಮೃತ್ಯು ॥ ಯಿಂ ನಿ ವರ್ಗ ಯ ॥ ೨೦ ॥ ನಿ ವರ್ಗ ಯ ಮ ॥ ಯಿಂ ತಿ ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದ ವಲ ನಂ ಪಾಂ ನ್ನ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಜ ಗನ ನಕು ನವಿ ಕ್ಕಿ ನಿ ನೋಡಿ ನೋಡು ವರು ॥ ನಮುಮ ನೆಯೊಳಗೆ
ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ಮಸ ವಪ್ಪಿ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ವಸು ॥ ಅ ತ್ತೆ ॥ ಯಪ್ಪಿಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ನಂ ಟರ ದರು ಕಾನ ॥ ದಕ್ಷಿಣ ದಲ್ಲಿ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ನೈ ಬ ॥ ಕ್ಕೈ ರು ತ್ತೈದಲ್ಲಿ ಯ ಪ್ಪಲಿ ಮಿತ್ರರು ಬರುವರು ॥ ಪಶ್ಚಿಮ ದಲ್ಲಿ ಯ ಪ್ಪಲಿ ಬನ್ನ ಕಲಹ ಪ್ಪಿ ॥ ಪಾಯ
ಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ಸಿಯು ಶಿ ಕಾಗ ॥ ವಾಯ ವ್ಯದಲ್ಲಿ ॥ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ಅ ಪ್ಪರ್ನ ಲಾಭ ॥ ಯೀಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ಸಂಪುಮಂ ಪ್ಪು ॥ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ಅ ... ಶ್ರವಯ ॥ ಪಾ ಕ್ಕೆ ಲಾ ಳಗೆ ಯ ಪ್ಪಲಿ ॥ ಪಾದಿ ಸುವ ದು ॥ ವರ ಪ
ಕ್ಷೆ ಬ ದಕ್ಕ ಯ ಪ್ಪ ಲಿ ॥ ವಿದ ವ ಪ್ಪ ಮೃತ್ಯು ದಕ್ಕ ಳಗೆಯ ದಲಿ ॥ ನಾನಾ ತೆರ ದಲಾ ಗ ವಪ್ಪು ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥

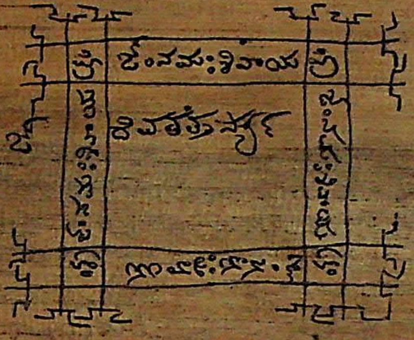

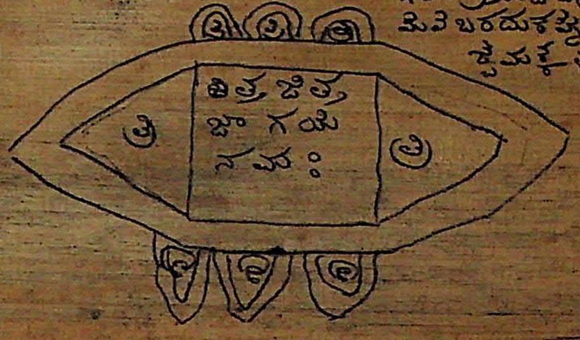

ಈ ಯಂತ್ರವ ಹೊರವಂತ್ರ
ಹುಡುಗರ ತಲೆ ಕಾಲ ಪತ್ರದವು
ಶಾಂತಿಗೆ

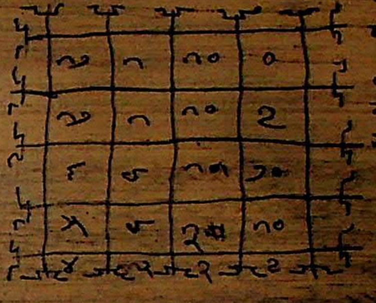
ಗೆ ಯಂತ್ರವ
ಬರದು ಕಟ್ಟಲು
ಶಿವಪ್ಪೂಜೆ
ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ

ಹೊಂದೆ ಸೊಂಟಿ
ರಸಂ ಶಿವ ಸರ್ವಸ್ವವು
ನಿಶಿಸು

ಈ ಯಂತ್ರವ ಜಾಪತ್ರಿ
ಮಿತಿ ಬರದು ಕಟ್ಟಲು
ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ಹಾಸ್ತ

ಈ ಯಂತ್ರವ ಬಲಹಾರ
ದಲ್ಲಿ ಬರದು ಯನ್ನಿ ಪಾಕಿಸ್
ತೆ ತಿ ಪ್ಪೆ ರ್‌ ಮೊ
ಸುರೂ ರನಾದರು
ಗಬಿಸುವ